

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

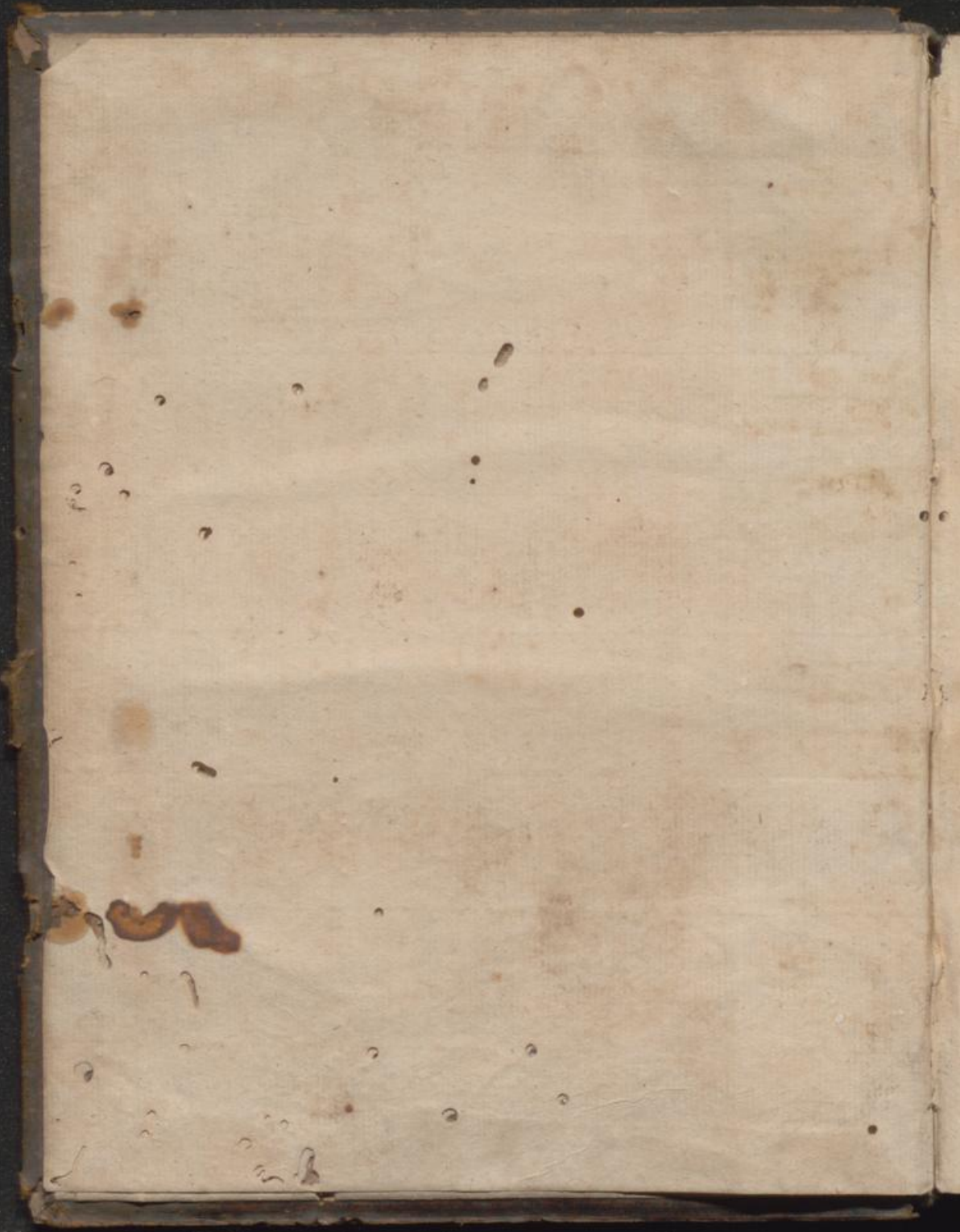
[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

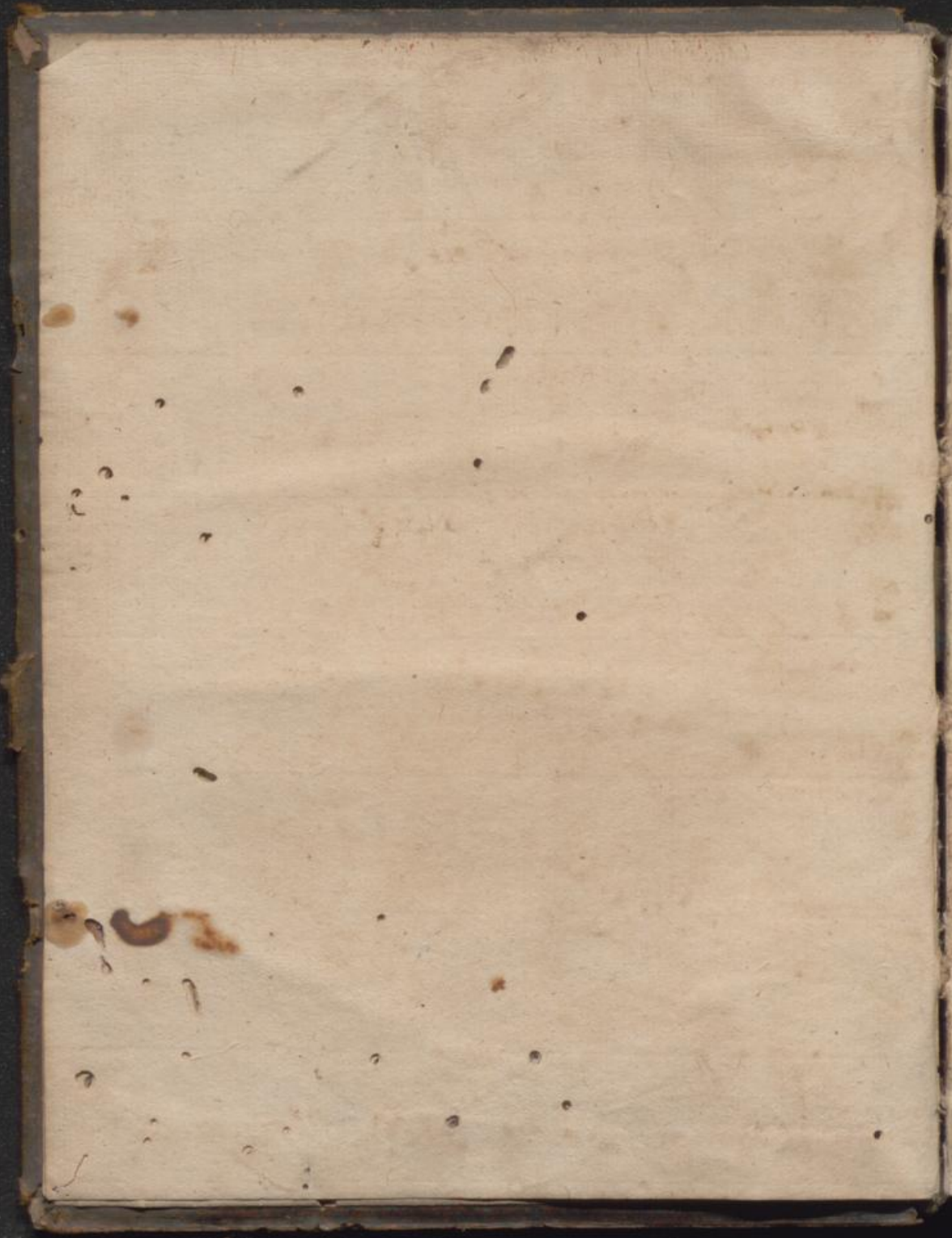
76.2652.

J. 15

D. IOANNIS IVSTI
LANSPERGII
CARTHUSIANI,
NATIONE BAVARI,

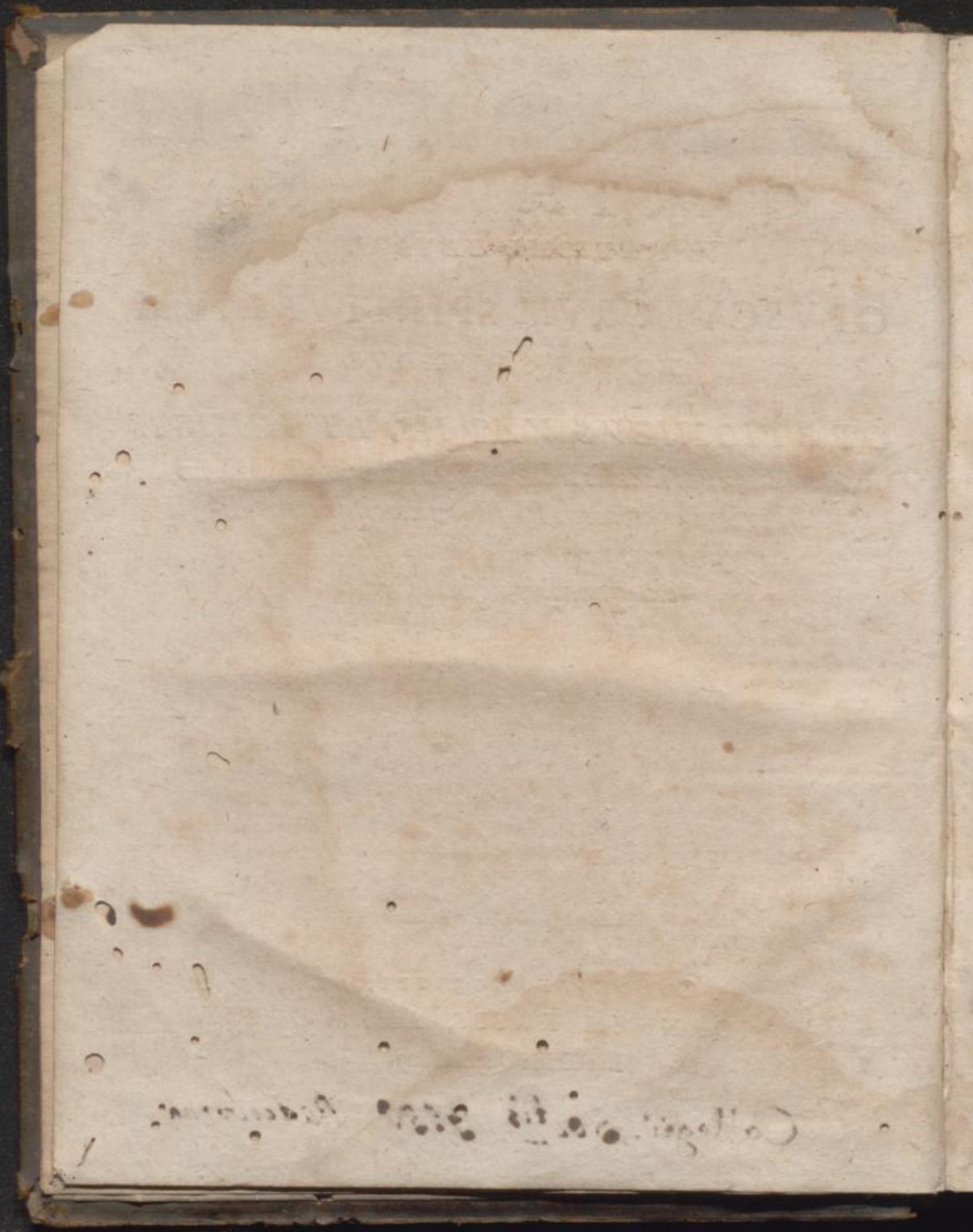
OPVSCVLORVM SPIRITVALIVM
TOMVS SECVNDVS.

ORATIONIBVS VARIIS, ET IGNITIS
*aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam Virginem
Mariam, ceterosq; Sanctos: exercitijs item di-
uersis, tum maximè Passionis Dominica,
eiusq; matris, refertissimus.*

COLONIAE AGRIPPINAE.
Apud IOANNEM KREPS, Anno M, DC, XXX.
In officina Quenteliana.

Collegii Societatis Iesu Paderbornae.

Collegium S. Augustini Paderbornae

INDEX LIBRORVM, CAPITVM ET ARGVMENTORVM TOMI SECVNDI OPVS CVLORVM

D. Ioannis Iusti Lanspergij Carthusiani.

<p>Pharetræ diuini amoris lib. I. pars I. cenda</p> <p>Completens in se effusiones cordis, orationes, aspirationesq; varias pro expiatione peccatorum pag. 8</p> <p>Effusio cordis generalis pro peccatis remittendis, excitans & humilians spiritum vehementer ad compunctionem 8</p> <p>Effusio cordis alia, seu meditatio animæ, peccata & ingratiudinem suam coram Deo plangentis, & sui reconciliationem atque purgationem flagitantis, cum alijs id genus suspirijs, quæ digna sunt etiam frequentari ab Eucharistiam sumpturis 10</p> <p>Suspiria gementis animæ pro peccatis suis ad Deum clamantis 11</p> <p>Pro vera contritione à Deo obtinenda precatio cum primis frugifera 12</p> <p>Pro peccatorum indulgentia preces dux 13</p> <p>Ad D. Petrum pro spe veniæ, precatio 13</p> <p>Quando aliquo singulari excessu grauata est conscientia, precatio 13</p> <p>Alia breuis oratio 14</p> <p>Oblatio ad Patrem cœlestem pro peccatis abundè satisfactoria 14</p> <p>Pro reconciliatione peccatoris, & peccatorum venia, precatio efficax 14</p> <p>Pro peccatorum remissione aliarum precationes efficacissimæ 15. & seq.</p> <p>Pharetræ diuini amoris lib. I. pars II.</p> <p>Completens in se effusiones cordis ad Deum, gratias agentis pro beneficijs ab eodem acceptis, seque ad sui humiliationem exercentis, & veniam peccatorum petentis 17</p> <p>Effusio cordis efficacissima ad sanctissimam Trinitatem, Dei beneficia, hominumq; ingratiudinem summam perstringens 17</p> <p>Effusio seu meditatio cordis alia, gratias agentis pro beneficijs, Dei generaliter, haud incongruè post Eucharistiæ sumptionem exer-</p>	<p>Effusio cordis quotidiana, pro ijs qui officijs aut occupationibus implicati, neque uide Deo multum diu vacare. 22</p> <p>Pharetræ diuini amoris lib. I. pars III.</p> <p>Compræhendens in se aduersus dæmonum insultus ac suggestiones vitiorum ac peccatorum oppugnationes, remedia præsentissima. 23</p> <p>Vbi quis malas suggestiones senserit precatio 23</p> <p>Contra impugnationes vitiorum precationes dux 23. & seq.</p> <p>Pro desideriorum prauorum mortificatione precatio 24</p> <p>Aduersus superbiam preces dux 24</p> <p>Pro sensuum passionumq; animæ reformatione precatio 25</p> <p>Pro abstractione mentis à creaturis, precatio 25</p> <p>Pro præseruatione à peccatis precatio 26</p> <p>Pro voluntatis propriæ abnegatione precatio 27</p> <p>Pro sitis temporalium rerum extinctione precatio 27</p> <p>Contra omnem vanitatem & curiositatem sensuum precatio 27</p> <p>Resignatio animi efficax, dum têtatio quæuis mentem impugnans, perseverat, nec aliqua spes liberationis superest 27</p> <p>In aduersitate imminente precatio 28</p> <p>Quæ impropriè irrogatur aut iniuria 28</p> <p>Resignatio alia ad sustinendam iniuriam aut aliquam pressuram 28</p> <p>Inter patiendum sui oblatio atq; commendatio ad Deum 29</p> <p>Grauo pressura aut tribulatione, quomodo ad cruciatum Saluatoris recurrendum 29</p> <p>Quando aliquid tibi quod delectabile est subtrahere aut vitare volueris precatio 30</p> <p style="text-align: right;">(?) 2 Pro</p>
---	--

I N D E X

Pro imploratione diuini auxilij tempore aduersitatis & tribulationis, precatio	30	Pro diuini amoris repletione, ad eandem precatio	39
Aduersus incontinentiam linguæ & sensuum, precatio	31	Pro diuinæ gratiæ illustratione, & virtutum quotidiano incremento, precatio	39
Contra peccata oratio	31	Pro sui humilitione	39
Ad B. Mariam Virginem, ipso tentationis tempore, precatio	31	Pro humili subiectione alia	40
Pro sui reconciliatione & peccatorum indulgentia, ad eandem precatio	32	Pro stultitia quadam laudabili	40
Pro peccatorum expiatione, alia ad eandem	33	Pro propriæ vilitatis agnitione	40
Pro vitiorum mortificatione, alia ad eandem	33	Pro sui vilipensione	40
Pro tentationum & peccatorum tutela, alia ad eandem	33	Pro humilitate precationes duæ	40 & 41
Pro peccatorum præseruatione alia ad eandem	33	Pro patientia	41
Pro extinctione omnis mundani amoris alia	33	Pro abnegatione & patientia in aduersis	42
Pharetra diuini amoris lib. I, pars IV, continens in se varia exercitia & precationes pro virtutum infusione castigationeq; vitæ in vitijs transactæ	34	Pro mititate	42
Pro fide, spe & charitate, precationes duæ	34	Pro fortitudine animi in aduersorum perpeffione	42
Pro dilectione Dei, proximi atque inimicorum precatio	34	Pro paupertate spiritus, & amoris rerum temporalium mortificatione	43
Pro diuina proximitate charitate precatio	35	Pro paupertate & charitate	44
Pro diuino amore, precationes duæ	35	Pro paupertate alia precatio	44
Pro incremento diuini amoris, precatio	36	Pro perfecta obedientia	44
Pro illuminatione mentis ac ebrietate amoris Dei, precatio	36	Pro sensuum viriumq; animæ reformatione	45
Pro diuini honoris zelo contemptuq; rerum pereuntium, precatio	36	Pro mandatorum Dei impletione	45
Pro animæ mystica facietate, precatio	36	Pro diuinæ voluntatis consummatione	46
Pro vnione animæ cum Deo, precatio	36	Pro intentione simplici quolibet in opere	46
Pro vnanimitate cunctorum fidelium, precatio	37	Pro diuini beneplaciti impletione ad B. Mariam, precatio	46
Pro integritate sanctimoniarumq; cordis, & virtutum omnium perfectione, precatio	37	Pro fidelitate & gratitudine ad eandem	46
Pro virtutibus & imitatione vitæ Christi, precatio	37	Pro Dei voluntatis agnitione, & vera animi resignatione	47
Aspiratio pro diuina charitate obtinenda	38	Pro plena sui ipsius abnegatione & animi resignatione	47
Pro Dei amore ad Deiparam Virginem Mariam, precatio	38	Resignationes animi ad Dei matrem tres	48
Pro sanctitate animæ & corporis, ad eandem precatio	38	Pro crucifixi Christi conformatione & perseuerantia	48
Pro cordis commutatione & perfectione, ad eandem	38	Pro vera simplicitate & vitæ innocentia	49
Pro amore Dei & proximi, ad eandem	39	Pro puritate & simplicitate cordis	49
		Pro puritate animi	49
		Pro cordis stabilitate & nuditate	50
		Pro deuotione stabilitationeq; cordis in laudibus Dei ad B. Virginem	50
		Pro puritate & simplicitate cordis, ad eandem	50
		Pro vera ad Deum conuersione	50
		Aspirationes ad Deum deuotæ	51
		Scintillæ animæ amatis Deum flammigeræ	52
		Pro	

I N D E X.

Pro omni statu Ecclesie, preces diuer- sa	56	Pharetræ Diuini amoris lib. II. pars II.	
Pro Ecclesie Catholice reformatione, & er- rantium reuocatione ad viam veritatis	59	Complectens in se exercitia effusionesq; cordis, quibus anima quæcunq; deuota die no- ctunq; sese ad sui abstractionem & introuersio- nem possit exercere, atq; ex singulis quæ oc- currunt inuenire vel materiam orandi, vel oc- casionem eleuandi se ad Deum	83
Effusio cordis pro suis ipsius, sibi commisso- rum, cunctorumq; Christianorum conuersione & correctioris vitæ prosecutione	59	Conscientia vti sero sit examinanda	83
Pro cunctorum Christifidelium vitæ casti- gatione, per septem extrema verba Christi in cruce, precatio	60	Dormitum concessuri precatio	84
Pro cunctorum Christifidelium conuersio- ne alia	61	Lectum intrantis	84
Supplex per cuncta Christi Iesu humanitas mysteria & insignia, pro omnibus Ecclesie sta- tibus reformandis	62	Antequam obdormias oratio	84
Pharetræ diuini amoris lib. I. pars V.		Somno irruente	84
Complectens in se exercitia quædam pijsi- ma, quibus non solum spiritus noster in seip- sum colligi, verum etiam trahi, rapi & trans- formari in Deum possit	65	Post somnum	84
Exercitium ad pijsimum & fidelissimum cor D. N. Iesu Christi	65	Quando mane surgis	84
Exercitia precesq; ad sacratissima quinq; vulnera D. N. Iesu Christi, quæ mirum in modum mentem humanam expurgant, il- luminant, ac in Deum transformant	68	Mane quando surrexisti	84
Exercitium aliud ad eadem vulnera	ibid.	Egressus de lecto	85
Exercitium aliud valde deuotum in quinq; vulnera Christi, & in quinq; dolores piæ ma- tris eius	70	Salutatio matutina supplex ad æternam pietiam	85
Pharetræ Diuini amoris libri Secundi pars prima	77	Confessio succincta mane & sero deuote ru- minanda	86
Explanatio ac pia meditatio in orationem Dominicam	77	Quando horarum auditur signum, preca- tiones	86
Explanatio ac piæ meditationes in Salu- tationem Angelicam	78 & 79	Exercitium quinquaginta veniarum seu a- dorationum ad Iesum, pro beneficijs vitæ & passionis eius deuotissimum	87
Explanatio ac piæ meditatio in symbolum Apostolorum	79	Exercitia cuiusmodi assumere debeat ani- ma quæuis deuota templum ingressa, vel in eo- dem iam constituta	91. & seq.
Basis seu fundamentum totius humanæ sa- lutis	81	Antequam templum egrediaris vitæ seu genuflexiones sex	92
Christi merita vt nostra fiant, quomodoq; nostras actiones & passiones Christi actioni- bus & passionibus vnire debeamus, in succincta	82	Exercitia aspirationesq; inter dendum assu- menda	93
		Exercitia aspirationesq; inter operandum vel exterius naturam exercitando	94
		Pharetræ Diuini amoris lib. II. pars III.	
		Complectens in se, vt horæ Canonice sint à cunctis Ecclesie Dei ministris persoluendæ, quæ item ratione eadem possint ad D. N. Iesum Christi referri vitæ passionemq;	97
		Effusiones cordis ad septem horas canoni- cas accommodandæ	98
		Ad horas Canonicas septem, preces itidem septem piæ iuxta ac deuotæ	101
		Pharetræ Diuini amoris lib. II. pars IV. comple-	

I N D E X.

Complectens exercitia quibus quisq; sese di- gne ad celebrandum siue communicandum possit præparare. Modus item, quomodo multi sacrificij Missæ participes fieri possint, nonnullaq; alia exercitia Missæ sacrificium ob- laturis necessaria	104	remissione, mæximè si ferventi charitate con- tinetur	126
Effusio cordis deuotissima ante altaris ac- cessum, vt multi sacratissimi officij Missæ par- ticipes efficiantur	104	Exercitium aliud ad idem ad quod præce- dens efficax	127
Sacrificaturus vti spiritum suum debeat col- ligere, intentionemq; celebrandi formare	105	Pro remissione omnium peccatorum præ- catio	127
Effusiones cordis alix ante Missam seu sum- ptionem Eucharistiæ	105	Exercitium diuinæ laudis, per quod obtine- tur indulgentia omnium peccatorum, vt diui- nitus reuelatum reperimus	129
Exercitium purgatorium quotidianum in quinq; vulneribus Christi ad sacrificandum, aut ad Eucharistiam sacram sacramentaliter spiritualiterq; sumendam ituro, congruum	106	Pharetræ Diuini amoris affectiuæ lib. II. pars V.	
Exercitium præparatorium ad communio- nem sacramentalem seu spiritualem, & etiam ad celebrationem Missæ, in septem effusiones sanguinis Christi, quibus contra septem pecca- tamortalia, septem virtutes ac beatitudines ap- plicantur, distinctum	108. & seq.	Exercitijs pijsissimis, rosarijsq; ac fertis my- sticis de vita, passione, glorificatione & gau- dijs D.N. Iesu Christi, virginisq; Mariæ refera 131	
Exercitium aliud sacrificantium, figuris sa- cræ scripturæ quadrans, quod ante, aut etiam post sacrificium, vel sub sacrificio Missæ (vbi vacat tempus) est mente ruminandum	111	Exercitium vitæ & Passionis Iesu Christi, ad modum rosarij quinquaginta articulis, & toti- dem oratiunculis destinatum	133
Interim quod sacerdos sacrificaturus sacris se induit vestibus, orationes deuotissimæ ore aut mente ruminandæ	114	Exercitium idem in breue compendium re- ductum, pro ijs, quibus præcedens prolixius fortè videri possit	140
Sub diuinissimo Missæ officio, vti se quisq; celebrans exercere debeat	115	Rosarium vitæ ac passionis Christi breui- simum	143
Ante communionem sacratissimam qua- nam petenda sint	118	Ad Christum Iesum in septem dolores præ- cipuos beatissimæ Virginis Mariæ, ex passione eiusdem vehementer afflictæ, preces	145
Modi post Missam obseruandi	121	Duodecim priuilegia seu prerogatiuæ B. Mariæ Virginis quæ singularem illi perpetu- amq; lætitiæ adferunt	146
Eucharistiæ sacræ effectus, virtutes seu o- perationes sedecim: pro quibus assequendis, aspirationes ad Deum sunt frequentandæ.	122	Psalterium B Virginis Mariæ, Rosarijs, siue quinquagenis tribus partium	149
Oratio, omnes Eucharistiæ virtutes com- plectens, post Missam aut Communionem bre- uiter vtiliterq; ruminanda	125	Alphabetum primum rosarij mystici ad B. V. Mariam, summatim insinuans ea quæ Chri- stus saluator noster, pro nostra salute assump- sit ac fecit, præcipue in sua infantia, pueri- tia, adulescentia, vsque ad passionem suam	157
Exercitium deuotum iuxta ac efficax pro plena peccatorum à poena & culpa (vt habet certa diuinitus facta reuelatio) expiatione &		Alphabetum secundum, summatim ea complectens, quæ Christus pro nobis passus est.	159
		Gaudia præcipua quæ habuit B. V. Maria ex filij sui resurrectione, ascensione, Spiritus san- cti missione, & sui glorificatione	163
		Rosa-	

I N D E X.

Rosarium mysticum de præcellentijs, donis gratijsq; B. Mariæ Magdalena à Deo collatis	146	dum ablutione, charitatissq; in Eucharistiæ sacramenti institutione, imitatione, & digna ad ipsum sumendum præparatione, Precatio II.	309
Effusio cordis ad B. V. Mariam ob necem Christi	166	Actio gratiarum pro Christi angustia & sanguine sudore in horto, pro traditione, captione & ductione ad Annam pontificem feritate.	309
Pro felici morte ad B. V. Mariam precesiones	167	Cap III.	309
Ut B. Maria in suam curam migrantem animam suscipiat, precatio	167	Aduersus dissolutam animi latitiam, omnemq; inordinatam tristitiam, pro vera abnegatione, suisq; plena resignatione, Precatio III.	310
Salutatio ad B. Mariam efficacissima	168	Actio gratiarum pro Iesu furiosa ad Caypham ductione, vexationibus omniscarijs, damnatione, ad Pilatum tractione, accusationibus, ductione ad Herodem, illusionem, & ad Pilatum remissione. Cap IV.	311
Theoriæ 150. in ortum, vitam passionem glorificationemq; D. N. Iesu Christi & virginis Mariæ in quinquagenas tres distributæ	175	Pro mansuetudine, humilitate, patientia & sui cognitione, Precatio. IV.	312
Quinquagena prima Theoriarum, in temporalem ortum, processum & conuersionem D. N. Iesu Christi, beatissimæq; matris eius	375	Actio gratiarum pro Iesu post sui comparationem cum pessimo latrone, ignominiosa nudatione, crudelissima ligatione, immanissima & dolorosissima flagellatione, dilaceratione, sanguinisq; effusione & conculcatione. Cap. V.	312
Quinquagena secunda in passionem agonemq; Iesu Christi & mœstissimæ matris eius dolores	206	Pro sui contemptione, Dei forti amore, & in cunctis aduersis patientia valida & pro felici morte, Precatio. V.	313
Quinquagena tertia & vltima Theoriarum vitæ & passionû Iesu Christi, dolorumq; mœstissimæ matris eius	240	Actio gratiarum pro Iesu pœnissima coronatione, purpuræ vilissimæ restitutione, cum arundine illusionem, falsa adoratione, alapatione, coram vniuerso populo productione, irrifione, & ad crucem deniq; mortemq; postulatione. Cap. VI.	314
Epitome exercitiorum centum videlicet & quinquaginta articulorum vitæ & passionis Dei & Saluatoris nostri Iesu Christi, beatissimæq; eius matris	287	Aduersus omnem arrogantiam, omnem ostentationem, omnemq; superbiam: item pro vera compassione, compunctione, & charitate, Precatio, VI.	314
Institutio bona ad exhibendam reuerentiam Deo, & deuotionem excitandam	303	Actio gratiarum pro Iesu post varias pœnas & illusiones ad mortem damnatione. Cap. VII.	315
Meditationum seu Alphabeti aurei, animæ cuiusq; fidelis, Deoque deuotæ ad Iesum Christum sponsum patientem liber vnus	307	Pro patientia & mititate, pro sui examinatione, inductione, peccatorum resolutione & saluatione, Precatio, VII.	315
Actio gratiarum post Filij Dei incarnatione, pœnalitatumq; generis humani assumptione. Cap. I.	307	Actio gratiarum pro Iesu dolorosa crucis batione, sub eadem defectione, mœstissimæ eius matris obuiatione, ante deniq; eius crucifixionem	315
Pro morum, virtutum vitæq; Christi Iesu imitatione, Precatio. I.	350		
Actio gratiarum pro Filij Dei venditione & pedum discipulorum ablutione, sacramentisq; Eucharistiæ institutione. Cap. II.	308		
Pro Christi humilitate in discipulorum pe-			

- crucifixionem vestimentorum furibunda extractione, omniumque eius vulnerum innouatione. Cap. VIII. 316
- Pro perfecta sui abnegatione, rerum & spiritus paupertate, Christiformiumque virtutum imitatione, Precatio VIII. 317
- Actio gratiarum pro Iesu miserabili, nuda, lamentabilique lesione in vento super frigidum lapidem, & exprobrationibus iniurisque illi illatis: & violentissima dolorosissimaque super crucem protrusione & lapsu. Cap. IX. 318
- Pro praeservatione à peccatis, erroribus & desperatione in morte, Precatio IX. 318
- Actio gratiarum pro Iesu manuum pedumque penosissima super crucem expansione & perforatione, omniumque membrorum & corporum eius distensione & dissolutione. Cap. X. 318
- Pro strenuitate in Dei seruitio, mortificatione vitiorum, & nuditate interna, Precatio X. 320
- Actio gratiarum pro Christi Iesu efficacissima feruentissimaque cum multis amaris lachrymis effusa ad Patrem suum caelestem oratione, pro cunctis suis crucifixoribus, qui tunc, & usque hodie eum crucifigunt. Cap. XI. 320
- Pro vulnerante Dei amore, & perfecta proximi dilectione, tam amicorum quam inimicorum. Precatio XI. 320
- Actio gratiarum pro crucis Domini Iesu turriosa eleuatione, ponderoso & violentissimo dolorosissimoque dilapsu in petram. Cap. XII. 321
- Pro Dei casto timore, compassione & amore erga crucifixum Dominum Iesum, Precatio XII. 321
- Actio gratiarum pro multiplici cruciati, tam externo quam interno Christi in cruce, & pro glorioso crucis titulo. Cap. XIII. 322
- Pro aduersitatum omnium leni perpensione diuinae charitatis ardore, proque afflictorum cunctarum consolatione, Precatio XIII. 323
- Actio gratiarum pro D. Iesu pretiosissimi sanguinis ex quatuor vulneribus abundanter effluentis eruptione, & crucis terraeque irrigatione, omnium item ipsius membrorum ineffabili poena. Cap. XIV. 323
- Pro vera contritione atque perfecta sui ipsius, & omnium creaturarum mortificatione & vniione cum Deo, Precatio XIV. 324
- Actio gratiarum pro multis & varijs blasphemijs, exprobrationibus & irrisionibus, Christo in cruce irrogatis à ministris & principibus sacerdotum, atque senioribus populi. Cap. XV. 325
- Pro plena reconciliatione veraque vite emendatione: item pro charitatis Dei, ceterarumque virtutum infusione: denique pro arrepti propositi & vocationis consummatione, Precatio XV. 327
- Actio gratiarum pro misericordissima Latronis ad Christi dexteram pendens conseruatione, & ignominiosa furibundaque Christi vestium partitione. Cap. XVI. 328
- Pro vera contritione, peccatorumque remissione, & securo morte. Precatio XVI. 329
- Actio gratiarum pro inestimabili dolore atque angustia, quam ex lux dulcissimae matris praesentia Christus in cruce habuit: pro eius commendatione discipulo Iohanni, & huius vicissim illi. Cap. XVII. 331
- Ut in cunctis nostris angustijs & afflictionibus Iesu Christi, & matris eius sentiamus releuamen, Precatio XVII. 331
- Actio gratiarum pro miraculis & prodigijs in Christi passione euentis, atque pro n. cestissima eius derelictione suo à caelesti Patre. Cap. XVIII. 332
- Pro imiti omnium aduersitatum sufferentia, & plena sui in eis resignatione, Precatio XVIII. 333
- Actio gratiarum pro spirituali & naturali Christi sui in cruce acerissima: item pro fellis & acetipotatione amarissima, nec non pro operis redemptionis nostrae consummatione fidelissima. Cap. XIX. 334
- Pro finem & incendio diuini amoris: pro perfecta sui abnegatione, & detestatione omnis carnalis delectationis: pro diuinae iudem voluntatis adimplerione & consummatione. Precatio XIX. 335
- Actio gratiarum pro cunctorum Christi sensuum

I N D E X.

<p>sensuum pro graui in cruce dolore, pro flebili item & amara morte eius. Cap. XX. 336</p> <p>Pro sui reconciliatione, peccatorum remissione: pro perfecta sui mortificatione, simplici rectaq; intentione, deniq; pro felici & secura morte, Precatio XX. 337</p> <p>Actio gratiarum pro superexcellenti Dei erga nos amore, quo non modo tot tantaq; salutis nostrae gratia assumere, facere, sustinere, ac demum in ignominiosissimam & acerbissimam mortem animam suam nobilissimam, tradere non refugit, verum etiam se mortuum totum pro nobis ardentissime impendit. Cap. XXI. 339</p> <p>Pro ingi in habitatione dulcissimi cordis & sacratissimorum vulnerum Iesu, pro perfecta sui vnione cum Deo, pro inextinguibili Dei amore, Precatio XXI. 340</p> <p>Actio gratiarum pro longa Christi post mortem suam in cruce pendentia: pro humili & laetifica eius de cruce depositione: item pro moestissima atq; honorifica eiusdem sepultura. Cap. XXII. 341</p> <p>Pro gratitudine & fidelitate: pro strenua in bono proposito perseverantia: pro sui itidem plena perfectaq; abnegatione & desiderio Christi vitam imitandi: insuper pro digna praeparatione, susceptione, & conseruatione corporis Christi: pro morte deniq; felici, Precatio XXII. 343</p> <p>Glorificationes seu gaudia specialia XV. Domini Iesu Christi, vna cum suis precationibus. 345</p> <p>Iesu Christi anima sanctissima, vti post expirationem in cruce descenderit ad limbum Patrum. Glorificatio. I. 345</p> <p>Pro omnibus in purgatorio detentis, Precatio. ibid.</p> <p>Iesu Christi anima, vti triduo ante resurrectionem suam morata fuerit cum animabus sanctis, è limbo liberatis. Glorif. II. 345</p> <p>Pro animae puritate, veritq; gaudij infusione, Precatio 345</p> <p>Iesu Christi anima, vti animas è limbo ereptas in paradysum introduxerit. Glorif. III. 346</p> <p>Aduersus quamuis prauam libertatem & consuetudinem, Precatio 346</p>	<p>Iesus Christus vti suum corpus glorificauerit, & suae moestissimae matri resurgens apparuerit Glorificatio. IV. 346</p> <p>Pro vitiorum propriaq; voluntatis morte, & triumpho de inimicis, augmenteq; charitatis, ac donorum Spiritus sancti, Precatio 346</p> <p>Iesus Christus vti glorificatione diuinae & claritatis acceperit à Patre in sua humanitate, & pro omnibus suis mèbris electis. Glorif. V. 346</p> <p>Pro clarificatione animae post exitum huius vitae, precatio 347</p> <p>Iesus Christus, vti omnium membrorum suorum glorificationis inestimabilem claritatem acceperit à Patre. Glorif. VI. 347</p> <p>Pro lumine gratiae, perfectioneq; diuinæ voluntatis, Precatio 347</p> <p>Iesus Christus vti electorum animos moestitia repletos sua resurrectione, crebrisq; apparitionibus, gaudio consolationeq; affecerit. Glorif. VII. 347</p> <p>Pro sui plena abnegatione, perfectaq; obedientia, ac pectoris pace, Precatio 347</p> <p>Iesus Christus vti ascensurus in caelum, discipulis apparuerit, cum eis comederit, eosq; docuerit, ac in vniuersum prae dicaturos miserit. Glori. VIII. 348</p> <p>Pro sui, omniumq; rerum contempatione, propriaq; imperfectionis cognitione, Precatio 348</p> <p>Iesus Christus vti in monte Oliueti suis electis apparuit, benedixit ac valedixit, caelostq; i- psis cernentibus conscendit. Glorif. IX. 348</p> <p>Pro animae virium, sensuumq; ac spiritus reformatione, & inractione in Deum, Precatio 348</p> <p>Iesus Christus vti suam glorificatam humanitatem, omnesq; electas animas ex limbo liberatas, Patris aeterni conspectui gaudiosissime representaret. Glorif. X. 349</p> <p>Pro animae post haec vitam perfecta glorificatione, Precatio 349</p> <p>Iesu Christo vti à Patre caelesti data sit omnis potestas in caelo & in terra. Glorif. XI. 349</p> <p>Pro vita Iesu perfecta imitatione, virtutumq; & meritorum ipsius participatione, Precatio 349</p> <p>Iesus Christus vti plenum ius & dominium super cunctos suos susceperit à Patre electos, & amicos</p> <p style="text-align: center;">(?) (?)</p>
--	---

- amicos Glorif. XII. 349 Actio gratiarum pro merore atq; dolore B. V. Mariæ, ob ferocissimam captionem, immanissimam ad terram prostrationem, crudelissimamq; filij ligationem, ob scandalum deniq; in fide & fuggam discipulorum, Threnos. IV. 359
- Pro adnumeratione confortioq; omnium amicorum Dei, Precatio 350
- Iesus Christus vii suis electis discipulis Spiritum sanctum transmiserit. Glorif. XIII. 350
- Pro gratia illuminationeq; Spiritus sancti, Precatio 350
- Iesus Christus vii matrem suam visitauerit, assumpserit & super cunctos Angelorum choros superexaltarit. Glorif. XIV. 350
- Pro Dei gratia, per eius matrem, in hac vita augmento, & post eam cum eadem Dei matre glorificatione. Precatio 350
- Iesus Christus vii in maiestate ad vniuersale sit iudicium venturus, & vnicuiq; pro vt meruit, gaudia vel tormenta redditurus. Glorif. XV. 351
- Confessio diuinæ excellentiæ, propriæq; humanæ malitiæ accusatio, & ad iudicium præparatio 351
- Threnorum de D. Iesu Christi piissimæque matris virginis Mariæ compassionem & planctu, liber. 352
- Actio gratiarum pro merore, quo cor B. V. Mariæ afficiebatur, quando filius eius ipsi passionem suam reuelans, eidem valedixit. Threnos I. 353
- Pro gratia & amicitia Beatæ semper. V. Mariæ; item pro continua sua defensione, directione & auxilio, pro secura deniq; morte, Precatio I. 354
- Actio gratiarum pro mœstitia, qua cor B. Mariæ correptum fuit, dum in spiritu cognouit filium ad mortem vsq; contritari, sanguineumq; sudare sudorem. Threnos II. 355
- Pro peccatorum contritione, remissione & satisfactione, pro abnegatione propriæ voluntatis, omniumq; inordinatorum affectuum: deniq; pro recta, simplici ac Deiformi intentione. Precatio II. 356
- Actio gratiarum pro mœstitudine & dolore, quo cor B. Mariæ V. ob traditionem dulcissimi filij sui coangustatum fuit. Threnos III. 357
- Pro charitate, misericordia & cõpensione erga omnes, præcipue ad inimicos, pro ite mititate & patientia in aduersis, Precatio III. 359
- Actio gratiarum pro cruciatu & angustia Dei-pare Virginis qua astuabat, dũ prædictus natus eius post truculentam captiuationem crudelissimè ligatus, multis iniurijs Annæ principi sacerdotũ adducitur, horribili alapa ibidẽ ceditur, & à discipulo ter negatur. Threnos V. 363
- Pia & affectiua deploratio multiplicis in religione commissæ inobedientiæ, & pro humili & simplici hilaritq; superioribus exhibenda obedientia, deniq; pro mirissima paciẽtia in omni ob-iurgatione, paupertate & dolore, Precatio V. 366
- Actio gratiarum pro immenso dolore & mœstitia, qua cor Dei-pare concussum fuit, dum natus eius ferocissime ligatus tanquã maleficus nocte media ab Anna ad Caiphã duceretur, ibiq; iniquis & impuris mendacijs accusaretur, & blasphemix inculatus, mortis reus damnaretur. Threnos VI. 368
- Deploratio multiplicis admissæ superbiæ, doliatq; mœdacijs & pro veræ, profunda ac perfectæ humilitatis, necnõ pro iustæ ac immutabilis veritatis infusione, Precatio VI. 370
- Actio gratiarum pro immenso acerbissimõq; merore, quo cor sacratissimæ Virginis distendebatur, dũ indefinenter tota nocte in Caiphæ domo tam indignis tractaretur modis Christus prædictus filius eius. Threnos VII. 372
- Pia humilissq; deploratio frequentis, eiusq; indignæ cõmunionis corporis Christi, atq; pro digna & debita præparatione & fructuosa susceptione eiusdem, Precatio VII. 373
- Actio gratiarum pro vario dolore ac mœstitudine, cui immergebatur piissimũ cor B. Virginis, dum filiũ suum, vultu ex plagis tumido ac liuiso, sanguine obducto, phlegmatibus repleto, vnguium laceratione dissecto, à Caiphã ad Pilatum

Pilatum crudeliter & ignominiose deduci cōspexit, coram eo multipliciter & falso incusari audiuit. Threnos. VIII. 374

Pro columbina simplicitate, pia compassione, fraternaque charitate ingiter gerenda circa delinquentiā proximorū, & pro sui sedula atq; seuera obseruatione & examine, Precatio VIII. 377

Actio gratiarū pro diri doloris vulnere, quo conficiebatur cor maternū, dum truculenter & contumeliose vt sceleratus & morti reus à Pilato ad Herodē, ab eodemq; veste alba vt delirus irrisus, denuo ad Pilatum contemptibiliter duceretur Threnos. IX. 378

Pro assidua diligentiq; linguæ custodia, ob numerosa inde affluentia animæ pericula, nec nō pro sedula dulcēq; colloquutione animæ cum Christo. Precatio IX. 379

Actio gratiarū pro gladio doloris, qui animā Deiparæ dire lancinabat dum filius eius inuerecundē & inhonestē denudaretur, in clemēter ad columnam ligaretur, inhumaniterq; flagellis, virgis & scorpionibus dilaceraretur. Threnos. X. 380

Oblatio pro peccatis cunctisq; negligentis & defectibus satisfactoria: item resignatio sui totius & defectibus eius, in Christi gratiosissimam voluntatem, Precatio X. 382

Actio gratiarū pro immenso dolore quo beatissima Deipara Virgo diseruciabatur, dū dire flagellis caesus & cruentatus, atq; à columna absolutus corā tota militum cohorte spinea corona, chlamyde coccinea, arundine & alijs contumelijs illuderetur filius eius. Threnos. XI. 382

Humilis & dolorosa confessio nostræ impatientiæ, cæcitatē & ingratiitudinis in tribulationibus, Dei munere exhibitis: item pro vitiōrū horum emendatione, contrariarumq; virtutum largitione, Precatio XI. 384

Actio gratiarum pro mœrorum abyssō, qua demergebatur cor Deiparæ, dum à Præsīde populo spectādus exhiberetur ad eō dire excruciatu dilectus vnicus eius, à scruissimāq; plebe feroci animo ad ignominiosum crucis supplicium exposcularetur, & mortis sententiā à Pilato damnatus, Iudæorum manibus crucifigēdus traderetur. Threnos. XII. 385

Pro indelebili profundissimāq; impressione imaginis passionis Christi & dulcissimæ matris eius: pro præcordiali compassione, pro perfectāq; dilectione, & plena sui reconciliatione, Precatio XII. 386

Actio gratiarum pro graui mœrore Christi feræ Virginis, dum innocenter ignominiosæ morti ad iudicatus, latronibus associatus, grauissima crucis mole pressus, vilissimē & ferociter tractaretur, & ad Caluariam educeretur dulcissimus natus eius Threnos. XIII. 387

Pro hilari, fideli perseverantiq; baiulatione crucis tribulationum cum Christo, & pro plena perfectāq; egressione extra seipsum omnēq; creaturam, Precatio XIII. 389

Actio gratiarum pro acerrima mœsticia qua anima Christi feræ virginis contorta fuit, ob furiosam & inuerecundam nudationem, rigidissimam super crucem extensionem, crudelissimam manuum & pedum perforationem vnicū filij sui. Threnos. XIV. 390

Pro viscerosa compassione erga crucifixum Deum, & mœstissimam matrem eius: item pro inuouatione veteris hominis per sui abnegationem & resignationem, Precatio XIV. 391

Actio gratiarum pro mœstissimo dolore, quo correpta fuit Dei mater, dum cū crucis mole eleuaretur, in duorum latronum medio suspenderetur, blasphemaretur, exprobaretur, illuderetur, dum pro his cœlestem Patrē deprecaretur, & latroni regnum suum polliceretur benedictus natus eius Threnos. XV. 392

Pro iugi deuotāq; Deo exhibenda cordis & operis gratitudine, de sua in nos liberalissima beneficiorum profusione, pro miti & humili omnium aduersitatum tolerantia & recta intentione, Precatio XV. 393

Actio gratiarum pro graui mœrore, quo Dei genitrix comprimebatur, dum Christi vestes in prædam dari, seu sorte diuidi: dum quoq; ipsum tam miserandum in modum distentum, lacerum & deformatum, vnicūq; sacrum cruorem fissere conspiceret. Threnos. XVI. 394

Pro purificatione cordis ab omni vitiosa affectione & amore creaturarum: itē pro benigna irrigatione, seu cōmunicatione sacrosancti liquoris

liquoris, gratiarumq; ex Christi vulneribus in omnes Ecclesie filios, Precatio XVI.	395	Hymnus III.	411
Actio gratiarum pro sauisimo doloris mucrone, quo tota transigebatur fidelissima Christi parens, dum pijsima & consolatoria, sed lamentabili voce, Ioanmem sui loco in filium eidem assignaret, atque eam illi in matrem commendaret, idem dilectus filius eius Threnos XVII.	396	De vita, passione, glorificationeq; D. N. Iesu Christi, beatissimaq; Virginis Mariae matris eius, Hymnus IV.	412
Pro adoptionis gratia, protectione & auxilio Deiparae Virginis Mariae, toto vitae decursu & mortis articulo, Precatio XVII.	399	Ea quae D. N. Iesus Christus hora Matutina pro nobis ex sola Charitate passus est, succinctim perstringens, Hymnus V.	417
Actio gratiarum pro acerrimo dolore, quocor pijsimae Virginis correptum fuit, dum Christum acri, valida, & horribili voce derelictum, seq; sicire clamantem audiret: dum spiritu Patri commendato, dissolui eum & lancea exiguo temporis interiecto spacio confodi cerneret. Threnos XVIII.	400	Ea quae Christus pro nobis passus est hora Prima, breuissimè explicans, Hymnus VI.	418
Pro extirpatione & nece omnium prauorum desideriorum, inclinationum ac vitiorum: pro feruenti & pura dilectione gloriosae Virginis, & pia maternaq; eius custodia in omni necessitate, & in hora mortis, Precatio XVIII.	402	Ea quae Christus pro nobis hora Tertia passus est, Hymnus VII.	418
Actio gratiarum pro excelsiuo & impatibili dolore, quo intrinsecus discepebatur, dum anxie diu expectatum, iamq; a cruce solutum, & castissimo sinu susceptum vndique perlustraretur filium: dum eodem sepulto per passionis loca, mcesta & semiuia domum reduceretur. Threnos XIX.	403	Ea quae Christus hora Sexta pro nobis perpeffus est, Hymnus VIII.	418
Pro iugi & astanti compassione erga crucifixum Deum, & misere cruciatam eius matrem: item pro conformitate & imitatione morum Christiferae Virginis Mariae, Precatio XIX.	406	Ea quae Christus hora Nona pro nobis passus est, Hymnus IX.	419
Hymnorum Christiformam liber vnus.	409	Ea quae hora Vespertina ante & post Christi necem acta sunt, Hymnus X.	419
Ad super sanctissimam Trinitatem pijsimus iuxta ac deuotissimus Hymnus I.	409	Christi tristissimam agoniam, eiusdemq; sepulturam paucis explicans, Hymnus XI.	419
Supplex ad super sanctissimam Trinitate, hominem in Deum transformans, Hymnus II.	409	Iesu Christi beatissimaq; matris eius Mariae vitam, passionem, glorificationemq; breuissimè complectens, aureus ac rosaceus per decades quinque distributus, Hymnus XII.	421
De Passione Domini Iesu alphabeticus,	429	Ad septem effusiones sanguinis Iesu Christi, contra septem peccata mortalia, Hymnus XIII.	424
		De septem verbis vltimis Domini Iesu in cruce, Hymnus XIV.	425
		Ad quinque vulnera Christi, deq; ipsius amore inestimabili, Hymnus XV.	425
		Ad Christi sensus & membra poenis afflicta, & pro ipsius imitatione Hymnus XVI.	426
		Ad tristissimam animam Christi, & de eius angustijs, Hymnus XVII.	426
		Ad spiritum Iesu, tum diuinum tum humanum, & de eius amore ardentissimo, Hymnus XVIII.	427
		Septem gaudia Domini Iesu, Hymnus XIX.	427
		De Passione Domini Iesu Christi, Hymnus XX.	428
		Laudes creaturarum referens creatori, Hymnus XXI.	429
		Alius qui totus est Oratio, Hymnus XXII.	429

I N D E X.

De diuina Charitate, gradus, officia digni- tatemq; eius explicans, Hymnus XXIII.	430	laudes, sanctitatemq; succinctim explicans, Hymnus XLV.	445
De beatissimæ Virginis Mariæ laudibus & veneratione, Hymni quinque, gaudia quin- quaginta beatissimæ Dei genitricis, quibus præ cæteris hominibus in terra cæloq; exultat, suc- cinctim explicans, Hymnus XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.	431	D. Iacobi Apostoli maioris vitam, passionē, laudesq; summatim explicans, Hymnus XLVI	447
Vt inter omnes mulieres claras beatissima Virgo Maria benedictissima, illustrissimaq; prædicetur, Hymnus XXIX.	433	D. Georgij militis martyrisq; Christi inui- cti vitam, laudesq; succinctim explicans, Hym- nus XLVII.	447
Gaudia quindecim beatissimæ Virginis Mariæ breuiter explicans, Hymnus XXX.	435	Sanctissimi Patris Hieronymi vitam, præ- cellentiam & mira gesta, compendio perstrin- gens, Hymnus XLVIII.	448
Iesu Christi vitam, passionem, beatissimæq; Virginis Mariæ matris eius præconio, expli- cans, in decades quinque distributus, Hymnus XXXI.	435	De eisdem D. Hieronymi præconio, & la- boribus pro Ecclesiâ Catholica exantlatis, Hymnus XLIX.	449
Horas septem cõpansionis Beatissimæ Vir- ginis Mariæ explicans, Hymnus XXXII.	438	D. Brunonis protopatriarchæ Carthusia- norum vitam, præconiumq; paucis perstrin- gētes, hymni ad horas Canonicas, septem.	449
Dolores septem B. Mariæ explicans, Hym- nus XXXIII.	439	Ad Matutinas, Hymnus L.	449
Ea quæ beatissima Deipara Virgo Maria ex filij passione per compassionem sustinuit, pau- cis explicans, Hymnus XXXIV.	439	Ad Primam, Hymnus LI.	449
Gaudia septem corporalia B. Virginis Ma- riæ explicans, Hymnus XXXV.	440	Ad Tertiam, Hymnus LII.	450
Gaudia septem eiusdem B. Mariæ spiritua- lia explicans, Hymnus XXXVI.	441	Ad Sextam, Hymnus LIII.	450
Pius admodum ad D. Virginem Mariam Christi matrem, quem Angeli cecinisse coram Virgine auditi sunt, Hymnus XXXVII.	441	Ad Nonam, Hymnus LIV.	450
Ad eandem D. Virginem alius pius valde, Hymnus XXXVIII.	442	Ad Vesperas, Hymnus LV.	450
Alius ad eandem, Hymnus XXXIX.	442	Ad Completorium, Hymnus LVI.	450
Privilegia duodecim gloriosissimæ Vir- ginis Mariæ explicans, Hymnus XL.	442 443	D. Hugonis Carthusiani, Episcopi Lincolni- ensis laudes summatim explicans, Hymnus LVII.	451
Deprecatorius ad B. Mariam Virginem, Hymnus XLI.	443	De eodem alius, Hymnus LVIII.	451
In laudem Christi feræ Virginis Mariæ, psalterium perbreue, Hymnus XLII.	443	Beatissimæ matris Annæ Deiparæ Virginis Mariæ genitricis laudes sanctitatemq; obiter perstringens, Hymnus LIX.	452
Suspiratio pia ad Dei matrem	444	De eadem sanctissima Anna matre Deiparæ Virginis, Hymnus LX.	452
Laudes sanctissimæ Virginis Mariæ miro artificio explicans, Hymnus XLIII.	444	Hymni septem de S. Maria Magdalena, qui ad septem possent legi meditariue horas cano- nicas.	453
De D. Ioannis Baptistæ ortu, vita, præconio & inuocatione, Hymnus XLIV.	445	Ad Matutinas Hymnus LXI.	453
D. Ioannis Apostoli & Euangelistæ vitam,		Ad Primam, Hymnus LXII.	453
		Ad Tertiam, Hymnus LXIII.	454
		Ad Sextam, Hymnus LXIV.	454
		Ad Nonam, Hymnus LXV.	454
		Ad Vesperas Hymnus LXVI.	455
		Ad Completorium, Hymnus LXVII.	455
		De sanctissima Barbara regina, virgine & martyre, sp̄s̄atq; Christi, Hymnus LXVIII.	456
		D. Barbaræ reginæ, virginis, martyris, (?) (?) 3 Ipon.	

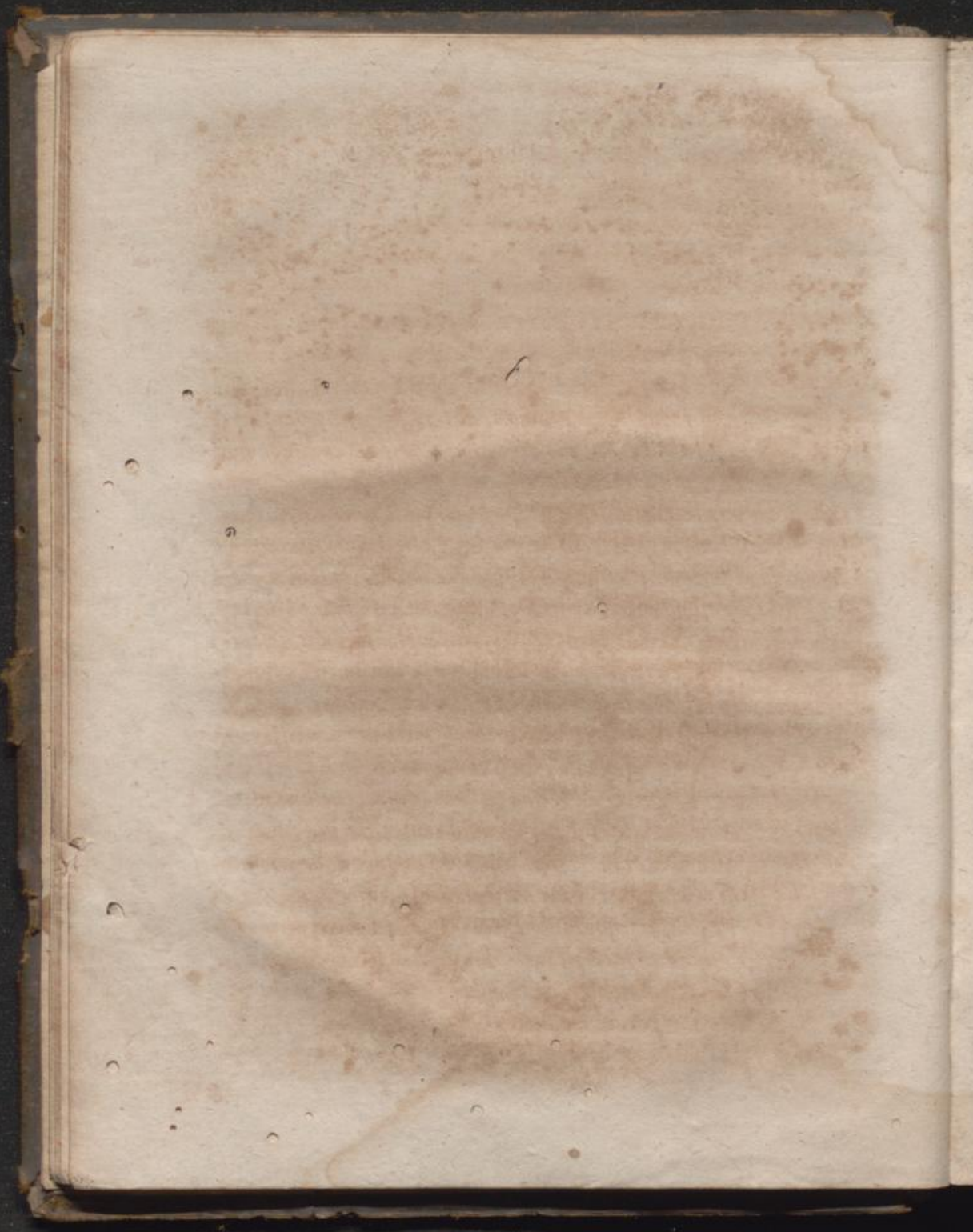
I N D E X.

sponsa; Christi Iesu, martyrium & encomiū paucis explicans, Hymnus <i>LXIX.</i>	456	bus & continentibus, Hymnus <i>LXXIX.</i>	462
Eiusdem sacra: Virginis & martyris sancti- tatem, gaudia; obiter explicans, Hymnus <i>LXX.</i>	456	Supplicatorius, piusq; admodum ad cun- ctorum Sanctorum ordines, Hymnus <i>LXXX.</i>	462. & seq.
D. Catharinæ virginis, martyris, sponsa; Iesu Christi vitam, laudes, sanctitatemq; obi- ter enucleans, Hymnus <i>LXXI.</i>	457	Exhortatorius ad pœnitentiam, Hymnus <i>LXXXI.</i>	464
D. Cecilie virginis ac martyris vitam lau- desq; explicans, Hymnus <i>LXXII.</i>	457	Perfectionis vitæ Christianæ summam bre- uiter complectens, Hymnus <i>LXXXII.</i>	464. & seq.
De S. Agnetæ virgine, martyre, & sponsa Christi, Hymnus <i>LXXIII.</i>	458	Oblatio honorum Dei	465
Vndecim millium Virginum martyrum Christi, martyrium, laudes, beatitudinemq; breuiter explicans, Hymnus <i>LXXIV.</i>	459	Sui humiliatio	465
Responsio Virginum ac martyrum earun- dem, Hymnus <i>LXXV.</i>	460	Pro contritione	465
De omnibus sanctis Apostolis, Euangeli- stis, & discipulis Domini, Hymnus <i>LXXVI.</i>	460	Pro venia	465
De omnibus Sanctis Martyribus, Hymnus <i>LXXVII.</i>	461	Pro sui perfecta emendatione	465
De omnibus Sanctis Confessoribus, Hym- nus <i>LXXVIII.</i>	461	Pro virtutibus Christiformibus	465
De omnibus Sanctis Virginibus martyri- nitio amore, Hymnus <i>LXXXIII.</i>	467	Pro perfecta charitate	465
		Pro resignatione voluntatis nostræ in Dei beneplacitum	466
		Renouatio propositi	466
		Pro Ecclesiâ & commissis	466
		Pro felici morte	466
		Ad vulnera D. Iesu & omnes Sanctos	466
		Aspirationes ignitissimæ pro diuino ac v-	467

F I N I S.

D. IOAN. IVSTI LANSBERGII,
Carthusiani in librum primum Phare-

træ diuini amoris seu vitæ affectiuæ præfatio, & in Theologiam
mysticam, seu contemplationem affectiuam (quæ pu-
ritate cordis acquiritur) institutio
succincta.

Hicet variæ ad obtinendam charitatis perfectionem
à Sanctis tradantur viæ, in eundem scopum finē-
que dirigentes: hæc tamen omnium creditur esse
facillima, atque maximè compendiosa, quam diui-
nus Dionysius Areopagita, & post eum nonnulli
alij docent, vt per flammigeras affectiones anima
ad Deum continuè se leuet, ad ipsum aspiret, eidem loquatur, ipsum at-
tingere, ei que inherere gestiât. Hæc via, hoc exercitium, studium est
sapientiæ: quod non multitudine librorum, nec disputationum argutiâ
discitur, sed extensione affectûs in Deum: qua excitetur iugè deside-
rium vehementius amandi Deum, perfectiusq; ipsi placendi. Propte-
rea vocatur à sanctissimo Dionysio Mystica Theologia, vtpote
quæ Diuina irradiatione in animam humanam infunditur, & affe-
ctione magis quam cognitione frequentatur. Ad hanc autem sapien-
tiam necessaria est puritas cordis, quæ hoc modo obtinenda erit, vt
homo bona semper voluntate ad Deum ferueat, vigilantissimeque ab
omni peccato cor suum custodiat, in vera innocentia, puritate, sinceri-
tate ac simplicitate Deum in omnibus quærat, ipsum habens semper
præ oculis, quasi præsentem. Hoc autem non aliter fiet, quam vt in
omnibus vbiq; & semper seipsum abneget. Quamdiu enim in mundo
sumus, nisi amor proprius in nobis fuerit mortuus, vitia germinat, id
est, desideria mala, inclinationes cogitationesq; prauas ac vanas, quæ
nos à Deo abstrahunt, inquinant, perturbant, ac impediunt.

Ideo quicquid eiusmodi senserit homo, qui cordis studet puritati, Abnegatio
sui quanto

MIXX

pere neces-
saria inte-
gritati ani-
mæ; Abne-
gare sese
quid sit.

mox debet elidere, & seipsum abnegare, hoc est, vbi cunq; depræbiderit se non Dei gloriã, sed semetipsum querere, hoc ilicò detestari, abycere debet ac persequi. Hoc enim est seipsum abnegare, desideria sua non solũ non perficere, sed velle, atque conari, etiam non sentire: & sibi ipsi, ac omni inordinato amori, tam erga se, quam ad creaturas, mori.

Cor quo-
modo cu-
stodiendum

Debes igitur teipsum exire atq; relinquere, ac sine retractione cordis subycere te Deo, & hominibus propter Deum: & semper stare paratus resignatusq; ad omne beneplacitum diuinum, per quemcunq; tibi etiam illud innotuerit, in aduersis æque ac in prosperis. Debes etiã ad hoc niti, quantum potes, vt cor habeas à phantasmatis, & rerum imaginibus, speciebus ac formis nudum ac mundum, & ab omni (vt dixi) inordinata affectione erga te & quamcunq; creaturarum liberũ.

Concupisci-
bilis, vt re-
formada sit.

Ad hæc maximè inuat, necessariumq; est, iuge studiũ euitandi multiloquium, loquendique occasiones, sciendi curiositatẽ, curas & occupationes inutiles, sensuũ affectatã oblectationem, & rerum etiã necessariorum tam superfluitatem quam inordinatum amorem. Porro vim animæ concupiscibilem excitare debes, multiplicando desideria feruentissimè castissimèq; amandi Deum. Neque enim ad hæc (vt dictum est) egēs ratiocinatione aut acuta speculatione intellectus, sed affectus excitatione, quo indefinenter aspiras ad Deum, flammigeris desiderijs omnia transiens omniaq; penetrans: nec alicubi quiescas, quã in Deo optas eidẽ semper magis ac magis placere, desideratissimè eius beneplacitũ amplecti: suspirans etiam votis omnibus, vt sublato omni interstitio omniq; impedimento ac medio amoto, eidẽ mere aris cõiungi atq; vñiri. In hoc studio operæ precium est, ad manum paratas semper habere aspirationes aliquas, & breues ignitasq; orationes: quibus discas eleuare mentẽ tuam in Deum, iterum atq; iterum, quotiescunq; volueris.

Augustinus
Aspiratio-
nes iacula-
torie quæ
sunt.
Phasotra

Has diuus Augustin. iaculatorias vocat, quia sunt veluti sagittæ amoris ignitæ, ex corde hominis in cor Dei vulnerandum emittendæ.

Huic negotio libellus hic institutus est, non absurdè propterea vocã-
dus

dius Amoris diuini pharetra, utpote varias habens breuium orationum sagittas in se reconditas, quibus instructus omni loco & tempore, hoc est, non solum quando orare constitutum est, sed etiam inter edendum, inter ambulandum, atque adeo inter fabulandum utaris, undique occasionem sumens ut sagittas, id est, desideria amorosa emittas in Deum. Ad hoc enim conari debet cuiuslibet Deum amantis animus, ut omnis actio & tota vita sua sit iugis perpetuaque oratio: fiatque aliquando, ut iam non egeat ad orandum libro, aut orationibus formatis, sed omnia quae videt & audit sint ei liber, & materia eleuandi se ad Deum: nec vnquam adeo occupationibus necessarijs eius discindatur aut distrahatur animus, quin confestim quocumque libet collectus, valeat orando ad Deum redire. Haudquaquam enim totus digreditur à Deo externè occupatus: sed conatur, ut externae quoque actiones (quibus non pro curiositate, sed pro charitate, necessitate obedientiae incumbere habet) imò etiam defectus & infirmitates suae ansam atque materiam sibi praebeant orandi atque loquendi Deo: adeo ut liberum sit illi, sine praevia alia anxia laboriosaue collectione spiritus eleuare se & conuertere ad Deum omni momento. Porro quam efficax sit affectuum hoc aspirandi exercitium ad delenda peccata, ad abolendam quoque omnem deformitatem & dissimilitudinem animae, quam denique valeat ad illuminationem, simplificationem, purificationem, inflammationemque cordis, & postremò ad absorptionem unionemque cum Deo, vix credi potest. Porro quid anima tunc gustu Diuini amoris sentiat inebriata, inexplicabile est. Nempe quod sentiri possit, dici non possit.

diuini amoris cur hicce libellus dictus sit. Vti omnia trahantur in orationem.

Exercitium affectuum quo spectet.

Cauendum tamen, ne huic exercitio immoderatiùs incumbenti gula quaedam spiritualis, vel demonium meridianum imponat: ut vel immoderatio impetuosae ad Deum conuersionis vel nimis vigorosae caput laedat, aut impura in spiritualibus bonis oblectatio à Deo fornicari faciat, ut in donis Dei petius quiescas aut oblecteris, quam in Deo. Quocirca opus tibi est discretione, & maximè vigilandum, ut

Gula spiritualis vti caueda.

casta.

Intentio
quæuis quâ
debeat esse
pura.

casta deiformisquæ sit tua intentio: vt neque supra vires te nimietate graues, neque aliud hic quàm Dei gloriam quæras. Argumentum autem in teipso recipere potes Diuini tractus, & rursus sinceri amoris ex te ad Deum: si nihil quæris præter Dei honorem & beneplacitum, si pariter Dei donis non inflaris, nec propterea aspernaris alios: si denique ad tuipsum humiliationem, atque ad omnium quæ in te odis aut odisse debes mortificationem, exercitia tua & Dei dona conuertis. Et postremò, si inde quotidie te sentis, secundum rationem saltem, magis humilem, magisque Deo subiectum & resignatum.

Gula spiri-
tualis quam
fit pericu-
losa.

At verò si deuotionis atque amoris sentimenta propter delectationem (vt fit in spiritualiter gulosis) quæris, aut in illis requiescis, nec curas quomodo moriaris vitijs, quomodo in virtutibus proficias, aut operibus bonis crescas, (tametsi decies in ecstasim mentis quotidie rapereris) in solis tamen adhuc naturalibus viuis, donis Dei abutens, tuum commodum, requiem, delectationemque in ijs requirens. Et quoniam non quæris altissimum Dei beneplacitum (quod in vera sui abnugatione inuenitur atque perficitur) quo plus proficere videris, eo in deteriora semper laberis.

Sapientia
vera vti ac-
quirenda.

Matt. 23. 35

Ceterum nemo hic conqueri potest, ad sapientiam hanc obtinendam sibi libros, doctores, aut intellectus acumen deesse. Neque enim multo labore, aut literarum studio conquiritur: sed à Deo puris mentibus infunditur, idque maxime humilibus, iuxta illud quod Saluator dicit: Confitebor tibi Domine Pater cœli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Proinde hæc via doctis indoctisque communis est: imò indocti & simplices affectu deuotionis ad Deum tracti, plerumque plus proficiunt, ad maioremque cognitionem diuinorum (quam experientialem vocant) pertingunt, quam multi excellentissime etiam literati. Quia studium hoc non versatur circa theorias, intellectualesque speculationes: quare non est etiam necessarium ingenij acumen, sed cordis munditia, & amor purus ad Deum, hoc est, liber à creaturis,

Cognitio
diuinorum
quibus mo-
dis acqui-
ratur.

cum perfecta sui ipsius relictione, quibus fit, ut continua agatur eleuatio mentis in Deum. Et hoc est, quod ante dicebam: affectum praeire, & intellectum sequi, quia in hoc negotio validior est affectio, quam cognitio.

Obserua etiam, quam nobilis sit mens hominis, quae possit etiam infinitum desiderare. Nam cum Deus ipse infinitus sit, non vult amore finito à nobis sed infinito diligi. Nihil autem in rebus est, quod in infinitum se possit extendere, praeterquam desiderium nostrum. Sit ergo desiderium in infinito amore, immensoque affectu colendi, amandi & honorandi Deum, accensum.

Eam ob rem multa in orationibus hic infra scriptis ponuntur, quae à nobis haud possibilia sunt ita fieri: consultissima tamen sunt votis omnibus desiderari & peti, quia quicquid petierimus à Deo volentes, (et impotentia nostra sola in causa est, ut non fiat quod volumus) iam desiderium hoc (licet nunquam perficiatur) pro opere coronatur à Deo. Siquidem ex corde nostrò (ut Saluator ipse noster pronuntiat) procedit, unde laudentur, aut damnentur opera nostra.

Voluntas
vbi pro opere
iudicetur.
Marc. 7. v. 21.

Atque ideo vbi nulla opera consequi possunt, cordis ipsa voluntas pro opere stat. Haec cum in infinitum se extendere possit, infinitorum potest etiam sibi operam laudem ac meritum à Deo consequi bona voluntas: licet, ut dixi, nequaquam eadem possit operari infinita. Neque enim eò potest se extendere operandi virtus, quò potest voluntas. Vides ergo quantum conferat per desideria & aspirationes excitatà voluntate se à creaturis ad Deum conuertere, & preculis mentalibus amore ignitis ab immenso immensa postulare? quandoquidem tanta est Dei munificentia, tanta benignitas, tanta largitas, ut desiderijs tuis omnibus praesto sit (quippe cum ipse sit, qui te desiderare & orare facit) & nullum prorsus vel suspirium, vel gemitum ad se emissum redire sinat ad te inanem aut otiosum. Aut enim (ut alia eius arcana, quae in anima operatur taceam) dabit tibi quòcūque petis, aut aliud quod tibi nouit vtilius.

Providendum autem nihilominus sapientissimè, ut omnia opera tua, hoc est, quicquid agere, quicquid volueris euitare, præcedat pura ac deiformis intentio, qua nihil ibi quæras, quam gloriam & beneplacitum Dei. Interueniant alij licet medijs fines. Vltimus sit charitas, qua hæc & illa velis ideo, quia in omnibus optas, vis & quæris gloriam & beneplacitum Dei.

Pari modo sequatur omnes conatus tuos & opera, gratiarum actio & oblatio, qua tua hæc quantulacumq; Dei gratiæ adscribenda, simul ac CHRISTI omnia merita offeras eidem in vnione charitatis illius, quæ illum de cælis ad terras traxit, & ad patienda agendaque eiusmodi in carne assumpta impulit. Hoc modo pro Christi amore quomodolibet à te factum (licet ex se vile sit & exiguum) adeò tamen ex coniunctione meritorum Christi nobilitatur, adeò ex vnione Diuinæ charitatis sanctificatur, ut & Christi merita operaque eius tua fiant, & tua Christi: atque ideo sic tua omnia oblata, Patri cælesti erunt acceptissima. Quippe quæ ita meritis Vnigeniti sui immersa atque absorpta sunt, quomodo gutta aquæ nobilissimo vino multo infusa: quæ simul iam non ut aqua, sed ut vinum propinatur ac bibitur. Accedit, quod ex frequenti vsu orandi aspirandique ad Deum, non possis aliud exercitium habere, vbi sæpius tibi occurrant defectus tui atque dissimilitudo ipsa tua, qua difformis es à Christo: quàm in huiusmodi aspirationibus ac petitionibus, vbi pro charitate, pro humilitate, pro cæterisque virtutibus Deo supplicas, quæ hic tibi præscribuntur, & potissimè vbi circa vitam Iesu in meditationibus & rosario applicantur. Nā quoties virtutem, aut amorem, aut resignationem à Domino petis, mox in mentem veniet, quomodo huic voto tuo paulò ante contraria gesseris, & dolebis: decidet etiam à te & peribit, si pro illo tempore mala aliqua cogitatio, instinctus ve orationi tuæ contrarius in corde tuo versetur: quandoquidem ex diametro pugnantia vota simul in te esse non possunt. Aspirando igitur ad Deum, aut pereat necesse est, quicquid in corde tuo ante mali natum fuerat: aut ipsa aspiratio languens ac in

seipsum

Opera no-
stra uti
Christi ope-
ribus vnien-
da sint.

seipsam recidens ad Deum non perueniet: quippe non valet impuritas cordis effundere. Porro qui rarius, aut nunquam corde reuertuntur ad Deum, & quorum corda terrenis desiderijs sunt quasi visco quodam oblita, (adeo vt per mentalem orationem ad Deum se erigere nequeunt, nec corda sua effundere, offerre, resignareq; Deo) multa sepe & grandia peccata mente concipiunt, ac quodammodo parturiunt: quae nec plangunt, nec se reprehendunt: quia oculi eorum, id est, puritas & integritas cordis, obtenebrati sunt; quare seipsos non vident.

Caueas igitur omni studio, nec versari intra te smas, vnde libertatem amittas, cor tuum conuertendi dirigendique ad Deum tuum. Sine hac enim, neque salus, neque regnum Dei intra nos esse potest. Atque ideo si illam amiseris, plus amisti, quam caelum & terram. Quid enim conferet tibi aut caelum aut terra, aut si etiam omnem Scripturam intelligeres, vniuersumque mundum lucrifaceres, aut cunctis in mundo egentibus opem ferres: si interea cor tuum ita affectum fuerit ad creaturam aliquam, vt se nequeat conuertere, leuare, atque effundere in suum Creatorem? Quandoquidem & Scripturae, & opera misericordiae, & alia quaeque exercitia nobilissima, non ob aliud nobis collata sunt, quam vt horum adminiculo in Deum reuertamur, ipsi placere gestiamus, ipsique internum, beneplacens, ac iuge holocaustum efficiamur.

Itaque ad hoc semper eniti debemus, vt cordis habeamus puritatem, qua idonei simus ad Diuinae gratiae influxus recipiendos, ad amorem nostrum in Deo stabiliendum, atque figendum, & ad plenissimam abnegationem & resignationem nostri. Haec nanque abnegatio resignationisq; sui, (qua semetipsum omnimode homo relinquit, exit, ac ab omni proprietate se nudat, & plene se Deo in omne beneplacitum offert atque resignat) clavis est, qua semper pateat homini porta introeundi in Deum, & Deo introeundi in hominem.

Puritati cordis quanto-
perere studen-
dum.

PHARETRÆ DIVINI AMORIS

seu Affectiuæ Vitæ, Liber Primus.

VARIIS ORATIONIBVS, IGNITISQVE AS-
pirationibus ad Deum, Deiparæ Virginem Mariam, ceterosq; Sau-
ctos, exercitijs item diuersis, partim hæcenus nunquam typis ex-
cusis, refertissimus: quem librum ob varietatem oratio-
num & exercitiorum in partes quinque secimus.

Pars I, complectens in se effusiones cordis, orationes aspirationesque
 varias pro expiatione peccatorum.

Effusio cordis generalis pro peccatis remittendis, excitans & humilians spiritum vehemen-
ter ad compunctionem.

Mnipotens, æterne, benignissime, misericordissime, Domine Iesu
 Christe, creator & redemptor animæ meæ: Ecce ego sum ille nequissi-
 mus, impiissimus & vilissimus peccator, totus abominabilis atque
 contemptibilis, totus nefandus atque miserimus, omni bruto vi-
 lior ac deterior effectus, qui tam enormiter, tam frequenter, tam au-
 dacter, tam impudenter tuam infinitam Maiestatem atque præsen-
 tiam inhonoravi, tuam sanctitatem offendi, tuam bonitatem, charitatem, pietatē
 & longanimitatem contempsi, tua præcepta transgressus sum, tua consilia spreui,
 tuis donis abusus sum, tuis beneficijs ingratus fui, tuum dulcissimum iugum
 abieci, à te Deo meo, Deo totius salutis meæ cor meum auerti & recessi, & in serui-
 tutem diaboli pro vili & momentanea delectatione me captiuum tradidi, membra
 mea, sensus meos, vires animæ meæ, tempus & alia dona, quæ mihi dedisti, quibus
 si te honorassem, æternam mihi felicitatem concessisses, inimico tuo seruiens, ad
 contumeliam tuam turpiter expendi & miserabiliter sum abusus: vt aded etiam
 tibi iam ad seruiendum, deficientibus viribus, dominantibus vitijs, dilapso tem-
 pore, inutilis factus sim.

O Saluator pijsime, tu scis quot mala commisi, quot bona omisi, & quot pro-
 pter ea etiam multa mala peccando incidi. (*Quisquis hoc exercitio vsus fuerit, grauiora*
sua peccata hic in genere ad memoriam reuocare poterit, pro excitanda deuotione &
cordis compunctione) Insuper non suffecerunt mihi infelicitissimo peccatori propria
 peccata, sed super ea & aliena multa accumulauit. Heu mi Domine quot homines
 seduxi, quot meo peruerso viuendi genere scandalizauit, quoties malum consului,
 occasionemq; peccandi alijs innocentibus dedi, adiuui & induxi in immania flagitia
 & peccata? Heu quomodo nomen tuum vbiq; per me blasphematum est? Heu
 me quot animas, tuis vehementissimis doloribus & angustijs amarissimæ passio-
 nis redemptas, præcioso tuo sanguine & morte innocentissima viuificatas, ego cõ-
 culcaui, interemi ac iugulaui? Propter hæc indignum planè me iudico, vt oculos
 meos ad te leuem, gratiamq; tuam mihi impertias (*Hic tunde pectus tuam cum pu-*
blico, & dic ex intimo cordis tui. Domine propitius esto mihi peccatori, & quicquid
magis tibi possit tuipsius parere contemptum, assume) O Deus iudex æternæ gloriæ ac
 metueg-

metuende, verè ego sum pessimus ille latro, qui toties peccando & alios scandali-
zando propriam animam, aliorumq; animas tam pulchras, tam nobiles à te condi-
tas, ad tuam imaginem factas, tanta charitate redemptas, fœdavi, & eas tibi creatori
ac saluatori suo abstuli, occidi, & dæmonibus tradidi: sicq; passionis & sanguinis
tui fructum (quantum in me fuit) euacuavi. Heu me miserum clementissime Pa-
ter, qui tanta mala feci, factus aded turpis, odibilis & facinorosus. Domine Deus cõ-
fundor & erubescor leuare faciem meam ad te, quantum iniquitates meæ multipli-
catæ sunt, supergressæq; sunt caput meum, & sicut onus graue grauata sunt super
me. Delicta mea creuerunt vsque ad cœlum, & multiplicata sunt sicut arena, quæ est
in littore maris. Ultra omnes peccatores, ego miser & miserabilis te offendi, factus
quasi spuma totius iniquitatis, & omnium peccatorum peripsema. Heu cur inter
peccatores primum locum mihi elegi, aded vt alij peccatores mihi comparati, etiam
iustificentur: quippe cui tot dona, tot adiutoria, tot beneficia, largitus es, & plura
dare paratus fuisti, quibus à peccatis me continere vel resurgere potuissem. Et tamè
his omnibus neglectis, spreta benignitate tua, qua me tam longanimitè ad pœni-
tentiam expectasti, excitasti, prouocasti & tandem misericorditer attraxisti, post tã
multa & enormia peccata, post tantam offensam, cum pro reconciliatione & adep-
tione gratiæ tuæ indefinenter cogitare & laborare debuissem, totumq; me in holo-
caustum tibi offerre, totus ingratus, cor meum auerti à te, & quotidie, imò & quasi
continè negligentis meis & defectibus offendo te. In seruitio namque tuo torus
sum negligens, tepidus, in deuotus, mente dispersus, à te sum auersus, cum creaturis
fornicor. Quid ultra dicam? Non habeo vt vnum pro mille respondeam. Scio me
grauiter nimis deliquisse, & iram tuam iustè meruisse.

Verum tu clementissimus es, sed circo quæso ne in iurore tuo arguas me, neq; in ira
tua corripas me, sed potius miserere mei secundum magnam misericordiam tuam, & se-
cundum infinitam multitudinè miserationum tuarum dele iniquitates meas. Non reserues
mihi peccata mea benignissime Pater in diem vindictæ, in diem mortis meæ, neq;
in curia iustitiæ tuæ me castiges, sed vt in præsentia vita veniam percipere merear,
nunc potius in carcere præsentis vitæ, in curia misericordiæ tuæ & liberationis, me
vre & seca, vt in æternum parcas, saltè vt post hæc vitam à vindicta tua sim securus.
Memor quoque sis fragilitatis & nihilitatis meæ Deus, & susteates animam meam
manu tua, quia ne minima quidem sufferre possem, nisi in virtute tua. Iterum rogo
te clementissime Domine, & per omnes miserationes tuas obsecro, non finas ani-
mam meam de corpore meo exire, nisi prius plenè tibi reconciliatam, plenariè pur-
gatam perfectè mundatam, tua charitate, proximi dilectione, cæterisq; virtutibus
perfectè ornatam, & ab omni poenarum formidine, ab omni inferni & purgatorij
terrore prorsus liberam & securam, totamq; tibi inseparabiliter adhærentem, &
iugiter sine fine tecum feliciter mansuram. Sed vnde mihi hoc? Vnde tanto pecca-
tori, tam ingrato tantum beneficium, tantum donum? Quomodo audeo hoc pete-
re? De tua pietate id præsumo dulcissime Domine Deus meus, misericordia mea, cui
perinde est à multis, vt à paucis saluare cum tota salus nostra non ex operibus no-
stris, sed tua gratia præcipue pendeat. Tu pro me satisfacisti. Tu vt mihi satisfactio
tua subueniat, meruisti. Ego mendicus & pauper, nihil habeo quo hoc merear. Ni-
hil habeo quod offeram tibi nisi peccatricem animam & hoc miserrimum corpus,
quæ à te recepi, quæ tu bene fecisti, sed ego destruxi. Hæc tibi Domine mi offero in
beneplacitum voluntatis tuæ: fac mecum sicut tibi placuerit: rege me, tene me &
posside

posside ficuti volueris. Age mecum secundum quod magis est ad gloriam & voluntatem tuam castigando vel consolando me. Hoc solum mi Domine precor, vt in omni aduersitate, in omni dolore, in omni tentatione vel consolatione cor meum perpetua charitate sit tibi coniunctum, tuae voluntati inseparabiliter vnitum: vt omnia de manu tua humiliter accipiam, in omni euentu tibi semper gratias agam, & nihil extra tuam voluntatem cupiam: vt semper & omnem tribulationem superet hilaris patientia, & omnem prosperitatem excedat deuota humilitas.

In remissionem autem & abluionem peccatorum meorum, in suppletionem omnium defectuum & negligentiarum mearum, in gratiarum actionem & memoriam beneficiorum tuorum, offero tibi dulcissime Iesu cor tuum, benedictam incarnationem tuam, innocentissimam conuersationem, sanctissimam vitam, amarissimam passionem ac mortem tuam, & omnia quae pro salute mea assumpisti, egisti & passus es. Sed & omnia merita omnium Sanctorum tuorum sanctaeque Ecclesiae tuae, atque affectum & gratitudinem totius vniuersitatis: obsecrans te per haec omnia, & per immensam charitatem tuam, per infinitam misericordiam tuam, per charissimam genitricem tuam dulcissimam, & benignissimam virginem Mariam, per omnium Sanctorum & deuorum preces & merita, ignosce mihi sceleratissimo & vilissimo peccatori, quicquid vnquam male egi contra te, & gratiam tuam pijsimam mihi infunde, per quam de caetero me custodias ab omni peccato, liberes & praeserues ab omnibus quae tibi in me displicere possunt, vt ita tibi seruiam, ita tibi placeam, ac talis semper in oculis tuis inueniar, qualem velles iuxta vltimum & summum beneplacitum tuum, Amen.

Effusio cordis alia, seu meditatio anima, peccata & ingratitude suam coram Deo plangens, & sui reconciliationem atque purgationem flagrans, cum alijs id genus suspirijs, quae digna sunt etiam frequentari ab Eucharistiam sumpturis.

OMnipotens, aeternae Deus, cui soli omnis debetur honor, gloria & gratiarum actio, en ego infelix, indignus ac perfidus ille peccator, haecenus tibi rebellis & ingratus, venio ad te creatorem meum, Deum meum, redemptorem meum, misericordem iudicem & saluatorem meum, accusans me ipsum, & tibi confitens omnes abominaciones, scelera & peccata mea, quibus nomen sanctum tuum blasphemauit, praecpta tua transgressus sum, voluntatem tuam contempsi, dona & opera tua in me destruxi, animam & corpus meum pollui, vires, quibus tibi seruire debueram, peccando eneruavi, & ad seruiendum tibi me inde inutilem & infirmum feci, gratias ac munera tua in contumeliam tuam verti. ad charitatem denique & misericordiam ac beneficia tua, quibus vias meas conclusisti, hucusque frigidus atque lapideus perseueraui. Quid est mansuetissime quod instinctus tuos tam saepe contempsi, longanimitatem tuam spreui? Et non solum hanc meam, sed alias quoque innumeras animas, quas tu sanguine tuo pretioso mercatus es, pro quibus etiam redimendis tu incarnari pati, crucifigi ac mori dignatus es, ego tibi iterum abstraxi, seduxi, seduxi, & hosti tuo diabolo inimicidam in mortem tradidi.

O misericordissime atque mitissime Domine Deus meus, in huiusmodi prauitate heu nimis diu obstinatus mansi, abutens benignitate tua & omnibus donis tuis, negligens bene agendi occasiones, omnibusque modis tibi & bonis hominibus rebellis. Heu pijsime Iesu, quod modo etiam cum in honorem & beneplacitum tuum me

totum

totum tibi offerre deberem, maneo totus ingratus, veteribus peccatis meis noua cumulus, in seruitio tuo tepidus, negligens, & in deuotus, & à te auersus ad creaturas. Indignum est igitur, vt oculos meos ad cœlos leuem, qui etiam omnibus creaturis, atq; adeo vita ipsa: & aura qua foueor prorsus indignus sum. Veruntamen quo fugiam à facie tua Domine Deus meus? vbi abscondam me ab ira tua? Quis reconciliabit me tibi? Nunquid non pater meus es tu? cuius miserationes nunquam continere se possunt, cuius pietas non potest concludi? Ego verò, licet filij nomine indignum me fecerim, agnosco tamen non alium patrem, præter te Domine. Quapropter ad pedes misericordiarum tuarum curro: Ibi prostratus per omnipotentiam, sapientiam, bonitatem tuam, & per infinitam misericordiam tuam (qui es miserationum abyssus) obsecro te, ignosce, purifica, & libera me à peccatis meis omnibus, per merita vitæ & passionis tuæ. Recipe me in gratiam tuam, qua me teneas, confirma, dirige, atque possideas ad gloriam tuam, & secundum æternum beneplacitum tuum.

Vt autem exaudiri merear celerius, dulcis Iesu fili Dei viui, qui te aduocatum & mediatorem inter nos miseros & Patrem tuum constituisti, obsecro te per charitatem illam, quæ te de cœlis traxit in uterum virginis, & de utero virginis per passionem ad ignominiam crucis, perq; singulas guttas tui sanguinis pro me effusi, vt sanctissimæ vitæ ac passionis tuæ meritis atq; virtutibus me dones, & gratiæ tuæ intra me iugè habitaculum facias: (Si ad Eucharistiam statuis sumendam accedere hoc adde) dignumq; me facias ad recipiendum dilectionis tuæ pignus viuificum, corpus videlicet tuum in sacramento dignissimum, ad gloriam tuam, & ad animæ meæ cunctarumq; animarum salutem & profectum quo tibi coniunctus suauissimæ Iesu, mundo moriar totus, tibi verò soli deinceps viuam, & castissimo feruentissimoq; amore inseparabiliter inhæream, Amen.

Suspiria gementis anime pro peccatis suis ad Deum clamantis.

Heu Deus meus & pater misericordiarum, vt quid toties offendi te patrem, & creatorem meum?

Dominator vitæ meæ, ecce vides, quia non est in me bonum, nec sanitas animæ meæ.

Domine miserere mei, sana animam meam, quia peccaui tibi Sana me Domine, & sanabor, saluum me fac, & saluus ero, quia laus mea tu solus es? Ierc. 17. v. 24.

Heu Domine Deus, quanta sunt vulnera mea, quanta infirmitas, quanta vilitas & prauitas mea pro quibus tu sanandis crucifixus es, & occisus.

Cui conquerar o Domine omnia mala mea aduersum me, quam tibi saluator & redemptor animæ meæ.

Deus meus propitius esto mihi peccatori.

Iesu fili Dei viui miserere mei, quia nihil tibi impossibile est, quam miseris nolle misereri.

Redde mihi o misericordissime Iesu gratiâ tuâ. Recipe me iterum in amicitiam tuâ. Non secundum merita mea, sed secundum bonitatem tuam respice in me clementissime Domine Deus meus.

Dulcis Iesu, quam amabilis est gratia tua, quam suavis amicitia tua. Ne (quæso) abijcias me propter peccata mea.

Benignissime Domine DEVS meus, quid aliud ego miser & infelix peccator possum, quam peccare: & quid tu o optima & infinita bonitas aliter potes, quam

quàm misereri & parcere? fac ergo tu secundùm bonitatem tuam, quia ego infelicitissimus agere non desino secundùm malitiam meam.

Misericordissime Domine Deus meus, da mihi pœnitentiæ lachrymas, quibus ex abyssu cordis mei doleam, & lugeam peccata mea.

Da mihi dolorem perfectissimæ contritionis, & lachrymarum flumina iugiter fluentia: quia te Deum meum, & creatorem meum contempsi.

Emollias quæso saxeum hoc pectus meum, inflamma frigidissimum cor meum, ut lachrymæ fluant mihi die ac nocte, & dolor sit cordi meo continuus, quod non amaui, quod spreui, quod etiam offendi te Domine Deus meus.

Quid faciam Domine Deus meus ut placeam tibi, qui vsque hodie totus sum abominabilis, & plenus iniquitate.

Exc. 14. v. 17 Deducant oculi mei lachrymas per diem & noctem, & non taceant, quia alienum me feci à gratia creatoris mei.

Domine Deus meus quid mihi sine te vitare? Recipe me in gratiam tuam. Ostende mihi misericordiam tuam, miserator & misericors Dominus.

Heu me miserum & infelicem Domine Deus meus, quod vnquam offendi te.

Ah vtinam non fecissem, vtinam non peccassem. Non finas ô clementissime Deus meus, non finas ut peccata mea diuidant inter me & te.

Psal. 6. v. 1 Si castigare me vis Domine, non in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum, sana animam meam, quia peccaui tibi.

Non imputes quæso mihi peccata mea, nec propterea gratiam tuam à me auferas, aut minuas. Sed quo ego sum infirmior, ostende tu in me diuitias bonitatis tuæ. Cunctis palam fiat in me, quia miserationes tuæ sunt infinitæ atq; immensæ. Amen. *Obserua in psalmis, & veteri testamento varijs in locis vnde multa colligi possunt, que pœnitentiæ gemitus exequantur.*

Pro vera contritione à Deo obtinenda precatio cum primis frugifera.

O Iesu misericordissime, cum nulla sine dolorosa cordis contritione peccatorum fiat remissio, per immensam & ineffabilem tuam te obsecro pietatem, ut iugem mihi infundere digneris pro immanitate scelerum meorum contritionem, lachrymarumq; imbrem indeficientem, ut dignè ac perfecto corde iniquitates meas innumeras lugere & deplorare valeam. Infunde etiam mihi veram peccatorum meorum cognitionem, ut clare agnoscam, quantum tuam immensam atq; excellentissimam Maiestatem offenderim, inhonorauerim atq; contemptui habuerim, & vel iam tandem cum vero amore ad te Deum verum ac viuum me conuertam.

Ah pijsime Domine Iesu Christe, quis enarrare sufficiet, quantum tibi debeam quantifue tu me tibi beneficijs deuinxeris, quod tanto tēpore me peccantē tolerasti, tantisq; iniquitatibus meis hucusq; pepercisti, quodq; tantam ingratitude meā tam patienter sustinuisti, ac tam indigno peccatori tam multa beneficia præstitisti, cum tamen interim multi (vt verè timendum est) pro multo leuioribus peccatis ad inferos descenderint qui nullam de suis peccatis vel cognitionem vel contritionem habere potuerunt. O vtinam pro his & similibus, totum me tibi possem dedere, ac diu noctuq; in diuinum tuum obsequium impendere, atq; omnes neruos meos extendere, ut veraciter te adorarem, laudarem, & cum omnibus creaturis tuis te summo & excellentissimo modo honorarem, Amen.

Pro

Pro peccatorum indulgentia precatio alia.

O Iesu clementissime, vtinam compungas duritiam lapidei cordis mei spinis dolorosæ contritionis, tuæq; passionis memoriam ad eod. profunde cordi meo imprimas, vt ex intimis cordis mei medullis, tibi pro me passo tenuissimam saltem compassionem exhibere sufficiam, atque ex omni virtute qua mihi possibile fuerit te redamem, omniq; conatu in hoc laborem, ne veteribus peccatis noua superaddam, Amen.

Pro peccatorum indulgentia precatio alia.

Iesu misericordissime, qui non vis mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur à via sua mala, & viuat, respice super me pijsimis oculis illis, quibus electū tuum discipulum Petrum post trinam dñi negationem respicere misericorditer es dignatus, & sanctæ mihi contritionis gratiam citius pro omnibus meis grauissimis largire digneris sceleribus, vt continue pœnitentiæ & amoris lachrymæ in me abluant, quicquid mea malitia perurgente, rugarum in anima mea contraxi, ne fortè cum hac destitutus fuero in æternum peream. Amen.

Ad D. Petrum pro spe veniæ, precatio.

O Apostolici gregis princeps Petre beatissime, qui tanto maiorem præ cæteris sanctis habes compassionem cum miseris peccatoribus, & cum his qui ex carnis infirmitate in varia sunt prolapsi peccata, quanto tuipe fragilitatem humanæ naturæ in trina Domini Dei ac dulcis magistri tui negatione es expertus, te obsecro, vt fragili mihi peccatori grauibus peccatis & malorum desideriorum passionibus inuoluto, atq; ad omnem lapsum propenso, gratiam & veniæ spem à dilecto, imò prædilecto tuo magistro Domino nostro Iesu Christo obtinere digneris: quandoquidem indignum planè me iudico, qui preces suas coram ipso effundat, aut quem tanta exaudiat Maiestas, ne sub vitiorum onere corruam, aut ob delictorum grauitatem meipsum desperem.

O Petre Christi Ecclesiæ pastor ac rector vigilantissime, erranti ouiculæ tuæ succurre, & è luporum faucibus (quod tui est & muneris & officij) eam erue, extrahe nunc lapsum de omni sorde, consolare tristem, confirma pusillum corde, protege ab aduersario, custodi à multiplici laqueo, nec finas perire animam pœnitentis pro qua redimenda pius magister tuus doloribus & supplicio mortis se exposuit, sed in hora instantis mortis perduc animam tui confratris in regnum perpetuæ felicitatis, vbi tu ianitor & princeps existis, Amen.

Quando aliquo singulari excessu grauata sentis conscientiam tuam, conuer-te cor tuum ad Dominum, & dic:

O Domine Iesu Christe, colende, adorande & metuende. heu infelix ego, vilissimus & ingratus peccator, nunc iterum atq; iterum gratiam & bonitatem tuam, hoc N.N. dicto aut facto offendi, maiestatem tuam inhonorauit, & te amatorem atq; benefactorem meum, qui mihi super omnia charissimus, dulcissimus, atque desideratissimus esse debueras, abieci. Heu Domine Deus meus doleo, quia peccaui. Et quia nimis parum doleo, vtinam tu cor meum vulneres, & impleas dolore amarissimæ perfectissimæq; contritionis. Et quia ex me est culpa & perditio, ex te verò gratia & miseratio, in virtute tua nunc statuo, super te enixus, ab omni deinceps offensa eiusmodi cauere, omnemq; peccandi occasionem per gratiã

tuam evitare Quapropter ô dulcissime, desiderabilissime Iesu Christe, Domine Deus meus, nunc ego cor meum ab omni creatura auerto, & tibi illud fidelissimo vnicuique amatori meo offerens assigno, rogans vt illud in cor tuum absorbeas, adeoque tibi totum spiritum meum vnias, vt posthac aliud non sit mihi velle aut nolle, quàm tui cordis beneplacitum. Eia igitur ô fidelissime amator Iesu Christe omnem culpam omnemque impedimentum amoris tui, & quicquid inter te & me non rectè mediat, quæso aufer à me. Purifica me in roseo sanguine tuo à cunctis vitijs ab omni impuritate, ac proprietate intentionis & amoris, vt nihil in me remaneat, quod castissimo amore tui non inflammatum ignescat.

Alia breuis oratio.

O Agne Dei mansuetissime, propter innocentissimam mortem tuam, peccatis meis ignosce, & emendationem vitæ meæ secundum cor tuum mihi tribue, Amen.

Oblatio ad Patrem caelestem pro peccatis abunde satisfactoria.

Clementissime Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, in emendationem peccatorum ac vitiorum meorum omnium offero tibi vnigeniti tui satisfactionem plenissimam, sed acerbissimam, hoc est, eius amarissimam passionem ac mortem innocentissimam. Et in suppletionem omnium negligentiarum atque defectuum meorum, sed in gratiarum actionem pro cunctis beneficijs tuis, offero tibi eiusdem innocentissimæ vitæ actus, virtutes ac merita.

Porro in gloriam ac beneplacitum tuum offero tibi corpus & animam meam, vt illa tu possideas atque regas, quomodo tibi maximè placuerit, me totum in laudè & honorem tui conuertas, adeoque tibi me vnias, vt nunquam velim aut velle possim, quam quod tu vis. Amen.

Pro reconciliatione peccatoris, & peccatorum venia precatio efficax.

Domine Iesu Christe, verus Deus & homo perfectus, recordare obsecro illius ardentissimæ atque feruentissimæ charitatis, quæ te de regalibus sedibus tuis in hanc vsque lachrymarum vallem miserabilemque exilium ac tenebrosum traxit carcerè, vt nostram naturam assumeres multasque ab electo tuo populo persecutiones, opprobria, contumelias, crucem, & mortem horrendam patereris, quo sic peccatores quæres, & saluas faceres oues tuas à te vero pastore aberrantes. Reduc igitur me mi dulcissime Domine ac pastor vigilantissime, ad viam veritatis, à qua longe per deum vitiorum abductus sum: neque peccatorum meorum reminiscere, quibus non nisi iram & indignationem maximam merui ouibusque tuis me aggrega à quarum grege propria mea malitia stimulante, tamdiu me segregavi.

Eia superdulcissime Deus, si tales quæris, qui non nisi propter grauitatem criminum suorum desperare possent, in quos miserationum tuarum profundissimum effundas pelagus, en habes me desperatum ac pondere priorum vitiorum nimis prægranatum, miserere mei, ac solitam tuam benignitatem, quam omnibus indifferenter ostendis, mihi noli negare, aut à facie tua repellere. Si item quæris viles, abiectos, inopes & egenos, quibus beneficias, aut diuitias æternæ tuæ felicitatis committes, mi suauissime Domine Deus ac saluator meus, ad me respice, mihique intende. En operibus bonis sum vacuus, veris virtutibus destitutus, donis atque gratijs tuis in malum meum hucusque sum abusus, tempus ad penitentiam indultum misere nimis absumpsi, multaque alia perpetravi, quæ, enumerari nequeunt, non tamè

tibi

tibi incognita, qui serutaris renes, & probas corda, & reddis unicuique iuxta fructum adinventionum suarum.

Quare quā humilime & simplicissime possum tuæ excellentissimæ supplico Maieſtati, ut his meis defectibus misericorditer succurras, meamque necessitate & indigentia tuis supereffluētissimis meritis supplere digneris. Et quid ultra addā? Si queris impios & homines deperditos, in quos pietatem tuā exerceas, offero me tibi, ut tuam in me declares pietatem: quando quidem nihil ita tuæ conuenit misericordissimæ pietati quā misereri & parcere creaturæ tuæ, quæ per te facta, & à te refecta est.

O Iesu piissime, & amator ardentissime humani generis, noli quæso derelinquere me miserum in tanta constitutum miseria & necessitate, sed fer opem mihi & hostium meorum impulsus tu propitius depelle.

Iterum atque iterum te rogo luauissime Deus per omnes virtutes & merita tua, per omnē gratiam, quā vnquam piorū mentibus infudisti, per omnia dona superdulcissimi Spiritus sancti quibus discipulorū tuorū corda erudisti & illuminasti, per excellentissimā ac diuinissimam vnionē, qua tua humanitas diuinitati tuæ est vnita, & postremo per illam indicibilem charitatē, qua causam nostrā in te recepisti, ut nos Patri tuo reconciliares, redde mihi Patrē tuū cœlestē placatū & reconciliatū, & multiplicia mea peccata atque delicta sanctissimis tuis meritis dele, gaudijsque sempiternis post hanc vitā, mihi interesse cōcede, hereditatemque meā iam diu amisā mihi quæso restitue, & ad consortiū beatorū spirituum misericorditer me admitte, Amen.

Pro peccatorum remissione alia precatio efficacissima, humili corde dicenda.

Dulcissime, suauissime, amantissime, atque pulcherrime Domine mi Iesu Christe, rogo te per sanctissimam tuam natiuitatem, durissimum exilium, purissimam conuersationem, amarissimam passionem & mortē, per omnia vulnera tua, per omnes guttas preciosi sanguinis tui pro me effusi, per benedictissimam ac intemeratam matrem tuam virginē Mariam omnesque sanctos tuos, ne me sordidū, foetidū, ac omni peccatorū spurcitiā feceratū, hominē flagitiosum omni gratia tua indignum, propter grauissima mea peccata, impietatem & infinitas meas negligentias, quibus abunde nimis iram tuam contra me concitauī, despicias, aut à facie tua amabilissima repellas, sempiternis cruciatibus me tradendo. Sed ut des veniam misero mihi peccatori, recipiasque me contritum & compunctum in gratiā tuam, ut innotescat in omnibus finibus terræ nomen sanctum tuum, collaudentque te, omnes qui onusti sunt peccatis, grauatique huius mundi sollicitudinibus, ut confitī de tua pietate, misericordia & benignitate, suarum citius culparum sperent indulgentiam: incipiendo detestari & odisse se & peccata sua, atque ad te Deum verum & viuam conuertantur.

Offero me etiam tibi totum ad quæcunque sustinenda, pro innumeris meis delictis & excessibus, secundum liberalissimā tuā voluntatem ac benignissimū beneplacitum. quoniā tu semper iustus & bonus, & omnia in bonum conuertis. Ego verò iniquus & impius, omnia tua bona & dona mihi collata peruertēs ac destrues. Nec aliquid à me possum boni perficere, quantumuis bona mihi nō desit voluntas, propter carnis infirmitatē, qua trahor, raspior sæpe, ut nosti, cogitare quæ non licet, agereque quæ rationi contraria sunt. Ideo cōfiteor tibi Domine peccata mea, & rogo te, ut tu pie Domine ex abundantia meritorū tuorū suppleas defectum meum, perficiasque voluntatē meā, ut quicquid boni cōcipiam aut intelligam de te, aut quod honorē tuum proximique salutē promouere possit, hoc sine mora implere satagam, siue id fuerit seu-

rit sensualitati meae amarum siue suauae. Obsecro etiam te, vt quam diu in hac vita fuero, sub tua disciplina ac regimine, beatissimaeq; matris tuae Virginis Mariae custodia me conserues & protegas, ne vel vnquam hostibus meis me tentandi, impugnandi, aut mali quicquam inferendi via pateat: Praestante id mihi diuina tua gratia, omniumq; Sanctorum intercessione, quorum auxilium & protectionem deuoto & supplici inuoco corde, Amen.

Similis efficacia & virtutis, pro peccatorum indulgentia, precatio.

Iesu Christe fili Dei vnigenite, creator, redemptor, saluator, pater, dominus, spiritus animae meae offero tibi me totum ac omnia quae in me sunt bona, quae ex gratuita tua gratia & benignitate, non meo merito (non enim minimi seruuli tui nomine dignus sum) mihi misero hucusq; impendere es dignatus, & adhuc impendere ab aeterno disposuisti, si his bene ad gloriam tuam & meae salutis augmentum vterer. Similiter & omnia mala, peccata, flagitia mea, quibus non nisi aeternam me meruisse damnationem agnosco, teq; sine numero offendiisse grauiter, coram summa pietatis tuae oculis repraesento: rogans te per omnes miserationes tuas solitamq; clementiam tuam, quam miseris peccatoribus de suis operibus diffidentibus soles ostendere, vt omnia crimina mea deleas, peccata indulgeas, iustamq; iram tuam a me auertas. Bona vero, quae tua sunt, conserues, dona concessa augeas & multiplices, imperfectionemq; meam perficias, vt iuxta amplissimam ac perfectissimam placidissimamq; voluntatem omnem vitam meam instituas.

Tribuas etiam mihi mi suauissime Domine, aliquam gratiam specialem, qua perfectius quotidie tuam valeam voluntatem agnoscere, ac in dies magis magisque me despiciere & odisse: tibi autem incessanter vera ac perfectissima charitate adherere, nomen tuum sanctificare, honorem tuum in omnium cordibus promouere, precari etiam omni conatu & studio, ne aliquo modo te in habitaculo cordis mei per gratiam habitantem contristem, aut inde te per peccata mea & quotidianas negligentias exturbem aut profligem, vt habitaculum tuum sanctum efficiatur spelunca latronum & domicilium idolorum, id mihi gratia tua praestante, Amen.

Pro peccatorum remissione precatio alia efficacissima.

Pissime, adorande, atq; tremende Domine Iesu Christe, si aliquis me rogaret quanta posset obsecratione per nomen tuum pro aliqua re, quam illi sine labore aut damno meo dare possem: & si ei hanc eidem recusarem, ipsiq; forte haec res ad eum esset necessaria, vt me non subueniente ipse moreretur, nonne vitam ipsius de manu mea requireres? Si ergo nobiscum sic est, quanto magis tuam infinitam clementiam decet nos exaudire, qui iussisti nos petere in nomine tuo? Peto itaq; liberalissimam clementiam tuam, non solum in nomine tuo, sed etiam in omnium electorum tuorum, qui ab initio mundi fuerunt, & ad finem vsque futuri sunt, specialiter vero per interuentionem beatissimae & dignissimae Matris tuae (cuius preces non potes non exaudire) & per virtutem integerrimae vitae tuae ac amarissimae passionis, vt ab omnibus peccatis meis & quotidianis excessibus me absolnere digneris: & quoad vitam ab omni delicto me praeserues. Quid enim o dulcis Iesu mihi conferret diu viuere, teq; semper offendere, ac animam meam grauiori supplicio obnoxiam reddere? Ne itaq; diutius gratiam tuam mihi deneges oro, sed celerius eam cordi meo infunde, quo possim tibi magis placere, & quaecumq; me a te retrahunt fugere & auersari, Amen.

Pha.

PHARETRÆ DIVINI AMORIS

Libri Primi Pars II.

Completens in se effusiones cordis ad Deum, gratias agentis pro beneficijs ab eodem acceptis, seseque ad sui humiliationem exercentis, & veniam peccatorum petentis.

Effusio cordis efficacissima ad sanctissimam Trinitatem, Dei beneficia hominum, ingratiitudinem summam perstringens.

Ad Patrem cœlestem.

Gloriosissime, potentissime ac superdulcissime Domine Deus meus, quam magna & incomprehensibilia sunt super nos beneficia tua, super me verò peccatore vilissimo, ac omni beneficio tuo prorsus indigno, tanto maiora, quo tu melior maiorque es, ego verò vilior, peior atque indignior sum. Cogitaturus itaque de tuis in me collatis beneficijs, à quo exordiar Deus meus, nescio: omnia enim tua sunt, ideo cuncta magna. Quicquid sum, quicquid habeo tuum est, præter malitias & peccata mea quæ sola mihi propria sunt. Plura autem alia sunt tua dona, quæ non habeo, quæ neglexi, quæ perdidici, quæ accipere recusavi (imò tuæ beneficentiæ obstiti) pro quibus perinde debitor sum, pro quibus gratias agere simul ac veniam à te petere teneor, propterea, quod non aptavi me ad beneplacitum tuum. Sit tibi laus & gloria pijsissime Pater, & propter te metipsum mihi quæso ignoscas, ac de tuo bonitate suppleas, quicquid à me neglectum est. O Deus misericordissime, quid retribuam tibi pro omnibus quæ tu tribuisti & retribuisti mihi? O sapientia quæ aperis os mutorum da mihi vocem laudis, ut euarrem omnia beneficia tua, quæ mihi Domine à principio contulisti. Ecce enim tuus sum, qui creasti me. Quod autem me creares, & in numero creaturarum tuarum numerares, ab æterno tu præordinasti, antequam quicquam faceres à principio. Antequam extenderes cœlos, antequam cuncta faceres, quæ fecisti, me tuam creaturam fore prævidisti & voluisti. Et unde hoc benignissime Deus altissime, potentissime creator, pater misericordissime atque mitissime, aut quæ mea merita, ut placeret tibi præordinare me & creare? Non aliter profectò quam gratis, quia tuæ bonitati sic placuit, fecisti, ut vel inde diligam te, quia prior diligens præuenisti me.

Cum itaque non essem, fecisti me, non lapidem, non bestiam, sed creaturam rationalem, ad imaginem & similitudinem tuam, diuinitatis tuæ participem, felicitatis capacem. Vbi & hoc beneficij tui est, quod accepi corpus perfectum, & (ne alijs, inter monstruosa despectui, & mihi sim oneri) membrorum integritatem, sanitatē, sensuumque perspicacitatem, quæ sicut dedisti, ita conseruas, & conuenientia illis obiecta ad utilitatem & recreationem varia donas. Antequam autem dares mihi esse, ne infelicitate essem, reconciliasti tibi naturam humanam, faciens pacem per sanguinem & mortem unigeniti Filij tui. Pro quo tibi Pater æternæ gratias ago, qui misisti unigenitum Filium tuum in mundum incarnari, inter homines conuersari, prædicare, pati, crucifigi, & mori pro me, Amen.

c Ad

Mat. 23. v. 5.

O Domine Iesu Christe creator, amator & redemptor meus charissime, ecce indignissimus ego, vilissimusq; peccator, qui tuam bonitatem prorsus infamam toties tamq; enormiter in offendi, adsto hic ante cōspectum immēse tuę pietatis cum omnibus malis & peccatis meis. Sed o suavissime redemptor quid dicam? O fili Dei, o fili hominis, o agne mansuetissime atq; mitissime, te laudo, te adoro, te benedico, tibiq; gratias ago pro ineffabili charitate tua, qua propter me dignatus es tam ineffabilia operari, tamq; indigna perpeti: O dulcissime Iesu, quoties pro me itineribus es fatigatus, quoties in oratione pernoctasti, quoties prædicando es lassatus, quanta ex charitate pro me captus, ligatus, cæsus, consputus, flagellatus, coronatus, crucifixus. Tu enim vulneratus es propter iniquitates nostras, at trinus es propter scelera nostra. *Disciplina pacis nostra super te, & tuo liuore sanati sumus. Quæ non rapueras exoluisti, quæ nos debuimus, & soluere nequiuimus, tu nobis donasti, tu pro nobis satisfecisti. In mortem dedisti animam tuam, & cum sceleratis reputatus es, vt sceleratos à morte redimeres: Factus es sicut non habens speciem neq; decorem, velut leprosus, humiliatus ac percussus à Deo, dum pro impijs ad mortem sicut ouis ad occisionem, ductus es, vt impios ac æternæ morti obnoxios, beatos faceres atq; gloriosos.*

Quid vltra? Peccatis meis, irritamentis bonitatis tuæ, cū necdum essem, antidotum de corpore & sanguine tuo fecisti, vt te faciente prodirem in esse, nihilq; deforet, quod ad beatum esse perduceret; Cū scires quod me destructurus essem, ex te præparatum est, quo reformarer.

Inde o Deus meus, misericordia mea, inde reluce: pietas & ineffabilis bonitas tuæ: quandoquidem cū præseires omnes nequitias meas, omnia scelera mea, omnes abominationes meas, quibus te eram contempturus, & hodie contemno, nihil tamē horum omnium intermisisti, nec clausisti viscera pietatis tuæ erga me. Tantum enim hoc ipsum abfuit à bonitate tuā, vt etiam vsque modo in gratissimo, duro atq; indigno non cesses pro malis bona retribuere.

Porro pro parentibus meis, & pro parentum cura & labore, eruditione ac sollicitudine, quas possum tibi Domine gratias agere? quandoquidem quicquid circa me factum, quicquid mihi impensum, tua prouidentia & te disponente, actum est. Tuæ sunt omnia Deus meus. Et quo: pater parentibus pijs, non ethnicis, non Iudæis, non ante, aut sub lege, sed coruscante iam Euangelio, & in tempore gratiæ natus sum, quod ad fidem instructus sum, quod baptismum & tuæ passionis fructū mihi præbuiisti, quod membrum corporis tui, ac filium nouare generatione me fecisti, quod deniq; vilissimo stercore nobilissimum familiæ tuæ principem angelum beatum in eustodem, & (quod cum verecundia dicere deberem, nisi & reipsum pro me seruum fecisses) in ministrum mihi dedisti, cunctasq; tandem creaturas in vsum, solatium, ministerium, exercitium ordinaasti.

Domine Deus meus redemptor meus, quanta pro his laude dignus es, quanto honore venerandus, quanto amore amplectendus, maximè autem pro gratuita hac tua beneuolentia, elementia & charitate, quæ sola vt hæc faceres, te induxit Deus æterne, Deus metuende, colende, Deus iustissime sed benignissime: quomodo nō merito confundor & erubescō, cū pro tua longanimitate gratias agere volo, qua me tanto tempore blasphemantem & frontose peccantem sustinuiisti, nihilominus benefaciens

refaciens mihi pascensq; me, & cetera vitæ necessaria, imò superneccessaria mihi tribuens, conferuens à periculis, à morte, à grauioribus peccatis liberans atq; præferuens, nec diabolo (sicut iustum fuerat) potestatem in me permittens, damnationis sententiam (quam non minus enormiter, quam multipliciter merui) suspendens, & cum interim complures meliores me in peccatis morerentur æterna morte perituri, in vita ad pœnitentiam me sustentans.

Heu pijsime redemptor, quam diu expectasti me, & non veni. Tu clamabas, & ego audire nolebam. Inuitabas, & renuebam. Mandabas, & contradicebam. Trahebas, & repugnabam. Terrebas, nec curabam. Sequebaris, & fugiebam. Blandiebaris & contemnebam. Benefaciebas, & ego pro bonis mala rependebam. Vicit tamen vel sero tua bonitas meam malitiam, nec in profundum obstinationis me penitus abire permisisti. Dirupisti vincula prauæ consuetudinis, & peccandi iugum (quod mihi vt necessitatem ipse imposueram) soluisti. Vocasti, & vt audirem, aures mihi aperuisti. Immutasti salubriter cor meum, & voluntatem dedisti ad te reuertendi. Extraxisti me de profundis peccatorum, & adhuc pristinis peccatis sordidum, misericordissime suscepisti: nihil memor iniuriarum & iniquitatum mearum grandium.

Post tanta itaque facinora mea ad vitam pœnitentiæ, ad gratiam etiam, ad illuminationem hanc perduxisti, recedentemq; releuasti. Quoties enim recidi, quoties deliqui, toties vt veniam peterem, veniam sperarem, excitasti, penitentiq; misericordissime nihil improperans dimisisti. Deus meus quid dicam? Quid prædicem de tua bonitate, nulla nostra malicia superabili.

Maiores enim omni iniquitate nostra, ideo vincit & concludit nos.

Benedictio igitur & claritas, & gratiarum actio, laus, honor & magnificentia sit tibi & ab vniuersitate omnium creaturarum tuarum pro me, quod sacris literis imbuiisti me, quod ad Christianismum, quod ad statum sacerdotalem, ad hunc ordinem, ad statum animæ & corpori tutissimum, saluberrimum, atq; (vt vsquequaque nihil desit mihi) sufficientissimum vocasti me. Ad congregationem item hanc sanctam & tibi placentem, vbi instrui me faceres simul ipse inspirans ad beneplacitum tuum perficiendum, & ad virtutum profectum, immutansq; duriciam & prauitatem voluntatis meæ, vt placeant nunc, quæ ante displicebant, & quæ ante male placuerant, nunc salubriter displiceant. Et quamuis (proh dolor) acedia ad bonum, pronitas ad malum, & peccandi libido ex praua consuetudine ita mihi adhæreant, vt continuè vsq; modo contra tuam voluntatem agens, benignitatem & mansuetudinem tuam irritem; præbes tamen & spem salutis, ob tuam ineffabilem clemenciam. Et cum nihil boni, nihilq; puri inuenias in me coronandum, largiris mihi tua merita; promittis, & expectare me facis cum sanctis tuis Domine Deus meus æternæ felicitatis consortia.

Pro his omnibus & innumeris alijs tuis beneficijs mihi incognitis, laudo, benedico, adoro te & gratias ago tibi clementissime Iesu, pijsime & dulcissime Domine Deus meus: & singulariter pro charitate tua immensa atq; dignatione, qua me dilexisti & diligis, qua fecisti & facis quicquid facis. Quæ vtiq; quanto est maior, tanto ingratitude mea est grauior, prauitas mea inexcusabilior, & negligentia deterior. Veruntamen benignissime saluator, quia non congruit, sed derogat bonitati tuæ, de misericordia tua desperare, quæ in infinitum maior est iniquitate humana: & quia tu solius sum, plasma tuum, nusquam nisi ad te habens refugium, à nemine alio

priaci.

principaliter, nisi à te expectans auxilium, non proijcies me, non derelinques me in finem. Quamuis itaq; ò Deus sanctissime, ò saluator pijsime tam grauitè, tamq; enormiter peccauerim, vt omnium creaturarum vsu atq; obsequijs sim indignus, imò hoc millies promeruerim, vt creaturæ omnes aduersum me insurgant, & creatoris sui in me viciscantur iniuriam, non tamen despero, nec desperabo, sed in pietate tua & miseratione infinita respiro. In benignitatis ergo tuæ abyssum me proijcio, in profunda vulnerum tuorum me immergo, & ab ira tua abscondo, obsecrâs per eadem & per omnia quæ egisti, ac passus es pro nobis, dulcedinem cordis tui, vt veniant & salutem merear consequi, & vt ne ad momentum quidem à te valeam separari. Sanctissime, immense, præpotens, adorande, metuende, bone, dulcissime, misericordissime Deus, rogo te per charitatem tuam omnem, per cor tuum amorosum, dulcissimum & benignissimum, perq; matrem tuam purissimam ac tibi acceptissimam, & per omnes qui tibi ab æterno placuerunt, & vsque in æternum placebunt, vt misericordiam tuam mecum facias & perficias magnam ac sempiternam. Aufer nunc à me quæ tibi displicent, & da quod placet. Tene, dirige, posside me tu solus in æternum. Non aliter nec aliud me velle sinas, quam vt extincto, omnium malorum causa, priuato ac adulterino amore, deinceps castissimo, feruentissimo atq; fidelissimo amore, te diligam, ac cuncta quæ extra te sunt fastidians, tibi fideliter & inauertibiliter inhzream: honorem quoq; tuum, atque dulcissimi cordis tui beneplacitum ardētissime sitam, fidelissime infatigabiliterq; intendam, quæram, promoueam perficiamq;. Omnes item vires tam animæ, quam corporis mei, omne quod in me est, totumq; tempus ad vitæ meæ correctionem mihi indultum, quam vtilissime & fructuosissime expendam. O Deus meus & creator meus, O Deus meus redemptor meus, O Deus meus saluator meus exaudi me, & intende voci deprecationis meæ. Adiuutor meus esto, ne derelinquas me, neq; despicias me Deus salutaris meus. Exaudi me pauperulum famulum tuum manibus tuis plasmatum, Deus meus misericordia mea. Amen.

Ad Spiritum sanctum.

O Benignissime, suauissime atq; dulcissime Spiritus sancte Deus, Patris Filijq; amor ac nexus: ecce ad tuam clementiam humiliter accedo, totus ob meorū peccatorum grauitatem, vilitatisq; ac reliquarum miseriarum mearum recondationem deiectus ac desperatus, nullam inueniens in meipso nec requiem, nec pacem, nec consolationem: obsecrans te per tuam ineffabilem dulcedinem, pietatem ac bonitatem, vt cœlesti tua consolatione animam meam miseram & desolatam visitare recreareq;, crassissimasq; mearū cœcitatē & ignorationis tenebras quibus tanto tempore iacuit inuoluta, splendidissimo diuinissimoq; lumine tuo procul ab ea abigere, & viam veritatis clare edocere digneris. Tu enim verus es consolator afflictorum, desperatorumq; dulce refrigerium, ac peccatorum plena remissio. Ad te aspiro, ad te anhelo, in te solo quiescere concupisco. Tu pie Domine Deus meus, vtinam afflictionibus meis digneris imponere finem, pusillanimitati meæ addere spem & fiduciam, peccataq; mea immanza misericordissima tua delere pietate, gratiaq; tua omnia mea interiora, animam, cor & sensus omnes perfundere ac perlustrare, locumq; tibi ipsi in interiori animæ meæ fundo dignum præparare, atque donis tuis alijsq; virtutibus me exornare, & omnes sordes meas ardore flagrantissimæ charitatis tuæ expurgare, talemq; me facere, in quo sine vllò impedimento præclarum

clarum tuum possis, (quando ac quotiescunq; id tibi placeret) opus peragere. Et no-
tantum bonum, ob meam indignitatem, vilitatem & ineptitudinem, o summa pre-
clarissimaq; ciuium celestium suauitas ac dulcedo præpediatur, noli quæso peti-
tiones pauperuli seruuli tui diutius protrahere, sed vel iam tandem satisfac desi-
derio meo. Et effundo secreta cordis mei in conspectu tuo o altissime Deus, confi-
teorq; tibi, quod quousque hac tua diuina gratia, consolatione, præsentiaq; destitu-
tus fuero, nunquam mentis meæ tenebras excutere potero, neque vias meas, neque
meipsum, neque quæ intra me latent lucide perspicere vel cognoscere, neque, quod
maximum est, peccati fœditatem, neque virtutum decorem & nobilitatem, neque
animarum rationalium pulchritudinem & dignitatem, neque seculi præsentis flu-
xibilitatem, neque potentiam, sapientiam ac bonitatem tuam, neque gloriæ tuæ
perpetuitatem sufficio intelligere. Veni igitur o alme Spiritus, & habitationem tibi
perpetuam in me construe, omniaq; quæ mihi ad salutem necessaria sunt misere-
ricorditer concedere dignare, meq; totum tibi tene astrictum vinculis illius indis-
solubilis amoris, quibus omnium electorum tibi corda alligata & vnita tenes, vs
hic in gratia & postea in æternitate tecum sine fine permaneam, Amen.

*Effusio seu meditatio cordis alia, gratias agentis pro beneficijs Dei generaliter, haud incon-
gruè post Eucharistiæ sumptionem exercenda. Et certè nullus deberet viuere
Christianus, qui hoc aut simili modo quotidie Deo non
gratias ageret.*

Omnipotens sempiternæ Deus, vita mea, omne bonum meum, & vniuersa fæ-
licitas mea tu es. Ego autem terræ puluis, & miser vermiculus terræ, ante
faciem tuam sto, te laudare, tibi que gratias agere gestiens. At quia hoc di-
gne non possum, nec quod tibi offeram habeo, offero tibi omnium sanctorum an-
gelorum hominumq; virtutes ac merita: imò & CHRISTI IESV filij tui laudem
& amorem (quibus te colit & amat) pro omnibus misericordijs, donis, & benefi-
cijs mihi ingratisimo à te Domine Deus meus vnquam collatis. Tibi enim con-
fiteor amantissime pater, tibi gratias ago, teq; adoro & laudo, quia tu me ex im-
mensa charitate, & gratuita bonitate tua creasti ad imaginem & similitudinem tui.
Tu varias propter me creaturas in vsum & ministerium creasti, tu me ab exordio
vitæ meæ vsque ad hanc horam in corpore & anima pauidisti & fouisti: tu me ab in-
numeris periculis animæ & corporis atque malis aut præseruasti, aut eripuidisti: tu
in peccatis grauissimis me putidum, aberrantem, tibi contumeliosum, & mundo
scandalosum, tot annis longanimiter tolerasti, nec, quod millies atque millies
commerueram, in sceleribus meis me damnasti (heu quot interea, qui minus te
offenderunt quam ego, ad inferna descenderunt) sed ad salutis viam, licet surdū,
varijs institutibus atque modis admonuidisti, & reducere fugientem ac renitentem
voluidisti, donec tandem potenti virtute malitiam meam tua benignitate superans,
& cuncta circa me ordinans, ad hunc salutiferum viuendi statum me conueridisti:
non desinens præterea huc vsque benefacere mihi, qui tibi in omnibus ingratus,
inutilis atque infidelis sum.

*Hic possent cogitari singularia beneficia tibi collata, & pro illis gratia agi. Cæterum,
vt tecum in perpetua gaudeam felicitate, nullaq; peccata quamlibet grandia, me
quæant à te separare, filium tuum præmisisti in mundum, quem etiam in dolores,
pœnas, ignominias, ad crucem, & mortem propter me exposuidisti.*

PHARETRAE DIVINI AMORIS

Eia benignissime Iesu, Dei vnigenite, ad te nunc me conuerto agne mansuetissime, & mitissime Iesu, quid retribuam tibi pro omnibus, quae tribuisti mihi? Adoro, laudo, benedicoq; te pro incarnatione, passione, & amarissima morte tua, pro laboribus & fatigationibus tuis, pro incommodis atque ærumnis, & pro quibuslibet aduersitatibus atque tristitijs, pro pœnis & doloribus, pro vulneribus ac liuoribus, pro lachrymis atque gemitibus, pro contumelijs, opprobrijs atque sanguineis guttis pro me effusis: & potissime pro maxima ad nos charitate tua, quam vel in hoc maximè nobis ostendisti, quod te ipsum etiam in cibum nobis sumendum dedisti, & vsque in finem seculi hoc modo in Sacramento te nobiscum mansurum promissisti, ad cuius participationem sapius, & etiam nunc dignatus es me admittere. Pro quibus omnibus, cum aliud non habeam benignissime Iesu, offero tibi temetipsum, id est, merita, virtutes, gratitudinem, passionem & mortem tuam, simulq; omnium sanctorum tuorum, in vnione charitatis illius quae de caelis te traxit in aduersa multa, & vsque in mortem crucis, & qua Patri tuo ibi te obtulisti pro nobis. Desidero autem o amabilissime Iesu (si possibile foret) etiam solus tam digne te laudare, tam diligere, tamq; fideliter seruire & placere tibi ad gloriam tuam, quantum omnes & singuli, tam angeli, quam homines te laudant & diligunt. Et propterea etiam in horum omnium vnione laudis ac amoris offero & resigno tibi me ipsum per suauissimum cor tuum, in omne beneplacitum tuum, ad gloriam tuam, quo mecum meq; ita facias, vt ablata omni rebellionem in me erga te, sola tua sanctissima atque laudabilissima voluntas semper in me, de me, per me & in omnibus fiat, Amen.

Effusio cordis quotidiana, pro ijs qui pssicjs aut occupationibus implicati, nequeunt Deo multum diu vacare.

O Misericordissime Domine DEVS meus, mihi quaeso ignosce. Clementissime Domine IESV CHRISTE, miserere mei propter nimiam charitatem tuam, qua me diligis, & per amorem obsecro illum, quo propter me pependisti in cruce, ignosce quae se omnibus peccatis meis, omnibus negligentijs, erroribus, vitijs, concupiscentijs, atq; prorsus omni ingratitude meae, actorius mundi. Ignosce quod haftenus tot annis tibi contumeliosus ingratusq; vixi. Ignosce quod hodie quoq; & in hoc N. bonitatem tuam offendi.

Heu amabilissime & suauissime Iesu, quid habeo miser ego, qui nihil omnino sum? quid habeo quod offeram tibi Deus meus, siue pro peccatis meis, siue pro beneficijs tuis? Nihil profecto / vnuerforum enim sum debitor / aliud, quam temetipsum o sufficientia, o virtus o diuitiae meae. Ante faciem igitur miserationum tuarum supplex prostratusq; vt pote omnium indignissima creatura tua, veniam peto, te inuoco, teq; Deum meum, te redemptorem & saluatorem meum adoro. Omnem vero passionem tuam, omnes liuores & dolores, omnia vulnera, omnesq; roseei sanguinis tui guttas, omnes lachrymas oculorum tuorum, omnes deniq; tristitias ac gemitus pijsimi cordis sui, atq; aded omnem amorem tuum ad nos seruentissimum pariter ac fidelissimum, offero tibi pro me & vnuerfo mundo, in expiationem omnium delictorum nostrorum, in suppletionem omnium negligentiarum nostrarum, in sacrificium quoque laudis ac gratiarum actionis omnium beneficiorum tuorum: simulq; in vnione horum omnium, me ipsum totum offero tibi in holocaustum, hoc est, in omne beneplacitum tuum, & in supremam laudem & gloria

nam tuam, obsecrans te per suavissimum, piissimum, fidelissimum, amantissimum, atque misericordissimum cor tuum; per effusionem benedicti sanguinis tui, & per singulas miserationes tuas atque beneficia tua, aufer à me cor nequam, cor meum impium & ingratum, & quicquid in me tibi displicet, & da mihi pro illo sanctissimum cor tuum, aut cor secundum cor tuum deuotissimum, amantissimum, fidelissimum, mitissimum, castissimum atque obedientissimum quod tu ipse purifices, simplicesque tui amore vulneres, inebries, atque tuo cordi vnias.

Dulcis Iesu, da mihi veram atque iugem contritionem pro peccatis meis, cognitionem propriæ vilitatis & nihilitatis cum profundissima humilitate.

Da mihi emendationem vitæ meæ, & imitationem vitæ tuæ secundum altissimum atque perfectissimum beneplacitum tuum. Da mihi perfectissimam abnegationem, atque plenam relictionem mei ipsius, purissimam castissimamque nuditatem cordis, ardentissimam quoque ac perpetuam charitatem, qua tibi soli totus inhaeream, & te solum rectorem ac possessorem cordis mei iugiter habeam, omniaque tua & opera & beneficia in te, & in tui solius gloriam referam. Fac o misericordissime Domine Deus meus cruci tuæ me semper astare ea fide & deuotione, ea compassione & amore, quibus piissima mater tua fidelissimusque discipulus tuus quem diligebas, Ioannes, feruentissima quoque amatrix tua Maria Magdalena, tibi in passione ac morte tua assisterunt. Fac etiam dignum me fieri, cui ipsi quoque in hora mortis assisterent, meque protegant. Tu verò piissime & misericordissime Deus, animam meam de corpore non sinas egredi, nisi plenè tibi reconciliatam, atque per infinitas misericordias tuas, perque passionis tuæ merita purgatam, atque sine dilatione, sine impedimento ac medio abs te clementissimo amatore meo in regnum tuum suscipiendam inseparabiliterque tecum mansuram, Amen.

PHARETRÆ DIVINI AMORIS Libri Primi Pars III.

Comprehensens in se aduersus dæmonum insultus ac suggestiones, vitiorum, ac peccatorum oppugnationes, remedia præsentissima.

Vbi quis malas suggestiones sensorit, quantocius oret & dicat.

Domine Deus meus, quotiescunque maligna hæc cogitatio mihi ingeritur inuito, toties te adoro, laudo, & benedico: & toties pro illis tibi laudes illas suavissimas omnium angelorum offero & remitto: & præcipue eas, quas spiritus ille reprobus, qui mihi talia nunc suggerit, modo tibi caneret, si in bono perstitisset, ut vel hoc modo in tui laude illius expleam vices, Amen.

Contra impugnationes vitiorum, precatio.

Plissime Domine Iesu Christe, en miserum & mendicum vilissimumque me peccatorem, ad misericordiæ tuæ pedes prouolutum. En vulnera, plagas, languorem, & vitia animæ meæ, quæ ipse mihi, heu peccando, intuli, & nunc oculis misericordiæ tuæ sananda exhibeo.

Clementissime Iesu, miserere infirmitatis, captiuitatis & infelicitatis meæ, quibus misera

miseram animam ad terrena deprimatur & in varia desideria distrahitur. Amantissime Iesu, per charitatem illam, quae te in manus peccatorum tradidit ligandum & crucifigendum, & quae te tribus horis in cruce, magis quam clavi illi manibus ac pedibus tuis infixi, continuit, obsecro te, solue iugum captiuitatis meae, & à cunctis vitijs, concupiscentijs, & prauis inclinationibus libera me. Ab omnibus verò insidijs hostium, & in omni tentatione protege me. Extingue & occide in me radicatum omnem priuatum amorem, omnes inordinatos motus, passiones & affectus, omnem fomitem, omnemq; pronitatem & inclinationem ad superbiam, iram, inuidiam, vanam gloriam &c. Ab his enim solus tu liberare me potes. Dulcis, Iesu, reple me gratia & perfectissima charitate tua, conserua me in omni bono, vt omnes peccandi occasiones fugiam, tentationes fortiter vincam, carnem spiritui subdam, vitia persequar & exterminem, inspirationibus tuis obediam, diaboli insidias & fraudes euadam, nulli peccato, vnquam consentiam, nihil quod tibi displicet foueam, sed honorem, laudem & gloriam tuam ardentissimam sciam, fidelissime promoueam, & me totum in beneplacitum tuum expendam, Amen.

Contra improbas demonum suggestiones, precatio.

O Domine Iesu Christe, qui propria virtute serpentis antiqui insidias & impugnationes superasti, omnibusq; te sequentibus per sanctum Apostolum tuum Iacobum modum certandi & pugnandi docuisti, dicens: *Resistite diabolo & fugiet à vobis*, dona mihi obsecro omnium discipulorum tuorum infimo veram animi fortitudinem & robur cum hostibus meis congregandi, & eorum molestissimas & difficillimas tentationes ac suggestiones superandi. Nec finas me pie Domine, qui prope es omnibus inuocantibus te in veritate, vltra id quod possim sustinere à maligais infestari spiritibus, ne forte terrore aut diutina molestatione victus, suis me laqueis irretiant: sed passionis tuae virtute confirmatus, benedictissimae matris tuae patrocinio munitus, excubijsq; sanctorum Angelorum atque omnium electorum tuorum suffragijs vallatus, omnium illorum me insidijs machinationibusq; fortiter opponam atque obijciam, Amen.

Pro desideriorum prauorum mortificatione, precatio.

O Iesu flagrantissime humanae creaturae amator ac reparator, qui mei amore ac reparationis desiderio totus in ara crucis voluisti arefieri, torreri, & excrucari, omnemq; preciosissimum ac nobilissimum tuum pro me sanguinem fundere, nec non ex nimia benedictissimae linguae tuae arefactione, clamare: *Sitio*: extingue in me, ob vehementissimum tui erga me amorem, omnem terrenarum ac transeuntium rerum sitim & concupiscentiam: mortifica in me omnia praua, illicita, carnaliaq; desideria, omnia & trucida omnes inordinatas improbasq; in me affectiones: & effice, vt super omnia atque in omnibus tuum honorem, omniumq; salutem, maximè autem sanctissimae voluntatis tuae desiderium & impletionem promouere ac scire satagam, Amen.

Aduersus omnem superbiam & fastum, precatio.

O Bsecro te benignissime Deus, per virtutem profundissimae tuae humilitatis, reprime, profliga, eijce à me omnem elationem & ostentationem, omnem contumeliam & simulationem, omnem pompam ac superbiam fastum, custos

Etos inanis gloriæ appetitus, deniq; omnia huius pestis ac malitiæ species: & dona mihi veram ac profundam absque vlla fictione aut simulatione humilitatem, per quam tibi soli placere appetam, omnemq; mei contemptum gratissimo ac hilari animo sufforam, Amen.

Pro eadem precatio alia.

O Innocentissime Domine Iesu Christe, per tui despicabilem & contemptibilem speciem, in qua à Iudice Pilato plebi Iudæorum fuisti exhibitus, atq; ab omnibus absq; vlla commiseratione, seu compassione ad crucis horrendum supplicium postulatus, te humiliter oro, vt omnem ex corde meo superbiam, iactantiam, arrogantiam & vanam profliges gloriam; & per purpureum vestimentum, in quo ab omni Iudæorum frequentia tanquam regni inuasor fuisti delusus curiosorum ac preciosorum mihi infundas vestimentorum contemptum, Amen.

Pro sensuum passionumq; animæ reformatione, precatio.

O Iesu superdulcissime, qui omnibus perfectissimum atq; integerrimum post e reliquisti viuendi exemplum, atq; humanæ naturæ lapsum & corruptionem, perfectè in sanctissima tua humanitate assumpta reformasti, animamq; rationem per sensuum voluptatem ad terrena & caduca effusam, ad suum principium & originem per vitam & amarum passionem tuam reduxisti, omnibusq; in te manentibusq; imitantibus vitam æternam & cœlicas mansiones promifisti, dignare obsecro ob infinitam tuam bonitatem, largitatem, & benignitatem, naturam meam per protoplastorum præuaricationem corruptam; magis verò per malam meam viuendi consuetudinem ac actualia peccata destructam, miserrimeq; depravatam reparare, reformare atq; redintegrare, & omnes animæ meæ collapsas vires, corporisq; sensus circa multa dispersos ac occupatos colligere: necnon & totâ animam meam multis passionibus subiectam, à suoq; principio longè aberrantem, in pristinum suum gradum restituere, antiqua sed deperdita nobilitate, exornare, virtutibus veris expolire, innocentia originalisq; iustitiæ vestimentis decorare, quatenus in te manendi, tuæq; humanitatis sacra vestigia sectando communionem tecum & cum omnibus membris tuis habere merear in regno tuo.

O Iesu piensissime, omnem inimici fraudem procul à me repelle, vt nunquam aliqua mihi dominetur iniquitas. Da mihi visum intelligentiæ, auditum perfectæ obedientiæ, vocem orationis puræ, confessionis veræ, verbum ædificationis saluti feræ, gressum operationis fructuosæ & integritatem sincere conscientiæ. Sana animam meam laborantem febri inuidiæ, hydropefi affectionis terrenæ, & tumore superbiæ, phrenesi iracundiæ, paralyfi dissolutionis & acidiæ, illecebra gulæ, fluxu luxuriæ, lepra multiplicis erroris & malitiæ. Hæc tua diuina, mihi concedere dignetur, pietas, Amen.

Pro abstractione mentis à creaturis, precatio.

O Summa suauitas mea suauissime Domine Iesu Christe rex cœlorum & dominus omnium, qui post sacri baptismatis perceptionem à spiritu in desertum duci voluisti, vt doceres quantopere hominum conuersatio & mundi fallacia, post sacramentorum & diuinorum charismatum receptionem essent fugienda, deduc me ab omni mundanorum strepitu, ab omni nauilium cogitationum & carnalium desideriorum tumultu, in desertum mundæ, quietæ, serenæ, simplicis & puræ

& puræ conscientia, in quo ieiunans ab omni carnali voluptate, à seculari vanitate, ab omni etiam creaturarum impura affectione, tuam in omnibus creaturis perfectè desiderem perfici voluntatem. Concede præterea mihi in hoc statu, in hoc viuendi genere ad quod me vocasti, tam irreprehensibiliter viuere, tam strenuè vitij & innatis carnis concupiscentijs emori: voluntatem propriam frangere, desideria praua mortificare, vt post huius miseræ ac infelicis vitæ curricula, vocem tuam, vocem, inquam, illam iucundam, gratam, omnibusq; tuis electis longè desideratâ, audire merear: *Hodie mecum eris in paradyso, Amen.*

Luc. 2.

Pro præseruatione à peccatis, præcatio.

2. Pet. 2

E. 1. 3

O Amabilissime Domine Deus meus reperitur nihil in rerum natura, quod a deo tuam excellentissimam ac diuinam Maiestatem offendat, animasq; rationales secundùm imaginem & similitudinem tuam nobilissime innocentissimeq; creatas, à sua ingenita dignitate abducat abstrahatq; quam peccatû, quippe cum ipse supremus Angelorum princeps ex peccati consensu in dzmonem sit mutatus, atque protoplastus Adam ob diuinæ legis contemptum è paradyso eiectus, atque ex consequenti vsque ad hæc nostra secula omnes peccatorum nexibus impliciti, eorumve fallacia aut delectatione decepti, diris tradantur excrucianti poenis, & tormentis inferniq; doloribus: atque perpetuè à beatifica tua visione segregentur; obsecro te per summam potentiam tuam, per filij tui æternam sapientiam, atque ineffabilem Spiritus sancti amorem, quo mouente cœlum & terram & omnia quæ in eis continentur, creata ac formata sunt, ne me creaturarum tuarum omnium planè vilissimum atq; nouissimum, à te per peccatum excidere permittas, ne grauissimas illas poenas peccatoribus præparatas iustè incurram, dulciq; tua familiaritate hic in tempore, & postmodum in æternitate me priuem, nec vnquam ad beatorum tuorum spirituum consortium admittendus sim, neque inæstimabiles gloriæ tuæ diuitias participaturus: sed magis pijsime Deus meus, in benedictionibus cœlestis dulcedinis tuæ præueni me, & donis tuis ineffabilibus exorna me, atq; lumine claritatis & diuinitatis tuæ illustra me, spiritumq; meum tuæ cognitionis splendore superfluum rape in te, atq; ab omni malo, ab omni peccato, à cunctis deniq; iniquitatibus, & quicquid oculos diuinitatis tuæ offendere possit misericorditer præserua me. Ad quid enim o pater misericordiarum & Deus totius consolationis prodesset me natum, tantoq; superuixisse tempore in hoc seculo, si in futuro mihi non liceret seculo tecum sine fine lætari? Aut cur tanto precio emptus, tantoq; labore redemptus, & in gratiam tuam per vnigeniti tui Filij amarum passionem & mortem restitutus, si diuitijs tuis immensis atq; ineffabilibus illis bonis, quæ diligentibus te & mandata tua perficientibus, præparasti, in cœlesti patria tua cum beatis spiritibus perfrui non concederetur?

Ah clementissime Deus Pater, qui in nullius perditione lætaris, sed magis vis omnes ad tui nominis agnitionem peruenire, obsecro te per te metipsum, qui semper bonus es, imò ipsa bonitas omnisq; boni origo & principium, vt peccati fedtatem iugiter ante oculos meos statuas, eius tantam displicentiam & odium mihi infundas, vt mortem malim oppetere, quam vel tenuissimo te peccato exacerbare adiuuante & oppitulante diuina gratia tua, quæ omnibus eam desiderantibus presto est, Amen.

Pro

Pro voluntatis propria abnegatione, precatio.

O Iesu amabilissime, qui perfectè voluntatem tuam in manus Patris tui coelestis, dum hora atrocissimæ mortis tuæ instaret, tradidisti dicens, *Pater non mea sed tua voluntas fiat*: dona mihi obsecro hanc gratiam, ut in omnibus propriam meam possim voluntatem frangere, eamq; superiorum meorum iudicio ac voluntati sine vlla exceptione subternere, atq; obedientiam sanctam operibus ex proprio instinctu assumptis semper præferre: carnem quoq; & sensuales affectus viriliter mortificare ac spiritui subdere, resignatum animum in omni rerum euentu gerere, atque tuæ divinæ providentiæ & bonitati me totum, sine vlla carnis recalcitratione semper & vbique quam fidelissime committere. Amen. Math. 26

Pro sitis temporalium rerum extinctione, precatio.

O Fons inexhaustibilis pietatis Iesu Christe mellisive, ardor flammæ charitatis tuæ, omnem in me terrenæ conversationis sitim extinguat, omnemq; æstû carnalium concupiscentiarum refrigeret, ut plenissimè te aquarum viuentium fontem, ac bonorum omnium causam sitiam, proximorum meorum salutè & profectum desiderem, atq; me ipsius despectionem & contemptum humiliter & æquanimiter sufferre discam. Amen.

Contra omnem vanitatem & curiositatem sensuum, precatio.

O Superbenedictissime Domine Iesu CHRISTE, cum tantum tamq; periculosum sit vitium curiositas, ut per plures etiam electi tui per eam in immania prolapsi sint, imò etiamnum prolabantur peccata, rogo te per sanctissimam immaculatissimam atque integerrimam tuam conversationem, sensusq; ordinatissimos & reformatissimos, ut misericorditer sensus meos vagos & curiosos, atq; ad omnem vanitatem plus satis inclinatos, reformare digneris, ac sub rectæ rationis iudicium subigere, ne eorum vanissima curiositate deceptus, à te Deo ac Domino meo abducar.

Ah pijsime Domine, dura illa vincula, quibus atrocissime nobilissima atq; tenerrima tua membra fuerunt colligata, cor meum ab omni inutili cogitationum euagatione restringant, atque omnes sensus meos intra te arctissima disciplina cõferuent, ne aliud videam, audiam aut intelligam, quam dilectum Dominum Deum meum. Amen.

Resignatio animi efficax admodum, dum tentatio quævis mentem impugnans perseverat, nec aliqua liberationis spes superest.

Benignissime Domine Iesu Christe, si tibi sic placet, ut abominabilis & immundus ego peccator ab illis abominabilibus & immundis tentationibus contra omnem rationem ac voluntatem meam impugner aut molester, fiat voluntas tua. Tu scis quam indignus sum vel in minimo à te consolari, & quam in omnibus tibi semper infidelis sum, à te recedendo, euagando, & cum creaturis per inordinatum amorem à te fornicando: ideo immundis his trador passionibus. Itaq; in vnione resignationis tuæ, qua te Patri obtulisti ad passionem & mortem.

mortem, ego quoque me tibi resigno ac offero ad quæcunque quæ tu me vis pati, quomodo ve & quamdiu tibi placuerit me tentari. Scis enim misericordissime Iesu, quam nulla est virtus mea, & quam magna instabilitas, prauitas & infirmitas mea: id in te solo confido, & de viribus meis despero. Domine Deus meus, in misericordia tua suscipe me, & in virtute tua custodi me, in gratia tua protege & confirma me, vt omnia aduersa, omnia tentamenta, tam interna quam externa ita sustineam, ita vincam, & in illis tam fortis, tam patiens, tamq; fidelis tibi inhæreã, vt ad mortem vsque nulli peccato consentiam, nullam consolationem extra te requirã, nullamq; recipiam; vt omnis tentatio tuam mihi augeat gratiam, & nulla sit ad ruinam.

Ah amantissime Domine Iesu Christe, vtinam ita essem à vitijs & præteritis meis delictis ac peccatis expurgatus, ita tuis diuinis virtutibus exornatus, atque vsque adeo in omnibus animæ meæ viribus reformatus, lumineq; gratiæ tuæ circumfusus, vt in omnibus his sordidis, immundis ac fœtidissimis dæmonum carnisq; propriæ impugnationibus tuam diuinissimam atq; amabilissimam possem inuenire voluntatem, tamq; profundè coram te summo Angelorum rege me humiliare & annihilare, tuamq; summam amplissimam excellentissimamq; Maiestatem ad me inclinare, vt omnis hæc immunda impugnatione non solum non obesset, sed multo magis in gratia tua confirmaret, corroboraret consolidaretq; Amen.

Quando sentis aduersitatem tibi imminere aliquam, prepara te flexendo genua, aut quomodo potes, & dic humiliter in seruore spiritus.

Dulcissime Domine Iesu Christe, in vnione illius charitatis qua te ipsum obulisti in mortem, offero tibi cor meum, vt de me & per me fiat beneplacitum tuum.

Dulcis Iesu, hoc beneplacitum tuum eligo & desidero (quantalibet inuent aduersa) & me totum sanctissimæ fidelissimæq; prouidentię tuæ committo. Spero enim & rogo vt me & omnia quæ circa me sunt tu dirigas ad gloriam tuam, & animæ meæ salutem, Amen.

Quam improprium irrogatur aut iniuria, dicito.

Benedictus es Domine Deus meus quia tibi soli debetur omnis honor, mihi nil nisi ignominia. Quapropter in tui amore dulcissime Iesu, & in vnione impropriorum tuorum, volo hanc, quia dignus sum, aduersitatem sustinere, & per cor tuum mansuetissimum tibi offero, Amen.

Resignatio alia ad sustinendam iniuriam aut aliquam pressuram.

OIesu amabilissime, mitissime, ac patientissime, in vnione omnium aduersitatum, pœnarum & opprobriorum, quæ tu innocentissime passus es pro me, volo hæc molesta, aut hanc pressuram (licet modica sit) pati etiam pro te, id est, pro tui amore, & quia tibi sic placet. Dignus enim sum omnibus malis, & multo grauiora commerui. Hæc igitur quæ patior, offero tibi per mitissimum cor tuum, vt tu quoque illa tibi vnita pro me offeras Patri tuo in amore illo quo ipsum diligis.

O dulcis Iesu, da mihi perfectissimam patientiam, mititatem, benignitatem, & veram humilitatem, vt omni contemptu & pœna me dignum ex animo cognoscã, cuncta quæ super me veniunt mala patientissimo atq; desiderantissimo corde suscipiam,

piam, & tui amore quam diu tibi placuerit, cum gaudio & gratiarum actione, atq; cum plenissima resignatione mei ipsius longanimiter omnia sustineam, Amen.

Inter patiendum sui oblatio atque commendatio ad Deum.

OMnem hanc pressuram quam nunc patior, ô misericordissime Domine Iesu Christe, & si quid grauius etiam pati me volueris tui amore, de manu providentiæ tuæ & de voluntate amantissimi ac paterni cordis tui suscipio, & pro immenso amore tuo, quo ab æterno in salutem meam hæc ordinasti, tibi gratias ago. Iesu fidelissime, quid dicam, nisi quia peiora merui, & omni gratia tua, consolatione, ac beneficio tuo indignus sum? Idcirco ad honorem acerbissimæ passionis & mortis tuæ, in quas te vltro pro me obtulisti, offero me ad sustinendum hanc pressuram seu aduersitatem, proponens nullam aliam cōsolationem seu liberationem querere, nisi per te Domine, aut secundum beneplacitum tuum. Hoc tamen rogo & obsecro te per misericordissimum cor tuum, quia nulla virtus, & penitus nihil boni est in me, adiuua me, & da quicquid necessarium est (Plura enim necessaria sunt mihi peccatori misero & imbecilli, quam seruis tuis fidelibus) ad abstinendum & perficiendum beneplacitum tuum. Et fac vt ita me semper habeam, ita sim coram te, sicut maximè tuæ placet voluntati. Atq; vtinam valerem, vtinam tantam à te gratiam acciperem, qua omnium & singulorum qui pro te passi sunt, pressuras solus sufferre possem, vt pro omnibus tibi gratias agendo, aliquid quod tuæ charitati gratum esset offerrem, & me totum tibi impenderem. Eia benignissime Iesu, fac me quæso totum in omnibus secundum beneplacitum tuum, in agendo & patiando, & voluntatem meam sic vnias tibi, vt non aliud possim velle, quam quod tu vis, Amen.

Quando existimas te grauatum tribulatione aut pressura, recurre ad crucifixum saluatorem tuum, & inde presidium roga, modo quo sequitur.

Procide ad pedes eius, & osculatis pedum vulneribus, dic.

Respice, quæsumus, omnipotens æterne Deus super me miserum famulum tuum, pro quo Dominus noster Iesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum. Illumina cor meum, vt intelligam & sentiam quanto amore hanc aduersitatem super me venire permisisti, Amen.

Deinde ad manus crucifixi, dic.

DA mihi Domine sedium tuarum assidricem sapientiam, quæ intellectum meum illuminet, cor meum purificet, & affectum meum inflammet ad cognoscendum & amandum te Dominum Deum meum, in omnibus & super omnia omni tempore: & vt ipsa æterna tua sapientia mihi assistat, me confortet, mecumq; operetur, vt ad perfectum vsque finem hanc pressuram sufferre possim, pro gloria tua, & pro vita, & omnium fidelium salute, Amen.

Tertio ad cor accede, & dic.

O Amor ineffabilis, ô charitas ad nos fidelissima & immensa, Christe Iesu a-nantissime, per amorem cordis tui, quo pro omnibus omnium grauamina pertulisti, adiuua me vt hanc pressuram æquanimitèr sustineam quamdiu tibi placuerit, Amen.

Cogita sepius ita.

D Vlcis Iesu, Deus meus, si mihi dares optionem & promitteres quæcunq; peterem te daturum, nō aliud quam hoc peterem, & hoc millies & millies peto, vt laudabilissima voluntas tua secundū optimum beneplacitum tuum in me, de me & per me, & in omnibus fiat, Amen.

Quando aliquid tibi quod delectabile est, subtrahere aut vitare volueris, dicitur.

D Omne Iesu Christe ad honorem & memoriam tui, & in gratiarum actione, quod pro meis peccatis satisfaciendo, propter me quæ carni duriora erant semper elegisti, & à noxia omni delectatione immunis fuisti, quæso te, da mihi sensuum meorum continentiam, vitiatorumq; omnium, passionum, delectationū & affectionum inordinatarum perfectam mortificationem.

Dulcis Iesu in vnione amoris tui, quo propter me delectabilia tibi subtraxisti, volo me continere à delectatione hac: vel volo intermittere, aut carere hac re siue consolatione. Da mihi pie Iesu, vt syncerè & purè propter gloriam tuam hoc velim, possim, & perficiam iuxta beneplacitum tuum, Amen.

Pro imploratione diuini auxilij in tempore aduersitatis & tribulationis, precatio.

O Afflictorum requies & desolatorum summa consolatio Christe Iesu amabilissime, qui tempore tuæ acerbæ derelictionis clamore valido preces tuas in Cruce ad Patrem tuum cœlestem fudisti, vt similiter & nos, aut tentationibus varijs immerfi, aut molestijs & grauaminibus obruti ad te pro auxilio clamaremus, exaudi quæso me propitius in hora tribulationis & angustia, in tempore horroris & desolationis extremæ ad te clamantem, atq; oculis consuetæ tuæ pietatis super me benigne respice, ab omniq; noxia dæmonum impugnatione me erue, ne fortè supergaudeat mihi inimicus meus, & dica: Præualui aduersus eum.

O Deus immense, fortis atq; terribilis, suscipe clamorem vermiculi & exigui puluisculi tui in folio regni tui, in cœlo sancto tuo validè fortiterq; clamantis & eulantis, quoniam de nullis viribus meis confido, nec tantam in me fortitudinem reperio, vt possim resistere his, qui de die in diem quærunt perdere animam meam. Igitur nunc & deinceps omnem meam spem in te reponam, omnes causas meas quæ fidelissime tibi committam, vt tu pro me pugnes, hostiumq; meorum insidias & impetus potenti tua virtute destruas, Amen.

Pro confortatione in tribulatione, precatio.

O Desperatorum fortitudo Christe Iesu, qui mundo deperdito ac quasi desperato nouam in tua assumpta humanitate aduexisti salutem: obsecro te per illas acerbissimas passiones & dolores, quos benedictissima ac intemerata mater tua semper virgo Maria, in sua sanctissima anima sensit, quando te in cruce propter poenarum, & angustiarum vehementiam valido clamore anxioq; corde clamantem audiuit, penèq; squalore & sanguinis exhaustionem confectum & consumptum vidit, vt eadem fidelitate, constantia, & animi fortitudine, sicut illa tunc tibi assistit, mihi quoque cruci tuæ astare immobiliter concedas, neq; vlla aduersitate aut iniuriarum quarumcunq; me frangi permittas perpessione, sed magis diuina tua virtute me conforta, corrobora, & vires patiendi adiuuistra, vt tibi possim placere, ac in omni rerum euentu patientiam seruare, Amen.

Multa

Multa ac varia sunt delicta lingua, pericula inductiva, ac dāna multiplicia, ideo sepe numero orandum est, ac propositum bonum renouandum contra lingua incontinentiam. Qui enim in lingua non delinquit teste S. Iacobo, perfectus est vir. Et qui lingua incontinens est, huius nulla est religio.

Aduersus incontinentiam lingua & sensuum, precatio.

Dominus Deus meus lego & experior, quanta est infirmitas, quanta lubricitas: Linguae: da mihi gratiam frenandi & continendi linguam meam. Domine Deus meus, quoties proposui retrenare linguam, ut non dicerem, nisi quae ad necessitatem meam, aut proximi essent aedificationem? & non emendavi me nec institutum seruavi. Legimus quantam gratiam his praebuisti amabilis Iesu, qui a loquendo abstinuerunt, donec utiliter loqui didicerunt. Quantum placuit tibi silentium in Catharina Senensi, in Maria de Oegenes? &c. Domine Iesu, eripe me a lingua mea. O si, dulcis Domine Deus meus, dares mihi gratiam hanc, ut non soluerem linguam meam ad loquendum, nisi in laudem & honorem tui, aut pro beneplacito tuo! Da mihi Domine DEVS linguam mutam ad omnia mundana, vana, mala & ociosa. Conclude linguam meam, obtura aures meas, purum fac cor meum & incontaminatum ab omni detractione, ab omni murmuratione, ab omni derisione, ab omni carnalitate, ab omni vanitate, ab omni scurrilitate, dulcis Domine Deus meus. Iesu pijsime, da mihi linguam secundum linguam tuam, aures secundum aures tuas, cor secundum cor tuum, & omnia membra secundum membra tua, ut gratia tua ducente, merear te imitari, tibi merear conformari, per te merear praeservari, tuo lumine dirigi, tui amore accendi, tua custodia protegi, tuis virtutibus ditari, tuis meritis saluari, Amen.

Orationes haec dua contra peccata frequentanda sunt: praecipue ab his, qui sunt in conspectu vitiorum.

Mitissime atque misericordissime Iesu, obsecro te per cruenta, roseaque vulnera tua, per omnes dolores ac poenas tuas, per amarissimam mortem, & per omnia merita ac intercessionem beatissimae virginis Mariae matris tuae & omnium sanctorum tuorum, libera & custodi me a superbia, inuidia, aedia, & omni peccato. Da mihi ex toto corde meo te diligere, & voluntatem tuam perfectissimam in omnibus implere, Amen.

Ad B. virginem Mariam ipso tentationis tempore, precatio.

Opurissima, nobilissima, atque speciosissima omnium virginum, dignissima Dei mater virgo Maria, obsecro te per profundissimam humilitatem tuam, per sanctissimam castissimamque puritatem, & per feruentissimam charitatem tuam, perque omnia dona, virtutes & gratias, quibus ornata es a Deo, ut sis dignissima eius mater, recipe me in custodiam & amorem pijsimi materni cordis tui, tanquam filium licet indignissimum sim, & impetra mihi tui amoris sanctissimum atque castissimum. Impetra mihi perfectissimam humilitatem, castitatem, charitatem & ceteras virtutes omnes, quibus tu placuisti Deo. Impetra etiam mihi, ut per singularem misericordiam filij tui, per merita passionis eius, & per iugem contritionem peccatorum meorum in hac vita totus purificari merear ab omnibus vitijs & peccatis meis, ut post hanc vitam sine dilatione ad vitam recipar sempiternam. Et propterea o dulcissima domi-

na misericordiae, impetra mihi, ut semper quaecumque super me tristitia euenerint, patientissime & cum gratiarum actione hinc sineam, omnemque tempus vitae meae in gloriam & laudem filij tui fideliter expendam, Amen.

Ad B. virginem Mariam, pro sui reconciliatione, & peccatorum indulgentia precatio.

O Domina nobilissima, o mater Dei dignissima, o caeli regina excellentissima, extrema mea infelicitas & calamitas ad te me accedere compellunt, sed prohibet & retrahit me a te uilitas mea & turpitudine propria. At quo vadam alio, quam ad clementissimam reus, ad misericordissimam peccator, ad sanctissimam uitiorum omnium plenus, ad beatissimamque infelix? Ah domina piissima ac desperatorum spes unica post filium tuum dulcissimum, pedibus tuis prouolutus per omnia quae in te operatus est Dominus Deus tuus mirabilia, te obscuro ne me despicias aut a te repellas. Impetra mihi apud filium tuum veniam, & gratiam ne mearum iniquitatum recordetur amplius, sed absumat eas sub immensa miserationis abyssus. Recordare quae te nobis matrem esse datam: ostende ergo filijs tuis pietatis viscera, & securum nobis ad filium accessum para. Confitebor tibi o misericordissima domina mea, quod prorsus nihil in me habiter, nisi peccatum. Et si vel millies iurarem me posthac non peccaturum, aut mores meos correcturum, vix sine mendacio hoc fieri possem, eo quod ad peccandum & male agendum nimia pronitas, ratio etiam renitente, saepe praecipit spiritum meum. Hoc igitur flagito, o mater suauissima, quae omnibus peccatoribus maxima salutis consequenda est spes, naufragantibus item in hoc mare magno & spaciose unicum refugium, via & salutis porta, obtine mihi voluntatem perfectam, in aduersis & tentationibus vires, & dimicandi fortitudinem, Deique mei amorem, ut ex toto corde meo meipsum in primis vincam, peccandi malam consuetudinem gratia filij tui mortificem, & ex intimis visceribus cordis mei, quod tam benignissimum & beneficentissimum Dominum Deum meum tam graue offenderim, doleam. Per te enim o regina caelorum, omnes ad Christum venimus saluandi. Utinam nunc scinderetur cur meum lapideum doloris & contritionis magnitudine, lacrimarumque meae fluere die ac nocte quod tam rebellis, tam ingratus haecenus Domino Deo meo fui, & ad omnem Deum cultum augendum siue promouendum tam negligens & tardus, ad malum vero perpetrandum tam promptulus & agilis.

O virginum decus, o Dei mater electissima, o pulcherrima omnium foeminarum, & inter omnes matres benedicta, utinam tua mihi adiuuante gratia ex his meis foecibus quandoque resurgam, qui ex propria malitia in hoc usque extremae desperationis barathrum collapsus sum, tuarumque sanctissimae vitae exemplar ad imitandum iugiter ante oculos meos statuam quo sic daemonum callide deuitam insidias, & virtutibus aggregandis strenuam dem operam. Heu me mater Dei dignissima ac virgo pulcherrima, quamuis sum turpis, foedus & sordidus peccator, ac tua familiaritate penitus indignus, te tamen amare cupio, tibi placere desidero, ac totum me tuis filijque tui benedicti obsequijs mancipare posthac intendo. Quare de nouo sanctissimis pedum tuorum vestigijs me prosterno, suppliciter orans ac deprecans per omnia pietatis & miserationis tuae viscera, per omnia item dona & beneficia, quibus praeter ceteris hominibus te honorauit altissimus, & post se, super omnes creaturas honorari voluit, ut me (licet foedum & abominabilem) filiorum, aut saltem infimorum seruulorum tuorum numero ascribere digneris, talemque me facias qualem

qualem tantæ reginæ decet esse seruulum, castum videlicet, humilem, mansuetum, piûm, obediens, simplicem, diuiniq; amoris facibus, accensum. Quod per te mihi præstare dignetur Iesus Christus filius tuus, Amen.

Pro peccatorum expiatione alia ad eandem breuior precatio.

O Gloriosissima & inenarrabilis omnium creaturarum dignissima, sola post Deum proxima, ab æterno prælecta, omniumq; virtutum & gratiarum plenitudine copiosissime superflua, domina mea superdulcissima virgo Maria, ob singularem illum amorem, quem erga genus humanum, singulariter verò erga peccatores, afflictos, & miseros semper geris, te humiliter oro & suppliciter pietatis tuæ deprecor viscera, vt omnium peccatorum meorum præteritorum indulgentiam & veniam impetrare à dilectissimo tuo filio Domino nostro Iesu Christo digneris, atq; abundantissimis meritis tuis interuenientibus perfecte in eius me gratiam restituas, gratiamq; copiosam mihi obtineas, per quam de cætero ab omni me peccato liberum & immunem seruem, tuq; ac filij tui integerrimæ vitæ omnem meam conuersationem conformem, atq; in omnibus sanctissimæ tuæ volûtati me subiiciam, Amen.

Ad B. Virginem Mariam, pro vitiorum mortificatione, precatio.

O Dulcissima virgo Maria, per virtutem sanctissimæ & integerrimæ tuæ puritatis te humiliter oro, vt gratiam mihi impetres à dulcissimo filio tuo; veterem in me mortificandi & occidendi hominem, cum omnibus actibus actõ-cupiscentijs suis, atq; sine omni quærela, castè, piè religiosèq; viuendi in hoc seculo. Expelle à corde meo, ô pia mater, omnes passionum improbos motus & cogitationum malarum importunos tumultus, & redde mihi veram pacem tranquillitatemq; pectoris, ac mentis iam dudum amissam puritatem, Amen.

Ad eandem B. virginem Mariam, pro tentationum & peccatorum tutela, precatio.

O Inclita & excellentissima Dei genitrix virgo Maria, deprecor pietatem tuam ineffabilem, & admirabilem tuam excellentiam, per quam naufrago mundo salus orta est, vt te mihi miserabili, piam atque benignam matrem in omni tentatione & dæmonum impugnatione exhibere digneris, atque semper & vbique gratia tua me protegere ac defendere, ne blanditijs malorum spirituum seducar, aut in peccatorum consensum pertrahar Amen.

Ad eandem B. Virginem Mariam, pro peccatorum præseruatione, precatio.

O Excellentissimæ dignitatis mater Dei, virgo Maria, obsecro te, per singularem illam præminentiam tuam, qua cunctis mortalibus præstas, vt pote munda & immunis ab omni contagione peccati, libera & custodi me ab omni peccato. Aufer quicquid oculis tuis in me displicet, & tribue quicquid placet, & perduc me ad statum viuendi tibi gratissimum & mihi saluberrimum, Amen.

Ad eandem B. virginem Mariam, pro extinctione omnis mundani amoris, precatio.

O Excellentissimæ dignitatis Mater Dei, virgo Maria, obsecro te, per singularem ac ineffabilem præminentiam tuam, qua cunctis mortalibus præstas, vt pote electissima virgo perpetua, & mater non cuiuscunq; hominis, sed filij DEI, extingue penitus à corde meo omnem tam carnis, quam mundi amorem, & reple illud castissimo amore tui, quo ad placendum tibi purissimam castitatem animæ & corporis, & in alijs omnibus gratissimam tibi exhibeam seruitutem, Amen.

Phare-

PHARETRÆ DIVINI AMORIS

Libri Primi Pars IV.

Continens in se varia exercitia & preces pro virtutum infusione, castigationeque vitæ in vitijs transactæ.

Pro fide, spe, & charitate precatio.

Per ineffabilem misericordiam tuam obsecro te misericordissime Domine Iesu Christe, infunde animæ meæ fidem simplicem & rectam, spem firmam, & charitatem ignitam atque perfectam, ut à cunctis erroribus & peccatis liber, intellectum meum in captiuitatem obedientiæ tuæ Ecclesiæ tradam, atque omnem cogitatum meum in te projiciam, totumq; me tuæ prouidentiae credam: nihil ad creaturas respiciens, sed in cunctis paternam, amorosissimam, atque fidelissimam cordis tui curam & pietatem erga me intelligens, de manu tua omnia accipiam, pro omnibus te laudem & gratias agam, & in beneplacitum tuum totum me semper resignem, offeram & expendam, Amen.

Pro fide, spe, & charitate ad Patrem, precatio.

Benignissime Domine Deus Pater, cum nulli obtinendæ salutis spes sine Theologicis virtutibus fide, spe & charitate relicta sit, supplico excellentissimæ Maiestati tuæ, filij tui amantissimi intercedentibus meritis, ut rectam, sinceram, viam illuminatamq; interiori animæ meæ fundo, infundere digneris fidem, cuius virtute omnes meæ cogitationes cum intima tui fruitione in te subleuentur: spem item firmam atque securam, qua intellectus meus in vultus tui claritate dilatetur: charitatemq; ignitam, per quam voluntas mea imperfecta ac instabilis in te omnium creatore firmetur atque solidetur.

Pro dilectione Dei, proximi atque inimicorum, precatio.

Apoc. 1. v. 5
Isa 53. v. 5.
& 12.

Amantissime Domine Iesu Christe, qui dilexisti nos & lauasti nos in sanguine tuo, dulcis Iesu, qui dedisti in mortem animam tuam pro nobis, & cum sceleratis reputatus es, vulneratusq; propter iniquitates nostras & attritus propter scelera nostra. Disciplina enim pacis nostræ super te, & liuore tuo sanati sumus. Per hanc charitatem & ineffabilem misericordiam tuam obsecro te, infunde cordi meo gratiæ tuæ inextinguibile lumen, quo simul ardeat in me iuge incendium tuæ charitatis, ferueat, operetur, & crescat in me semper castissimus ac indeficiens affectus miserationis, compassionis, benevolentiae ac pietatis, qui ad omnes creaturas tuas tui amore & contemplatione se effundat, & nihilominus inauertibiliter tibi semper inhaereat.

Amantissime Iesu, reple quæso animam meam, omnes sensus, vires, actus & affectus meos perfectissima, sincerissima, feruentissima, fidelissima atque perpetua charitate, ut te ex toto corde meo diligam in omnibus & super omnia. in te vero & propter te omnem proximum sincerissimè atque perfectissimè, secundum beneplacitum tuum. Dulcis Iesu, da mihi ut honorem tuum & animarum salutem ardentissimè

cisimè sciam, quæram & promoueam. Da mihi, vt omnium hominum salutem, profectum & commodum atque consolationem ex toto corde diligam, quæram, & promoueam ad gloriam tuam.

Misericordissime Iesu aufer à me omnem amaritudinem, liuorem, iram, malum rancorem, indignationem, suspitiones, inuidiam, & quicquid syncerissimæ charitati aduersatur, vt de omnibus hominibus in simplicitate cordis benè sentiam, neminem temere iudicem, vniuersos pijsimè dulcissimèq; affectu cordis in te diligam, & quomodocunq; tibi placuerit miserationis, beneficentiæ, dulcedinis, benignitatis, atque dilectionis affectu verba & beneficia, cunctis, maximè autem illis, qui mihi iniurias aut molestias intulerunt, toto corde impendam.

Pijsime Iesu, da mihi, vt diligam omnes inimicos meos perfectissimè non verbo aut lingua tantum, sed opere & veritate. Dulcis Iesu, omnem acceptionem peccatorum longè fac à me, vt in omni creatura purè te diligam, & tui imaginem in omni homine honorem, Amen.

Pro diuina proximiq; charitate, precatio.

Amantissime Domine Iesu Christe infunde cordi meo perfectissimam, perpetuam atq; ardentissimam charitatem, quæ omnem à te alienum amorem, omnes viciosos affectus, omnes inordinatos animi morus, omnem liuorem, amaritudinem, iram, odium, & quicquid diuinæ charitati aduersatur, in me occidat atq; radicibus euellat.

Dulcis Iesu, per immensam charitatem, quam ad nos habes, obsecro te, reple me hac eadem diuinissima virtute: & largire mihi vt nunquam inueniatur in me quidquam quod hanc à me exturbet. Absorbeat me ignita vis dilectionis tuæ, vt in te & propter te diligam proximum meum sicut meipsum, & sicut tu dilexisti nos. Te verò amem Deus meus, lumen oculorum meorum, consolatio, refugium ac dulcedo animæ meæ, propter te meipsum in omnibus & super omnia, Amen.

Pro diuino amore, precatio.

Ela rubens rosa fragrantissimæ charitatis Domine Iesu Christe, obsecro te per virtutem illius amoris, qui tuam nobilissimam animam à tuo corpore separauit, da mihi amorem, qui me totum liquefaciat in memoria præciosæ ac amorois mortis tuæ. Da amorem dulcis Iesu, qui me tecum vniat inseparabili & felicissima vnione. Eia Iesu meum desiderabile bonum, da vt tua saluberrima mors viuificet me ad vitam planè laudabilem, in tuæ amorosæ mortis compensationem. Eia Iesu amantissime, da mihi intentionem, quæ in omnibus te quærat & super omnia laudet, da mihi deuotionem indeficientem, quæ tuam semper & in omnibus desideret atq; perficiat laudabilissimam voluntatem, Amen.

Pro diuino amore, precatio.

Transige dulcissime Iesu Christe medullas animæ meæ suauissimo ac saluberissimo amoris tui vulnere. Perfode & confige omnia viscera animæ meæ, vera, superna, igneaq; charitate, vt langueat & liquefiat anima mea semper castissimo amore, vehemèntissimoq; tuo desiderio. Cōcupiscat te Saluatorè suum & deficiat in atrijs tuis Domine. Non desinet eam vltèrius huius maliæ mundi vanitas, non eam vlla prosperitas eleuet, nec aduersitas conturbet. Tu Domine sis illi diuitiæ &

gloria,

gloria, tu gaudium & consolatio, tu requies & voluptas, tu refugium & firmū præsidium. In te radicata non errabit, in te manente, fructum multum feret quia sine te nihil boni præstare potest, Amen.

Pro incremento diuini amoris, precatio.

Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus, propter tuam largitatem, & filij tui, qui pro me sustinuit passionem & mortem, & per matris eius Virginis gloriose sanctitatem, atq; B. Brunonis & omnium sanctorum tuorum merita, concede mihi vilissimo peccatori & omni beneficio tuo indigno, vt te solum diligam, tui amore semper ferueam, tuum honorem semper sitiam, beneficiū passionis Filij tui continuè in corde meo habeam, meam miseriam recognoscam, & ab omnibus conculcari & contemni appetam. Nihil me afficiat nisi tu, nihil me contristet nisi culpa, Amen.

Pro illuminatione mentis ac ebrietate amoris Dei, precatio.

Oriens splendor lucis æternæ, & sol Iustitiæ, veni & illumina me cognitione misericordiæ tuæ & miseris meæ. Fac in me vitium deperire, & omnis boni germen oriri. Per desiderium quod ab æterno habuisti ad nostram redemptionem, trahere omne desiderium meum in te per vinculum amoris, quod te traxit de sinu Patris in gremium matris. Da vt inebriet me ignita & mellisua vis amoris tui, quæ me faciat omnium terrenorum funditus obliuisci præ magnitudine amoris: aded, vt sicut flamma ardens totus ardeam tui desiderio, quod nulla creatura possit extinguere, Amen.

Pro diuini honoris Zelo contemptuq; rerum pereuntium, precatio.

Bone Iesu, fac vt totis medullis & omnibus viribus amem te, summe timeam & reuear. Fac me pro omni honore tuo fortissime zelari, ita vt omne opprobrium tuum, tanquam gloriæ tuæ zelo: ypus, vehementissime exhorrescam, mei contemptum diligam, & mundum cum omnibus quæ transitoria sunt tui amore contemnam Amen.

Pro anima mystica facietate, precatio.

Amator ardentissime dulcis Iesu, da vt anima mea te solum esuriat panem Angelorum, refectioem animarum, panem nostrum supersubstantialem habentem omnem dulcedinem, saporem atque omne delectamentum suauitatis, te inquam, in quem desiderant angeli prospicere semper esuriat & comedat anima mea, & dulcedine saporis tui repleantur omnia interiora mea. Te sitiat semper fontem sapientiæ, fontem æterni luminis, fontem vitæ, torrentem voluptatis, vbertatem domus tuæ. Te semper ambiat, te quærat, te inueniat, ad te tendat, ad te perueniat, te meditetur, te loquatur & omnia operetur in laudem & gloriam nominis tui cum humilitate & discretione, cum dilectione & delectatione, cum facilitate & affectu, cum sancta perseuerantia vsque in finem, Amen.

Pro vnione anime cum Deo, precatio.

Iesu Christe corona æternæ iucunditatis, per gaudium quod in passione tua sanctissima anima tua habuit de humana redemptione, obsecro te, intrahere in te cor meum & animam meam, vt extra te nunquam in aliqua creatura valeam vel ad momentum delectari. Concede mihi o suauissime Domine Iesu vt omne desiderium

rium

rium & gaudium meum, omnis amor & delectatio mea nusquam tendat, nullibi sit, nusquam requiescat præterquam in te solo Domino Deo meo. O Domine, tu solus esto vnica spes & consolatio mea, præsidium & requies mea, vita & salus indeficiens ac sempiterna, Amen.

Pro vnanimitate cunctorum fidelium, precatio.

Iesu redemptor omnium benignissime, exuberantissime fons omnium gratiarum, incluta proles summi Dei, benedicant te omnia quæ in cælo sunt sursum, & quæ in terra deorsum. Quæsumus illo igneo stillicidio charitatis & miserationis tuæ, purga, innoua, illumina, inflamma, exhilara, confirma & vni corda credentium tibi, vt vnum sint, vnum sapiant, vnum vnanimiter requirant & apprehendant, videant & benedicant te Deum Deorum, Amen.

Pro integritate sanctimoniæ, cordis, & virtutum omnium perfectione, precatio.

Benignissime Domine Iesu Christe, amabilissime sponse virginitatis, amator castitatis, qui verbo & exemplo mundum erudiens, cælestem in carne vitam, hoc est, castam atque virginæam docuisti, nec ab alia matre quam virgine concipi ac nasci voluisti, quique sanctissimas virgines Catharinam, Barbaram, Ursulam N.N. atque alias innumeras ad sui contemptum, ad cælestis thesauri, id est, virginitatis cultum, ad tui denique amorem ac desiderium ad eum roborasti, vt malent corpora sua varijs pœnis ac etiam morti tradere, quam aut amissâ virginitate semel pollui, aut immundis amoribus abs te alienari. Obsecro te per omnes miserationes tuas, per immensam tuam ad nos charitatem, per passionem & vulnera tua, per liuorem, dolores, & sangainæas guttas, libera & præserua me ab omni carnis peccato. Da mihi perfectam castitatem mentis & corporis, & (sine qua castitas præseruari non potest) temperantiam atque in cibo potuq; discretionem. Infunde mihi humilitatem, mansuetudinem, patientiam, mititatem, benignitatem, simplicitatem, puritatem, resignationem, charitatem & reliquas virtutes omnes, quibus electissima dignissimaq; mater tua, aliaq; virgines sponse tuæ tibi placuerunt.

Extingue in me omnem priuatum & mundi amorem, vt mundum, & quicquid in mundo est, ac me ipsum totum tibi offeram, dedicem atque in beneplacitum tuum ex toto corde resignem. Dulcis Iesu, absorbeat cor meum ignita & melliflua vis amoris tui, vt ex toto corde meo te queram, suam, intendam, diligam, & benedicam in omnibus & super omnia, vt tibi semper inhæream, in te quiescam & omne tempus vitæ meæ, omnesq; vires animæ & corporis mei, in gloriam, honorem & beneplacitum tuum, amando te iugiter expendam, Amen.

Pro virtutibus & imitatione vite Christi, precatio.

Iesu mansuetissime, obsecro te per mitissimum cor tuum, infunde mihi ex eodem fonte salutari perfectissimam humilitatem, mititatem, patientiam, simplicitatem, castitatem, charitatem, cæterasq; virtutes omnes, vt tui amore cupiam, diligamq; nesciri, contemni, contumelias, & iniurias pati. Dulcis Iesu, fac me imitari vestigia sacrosanctæ vitæ & passionis tuæ in vera meipsum abnegatione & ardentissima charitate. Vulnera cor meum iugi recordatione passionis tuæ, vt aliud nesciam, quam te Dominum Deum meum pro me crucifixum. Hæc sit cogitatio

ratio à me nunquam recedens, cor meum amore sciens, & intima animæ penetrans, Amen.

Aspiratio sequens crebrius per diem, pro diuina charitate obtinenda, est repetenda.

Dulcis Iesu Deus meus, absorbeat me quæso ignita & melliflua vis amoris tui, quæ penetrat cor meum, purget & rapiat in se omnia interiora mea, ut sicut flamma ardens, aut ferrum candens, tui amore semper ardeam, totus à me ipso deficiam, te verò solum cogitem, te solum desiderem, te solum sciam, te sentiam, tibi soli inseparabiliter in hæream, Amen.

Pro Dei amore, ad Deiparam Virginem Mariam, precatio.

O puella speciosissima, moribus & vitæ sanctimonia quam maxime decorata, ó virtutibus vernantibus odorifera, ac cunctis gratijs donisq; celestibus repleta, utinam tui me amore vulneres, & tui suavisima dilectio ita cordis mei penetrata faciat, ut omnia mundi præsentis gaudia in nauseam [mihi] vertantur. O virgo ex regia stirpe orta, atq; in Dei matrem ante mundi constitutionem electa, mei pauperis noli quæso despiciere preces: sed quem tantum tui desiderium capit, ut putet sibi bene esse sine te non posse, in tuam recipe gratiam, piusq; tuum illi ostende vultum, ex cuius consideratione omnes desolati & mœsti reficiuntur. O gloriosissima atque misericordissima domina mea, utinam in filium tuum me adoptes, & exuberantissimam misericordiam tuam super me effundas, ab omnibusq; malis præsentibus & futuris me protegas, suavissimo tuo cordi me cõstringas, & quicquid tibi in me displicet procul repellas, quo sic tuam voluntatem adimpleam, & quæ obedientis sunt filij, incessanter perficiam, Amen.

Pro sanctificatione animæ & corporis ad beatissimam Virginem Mariam, precatio.

O virgo gloriosissima & omni laude dignissima, mater Iesu Christi charissima, per omnia quæ beatissima Trinitas in te & sanctissimis anëbris tuis operata est magna, & per ineffabile illud gaudium quod in conceptu & partu filij Dei sensisti, dignare de singulis membris tuis, dulcedine redundantibus, tanta efficacia in me stillare gratiam tuam, ut perfundatur totum corpus & anima mea, sanctificenturq; omnia membra mea, ita ut de cætero nunquam moueantur ad praua opera, sed seruiant amori tuo cum lætitia, & per amorem viuificentur, regantur, roborentur, perficiantur vsque ad exiccationem medullarum omnium ósium meorum, Amen.

Pro cordis commutatione & perfectione ad B. Virginem Mariam, precatio.

Dulcissima Domina mea, facias quæso mecum felicissimum cambium. Aufer à me cor meum pessimum, & fac cum illo sicut volueris, & da mihi pro illo cor tuum virgineum sanctum, perfectum, omni gratia & virtute plenum, & in æternum benedictum; aut saltem delectissima domina, da mihi cor aliud novum secundum cor tuum humile scilicet, mansuetum, pacificum, castum, mundum, quietum, & charitate Dei & proximi repletum, quod mundum & omnia, quæ in mundo sunt veraciter contemnat, in tribulatione humiliter gaudeat, sui contemptum diligat, Dei honorem sitiat, necessitatibusq; proximorum compati sciat, Amen.

Pro amore Dei & proximi ad B. Virginem Mariam, precatio.

Amabi-

A mabilissima virgo Maria, impetra mihi à filio tuo, vt occidat in me & auferat omnes carnales, mundanas, priuatas, & creaturarum affectiones, extinguat in me omnia illicita desideria, omnemq; amorem inordinatum, & impleat cor meum castissimo, suauissimo ac feruentissimo tui amore, ardentissima & perfectissima charitate Dei & proximi.

Ad B. Virginem.

Ah vulnera cor meum dulcissima Virgo Maria, vt tui amore totus inardescam & langueam, Deoq; charitate perpetua inseparabiliter inhaeream.

Ah vtinam omnium transeuntium rerum & etiam meipsum oblitus, nihil cogitem, nihil diligam nihil desiderem, nisi Deum & te dulcissimam Dominam meam sanctam Mariam, Amen.

Pro diuini amoris repletionem ad B. Virginem Mariam, precatio.

O Regina caelorum dignissima Dei mater virgo Maria, pauperulus ego homuncio obsecro te per singularem illam prerogatiuam prae cunctis mortalibus tibi praestitam, vt, scilicet, voceris & reuera etiam sis Dei mater, Angelorum domina, caeli regina, hominumq; mediatrix, vt ex toto corde meo omnem tam carnis, quam mundi amorem atq; vanitates extirpes & euellas, repleasq; illud diuinissimi amoris tui, quo tu semper plena fuisti, balsamo, ita vt nil terrenum libeat, nilq; carnale mentem meam à caelestium contemplatione, praepediat, Amen.

Pro diuina gratia illustratione, & virtutum quotidiano incremento, precatio.

O Iesu candor lucis aeternae ac omnis boni origo atq; principium, obsecro te per tuam largisimam pietatem, misericordiam, & liberalitatem, illustra cor meum splendore gratiae tuae, & accende illud igne immensae charitatis tuae, & fac ex eo tibi purissimum perpetuumq; habitaculum, in quo iugiter moreris, meq; secundum tuum beneplacitum regas ac gubernes. Et quia verè pauper & inops sum, omnibusq; bonis & donis tuis indigeo, dignare quaeso sanctissimis tuis virtutibus animam meam excolere & exornare, vt quotidie in omni virtute & vitae sanctimonia proficiam, antiqui hominis sordes exuam, & te Dominum meum, quies via per quam ad aeternam vitam peruenitur, perfectè induam, perfectissimamq; tuam humanitatis conuersationem in corde ac interiori animae meae fundo scribam, quatenus ex integro me relinquam, atq; omnibus creaturis ex vero amore te anteponam & praeferam.

Ah pie Iesu vel iam tandem sufficiat mihi aberrasse à te, & in vitiorum meorum sordibus haesisse, exulasse etiam tam diu à te in huius peregrinationis & exilij tenebris.

Recipe obsecro vltro reuertentem ad te, vt corpore & voluntate de vitijs ad virtutes transiens, ad te, qui verè es terra sancta nobis promissa, & beatorum omnium in caelesti patria commorantium satietas & beatifica visio, peruenire merear, Amè.

Pro sui humiliatione, precatio.

O Iesu summa mea benignitas, per omnes tuas ignominias ac molestias, quas in tua passione pro mea salute sustinere dignatus es, te suppliciter oro, vt omnem à me animi tumorem prostriges, concupiscentias & affectiones omnes rerum temporalium funditus occidas, mihiq; feruentissimum me abiiciendi, contemnendi, humiliandiq; desiderium tribuas, atq; sub omnibus creaturis cor meum superbum ac inflatum deprimas, Amè.

Pro

Pro humili subiectione, precatio.

O Infinita ac interminabilis bonitas Christe Iesu pijsime, inspira & confirma in me spiritum bonum, qui me semper ad feruentiorem profectum inflamma: spiritum, inquam, veræ & perfectæ humilitatis, qui me dirigat, doceat, & informet, quomodo ex toto cordis affectu, sine aliqua cordis remurmuratione sub omnium pedibus, maximè seniorum & prælatorum meorum me subijcere, humiliare atq; inclinare, omnemq; proprium sensum relinquere, & eorum ductum atq; iudicium sequi possim, quo tanto expeditius te Deum meum, qui vsq; ad mortem animam tuam humiliasti, per regiam humiliationis viam gratia tua adiuuante sequar, Amen.

Pro stultitia quadam laudabili, precatio.

O Iesu clementissime, ex intimis præcordijs te oro, vt me ad omnia quæ huius mundi sunt stultum facias, quatenus præter te nil sciam aut velim: vtq; in oculis meis totus sim vilis ac abiectus, nec ab vlllo vnquam appetam honorari, sed magis despici atq; vt fatuus vilipendi, Amen.

Pro propria vilitatis agnitione, precatio.

O Iesu superdulcissime, vnam tuam profundissimam humilitatem cordi meo tam profundè inscribas, vt nulli superbiæ motus in me locum inueniant, neq; me vlli vnquam creaturæ propter nimiam meam indignitatem & vilitatem comparare audeam, sed quasi omnium vilissimum atq; nouissimum ex animo omnibus substernam, omniumq; quos mundus continet hominum imperfectissimum ac infimum iudicem, Amen.

Pro sui vilipensione, precatio.

O Iesu desiderantissime, supplico quam deuotissime possum ardentissime tuæ erga me charitati, vt ad profundissimæ humilitatis virtutem cor meum præparare digneris, tantoq; tui suauissimi amoris igne me succendas, vt omnia mundi blandimenta, omniaq; transitoria & meipsum totum propter te contemnam, nec vlla mundi aduersa, vel conuiciantium mihi probra pertimescam, sed totis viribus te per viam, despectionis & crucis opprobrium gaudens imitari desiderem, neq; (quod seculi huius amatoribus proprium est) doleam si alij mihi præferantur; imò vehementer contrister, si aliquis mihi honor à quoquam deferatur, Amen.

Pro humilitate, precatio.

Iesu Christe, amator & magister humilitatis, qui abiecta huius mundi eligis, vt fortia quæq; confundas: quiq; secreta tua abscondis mundi sapientibus, & renelas ea paruulis, apud quem etiam abominabile est, quod altum est hominibus: infunde cordi meo perfectissimam tibiq; acceptissimam humilitatem. Dulcis Iesu, qui dixisti: *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde*: doce me vt feruentissimo desiderio optem, gaudensq; accipiam omnem humiliationem, vilificationem, atq; contemptum meipsum. Extingue pijsime Iesu in me appetitum omnem inanis gloriæ, vt ex toto corde meo cupiam gaudeamq; nesciri, cõtemni, vilis reputari, & opprobria pati. Eia pie Iesu, fac vt tibi soli placere cupiam & propter te nemini displicere timeam. Fac vt propriè vilitatem, miseriam, inconstantiam, prauitatem, & quam nihil sim verè cognoscam, & ex animo detestabilem me sentiam, atq; ab alijs sentiri cupiam.

Matth. 23

Matth. 23

cupiam. Iterum te obsecro per humilitatem cordis tui misericordissime Iesu, da mihi humilitatem spiritus, vt in me seruo tuo nihil vnquam de peste superbiæ aut vanæ gloriæ inueniatur. Dulcis Iesu libera & custodi me semper ab hoc malo, quocunque modo illud me possit inquinare: quandoquidem tot bonæ spei homines, & qui perfecti in gratia tua videbantur, ex hac peste perierunt, Amen.

Pro humilitate, Precatio alia.

Humillime Iesu, qui in hoc mundo vilia, acerba, probrosa & ignominiosa pro me passus es, da mihi profundissimam humilitatem, da mihi abyssalem cognitionem meæ vilitatis, qua contempler simul altitudinem & bonitatem diuinæ tuæ Maiestatis. Attendam quanta beneficia mihi contulisti, quantam paupertatem, pœnam & ignominiam sustinisti pro me, hoc est, pro tam vili vermiculo terræ & sordido puluere, tanta Maiestas, tanta Sapientia, tanta bonitas. Et quanta è diuerso facinora, quantam ingratitude quatum contemptum ego rependi? Hæc quæso dulcissime Iesu sint omni momento in oculis, in corde, & in continua cogitatione mea, videlicet, tua bonitas atque maiestas, & mea prauitas ac vilitas vt insatiabili desiderio semper ardeam, & pro tui honore, & pro mei contemptu nihil me æstimans, nihil aliter de me sentiens, quam de vilissimo peccatore, & huius mundi omnium infimo atque nouissimo, & idcirco vilissima quæque ac nouissima eligam, omnibus creaturis indignum me sentiam, & de contemptu mei, atque iniurijs & molestijs ex toto corde gaudeam.

Eia pijsissime Iesu exaudi me, & infunde mihi humilitatem quantam tu in me velles maximè tibi acceptam. Rogo te pie & exorabilis Deus per omnipotentem & pijsissimam bonitatem tuam, qua iustificas impios, & viuificas mortuos; qui multas peccatores & non sunt, vt non permittas dirissimam pestem superbiæ dominari, nec aliquatenus inesse seruo tuo.

Dulcis Iesu, obsecro te per humilitatem cordis tui nunquam veniat in animam meam, nunquam in aliquod membrum corporis, aut sensum animæ meæ, quod superbiam, arrogantiam, propriam complacentiam, aut inanem gloriam villo modo redoleat, Amen.

Pro patientia, Precatio.

O Agne mansuetissime Domine mi Iesu Christe, obsecro te per ineffabilem mansuetudinem, & per mitissimam patientiam tuam, quam inter omnes iniurias, persecutiones, irrisiones & pœnas in teipso vsque ad extremum vitæ punctum perfectissime exhibuisti, illustra cor meum gratia tua, & omnem amaritudinem, duritiam, iracundiam, impatientiamque in me mortifica, vt ad honorem acerbissimæ mortis tuæ, tuique amore æquanimiter, tranquille, ac desideranter suscipiam, libenter & hilariter sustineam omnem iniuriam, derisionem, confusionem, detractiõnem, persecutionem, pœnam, & quicquid triste, aut aduersum super me venerit. Omnia, dulcis Iesu, fac vt de manu providentiæ tuæ, cum laude & gratiarum actione suscipiam, & mansuetissimo, mitissimo, patientissimoque corde; imperturbabilem mentis tranquillitatem inter omnia tristia possideam, & aded nihil eorum quæ patior ad cor recipiam, ac si non mea, sed prorsus aliena aduersitas esset. Rogo ergo te dulcissime Iesu, vt nullo odio, nulla amaritudine, nullo rancore gratia tua cor meum sinat inquinari, sed dulcedinem, mansuetudinem, benignitatem, serenitatem atque perfectissimam charitatem ad omnes,

etiam

etiam inimicos & aduersantes mihi infundat atque confirmet. Infundé quæso mihi mitissimè Iesu ardentissimam charitatem, affectumq; patiendi quæcumque molesta & contraria pro te, quia tu tam molesta, tamq; indigna passus es pro me. Da mihi tantam charitatem & patientiam, vt nullis passionibus aut molestijs adedè possim vnquam fatigari, quin maiora & grauiora semper desiderem pati, Amen.

Pro abnegatione & patientia in aduersis, Precatio.

Dulcissime Domine Iesu Christe, da mihi misero peccatori crucem veræ penitentia feruenter amplecti, tuæ passionis vestigia imitari, atque per viam perfectissimæ abnegationis te sequi: ea quæ in mundo sunt blanda aut delectabilia execrari, & pro tui amore quæcumque dura & aduersa desiderijs sitibundis amplecti, Amen.

Pro mititate, Precatio.

OIesu mitissimè, qui stupendum & admirandum mititatis & patientiæ nobis exemplum in tua passione reliquisti, ita vt ne vnum verbulum amarum omnibus inimicis & tortoribus tuis responderis, aut impatienciæ aliquid signum demonstraueris, da mihi misero veram cordis mititatem & mansuetudinem, ne vnquam in aduersis casibus frangar, aut repentina ira vel vlciscendi passione permotus inimicis meis mala pro malis rependam. Transseat quælo Domine virtus amarissimæ passionis tuæ omnia interiora mea, atq; ad omnem iniuriam, molestiam, contumeliam perferendam promptum me reddat. Da præterea mihi gratiam tuam ne humana pertimescam iudicia, neque proximorum meorum increpationes indigno aut amaro recipiam animo, sed semper & ex animo optem, ab omnibus argui & reprehendi, quatenus hac occasione omnes superbiz & impatienciæ motus in me conterantur, meiq; despectio & contemptus indies magis ac magis excreseat, Amen.

Pro fortitudine animi in aduersorum persequione, Precatio.

OIesu amabilissime, admoneo te illius ardentissimæ & admirandæ charitatis, qua toties tuorum discipulorum corda es consolatus, & ad futuras tentationes, vexationes, & hominum malignorum persequiones benigne tollerandas præmonuisti, dicens: *Nolite timere eos qui corpus occidunt, animam autem occidere non possunt. Item: Non turbetur cor vestrum neque formidet. Item: Si me persequuti sunt, & vos persequantur, dignare & me in omni aduersitate & malorum persequione confortare & animare, ne succumbam, aut hostium importunitate aut nimia malignitate à te Deo meo exturber, neq; hac ratione tuam gratiam hastenus misericorditer mihi indultam amittam, meq; ipsum miseris extremis inuoluam. Ah Iesu superducissime, qui ipse in te expertus es, quàm durum quàmq; molestum & difficile sit sensualitati, aduersari, & hominum improborum improbos sufferre mores, noli me obsecro in hac despiciere hora, cum vndique ingruant tentationes, foris pugna, intus timores & daemonum callidissimæ suggestiones, carnis quoque indomitæ illecebræ, & id genus alia: sed pro solita tua pietate oculos tuos ad me conuerte, atque auxilium gratiæ tuæ mihi impende.*

Ah Iesu clementissime, en tibi soli, ab omnibus derelictus, omniumq; charorum auxilio destitutus, conqueror, quod non valeam vltra, nisi cito succurras, hostibus meis resistere, neque eorum diutius sustinere impetum. Adiuua igitur me

VIR-

Matth. 10.
v. 28.
Ioan. 14. v. 1.
& 27.
Ioan. 15. v. 20

virtus mea, fortitudo mea & liberator meus in oportunitatibus, in tribulatione, ne separer à te. Suscipe, tene, & posside me refugium meum & misericordia mea. Omnia aspera tui amore fiant mihi dulcia. Detester omnia mundi oblectamenta, delectationesq; externas, quæ non sunt in te: & fastidiam quicquid tu non es, aut in te me non ducit. *Intende in adiutorium meum. Adiutor meus esto, ne derelinquas me. Deus ne elongeris à me, Deus in auxilium meum respice. Amen.*

Psal. 49.
Psal. 26.
Psal. 21.

*Pro paupertate spiritus, & amoris rerum temporalium mortificatione,
Precatio.*

Dulcissime Iesu Christe, obsecro te per paupertatem & nuditatem tuam, quam dum diues esses propter me egenus factus es, extra patriam natus, in exilium fugatus, sub paupere virgine tenuiter educatus, veste & cibo humili ac modico usus. sine hospicio sæpius in monte pernoctatus, de eleemosynis piorum hominum sustentatus, in passione tandem ab amicis desertus, à discipulis derelictus, nudus crucifixus: atque aded pauper, ut non haberes quo caput tuum spinis vulneratum reclinares, nec quo æstuantissimam sitim tuam refocillares. Sed & decore, robore, incolumitate, forma, specie hominis, & ad extremum vita propter nos priuatus, in alieno sepulchro es positus.

Eia pijsime Iesu, aufer à me mundi & creaturarum omnium inordinatum amorem, ut nihil extra te concupiscam, nulli creaturæ inhæream, nusquam nisi in te requiescam. Da ut nihil mihi adscribam, nihil tribuam, nec in aliquo donorum tuorum, sed in te bonorum omnium largitore gaudeam, & tuam benignissimam misericordissimamq; largitatem erga me admirans & laudans, nil in omnibus donis tuis nisi te cupiam, quæram & intendam.

Christe Iesu amator paupertatis, qui vitam tuam in hoc mundo ab infantia usque ad mortem crucis paupertate consecrasti, illumina cor meum ad cognoscendam & contemnendam omnium rerum temporalium vilitatem, instabilitatem, & deceptionem.

O Iesu mi amabilissime, & ex millibus electe, qui nudus propter me, deformis ac sanguine cruentatus pependisti in cruce, sis tu mihi preciosissimus vnicusq; thesaurus. Esto animæ meæ, cordisq; mei facietas contra omnium aliarum rerum quæ extra aut sine te sunt, appetitum.

O desiderabilissime Iesu, pro vniuerso mundo quem tibi offero, & tui amore relinquo, tibiq; resigno, da mihi fœlicissima commutatione te ipsum pauperem, nudum & pro me crucifixum. Eia Iesu amabilissime & desiderantissime, præ omnibus te desidero.

O paupertas desideratissima, in Christo Iesu amatore sponsosq; meo sublimiter consecrata. Vinam te præ omnibus rebus & delicijs mundi amicam & sponsam accipere merear, Amen.

Eia Deus meus, da mihi omnium rerum temporalium præ tui amoris magnitudine obliuisci, & omnem gloriam, omnemq; consolationem mundanam aspernari.

Domine Iesu Christe, da mihi tui amore in omnibus necessarijs corporis inopiam, tenuitatem, vilitatem, penuriam, priuationem & indigentiam ex toto corde meo semper optare, quærere, diligere & amplecti, & in vera discretionem, patientiam, perseverantiam, & gratiarum actionem hilariter longanimiterq; perpeti. O Deus meus, tol-

latur mihi omnia, tu saltem remaneas mihi obsecro, tu me possideas vita mea, re-
fectio mea, exultatio mea, quies mea & beatitudo mea, Amen.

Pro paupertate & charitate Precatio.

O Iesu fili dulcissime virginis Mariae, obsecro te per omnem inopiam ac pau-
peratam tuam quam pro me in hoc miserabili exilio pati es dignatus, ut ab
omnibus rebus creatis mentem meam elonges, spiritumque meum in te ra-
pias & stabilias, ut nihil in hoc mundo aliud quæram, quam quod ad simplicem
nudamque corporis & animæ sustentationem mihi necessarium fuerit: nec quic-
quam appetam vel concupiscam, nisi te Deum meum super omnia & in omnibus
diligere, ardentissimamque charitate inseparabiliter sine fine possidere, Amen.

Pro paupertate alia Precatio.

O Iesu pauperrime, rogo te per exuberantissimam tuam pietatem, fac me
semper & ubique tuæ amaræ potionis atque extremæ paupertatis in Crucē
recordari, quatenus discam paucissimis & vilissimis esse contentus, neque
delicata aut exquisita quæram cibaria, quæ magis appetitum prouocent, quam fa-
mem extinguant. Sustineam præterea tuo exemplo libenter paupertatem, om-
niumque rerum etiam necessariorum penuriam, ac omnia carnis oblectamenta ex
integro & perfecto corde fugiam atque detester, Amen.

Pro perfecta obedientia Precatio.

O Perlucidum Obedientiæ speculum, omniumque virtutum forma absolutif-
sima Christe Iesu amabilissima, cum alia via ad cælestes tuas mansiones
non perueniatur, nisi per simplicem ac perfectam mandatorum tuorum o-
bedientiam: quippe cum omnes per protoplasti rebellionem ac transgressionem
filij irasimus effecti, da mihi obsecro intellectum, ut legem tuam diu noctumque cum
regio illo psalte David scruter, ac in toto corde meo illam custodiam. Deduc me
ergo in semita mandatorum tuorum, quia ipsam volo, ipsam desidero, ad ipsam
toto affectu aspiro & anheo. Nam qui operantur iniquitatem, & prauis suis desi-
derijs carnalibusque concupiscentijs obediunt, longè redeunt à te, neque in vijs tuis
ambulant. Non intret in Concilium eorum anima mea Domine Deus meus qui
dicunt: *Recede à nobis, scientiam viarum tuarum nolumus, quia contrarius es studijs no-
stris, & via tua inique sunt.*

Ah pie Deus, afflictorum solamen & errantium reductor, ne in finem vsque er-
rare me sinas à te: sed iugo sanctæ obedientiæ subijce humeros meos & ceruicem
meam durissimam. Sit tibi anima mea filia Sion, cui in pace aduenias, quamque cum
omni benedictione eximie charitatis tuæ ingrediaris, inhabites & possideas: in
qua omnes actus meos diiudices, passiones refrenes, viresque animæ meæ pristinae
integritati restituas, quæque agenda & vitanda sunt edoceas. Fac me etiam verè sub-
ditum Vicarijs tuis in omnibus, quæ ad tuam spectant gloriam, & ad animæ meæ
salutem. Illumina quoque oculos meos internos, ne à sancta fide Catholica vn-
quam desciscam: aut S. Ecclesiæ instituta, Patrumque antiquorum sanctiones des-
piciam, aut peruerforum corruptorumque hominum persuasionebus me seduci vn-
quam permittam, Amen.

Pro

Pro sensuum viriumq; animæ reformatione Precatio.

Iesu Chrifte patientissime, deprecor te per tollerabili-
 limum tuorum cruciatuum, quos Cruci confixus in tuis sacratissimis pertulisti
 sensibus, vt sensus meos omnes custodire & reformare digneris, eosq; in temer-
 ipsam intrahere, atque in vulneribus tuis mellifluis includere, quatenus nihil vi-
 deam, nihil cogitem, nihil intelligam, nisi te. O Iesu pijsissime, auerte oculos meos
 ne videant huius mundi vanitates, ne concupiscentijs aut alijs prauis desiderijs ir-
 retiat anima mea. Sepi etiam aures meas spinis timoris tui, vt verba scurrilia,
 vana, detractoria, audire horream ac detester. Oderatum meum reprime, vt viri-
 liter carni oblectationē inordinatam ingerentia, à me rejiciam. Gustum meū fel-
 leo potu quo in passione tua potatus fuisti, ciba, quo extra te nil petam gustare,
 neque quicquam in cibo vel potu quæram quàm simplicem necessitatem. Tactum
 meum custodi, ne quid in me vel in alio tangam, quod carnis possit prouocare vo-
 luptates. Postremò te rogo, vt singularem gratiam mihi infundas, vt omnia mem-
 bra corporis mei, omnesq; vires animæ meæ in tuo diuino seruitio cum intensis-
 sima charitate, profundissima humilitate, perfectissimamq; obedientia expendam,
 omniaq; bona mea opera cum gratiarum actione in te refundam à quo effluxer-
 runt nec quicquam illorum mihi vnquam attribuam, Amen.

Pro mandatorum Dei impletione, Precatio.

O Iesu Doctor ac Magister fidelissime omnium in te credētium, qui amantis-
 simis tuis discipulis præcepta & consilia saluberrima piè & religiosè viuendi
 tradidisti, viamq; per quàm ingrederentur clarè demonstrasti, atque eor-
 rundem mandatorum tuorum transgressoribus æterna es minatus supplicia, pa-
 triq; cœlestis exhereditationem, supplex te rogo discipulorum tuorum infimus,
 vt & mihi misericorditer viam, per quàm ab æterno me ambulare decreuisti, ma-
 nifestare digneris, & gratiam specialem mihi infundas, qua tuæ diuinæ, & mihi
 sapenmerò incognitæ voluntati inhæream fixusq; maneans, atque præcepta tua
 ex corde & animi strenuitate perficiam, semper in hoc intendendo, ne quid minus
 quàm tu à me desideras, agam. Deuitem quoque omni conatu, quo possum, ne quã
 in præceptis tuis ac diuinis consilijs transgressionem admittam, vt aut te ad ira-
 cundiam prouocem, aut mandata tua transgrediens præuaricantium poenã incur-
 ram. Adfit, mihi diuina tua virtus, quæ me in omnibus vijs tuis confortet atq; cor-
 roborer, ipsissimamq; mihi veritatem intus infundendo animæ meæ plenè atque
 integrè edoceat, vsq; ad tui sanctissimi nominis honorem, cum tuis electissimis,
 discipulis fructus bonorum operum locupletissimos, tanquam bonorum om-
 nium auctori, humili corde pioq; affectu offerre valeam. Hoc verò cum tu summè
 desideres, & à me ipso solo præstare non possim, ad te dulcis Magister, rudis & ig-
 narus discipulus humiliter accedo, sanctissimæ humanitatis tuæ vestigijs me quã
 humilimè prosterno, obnixè cum beatissima tua amatrice Maria Magdalena, quæ
 inde gratiam & indulgentiam hausit, orans, vt meorum operum imperfectionem
 tuis sanctissimis operibus perficiens eaq; tibi ipsi perfectissimo modo offeras, om-
 niaq; ignorantia & cæcitatibus velamina penitus ab oculis meis interioribus auferas
 & abstrahas, vt te viam veritatis, & beatæ vitæ ianuam tanto lucidius cognoscam
 & mandata, consilia, & monita tua, item internas inspirationes ac alloquutiones
 obseruem, ad laudem & gloriam tuam, & ad salutem animæ meæ, Amen.

*Pro diuina voluntatis consummatione, Precatio.*Ioan. 19.
v 10.

Benignissime Domine Iesu Christe, Saluator & redemptor humani generis, ac diligentissimus operis illius consummator, quod a Patre tuo cœlesti tibi fuit impositum, scilicet nostræ redemptionis opus, quod multis cum laboribus incepisti, & cum maximis doloribus perfecisti, ac tandem totius passionis tuæ consummationem Patri tuo in summa obrulisti, dicens: *Consummatum est.* Benedictum sit Domine ex hoc nomen tuum sanctum, quia ad hoc consummasti, vt nos simus in bono consummati, & inimici nostri consumpti. Rogo ergo te humiliter da mihi mandata tua perficere, in eis vsque in finem perseuerare, quotidie in tuis sacratissimis virtutibus proficere, omniaq; bene acta & agenda ad tuam laudem ordinare & consummare: consummata verò tibi, & per te Deo Patri offerre, vt in hora mortis me merear dicere: *En Domine Deus meus, opus quod præcepisti mihi vt facerem, perfectum est.* Nunc venio ad te lætus Saluatorem & redemptorem meum, vt videam te facie ad faciem, omnis consummationis scopum & finem, Amen.

Pro intentione simplici, quolibet in opere, Precatio.

Amantissime Domine Iesu Christe obsecro te per amorem illum perfectissimum, quo salutem nostram zelando, vbique tam fideliter, quam feruenter quæris: da mihi rectam, puram, simplicem ac deiformem in singulis intentionem, vt in quibuscumque agendis aut dimittendis, elegendis atque cauendis, & viuens & moriens non aliud quæram, non aliud intendam, quam purè gloriam & beneplacitum tuum. Da igitur mihi fidelissimè amator, vt ex toto corde meo desiderem, diligam & quæram nihil in tempore & æternitate, (extincto per gratiam tuam in me penitus omni priuato amore) quam tuum honorem & gloriam, Amen.

Pro diuini beneplaciti impletione, ad beatam Virginem Mariam, Precatio.

Excellentissimæ dignitatis mater Dei Virgo Maria, obsecro te per singularem illam præminentiam, qua cunctis cœlestibus spiritibus præstas; vtpote gloriosissimè super omnes Angelorum choros exaltata, cœlestium ciuium regina constituta, summæ adorandæq; Trinitati proxima, potentissima simul ac misericordissima, impetra mihi velle & perficere omne beneplacitum dilectissimi filij tui, illucq; ordinare omnes cogitatus, conatus & affectus cordis mei, vt voluntati eius iugiter obediam, & ita placeam, vt post hanc vitam tecum æternam feliciter percipere merear, Amen.

Pro fidelitate & gratitudine ad diuam Virginem Mariam, Precatio.

Oabyssus omnium gratiarum & speculū omnium virtutum misericordissima atque dulcissima Domina mea sancta Maria, impetra mihi à Deo, cuius es mater & filia, vt propter suam pietatē & tuam benignitatē auferat à me odibilem ingratitude, omnemq; cordis duritiā: vt beneficia eius, scilicet, creationis, redemptionis, misericordissimæ vocationis, protectionis, & cætera, cum summa animi gratitudine recolere valeam, ipsumq; indefinenter laudem & honorem, ipsi cum castissimo cordis iubilo gratis agam, ipsum continenter cum profundissima humilitate, filiali amore, summaq; reuerentia magnificem & adorem, ipsiusq; mandatis perfectè obtemperem. Rogo te præterea o mater suauissima, quæ reuera

meritis

meritis es potentissima, pietate affluentissima, miserationibusq; exuberantissima, fac ut tuarum pariter in me misericordiarum & beneficiorum sine cessatione memor sim, tibiq; vel aliquam fidelitatis & amoris vicissitudinem pro omnibus quæ hætenus mihi tribuisti rependere non cessem: quatenus à tua & filij tui Domini mei Iesu Christi gratia non excidam, Amen.

Pro Dei voluntatis agnitione, & vera animi resignatione, Precatio.

O Iesu clementissime, qui omnibus voluntatem Patris tui cœlestis perficientibus diuitias gloriæ tuæ acque regni tui immensos thesauros communicas, quicq; Solem tuum super malos & bonos oriri facis, neque vlla apud te est personarum acceptio, sed in omnibus tibi complacet, qui te tuaq; imitantur vestigia, scilicet ex toto corde ad te conuertunt, idè ex intimo fundo animæ meæ tuæ immensæ ac summæ supplico Maiestati, vt doceas me agnoscere in omnibus tam agendis, quàm omittendis & tolerandis, voluntatem Patris tui cœlestis, ne tenebris ignorantia inuolutus, cõtra te tuaq; præcepta quicquam illiciti agam. Obsecro quoque te per tuam incomprehensibilem bonitatem, vt veram atque integram mihi dones animi resignationem, quandoquidem nunquam sine hac vera potest vel consistere vel custodiri Virtus. Oculos meos intellectuales lumine tuo diuino illumina, vt omnia quæ mihi accidunt siue à mundo, siue à diabolo, siue à propria carnis corruptione de sola manu tua cùm summa gratiarum actione accipiam, credens pro certo ea mihi à te transmissa aut ad exercitium, aut ad æternæ felicitatis augmentum. Quid enim mi Domine, fors vitæ ac omnis boni scaturigo hoc non crederem, cùm certum est in nullo errare te posse? Tu nosti dulcis Iesu quid magis mihi expediat, dulcedo an amaritudo: Idè omnes causas meas tibi quàm fidelissimè commendo, hoc tantum rogans; vt diuina gratia tua me custodiat, ne impatientia aut alijs improbis moribus passionum te offendam. Infunde etiam mihi ad gratiæ tuæ custodiam æterni cruciatu timorem, huius miserissimi exilij fastidium, atque cœlestis patriæ perfectum desiderium, Amen.

Pro plena sui ipsius abnegatione, & animi resignatione, Precatio.

Benignissime Domine Iesu Christe, in vnione illius resignationis, qua te ipsum Patri in omne eius beneplacitum obtulisti, & hominibus etiam omnibus te subiecisti, offero & resigno me in omne beneplacitum tuum ad omnia tam tristia, quàm læta Fac tu me & mecum, quomodo tibi maximè placet. Hoc vnum mihi fidelissimè Iesu mi tribue, vt gratia, dignatio, ac amicitia tua (quibus licet indignissimis sim) exuberantissima, sempiterna, atque indeficiens in me sit & semper perseueret, qua roborante & impellente, mihi ipsi & vniuerso mundo moriar, tibi verò soli viuam.

Dulcis Iesu, fac vt omni amori priuato, omni amori & affectui ad quascumq; creaturas inordinato, cunctis vitijs & passionibus, omnibus delectationibus sensuum, omni superfluitati, omni proprietati, omni curiositati, & desiderijs quibuscunque non puris, perfectè abrenunciem & moriar.

Dulcis Iesu, per mortem tuam amarissimam te obsecro, da mihi omnibus desiderijs & inclinationibus naturæ vitiosis, & quicquid in me est quo te non purè quæro, aut intendo perfectè mori, vt tu solus plene atque perfectè me possideas, nec aliud velle vel posse ego habeam extra te, sed anima nra in omnibus viribus & potentijs suis tibi sit maneatq; vnita, vt in me tu solus viuas & opereris, sicut

in proprio instrumento. Misericordissime Iesu, hoc est quod ex abyſſo cordis mei deſidero, ac rogo, vt omnes vires & potentias animæ meæ, quicquid ſum & poſſum, tu ſolus habeas, & per amoris incendium conſumas, abſorbeas, & in te transformes.

Pro perfecta ſui abnegatione obtinenda, poſſet qui quaſi ad numerum omnium membrorum & virium ſuarum, dicere ter centies & ſexagies quinquies verbum, quo Chriſtus in hortu Patri ſuo ſe reſignauit, videlicet. Non mea, ſed tua voluntas fiat mi amantiſſime Ieſu, Amen.

Reſignatio animi ad Dei matrem, virginem Mariam.

O Glorioſiſſima cœlorum regina, digniſſima Angelorum domina, peccatorum firmum refugium, mœſtorum ſolacium, veniæ ſpes, & miſericordiarum mater, totum me tibi ad tuos melliſſuos pedes reſigno & offero, vt doceas me vna cum benediſſimo filio tuo omnia vota & debita meæ, & quæcunquæ ſpectant ad vocationem meam diligentiffimè atque fideliffimè perſoluere, totumq; tempus vitæ meæ in vita & paſſione ſuperbenediſſimi filij tui ad gloriam & honorem tuum expendere, Amen.

Reſignatio alia breuis ad eandem.

D Vlciffima Domina mea ſancta Maria, tibi commendo & plenè reſigno corpus & animam meam, vt cuſtodias & dirigas ea, ſicut cuſtodisti & direxisti corpus tuum virgineum & animam ſanctiſſimam ad omnem virtutem, in laudem & beneplacitum omnipotentis Dei, præſeruans & cohibens me ab omni peccato, Amen.

Reſignatio ſui humiliſſima, ad Dei matrem virginem Mariam.

O Mater piendiſſima ô virgo clementiſſima & omnium deſolatorum afflictorumq; conſolatrix ſingulariſſima miſericordiæ regina atque vnica poſt ſilium tuum animæ meæ ſpes. Ad te ô miſericordiſſima deſolatus, afflictuſ, & malorum meorum pondere preſſus, tanquam ad ſecuriſſimum portum conſugio, ad benediſſima virginalia pedum tuorum veſtigia me proſterno, corpus & animam, velle & poſſe meum omneſq; vitæ meæ miſerrimè difficultates ac neceſſitates tibi reſigno, offero atq; commendo, & me totum cum humili ſubiectiõne maternæ cuſtodix tuæ dedo, ſubdo, ac ſine vlla retractione trado. eligens te præ omnibus ô benigniſſima, ego pauperculus & viliffimus peccator meam: rogās proinde corde humili & animo contrito, toto corpore pedibus tuis ſanctiſſimis prouolutus, per viſcera miſericordiæ tuæ, per manſuetudinem virginei cordis tui, ſub quo nouem menſibus requieuit Ieſus Chriſtus Dei filius, noli me à te repellere, noli à ſuauiſſimo tuo me alienare conſortio, noli, inquam, à pedum tuorum ſacris veſtigijs me amouere, ſed propter eum qui ante te nudus & expaſſus pro me pependit manibus, totus diſſectus & dilaceratus in cruce me ſuſcipito, & cum dilectis tuis filijs & diſcipulis dirigit ac cuſtodito, Amen.

Pro Crucifixi Chriſti conformatione & perſeuerantia, Precatio.

O Ieſu Chriſte rex ſummè amabilis, corona conſitentium, fortitudo pugnantium, atque ciuium cœleſtium perfecta beatitudo, memento oro mei, & verbi tui quod loquutus es, per quod mihi ſpem dedisti, illius dico iucundiffimæ promiſſionis, quæ dixiſti: *Cum exaltatus fuero à terra omnia traham ad meipſum.*
O amabi-

Ieſu. 12. v. 52

O amabilissime Domine, si cœlum & terra transibunt, verba autem tua in æternum permanent, firmentur nunc verba tua super seruo tuo. Ecce sto in conspectu tuo, qui omnium tibi sum causa pœnarum, vilis peccator, cinis & exiguus puluis, attamen creatura tua & plasma tuum. En non solum exaltatus, sed ab omnibus etiam derelictus fuisti insuper ita distentus, dilaceratus, & excruciat, ut vix potueris respirare. Trahe ergo me nunc ad te, quatenus de reliquo non mihi, sed soli tibi viuam. Occide veterem in me hominem cùm vitijs & concupiscentijs suis, & quicquid in me lateret quod gratiæ tuæ obstaculum parare possit, & indue me nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia & sanctitate veritatis, ut sicut tu omnia sanctissima tua membra pro me in Cruce extendere non es indignatus, ita post hac ad tui dulcissimi nominis honorem omnia mea dilatem membra & viscera, atque ad tuos suauissimos aspirem, anhelem, & ætuen amplexus, neque quoad viuam, hanc ad quàm gratiosè me vocasti conuersationem commutem aut dimittam, sed in finem vsque fideliter in ea perseuerem. Hoc mihi præstante gratia tua, Amen.

Eph. 4. v. 24.

Pro vera simplicitate & vita innocentia, Precatio.

Iesu Christe dulcissime, amabilissime, innocentissime atque simplicissime, rogo te omnium creaturarum indignissimus per calidissimas infantiaæ tuæ lachrymas, teneraq; tua membra, absterge omnes animæ meæ sordes, & restitue mihi iamdiu amissam pristinam vitæ innocentiam & simplicitatem, quatenus consors fieri merear tuæ gloriæ, qui particeps es factus infirmitatis & miserix meæ. Et qui puer natus & datus es nobis, miserere obsecro nobis, & solue maledictionem in qua natus sum filius iux, & da benedictionem tuam, per quàm renascar filius gratiæ & æternæ gloriæ, ut te iugiter cùm omnibus sanctis tuis pro inenarrabilibus tuis beneficijs collaudem hic in tempore, & post hac in æterna scelicitate, Amen.

Pro puritate & simplicitate cordis, Precatio.

Iesu Christe splendor Patris, candor lucis æternæ, & speculum sine macula, per incomprehensibilem diuinitatis tuæ Maiestatem obsecro te, da mihi castitatem corporis, munditiam cordis, simplicitatem spiritus, & sincerissimam puritatem mentis. Dulcis Iesu, omnia vitia, omnes inordinatos motus & paffiones mortifica in me. Quicquid illicitum, quicquid inordinatum est, quicquid tibi displicet aufer à me, & da mihi cor rectum, simplex, purum, Deiforme, secundum cor tuum. Libera & custodi me ab omni peccato. Omnia membra mea, sensus, animæ potentias, & quicquid sum: hæc omnia reformanda, custodienda, regenda atque possidenda offero tibi benignissimè Iesu, custodiq; me ab omni opere illicito, ab omni verbo ocioso, ab omni cogitatione vitiosa, vana aut superba, ab omni motu inordinato, ab omni affectione non casta, aut abs te aliena, ab omni intentione impura, ut te solum purè quæram, in te solo requiescam Domine Deus meus, fac ut nihil me afficiat, nihil me delectet, nihil mihi placeat, nisi tu, & ego tibi soli placere cupiam, tibiq; soli inhæream, Amen.

Pro puritate animi, Precatio.

Domine Iesu Christe puritatis & innocentiaæ ardentissimè amator, qui mei amore splendidissimam ac roseam faciem tuam & cutis atque puentibus phlegmaticibus voluisti inquinari & foedari, multisq; iniurijs & blasphemijs affici,

affici, quo faciem animæ meæ peccatorum fuligine obductam expurgares, & renouares, concede obsecro mihi gratiam tuam, ne vnquam eandem sordidis cogitationibus, impuris affectionibus, aut illicitis operibus & obscenis verbis commaculem: sed integram, omnisq; maculæ expertem iugiter tibi custodiam, atque in puritate, simplicitateq; cordis omne tempus meum post hac tranfigam, omnibusq; quibus cum viuo bonum conuersandi exemplum tradam, & post me relinquam.

Imprime quoque & renoua in anima mea clarissimam & splendidissimam faciem tuam, quoties contigerit me à te per carnis infirmitatem, aut aliam ob causam, auerti, ne cæcitate percussus tui ignorantiam incurram, vt hic dulci tua familiaritate priuatus, postmodum cælesti tua gloria desituar, Amen.

Pro cordis stabilitate, & nuditate, Precatio.

Quæso te benignissime Iesu, da mihi cor stabile quod nulla à te abstrahat enagatio: da rectum, quod nulla obliquet sinistra intentio: da simplex, quod nulla distrahat curiosa cogitatio: da nudum, quod nulla occupet formarum aut rerum sensibilibium imaginatio: da castum atq; feruidum, quod indigna nulla tangat affectio.

Dulcis Iesu, da mihi cor mundum ac nouum, da mihi cor secundam cor tuum, quod tibi perfectissime ac semper placeat, quodq; semper inhabitare te delectet. Dulcis Iesu, si non vis reformare cor meum, tunc auferas à me & da mihi cor tuum, Amen.

Pro deuotione stabilitateq; cordis in laudibus Dei ad B. Virginem Mariam, Precatio.

O dignissima Dei genitrix virgo Maria, propter filij tui sanctissima vulnera, quæ animam tuam sanctissimam difsecuerunt, omniq; dolore repleuerunt, oro te humiliter, vt omnem leuitatem cordis atque instabilitatem mentis longè à me profliges, vt sancta compunctione peccata mea incessanter deplem, & ad æternam vitam mundi contemptis voluptatibus & delictis, ardentissimis desiderijs aspirem.

Impetra etiam mihi ô pia mater in omni loco & tempore: præcipuè autem in diuinis laudibus, veram cordis deuotionem, puritatem & munditiam, vt ea ad quæ ex Ordinis vel status mei obligatione teneor, deuotè, attentè & reuerenter in conspectu summæ Maiestatis filij tui persoluam, ne aliquam filio tuo aut tibi, ô reuerenda mater, irreuerentiam exhibeam, aut inimicis meis occasionem calumniandi me propter cordis vel sensuum dissolutionem, præstem, Amen.

Pro puritate & simplicitate cordis ad eandem, Precatio.

O Maris stella lucidissima, mœstorum consolatrix dulcissima, miserorum adiutrix potentissima, reorum aduocata promptissima, desperatorum spes vnica, domina mea benignissima semper virgo Maria, impetra mihi obsecro à dulci filio tuo Domino meo Iesu Christo cor simplex, rectum & mundum, cor piûm & humile, cor gemina charitate & omnigenis virtutum floribus exornatû, cor aptum & ad omnem diuinam inspirationem recipiendam, paratum, Amen.

Pro vera ad Deum conuersione, Precatio.

O Iesu suauissime, qui omnibus à te auertis compendiosam ad te reuertendi tradidisti semitam, dicens: *Nisi conuersi fueritis & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum caelorum,* & per Prophetam tuum loquutus es, dicens.

Matth. 18.

cens.

cens. *Conuertimini ad me in toto corde vestro, doce me obsecro veram atq; integrā ani-* Ioc. 2.
mi conuersionem, quomodo instar paruulorum sine omni malitia ac cordis ama-
ritudine vitam meam instituum, atque eorundem simplicitatem, puritatem, & in-
nocentiam sectando, meam iam dudum amissam recuperem, animaq; meæ vires
in suam originem, hoc est, in te Deum meum referam, naturales meas passiones,
sensus, & illicitos animi motus comprimam, iugiterq; constringam. Quod pie
Deus, quā necesse mihi sit, ipse cernis, quando tam faciliter & leuiter per
sensus à te defluo, multiq; perplexitatibus & curis superfluis sæpè me inuoluo. Ak
reuoca me quæso ad te, & erige cor meum pondere peccatorum præssum ad cœle-
stia, & abstrahè me ab omnibus quæ mundi sunt, iugo suauissimæ seruitutis tuæ
me subdendo, omnesq; affectus & cordis mei desideria in cor tuum diuinissimum,
omni virtutum odore respersum, totiusq; diuinitatis gazophylatium, rapiendo,
atque in inuestigabili tuæ diuinitatis abyssu mentem meam absorbendo. Subarra
me etiam in hac præfenti vita anulo gratiæ tuæ, & indissolubili charitatis tuæ vin-
culo me constringe, ne in æternum à te separer, & à cœlestibus tuis mansionibus
culpæ meæ & peccatis exigentibus, excludar, Amen.

Suspiria mentis & aspirationes ad Deum, ceu ignita quædam amoris iacula, qui-
bus veluti amantium duorum mentes, Dei scilicet & hominis,
vulnerantur vniunturq;.

Quisquis charitatem Dei (sine qua nulli vnquam speranda est salus) citius obtinere
 desiderat, illi impendit necessarium est, vt ignitis & quasi continuis quibusdam af-
 fuescat aspirationibus, deuotiq; mentalibus orationibus, quibus mentem suam ad
 Deum eleuet, & cuncta visibilia & caduca transcendere disceat. Præterea vt quotidie ad
 minus vnā horam capiat, in qua se & actus suos, omni q; sua interiora, motus, inclina-
 tiones, & intentionem, solerti cura discutiatur, diligenter attendendo in quem finem omnia
 sua peragat opera, an videlicet se magis, quàm Domini Dei sui honorem & gloriā querat.
 Si super omnia Deum suum magnificare & honorare desiderat, ipsiusq; laudem vbique
 promouere conatur, bene se res habet. Sin minus, doleat necesse est, & conuertat se ex imo
 cordis sui his vel similibus verbis ad Deum creatorem suum, orando vt ab omni proprio pri-
 uator, amore cor suum expurgare dignetur, verumq; illi amorem infundere, quo nulli rei
 afficiatur, quàm soli Deo suo.

Ad Patrem aspiratio supplex.

O Pater potentissime, ego creaturarum tuarum omnium nouissimus, rogo
 te per summam potentiam, sapientiam, ac bonitatem tuam, vt super omnia
 creata me subleues & in te stabilias, quatenus ex totis viribus animæ meæ te
 diligam, & perpetua charitate inseparabiliter in te fixus maneam, Amen.

Ad Filium aspiratio supplex.

O Sempiterna Dei Patris Virtus, & Sapientia Christe Iesu, per amorem illum
 fortissimum, quo ab æterno genus humanum dilexisti, te supplex oro, vt in-
 extinguibili tui charitate me repleas, accendas & inflammes, vt nunquam cogi-
 tem aliud quàm te, nec in aliqua re quiescam nisi in te Deus meus & Dominus
 meus, Amen.

Ad Spiritum sanctum aspiratio supplex.

O Aeterna Dei bonitas, & Spiritus sancte Deus meus, ignis inextinguibilis &
 flāma amoris immensi, totum cor meum consume, omnemq; amorem pere-
 grinum procul à me repelle. **O** amor cœlestis dulcedinis, & dulcedo diuini
 amoris,

amoris; ò amor non crucians, sed delectans: ò amor semper ardens & nunquam deficiens, transforma me in te, accende me suavitate, dulcedine, iucunditate, exultatione, concupiscentiâq; tui, quæ semper est casta, munda & secunda, quatenus te diligam ex toto corde meo, ex totisq; medullis præcordiorum meorum, Amen.

Ad Filium Dei supplex aspiratio alia.

O Iesu suavissimè ac præ filiis hominum speciosissimè, vtinam perfectè te desiderarem, & amore flagrantissimo te prosequi possem, qui omninò immensus, incircumscriptibilis & incapabilis es in teipso, qui vt me ad redamandum te induceres, tot mihi miseræ & deperditæ tuæ creaturæ amoris insignia declarasti, vt nullo modo ea enumerare possim.

Aspiratio alia ad Christum Iesum deuota.

O Iesu dulcissime, Deus meus & Dominus meus, accende me igne ardentissimo sancti Spiritus, & reple me tui desiderio immenso, vt totus suavitate liquefiam ac pietate erga te suam. Diligam te obsecro dulcissimum, pulcherrimum atque amabilissimum Deum meum, ex omnibus viribus meis, ex tota intentione cordis mei, cum multa contritione & lachrymarum fonte, cum multa humilitate & reuerentia, Amen.

Aspiratio alia ad Iesum Christum ignita.

O Iesu vnicum desiderium animæ meæ, mollifica cor meum durum, lapideū, saxetum, & ferreum, tua sacratissima & potentissima vnctione, vt omnis meditatio cordis mei semper in te tendat, vt mediter te per dies sine cessatione, sentiam te per soporem in nocte, alloquatur te spiritus meus, fabuleturq; tecum mens mea iugiter, Amen.

Aspiratio alia ad Christum supplex.

O Vtinam pie Domine ex nimio tui desiderio totus hic mundus cum omnibus suis vanitatibus in me quandoque marcescant, & gratis illa concupiscentiarum desideriorumq; carnalium sarcina quæ vsque ad eò spiritum meum ad terrena deprimit, in me alleuetur quo expeditus post te in odore vnguentorum tuorum celestium curram, & quandoque ad tuæ excellentissimæ Maiestatis beatificam visionem satietandus te duce atque autore pertingam, Amen.

Alia aspiratio ad eundem deuota.

Benignissime, amantissime, charissime, potentissime, desiderantissimè me mi Iesu Christe, ò vtinam multitudinem dulcedinis tuæ atque eximie charitatis cordi meo infundas, vt nunquam carnale aut terrenum quid cogitem, sed te solum vitam animæ meæ amem, te solum in corde & ore meo circumferam. O Iesu fons omnis dulcoris diuiniq; saporis, scribe digito tuo, dulcem tui melliflui nominis memoriam in memoria mea, nulla vnquam obliuione delendam. Ex ara in tabulis cordis mei voluntatem tuam, omnesq; tuas institutiones, vt te immensæ Maiestatis Dominum, tuatq; diuina præcepta semper & vbique locorum habeam præ oculis, Amen.

Scintilla anime amantis Deum flammigere.

Deus meus, pulchritudo oculorum meorum, satietas cordis, nunquid nõ sufficis amanti? Quid extra te euagamur? quid aliud quærimus? quid aliud desideramus?

Eia

Eia quæso vulnera animam meam ô speciosissime, ô deliciosissime, vulnera animam meam amoris tui iaculo, imple omnia desideria mea, vt nihil me extra te delectet, nihil afficiat: te solum in omni creatura videam, ad te æstuantissimis, desiderijs semper anhelem, & castissimo amore te solum omni momento cogitem.

O Domine Iesu, incende cor meum tui amore sanctissimo ac fidelissimo.

O vtinam amore tui ardeam, ô vtinam amore tui langueam.

O amantissime Iesu, da mihi continuum amoris tui incendium, trahe me post te, curram & non deficiam.

Quemadmodum desiderat certus ad fontes aquarum, ita quæso sitiat anima mea ad te Deus meus.

Da mihi benignissime Iesu insatiabile & immensum desiderium tui, quod nulla creatura consolari possit.

O amabilissime Domine Iesu Christe, electissime sponse animæ meæ, obsecro te per cor tuum lancea transfixum, & amore vulneratum, transige, vulnera, perfunde & inflamma cor meum amoris tui incendio tam valido, vt ex toto corde meo, hoc est, pleno desiderio, & perfecta voluntate te diligam, te quæram, te intendam in omnibus & super omnia.

Diligam te Domine Deus meus ex tota anima mea, vt omnes sensus meos in te conuertam, & tibi soli intendam.

Diligam te ex tota mente, vt intellectum & memoriam meam in te solo, & ad gloriam tuam occupem, tibiq; soli inhæream.

Diligam te ex omnibus viribus meis, vt omnes illas, & animæ & corporis in tui laudem, amorem, ac beneplacitum tuum expendam. Diligam te Domine Deus meus, vt tu solus me totum possideas, vt me totum in te absorbeas, atque transformes.

Domine Iesu Christe fili Dei viui, da mihi toto corde, pleno desiderio, sitienti anima ad te aspirare, in te dulcissimo atque suauissimo respirare, ac totum spiritum meum, & omnia interiora ad te, qui es vera beatitudo, semper anhelare.

Da mihi vt omnis creatura mihi vilescat, & nihil me afficiat, nihil mihi placeat nisi tu.

Dulcis Iesu, vulnera & accende cor meum tui amore castissimo.

Trahe omnia desideria mea post te, vt te solum anima mea esuriat, sitiat, te solum concupiscat, ad te indefinenter suspiret & currat, tuiq; amore langueat, & mundana omnia fastidiat.

Dulcis Iesu, imple cor meum castissimis desiderijs, quibus anima mea tui amore semper ardeat, & te semper cogitans præter te aliud nesciat.

O vtinam tu solus cordi meo dulcescas, tu solus mihi placeas suauissime Iesu.

Heu Domine Deus meus, quando perfecte diligam te? Quando constringam te dulciter, ô vita mea inter brachia animæ meæ?

Quando amplexabuntur te, ô dulcissime amator, omnia desideria cordis mei?

O Domine Deus, vniam me ipsum & vniuersum mundum tui amore perfecte contemnam.

Vtinam anima mea tui amore liquefiat. Vtinam in te rapiatur & absorbeat.

Suauissime & desiderabilissime te totum desidero, te solum concupisco.

Redde te mihi, & posside me tibi. Atque vtinam te solum verè & perfecte desiderem.

Quousque arida est anima mea, aquas fictiens alienas. Oh imple eam ardore & stuantissimæ charitatis, vt fictiat ad te Domine Deus meus.

Amabilissimè Iesu, vtinam vero & perpetuo amplexu constringere te merear.

Dulcis & speciosè, quàm amabilis es, cur non amo te? Potes ne hoc tui sustinere benignissimè creator, quod aliqua creatura non diligat te? Quæso suauissimè Domine, in me hoc non sustineas, sed irrumpas in cor meum, & vim facias mihi potentissimè

O violentiam suauissimam, quando vim patiar, Iesu bone rapias tibi spiritum meum, & infunde mihi spiritum tuum.

Deus meus, quàm benè mihi esset, si diligerem te. Et quantæ prudentiæ est amare te, quantæ suauitatis quiescere in te, quantæ vtilitatis possidere te?

Dulcis Iesu da mihi illas diuitias, hoc est, te ipsum, & in cæteris omnibus sim pauper. Fac me pauperem spiritu, vt non quæram aliud nisi te.

O adorandè, colendè, metuendè, omnipotens sempiternè Deus. O amator ardentissimè, ô zelator fidelissimè, quando redamabo te?

O quando me totum exhibo, & totus in te introibo? Vtinam me ipsum totum relinquam, & in te me totum effundam.

Excita cor meum Domine, vt requiram te, illumina cor meum, vt inueniam te; posside cor meum, vt requiescam in te & obliuiscar omnium, quæ sunt extra te.

Nobilissimè Iesu, quàm pulcher, quàm amabilis, quàm speciosus, quàm suauis es tu. Beati omnes qui diligunt te.

Benignissimè & amabilissimè Iesu, tu cordis mei thesaurus, & vnicum gaudium, da mihi vt medullitus exeam & relinquam me ipsum, & æstuantissimis desiderijs ad te semper aspirem.

O lumen verum, ô vita indeficiens, ô amor semper ardens, da mihi mundo & carni perfectè mori, & omnium rerum temporalium funditus obliuisci, vt pro illis neque gaudeam, neque doleam, neque aliud præter te amatorem meum sentiam.

Altissimè, potentissimè, pulcherrimè, nobilissimè, dulcissimè, benignissimè, amabilissimè, desiderabilissimè, suauissimè Domine, veni & visita me, & fac tibi cor meum secundum cor tuum, vt maneam semper tecum.

Suscipe me tibi, & da te mihi. Fac me tibi indissolubili vinculo amoris colligari, vt neque mors, neque vita possint nos ad momentum separare.

Domine Iesu, fac me cognoscere vilitatem meam, & maiestatem ac bonitatem tuam, vt inde in me crescat profundissima humilitas, & hinc accendatur perfectissima charitas.

Clementissimè Iesu, cum tu aliud nihil imperas, & illud vnum ego desidero, videlicet, diligere te ex toto corde, tibiq; placere in omnibus & super omnia: heu cur hoc in me non impletur?

Amantissimè Iesu, ego nihil boni desiderare quanto minus agere possum, nisi quod gratia tua mihi desiderandum aut agendum inspirauerit: quod ergo inspiras, quod præcipis, quod laudas, infunde mihi, vt velim & perficiam.

Diligam igitur te Domine Deus meus, ex omnibus medullis animæ meæ, & faciam omnem voluntatem, & omne beneplacitum tuum, quia Deus meus es tu.

Eia misericordissimè Iesu, nunc eadem repeto: Noli mihi negare quod tu mandas, quod tibi acceptum, & mihi est desideratissimum, nec esset, nisi tu faceres desideratissimum.

Imple

Imple ergo cor meum perfectissima, ardentissima, fidelissima, atque perpetua charitate, ut quicquid sum & possum, & quæcunque intra & circa me sunt, colant, quærant, fiant, diligant te, seruiantq; & placeant tibi perpetuo & perfectissime.

Domine Iesu Christe, ostende virtutem & potentiam tuam in me miserimo peccatore, ostende quod maior est bonitas tua, quàm malitia mea.

Fac, ut qui hæctenus à te totus auersus & frigidus fui, nunc conuertar ad te totus & tui amoris flamma in te transformer accensus.

Deus meus, creator meus, vsquequo non cognosco te? Quamdiu lates, & non requiro te? Imò præsto es, & non inuenio te. Tu salus mea vnica es, & non quæro te?

Ergo amantissime, fidelissimeq; zelator, qui cum non essem diligebas me, & ut essem, tu fecisti me, da mihi ut deliderem te, ficiam te, quæram te, carram post te: non quiescam donec inueniam te, & præ amore tui, cætera omnia fastidiam extra te.

Aspirationes hæc sæpius sunt repetende: Si tibi illa aut alia cordi fuerint, & eiusmodi ex animo desideraueris, non erunt otiosa desideria tua.

O benignissime Domine Iesu Christe, da mihi ut totus diligam te feruentissime. O fidelissime Domine Iesu Christe, da mihi ut sentiam quàm immensa charitate nos dilexisti & diligis.

O dulcissime Domine Iesu Christe, quàm libenter te amarem. Et quia ut hoc velim, tu dedisti, da ergo ut diligam te ex toto corde meo, quia sine te nihil possum.

Dulcis Iesu, ignoce vilitati ac temeritati meæ, quæ peto, & da quod rogo.

Fac me castissimo ardentissimoq; tui amore igniri, in te rapi ac absorberi, ac omnium quæ extra te sunt obliuisci.

O amor cordis mei, da mihi ut moriar tui amore.

O amabilissime Iesu, da mihi amorem erga te fidelissimum, strenuissimum, castissimum atque purissimum, qui incessanter te sentiat, te laudet, tibi gratias agat, tibi obediat, tui honorem ardentissime ficiat, & totum se tibi impendat.

O Iesu pro me crucifixe, transforma quæso me in te, & fac ut clavis amoris inauertibiliter sim crucifixus in te.

Fac ut placeam tibi totus, semper & perfectissime. O Iesu anaabilissime, ô amator fidelissime, ô amate delitiosissime, vtinam totus tui amore merear inebriari.

O quando videbo te facie ad faciem? O vtinam tui amore in te absorberi merear.

Vtinam incendio amoris tui in te conflagri, tibi vniri, & in te consumi merear?

Dulcis Iesu age mecum, & fac me ita, ut vltra nequeam te offendere, ut tibi vltra non possim displicere.

Desiderabilissime Iesu, da mihi desiderium tui, ut viuere sine te nequeam, & amore tui lingueam. Esuriam & ficiam ad te anima mea, viuam & subsistam in te solo anima mea. Requiescat in te vno mens mea.

Pie Iesu imple me charitate tua, & perfectissima humilitate. Sic tui amore semper perfectissimaq; charitate ardeam, ut vilitatem meam simul attendere non desinam.

Ego peccator sum, tu Deus meus, tu mihi omnia es. In manus tuas commendo spiritum meum, ac totum me ipsum.

PHARETRAE DIVINI AMORIS
Pro omni statu sanctæ Catholicæ & Apostolicæ
Ecclesiæ,

Pro sanctis in mundo, Precatio.

Clementissime Domine Iesu Christe, omnes iustos & amicos meos (*si vis alios quos singulariter recolere potes N.N.*) tibi in cor tuum commendo. Fac ut in omni sanctitate per imitationem vitæ tuæ, atque in perpetua charitate ipsi indies crescant. Eorum verò orationes, virtutes ac merita coram te mihi pauperi, ac vniuerso mundo subueniant, Amen.

Pro tribulatis, Precatio.

Dvicis Iesu, omnes tentatos, tribulatos, miseros ac mœstos in cor tuum queso suscipias, ut in te confortari, extra te nec consolationem, nec aliud quicquam requirant, sed in te solo viuant, gaudeant, & requiescant, Amen.

Pro defunctis, Precatio.

Fidelissime ac pijsime Iesu, ex vulneribus tuis, & ex misericordissimo corde tuo omnibus fidelibus defunctis refrigerium largire, Amen.

Pro peccatoribus, Precatio.

Fidelissime amator, omnes peccatores nos in sanguine tuo emunda, & in gratia tua nos resuscita, Amen.

Pro seipso, Precatio.

Gloria & honor sit tibi Domine Deus meus. O misericordissime Domine Iesu, trahe me post te, ut inseparabiliter imitari merear vestigia vitæ ac passionis tuæ. O Domine Deus meus, trahe me in te, ut aliud non sentiam, quàm te, ut aliud cogitare ac velle nequeam, præter te, Amen.

Sequitur ad requiem, lauda Deum pro omnibus in celo & in terra, eosq, qui adhuc in mundo sunt, eidem commenda, dicens.

Gratias ago tibi Iesu pijsime, Domine Deus meus, pro immensa charitate, & pro omnibus beneficijs tuis, quæ tu vniuerso mundo singularitè & Angelis & hominibus exhibuisti, à nobilissima omniumq, dignissima creatura matre tua, vsque ad infimam ac omnium ingraticissimam, hoc est, vsque ad me vilem, vanum & terræ vermiculum. Neque enim sum dignus ut in conspectu tuo appaream, propter nimiam indignitatem, vilitatem & ingratitude meam.

Eia benignissime Iesu, sis tu benedictus in æternum, qui hanc singularissimam virginem ab æterno tibi in matrem elegisti, ab omni peccato immaculatam ac totam pulchram præseruasti, præparasti, præsignasti, omnium virtutum & gratiarum plenitudine exornasti: in ea concipi, ex ea nasci, & eius lacte pasci voluisti, prædicationi, passioni ac morti tuæ ipsam adesse, & nostræ redemptioni cooperari tribuisti, atque nunc in celis corpore & anima assumptam, gloriosissimeq, coronatam, eandem nobis in aduocatam, misericordię reginam atque matrem dedisti.

Pro his sit tibi laus, honor & gloria sempiterna. Dulcissime Iesu, eius cor & merita pro me & vniuersa Ecclesia tibi nunc offero, & per eandem nos in cor tuum pijsimum commendo, Amen.

ad bea-

Ad beatissimam Virginem Mariam, Precatio.

O Clemens, ô pia, dulcis Maria, utinam ego totus tuus, & tu tota sis mea, me custodiens, gubernans, possidens, & ab omni peccato, ab omni malo, ab omni impedimento, ab omni quoque medio inter me & Deum me liberans atq; præseruans, Amen.

Pro Sanctis in celo Deum lauda, dicens.

Benedico te amantissime Iesu, Deus meus, pro omnibus gratijs ac donis, quæ Sanctis tuis in hac vita mortali olim, & nunc in gloria tecum constitutis contulisti: præcipue tamen his, quorum hodie est festiuitas in coelis, aut in Ecclesia memoria: & potissimum patronis meis, Barbaræ & Magdalænæ, & sanctis omnibus virginibus. Horum omnium orationes ac merita tibi pro me offero, & per illos me tibi nunc in cor tuum pijsimum commendo. O Sancti Dei omnes, intercedite pro me, & ad vos me trahite, Amen.

Pro iustis in mundo constitutis, Precatio.

ADoro, laudo & benedico te pijsime Domine Deus meus, pro donis gratijs ac beneficijs omnibus, quæ N. & N. id est, huic, & huic, & alijs omnibus electis ac dilectis tuis amicis in mundo adhuc constitutis, contulisti. Horum preces ac merita tibi pro me nunc offero & me per illos in cor tuum tibi commendo.

Oro quoque immensam bonitatem tuam Deus meus, ut tu illos semper in gratia tua custodias, prouideas, dirigas, & omnia eis bona ac dona tua augeas atq; multiplices ad gloriam tuam, Amen.

Pro peccatoribus & seipso, Precatio.

ADoro, laudo, & benedico te misericordissime Deus meus, & gratias tibi ago pro immensa clementia & bonitate tua infinita, qua nos miseros peccatores ingratos, atque aded vita ipsa indignos, misericorditer non solum sustines, sed etiam parcis, & benefacis nobis. Vincat igitur tandem ô Deus meus, vincat queso malitiam nostram bonitas tua, emolliat duritiam nostram pietas tua, inflamet congelata corda nostra ardentissima charitas tua, ut ex vasis iræ mutemur in vasa misericordiae, & ab omnibus peccatis liberati, tanto efficiamur in amando te feruentiores quanto hæcenus fuimus frigidiores.

Dulcis Iesu, da nobis post te currere, & imitari vestigia vitæ & passionis tuæ, ut deuotionis in nobis magnitudo compense nostræ conuersionis tarditatem, & inde magis puri ac sitibundi te quæramus, quo diutius ac grauius te contempnimus fontem æternæ vitæ. Da nobis ut toto corde ad te conuersi, & in gratia tua confirmati laudemus te redemptorem & saluatorem nostrum in æternum. Amen.

Pro commissis ac commendatis, Precatio.

Oro autem te ô bonitas infinita: præcipue pro meipso omnium miserrimo atq; vilissimo, qui gratiæ tuæ auxilio præ cæteris tanto magis egeo, quanto infirmior, & ad omne bonum impotentior sum. Scis tu benignissime Deus, quam nihil & inutilis sum, & gratiam tuam in me & in alijs impedio atque euacuo. Quapropter ô omnium liberalissime atque pijsime Domine, supplex te oro pro omnibus mihi commissis ac commendatis. Hæc enim omnia, id est, animas & corpora

corpora & quaecunque mihi commendata sunt, tibi iterum commendo, & in cor tuum dulcissime Iesu eadem abscondo atque immergo.

Tu quaeso cuncta regas, protegas, custodias & salues iuxta beneplacitum tuum, ad gloriam tuam sempiternam. Domine Deus meus, pro hoc loco, & huius loci habitatoribus obsecro te per effusionem sanguinis tui, & per omnium miserationum tuarum abyssum, ut super nos omnes abundet confirmeturque gratia tua & nemo ex nobis pereat. Tu vero & spiritualia & temporalia nobis secundum beneplacitum tuum largiaris, nosque & illa administres & dirigas, ut cultus tuus, animarumque salus hic semper vigeat, crescat perseveretque in aeternum.

Dulcissime Iesu, fidelissime amator, res, hominesque ac omnia huius monasterij, & omnium mihi commissorum iterum tibi in cor tuum offero ac commendo, quia tu ab aeterno sciisti quod ego nihil sum, & necesse est ut tu ipse illa custodias, regas nosque possideas. Hoc modo etiam tibi commendo omnes qui a me perunt orationes. Tu misericordissime, qui diues es in omnibus, iuxta fidem illorum & pro misericordia tua glorifica nomen tuum, & facias illis non iuxta vilitatem & demerita mea, sed secundum bonitatem tuam, Amen.

Pro confederatis, Precatio.

OMnes pijsime Iesu, qui mihi propter te confederati atque vniti sunt, tibi offero: tu quaeso tibi eos confodera, ut omnes tecum vnum simus, Amen.

Pro benefactoribus, Precatio.

OMnibus mihi bene facientibus atque fauentibus, tu clementissime Domine pro me te ipsum retribuas, quia melius neque ego petere, nec tu dare potes nobis, quam te ipsum suavissima atque aeterna bonitas, Amen.

Pro tentatis ac afflictis, Precatio.

OMnes tentatos, desolatos, afflictos, ac mactos misericordissime Iesu, pro infinita pietate tua consolare, iuxta eorum vilitatem & tuam voluntatem. Esto memor quia te solum habemus Domine, ad quem securi confugiamus in omnibus necessitatibus nostris. Absit igitur a tua bonitate, ut tu repellas nos, qui es Deus noster, refugium nostrum, & virtus in omni tribulatione, Amen.

Pro fidelibus defunctis, Amen.

Memor esto benignissime Deus misericordiarum tuarum, quae a seculo sunt, & fidelibus omnibus defunctis da refrigerium & requiem sempiternam. Descendat pijsime Iesu, sanguinis tui rosi ac calidi effusio in purgatorium, & recreet refrigeretque omnes ibi captiuos ac patientes. Libera eos Domine Deus noster ex omnibus angustijs eorum. Domine Iesu ego do illis mortem tuam & sanguinem tuum. Quomodo enim aliter possum illis succurrere aut mederi. Largire tu, ut horum virtute liberentur. Amen.

Quando pro aliquo, aut pro te etiam ipso orare desideras, Precatio.

Domine Iesu Christe clementissime, illustra cor N. gratia tua, Consolare & imple cor eius ardentissima charitate, ut honorem tuum, beneplacitum tuum, ac te ipsum solum ex toto corde suo querat ac diligat, & seipsum tibi funditus relinquat ac resignet, omnique tempore in oculis tuis inueniatur secundum beneplacitum tuum, Amen.

Pro parentum, consanguineorum, amicorumque, vna correctione & salute Precatio.

Rogo

Rogo te ô clementissime Iesu per sanctam incarnationem, passionem & mortem tuam, & per omnia quæ ab initio vsq; ad finem vitæ sustinuisti, miserere parentum, fratrum, sororum, amicorum benefactorumq; meorum: & eorum omnium qui mihi occasio aut subsidio fuerunt ad huic statum perueniendi. Et dignare in nobis corrigere, quæ tibi displicent, largiriq; quæ tibi placent, vt nûc gratia tua digni reddamur, & posthac tecum sine fine lætemur, Amen.

Pro afflictorum, desolatorumq; subleuamine, Precatio.

Rogo te ô dulcedo cordium & tribulatorum summum refugium Christe Iesu, vt per merita omnium axietatum & angustiarum pijsimi cordis tui, omnibus afflictis, tentatis ac desolatis subuenire digneris, eosq; ab omnibus malis atq; periculis tam corporis, quam animæ eripere, gratiamq; tuam in ipsorum cordibus augere, ac ad æternæ foelicitatis brauium perducere, Amen.

Pro Ecclesiæ Catholice reformatione & errantium animarum reuocatione ad viam veritatis, Precatio.

O Pastor bone & fidelis Christe Iesu, oues tuas ferocissimorum luporum dentibus raptas ad ouile tuum sanctam redue Ecclesiam, & renoua eos spiritu dulcedinis tuæ, ac omnium errorum totiusq; prædiciæ & infidelitatis caliginem ab eorum cordis oculis deterge, quo vocem tuam agnoscant, teq; in vera humilitate & ardentissima charitate sequantur.

Reforma quoque pristinæ charitatis & innocentie feruore Ecclesiam tuâ sanctam, quam proprio sanguine redemisti, ac de diabolica captiuitate liberaisti: maximè autem Ecclesiasticos Ordines, ouiumq; tuarum pastores & prælatos, vt oues tuas viam veritatis edoceant, quæq; ore docent, opere ipsi implere satagant. Tu enim pie Domine oculis tuis ipse cernis, ad quantam omnes nos miseriam, & calamitatem dilapsi simus, sed non absq; nostro demerito. Non enim iniustus es qui inferis iram. Tibi Domine peccauimus. Te Patres nostri ad iracundiam concitauerunt, neq; nos à via eorum recessimus, vt te ex toto perquireremus corde. Ided satis iuste inueniunt nos hæc omnia quæ patimur. Sed spero quod tandem misericordissimis tuæ pietatis oculis super nos respicies, qui non in finem irasci soles, sed iuxta Prophetâ tuum, *Cum iratus fueris, misericordia recordaberis.* Hac spe fretus, pro tua desolata Ec-
clesia, cuius & ego membrorum minimus sum, tibi supplico, te oro & obsecro, omniaq; pietatis tuæ viscera precibus meis pulso, vt omnibus nobis, præcipue in necessitatibus & periculis varijs constitutis iuxta solitam tuam benignitatem succurras, eosq; protegas & gratia tua sine qua nihil sumus, munias & defendas, Amen.

Abacuc. 1

Effusio cordis pro suis, sibi commissorum, cunctorumq; Christianorum conuersione & correctioris vitæ prosecutione.

Omi dilectissime Domine Iesu Christe, obsecro te, vt amabilis & infinita bonitas tua, omnia peccata mea propria dignetur remittere, & per amarissimam passionem tuam delere, consumeretq; in immenso amoris tui incendio: & memiserum in gratiam & vnionem tecum aded intrahere & confortare per amorem, vt exiens ad proximos meos, omnium hominum, & maximè mihi commissorum peccata in me suscipere, & continue deplangere & expiare valeam: vt tu in me, & ego in te manens, simul impleamus opus fraternæ charitatis. O misericordissime Domine, tuum ad omnes homines amorem

h 2 extendo

extendo, & cum illo vias peccantium lugeo, & in illum omnium hominum, & singulariter mihi commissorum crimina suscipio, & in abyssum misericordiae tuae projicio: obsecrans ut illis & mihi verae contritionis & emendationis gratiam, largiri digneris. O pijsime Deus, confido immensae bonitati tuae, quod si ego solus omnium hominum peccata commissem, & me cum illis perfecto ad te corde convertere & emendare vellem, mox ab omnibus peccatis me liberares, & in ardentissimi amoris tui igne, velut modicam stuppam illa omnia concremares.

Hinc ad ianuam infinitae misericordiae tuae veniens pulso, & obsecro, pro gravissima inhonoratione, & infinitis iniurijs, offensis & blasphemijs, quae tuae dignissimae maiestati, à me & alijs creaturis tuis viuis & defunctis irrogatae sunt, & adhuc absque cessatione multum nimis irrogantur, ut propitiatus miserearis super omnibus malis istis, & respicias oculis clementiae tuae, quam graui me sarcina miser oppressi haec in me suscipiens, qui tam infelix & vitiosus sum in meipso. Verum quoniam te tam fidelem & clementem patrem in meipso expertus sum, ut sitias etiam omnium hominum salutem: hinc te humiliter accedens rogare audeo, ut si miser ego, proprijsque vitijs nimis onustus, tam mea, quam mihi specialiter commissorum, & omnium hominum peccata cum sanguine cordis mei emendare possim, etiam si deberem milies mori omni hora, & omnium damnatorum penas cum gratia tua sustinere, quo illos tibi adducere, ut tu in me, & in illis, quiescere valeres (ad quod nos omnes creasti) ad hoc me totum tibi offero, & hilariter resigno.

Sed quoniam nihil sumus, nihil habemus, neque valeamus absque te, obsecro te clementissime Domine Deus noster, o summe sacerdos, qui temetipsum obtulisti Deo Patri pro nobis in odorem suavitatis, ut omnium nostrum miserearis, tua ardentissima charitate, vita, passione, & sanguine preciosissimo, vniuersa nostra delicta deleas, neglecta nimis multa suppleas, impedimenta nos à tui accessu remorantia tollas, & nobis ut peccata nostra clara cognitione, amara contritione, vera confessione & integra satisfactione emendare, & tibi de caetero toto corde reconciliari, obedire, placere valeamus, concedas.

O Verbum aeternum propter nos incarnatum & crucifixum, parce quæso ignosce & succurre plebi tuae. Praeueni, tange & conuerte corda nostra, quamuis excecata & indurata, ut totis viribus quæramus te, & sapiamus quæ tua sunt: factique vniuersimodis resistamus omnibus hostibus honoris tui & salutis nostrae, viuamusque de caetero iuxta tuam voluntatem bonam, beneplacentem & perfectam, ut perfecta tibi charitate vniamur & adhaereamus, & nunquam ammodo à te separemur, Amen.

Pro cunctorum Christi fidelium vita castigatione per septem extrema verba Christi in cruce, Precatio.

O Dulcissime Domine Iesu Christe, obsecro te per amorem quo septem verba vltima in Cruce pro nostra salute dixisti, miserere miseris omnibus viuis & defunctis & da nobis veniam & gratiam plenariam.

1) O pijsime Iesu, qui dixisti: *Pater, ignosce illis quia nesciunt quid faciunt*, Ignosce nobis & omnibus nos laedentibus, odientibus & persequentibus: Similiter quos nos laesimus vnquam aut offendimus.

2) Et qui dixisti: *Hodie mecum eris in paradiso*. Redde nobis & omnibus fautoribus, amicis & benefactoribus nostris propter nomen sanctum tuum vitam aeternam.

3) Et qui dixisti. *Mulier ecce filius tuus*. Miserere nobis & omnibus pariter, praesentibus, & fratribus

fratribus, commissis & coniunctis nostris carnalibus & spiritualibus. Et commenda nos omnes fidei curæ pijsimæ matris tuæ in filios, nunc & in vltima angustia nostra.

Et qui dixisti: *Deus meus, Deus meus, vt quid me dereliquisti?* Misere omnibus tentatis, afflictis, miseris, oppressis & desolatis hominibus, & libera nos omnes à malis.

Et qui dixisti: *Sitio* Misere nobis & omnibus peccatoribus, errabundis, excruciat, induratis, & desperatis hominibus, quorum salutem tantopere sitiebas in cruce, & conuer te nos omnes perfectè ad te.

Et qui dixisti: *Consummatum est.* Confirma nos & omnes pios in bono quod habent & fac illos in tua gratia continè proficere & perseverare, & supple omnia bona quæ hæcenus negleximus.

Et qui dixisti: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* Præueni tua gratia omnes nascituros. Præserua à lapsu iuuenes. Da lapsis resipiscentiam & constantiã, senibus & morientibus contritionem & veniam, defunctisq; requiem & pacè perpetuam: propter amorem qui te vitam viuentium mori coegit pro omnibus istis redimendis, suscipe animas nostras egredientes in manus tuas, & merito tuo illis succurrente protege illas ab insultibus omnium hostium suorum, & salua illas secundùm infinitam misericordiam tuam Amen.

Pro cunctorum Christi fidelium conuersione & vitæ in melius castigatione, quam efficacissima, Precatio.

IN spiritu humilitatis & in animo contrito, benignissime Domine IESV CHRISTE, coram abyfso bonitatis tuæ ego miser peccator prosterno me cum abyfso miseræ meæ, me profunde contemnens & quasi ad nihilans meipsum, & omnia opera mea existimans quasi pannum menstruata: Sed in tua misericordia o Domine respirans (qui ad eò bonus es, vt nullum quantumuis enormem peccatorem, quoties ad te redire voluerit repellas) venio ad te cum vniuersis meis proprijs, & mihi commissorum, omniumq; hominum viuorum & defunctorum peccatis, criminibus, abominationibus, malitijs, nequitijs, delictis & negligentijs, quibus tuam bonitatem grauissime & multipliciter supra numerum arenæ maris, hæc per superbiam, inuidiam, iram, acediam, auaritiam, gulam, luxuriam, & alia vitia, cogitatione, loquutione, opere & omissione, nimis offendimus, inhonorauimus & blasphemauimus: obsecrans te per infinitam charitatem tuam, qua nostram humanam naturam, & causam nimis malam assumere dignatus es, & per merita precèsq; gloriosæ semper Virginis Mariæ, & omnium sanctorum tuorum, vt nos omnes & singulos respicere digneris oculis misericordiæ tuæ, quibus respexisti Petrum in atrio, Mariam Magdalænam, in conuiuio, & latronem in crucis patibulo: & da nobis lucidam peccatorum nostrorum cognitionem, feruentem contritionem, clarã confessionem, perfectam satisfactionem & vitæ emendationem. Ad quod obtinendum, da mihi licet proprijs peccatis nimium prægrauato omnia illorum peccata ex charitate libenter in me suscipere, toto corde cõtinuè deplorare, & sanguineis lachrymis, si possibile est abluerè, & si necesse fuerit sanguinem quoque meum pro illorũ expiatione effundere.

At quoniam omnis nostra contritio & pœnitentia, sitte quicquid facere possimus,

mus, non sufficit pro minimo etiam peccato expiando: imò sine gratia & passionis tuæ merito nihil est, idcirco ad te venio cum tua amarissima (quam nobis usurpare permittis) contritione & pœnitentia, quam triginta tribus annis nobis seruiens, in paupertate, labore & contemptu, in ieiunijs, vigilijs & incommodis multis fecisti, & cum sanctissimæ animæ tuæ tristitijs, præssuris & anxietatibus mortis, cum tuæ feruentissimæ orationis & ignitorum desideriorum instantia, cum tuis calidis lachrymis, & sanguinei sudoris guttis, cum tuis innumeris vulneribus & sanguinarius, cum tua tota cruenta & doloribus repleta humanitate, & cum tua turpissima & amarissima morte, per hæc omnia obsecrans te o misericordissime Domine Deus meus, vt vitia impedimenta omnia nos à tuo accessu remorantia auferre, neglecta & imperfecta bona supplere, & peccata nostra & illorum omnia remittere, & in immenso amoris tui incendio consumere, meq; & illos perfecta humilitate, abnegatione & patientia cæterisq; gratijs & virtutibus tuis omnibus exornare, confortare, illuminare, accendere, & perfecta tecum charitate vnire digneris, Amen.

Supplex per cuncta Christi Iesu humanitatis mysteria & insignia pro omnibus Ecclesie statibus reformandis, Precatio.

O Dulcissime Domine Iesu Christe, per stupendam tuam charitatem, qua te ipsum totum cum omnibus gratijs & meritis tuis in Venerabili Sacramento Altaris nobis reliquisti, & per conuersionem panis & vini quotidiano sacerdotum ministerio in corpus & sanguinem tuum, ignosce mihi & omnibus Christi fidelibus, omnem irreuerentiam, contumeliam & proditorem, quam in eodem & alijs Sacramentis tuis, multo deterius quam Iudas, indigne illa tractando & sumendo, hæc heu enormiter nimis tibi irrogauimus: & conuerte nos totos in summam amorem, laudem, & beneplacitum tuum.

Per tuam miserabilem captiuitatem & ligationem, absolue nos ab omnibus vinculis peccatorum & laqueis dæmonum.

Per omnes colaphos, alaphas, ictus, trusiones, illusiones, consputiones, contumelias & blasphemias totius noctis, & profunditatem putentis limi, cui infixus & misere deformatus fuisti, extrahe nos à profundo barathro ignominie & carpitudinis nostræ.

Per tuas omnes occultas passiones & cruciatus, libera nos ab occultis peccatis nostris.

Per confusiuam & dolorosam tuam circumductionem de iudice ad iudicem, libera nos ab omni tentatione & accusatione dæmonum.

Per crudelissima flagellorum vulnera, castiga nos in hoc seculo, ita vt postea eruas nos à flagellis iustitiæ tuæ.

Per tuos acerbos æstus & frigora congelationemq;, & tremorem omnium membrorum tuorum, mollifica & accende omnia dura & frigida corda nostra, & abluere illa in tuo calido sanguine, & submerge in tuis profundis vulneribus.

Per infixionem spineæ coronæ in regale caput tuum, illumina & purifica quinque sensus nostros, & reforma in nobis imaginem SS. Trinitatis, & imprime nobis formam tuæ contritæ humanitatis.

Per iniustum iudicium, quod innocens passus es, factus opprobrium hominum & abiectio plebis, da nobis ita nos ipsos & nullos alios iudicare & contemnere, vt in extremo & districto iudicio tuo te clementem ac misericordem habere iudicem mereamur.

Per

Per grauiſſimum pondus crucis tibi impoſitum cum maximo dolore & labore, exonera nos à grauiſſimis ſarcinis peccatorum noſtrorum.

Per tui meſſiſſimum caſum ſub cruce, & defectionem triſtiſſimæ matris tuæ, erige nos à ruina vitiſſimorum noſtrorum.

Per diram extractionem veſtium tuarum, extrahe à nobis omnes imagines creaturarum, noſtraſq; proprietates & defectus quibus irretiti ſumus, tuamq; in nobis diuinam operationem impedimus: & adorna animas noſtras ſanctiſſimis tuis virtutibus, quibus nobiliſſima tua anima eſt exornata.

Per lamentabilem tui ſeſſionem ſuper lapidem in frigido vento, accende frigida peſtora noſtra in amorem tui.

Per crudelem tui proiectionem ſuper crucem, & diram extensionem omnium membrorum tuorum & per diriſſimam manuum pedumq; tuorum tranſſoſionem ac affixionem in Cruce, omnium hominum cor da tui amore tranſfode, à cunctiſq; vitijs expurga, inſeparabiliterq; in te conſige atq; vnito.

Per erectionem tuæ crucifixæ humanitatis cum Cruce, & grauiſſimam pœnam membrorum tuorum quam ſenſiſti, dum quam atrociffimè pondoroſiſſima Crux tua in lapidem excauatum cadere eſt permiſſa, imprimè cordibus noſtris tuâ crucifixam imaginem, & concute ſaxea peſtora noſtra ad pœnitentiam & tui compaſſionem, & reſorma illa in te, & clarifica teipſum in eis, vt in ſpiritu noſtro videre valeamus & cognoſcere tuam fulgidiſſimam diuinâ eſſentiam in nobis latentem, & vt formam tuæ Crucifixæ humanitatis ſemper nobiſcum circumferamus omnibus viribus & ſenſibus noſtris infixam, in qua velut ſummatim tota vita & paſſio tua comprehenditur. Et fac nos ſemper & vbiq; in mente noſtra, intus in ſimplici veritate & indepicta nuditate, te quaerere, inuenire, trui & præſentem habere, in abyſſali amore & eſſentiali vnitate: ſicq; ſentire in noſtro ſpiritu, anima & corpore, quod in te fuit Chriſte Ieſu rex benediſte.

Per amorem quo Patrem pro inimicis tuis rogavi, conuerto miſericordes oculos tuos ad nos miſeros peccatores, qui te altera vice, imò millies millies, iniquis cogitationibus verbis, operibus, & ſcleribus crucifiximus. Et ſuſcipe nos cum pœnitente latrone, & aperi nobis paradifum gratiæ tuæ, & fac nos totos tranſire in te, & per te in fundum & regnum animæ noſtræ ad Patrem. & in ipſo ſplendidam Deitatem tuam contemplari. In quo quidem fundo teipſum (vt ita dixerim) cœleſti & vniuerſi, à quo nūquā nec vis nec potes ſeparari. Fac, inquam, in eo nos te ſentire, & agnoſcere te noſtram nobilem originem in nobis latere (ex qua manauimus omnes) & in eadem nos diuinam originem refluere, fieriq; vnum tecum ſpiritū ex gratia in intima eſſentia animæ noſtræ, quam vt in nobis inuenire & intrare poſſemus, depulſa virium noſtrarum cæcitate, qua nobis diabolus viam intus ad te accedendi per culpam præcluſit, tibiq; ibidem vniri, de cœlo deſcendere, & amariffimam mortem perpeti eſ dignatus. Sed vā vā omnibus qui tantam negligunt ſalutem, teq; in ſeiſſis captiuum & ligatum detinent, conſpuunt, flagellant & crucifigunt peccatis ſuis: ſicq; apertis oculis ad infernum currunt, ſeque proprio iudicio condemnant antequam à te condemnentur. Per amorem quo ſanctiſſimam matrem tuam in maxima triſtitia & dolore propter nos reliquiſti, commenda illius maternæ pietati & fideliffimæ tutelæ peccatrices animas noſtras tibi deſponſatas, quæ te in maximis pœnis dereliſto & contempto, heu peſſimo amatori diabolo turpiter ad-

hæserunt, fide fragæ & adulteræ vilissimæ factæ. Quas tamen quia expãsis brachijs, lacerato corpore & aperto corde ad te reuocare non desinis, in cor tuum dulcissimum offero, vt illas benigne suscipere, ab omnibus sordibus in sanguine tuo lauare, & cœlesti patri tuo reconciliare & vnire digneris, qui propter illas sanandas in tantis pœnis & angustijs foris & intus es derelictus, vt nunquam fuerit homo tam misere derelictus: In qua tamen derelictione semper permanere paratus eras, si opus fuisset pro salute nostra.

Per asperrimam sitim tuam, in qua pro salute animarum nobilem naturam tuã felle & aceto amaricari permisisti, extingue in nobis omnem sitim mundani amoris, & aperi in nobis venam vitæ, & pota nos vino gratiæ tuæ, vt post te iugiter ignitis desiderijs currere non cessemus.

Per amorem, quo omnia redemptioni nostræ necessaria fidelissime consumasti, & voce magna clamans, dixisti: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum*: sicq; expirasti, dirissima morte pro nobis miseris peccatoribus redimendis voluntarie occumbens. Fac nos omnibus vitijs & peccatis nostris funditus emori, tibi soli viuere atq; tuæ amarissimæ mortis memoriam omni in loco ac tempore in cordibus nostris circumferre.

Per amorem, qui te viuificatorem omnium creaturarum mori coegit, & ob honorem preciosissimæ mortis tuæ, toto corde & corpore prostratus, obsecro te dulcissime Domine Iesu Christe, vt mortifices in animabus nostris & omnium hominum, vniuersa vitia & impedimenta quæ tibi displicent, & adiuues nos, ne tantus amor in nobis miseris frustretur.

Per amorem quo ad carcerem, in infernalem descendere dignatus es, frange vincula omnis prauæ consuetudinis in nobis, & illumina tenebras cæcitatæ nostræ, & omnium fidelium defunctorum pijsime miserere.

Per tuum transfixum cor, transige amantissime Domine Iesu Christe corda nostra iaculis amoris tui, & introduce nos intus ad Patrem tuum.

Per sanctam sepulturam tuam, fac nos totos mundo mortuos & sepultos, in te solo viuere & abscondi.

Per gloriosam resurrectionem tuam, fac nos à vitijs perfectè resurgere, & in nouitate vitæ ambulare.

Per admirabilem ascensionem tuam, fac nos à terrenis expeditos, ardentibus suspirijs te caput nostrum sequi ad cœlestia, & per virtutum exercitia regnum animæ nostræ tecum incolere quod nobis restituisisti.

Per conuersionem omnium pœnarum & contumeliarum tuarum in gloriam, ô misericordissime Domine, qui animarum vita es, conferua te ipsum in eis, & per mitte diuinitatem tuã radiare in illis & expelle ex eis quicquid te impedit, ne possis in illis gratiosè habitare. O amabilis Pater, memeto quod omnes homines ab æterno fuerunt in te increati, & nunc quando illos creasti, imaginè supersanctissimæ Trinitatis illis impressisti & vniuisti, replèstiq; eos te ipso toto, qui principiũ ipsorum es, vnde emanauerunt, sine quo feliciter viuere nequeunt.

Per omnem hanc bonitatem & fidelitatem tuam, obsecro te pijsime Deus, vt omnia nostra & ipsorum peccata remittere & delere digneris ex memoria tua, & abscondere ex cordibus illorum, ipsosq; in te regenerare per passionem tuã, abluere in fonte preciosi sanguinis tui, omnem spiritualem languorem sanare, obtenebratam
confici-

conscientiam illuminare, indurata corda frangere, cor mundum illis reddere, & ^{Pfal. 50.} spiritum rectum in visceribus eorum innouare.

Expelle omnes errores à cordibus illorum, & doce eos omnem veritatem, & fac nos in lumine tuo ambulare, in semitis tuis currere, ascendere per scalam humanitatis tuæ ad te, in te intrare, & tecum vniri.

Congrega bone pastor oues tuas, ex omni gente & terra, in quas dispersæ sunt, & reduc eas in terram suam, quæ tu ipse es. Effunde pluuiam miserationum tuarum super illas, & abluc omnia inquinamenta ipsarum, & fac eas cum gaudio redire in Syon, & aperi in animabus ipsarum fontem gratiæ, vnde haurire possint aquam viuam in ipso fundo bonitatis tuæ in ipsis latentem, & in æternum laudare.

O dulcissime Domine Iesu Christe, require tu ipse perditas ouiculas tuas, & visita eas sicut pastor oues suas visitat. Collige illas in vinas tuas & leua eas in sinum tuum, pasceq; illas ex intimis misericordiæ tuæ. Quod infirmum est sana, & quod contratum est, consolida, & quod fortè est confirma. ^{Ezech. 34. v. 11. Ezech. 34. v. 16.}

O amabilis Domine, dignare eas saluare, defendere, & custodire intra extensa brachia tua à moribus luporum infernalium, & duc eas ad pascua æternæ beatitudinis tuæ. Qui viuus & regnas &c. Amen.

PHARETRÆ DIVINI AMORIS Libri Primi Pars V.

Complectens in se exercitia quædam pijsima, non modo Religiosis, verum cunctis probè fidelibus necessaria, quibus non solum spiritus noster in seipsam colligi, verum etiam trahi, rapi & transformari in Deum possit.

Exercitium ad pijsimum & fidelissimum cor Domini nostri Iesu Christi.

Ad venerationem cordis pijsimi Domini nostri Iesu Christi amore ac misericordia exuberantissimi studeas te ipsum excitare, ac sedula deuotione ipsum frequentare, illud osculando & mente introeundo. Per ipsum petenda petas, & exercitia tua offeras, quia charismatum omnium est apotheca & ostium, per quod nos ad Deum, & ipse ad nos accedit.

Itaque figuram aliquam Dominici cordis aut quinque vulnerum, aut cruentati Iesu, vulneribus ac liuore saucij, ponas in loco aliquo, quem sepius transire habeas, qua sepius exercitij tui & amoris excitandi in Deum admonearis. Hanc intuens memor sis exilij, misereq; captiuitatis in peccati. Proinde gembundis suspirijs desiderioq; seruentis cor tuum erigas ad Deum, & mente duntaxat, sine strepitu oris, aut etiam verbi (si hæc te iuuant) ad illum clama: desiderans cor tuum mundari, atque cum Christi corde, id est, cum diuino beneplacito, tuam voluntatem vniri.

Posses etiam, vrgente deuotione interna, figuram hanc, id est, cor Domini Iesu osculari, & animo tuo persuadere, quasi verum Deicum cor Domini Iesu sub labijs habeas deosculandum, in quod cor tuum imprimere gestias, atque spiritum tuum immergere absorberiq; desideres, videarisq; tibi ex gratioso corde ipsius attrahere in cor tuum spiritum eius, gratiam quoque eius & virtutes, ac prorsus quicquid fuerit tibi, quod mensuram excedit saluare. Hi enim omnibus cor Iesu exuberantissime scæret.

Expedi

Expedit autem & valde viam cor Domini Iesu devote honorare: ad quod in omni necessitate confugas, unde quoque consolationem & omne auxilium haurias. Nam ubi cunctorum te mortalium corda deseruerint, ubi imposuerint tibi, securus esto; hoc fidelissimum cor te non decipiet, nec derelinquet.

Aspirationes ad cor Domini Iesu ignitissime.

- I. **A**h Iesu dulcissime, utinam mundare, purificare, expurgareque digneris cor meum ab omni iniquitate, vanitate, & vilitate, replereque illud perfectissima atque ardentissima charitate, Amen.
 - II. O Iesu amabilissime, quando tolles à me cor meum secundum, & dabis mihi cor tuum? aut quando erit cor meum odore virtutum tuarum respersum, atque amore celestium totum succensum?
 - III. Ah Iesu suavissime, conlude cor meum intra cor tuum, ut illius tu solus sis inhabitator atque possessor, ut nobilitate cordis tui, cor meum nobilitetur & exornetur, Amen.
 - IV. Utinam piissime Iesu ex benignissimo ac suavissimo corde tuo hanc mihi infundas gratiam, ut omnia ex corde meo excludam, quæ diuinam tuam operationem in anima mea vel impedire, vel interrumpere possunt, Amen.
 - V. Ah misericordissime Domine Iesu Christe, utinam omnia vulnera faucij cordis tui in corde meo inscribas, ut in eis iugiter amorem tui erga me immensum, & dolorem tuum vehementissimum legam, Amen.
 - VI. Utinam Domine Deus meus vulnere tuorum memoria in secreto cordis mei semper permaneat, ut dolor passionis tuæ quotidie in me exciteretur, & ardor dilectionis tuæ indies augeatur, Amen.
 - VII. Ah Domine Deus saluator & redemptor meus, aufer à me peccata mea, & quicquid tibi displicet in me: Quicquid verò tibi placet ex sanctissimo corde tuo infunde mihi. Conuertere me & posside me totum in sanctissimum beneplacitum tuum, & in tui amorem.
- Fac ut uniatum cor meum suavissimo cordi tuo: voluntas mea, voluntati tuæ, ut nunquam aliud velim, nunquam aliter velle possim, quam tu vis, & tibi placet. Diligam te dulcis Iesu Deus meus, ex toto corde meo, in omnibus & super omnia, &c. Amen.

Precatio ad cor Domini Iesu nobilissimum, I.

O Cor nobilissimum, piissimum, atque suavissimum fidelissimi amatoris mei Iesu Christi Dei & Domini mei, trahere atque absorbere quæso cor meum, omnes cogitatus & affectus meos, omnes denique vires animæ & corporis mei, & quicquid in me est, quicquid sum aut possum, in te, ad gloriam & sanctissimum beneplacitum tuum.

O misericordissime Domine Iesu Christe, in cor tuum commendo atque refugio tibi me ipsum totum. Oro te etiam benignissime Deus, aufer à me cor meum prauum, impium ac ingratum, & da mihi Desiderium cor tuum: aut fac cor meum secundum cor tuum, & secundum perfectissimum beneplacitum tuum, Amen.

Precatio II. ad cor Domini Iesu vulneratum nostri amore.

Ah Domine Iesu Christe, summa animæ meæ suavitas, aperi mihi ostium cordis tui, portam misericordiarum, ianuam vitæ, fontem gratiæ tuæ, & attrahe cor meum per preciosissimum vulnus lateris tui ad amantissimi cordis tui

arca-

arcanum, ut cor meum cum sanctissimo corde tuo indissolubili dilectionis vinculo uniatum atque in te absorbeat, quatenus tu in me, & ego in te habitem. O charitas ardens & nunquam deficiens, utinam illo igne, quem misisti in terras, & voluisti vehementer accendi, tam valide cor meum spurcitiis ac ingluvie defœdatum inflammes, ut omnes mihi creaturæ insipidæ fiant.

Imprime superdulcissime Iesu cordi meo amplissimum, profundissimum, recentissimumque amoris tui vulnus, tanquam perpetuæ desponsationis arram, ut tibi soli adherere, nullumque præter te amatorem admittere, nec quicquam eorum, quæ tu odis, appetere possim: exhibeamque tibi (ut dignum est) perpetuam fidelitatem, castissimam quoque animæ & corporis, cum omni humilitate, puritate: quatenus tibi castissimo & purissimo amatori cor meum semper sit peruium & apertum, sibi ipsi verò & mundo alienum, diabolo clausum, & contra quæcunque tentamenta signo Crucis & vexillo passionis tuæ vndique præmunitum.

Transcat præterea obsecro militaris lancea passionis tuæ incurabiliter per viscera animæ meæ, perfodiatque omnia interiora mea, ut ex hac salubri vulneratione perfectam sanitatem sortiri mereatur anima mea, Amen.

Precatio III. ad Cor Domini Iesu omni pietate & deuotione referta.

Ah Iesu dulcedo cordium, ne irascaris quæso mihi peccatori, si iterum atque iterum te rogem, ut concludas omnes sensus, affectus, desideria, & aded totum interiorem hominem meum intra sanctissimum vulnus cordis tui, nec vspiam extra te me patiaris euagari, sed in meditatione benedictæ passionis tuæ indefinenter occupari, eo quod magis id mihi necessarium sit, quàm cunctis creaturis tuis: qui toties tamque repetitis vicibus per diem, per sensus meos inordinatos me extrorerto, tibi que intus in anima mea commorantem non intendo.

Obsecro etiam, ut omnia mea tua sint, & tua mea: ut benedicta passio tua, sit animæ meæ adoptio: sanguinis tui preciosi effusio, sit mihi peccatorum ablutio: vulnera tua, sint mihi habitaculum: cor tuum, sit mihi coenaculum: vita tua, mihi lectio: charitas tua, sit mihi refectio: crux tua, sit mihi virtus in tentatione: dolor tuus, sit mihi consolatio in tribulatione: mors tua, sit mihi salus, vita indeficiens & sempiterna, Amen.

Precatio IV. ad B. Mariam Virginem cum corde Iesu.

Ave Maria gratia plena, Dominum tecum. Ah sancta Maria, utinam eius gratia & tua semper sit mecum, & cor meum semper vobiscum. Benedicta tu in mulieribus. O piissima mater Dei, fac me totum secundum beneplacitum filij tui. Atque utinam ego totus tuus, & tu tota mea sis. Et benedictus fructus ventris tui Iesus Christus, Deus meus pro me crucifixus & mortuus.

Eia benignissime Iesu benedictum sit etiam piissimum cor tuum pro cunctis miserationibus ac beneficijs ad nos inde manantibus. Tibi sit laus, honor, gloria & gratiarum actio ex me & à singulis creaturis tuis, pro tua ad nos immensa charitate. Dulcis Iesu, miserere nostri, & præcipue mei miserimi peccatoris, qui me omnium vilissimum atque tibi ingratisimum feci. Fac ut diligam te ex toto corde meo, atque ut placeam, inhaereamque tibi totus perpetuo & inauertibiliter.

Ah Domine Deus meus, utinam verè ego sim totus tuus, & tu totus meus. Hoc (qui sic oras) ita intellige. Tunc es totus Dei, quando nihil in te est quod displicet Deo. Tunc vero Deus est totus tuus, quando tu nihil amas, nihil desideras, nisi Deum, quando tu nihil tibi places extra Deum.

Exercitia precationesq̄, ad sacratissima quinque vulnera Domini nostri Iesu Christi, iuxta cuiusque & deuotionem & capacitatem ordinata ac distributa, quae mirum in modum mentem humanam expurgant, illuminant, ac in Deum transformant.

Ad vulnus dextri pedis Iesu, Precatio.

Dulcissime Domine Iesu Christe, in hoc vulnere dextri pedis, peto ignoscas mihi quicquid cogitatione aut affectione praua contra te deliqui, suppleasq̄ tuis sanctissimis meritis, quicquid boni cogitare aut amare debui & neglexi: & facias vt posthac te solum cogitem, te solum desiderem: nihil mihi placeat, nihil me afficiat nisi tu Domine Deus meus, Amen.

Ad sinistri pedis vulnus, Precatio.

Dulcissime Domine Iesu Christe, in hoc vulnere sinistri pedis, quaeso ignoscas mihi, quicquid sensuum meorum incontinentia ac abusu in te deliqui: & concludas omnes sensus meos intra te, vt velut mortuus mundo, nihil videam, nihil sentiam, nisi te, Deum meum pro me crucifixum, Amen.

Ad vulnus dextrae manus, Precatio.

Dulcissime Domine Iesu Christe, in hoc vulnere dextrae manus, quaeso ignoscas cunctis actibus meis, & operibus malis ac vitiosis, quibuscunque benignitatem tuam vnquam offendi, & suppleas tuis operibus praclarissimis, atque sanctissimis, quicquid vnquam ego, quod facere debui, neglexi: & facias vt posthac per gratiam tuam emundatus à peccatis, vitam tuam sanctissimam per deuotissimam imitationem merear conformari, Amen.

Ad vulnus sinistrae manus, Precatio.

Dulcissime Domine Iesu Christe, in hoc vulnere quaeso ignoscas omni impatientiae atque immortificationi meae, quomodocunque per eadem deliqui & mihi propines ex hoc vulnere mitissimam patientiam, in omnibus aduersis. Tibi enim hic offero & commendo & me, & omnia mea, tam laeta quam aduersa, Amen.

Ad vulnus amantissimi cordis Domini nostri Iesu Christi, Precatio.

Odulcissime Domine Iesu Christe, in hoc vulnere quaeso ignoscas mihi quicquid voluntate mala, aut intentione non sincera contra te vnquam deliqui, & offero tibi nunc cor meum, vt illud cordi tuo vnias, vt te solum in omnibus queram & pure intendam, aliamq̄ praeter tuam voluntatem post hac nullam habeam, Amen.

Exercitium aliud ad eadem sacratissima quinque Christi vulnera.

Ad gloriosum vulnus dextri pedis.

Benedictum sit sacratissimum vulnus dextri pedis tui Domine Iesu Christe. Rogo te clementissime Iesu, vt in hoc vulnere tribuas mihi pauperi peccatori, profundissimam ac perfectissimam humilitatem, cum desiderio proprii annihilationis & despectionis: obedientiam cum plenissima resignatione & abnegatione mei ipsius, castissimam puritatem cum simplicitate cordis, Amen.

Ad glo-

Ad gloriosum vulnus sinistri pedis.

Benedictum sit sacratissimum vulnus sinistri pedis tui, dulcissime Domine Iesu Christe. Tribue quæso misericordissime Iesu ex illo vulnere mihi misericordissimo peccatori, patientiam perfectam & veram, omnia gaudenter & desideranter pro tuo amore tolerare: fortitudinem, qua valeam omnia quæ tuos inimici sunt nomini, per te & in te superare: & constantiam, quatenus omni momento in gratia tua & virtutibus proficiens, æternaliter cum gratiarum actione & indeclinabiliter tecum valeam perseverare.

Pronidentia discreti omnię tuæ me benignissime Iesu commendo, quia ego me regere nec possum, nec scio, nec volo, sed tu & dilectissima mater tuæ, & Angelus meus custodiat, regat & dirigat me in viam iustitiæ, Amen.

Ad vulnus gloriosum dextra manus.

Benedictum sit sanctissimum gloriosissimumq; vulnus dextræ manus tuæ, Domine mi Iesu Christe. Obsecro te per omnes tuas penas & cruciatus, omnemq; fructum sacratissimæ passionis tuæ, vt in hoc vulnus immergas misericordiam secundamq; animam meam, & eam per tuum preciosum sanguinem lauare digneris à cunctis maculis omnium peccatorum meorum, præcipue quæ vnquam admisi contra tuam paternam, superiorumq; meorum voluntatem: mihiq; infundere digneris gratiam simplicissimæ humillimæq; obedientiæ, Amen.

Ad gloriosum manus sinistrae vulnus.

Benedictum sit sanctissimum vulnus sinistrae manus tuæ, amabilissime Domine mi Christe Iesu. Rogo te misericordissime Iesu, vt in me omnia vitia, concupiscentias & malas affectiones occidas, & sanctissima vulnera passionemq; tuam cordi meo imprimas indelebiliter, & facias me ab omnibus mundanis ac extraneis consolationibus separari, & mihi ipsi funditus mori, vt tuæ sanctissimæ vitæ & passioni valeam conformari, Amen.

Ad vulnus gloriosum amantissimi cordis Iesu.

Benedictum sit sanctissimum vulnus benedicti lateris tui, dulcissime Domine Iesu Christe. Suscipe Domine Iesu cor meum, omnes vires & potentias animæ meæ, & abstrahe eas ab omni affectu, & denuda ab omni specie aut cogitatione rerum temporalium, omniaq; interiora mea in hoc reuerendissimum vulnus, in plenitudinem charitatis, in fontem vitæ absorbe, & cum corde tuo suavissimo inseparabiliter & inauertibiliter vni, quatenus nihil amodò facere, nihil velle, desiderare aut cogitare valeam, quod sit contra voluntatem tuam: sed solummodo plenissima & perfectissima me ipsius abnegatione tuam voluntatem in omnibus adimpleam, per spem firmam, fidem rectam, charitatem perfectissimam, tibi Deo & creatori meo indissolubiliter connexus iugiter adhæream, Amen.

Alio adhuc modo Exercitium tibi occurrere potest, quod circa Rosarium vitæ & passionis Christi iam pridem edidimus vt in dextri pedis vulnere recondas peccata tua, à quibus petas te emundari, liberari ac preseruari. In sinistri pedis vulnere recondas negligentias & obligationes tuas, quas petas emundari & suppleri. In dextera manu vulnere recondas omnes actus & conatus tuos, Dei gratia in te suscitatos, quos petas conseruari & perfici. In vulnere sinistrae manus recondas omnia beneficia, gratias & dona tibi à Deo collata, petens ea confirmari & augeri ad Dei gloriam. In vulnere cordis Iesu recondas cor tuum, & omnes potentias,

vires, intentiones & affectus tuos, petens illam cor Christi absorberi, atque eius spiritui uniri.

Exercitium aliud est ad vulnera Iesu, ut dextri pedis sit tibi balneum aut baptismus, quo munderis à peccatis: Sinistri pedis sit valetudinarium seu apotheca, ubi à vitis cureris: Dextera manus sit tibi vestiarius quo virtutibus ac meritis Christi vestiarius: Sinistra manus sit tibi castrum ac propugnaculum, quo contra hostes malignos, & tentationes mundi ac carnis protegaris. Cordis vulnus sit tibi thalamus, quo sponso tuo Christo amore unendus coniungaris.

In singula vulnera ingressus, facile tu ipse potes applicare & desideria & aspirationes tuas.

Habens exercitia prædicta ad Christi vulnera, posses etiam legere Rosarium B. Virginis, & singulas angelicas salutationes per intentionem deuotionis, singulis Christi vitæ articulis applicare, atque mente aspirando ad Christum pro illis gratias agere.

Articuli autem sunt quinquaginta vitæ ac passionis Christi, quorum versus memoriales infra habentur in exercitio vitæ & passionis Christi.

Exercitium aliud valde deuotum, in quinque vulnera Christi, & in quinque dolores piæ matris eius, ad S.S. Trinitatem, quod solum sufficeret quotidie illud agenti.

Possent quoque haud incongruè singulis præmitti, Pater noster, Ave Maria

Ad Patrem cælestem, oblatio Christi in cruce pendentis.

Clementissime Pater, æterne Deus, pro omnibus peccatis meis, & pro peccatis totius mundi, offero tibi vnigenitum tuum in cruce pendentem: omnem quoque passionem, dolorem, angustiam, pressuram, sanguinem ac mortem eius offero tibi in ea charitate & virtute, qua olim semetipsum obtulit pro nobis in ara crucis. In eiusdem oblationis vnione offero meipsum tibi in laudem, in gloriam, & in beneplacitum tuum sempiternum, Amen.

In vulnus dexterae manus Christi Iesu, oblatio. Pater noster, Ave Maria.

Amantissime Pater, hoc vulnus, hunc sanguinem, hunc laborem dexterae vnigeniti tui, eius amorem perfectissimamq; obedientiam offero tibi contra omnia peccata mea & totius mundi: præcipue autem contra omnem inobedientiam & rebellionem meam: imò contra omnem propriam voluntatem meam, orans, vt ex hoc vulnere mihi infundas perfectissimam obedientiam, qua vel nuntum quemcunque beneplaciti tui tam promptus, tamq; obediens sequar, quam sequitur vmbra ad motum corporis sui.

Da mihi vt etiam tui amore, & filij tui imitatione, omni creaturae meipsum humiliem atque subiciam iuxta beneplacitum tuum. Eia benignissime Deus, da mihi abyssalem abnegationem meipsum, tantamq; vt sine vlllo respectu, sine vlla retractione cordis, fideliter meipsum totum tibi offeram, totum resignem, totum relinquam, nihil habens de vlla proprietate, sed tuum solum amans, quærens, faciens, suscipiens, atque sustinens beneplacitum, Amen.

In vulnus sinistrae manus Iesu, oblatio. Pater noster, Ave Maria.

Amantissime Pater, hoc vulnus, hunc dolorem sinistrae vnigeniti tui, eius amorem etiamq; perfectissimam humilitatem offero tibi contra omnia peccata mea, & totius mundi, & præcipue contra omnem superbiam, contra vanam gloriam omnem, & contra vitia quæcunque inde nascuntur, orans vt per gratiam tuam hæc in me extinguantur & moriantur,

Oro

Oro etiam mitissime Deus, vt ex hoc vulnere mihi infundas profundissimam tibiq; acceptissimam humilitatem, qua vilitatem nihilitatemq; meam prorsus omnem cognoscam, meipsum despiciam, & nesciri, vilipendi, atque ab omnibus sperni & cupiam, & ex animo gaudeam, Amen.

In vulnus dextri pedis Iesu oblatio. Pater noster, Ave Maria.

Amantissime ac misericordissime Pater, hoc vulnus, hunc sanguinem, hunc dolorem dextri pedis vnigeniti tui, eius amorem, eiusq; perfectissimam patientiam ac mititatem, offero tibi contra omnia peccata mea & totius mundi, & præcipue contra omnem iracundiam atque impatientiam meam, orans vt ex hoc vulnere mihi infundas perfectissimam patientiam ac mititatem, qua aduersa omnia desideranter atque hilariter de manu tua recipiam, nullam euasione aut consolationem quaram: sed ad finem vsque, quæcunque tu mihi patienda miseris, cum omni gratiarum actione sustineam, tibi soli perfectissima, sola, nuda ac purissima charitate inheream, & plena perfectaq; fide ac fiducia meipsum inter quoscunque euentus in amantissimam pijsimamq; voluntatem, bonitatem ac dilectionem tuam projiciam.

In hoc vulnere posses Deo Patri gratias agere hoc modo pro tribulationibus.

Amantissime ac fidelissime Pater, ego pro cunctis atque quibuslibet aduersitatibus, quas super me vnquam venire permisisti, tibi gratias ago, teq; laudo, adoro & benedico. Itaque benedico te pro paterno illo amore tuo, quo mihi patienda omnia in salutem conuertis. Oro etiam te dulcissime Pater pro omnibus qui mihi aduersa vnquam intulerunt, aut nocere voluerunt, vt tu illis non solum ignoscas, sed etiam non imputes, in quo quia fuerunt ministri æternæ dispensationis ac providentiæ tuæ, æternam illis mercedem tuæ beatitudinis contendas.

Præterea, veniam à te rogo & misericordiam clementissime Pater, quod ea que mihi toleranda misisti, ingratus læpe subter fugi, aut euadere quæsiui, aut non tam patienti atque hilari, sed tepido ac inuito corde suscepi.

Porrò nunc benignissime Pater, offero me tibi ad quæcunque toleranda iuxta sanctissimum beneplacitum tuum. Non possum pijsime Deus, satisfacere aut pati pro peccatis meis: sed pro ijs omnibus tibi passionem ac mortem offero vnigeniti tui. Verùm pro gloria tua, pro beneplacito tuo, vt satisfiat iustitiæ tuæ, & ex charitate offero meipsum tibi in manus tuas, obsecrans te per immensam bonitatem tuam, vt mecum agas, in cęq; facias & agere & pati quomodocunque me velis esse, & tibi maxime placeat, Amen.

In vulnus sinistri pedis Iesu oblatio. Pater noster, Ave Maria.

Amantissime ac misericordissime Pater, hoc vulnus, hunc sanguinem, hunc dolorem sinistri pedis vnigeniti tui, eius amorem eiusq; perfectissimam ac clementissimam misericordiam offero tibi contra omnia peccata mea & totius mundi, & præcipue contra omnem duritiam, inclementiam, atque inuidiam meam, orans vt hoc vulnere mihi infundas misericordiam, pietatem, compassionem, benignitatem, mansuetudinem ac charitatem perfectissimam ad omnes homines, potissimè autem ad eos qui me offenderunt, vt pijsimo materniq; affectu omnium necessitatibus & mereri condoleam, omnibus succurram, omnibus benefactam, omnes portem, consoler, ac ex animo diligam, Amen.

In vulnus cordis Iesu oblatio. Pater noster, Ave Maria.

Amantissime ac suavissime Pater, hoc vulnus, hunc sanguinem, hanc aquam cordis vni geniti tui, eiusque charitatem immensam, qua te ipse dilexit, offero tibi contra omnia peccata mea & totius mundi, & precipue contra omnem acodiam, teporem, negligentiam, ac inordinatum amorem meum, orans vt ex hoc vulnere mihi infundas charitatem intensissimam, purissimam, ardentissimam, perfectissimam atque perpetuam, qua ex toto corde meo te diligam, laudem, ac benedicam in omnibus & super omnia, vt te solum cogitem, te solum desiderem, te solum queram ac intendam, tibi soli inhaeream, tibi soli placere cupiam, omnesque vires animae & corporis, omne denique tempus vitae meae in laudem ac beneplacitum tuum, in amorem ac gloriam tuam expendam, atque consumam, Amen.

Hoc exercitio expleto, accede ad Dominum Iesum crucifixum, & offer ei compassionem matris pro tuo totiusque mundi peccatis. Ad singulas si vis, poteris oblationes addere, Pater noster, Ave Maria.

Benignissime Iesu, quem pro nobis, & propter nos charitas ardentissima erga nos cruci affixit, suscipe nunc omnium vulnorum tuorum dolores sanguinasque guttas, suscipe piensissimae matris tuae compassionem & dolorem pro peccatis meis, & pro peccatis vniuersi mundi. Suscipe etiam quae me indignum peccatorem, quem tibi offero in vnione doloris matris tuae, & in vnione charitatis tuae, & conuerte me in laudes & gloriam tuam, iuxta summum atque supremum beneplacitum tuum.

Primi doloris beatae Mariae oblatio, Pater noster, Ave Maria.

Benignissime ac suavissime Iesu, dolorem illum benedictae ac compatientissimae matris tuae, quo te nudum, pauperem, humiliatum atque despectum vidit in cruce inter latrones pendentem, offero tibi pro me & pro toto mundo, obsecrans te per misericordiam tuam, vt passionem tuam, matrisque tuae compassionem simul imprimas cordi meo, adeo vt eisdem oculis cum matre tua, eodemque corde vbique ac semper videam & sentiam te patientem.

Dulcis Iesu, da mihi veram atque perfectam paupertatem spiritus, qua me ipsum & omnia extra te contemniam, propter te omnibus creaturis libenter caream, & nihil nisi te, aut propter te diligam, Amen.

Alterius doloris materni oblatio, Pater noster, Ave Maria.

Benignissime ac suavissime Iesu, dolorem illum benedictae ac compatientissimae matris tuae, quo te filium suum olim speciosissimum vidit conspuitum, cruentatum, foedatum, plagis ac vulneribus laceratum, non habentem speciem neque decorem, offero tibi pro me & pro toto mundo, obsecrans te per misericordiam tuam, vt passionem tuam, matrisque tuae compassionem simul imprimas cordi meo, adeo vt eisdem oculis cum matre tua, eodemque corde vbique ac semper videam & sentiam te patientem. Dulcis Iesu, da mihi castissimam puritatem, nuditatem, ac simplicitatem cordis, qua tibi soli semper inhaeream, & locum habitationis in me tibi gratum atque delectabilem semper prebeam, Amen.

Tertij doloris materni oblatio, Pater noster, Ave Maria.

Benignissime & suavissime Iesu, dolorem illum benedictae ac compatientissimae matris tuae, quo te vidit omnibus poenis expositum, cum fragore ossium ac membrorum dilatum, omni consolatione & auxilio destitutum ac derelictum, offero tibi pro me & pro toto mundo, obsecrans te, &c. vt supra.

Dulcis

Dulcis Iesu, da mihi mititatem, fortitudinem, atque constantiam spiritus, ut in omni tentatione ac aduersitate ad te solum confugiam, omnem cogitatum, omnem spem atque fiduciam meam in te solum colloquem, patientissimo ac resignatissimo corde me totum in te projiciam, tibi in inseparabiliter inhaeream, Amen.

Quarti doloris materni oblatio. Pater noster, Ave Maria.

Benignissime ac suavissime Iesu, dolorem illum benedictæ ac cõpatiētissimæ matris tuæ quo te filium suum, quem vberè olim virgineo lactauerat, audiuis in aradisima siti, *Sitio*, clamantem, nec qui guttam aquæ ministraret habentem, offero tibi pro me & pro toto mundo, obsecrans te per &c. *ut supra.*

Dulcis Iesu, da mihi omnem voluptatem carnis, omnemque delectationem sensuum in me funditus abdicare, & ardentissima siti honorem, gloriam, beneplacitum tuum, ac animarum salutem zelari, & pro illis corpus & vitam meam impendere Amen.

Quinti doloris materni oblatio. Pater noster, Ave Maria.

Benignissime ac suavissime Iesu, dolorem illum benedictæ ac cõpatiētissimæ matris tuæ, quo te filium suum unigenitum vidit in cruce morientem, offero tibi pro me & vniuerso mundo, obsecrans te per &c. *ut supra.*

Dulcis Iesu, da mihi, ut mundo, vitijs & concupiscentijs omnibus, mihi ipsi & omnibus creaturis moriar, & tibi soli viuam. Dulcis Iesu, tu solus in me viuas, tu solus me totum possideas, Amen.

Ad Spiritum sanctum supplicatio. Hæc iungatur cum Veni sancte Spiritus: aut, Veni creator Spiritus, & Deus qui corda fidelium, si oratio te vocali iuuat.

Misericordissime, pijsime, benignissime Deus, consolator & amator noster sanctissime Spiritus paraclete, ignosce & condona nobis peccata nostra. Exurat nos, illuminet nos, inflammet nos lux tuæ visitationis, ut ab omni peccato puri efficiamur & alieni. Imple & confirma nos septem donis tuis, inextinguibili gratia tua. Et hoc ipsum nunc operare in cordibus nostris, quod olim in vasis tuis electissimis, hoc est, in Apostolis tuis in die Pentecostes operari dignatus es, ut quicquid tu non es in nobis, pereat, & tui amor castissimus ac feruentissimus nos omnes inebriet, transformet, atque in se absorbeat, Amen.

Conclusio huius exercitij ad beatissimam Dei matrem.

Ad pedes clementissime sanctitatis tuæ prostrati, rogamus te ô misericordissima, pijsima, & benignissima Dei genitrix, mater misericordiarum & gratiæ, esto nunc memor ô virgo sublimis, excellentissimæ dignitatis tuæ, qua propter peccatores Dei mater, cœli porta, arca fœderis, arca diluuij, ciuitas refugij, templum sancti Spiritus, misericordiæ regina facta es. Suscipe igitur nos omnes peccatores & desolatos, in gratiam, in amorem, in tutelam ac patrocinium cordis tui, & fac nos in illorum esse numero, quos singulari gratia in corde tuo habes dilectos, impignoratos, ac tibi deuotos. Infunde nobis pijsima tui amorem castissimum atque feruentissimum, omnesque virtutes sanctissimæ vitæ tuæ: potissime autem humilitatem, mititatem, castitatem, charitatem & obedientiam. Impetra nobis dulcissima felicem mortem, & asta nobis tunc & in omni necessitate ac tentatione fidelis-

k *fina*

lima proteatrix. Impetra nobis etiam, ut in hac vita in Iesu Christi filij tui passionibus, meritis ac miserationibus, mereamur ab omnibus peccatis & poenis expiari, quo in morte liberi de hoc corpore mox transeamus ad requiem sempiternam, Amen.

Ad vulnera Christi aspiratio.

O Salutifera vulnera dulcissimi amatoris mei Iesu Christi saluete. Saluete (inquam) saluete in omnipotentia Patris, qui vos dedit; in sapientia Filij, qui vos sustinuit, in benignitate Spiritus sancti, qui in vobis opus nostrae redemptionis perfecit.

Benignissime redemptor meus, imprime haec vulnera tua cordi meo, quae me dolore compassionis crucient, amore inflamment, ab omni peccato emundent, ad omnia quae tibi non placent insensibilem reddant: omnes sensus & vires, omnes affectiones & cogitationes, intra se absorbeant, & tibi inseparabiliter perpetuo uniant, Amen.

Pro vulnerum Christi in animam impressione, Precatio.

Domine Iesu Christe, qui diues es in miserationibus, recordare quod dixisti tu aeterna veritas: *Quicquid orantes petitis, credite quia accipietis, & fiet vobis.* Te itaque peto, te desidero, dulcissime Domine Deus meus, tuam passionem, tua vulnera, tuam charitatem imprimas velim in cor meum nulla vnquam obtuione delenda, ut te semper videam pro me patientem, tibi compatiar propter me morientem, teque diligam me prius diligentem, Amen.

Pro spirituali anima siti, amorisq; vulneratione, Precatio.

Domine Deus meus, omnia bona mea tu es, & ego vilissimus, pauperrimus & nihili, obsecro te, respice in me & miserere mei. Domine Iesu Christe, cor meum tuis vulneribus saucia, & sanguine tuo mentem meam inebria, ut quocumque me vertam, semper videam te crucifixum, quicquid aspexero, tuo sanguine mihi appareat rubricatum. Hæc sit mihi consolatio, tecum mi Domine vulnerari, tecum despici, tecum pati. Hæc sit mihi intima afflictio, sub te aliquid meditari, aut extra te consolari. Non quiescat cor meum, donec inueniat te centrum suum, vbi cubet, vbi terminet appetitum suum, Amen.

Ad vulnera Christi, Precatio.

O vos sanctissima vulnera Domini mei Iesu Christi, intra vos animam & sensus meos concludo, ut anima mea omnibus potentijs & viribus suis recollectis, intra vos abscondita, omnium aliorum oblita nihil nisi Iesum valeat inrueri, nihil nisi vitam eius, & passionem meditari, donec omnia quae extra ipsum sunt, mihi vilescant, & ipse solus Dominus meus & Deus meus mihi placeat. Abscondite me miserum peccatorem, o sacratissima stigmata Domini mei Iesu Christi, ut per vos a peccatis meis omnibus purgari, ab omni malo præseruari, contra omnes tentationes muniri, & in amorem Domini & imitationem vitae ipsius accendi merear, Amen.

Phaetra diuini amoris affectiua Libri I.

FINIS.

B. IOAN

D. IOAN. IVSTI LANSPERGII Carthusiani, in librum secundum Phare-

træ diuini amoris, & Dominicæ orationis, Angelicæ
Salutationis, Symbolicæ Apostolici suc-
cinctam & piam explicationem
Præfatio.

LX diuina Bonitatis abundantia (qua velut abundantissimum est mare, quod exhauriri non potest, ut abyssus in scrutabilis) contingit, ut variis nominibus, sua ad nos dilectionis immensitatem Dominus Deus noster declarari velit, qua paucis non potest nominibus explicari. Proinde aliquando patrem, interdum fratrem, nonnunquam pastorem, regem quoque, ac sponsum se nominat. Patrem se nominat & haberi vult propter piissimum, quem erga nos gerit, amoris affectum. Item quod ab ipso sumus, ab ipso pendemus, & sine ipso nihil valeamus. Ideoque vult plenam nos ad se habere fiduciam, sicuti ad patrem fidelissimum. Videte, quomodo puer quo infirmior, quo imbecillior, quantoque, ætate est minor, nusquam recurrit, nusquam sibi tutum, nusquam sibi bene esse putat, quam apud patrem suum. Et pater quoque, quo filium habet impotentior, quantoque, illum à se ipso inuari minime posse nouit, eo promptior occurrit, prouidet, tutaturque, filium debilem, deoque proprijs viribus diffidentem. Eadem plane ratione, sed longe maiori cura & fidelitate, feruentiorisque dilectione filijs suis Deus noster prospicit, maxime si eos debiles, afflictos, aut tentationibus oppressos conspiciat. Tunc namque eos, (ut veri patris officium requirit) gratiâ suâ roborat, donis suis ac innumeris charismatibus (ne in bono deficiant) confirmat, hostium vires enervat, modum certandi, & cum hostibus congregandi iter, ex sua gratuita bonitate commonstrat, illorumque, effectum mira quadam ac ineffabili sui amoris dulcedine ad se rapit, aliisque, innumera ipsis declarat beneficia; quo vel sic discant tempore necessitatis, ad se recurrere, omnem spem in se collocare, ab omnibus qua mundi sunt se elongare, ardentemque, cælestia desiderare. Et hac præcipua causa est, quare tam frequenter suos filios pius Dominus varijs exponat miserijs, calamitatibus & pressuris, ut omnem proprium & mundi amorem, creaturarum quoque, affectiones inordinatas in ipsis penitus extirpet & enecet: ut dum cernunt ab omnibus qua mundi sunt se desertos, propria itidem virtute destitutos, ad se, hoc est, ad Dominum Deum suum (tanquam ad piensimum & beneficentissimum patrem) confugiant, nihilque, extra eum in calamitosissimo hoc mundo quaerant.

rant, nec honores, nec hominum fauores, nec prosperitates, nec gaudia mundana, nec diuitias, nec mundi gloriam: quandoquidem hac omnia multo abundantius, imò perfectissimo quodam modo in ipso reperire liceat, ipseque nobis hac dare, & vltro, offerre (sit a tamen ipsius voluntatem, quod filiorum est, per fecerimus) est paratissimus; & vel mille modos nobis benefaciendi, gratiamque suam & diuitias gloriae suae impartiendi, querit. Sed nostra redarguenda est tarditas & ignauia, quod nunquam eius gratia recipiende nos sufficienter praeparemus, aut auscultemus ipsius inter nas alloquutiones, quibus filios suos ad iter virtutum adhortatur. Praedicanda est praeter ea non minus Diuina pietas, quam miranda; quod maluerit vocari Pater quam Dominus: cò quod suauius sonet & corda tristitia citius patris, quam domini nomen recreet atque reficiat. Itaque exhibeamus nos obedientissimos tam clementissimi Patris filios, a quo tanta tamque ineffabilia nobis proueniunt indies bona, qui ut alius in filiorum cordibus tam dulco imprimeret nomen, in ipsa creationis nostrae origine dixit: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. O ineffabilis pietas diuina, & stupenda dignatio. Quid ultra potuit nobis facere, quod hoc verbo non perfecit? Non enim seruatorum est assimilari dominis suis, sed filiorum patri. Meminerimus ergo quanti nos faciat tam misericordissimus Dominus Deus noster, ad cuius imaginem conditi & creati sumus. Non sit nostra conuersatio in terris, sed in caelis, ubi nostrum patrem commorari gaudemus.

Gene. 1.

Postremo, ne filius orandi deesset formula, ipsa aeterna Dei patris Sapientia breuem quidem verbis, sed omni virtute & efficacie refer tam docuit orationem, dicens: Pater, & c. Quae oratione, ut norunt qui illuminatos fidei habent oculos, nihil potuit dici perfectius, nihilque absolutius. In hac continetur, quicquid nobis tam ad corporis quam ad animae sustentationem necessarium ipsa Diuina & infallibilis veritas fore duxit: & ne illius aliquando nos oblitio caperet, adiunxit: Sic orabitur & c. Huic autem Dominicae orationi, Angelica illa succedit salutatio, quae in aeterno & secretissimo super sanctissima Trinitatis consilio est formata, atque per caelestem illum paranymphum Archangelum Gabrielem caelitus ex sensu Patris emissa, Aue Maria gratia plena. Quae salutatio, quamuis nihil certi, per modum orationis exprimat, habet nihilominus miram quandam in se energiam, ad demonum insidias propulsandas, atque eorum astutias deregendas. Unde non dubium, quin ex eodem beneuolentissimi Patris nostri consilio ortum sit, ut filii sui hanc frequentarent & summa deuotione pronuntiarent salutationem; utque Matrem misericordiae, ipsam puto B. virginem Mariam, caeli Reginam & Angelorum Dominam, vna cum Angelicis spiritibus venerari & honorare discerent. Ne uem deesset, quod crederemus: ex Apostolica cura & providentia actum est, ut piis filiis breuis quadam credendi formula praescriberetur, ut scirent quid credere, quidve de Catholica & Christiana fide sentire deberent. Nam ex hac fide omnis nostra dependet salus: quando (proh dolor) tot nostra tempestate exurgunt pseudodoctores, qui sua falsa doctrina nostrae Catholicae fidei lumen: quasi obnubilare conantur, nouas quasdam sectas & dia-

bolica

bolie a dogmata introducetes, qua nec à Christo nec ab Apostolis tradita sunt. Hac omnia vt obedientes filij fugiant, p̄i patris ac Domini Dei sui vocem auscultabunt, & quid eis aut per semetipsum, aut sanctam & immaculatam suam Ecclesiam loquatur, operibus comprobabunt. Quod si fecerint, à prauorum hominum erroribus immunes se seruabunt.

PHARETRAE DIVINI AMORIS

Liber secundus, precationibus, exercitiis, variisque aspirationibus ad Deum, ad beatissimam virginem Mariam, ceterosque Sanctos refertissimus, separatim hactenus nunquam typis excusus. Quem librum, propter materiae diuersitatem, in partes quinque, vti & praecedentem, distribuimus.

Pharetræ diuini amoris libri secundæ pars prima, complectens in se explanationem meditationemq; breuem in orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, & symbolum Apostolorum.

Explanatio ac pia meditatio in orationem Dominicam.

Pater noster) O clementissime Domine Deus meus, tu semper quæ patrem optimum & fidelissimum decent, erga me facis: ego vero non ago quæ digna sunt filio. Sum enim prodigus ille & profugus, qui substantiam, id est, vires animæ & corporis, & omnia tua dona consumpsi in peccatis. Veruntamen quia tanto tempore peccatis meis per misericordiam tuam, ô amantissime Pater, dissimulatis, per benignitatem sum sustentatus, beneficijs etiam infinitis ac inspirationibus tuis amorosis vocatus, audeo ad te reuerti clementissime Pater & dicere: Pater, peccavi in celum & coram te: iam non sum dignus vocari filius tuus: nolo tamen esse mercenarius, nolo esse seruilis seruus: sed opto esse aut filius, aut filialis seruus. O amantissime Pater quid nunc reliquum est, aut quid aliud peto, quid aliud exspecto, quam vt inter paternos amplexus inter brachia suavissimæ misericordiæ tuæ suscipias & constringas me? Ecce venio, ecce curro ad te dulcissime Pater. Expande brachia tua amorosa ac paterna, & suscipe me licet indignum, licet vagum, tamen ad te reuertentem filium tuum, cognosce & recipe quem vocasti. Ecce venio ad te. Utinam Deus meus, oh utinam Deus meus, dignetur pietas tua supra pectus miserationum tuarum sibi attrahere, astringere & indissolubili nexu charitatis inauertibiliter sibi colligare. (*Qui es in celis.*) O clementissime Domine Deus, quem decet sanctitudo, utinam cor meum purifices ab omni prinate ac terreno amore, & hoc iuxta cor tuum tibi placentissimum facias habitaculum, in quo te, sicut in coelo iugiter delecter manere.

(*Sanctificetur nomen tuum*) hoc est, adoretur, colatur, benedicatur ab vniuersa creatura Domine Deus meus: mihi confusio & ignominia, tibi soli honor & gloria.

Vtinam omnes cognoscant, venerentur & benedicant te. Sed & ego quoq; ð glorioſiſſime Domine Deus meus, nihil habens niſi hoc corpus & hanc animam, offero tibi hæc, & quicquid ſum aut poſſum, in tui laudem, gloriam & honorem. Atq; vti-
nam des mihi, vt ex toto corde & intimis medullis animæ meæ te ſolum & gloriam
tuam æſtuanter ſitiam, purè quæram, & intendam in omnibus quocunq; ſe mouet
anima mea. Hoc idem opto, amantiſſime pater, fieri in omnibus creaturis tuis, vt
hoc velint, hoc agant & ita ſint, quemadmodum tu noſti aut maximè vis, ad gloriã
tuam ſempiternam. (*Adueniat regnum tuum*) Sempiternè Deus, hoc age vt in nobis
ſit regnum tuum, nihil amodo remaneat quod tibi diſpliceat, tu ſolus nos omniãq;
noſtra impleas, regas & poſſideas, tu ſolus nobis in omnibus placeas, tui amor ardè-
tiſſimus atq; perfectiſſimus nos totos abſorbeat, vt ſis nobis omnia in omnibus (*Fiat
voluntas tua ſicut in cælo, & in terra.*) Eia dulciſſime & ſuauiſſime pater, hoc opto, hoc
deſidero, hoc precor, vt in me, & de me, & per me, atq; in omnibus creaturis tuis, ſan-
ctiſſima voluntas tua fiat. Ceſſet ac pereat in nobis quicquid eſt propriũ, vt tu ſolus
tecum deſideria noſtra in te rapias, atq; tibi vnias, nobisq; idem velle & nolle o-
mnia facias.

Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie.) Piſſime & clementiſſime pater tu ſcis
quicquid nobis eſt neceſſarium, quicquid proficuum pro animæ & corporis ſalute.
Ex te enim cuncta bona ſperare habemus; à nobis verò nihil, niſi peccatum. Da ergo
vt perfectè cognoſcamus vilitatis noſtræ conditionem & indigentiam, ſimulq; cha-
ritatem & benignitatem tuam: & vt gratia tua ſemper nobis adſit, quæ nos illumi-
net, confortet, dirigat atq; perficiat. (*Et dimitte nobis debita noſtra*) Eia miſericordiſ-
ſime Ieſu, da nobis iuges lachrymas perfectiſſimæ contritionis & ignitæ charitatis,
effunde etiam ſuper nos vndant roſeam tui precioliſſimi ſanguinis, quibus à pecca-
tis, à negligentijs, ab omnibus quoq; debitis mundemur ac ſanctificemur. (*Sicut &
nos dimittimus debitoribus noſtris*) Deus meus, miſericordia mea, ego dimitto, & ſi quid
minus dimitto, obſecro te per ſingulas guttas precioliſſimi ſanguinis tui, perq; ſingulos
gemitus & ſuſpiria cordis tui, da mihi perfectiſſimam charitatem ad omnem pro-
ximum, & præcipue ad eos à quibus offendor: vt ex toto corde ignoſcam, diligam,
atq; eos mitiſſima dulcedine cordis pariter ac beneficijs ſemper foueam. (*Et ne nos
inducas in tentationem*) Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruos tuos, & confirma nos in
gratia tua vt ambulemus inter omnes laqueos peccatorum ab omni peccato tuti ac
mundi, & inter omnes inſidias inimicorum ſecuri, ſitq; nobis omnis tentatio ad
victoriam, & nulla ad ruinam, (*Sed libera nos à malo.*) culpæ & pœnæ. Libera nos ab
omni quod à te diuidit nos, ab omnibus vitijs, & concupiſcentijs, vt nullo malo ob-
noxij, & ab omni impedimento liberi, æſtuanſiſſimis deſiderijs ſemper te ſitiamus,
ad te ſuſpiremus, ad te curramus, & quæ infra te ſunt faſtidiamus, donec feliciter te
perfruamur, Amen.

Explanatio ac pia meditatio in Salutationem Angelicam.

Ave) ex Patris omnipotentia, ex Filij ſapientia, ex Spiritus ſancti clementia, &
(*Maria,*) cælum & terram illuminans (*gratia plena,*) ſuperefluens &, implens
omnes te diligentes. (*Dominus tecum*) Patris vnigenitus, & virginei cordis tui
natus vnicus, amicus & ſonſus dulciſſimus. (*Benedicta tu in mulieribus,*) quæ Euz
maledictionem abſtulifti, & æternam nobis benedictionem reportafti. (*& benedi-
ctus fructus ventris tui*) creator Dominus, omnia implens, omnia benedicens, omnia
ſanctifi-

Sanctificans (*Iesus Christus*) Splendor paternæ gloriæ, & figura substantiæ eius
Amen.

Alia meditatio pia in salutationem Angelicam.

Ave ab æterno in Dei matrem electa, ab omni peccato, ab omni macula, ab omni vix seu maledictione mulierum præseruata, de sanctissimis sterilibusq; parentibus concepta & nata, æternæ adoptionis filia (*Maria*) pulchritudine, puritate omnib; virtute & (*gratia plena*) Deo in templo oblata, & virginitatis voto primùm Deo, deinde sancto iusto Ioseph desponsata, ab Angelo officiosissimè salutata, in Dei matrem postulata, quæ deuotissima humilitate, fide & charitate feruentissima Deo consentiens, Deum virgo de Spiritu Sancto concepisti: (*Dominus tecum.*) in te incarnatus, & nonem mensibus gestatus in utero, qui animam tuam nunquã inhabitare desijt (*Benedicta tu in mulieribus*) quæ Elizabeth officiosè visitasti, ad cuius eloquium Ioannes in utero exultauit, prophetauitq; mater. (*Et Benedictus fructus ventris tui*) ex te sine dolore genitus, qui mundum docens & oues suas colligens pro nobis captus, flagellatus, crucifixus est & mortuus (*Iesus Christus.*) Amen.

Alia mediatio in eandem.

Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Ah sancta Maria, vtinam eius gratia & tua semper sit mecum, & cor meum semper vobiscum. *Benedicta tu in mulieribus.* O pijsima mater Dei fac me totum secundùm beneplacitum filij tui. Et *benedictus fructus ventris tui Iesus Christus,* pro me crucifixus & mortuus. O misericordissime Iesu, Deus meus propitius esto mihi peccatori, Amen.

Explicatio ac pia meditatio in symbolum Apostolorum.

Credo in Deum Patrem omnipotentem creatorem cæli & terre) Te elementissimè Pater Domine Deus cæli & terre, te toto corde credo, adoro confiteorq; Deum meum solum, verum & viuum, bonum, increatum, æternum, summum, infinitum, immensumq; omnipotentem, cui nihil est impossibile, quem nullum latet secretum, cui omnia nuda, peruia & aperta sunt. Te cognosco, laudo & confiteor iustissimum, misericordissimum, ac mei amantissimum patrem, qui nobis dedisti potestatem filios adoptionis tuæ fieri. Credo etiam te creatorem cæli & terræ, qui ex nihilo propter teipsum, hoc est, in laudem & gloriam tuam, & in vilitatem nostram, quo tuæ bonitatis, beatitudinisq; nos faceres participes, me, mundum, & omnia quæ in eo sunt, creasti. Atq; vtinam tu me facias, vt non solum te credam, nec sibi, verbisq; tuis solum assentiam, sed etiam in te confidens, te diligens, meipsum exiens, & me in te Deum meum proijciens, fide, spe, & charitate constantissima perpetuè plenus in te credam, totumq; meipsum tibi tradam: (*Et in Iesum Christum Filium eius vnicum Dominum nostrum.*) Credo quoq; in Iesum Christum Filium tuum, tibi coæternum, consubstantialem, in eadem gloria, sapientia, virtute paritq; maiestate æqualem, quem tu Pater pijsime sic mundum diligens nobis (licet vnigenitum) dedisti, vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam. Omnibus enim nobis ex delicto primi parentis nostri damnatis, originali iustitia priuatis, priuaricatoribus, iræ filijs, in peccato conceptis & natis, hic in mundum à te missus saluator, nobis aduenit.

Qui conceptus est de Spiritu Sancto, (natus ex Maria virgine) Non ex virili semine sed

ne sed Spiritus sancti virtute, imò sanctissima Trinitate cooperante, propter nos Deus homo factus est, vt simul particeps naturæ nostræ esset humanæ, qua idoneus foret ad soluendum pro nobis in eadem natura, quæ peccati rea satisfacere deberet, & simul diuinæ esset naturæ, vnde pro nobis satisfacere posset vnus Christus, vnus Emanuel, natus quoq; post nouem menses, quibus in vtero fuit matris, ex Maria virgine. Quam ab æterno electam, ab omni macula & peccato præseruatam, de sanctissimis deniq; ac sterilibus parentibus natam, omni gratiarum virtutumq; plenitudine ornatam sibi dignissimam fecit matrem, quæ illum virgo conciperet, virgo pareret, & dolorem in partu nullum sentiret. Quo autem à morte nos æterna redimeret (*Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus est*) Passus est, inquam, clementissime Pater Filius tuus, te illam ad mortem pro nobis tradente, ab illo se vltro offerente. Siquidem captus pro nobis, cæsus, confusus, flagellatus, spinis coronatus, ante tribunal stans, ad mortem damnatus est: tandemq; reprobis sociatus, crucifixus, mortuus & sepultus est. (*Descendit ad inferna, tertia die resurrexit à mortuis*) Vbi mortem nostram moriendo destruxerat, ad inferna descendit: non dolores, nõ captiuitatem inferni passurus, sed captiuos inde suos amicos educturus: (*Mortuus est autem propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram*: *Ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis*) Vbi nunc vultui tuo ò Deus Pater asisit pro nobis. Ipse quidem primogenitus ex mortuis ad te redijt, nosq; propterea credimus nos resurrecturos tua virtute, & Christum Filium tuum tanquam membra suum caput sequuturos. Sedet enim ad dexteram omnipotentis tuæ, cui data à te est omnis potestas, ò clementissime Pater, in cælo & in terra.

Rom. 4. v. 25

(*Inde venturus est iudicare viuos & mortuos*) Hoc generaliter tunc omnibus in nouissimo fiet die, quando oues ab hædis separabuntur, vniuersiq; simul in corpore & anima, iuxta quod meritimus, & secundum opera nostra ibimus aut in vitam æternam, aut supplicium æternum, quamuis in morte cuiusuis singulare nihilominus futurum sit iudicium, quo animæ reproborum ignem recipient æternum, animæ vero electorum, si ab omni fuerint expiata peccato, confestim (*Si vero adhuc purganda fuerint, per ignem*) in vitam æternam ibunt. Quare in te Iesu Christe Fili Dei viui credo, te Deum meum adoro, te deniq; vt incarnationis, passionis ac mortis tuæ virtus in me non frustretur, aut pereat, te per vulnera tua obsecro: quin potius tua opera, tua beneficia, passionem quoq; ac mortem tuam, ad d. profunde quæso cordi meo inscribe, in illis memoriam meam absorbe, vt tua vulnera mea sanent, tuæ me spinæ compungant, tua me flagella expurgent, passio tua me ad compatiendum extimulet, charitas tua me inflammet, tuatq; mors à peccatis & omnium peccatorum, pœnis me absoluat, liberet ac saluet (*Credo in Spiritum sanctum*) de te ò clementissime Pater, de Filioq; vnigenito tuo procedentem, quem credo vobiscum vnum esse Deum, vnam eandemq; vobis tribus personis simul esse naturam, vnam maiestatem. Hic nobis inspirat tuam voluntatem instruitq; ad omnem virtutem.

Quare te quoq; benignissime consolator, Spiritus sancte Deus adoro, benedico & tibi gratias ago pro cunctis inspirationibus bonis, pro illuminatione fidei & tui nominis agnitione. Inflamma tu quæso & vre cor meum inextinguibili charitate, castissimo amore, feruentissimoq; tui desiderio, ò amor ardens & charitas nõquam deficiens.

(*Sanctam Ecclesiam catholicam*,) credo quam Christus suo redemptam sanguine in sponsam sibi consecrauit, quam Spiritus veritatis viuificat, illustrat, regit, nec vnquam

vnquam deserit. Quamobrem te beatissima Trinitas laudo, adoro & benedico, que in hanc Ecclesiam, in hanc fidem orthodoxam, & v. corporis Christi mystici essem membrum, misericordia tua me vocasti. (*Sanctorum communionem*) ab initio vsque ad mundi finem credo fuisse, esse, futuramq; esse turbam iustorum, Deum timentium, colentium, credentium, idemq; sapientium, qui fidei vnitatem, spei communionem & charitatis glutino iuncti, vno hic spiritu reguntur, mercedem vniam expectant, vnus patris filij & heredes. vnus quoque ciuitatis celestis, puta Hierusalem, futuri ciues. Horum obsecro te Deus, per omnes miserationes tuas, participem me factimentium te, & custodientium mandata tua. (*Remissionem peccatorum*) nihilominus credo, quoniam tu pater misericordissimus es, qui non vis mortem peccatorum, sed magis vt conuertantur & viuant. Tu enim vt nubem deles iniquitates nostras, aded, vt si peccata nostra fuerint vt coctus rubra, te miserante, quasi nix alba erunt: (*Carnu resurrexerunt*) credo, & Saluatorem expecto, qui in nouissimo die suscitabit de terra mortalia corpora nostra, configurabitq; eadem in electis corpori claritatis lux,

Et vitam eternam credo, & de misericordissima tua liberalitate o Deus clementissimèq; pater, hanc expecto: que vtique est plena felicitas, omnia desideria satians, cui nihil deest quod amatur, aut desideratur, cui nihil quoque adest quod fugitur, vbi nullus timor, nullus dolor, nulla tristitia: sed pax, gaudium, quietes, securitasq; interminabilis, cuius similitudinem nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit. Vbi tanta gaudiorum satietas, vt nihil vltra possit desiderari: nec tamen ex satietate est fastidium. Hoc gaudium in te est Domine Deus meus, qui tua beatitudine, que tu ipse es, electorum tuorum imple desideria omnia, aded vt extra te his nihil libeat, quandoquidem in te habent omnia, & hoc aded exuberanter, vt nihil eos vltra possit aliud delectari. Tu enim es vita nostra eterna & beatitudo, quam precor obsecroq; te per te ipsum Deus meus, quoniam ex me ipso nihil sum, nisi esca infernalis gehennæ, qui nihil nisi æternum supplicium merui, vt pro infinita misericordia tua hanc mihi dones beatitudinem, nempe te ipsum, peccata mea in hac vita nunc delens, plenèq; omnia remittens, vt ex hac vita egrediens in morte absque vlllo medio aut dilatione à te, felix & gaudens recipiar, tibiq; post hac inseparabiliter & perpetuo beatus inhæream. Amen.

Basis seu fundamentum totius humana salutis.

Tota salus nostra in hoc consistit, vt tres suprema vires animæ, nempe Memoria, Intellectus & Voluntas, que si bene in Deo conseruentur & retineantur, rectè itidem habent vires infimæ, puta Rationalis, Concupiscibilis & Irascibilis, per amorem Deo coniungantur, atque vnitè semper conseruentur in nuda animæ essentia, quam Deus perpetuo presens inhabitat: Itemq; vt vires infimæ magno studio cohibeantur & custodiuntur, ne tentationi succumbant, sed sint semper viribus supremis morigeræ & subiectæ: Atque vt septem animæ affectiones, videlicet, Spes & Timor, Amor & Odium, Gaudium & Dolor ac Pudor sint rectè iugiter, ac ita vt decet relata in Deum. Corpus quoque in spiritus seruitutem redigatur: & homo totus sit sui habitator, & custos conscientie suæ, ac suo fundo inuigilet, & externam omnem non necessariam, quoad potest vitet occupationem: atque in summum illud & præstantissimum bonum, quod intra se habet, nempe Dominum Deum suum, sese demergat, vt ipse solus intima illius penetralia sibi vendicet & possideat, qui est vita & lux hominum.

num, lucens & viuens per seipsum in vnaqualibet anima rationali, idq; in fundo, seu intimis recessibus illius: quo nullus penetrare potest, nisi solus Deus, Trinitas adoranda, ad cuius imaginem condita est.

Ioan. I.

Lumen di-
uinum vti
in anima
operetur.

Vita sancta
viti obtineatur.

Vbi igitur anima postpositis rebus quibuslibet externis ad hoc splendidum lumen, quod in ipsa est, contemplandum intro se recipit, creditq; Deum esse lumen ipsum, quod in tenebris lucet, & anime praesens adest, idemq; lumen ipsa anima obseruat & sequitur, tantum lumen hoc in anima operatur, purgat atq; in suam originalem iustitiam reducit. Id vero nullis humanis laboribus aut studijs solis obtineri potest, sed gratuito Dei munere & operatione praestatur. At nihilo minus exigit à nobis Deus, vt nos huc accommodemus & appareamus per fidem viuam, qua credamus Deum perpetim intra nos commorari, atque per sinceram nostri abnegationem & resignationem in Deum, itemq; per virium animae adunationem & perpetuam à creaturis auersionem, & ad interiore[m] hominem propensionem, atque per crebras ad Deum aspirationes amorosas, cordis humiliationem, intentionis recludendam, in cunctis actionibus nostris morum honestatem, ac perurgilem sensuum refrenationem. Enimvero sancta vita & salus vera citius obtinetur simplici introversione quam alta contemplatione, & amara aspiratione, quam dura & inmoderata exercitatione atque assidua oratione potiusquam externo labore. Et haec iam dicta velut fundamentum quoddam erunt totius spiritualis aedificij: quod qui negligunt, parùm proficiunt: sed quo ascenderint altius, eo cadent grauius: quo processerint longius, eo amplius aberrabunt, & quo extra se saepius egressi & euagati fuerint, eo tardius ad se reuertentur & Deum difficilius reperient.

Christi merita, vt nostra fiant, quomodoq; nostras actiones & passionibus
cunctas Christi actionibus & passionibus vnire debeamus, in-
situtio succincta.

VT merita Christi nostra fiant, curandum est, vt eius ardentissima charitati eiusque purissima intentioni & actioni quacumque agimus patimurue vniamus, cum plena nostri resignatione, tradentes nos illi in gloriam ac beneplacitum eius. Quod vbi fecerimus, dabit se procul dubio & omnia quae habet nobis Deus. O saluberrimum commercium. Quis enim mercedem non stultissimus diceretur mercatorum, qui dare nollit modicum cupri pro grandi massa auri, aut silicem pro margaritis? Haec autem spiritualis negotiatio in hoc versatur, quod omnia quae agis quaeque pateris iam spiritalia, quam externa opera corpori necessaria, vnias operibus & passionibus saluatoris nostri Iesu Christi. Deinde etiam quae ore loqueris aut animo meditaris, renouata saepius intentione, eiusdem verbis & cogitationibus vnias, ipsi eadem commendans & offerens ad laudem & gloriam ipsius, & ad communem, Ecclesiae salutem. Verbi gratia sic dicendo, ante vel post aliquem actum.

Domine Iesu in vnione amoris, quo Patrem pro nobis laudasti vel orasti, siue laborare dignatus es in terris, da mihi laudes, orationes siue labores hos dignè perficere, & tibi offerre ad laudem tuam & Ecclesiae salutem. Aut hoc modo.

Domine Iesu Christe in vnione amoris quo pro nobis homo fieri & mori dignatus es, offero tibi istud ad laudem tuam & Ecclesiae salutem. Similiter quoties deliquisse te senseris, mox verè penitens offer Patri in expiatione delicti tui, quod Filius pro te fecit & sustinuit: & te in gratiam redisse non dubites. Itaque hoc modo cuncta bona opera nostra valde nobilita, valdeq; efficiuntur fructuosa: vtpote quae sic Christi meritis per intentionis oblationem vnita, eiusdem efficiuntur opera seu merita.

Et quantum ad communem Ecclesiae frugem, si qua nostra sunt bona, hoc modo oblata

in Christi meritis absorberentur, quomodo gutta aqua dolio vini immissa solet absorberi, non tamen pereunt nobis nec euanescent, sed oportuno tempore feliciter conseruata, nobilitate multiplicataq; nobis reddentur iuxta cuiusvis intentionis puritatem. Secure igitur offeramus nostra minima meritis Christi hoc modo vnita in sinum matris Ecclesie, vt in salutem cedant omnium Electorum Christi membrorum. Inde etiam non solum nullum patiemur detrimentum, sed ex diuitijs quoque Christi maximum obtinebimus lucrum. Tunc enim teste Gregorio nostra magis sunt nostra, cum coeperint fratribus esse communia. Nam omne bonum quanto communius, tanto perhibetur diuinius. Quicquid igitur agimus, in merita illud dominice passionis offeramus, vt inde efficaciam & virtutem assequimur tempore necessitatis. Nam & si vile ac modicum sit quod damus, bona tamen voluntas maiora offerendi, si facultas adesset commendabit opus, atque ad iustam perficiet mensuram. Quid enim ditius bona voluntate?

PHARETRÆ DIVINI AMORIS Libri Secundi Pars II.

Complectens in se exercitia effusionesque cordis, quibus anima quæcunque deuota die noctuque sese ad sui abstractionem & introuersionem possit exercere, atque ex singulis quæ occurrunt inuenire vel materiam orandi, vel occasionem eleuandi se ad
Deum,

Conscientia vti sero sit examinanda.

Nima queus Christiana Deoq; deuota, omni sero sese introuertere debet, & omnia interiora sua discutiendo aduertere, qualiter adnotationes diuinas, & instinctum Spiritus sancti secuta fuerit, siue eis se resistit: an etiam lumen, siue reprehensiones conscientie extinxerit, vel eis aduersata fuerit: an etiam aliquo membro recesserit à viuo speculo veritatis: & an exterius etiam aliquod statutum, siue ordinationem transgressa sit: vtrum etiam aliquem verbis vel operibus laeserit, siue impediērit: an per detractionem alicuius famam minuerit, aut aliquem in re qualibet despexerit: vtrum etiam aliqua in re delectationes carnis, concupiscentias oculorum, aut superbiam vite occulte, quasi sub specie boni, secuta sit, siue in verbis, siue in operibus, in eundo vel stando, comedendo siue bibendo. Vtrum in omnibus operibus vel dimissionibus suis, Deum pure quesierit atque dilexerit, vel suam potius sensualitatem ac delectationem aliquatenus occulte quaesierit & secuta sit. Radix namq; corrupta intentionis profunde nimis in fundo cordis abscissa iacet. Ideoq; si coram Deo recta & pura debeat esse intentio, ipsi fundo cordis vigilantius est intendendum. Vtrum denique aliquid per quinque sensus suos intrare permiserit, quod anime pacem turbauerit, eamq; grauauerit.

De his igitur alijsque defectibus, quos in seipso quotidie vnusquisque deprehenderit, & in quibus se reum agnouerit & excessisse aduertent, humiliter veniam postulare, & à Deo gratiam petere debet, orans ipsum, vt per amarissimam passionem suam ipsius misereri, & per eandem pro omnibus peccatis ipsius satisfacere, omnesq; negligentias eius supplere velit:

1 2 VIQ

viq; per merita sauciati corporis sui, dolorosa anima sue, & gaudiosi spiritus sui se in corpore, anima & spiritu mundum & aptum facere, & esurientem animam illius reficere, & in se totaliter transformare dignetur.

Quando vis ire dormitum sic precabere.

Domine Iesu Christe, in vnione amoris quo istud nobis commodum creasti, & ipse in terris propter nos vti voluisti, iam illud suscipio, tibi in aeternam laudem, & corpori meo ad necessitatem.

Quando intras lectum dicito.

Pax Domini nostri Iesu Christi, integritas beatissimæ semper Virginis Mariæ, signum sanctæ Crucis, virtus dominicæ passionis, custodia sanctorum Angelorum, & intercessio omnium Sanctorum, repellant à me omnes inimicos meos, custodiantq; me ab omni peccato, ab omniq; periculo corporis & animæ, Amen.

Antequam obdormias, Oratio.

Domine Iesu Christe, tua vera diuinitas mihi benedicat, tua sincera humanitas me custodiat, tua benignissima pietas me foueat, & amor tuus suavissimus in æternum me conseruet.

In te dulcissime Iesu, in vulnere lateris tui, in corde tuo dulcissimo, & sub pallio benedictæ matris tuæ, ad pedes Domini meæ dormiam & requiescam, Amen.

Somno iam irruente, Precatio.

Dulcissime Iesu, fac me requiescere super pectus tuum, da mihi trahere anhelitum sacrum de sanctissimo corde tuo, vt spiritus tuus suavissimus insuat in animam meam, atque rursus totum spiritum meum post se trahat, in se absorbeat, atque inseparabiliter sibi vniat, Amen.

Post somnum, Precatio.

In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, in nomine Domini mei Iesu Christi surgo, qui me redemit suo sanguine pretioso. Ipse me dignetur custodire ab omni malo, & implere omni bono, in anima & corpore meo, Amen.

Quando mane surgis sic orabis.

In nomine Patris, & Filij & Spiritus sancti. In nomine Domini mei Iesu Christi crucifixi, cuius morte sum redemptus, cuius pretio sum emptus, de lectulo nunc surgo. Ipsum adoro, laudo, benedico & glorifico, per quem sum, viuo & subsisto. Ipse me liberet & custodiat ab omni peccato. Ipse me regat, confirmet & possideat in omni bono, & post hanc miseriam vitam, perducatur ad æternam requiem, Amen.

Mane quando surrexisti, adora Deum & sanctissimam benedic Trinitatem, dicens.

Adoro, laudo, & benedico te ô Trinitas super benedicta, Deus meus, gubernator, protector & saluator meus, vita, dulcedo & corona mea, in quo omnia, ex quo omnia, & per que omnia. En offero me indignissimam creaturam tibi in gloriam & beneplacitum tuum. Eripe me de inimicis meis, id est ab omnibus que tibi displicent. Domine ad te confugi, eligens te pro omnibus & super omnia: doce me facere voluntatem tuam in agendo & patiendo, in volendo & respiciendo, quia Deus meus es tu, O Deus meus, & ego creatura tua, ad nihil tibi utilis, tam-

men,

in me creatura tua sum Domine Deus meus, miserere mei. O vtinam eorum vnum esse merear perpetuo & inauertibiliter. Fiat voluntas tua in me o Deus meus & omnia, Amen.

Benedicta fit pijsima mater tua o Christe Iesu, & omnes Sancti tui in caelis, omnesq; qui te diligunt in terris, Amen.

Egressus de lecto, humi prostratus Dominum adora hoc vel simili modo, dicens.

ADoro te dulcissime Iesu, gratias immensa tuas erga me charitati, qui pro me es captus, ligatus, de iudice ad iudicem ductus, & morte turpissima interemptus. En Domine mi clementissime, ab hoc tempore & deinceps totum me tibi trado ac offero captiuum, atque in omne beneplacitum tuum me resigno, orans vt hodie & quotidie vinculis ardentissimae tuae charitatis me astringas, adeoq; tibi inseparabiliter vnias, vt abs te recedere, aut me auertere a te neque possim, neque velim, Amen.

Ad beatam Virginem Mariam, Precatio.

AD pedes sanctitatis tuae o benedictissima Dei Genitrix Virgo Maria me profero, suppliciter veni petens de omni irreuerentia & iniuria, quam tibi & dilecto filio tuo Domino meo Iesu Christo exhibui, quod eum propter gravissima scelera mea vendidi, captiuum, & Iudaeis interficiendum tradidi. Rogo te iam pia mater, ignosce mihi peccatum hoc magnum, & in gratiam tuam me recipere. Esto mihi benigna & placata, hostiumq; meorum infidias a me repelle, atque pro filio tuo me recipere, & secundum purissimi cordis tui desideria me regere dirige, Amen.

Inclita, pura, pia, gloriosa Virgo Maria

Sis salutata, per vires mille beata

Me tibi mente pia, commendo Virgo Maria

Tu mihi saluatrice, sis semper & auxiliatrix.

Salve mater pietatis, & totius Trinitatis nobile trichinium.

Salve splendor firmamenti, tu caliginosa menti desuper irradia. Amen.

Ad supersanctissimam Trinitatem adoratio supplex.

ADoro & benedico te o Trinitas sancta Deus meus & omnia gratias ago tibi pro custodia, sapientia & benignitate tua, & pro cunctis beneficijs tuis, quibus caelum, terram & omnia quae in eis sunt, in tempore & aeternitate impleas, & me ingratisimum atque miserimum peccatorem vsque in hanc horam perduxisti. Tibi offero, commendo atque resigno me totum, & quicquid intra aut circa me est in tui amorem, laudem & gloriam. Aufer a me, quicquid tibi displicet in me, & da mihi, quicquid tibi placet. Dirige & posside me iugiter secundum beneplacitum tuum, Amen.

Salutatio matutina supplex ad eternam sapientiam.

ANima mea desiderauit te in nocte, sed & spiritu meo in praecordijs meis de mane vigilabo ad te o praeclearissima sapientia, petens, vt desiderata tua praesentia omnia aliena in corde meo praeueniat, penetralia cordis mei tua gratia perfundat, peccata, vitia, & mala mea cuncta a me tollat, virtutibus cunctis me impleat, & amore inextinguibili vehementer in me accendat.

Et nunc dulcissime Iesu Christe, ad me quae so conuertere, & gratissimam faciem tuam mihi ostende: quia & ego ad te diluculo conturgo, teq; ex intimo cordis

mei affectu saluto, optans vt millia millium cœlestium agminum tibi ministrantium, te ex me saluent, & decies millies centena millia tibi assistentium te ex me glorificent, & omnia præclara desideria sanctorum omnium te ex me honorificent: & vniuersa melodia omnium creaturarum te ex me collaudent, teq; exorent, vt mihi des bonam mortem, peccatorum plenam remissionem, & æternam salutem, Amen.

Confessio succineta mane vel sero deuota mente ruminanda.

Confiteor tibi Domine Deus, ego peccator miserrimus, & totus abominabilis, omnia peccata mea (innumerabilia enim sunt, & maxima, & horrenda) omnes peccatorum meorum circumstantias, omnes negligentias, vitiorum passiones, ingratitudeq; meas, quas à primæua ætate mea commisi vsque nunc, & quorum participem me feci. Multos enim Domine Deus meus, verbis, exemplo, peruersa mea conuersatione, alijsq; occasionibus ad peccandum induxi, & animas, pro quibus tu sanguinem tuum effudisti innoxium, tibi abstraxi, & in damnationem misi.

Pro quibus omnibus, & meis, & alienis flagitijs, tuam infinitam deprecor bonitatem, vt propter passionem & mortem tuam, quam pro nobis subiisti, cuncta deleas & plenariè dimittas, mihiq; dulcissime Domine ignoscas. Decet enim te maximum, pijsimum, potētissimum & misericordissimum, miseris, egentibus & præter te, & nisi à te nihil aliud habentibus, magnum miserationis & largitatis impedire beneficium, quantoq; fragiliores sumus & miseres, tanto copiosior me gratia tuæ benedictionem super nos effundere, atque ad te ruptis peccatorum nostrorum vinculis trahere, vt quæ beneplacita sunt tibi, faciamus semper, Amen.

Quando horarum auditur signum, Precatio I.

ADoro, laudo, & benedico te misericordissime Iesu, gratiasq; ago tibi pro amarissima innocentissimæq; passione tua ac morte, & pro omnibus beneficijs charitatis tuæ, vni in gratissimo peccatori (quem vsque ad hanc horam misericorditer sustines) exhibitis. Obsecro autem te per singulas guttas pretiosi sanguinis tui pro me fusi, da mihi veram ac iugem contritionem pro peccatis meis, emendationem vitæ meæ, & imitationem vitæ tuæ, secundum beneplacitum tuum.

Domine Deus meus, conuerte ab hac hora & posside me totum secundum beneplacitum tuum, & in me, de me, ac per me sanctissima voluntas tua semper fiat. Dulcis Iesu, auge & confirma super me gratiam tuam, & da mihi quicquid tibi placet, Amen.

Ad horologij signum, Precatio II.

AMantissime & misericordissime Deus, gratias ago excellentissimæ Maiestati tuæ pro cunctis beneficijs & donis tuis, quæ ex gratuita tua pietate mihi ingrato vnquam exhibere es dignatus, & præcipue pro omnibus his, quæ pro me & pro totius mundi salute hac hora vel agere, vel sustinere dignatus es.

Illustra quæso me gratia tua, & fac me hac hora omnibusq; momentis meliorem tibi placentior fieri, & concede mihi veram requiem pacenti cordis, vt iugiter cum omnibus sanctis te collaudem. Hoc idem rogo pro omnibus fidelibus tuis, maxime pro fratribus meis, parentibus, amicis & recommendatis, & pro quibus tenor vel tu desideras, Amen.

Ad he-

Ad horologij signum, Precatio III.

Benignissime Domine Iesu Christe, pro omnibus singulisq; doloribus, iniurijs, blasphemijs, passionibus, vulneribusq; que tibi propter peccata mea hac hora inflata sunt, quodq; gratuito me creare, redimere, peccantem tollerare, ad statum poenitentiae vocare, atque a multis malis periculisq; tam animae quam corporis praeservare es dignatus, te adoro, laudo, benedico inmensasq; gratias ago, rogans te per te ipsum, ut omnibus miseris & afflictis, peccatis obnoxiijs, erroribus implicitis, temptationibus gravatis, calamitatibus oppressis, & daemonum caliditate astutiq; deceptis, gratiam tuam concedere digneris, ut propria carnis infirmitate deiecta, daemonumq; insidijs superatis, te sine impedimento sequi, tuaeq; sanctissimae humanitatis vestigijs toto conatu insistere possint.

Succurre etiam omnibus miseris desolatisq; animabus in purgatorii igne detentis, quarum nulla vel modica habetur a viuis memoria, & largire illis requiem, pacem & gaudium sempiternum. Tuam namq; sunt, mi Domine, creaturae per te creatae, a te redemptae, & per te solum liberandae ac salvandae.

Exercitium quinquaginta veniarum seu adorationum ad Salvatorem nostrum Dominum Iesum benedictum, pro beneficijs vite ac passionis eiusdem deuotissimum, quod partim in die (partim ad Canonicas horas, quomodo unicuique magis congrui) poterit diuidi.

Expedi autem, ut singulas adorationes sub vniuerso Exercitio, aut vocalibus, aut mentalibus his factas verbi. Adoro te elementissime Iesu, Domine Deus meus & gratias tibi ago pro &c.

Obserua etiam, ut si corporalis adoratio a deuotione te impediatur, corporali adoratione relicta adora Deum mente ac spiritu, gratias agens quod inter alios quoque homines constitutus, aut corpore debilis, licet solus & ab alijs abstractus, simili potes facere modo.

Inter Nonam & Vesperas.

Procide, ad genua, & peccata tua recolens atque ingemiscens dicito.
Deus propitius esto mihi peccatori, pro quo in crucis patibulo dignatus es mori.

*Hoc modo ad singulas horas iuxta diuisionem presentem cum gemitu & tuiusmodi humi-
liatione propter peccata tua facto. Deinde decies Christum adora & gratias age.*

Adoratio prima.

Adoro te clementissime Iesu Domine Deus meus, & gratias tibi ago, quia
propter me factus es homo. 1

Adoro te &c. pro ingressu & incolatu tuo in mundo, qui famem, sitim, &
reliqua corporis incommoda propter me patiens pertulisti. 2

Adoro te pro exilio, vilitate, hominumq; contemptu.

Adoro te pro obedientia Patri tuo caelesti exhibita in obseruantia legis, pu-
ra, circumcissionis, festorum &c. & matri, quando parentibus fuisti subditus. 3 4

Adoro te, quod in Iordane baptizari & in deserto pro me voluisti tentari. 5

Versus memoriam iuuans.

Conceptus mala fert, pauper, obtemperat, aquis.

1 4

Pre

Pro contritione, precatio.

Misericordissime Iesu, respice me quæso oculis misericordie tue, & da mihi pro peccatis meis intensissimam contritionem, qua peccata, ingratitude meam, tuas item iniurias, tuique contemptum in me & in alijs ex tuo corde meo lugeam die ac nocte, Amen.

6 Adoro te pro laboribus & fatigationibus in predicando, discurrendo, salutemque nostram procurando toleratis.

7 Adoro te, pro miraculis, & beneficijs tuis infirmis & egenis exhibitis.

8 Adoro te pro misericordia & benignitate poenitentibus & vocandis peccatoribus clementer exhibita.

9 Adoro te, pro persecutionibus, dolis, iniurijs & opprobrijs toleratis.

10 Adoro te quod cum palmis gloriosè à turba os receptus, sed paulò post conspirantibus Iudæis, à tuo discipulo venditus.

Versus memoriam iuuans.

Prædicat & sanat, pius est, iniuria, palmis.

Pro emendatione vite, Precatio.

Misericordissime Iesu per omnes labores tuos te obsecro, da mihi iustum pro peccatis meis, & totius vite meæ perfectam emendationem, ut à cunctis vitijs, ab omnibusque creaturis auersus, & ad te totus conuersus, tibi inauertibiliter perpetuè in hæream, Amen.

Sero somnum capturus, ad genua procide, & recolens peccata tua, ingemiscensque, dic. Deus propitius esto mihi miserrimo peccatori, pro quo in patibulo crucis dignatus es mori. Deinde quinquies Deum adora.

1 Adoro te & c. pro cena legali & lotionem pedum discipulorum tuorum.

2 Adoro te pro institutione venerabilis sacramenti Eucharistiæ, & pro suavissimo sermone.

3 Adoro te pro tristitia & pauore.

4 Adoro te pro oratione in monte Oliueti & pro compatentissima discipulorum visitatione.

5 Adoro te pro agone, pro sanguineo sudore, & pro plenissima tui resignatione.

Versus ad memoriam inuandam,

Dum lauat, instituit, tristis, visitans quoque sudat.

Pro charitate, Precatio.

Mansuetissime Iesu Christe feruentissime amator, quid orem, nescio, sed fac ut ardentissima charitate te diligam, vite tue vestigia deuotus imitari valeam, tristissima quæque tui amore libenter recipiam, hilariter feram, & iuxta omne beneplacitum tuum totus in te resignatus, tibi que perfectissimè obediens inauertibiliter in hæream, Amen.

Ad Matutinas, procide ad genua & peccata tua recolens, ingemisce & dic. Deus propitius esto mihi miserrimo peccatori, pro quo dignatus es in crucis patibulo mori. Deinde quinquies Deum adora.

Adoro te clementissime & c. pro dira tui captione, crudelique hostium inuafione, quando ad passionem illis ibas obuius.

Adoro te, pro tumultuosa tui deductione ad Annam, pro superba interrogatione tui facta, & pro contumeliosa alapa tolerata.

Adoro

Adoro te pro afflictione & compassione cordis tui erga tuos, qui à discipulo es venditus, ab alijs discipulis derelictus, & à Petro ter es negatus. 3

Adoro te, quod ab iniquis testibus accusatus vt blasphemus & reus mortis es iudicatus. 4

Adoro te pro multiplici illusione ac iniuria qua hac nocte es affectus, puta, cæsus, consputus, velatus, colaphizatus. 5

Versus pro memoria.

Captus, ad Annam, negat, reus est male cæsus.

Pro humilitate precatio.

Misericordissime Iesu, per immensam charitatem tuam obsecro te, da mihi profundissimam humilitatem, qua peccata & vilitatem meam omnem perfectè cognoscam, sancto odio me despiciam, & ab omnibus despici & nesciri diligam, Amen.

Ad Primam procidens ad genua & peccata tua recolens ac ingemiscens, dicito, Deus propitius esto mihi peccatori &c. Deinde quinquies Deum adora.

Adoro te &c. quod adductus Pilato & accusatus tacuisti. 1
Adoro te quod ad Herodem missus, accusatus es & spretus. 2
Adoro te, quod ad Pilatum reductus, alba es veste illusus. 3

Adoro te quod ad columnam nudus voluisti ligari. 4

Adoro te quod acerbissimè flagellatus vidisti nobilissimum sanguinem tuum pedibus conculcari. 5

Versus pro memoria iuuanda.

Accusant, regi, luditur, nudumque flagellant.

Pro patientia & mititate, Precatio.

Misericordissime Iesu, omnem iram, impatientiam, amarulentiam, & quicquid mansuetudini aduersatur, in me extirpa, occide & tolle à me. Da mihi cum perfectissima mititate & mansuetudine cordis, quæcumq; aduersa de manu tua hilariter suscipere, eaq; non solum patienter, sed etiam amanter atque cum gratiarum actione sustinere, Amen.

Ad Tertiam procidens ad genua & peccata tua recolens, ingemisce, & dic: Deus propitius &c. Deinde Deum quinquies adora.

Adoro te, pro pœnis toleratis, quando purpura amictus, spinis es coronatus. 1

Adoro te, pro illusione, qua fuisti adoratus, salutatus, & in caput cæsus. 2

Adoro te pro eductione, quando vix homini similis monstrabaris, insatiabili Iudæorum inuidia clamante, vt crucifigaris. 3

Adoro te, quod latrone Barraba dimisso, tanquam sceleratior tu ante tribunal es adductus & ad mortem damnatus. 4

Adoro te, quod crucem tuam ferens, anxius, ineurnatus suspirans, gaudentibus inimicis, & amicis flentibus, vestigia post te sanguinea reliquisti, & præ dolore tandem deficiens in oculis matris corruisti. 5

Versus memoriam iuuans.

Spinis, deludunt, monstrans, sententia, portas.

Pro castitate & puritate cordis, Precatio.

m

Mise-

Misericordissime Iesu, purifica quæso cor meum ab immundis, vitiosisq; cogitationibus, ab impuris affectionibus, à pravis inclinationibus, & motibus, & da mihi perfectissimam, mundissimam, perpetuanq; mentis & corporis castitatem, Amen.

Ad Sextam prode ad genua recolensq; peccata tua ingemisce, & dic: Deus propitius esto, &c. Deinde quinquies Deum, adora.

Adoro te clementissime &c. pro tui denudatione, pro dolorum, vulnerumq; tuorum renouatione ante crucem.

Adoro te pro corporis tui extensione super crucem, pro manuum ac pedum tuorum perforsione ac crucifixione.

Adoro te pro crucis eleuatione, & pro crucipendentia tua tribus horis, & tribus clavis tolerata.

Adoro te pro charitate ac benignitate tua, qua orasti pro tortoribus, qua latroni quoque paradysum promisti.

Adoro te pro blasphemia illusioneq; quàm à prætereuntibus crucem pertulisti.

Versus memoriam iuuans.

Nudant, extendunt, pendens, ignoscitque, Vah qui.

Pro compassione, Precatio.

Misericordissime Iesu, aufer à me cor durum & impium, & da mihi cor misericordissimum, pijsimum, compatiensimum ac fidelissimum secundum cor tuum, quo omnes præcipue inimicos diligam, omnibus libenter & amanter subueniam, seruiam ac beneficiam, Amen.

Ad Nonam, prode ad genua, recolensq; peccata tua ingemisce, & dic: Deus propitius esto, &c. Deinde quinquies Deum adora.

Adoro te clementissime &c. pro compassione fidelitq; cura & commendatione erga matrem.

Adoro te pro immensis doloribus vndiq; exaggeratis, quas in cruce omni consolatione destitutus tolerasti, adeò vt ad Patrem clamans, diceres. *Eloi &c. Deus meus, Deus meus, &c.*

Adoro te pro ardentissima siti corporali, & spiritali, & pro gustu fellis & aceti.

Adoro te pro amarissima ignominiosatq; morte tua, & pro descensu animæ tuæ ad inferna, pro eripiendis amicis.

Adoro te pro apertione lateris & cordis tui, vnde fluxit sanguis & aqua.

Versus memorialis.

Condolet, vndique fert, sitiens, moritur, foditurque.

Pro felici morte & purgatione peccatorum tuorum in hac vita, Precatio.

Misericordissime Iesu Christe, omnes labores, vulnera, verbera, sanguinem, tristitiam, mortem tuam, & omnia quæ passus es, charitatem etiam tuam qua passus es, offero tibi pro peccatis meis, & pro peccatis totius mundi. Per hæc omnia te obsecro Christe Iesu, vt in his me purges atque purifices, vt post hanc vitam absque dilatione ad te ingredi meriar in gaudium tuum. Quicquid autem hic me pati volueris, da mihi desideranter, & cum gratiarum actione pati in gloriam & honorem tuum sempiternum, Amen.

Ad

Ad Vesperas procide ad genua & peccata tua recolens ingemisce, & dic: Deus propitius esto mihi: &c. Deinde septies Deum adora, vt sequitur.

Adoro te clementissime, &c. pro depositione corporis tui de cruce.

Adoro te, pro planctu & luctuosa tristitia matris & amicorum super te. *Cum his plangentibus, plange tu quoque Christum adorans, gratias agens & dicens:*

Adoro te, pro omnibus & singulis doloribus ac pœnis singulorum omniumq; membrorum tuorum mei causa toleratis.

Adoro te pro singulis vulneribus, liuoribus, plagis, verberibus, tumoribusq; propter me perpessus.

Adoro te pro singulis quibusq; guttis sacrosancti sanguinis tui, omnium atque singulorum vulnerum pro me fuis.

Versus pro memoria.

De cruce, plangitur, hinc pœnas, & vulnera, sanguis.

Adoro te, pro internis doloribus, tristitijs, pressuris, compassionibus, lachrymis, gemitibus atque suspirijs pro me toleratis.

Adoro te, pro laboribus, fatigationibus, itineribus, improperijs, conuitijs mei amore perpessus, simulq; pro beneficijs omnibus in vtraque natura à te mihi exhibitis.

Versus infra sequitur.

Oratio pro alijs proximis tuis.

Misericordissime Iesu Christe, in omnia vulnera tua, in amantissimum coetuum tibi commendo me, omnesq; mihi commissos ac commendatos, omnēs benefactores, omnes tentatos & afflictos, omnes pro quibus orare volo aut debeo. Miserere quæso omnium, & da vnicique quod illi est necessarium, & quod tibi maximè placet, Amen.

Ad Completorium procide ad genua, peccataq; tua recolens ingemisce, & dic: Deus propitius esto mihi miserissimo peccatori &c. Deinde ter Deum adora, vt sequitur.

Adoro te clementissime &c. quod aromatibus fuisti conditus, & syndone involutus.

Adoro te, quod in monumentum fuisti positus.

Adoro te, quod recedentibus cunctis, in sepulchro fuisti relictus, & à matris tuae desiderabunda resurrecturus expectatus.

Pro duabus superioribus vltimis adorationibus ad Vesperas, & pro his tribus ad Completorium simul est vnus versus memoriam iuuans.

Tristitia, cuncta tulit, vnctus, sepelitur, à matre.

Pro defunctis, Precatio.

Misericordissime Iesu, per omnia vulnera tua, per omnes guttas pretiosissimi sanguinis tui, & per miserationes tuas infinitas obsecro te, vt plena illa, immensaq; virtus passionis ac mortis tue, in purgatorium descendat, cunctisq; animabus defunctorum nunc præstet aut liberationem, aut refrigeriū, Amen.

Si cui alio placuerit modo hoc exercitium diuidi, aut simul vno tempore consinuari, iuxta suam potest deuotionem agere.

Exercitia cuiusmodi adsumere debeat anima quæuis deuota templum ingressa, vel in eodem iam constituta.

Quando

Quando ad templum veneris, humiliter reuerenterq; deo capite in genua prociens, Dominum Deum, creatorem & sponsum tuum suppliciter adorato, & dicit.

Domine sancte Pater, omnipotens aeternae Deus, propter tuam largitatem, & Filij tui, qui pro me sustinuit amarissimam passionem & mortem, & matris eius, huiusq; beati NN. (nomina hic patronum tuum, & patronum templi) excellentissimam sanctitatem, & omnium Sanctorum merita, concede mihi ingratissimo peccatori, & omni beneficio tuo indigno, vt te solum diligam, tui amore semper ferueam, tuum honorem semper sitiam, beneficium passionis filij tui continuè in corde meo habeam, meam miseriam recognoscam & ab omnibus conculcari & contemni cupiam. Nihil me afficiat, nisi tu: nihil me contristet, nisi culpa, Amen.

Quando inspicias crucifixi imaginem humili mente dicit.

O Dulcissime Iesu Christe, cor meum tuis vulneribus saucia, & tuo sanguine inebria mentem meam, vt quocunq; me vertam, semper te videam crucifixum, & quicquid aspexero, tuo sanguine mihi appareat rubricatum, vt sic in te totus tendens, nihil praeter te valeam inuenire, nihil nisi tua vulnera valeam intueri. Haec sit consolatio mea tecum mi Domine vulnerari, tecum despici, & tecum pati. Haec sit mihi afflictio, extra te consolari, aut sub te aliquid meditari. Non quiescat cor meum bone Iesu, donec inueniat te centrum suum, vbi cubet, vbi suum terminet appetitum, Amen.

Alia item aspiratio ad idem.

Scribe quaeso misericordissime Iesu vulnera tua in corde meo preciosissimo sanguine tuo, vt in illis legam dolorem pariter & amorem tuum, & vulnerum tuorum memoria iugiter in secreto cordis mei permaneat, vt dolor compassionis erga te indies in me excitetur, & ardor dilectionis tuae omni hora magis in me accendatur. Da quoque vt omnis creatura mihi vilescat, & tu solus cordi meo dulcescas, Amen.

Quando inspicias crucifixi imaginem.

O Dulcissime Iesu Christe, cor meum tuis vulneribus saucia, & tuo sanguine inebria mentem meam, vt quocunq; me vertam semper te videam crucifixum, &c.

Antequam egrediaris templum, aut sero, quasi valedicturus Domino, aut alio tempore in die, quinque accipe venias, seu genuflexiones, & sexto adora Dominum Deum.

Venia & oratio prima sit confessionis.

Misericordissime Domine Iesu Christe, confiteor tibi omnia mea & vniuersa mundi peccata, quibus te vnquam offendimus, obsecroq; te per innocentissimam mortem tuam, parce nobis, & tribue nobis perfectissima contritione indefinenter ex toto corde legere, integroq; confiteri omnia peccata nostra, Amen.

Venia & oratio secunda, actionis gratiarum.

Benignissime Iesu, pro omnibus & singulis beneficijs, tam mihi, quam cuiuslibet creaturae exhibitis, aut vnquam à te exhibendis, gratias ago & benedico te Deus meus: imò toties tibi gratias ago, quot tua sunt beneficia, & quot creature, Amen.

Venia

Venia & adoratio tertia, oblationis.

Clementissime Iesu, ego offero tibi omnes virtutes & merita sanctissimæ vitæ & passionis tuæ, sed & beatissimæ Mariæ matris tuæ, atque omnium Sanctorum & electorum tuorum in suavissimum cor tuum, & per idem cor Patri tuo pro me, & pro omnibus hominibus tam viuis, quàm defunctis, Amen.

Venia & oratio quarta, resignationis.

Amantissime atque fidelissime Iesu, Domine Deus meus, me ipsum & omnia quæ intra me & circa me sunt, & creaturas tuas omnes & singulas tibi nunc offero, atque resigno in beneplacitum tuum vt nobiscum facias quicquid, & quomodo tibi creatori nostro maximè placet, Amen.

Venia & oratio quinta, obsecrationis.

Pijssime Iesu Christe, obsecro te per dulcedinem cordis tui, vt me & alios quoscunque homines impleas maxima, ardentissima, perpetuâq; charitate, qua facias, vt vnusquisque honorem tuum faciat, & ita se in omnibus habeat atque coram te sit, & perseverando in gratia tua crescat, quantum & quomodo sanctissimæ tuæ voluntati placet, Amen.

Venia sexta, est adoratio.

Oreator & saluator mundi Iesu Christe Deus meus & omnia. Ecce quot creaturæ tuæ sunt à te conditæ, aut cõdendæ, & quot beneficia tuæ sunt creaturis tuis à te exhibita & exhibenda, toties in persona omnium & singularum adoro, laudo & benedico te, & pro omnibus ac singulis gratias ago tibi nunc & semper. Misericordia, gratia, benedictio tua sit super nos in æternum, Amen.

Exercitia aspirationesque inter edendum assumenda.

Ante prandium, aspiratio.

Domine Iesu Christe, in vnione amoris quo hæc mihi commoda præstitisti, & eisdem olim in terris propter me vt i voluisti, da mihi eadem tali gratitudine, timore ac temperantia sumere, vt tibi sit gloria, mihi verò ac omnibus quibus ministras, & per quos ministras, salus proueniat sempiterna, Amen.

Inter edendum aspiratio.

Amor tui dulcis Iesu, cor meum repleat & inebriet, vt extra te nihil concupiscam, nil videam, nihil me afficiat, nihil deleat, nisi tu. Tu solus mihi placeas, tu solus sis desiderium meum, tu solus gaudium, refectio & delectatio mea, Amen.

Inter comedendum, aspiratio altera.

Misericordissime Iesu, miserere quæso omnium qui inedia, frigore, tristitia, seu alia quavis pressura corporis vel cordis affliguntur, da eis fidem, patientiam & consolationem salutarem, vt fiat illis dulce ac suaue, quicquid aduersi in hoc seculo ferunt.

Domine Iesu, tu respice in auxilium eorum, quoniam tibi derelictus est pauper, Psal. 9.

& orphano tu eris adiutor. Tu solus es, qui laborem, & dolorem consideras, Amen.

Hic adde Orationem dominicam & salutationem Angelicam pro omnibus tentatis & afflictis, prout te senseris affici.

Sic orabat S. Gertrudis inter edendum.

Virtus tui diuini amoris, incorporet me totum tibi amantissime Iesu Christe, Amen.

Ad potus quemlibet haustum, aspiratio.

Virtus igniti amoris tui dulcissime Iesu, me totum quaeso in te rapiat & absorbeat, & carnalis concupiscentiae aestum sitimque inanis gloriae omnem penitus in me extinguat, Amen.

Ad quemlibet haustum aspiratio, item altera.

Effectum charitatis tuae, quae tam potenter in intimis tuis praeualuit, ut eam continere non posses, transfunde amantissime Iesu Christe in viscera animae meae, penetretque totam substantiam meam, omnes vires, omnes potestates, omnesque sensus corporis & animae meae ad laudem & gloriam tuam aeternam, Amen.

Post prandium, siue cenam pro omnibus defunctis, Precatio.

Dulcissime, benignissime, amantissimeque Iesu Christe, non est virtus in me, villa aut aliquod meritum, nec habeo quod pro me aut alijs allegare queam, ut à te exaudiar: sed est miseratio tua infinita, passionisque tuae efficaciam inmensa, propter quas non decet te inexorabilem esse. Rogo te igitur per pietatem & misericordiam tuam infinitam, ut sanguinis tui virtus in eos qui in purgatorio detinentur captiui, descendat, atque eorum omnium poenas & cruciatus refrigeret, Amen.

Exercitia aspirationesque inter operandum, vel exterius naturam exercitandum.

Antequam operis quippiam inchoes, institutio breuis.

An te omnia qua incipere debes, observa semper, ut animam tuam leues ad Deum, dirigendo intentionem ac voluntatem tuam ad eius gloriam ac beneplacitum. Potest etiam dicere hoc modo oratio: Veni sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, & ignem tui amoris in eis benigne accende, Amen. *Aut* Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. *Itē*: Intende in adiutorium meum Domine Deus salutis meae, *Itē*: Dulcis Iesu Domine Deus meus, da mihi hoc opus perficere secundum beneplacitum tuum & in gloriam tuam. *Itē*: In vnione charitatis illius, qua opus redemptionis nostrae, id est, salutis, in medio terrae operatus es, commendo tibi Domine Deus meus hoc opus, & omnia studia mea.

Psal. 69.
Psal. 17.

Psal. 2.

Si quid inter actuum tuorum studia bene maleuè acciderit, dic: Deus meus, ne elongeris à me, Deus meus in auxilium meum respice.

Quando coeperis operari, dicito.

Dulcissime Iesu, in vnione omnium laborum & sudorum tuorum, & in vnione charitatis tuae, qua pro nobis labores suscepisti, & triginta tribus annis tolerasti, offero tibi labores & omnia opera mea.

Bone Iesu, hunc laborem meum tibi gratum faciant omnium electorum tuorum labores ac studia pro tui amore gesta, quae quaeso cuncta in suauissimo corde tuo simul vnita, tibi, & per te Patri tuo offero in gloriam tuam, Amen.

Quando vis legere, aut lectionem audire aliquam, ex istis aspirationibus aliquam praemittas, dicendo.

Iesu dulcissime, da mihi intellectum & scrutabor legem tuam, & custodiam illam in toto corde meo.

Mat. 7.

Illumina cor meum, ut sciam, velim, & faciam quod acceptum coram te sit omni tempore.

Decc

Docet me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es.

Da mihi Domine sedium tuarum asistricem, sapientiam, quæ intellectum meum illuminet, cor meum purificet, & affectum meum inflammet, ad cognoscendum & amandum te Dominum Deum meum in omnibus & super omnia, Amen.

Post lectionem, vel bonam inspirationem, dicitur.

Clementissime Pater, per vnigenicum Filium tuum obsecro te, da mihi gratiam & virtutem, hanc inspirationem (si à te fuerit) & omne beneplacitum tuum perficiendi.

Si quando pulchrum delectabile aliud cernis, conuerte cor tuum ad contemplandam pulchritudinem & bonitatem conditoris tui, & orato, dicens.

O Bonitas & pulchritudo creatoris mei incomparabilis, trahe cor meum in admirationem & amorem tui. O si hæc aut aliqua alia creatura tam pulchra est, quam pulcher, quam bonus, quamq; suavis es tu conditor omnium Deus meus? Vtinam nihil me vnquam delectet, nihil placeat quam tu. Vtinam tu solus cor meum possideas, sisq; semper vnicum gaudium, consolatio & requies mea. Dulcis & amabilis Iesu, fac vt omnis creatura mihi vilescat, omnia mundana mihi amarestant, & tu solus dulcescas. Fac, vt in creaturis singulis aliud nihil videam, nihil inueniam, nihil sentiam præter te. Omnia te mihi loquantur, omnia te mihi prædicent, omnia te mihi laudent, omnia me in amorem tui rapiant & inflammet. Ah Deus meus & omnia, imple cor meum, vt extra te omnibus mortuus sim, & in te solo viuam, Amen.

Si quando nouum, aut mirabile vides aliquid, dicitur.

Domine Deus noster, creator & gubernator omnium, te laudent & maiestatem tuam prædicent omnes creaturæ, quia ex te omnia sunt & in te omnia tendunt. Tibi ergo fit honor, laus, & gloria ex omnibus creaturis.

O vtinam digna fiat anima mea, omni momento tuam præsentiam sentire & castissimo perpetuoq; amplexu feruentissimi amoris reuerenter ac inseparabiliter te constringere, Amen.

Quicquid occurrerit, vel non occurrerit, in laudem Dei ita conuertas, dicendo.

Quoties hoc mihi occurrerit aut non occurrerit, ô Deus immense, ô amator fidelissime, toties innumerabiliter & in infinitum sæpius beatorum spirituum agmina, mille millia, & decies millies centena millia te ex me salurent, & Sancto: um omnium feruentia desideria pro me tibi supplicent, & creaturarum omnium decore & venustas meo nomine te honorent & laudent, Amen.

Videndo pulchra, cogita hæc omnia, & pulchriora esse in cælo. Videndo horribilia, cogita hæc omnia, & horribiliora esse in inferno.

Quando oblectat serenitas aeris, aut quando prata aut hortos contemplaris, dicitur.

O Lumen indeficiens, omni iucunditate plenum Deus meus, omni decore pulchrior, omniq; amœnitate suauior. Heu me miserimum, quod cor meum varijs, multis, & abs te alienis rebus est occupatum & inquinatum. Omnia te loquantur, & ego te neque sentio, neque aduerto. Domine Deus meus, omnia quæ fecisti in cælo & in terra, tua sunt, & bona sunt: sed tu optimum, summum & infinitum bonum es. Propter nos tu omnia fecisti, vt omnipotentiam, sapientiam & bonitatem tuam nobis monstrares.

Ah vtinam omnes creaturæ tuæ & sensibilia cuncta vulnerent cor meum tui

amore, vt anima mea ad te indefinenter aspiret. Insinua te cordi meo Deus meus vt omnes vires, omnes sensus, & intima cuncta animæ meæ in te amore liquefcat, in te fluant & absorbeantur.

Quàm feruens est hic dies. At bone Iesu, nisi tua in nobis lux luceat, quid nobis de sole hoc sensibili? Fac igitur, vt omnes tenebræ à nobis expellantur, & vras nos æstus tuæ feruentissimæ charitatis, Amen.

Videndo hortum, flores & arbores, aspiratio.

Bone Iesu, quàm multa sunt hic consolationem, instructionem, profectum, & admirationem excitantia, omnia à te nobis data: à te (inquam) potentissimo, altissimo, immenso, nobis vermiculis & ingratis. Fac igitur pijsime Iesu, vt nihil nos à te abducatur, sed omnia nos hinc ad te trahant, Amen.

Videndo amœna, aspiratio.

Iesu bone, infinita, sit tibi laus & gratiarum actio, qui tot & tanta creasti & dedisti nobis, non solum ad sustentationem sed etiam ad consolationem, pro immensa tua ad nos dilectione. Dulcis Iesu, vtinam ad te suspirent, ad te currant, in te fluant, in te stabiliantur, & in te quiescant omnia vota & desideria nostra, Amen.

Quando vides ignem, aut sentis calorem, aspiratio.

O Domine mi Iesu Christe, ô amor semper ardens & nunquam deficiens, viquequo frigidus maneo? quousque meam tepiditatem toleras? Ah quando diligam te ex omnibus viribus & medullis animæ meæ? Ah vtinam charitatem & bonitatem tuam perfectè cognoscerem. Ah vtinam cor meum amoris tui ignea sagitta ita transfodiat, vt amoris tui vulnus in me semper renouetur, & indies dilatetur. Vtinam cor meum iugi incendio amoris confusetur, & cordi tuo vniatur, vt omnis amor alius peregrinus in me extinguatur, Amen.

Quando beneficij aliquid accipis, aspiratio.

Benignissime Domine Deus meus, gratias ago tibi pro amore tuo erga me ingratisimum & vilissimum peccatorem plus quàm paternum: vnde hoc & alia infinita tua beneficia prodeunt. Fac igitur quæso pie Deus, me tibi fidelem, vt te solum quæram, tuum honorem sciam, cuncta in gloriam tuam referam: mihi verò nihil nisi peccata mea tribuam, in te solo delecter & requiescam, Amen.

Alia ad idem aspiratio.

Dulcis Iesu, præsta vt in vniione huius charitatis qua nos diligis, hoc dono vtar secundum beneplacitum tuum, & ad gloriam tuam, Amen.

Quando aliquid honoris tibi offertur, aut alio tempore quandocumq; vis, aspiratio.

O Infinita bonitas Domine Deus meus, tibi soli sit honor & gloria, mihi nihil debetur nisi confusio & despectio. Rogo tamen te pijsime Iesu, ne tu me abijcias, sed facias vt fideliter tibi semper inhæream, vt extra te in nulla consolationem recipiam. Tu enim es Deus meus, ego verò sum puluisculus terræ, & prorsus nihil. Nihilominus quia creasti me, amas quod fecisti. Facias igitur vt & ego amem te, Deus meus, creator meus, ex intimis medullis animæ meæ, Amen.

Quando laudaris, aut quando vana gloria pulsaris, aspiratio.

Non mihi Domine Deus meus, sed nomini tuo sit gloria, & laus sempiterna ab omni creatura, Amen.

Item

Item ad idem aspiratio.

Hunc honorem tibi offero Domine Deus meus in vnione illius honoris, que te colit cœli curia & vniuersus orbis, Amen.

Item ad idem aspiratio.

TE decet laus, te decet hymnus, tibi gloria Deo Patri & Filio cum sancto Spiritu in secula seculorum, Amen.

Exiturus inter homines, commendate Deo hoc modo, & dicite.

Amantissime Iesu, omnes sensus & vires animæ meæ, omnia membra corporis mei, totumq; cor meum commendo tibi & hæc custodienda, regenda, ac seruanda recondo in vulnus illud gratiosissimum & fidelissimum cordis tui, vt ibi tu ab omni peccato, ab omni delectatione & affectione vitiosa me præferues, & velle & nolle, quiescere & operari meum in te concludas ac pericias, omniumq; actuum & cogitationum mearum sis tu principium, intentio & finis.

Dulcis Iesu, da mihi perfectissima abnegatione me ipsius, vestigia sacrosanctæ vitæ tuæ deuotissime & perfectissime imitari, & in omnibus beneplacito tuo conformari, Amen.

Cum reuerteris ab occupationibus aut conuersatione hominum ad quietem & silentium cordis dicite.

O Amator amabilissime, vnica consolatio & requies animæ meæ, nunc omni creaturæ abrenuntio, & ad te dulcissime Iesu me conuerto, teq; omni desiderabili præligo: suscipe & posside me per gratiam tuam, trahe me in te, & fac vt in auertibiliter inhæream & quiescam in te. Amen.

PHARETRAE DIVINI AMORIS Libri Secundi pars III.

Complectens in se vti Horæ (quas vocant Canonicas) sint à cunctis Ecclesiæ Dei ministris persoluedæ: qua item ratione eadem possint ad D. N. Iesu Christi referri vitam passionemque.

Ante horarum initium Precatio, I.

Peri Domine os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum, & munda cor meum à vanis, noxijs & peruersis cogitationibus, vt exaudiri merear ante conspectum diuinæ Maiestatis tuæ, Amen.

Precatio, II.

Domine Iesu Christe, da mihi gratiam, vt hanc horam deuotè persoluere possim, in vnione illius amoris, quo tu in hoc mundo Patri tuo cœlesti laudes diuinas persoluisti, Amen.

Precatio, III.

N Omnipo-

Omnipotens sempiternus Deus, qui nos cum nihil essemus de nihilo creasti cum perissemus, misericorditer redemisti, rogo te per incommutabilem Maternitatem tuam, suscipe has laudes & orationes, quas tibi nunc & omni tempore dicturus sum in illa vnione charitatis, qua vnigenitum, Filium tuum misisti in vterum Virginis Mariæ, eumque patientem & morientem in cruce suscepisti, Amen.

Precatio. IV.

Plissime Domine Deus, præsta mihi has horas attente, intente & deuote perfoluere, ad laudem & gloriam diuini nominis tui, ad meam salutem, proximorum profectum & vtilitatem, secundum S. Ecclesiæ intentionem & meam professionem, & ad animarum quarum in purgatorio sunt gaudium & consolationem, Amen.

Precatio. V.

Olesu vigilantissime animarum pastor, ea quæso sollicitudine ac vigilantia, qua charissimos tuos discipulos tristitia & mœrore oppressos in oratione fouisti, me quoque misericorditer fouere dignare, ac omnem somnolentiam & teporem ab oculis meis procul abige, quo toto cordis affectu preces meas tibi exoluere, sineque intermissione te laudare, honorare & proximos meos ad te laudandum incitare possim. Non obruat me Domine Deus meus vitiorum somnus dum diuinas tuas decantare debeam laudes, sed tuæ charitatis flamma vehementer me inflammet, vt in diuino tuo conspectu, omniumque angelorum ac beatorum spirituum præsentia, reuerenter, deuote ac pie me geram. cor ad te semper subleuando, oculos ab omni euagatione continendo, linguam à vaniloquio custodiendo, totumque spiritum meum in te refundendo, Amen.

Effusiones cordis, ad septem horas canonicas accommodandæ.

Ad Matutinas, breuis effusio cordis.

Domine Iesu Christe amator fidelissime, en offero tibi charitatem illam, paciendi que desiderium, quo inimicis tuis vltro te obuium capiendumque prebuiisti. En offero tibi vincula, verbera, impropria, conuitia, blasphemias, alapas sputa, colaphos, aliaque ignominiosa multa, quæ in domibus Annæ & Cayphæ per totam noctem passus es, quando à Iuda traditus, à Petro ter negatus, à scribis & pharisæis damnatus, à vilissimis quibusque velatus & illusus es.

Pro his, aliisque omnibus ac singulis, & pro immensa charitate tua qua nos diligis amantissime Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te & gratias tibi ago, meque totum in honorem ac beneplacitum tuum offero, oras vt gratia tua me repleat, quæ peccata omnia in me deleat, priuatum amorem ac vita cuncta mortificet, omnesque sensus, cogitatus atque affectiones meas purificet, in te trahat, stabiliat, atque concludat, Amen.

Ad Primam, effusio cordis breuis.

O Domine Iesu Christe, en offero tibi omnem illam ignominiam ac contumeliam, quam pro me passus es, quando mane à Iudeorum senioribus ad mortem damnatus, vinctus, consputus, ad Pilatum ad Herodemque ducebaris & reducebaris accusabaris, & tacebas: spernebaris, probrosaque veste illudebaris, & sustinebas.

Eia misericordissime Iesu, omnia verbera, omnemque poenam, omnes iniurias atque

atq; blasphemias offero tibi, & pro omnibus his te adoro, laudo, benedico, & gratias tibi ago, obsecrans te per immentam bonitatem tuam, infunde cordi meo perfectissimam humilitatem, qua omnem gloriam & honorem detester & fugiã, propriam cognoscam vilitatem, me ipsum despiciam, meiq; contemptum diligã. Dulcis Iesu, fac ut cupiam, ex animoq; gaudeam nesciri, despici, vilis æstimari, atq; contumelias pati, Amen.

Ad Tertiam, effusio cordis.

O Domine Iesu Christe, en offero tibi pudicissimi corporis tui nudationem, innocentissimamq; illam cordis tui verecundiam, simulq; acerbissimos quosq; & corporis dolores & cordis tui angustias, quando circa horam tertiam toto corpore nudatus ad columnam ligaberis, flagellaberis, vulneraberis, ac subinde veste coccinea amictus, spinis coronaberis, salutaris, adoraberis, intereaq; conspueberis, alapis & arundine cædeberis. Atq; sic illusus, sic miserabiliter vulneratus, sic afflictus & sanguine ac sputis fœdatus, tandem populo spectandus produceberis: à quo dum magno furore ac invidia ad crucem es postulatus, latrone dimisso ante tribunal statueberis, damnaberis, & ad caluarie locum baiulans tibi crucem, educeberis. Vbi matre quoq; occurrente, amicis flentibus, inimicis insultantibus traheberis, subannaberis ac impelleberis, donec deficientibus viribus inter verbera & cruenta vestigia, inter gemitus & suspiria ante oculos matris sub cruce corruisti.

Eia misericordissime Iesu omnia opprobria & derisiones, omnesq; acerbos gressus pedum tuorum, inter amara exprobrantium verba & verbera, omnem liuorem & dolorem corporis tui, offero tibi. Et pro his omnibus gratias tibi ago, teq; adoro, laudo, & benedico, obsecrans te per effusionem benedicti sanguinis tui, & per immentam charitatem qua nos diligis, da mihi perfectissimam patientiam, patientiãq; desiderium, ut in omni aduersitate & contumelia, in omni dolore ac pressura, te laudem, tibi gratias agam, neq; tibi ex abyssu cordis mei in perfecta abnegatione me ipsius relinquam, & in omne beneplacitum tuum offeram, Amen.

Ad Sextam, cordis effusio.

O Domine Iesu Christe, en offero tibi nudationem vulnerati corporis tui, dolorumq; & vulnerum renouationem, extensionem membrorum, crucifixionem manuum ac pedum, neruorum quoq; ruptionem, compagum solutionem, & effusionem preciosi sanguinis tui, quæ omnia & complura alia tu amantissime Iesu circa horam sextam passus es in cruce in Caluarie loco, quando inter latrones eleuatus, à prætereuntibus & exprobrantibus despectus, ab vno latronum obiurgatus, ab altero pro venia rogatus, pro inimicis Patrem orabas, reo pœniten- ti paradysum promittebas, matremq; sub cruce stantem & morore tabescentem discipulo commendabas.

Eia misericordissime Iesu, pro omnibus his pœnis, gemitibus, tristitijs, pressuris atq; cruciatibus, tam externis quam internis, adoro, laudo & benedico te & gratias ago tibi, obsecrans te per singulas guttas rosei sanguinis tui, non finas me separari aut auerti à te, sed crucifige in me quicquid est crucifigendum, & clavis ardentissimæ charitatis vulnera atq; constringe me. Fac ut oculis imò omnibus sensibus meis nunquam desit memoria & imago dolorosæ huius crucipendentis tuæ, quæ cor meum sauciet, inebriet, absorbeat atq; in te pœnitentius transformet, Amen.

Ad Nonam, effusio cordis.

Isa. 42

O Domine Iesu Christe, en offero tibi lamentabilem illam cordis & omnium membrorum tuorum angustiam, pressuram atq; derelictionem, quando omni consolatione destitutus, pœnis quibuslibet vndiq; aggrauatus, pressuris cunctis tortus expositus, totus vulneratus, totus abiectus, & quasi leprosus atq; percussus à Deo, virorumq; omniam nouissimus, neq; speciem habens, neque decorem, à planta pedis vsq; ad verticem capitis nō habuisti in corpore tuo vbi esset sanitas: sed cruci immobiliter affixus, omni consolatione destitutus circa horam nonam, lugentibus etiam elementis, ad Patrem, *Eli, Eli, lama zabani*, clamabas, & vehementi siti æstuans, atq; id ipsum clamando indicans, ne guttam quidem aquæ recipias: sed inter lachrimas, dum valido clamore te Patri offerens commendasti, inclinato capite spiritum emittebas.

Eia suauissime Iesu, per omnes plagas, vulnera, dolores & liuores tuos, per amarissimam mortem & viuifici cordis tui ruptionem, per animæ tuæ sanctissimæ à corpore separationem, per transixionem lateris, & apertionem cordis tui, & per sanguinis & aquæ emanationem, per victoriosam quoq; obedientiæ tuæ ac vitalis triumphî consummationem, pro quibus adoro, laudo, benedico te, & gratias ago) obsecro te, vt mundo & omnibus concupisceatjs, vitijs atq; quibuscunq; inordinationibus (quæ tibi non placeant) moriar, & tibi soli viuam, te solum sentiam, tibi soli inhæream, tibi soli merear conformari, tibi, soli perpetuo ac inseparabiliter vniri, Amen.

Ad Vesperas, effusio cordis.

O Domine Iesu Christe, en offero tibi nunc flebilem illam corporis tui depositionem de cruce, matris in sinum te suum recipientis angustiam atq; mœrorem, amicorumq; lugentium tristitiam.

Pro quibus omnibus adoro, laudo, & benedico te, & gratias ago tibi, oroq; te Domine Deus meus, infunde cordi meo perfectissimam humilitatem ac mansuetudinem, patientiam, mititatem, compansionem & perfectissimam ad omnes homines, præsertim ad inimicos, exuberantem charitatem, & fac vt anima mea de corpore egrediens, per merita passiõis tuæ, perq; cunctas miseraciones tuas inueniatur tota pura & immaculata, tota tibi reconciliata, tota tibi placens & accepta, ad tua gaudia euestigio egressura, Amen.

Ad Completorium, effusio cordis.

O Domine IESV Christe, offero tibi nunc mœstam illam sepelitionem corporis tui, aromatibus conditi atq; syndone inuoluti, tristemq; amicorum cum matre reditum, amatricis tuæ Magdalenz pietatem, & gemitum matris tuæ resurrectionem certa fide expectantis æstuans desiderium, sanctorumq; interea in symbo post infinita suspiria, ex tua præsentia gaudium exultantemq; triumphum atq; egressum.

Pro quibus omnihus te adoro, laudo & benedico, tibi gratias ago, teq; per tuam bonitatem obsecro, vt vniuersæ tuæ miserearis hereditati, quam tuo præciosissimo sanguine redemisti: largiaris Ecclesiæ tuæ reformationem & pacem, viuentibus tui amorem atq; salutem, de sanctis requiem, & omnibus nobis hic gratiam, & post hæc vitam miseram, vitam beatam & sempiternam, Amen.

5170

Sero in crepusculo sineq̄, dici, Precatio.

O Domine Iesu Christe, en offero tibi omnem vitam tuam innocentissimam sanctissimamq̄, laboribus & ærumnis attritam, virtutibusq̄ plenam. En offero tibi cœnam nunc illam typicam, qua legi obediens, & ad patiendum pro nobis feruens, simulq̄ nobis exemplum imitandi ac monimentum te recolendi diligentiq̄ relinquens, discipulorum pedes lauisti, corporis & sanguinis tui sacramento refectioem nobis instituisti, & p̄d̄st sermonem dulcissimum atque amore plenum, quo discipulos confortasti, ad hortum egrediens, tristari vsq̄ ad mortem & pauere cœpisti.

Eia amantissime Iesu, per trinam illam orationem tuam in monte Oliueti, per moriendi pauorem simul ac desiderium, per cordis tui angustiam atq̄ pressuram, per exuberantem totius corporis tui sudorem sanguineum (pro quibus te adoro, laudo, benedico, tibiq̄ gratias ago) offero & commendo me tibi, omnesq̄ qui mihi commendati sunt, & pro quibus orare debeo aut cupio, orans vt nos facias omnes secundum beneplacitum tuum, quomodo maxime tibi placuerit nos esse, Amen.

Ad horas Canonicas septem, preces itidem septem, pie iuxta ac deuotæ,

AD MATVTINAS.

Ea qua Christus pro nobis sustinuit offeruntur illi denuo per suum pijsimum cor pro nostris malefactis.

Pissime Iesu Christe adoro, laudo, benedico & gratias ago immensæ Maieitati tuæ, quod tam innumera pro me incommoda, labores, corporis fatigationes, famem, sitim, æstum, frigus, & id genus afflictiones sustinere non es dedignatus, offerens eadem tibi omnia per pijsimum cor tuum in vnione eiusdem charitatis tuæ, qua ea perpeti non recuastis pro peccatis meis, ac totius mundi delictis, Amen.

Ad Primam horam.

Pro charitate promptitudineq̄, implendi Dei in cunctis beneplacitum.

Amantissime Domine Iesu Christe, ardor ille charitatis, qui te, vt errantem me quæres, perditumq̄ saluares, fecit incarnari, laborare, in oratione pernoctare, prædicare, pati ac mori, ardeat in me quæso semper, vrgeatq̄ me, vt in omne beneplacitum tuum promptus, alacer atq̄ deuotus inueniar, & omne tempus, omnesq̄ vires meas in tuam gloriam expendam, Amen.

Ad horam Tertiam.

Pro flexibilitate cordis humani, ac imitatione Christi formium virtutum.

Adoro te Domine Iesu Christe, qui nobis in teipso, & bene viuendi normam, & omnium exemplar virtutum præbuiisti. Erga omnes enim, quamlibet viles & miseros, quam eras, pie Iesu, misericors, quam mitis, quam benignus, quam humilis, quam charitate plenus? Frange igitur quæso cordis mei duritiam, & fac me tuas virtutes imitari, tuq̄ me studeam semper voluntati in omnibus conformare, Amen.

Ad horam Sextam.

Pro contritione, paupertateq; spiritus.

Domine Iesu Christe, quamuis rex gloriæ, vniuersitatis dominus, Filiusq; sis Dei Patris, quamuis infinita, cunctisq; incomprehensibilis sit Maiestas tua, tamen despici, illudi, hominum obprobrium & ignominia fieri, lacronibus sociari, cumq; eisdem damnari pro me dignatus es, infunde quæso mihi iugem veramq; contritionem & paupertatem spiritus, qua meipsum sancto odio contemnā, te verò semper & super omnia & in omnibus exaltem, colam ac diligam, Amen.

Ad horam Nonam.

Pro patientia in aduersis.

Benigne Iesu Christe, pro doloribus pœnis, cruciatibus, omnibus pro vulneribus quoque tuis singulis, adoro, laudo, benedico, atque gratias tibi ago, quia propter me eadem sustinuiti: obsecrans te per infinitam misericordiam tuā, vt hæc omnia pro peccatis omnibus, proq; totius mundi iniquitatibus suscipias, & patientiam mihi inter omnia aduersa perfectissimam infundas, Amen.

Ad Vesperas.

Pro fide, spe & charitate adipiscendis.

Divissime Iesu Christe, omnes tristitias, dolores, afflictiones, omnes quoque compassiones ac gemitus cordis tui internos, offero tibi pro peccatis meis, & eadem contra omnem tristitiam inordinatam, contra timorem & pusillanimitatem meam tibi exhibeo: orans vt hæc auferas à me, mihiq; spem, fidem, charitatemq; (quibus tibi inauertibiliter inhæream) infundas, Amen.

Ad Completorium.

Pro virium corporis ac animæ in Dei laude & obsequio impensione.

Misericordissime Iesu Christe, qui vulneribus atq; liuoribus propter me aded fuisti repletus, vt à planta pedis vsque ad verticem capitis, nulla in te fuerit sanitas: quique sanguinem tuum vniuersum pro mei redemptione tam abunde tamq; copiose effudisti, vt veluti arefactus ex solis ardore appareres: per has singulas sanguinis tui nobilissimi guttas, te obsecro, vt omnes vires animæ & corporis mei, omneq; tempus vitæ meæ facias me expendere in laudem, gloriam, ac supremum beneplacitum cordis tui dulcis Iesu, qui es benedictus in secula, Amen.

Post horarum canonicarum persolutionem ad Deum, pro negligentiarum expiatione, Precatio.

Gratias tibi ago omnipotens sempiternus Deus, quod me indignum & flagitiosum peccatorem ad tuum seruitium nullis meis meritis, sed sola dignatione tua vocare dignatus es. Rogo te per dolorem vulnerum Domini nostri Iesu Christi vnigeniti tui, & per sanctissimi sanguinis eius effusionem ac innocentissimæ mortis virtutem, suscipe hoc sacrificium seruitutis meæ, licet multis negligentis & virijs inquinatū, in vnione illius gratissimæ tibi charitatis, qua semetipsum idem filius tuus Dominus noster Iesus Christus obtulit holocaustum in cruce pro nobis, ad gloriam Maiestatis tuæ, pro peccatis meis, pro Ecclesia tua sancta, pro animabus

mabus

mabus in purgatorio, & pro quibus teneor vel intendere debeo: & concede mihi vt in veritate te perfectè diligam, & in virtutibus indies proficiam, & in seruitio tuo semper deuotior, alacrior, fidelior, & magis strenuus inueniar. Ad quod obtinendū benedicat me omnipotentia Patris, instruat me sapientia filij, repleat me dulcedo Spiritus sancti, attrahatq; me diuina gratia, & vniat me secum sine fine, Amen.

Post horarum canonicarum per solutionem, ad beatissimam Virginem Mariam, Antiphona.

O Flos florum, & domicilium virtutum, & electissima mulierum B. virgo Maria, cuius solius commercio fragilitas humana inuenit aditum resurgendi. Admitte preces nostras intra sacrarium exauditionis tuæ, & reporta nobis gratiam reconciliationis Sit per te excusabile, quod per te ingerimus. Accipe quod offerimus. Impetra quod rogamus, quia nec potentio remeritis ad placandam iram iudicis inuenimus, quam te, quæ meruisti mater existere eiusdem redemptoris & iudicis. *Versus.* Dignare me laudare te virgo sacra.

Respons. Da mihi virtutem contra hostes tuos. *Precatio.*

Concede misericors Deus fragilitati nostræ subsidium, vt qui sanctæ Dei genitricis conceptionem, natiuitatem, præsentationem, annunciationem, compassionem, requiem seu dormitionem, assumptionem, beatificationem seu coronationem, veneramur, intercessionis eius auxilio igne ardentissimæ charitatis accendamus, vt peccatis nostris tua miseratione deletis, per te mereamur cunctas tentationes vincere, mundum contemnere, in aduersis gratias agere, velle pati ac despici, priuatum amorem occidere, vitia mortificare, & in omne beneplacitū tuū fideliter nos tibi vsque ad mortem resignare. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui dilexit nos & lauit nos in sanguine suo, pro nobis crucifixus & mortuus, tecum in vnitatis Spiritus sancti per æterna secula benedictus, Amen. Apoc. 1.

Prædictæ festiuitates ita distinguenda sunt, vt quilibet dies hebdomada suum proprium habeat festum, Exempli gratia. Feria secunda Conceptionem. Feria tertia Natiuitatem &c. & sic per ordinem.

Efficacissima ad Iesum, Precatio.

O Nuda humanitas, & magnum martyrium, & virtus sanguinis, & mortis acerbitas, & diuina dulcedo Domini nostri Iesu Christi adiuua me ad æternam felicitatem, Amen.

Leo Papa decimus, concessit remissionem omnium defectuum, in horis canonicis humana fragilitate commissorum, omnibus hæc sequentia dicentibus.

Sacro sanctæ & indiuiduæ Trinitati, crucifixi Domini nostri Iesu Christi humanitati, beatissimæ ac gloriosissimæ virginis Mariæ fecunditati, & omnium Sanctorum vniuersitati sit sempiterna laus, honor, virtus & gloria ab omni creatura, nobisq; remissio omnium peccatorum & negligentiarum per infinita secula seculorum Et beata viscera Mariæ virginis, quæ porcauerunt æterni Patris Filium: & beata vbera quæ lactauerunt Christum Dominum nostrum, Amen.

Pater noster & Ave Maria, pro felici st. an. summi pontificis & sanctæ Matris Ecclesiæ. Item Ecclesiæ, & Omnipotens sempiternus Deus qui viuorum.

PHARETRAE DIVINI AMORIS

Libri Secundi Pars IV.

Complectens in se Exercitia compendiosa efficaciaque vehementer, quibus quisque sese dignè ad celebrandum siue communicandum possit præparare, per sui ipsius diligentem examinationem, mentisque recollectionem. Modus item quomodo multi diuinissimi sacrificij Missæ participes fieri possint, nonnullaque alia exercitia Missæ sacrificium oblatoris necessaria.

Effusio cordis deuotissima ante altaris accessum, vt multi sacratissimi officij Missa participes efficiantur.

Enigmisime bonorum omnium largitor, sapientissime meritorum remunerator, suffragiorumque omnium ponderator Domine Christe Iesu: Sacrificium quod tibi hodie paupericia mea deuotio, quam solus inueneris & metiris, offerre constituit, dignanter non tam secundum eiusdem meæ deuotionis valorem, quam secundum tuam clementiam immensam suscipito. Non pro his duntaxat pro quibus specialiter ordinatum est, verum pro me etiam, & pro his quibus ex pietate aut charitatis debito affricus sum. Neque enim te qui cuncta nosti, latet, quantum hinc pro peccatis meis innumeris, illinc pro tuis debitor sim gratuitis beneficijs. Deinde quantum proximis, præcipue eis de quorum labore manuum ac vultus sudore, panem comedo ac vestior in abundantia, debeam, atque progenitoribus ac benefactoribus meis, quorum ope atque industria in hanc perueni horam. Nec desunt qui meis sese commendarunt orationibus. Sunt item qui suos mihi impartiuntur labores & orationes, & vicissitudinem à me requirunt. Postremò ipsi à me exigunt orationem, quos defraudauit, quos fama aut rebus læsi, quos scandalizauit, quos seduxi, quos verbis aut moribus offendi. Item qui sua mihi peccata confitentur, aut quibus ego confiteor. Quo fit, vt ferè totius Christianæ religionis exercitus à me debetum exposulet. Pauper itaque & miser vim patior.

Memor tamen suauissime Domine vniuersarum miserationum tuarum deuotissime flagito, vt tot tantisque creditoribus meis pro me respondeas, hancque Missam (& si qua alia te donante fecero beneplacita) suscipiens per suauissimum cor tuum, in sacrosancta passionis ac mortis tuæ, beatissimaque matris tuæ & omnium Sanctorum tuorum commemorationem, atque secundum multitudinem liberalissimæ donationis tuæ, singulis, prout unicuique opus ad salutem ac liberationem, attribuas.

Fiat hoc sacrificium pijsime Iesu propter infinitam bonitatis tuæ dulcedinem, qua ipsum in S. Ecclesia esse ordinasti: propter amarissimam passionem tuam & mortem, qua ipsum fundasti: propter ardentissimam charitatem, qua in cœna leuatis oculis gratias agens Deo Patri ipsum instituisti, & propter merita, & intercessionem gloriosissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium, fiat inquam, hoc sacrificium Missæ mihi & singulis effectus atque fructus tam integer, ac si singulariter pro quolibet

bet nostrum tibi offerretur. Tu enim es perditorum omnium hostia pacifica, quæ sola odoris tui suavitate Patrem tuum cælestem nobis placare & reconciliare potes Christe Iesu piensissime. Qui cum eodem Deo Patre in vnitæte Spiritus sancti viuis & regnas Deus per infinita seculorum secula, Amen.

Que ad cordis compunctionem faciunt, superius multa admodum ordinata sunt, ea quilibet hoc in loco exercere potest si se ad hoc trahi sentiat. Referatur quoq; huc illa effusio cordis generalis, siue meditatio animi gratias agentis Deo pro beneficijs acceptis, suamq; propriam indignitatem, vilitatem & ingratitude plangentis. Non incommodè etiam ignitas illas animi aspirationes siue iaculatorias orationes ad Deum paulò ante recitatas quisque sua posset deuotioni accommodare, atq; ad suum quotidianum profectum inleclere ad magis digne celebrandum, siue communicandum. Sin autem maluerit quis in dominica se passione exercere & ad digne celebrandum se preparare, Exercitia deuotissima in hoc libro reperiet, quæ suo cuiq; loco diligenter annotauimus.

Sacrificaturus vti spiritum suum debeat colligere, intencionemq; celebrandi formare.

Benignissime Domine Iesu Christe in memoriam & gratiarum actionem sacrosanctæ incarnationis, passionis & mortis tuæ, in memoriam immensæ charitatis tuæ, quæ misericordiam & beneficia tua super nos multiplicasti ab æterno & vsq; in æternum, in tui (inquam) memoriam Deus bonorum omnium largitor, sacrificium tibi offerre nunc cupio. Et vti nam ex toto cordis mei desiderio verè id cupiam, & dignè perficiam cum profundissima humilitate & reuerentia, cū ardentissima deuotione & stabili cordis inhaerentia in te, in laudem & gloriã nominis tui, ad salutem & profectum omnium generaliter, pro quibus tu mortuus es eorum verò singulariter, pro quibus tu orari singulariter vis, aut ego debeo.

Atq; vti nam dulcissime Iesu, ne pollutus atq; aded indignus accedam, tu in tuis vulneribus laues & munda me ab omnibus peccatis, vitijs, negligentijs, erroribus, & cæteris omnibus quibus vnquam tibi displicui aut displiceo. Vti nam impleas & ornes me perfectissima charitatè atq; omnibus virtutibus, quibus tibi placere debeo. Confirma me in gratia tua tanta, per quam impossibile mihi fiat à te excidere, vt sic in vnione illius intencionis, illius deuotionis illius puritatis, illius charitatis, quibus tu instituisti, obtulisti & offerri voluisti à nobis hoc sacrificium, nunc tibi illud offeram, & in eiusdem vnione me ipsum totum in beneplacitum tuum offerã holocaustum. Inde quoque mihi & Ecclesiæ tuæ filijs eam virtutem & fructum cõsequar, quæ passio tua amarissima & ignominiosa in cruce mors contulit mundo, in cuius memoriam & venerationem nunc ad altare tuum accedo, & ex gratia tua, sub custodia & protectione tua, tuum auxilium, tuam directionem, tuum Spiritum sanctum in me inuocans. Qui cum Patre & eodem Spiritu sancto viuis & regnas Deus per omnia secula seculorum, Amen.

Effusio alia cordis breuis.

Domine Iesu Christe, qui vniuersorum es conditor, omniumq; bonorum largitor, en ego pauper, nudus, miser & miserabilis, multis peccatis obstrictus, multis vitijs & abominationibus inquinatus, infinitis beneficijs tuis debitor, pro multis hominibus singulariter, pro omnibus autem generaliter orare teneor. Itaque vim patiens ad te confugio, responde pro me. Tibi enim offerre cupio suauissime Iesu sacrificium corporis & sanguinis tui in gratiarum actionem, & in

memo-

memoriam charitatis, passionis, & mortis tuæ, obsecrans te per temetipsum Deus meus, ut illud per cor tuum suscipias, & Patri offeras in vnione omnium meritõrum tuorum, in vnione perpetuæ orationis tuæ, quam facis ad Patrem pro nobis, in vnione virtutis & efficacis, quibus operata est mors tua in cruce, & dones mihi & vniuersæ hæreditati tuæ tuo sanguine redemptæ, eundem fructum percipere, quem tu nobis operatus es, & meruisti in cruce.

Eia piissime Domine, præsta ut hoc sacrificium missæ ita etiam tibi offeram in vnione illius intentionis, illius pietatis, feruoris, deuotionis, charitatis ac reuerentis, quibus tu illud obtulisti in ara crucis, quibus illud etiam offerendum instituisti, & à nobis offerri voluisti. Diues es in miserationibus: tua sunt omnia munera nostra, tua sunt etiam merita nostra, tua sunt præmia nostra: totum est misericordis tuæ, quod habemus & sumus. Parce nobis Domine, & miserere vniuerso humano generi, quod tu creasti, quod etiam pro nobis moriens à morte redemisti. Da vnicuique sicut tu scis, potes, & vis, ad gloriam tuam, & omnium salutem, dulcissime ac misericordissime Domine Iesu Christe Deus meus, Amen.

Effusio cordis item alia ante missam, seu ante sumptionem Eucharistis.

Omnipotens æterne Deus, quantum erubescere debeo in oculis maiestatis tuæ, qui tam deformis, tam inops, tam sordidus, tam vilis, tam miser & ingratus ad te venio, nihil mecum, præter iniquitatum mearum fasciculos adferens. Et hoc cui conquerar mi Domine, nisi tibi ipsi, qui misericordissimus es, qui medicus animarum es, simulq; piissimus saluator? Sana igitur me clementissime Domine in vulneribus tuis, laua me in sanguine tuo, purifica me in miserationibus tuis infinitis. Da mihi omnia merita, omnes virtutes, omnes iustitias, omnem deniq; decorem vitæ, passionis ac mortis tuæ, amator ac redemptor fidelissime. Da mihi etiam omnia merita ac virtutes beatissimæ Mariæ virginis ac matris tuæ, omnium Sanctõrum tuorum, & præcipue quorũ hodie est festiuitas in regno tuo. Da mihi omnia desideria sancta, omnem deuotionem, ac virtutes amicorum tuorũ N. N. atq; omnium electõrum tuorum, qui sunt in hoc mundo (quos ò pie Deus nunc quæso facias tibi mecum assistere, mecum offerre, mecumq; gratiæ tuæ participes fore) ne appareat in conspectu tuo ignominia nuditatis ac vilitatis meæ. Illumina quæso æterne Deus visitatione tua cor meum, & omnes tenebras expelle à me. Fac me sentire cum timore ac reuerentia, cum profundissima humilitate, cum ardentissimo castissimõq; amore iugem præsentiam tuam, quo simul mergar in abyssum cognitionis propriæ nihilitatis, & tuæ bonitatis. Inflamma cor meum quæso igne illo ardentissimæ ac potentissimæ charitatis tuæ, quæ te ad nos, & pro nobis ad mortem traxit. Illo quæso igne gloriose, benedicte, & misericordis me Deus, ardeat semper cor meum, quo omnes vires, omnes potentias, omnesq; motus animæ meæ in te trahas, in te absorbeas, & ut tecum perpetuo & inseparabiliter vnum efficiar tu misericordissime facias, Amen.

Exercitium purgatorium quotidianum in quinque vulneribus Christi ad sacrificandum, aut ad Eucharistiam sacram sacramentaliter spiritaliterq; sumendam iuro, congruũ.

Primo de peccatis tuis ex animo ingemisce, veniamq; à Deo pete. Quod ut attentius facias, diuide singula peccata in vulnera Christi, ut sequitur.

In vul-

In vulnus dextri pedis Iesu pone superbiam, in anem gloriam, & huius speciei similia peccata, in quibus agnoscis aut formidas te deliquisse. Hinc collecto spiritu atq; ad Deum conuerso, toto corde iterum ingemiscens ac pectus tundens, dicito: Deus propitius esto mihi peccatori, & libera me ab omni multiplici peste superbiae, Amen.

Hac autem dicens, desiderio feruenti opta à Deo te in hoc vulnere ab ijs peccatis tuis expiari. Hoc modo fac in singulis alijs quoq; vulneribus Christi.

Iam in vulnus sinistri pedis Christi pone iram & inuidiam, & quicquid in his peccatis in te enatum est quo deliquisti, & vt supra dic: Deus propitius esto mihi peccatori, & libera me ab omni ira & inuidia, Amen.

In vulnus dextra manus pone gulam & luxuriam tuam, atq; vitia inde germinantia, qua te corripuarunt, ingemiscensq; atq; pectus tundens dicito cum vero planctu cordis ad Deum clamans: Deus propitius esto mihi peccatori, & libera me ab omni multiplici specie gulae & luxuriae, Amen.

In vulnus sinistrae manus Christi repone acediam & negligentiam tuam in diuino seruitio atque officio admissam, & quicquid delictorum inde oritur, lugens pete veniam cum tonsione pectoris, dicendo: Deus propitius esto mihi peccatori, & libera me ab omni acedia & negligentia, Amen.

In vulnus cordis pijsimi Iesu pone amorem tuum priuatum, amoremq; qui in te est mundi, cum omnibus vitijs & concupiscentijs eius inde enatis, quibus neq; Deum, neque proximum pura charitate, sed te metipsum tuis desiderijs satisfaciens, quesiisti: vt pote in charitate neq; erga Deum, neque erga proximum rectus & syncerus. Quamobrem ingemiscens ad Deum clama: Deus propitius esto mihi peccatori & libera me ab omni alieno amore & priuato, propter quem nec te pure quæsiui, nec rectè syncereq; dilexi proximum, Amen.

Postremo dic mentaliter, aut (si aliter non potes) vocaliter in hunc modum Christum alloquens.

Eia saluator & redemptor benignissime, omnia peccata mea, omnia vitia omnesq; meas negligentias in cor tuum hoc amantissimum atq; misericordissimū pono: Deus meus, mihi propitius esto miserrimo peccatori. Domine Deus meus, vtinā non offendissem te, vtinā ab omni peccato essem liber & immunis. Ignosce misericordissime, ignosce & infunde mihi contritionem intensissimam, vehementēq; qua ex omnibus medullis meis peccata mea dolens lugeam. Da mihi emendationē vitæ meæ, quo deinceps ab omni peccato pro tui amore abstineam ac caueam. Imitationem quoq; vitæ tuæ, qua omnia qua tibi beneplacita sunt, faciam. Heu Domine Iesu, meum cor prauum, durum, tibi infidele & ingratum aufer à me, & da mihi cor tuum, aut cor aliud secundum cor tuum, puta humillimum, fidelissimum, castissimum, misericordissimumq; quod simplifies, tui amore vulneres, tua charitate impleas, in te transformes, tibiq; vnias, Amen.

Secundo necesse est, vt Christo pro peccatis tuis satisfacias. Quod cum te posse desperes, tuū erit illius ei satisfactionem, quam pro te Patri exoluisti, offerre: & diuidere ea qua pro te passus est, in vulnera singula, quomodo ante lugens peccata tua commemorasti.

Itaq; in vulnus dextri pedis Christi pone eiusdem labores, itinera, incommoda, frigus, aestū, famē, sitim, incommoda ac grauamina quacung; eius alia, & adorās eum, gratias pro his illi age, offer eadem pro peccatis tuis illi in expiationem tui ac satisfactionē, hoc aut simili modo:

Adoro te misericordissime Deus, tibiq; gratias ago pro cunctis grauaminibus, laboribus, incōmodis & fatigationibus tuis mei causa toleratis. En clementissime Ie-

fu, hæc tibi in hoc vulnere nunc offero. Offer tu eadem Patri tuo pro peccatis meis & pro peccatis totius mundi viuorum scilicet & defunctorum in vnione huius charitatis, qua hæc sustinuit, Amen.

Deinde in secundo vulnere sinistri pedis, offer Christo omnes eius iniurias, persecutiones, opprobria, derisiones & contemptum, qua omnia humillime pro te tolerauit, modo quo paulo ante de primo vulnere monstrauit, dicens.

Adoro te misericordissime Deus, tibi gratias ago pro cunctis iniurijs, persecutionibus, opprobrijs, derisionibus & contemptu: quæ omnia propter me tolerasti. Eia, vt supra, & c.

Tertio, in vulnere dextrae manus offer Christo omnes dolores, pœnas, cruciatus, vulnera & lioures, vt supra monstratum est. Dic igitur: Adoro te misericordissime, & c. pro cunctis doloribus, pœnis, cruciatibus, vulneribus & liouribus tuis mei amore à te toleratis. Eia cle. & c. vt supra.

Quarto, in vulnere sinistrae manus offer Christo omnes singulasq; pretiosi sanguinis sui guttas, & roga eadem Patri suo pro te & vniuerso mundo, hoc est, pro peccatis viuorum & mortuorum dignetur offerre in vnione eiusdem charitatis, qua seipsum in cruce Deo Patri obtulit pro nobis, dicens. Adoro te & c.

Quinto, in vulnere lateris, seu cordis offer Christo omnes gemitus, suspiria, tristitias pressurasq; cordis, stetus quoq; & lachrymas & amarissimam mortem, & roga eadem per eundem offerri Patri celesti in satisfactionem pro tuis & pro totius mundi peccatis, dicens. Adoro te & c.

In hoc exercitio obserua, vt pro singulis Christi donis ac beneficijs qua vis eidem offerre, in quinque his vulneribus (quo modo supra dictum est) primum adores eundem Deum, gratiasq; illi humillime agas.

Tertio, in corde Christi gratias illi age pro ipsius charitate, spiritu & mente, dicens hoc modo: Adoro te misericordissime Iesu & benedicens gratias ago tibi in hoc vulnere tuo, pro cunctis beneficijs tuis, quæ vel mihi, vel vlli homini aut creaturæ tuæ exhibuisti, & pro ingenti charitate, qua pro nobis patiens, beneficia nihilo minus ac munera tua nobis dedisti, quæ omnia tibi in laudem & gloriam tuam pro peccatis meis ac totius mundi tibi offero, & vt tu eadem Patri tuo pro omnibus nobis offeras supplex rogo, Amen.

Si es celebraturus, vel sacramentaliter, vel spiritualiter communicaturus.

In eodem vulnere cordis tui dulcissime Iesu cupio ad mensam tuam accedere, & in honorem, in memoriamq; tuæ charitatis, hoc est, in memoriam tuæ sanctissimæ incarnationis, natiuitatis, vitæ, passionis, vulnerum, sanguinis, dolorum ac mortis tuæ, opto sacrificium illud (quo teipsum nobis dedisti) atque in illius vnione meipsum tibi offerre in holocaustum, in gloriam & beneplacitum tuum, obsecrans te per infinitam bonitatem tuam, indue me vestibus innocentiae, virtutum meritumq; sanctissimæ vitæ tuæ, vt in vnione eiusdem deuotionis, charitatis, puritatis ac reuerentiæ, qua tu hoc Sacramentum instituisti, sumpsisti, nobis dedisti, & à nobis frequentari illud in tui memoriam voluisti, accedam, & ardentissimis charitatis desiderijs illud gratia tua dignum me faciente, suscipiam, Amen.

Exercitium preparatorium ad communionem sacramentalem seu spiritualem, & etiam ad celebrationem missæ, & septem effusiones sanguinis Christi, quibus contra septem peccata mortalia septem virtutes ac beatitudines applicantur, distinctum.

Prima

Prima effusio sanguinis Christi fuit in circumcissione. Cui applicatur contra primum peccatum mortale, puta contra luxuriam, castitatis virtus & beatitudo, iuxta hic seruatam ordinem prima, scilicet munditia cordis.

Oratio seu effusio cordis prima.

Iesu benignissime Deus meus tibi confiteor, teq; laudo, qui propter nos omnem miseriam nostræ naturæ absque peccato suscipiens, homo factus, mox vbi mundum ingressus es, diuinæ legi voluisti te subijcere, circumciditq; & sanguinem pro nobis fundere. Pro hac charitate & bonitate tua, pro in fantilis quoq; sanguinis effusione te adoro, te benedico, tibiq; gratias ago, & per eandem sanguinis tui effusionē te obsecro, vt omnem luxuriæ speciem de corde meo, & de carne mea penitus auferas, eius concupiscentiam in me carnalem radicibus mortifices & extinguas, vt in puritate & in castissima simplicitate mentis, vt in vera munditia cordis, vt denique in pudicissima corporis castitate tibi perpetuo inauertibiliterq; adhaream.

Ah misericordissime IESV, vtinam in hac effusione sanguinis tui merear ab omnibus peccatis, vitijs & negligentijs meis nunc expiari, quo ex tua misericordia & gratia perceptioe sacrosancti corporis & sanguinis tui dignus efficiar.

Secunda effusio sanguinis CHRISTI fuit in monte Oliueti. Cui applicari potest contra superbiam, secundum scilicet peccatum mortale, humilitatis virtus petenda, & luctus vna ex beatitudinibus.

Effusio cordis secunda.

Iesu benignissime Deus meus, Adoro, laudo, benedico te, & gratias tibi ago pro angustia pressuræq; cordis tui, quam in monte Oliueti inter orandum pertulisti, præmeditans acerbissimas horrendasq; passionis ac mortis tuæ pœnas & cruciatibus tunc tibi imminentes, quos iuxta naturam sensualitatemq; exhorruisti, rursusq; secundum rationem tanto easdem nos redimendi desiderio concupisti, vt contrarijs his desiderijs simul compugnantibus, teq; in agone interea constituto, sudor ex te decurreret sanguineus. In hac quæso Christe Iesu angustia tua, per hanc quoque effusionem sanguinei sudoris tui ex te abunde promanantem, obsecro te, vt omnem superbiam omnesq; superbiæ species in me conteras, extermines ac deleas. Infunde mihi quæso profundissimam perfectissimamq; humilitatem, qua peccata mea ingratitude meam perfecte cognoscam, odiam, in desinenter lugeam, meipsum quoque contemnam, atque ab omnibus contemni diligam. Ah misericordissime Iesu, vtinam in hac effusione sanguinis tui, &c. vt supra.

Tertia effusio sanguinis CHRISTI facta est in eius flagellatione, cui contra tertium mortale peccatum, puta contra iram, applicatur mansuetudo seu benignitas, tertiq; iuxta hunc ordinem beatitudo qua vocatur, mititas.

Effusio cordis tertia.

Iesu benignissime Deus meus, pro dira flagellatione tenerrimi nobilissimiq; corporis tui vndiq; vulnerati, & pro effusione preciosissimi sanguinis tui, adoro & benedico te, gratiasq; tibi ago. Compeste & extingue in me omnes iracundiæ impatientiæq; motus. Nullum finas pie Iesu, in cor meum intrare aut morari ibi rancorem, amaritudinem seu displicentiam. Infunde mihi quæso perfectissimam mititatem ac mansuetudinem cordis, qua cuncta aduersa æquanimiter suscipiam, pauc-

patientissime, ac cum gratiarum actione tolerem, ac me totum tibi resignem, plene ac funditus relinquam. Ah misericordissime Iesu, &c. *vt supra.*

Quarta effusio sanguinis Christi facta est in eius coronatione. Cui contra quartum mortale peccatum, acediam scilicet, applicatur deuotio feruens, & beatitudo, quarta esurietio iustitia.

Effusio cordis quarta.

Iesu benignissime, Deus meus, pro acerbissima coronatione spinarum, caput tuum compungentium, pro largissimaque effusione riuulorum sanguinis tui per genas, oculos, & collum tuum defluentium, adoro, laudo & benedico te, gratiasque tibi ago, suppliciter te rogans, vt omnem acediam, torporem, pigritiam, negligentiamque à me radicitus tollas: deuotionem verò feruentissimam alacritatemque spiritus in tuo maxime seruitio mihi infundas, vt iustitiam, virtutem, animarum salutem, tui quoque amorem, honorem ac gloriam tuam, cor meum vehementer esuriat, ardentissimeque sitiat, aded vt quae extra te sunt cuncta fastidium. Tu verò solus totus perfectissime ac perpetue mihi placeas in omnibus & super omnia. Ah misericordissime Iesu &c.

Quinta sanguinis Christi effusio facta est in exutione vestium ante crucem, vbi illi vestis lanea, qua compacta vulneribus haeserat, extracta est, tam vulnera, quam dolores renouans. Cui contra quintum mortale peccatum auaritiam scilicet, applicatur paupertatis amor, mundicia, contemptus, beatitudoque, quinta, paupertas spiritus.

Effusio cordis quinta.

Iesu benignissime, Deus meus, pro vestium tuarum extractione, pro corporis tui denudatione in oculis hostium tuorum, pro tui derisione, pro vulnerum dolorumque renouatione, pro sanguinis nobilissimi effusione & conculcatione, adoro, laudo & benedico te, ac gratias tibi ago, te oblectans per misericordiam tuam, vt mundi amore, & omni amore creaturarum, priuatoque aut abs te alieno me exuas, prorsusque liberum facias, quo paupertatem, contemptum & simplicitatem ex animo diligam, desiderantissime feram, & caelestia bona, te verò super omnia aestuantissimi desiderijs concupiscam. Ah misericordissime Iesu &c.

Sexta Christi sanguinis effusio est, quae in perforatione manuum ac pedum, membrorumque Christi extensione & crucipendentia exundans, crucem terramque, rigauit. Huic contra sextum peccatum mortale, puta contra gulam, applicatur temperantia, & sexta beatitudo, pax, seu pacificatio. Tunc enim suam charitatem ad nos, ad latronem, ad tortores, ad matrem, ad omnesque exhibuit, & in cruce inter caelum terramque, suspensus, sese pacis arbitrum ac mediatorem inter Deum & hominem constituit.

Effusio cordis sexta.

Iesu benignissime Deus meus pro extensione membrorum tuorum omnium in cruce, pro perforsione, crucifixioneque manuum tuarum ac pedum, pro largissima effusione tui sanguinis decurrentis è vulneribus tuis, per diuinam crucipendentiam ampliatis, quo crucem rigabas & terram, adoro, laudo, benedico te, & gratias tibi ago, obsecroque, vt me ab omni intemperantia & indiscretione sobrium & continentem facias pijsime Deus. Cor pacificum, mitissimum ac benignissimum mihi praebens, quod pacem diligat, paci studeat, foueat concordiam, scismata & scandalala tollat, & ad vniocem amoris illam felicissimam, qua tecum vnum efficimur, qua

qua vnus amor, vnusq; nobis tecum est voluntas, indefinenter aspiret. Ah misericordissime Iesu, &c.

Septima effusio sanguinis Christi est ex apertione lateris eius mortui, vnde exiit sanguis & aqua: Creditur autem (vt in reuelationibus sancte Brigitta beata Dei genitrix Maria afruit) Domini Iesu cor piissimum tunc vulneratum lancea militis, quo ad se nobis intrandi Christus faceret, aperiretq; amoris ostium, vulnus misericordia, gurgitem charitatis. Huic effusioni sanguinis contra septimum peccatum mortale, inuidiam scilicet, applicatur charitas, atq; septima beatitudo, misericordia.

Effusio cordis septima.

Iesu benignissime, Deus meus, pro apertione lateris ac cordis tui mucrone lanceæ vulnerati, pro effusione sanguinis & aquæ inde emanantis adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago: Quandoquidem cor tuum tam mihi quam alijs peccatoribus ad te redeuntibus referasti. Per huius misericordissimi cordis tui pietatem te obsecro, vt de corde meo auferas omnem liuorem, amarulentiam atq; inuidiam. Piissime Deus, aufer à me cor durum & prauum, cor superbum ac liuidum, & da mihi aut cor tuum, aut cor secundum cor tuum piissimum, fidelissimum, mitissimum, misericordissimum, humillimum, obedientissimum, omnifaria mortificatione ac resignatione perfectum, fide, spe & charitate perpetua plenum, quod in te indefinenter teneas absorptum, & ad omnes homines, præsertim ad inimicos, dilectione & miseratione reddas effusum.

Potest his septem effusionibus sanguinis Christi addi veneratio sanctissima mortis Iesu Christi, hoc est, separationis anime à corpore, qua fuit omnium acerbissima. Solus enim ipse, qui pro omnibus gustauit mortem, cognoscere potuit mortis amaritudinem. Cognitio enim, apprehensio & sensus in Christo moriente, in vltimum vsq; momentum permanens aque ac in viuente (aliter enim contingit nobis) viguit. Huic contra priuatum amorem Dei & eius potest applicari, & beatitudo octaua, qua est patientia propter Christum.

Effusio cordis alia.

Iesu misericordissime, vita & spes mea Deus. Ecce nunc tibi offero omnem laborem & fatigationem tuam, omnem penuriam, contemptum, aduersitates & incommoda tua, omnes poenas, dolores, vulnera, liuores tuos, omnes pressuras, tristitias & angustias tuas. Ad extremum, crucem tuam & mortem acerbissimam, hoc est, dolorosissimam benedictæ anime & corporis tui separationem. Pro quibus omnibus te laudans & gratias tibi agens, te Deum meum adoro. Offero autem hæc omnia quæ pro me sustinuisti, & ipsam immensam charitatem tuam, quæ ad patientiam te pro nobis induxit tibi nunc Christe Iesu pro peccatis meis, & pro peccatis totius mundi, tam viuorum quam mortuorum. Obsecro autem te per omniaq; innocens pro me passus es, da mihi infatigabilem iugemq; patientiam, qua omnia quæ tu super me venire permittis, tui amore patientissime tolerem, & in laudem, gloriâ & beneplacitum tuum me totum quod sum ac possum, omnes scilicet vires & motus corporis mei expendam. Amen.

Exercitium aliud sacrificantium, figuris sacræ scripturæ quadrans, quod ante aut etiam post sacrificium, & sub sacrificio Missæ (ubi vacat tempus) est mente ruminandum.

Sacrificaturus, ante oblationem imitare mulierem Chanaaneam, humiliter perseveranterque orantem, & dic:

AD te venio Christe Iesu, saluator mundi, vt mulier olim ad te venit Chanaanæ, filia, hoc est, animæ meæ, carnis concupiscentiis, immundis variisque tentationibus vexata, salutem petens. Ad hoc enim venisti in mundum tu piissime, vt saluos facias peccatores & oppressos à diabolo. Idcirco miserere mei quæso, & salua me.

Quomodo autem hæc mulier, donec exaudita est, orare non desijt, fac tu me quoque vt ab oratione non quiescam, sequar te quocūque ieris, perseverem humiliter, suppliciter, ac plenus pia orans fiducia, quandoquidem orare & petere nos iubens, exauditurum te cum Patre promisti. Quando enim tu, qui piissimus es, pulsanti non aperires? aut quando perseveranter te inuocantem non saluares? Miserere igitur quæso mei Deus meus & salua me.

Non sum piissime Deus filiorum pane dignus, qui catellus saltem tuus, vtinam digne, vocari merear, tibi Domino meo inseparabiliter adhærens, pro tui honore zelans ac latrans, vt de micis gratiarum tuarum indefinenter quoque alar. Et quamuis inter peccatores sim maximus, quantum tamen omnes te simul diligunt sancti, te Deus meus amare cupio, & in vnione omnium desideriorum tuorum te desidero. Miserere quæso mei Deus meus, & salua me, Amen.

Ante sacram oblationem imitare Centurionem se humiliter agnoscentem, & dic:

Matth. 8

AD te Christe Iesu saluator mundi, cum Centurione quoque nuncios præmitto, beatissimam ac electissimam tuam matrem, sponfas tuas virgines sanctas, ac Mariam Magdalenam, (quibus nihil negare potes) sanctosque tuos omnes, vt pro me intercedant, & accedere indignum forasidumque tuis vulneribus lauent, tuis meritis vestiant. Tu verò miserere quæso mei Deus meus, & salua me.

Scio planè ex tua misericordia infinita Domine mi Iesu Christe, Deus meus, id prouenire, vt venias ad me, quamuis ad hoc indignissimus sim, vt intres sub tectum meum. Sed nunquid te repellere, aut à te fugere debeo? Quo enim fugiens fugiam? Magis ad tuam misericordiam clementissimam mihi confugiendum est. Ad te igitur clementissimo Iesu confugio. Miserere quæso mei Deus meus, & salua me.

Scio quoque, si dixeris tantum verbum, salua erit anima mea. Idcirco totum me resigno benevolentissimæ tuæ prouidentia, & totum trado me tuo sanctissimo beneplacito. Miserere quæso mei Deus meus, & salua me, Amen.

Ante sacram celebrationem vel communionem imitare Ruth, & dic:

Ruth. 2

AD te Christe Iesu venio saluator mundi, tua cum Ruth sequi vestigia cupiens. Obsecro autem te per omnes miserationes tuas, vt vulnera, dolorem, passionem ac mortem tuam indelebiter meo cordi imprimas: in his memoria mea, omnes cogitationes & omnes motus cordis mei continuè versentur & absorbentur. Quicquid video, audio & sentio, in vulnera tua intingam ac traham. Vulnera tua indies me vulnerent, & tui amor indies ignescens inflammet. Tu verò miserere quæso mei Deus meus, & salua me.

Factu me Domine sollicitum, feruoremque mihi infunde sanctum, quo tuæ sanctissimæ vitæ, sanctorumque tuorum virtutes & exempla inuestigans, & cum Ruth spicas colligens, imitari hæc studeam, vt in aduersitatum omnium trituram ac tribulatio-

bulationem tam amanter, quàm gaudenter; me quoq; tibi plenè sacrificem. Quod vt obtineam, miserere tu quæso mei Deus meus, & salua me.

Ante omnia autem charitatis excellentissimæ, perfectissimæ, perpetuæq; me pallio operias rogo, quam tu quæso mihi largiaris, vt veste hac nuptiali nullo vnquam momento caream, quoad pòst mortem ilicò cœnam gaudij cœlestis, te introducente, ingredi merear. Nunc igitur miserere quæso mei Deus meus, & salua me, Amen.

Inter sacrificandum, aut ante communionem sacram, imitare Zachæum, Christum cum desiderio recipientem, & dic mentaliter.

Coram te sto en clementissimè Iesu (me miserum) frigidus & siccus. Tu igitur incende in me quæso esuriem & sitim iustitiæ, vt cum Zachæo indies te esuriat sitiãq; cor meum. Te igitur inuoco: Veni vt miserearis mei Deus meus, & salua me Recipiam te in hospitium cordis mei Deus meus, pascam te alacriter amore & reuerentia. Sed vnde te pascam, à te recipiam: & rursus pascam gratia tua, qua intimiùs tibi coniungi, nec vnquam à te valeam separari. Tu igitur quæso miserere mei Deus meus, & salua me, Amen.

Tibi itaque Domine omnibus s; attribus & proximis meis in corde meo sit hospitium charitatis & pacis, cui omnis liuor & ira absit: ad omnes verò sit in me patientia, misericordia, deuotio & tranquillitas, omnium offensionibus ignoscam, omniaq; in me peccata dimittam. Tu verò miserere quæso mei Deus meus, & salua me, Amen.

Sacrificaturus aut communicaturus imitare Matthæum, conuuiuium Christo parantem, & dic.

Trahe me post te dulcissime Iesu, vt inter tristia & aduersa cum Matthæo sequar te in omnibus, nec tu patiaris me recedere à te, sed miserere mei Deus meus, & salua me. Parem tibi in me conuuiuium desideriorum sanctorum amore tui æstuantium. Sed quid parabo mendicus & pauper? Tu igitur da mihi quæso dulcissimi Iesu, quod tibi parem, quod tibi offeram, & in quo benè placeat spiritui tuo. Tu quoque miserere quæso mei Deus meus, & salua me.

Quomodo autem tu dixisti tunc pijsime ac misericordissimè Deus, misericordiam te malle, quàm sacrificium, fac vt cor meum totum per misericordiam tibi sacrificem, compatiens singulorum necessitatibus, & subuenire pro viribus fatagens omnium indigentijs Fac tu quæso me misericordissimum in omnes, vt tuam quoque ego misericordiam plenam recipiam. Miserator pijsime, miserere quæso mei Deus meus, & salua me, Amen.

Celebraturus aut communicaturus imitare Martham sollicitè diligenterq; Domino ministrantem, & Mariam vocantem, dicens.

Cvm metu & reuerentia, excellentissimè & omnipotens Deus, fac me tuo altari assistere, omnem negligentiam cauere, & deuotè, attentè ac vigilanter tibi ministrare. Miserere tu quæso mei Deus meus, & salua me.

Nulla me occupatio, nulla me concupiscentia, nulla denique sollicitudo à te, suauissimè Iesu, diuidat aut auertat: sed mens mea cum Maria Magdalena tui amore inebriata, tibi soli vacet, in te rapiatur, tibi inhæreat. Audi me quæso pijsimè Iesu, miserere mei Deus meus, & salua me.

Vnum te cognoscam necessarium, cui soli purè intendam, quem solum queram,

P in

in quo pascatur & quiescat anima mea Quapropter te ipsum mihi largire. Misere-
re quæso mei Deus meus, & salua me, Amen.

Interim quod Sacerdos sacrificaturus sacris se induit vestibus, ora-
tiones deuotissimæ ore aut mente ruminandæ.

Quando sacerdos induit se scapulari, & stringit se cum funiculis, Precatio.

Iesu amabilissime, qui iniquorum manibus dire ligari in star latronis voluisti,
dirumpe quæso vincula peccatorum meorum, vt hostiam tibi laudis sacrifica-
re possim, ac nomen tuum sanctum iugiter inuocare. Iesu benignissime, qui co-
laphizari & immundis sputis pulcherrimam faciem tuam, in quam desiderant
Angeli prospicere, voluisti maculari, cædi ac velari, illumina oculos meos, & res-
pice in me oculis benignissimæ misericordiæ tuæ, quibus Petrum ter te negantem
respexisti, omniaq; mea peccata profundissimis tuis operi vulneribus, ne in die
iudicij mihi exprobrentur, Qui viuis & regnas &c.

Dum albam sacerdos induit, Precatio.

Iesu clementissime, qui hora Prima diei pro me Pilato Præfidi præsentari, fal-
sitàq; voluisti accusari, & à Pilato ad Herodem mitti, atque ab eodem & exercitu
eius derideri, in vesteq; alba illudi, & sic ad Pilatum reduci. Da mihi mundi
huius prudentiam, quæ non nisi merà stultitia est apud te, sapienter declinare, teq;
agnum sine macula in stolis albis innocentix, & simplicitatis & virginei candoris
incessanter fideliterq; imitari. Qui viuis &c.

Dum zona se succingit sacerdos, Precatio.

Iesu dulcissime, qui hora Tertia pro me, à Iudæis Barrabam dimitti petentibus,
reprobati, & ad columnam funiculis dire ligari, flagellisq; duris cædi voluisti,
ita vt in corpore tuo à planta pedis vsque ad verticem capitis nulla in te appa-
reret sanitas: corripe me tu iuste in misericordia tua, dum in hac vita sum, & nobi
mihi mala mea & peccata in diem iudicij tui referuare. Qui cum Deo Patri &c.

Dum manipulum induit, Precatio.

Iesu charissime, qui funem quo fuisti ad columnam in flagellatione ligatus, in
sinistro brachio deferre voluisti, & arundinem pro sceptro in dextra derisorie
tibi dari, da mihi funem peccatorum meorum quibus circumplexus sum, in si-
nistra detestationis & contritionis deferre, vt arundinem siue palmam victoriæ,
in dextra merear suscipere atque gestare. Qui &c.

Dum stolam induit, Precatio.

Iesu fidelissime, humani generis amator, qui hora diei Sexta Crucem proprijs
humeris ignominiosè ad montem Caluarix depressus, inclinatus & cruentatus
baiulare voluisti: da mihi sic intrepidè Crucem penitentix quotidie baiulare,
vt ad te montem æternæ beatitudinis merear peruenire. Qui viuis & regnas &c.

Dum casulam induit, Precatio.

Iesu gloriosissime, qui veste purpurea, lacera & derisoria indui à Iudæis atro-
cissime iam coronatus voluisti, & tanquam leprosus hominumq; despectissi-
mus coram omni populo præsentari, intime te deprecor, vt illam miserabilem

ac despicabilem vultus tui diuini mihi speciem cordi meo perspicaciter imprimas, fortiterque infigas, qualem visus es ó rex gloriæ & æternæ patriæ reparator, illa hora habuisse. Qui cum eodem Patre & Spiritu sancto &c.

Sub diuinissimo Missæ officio, vt se quisque celebrans exercere debeat.

Quando lauas manus celebraturus, Precatio.

Domine Iesu Christe, en tibi soli peccaui, tu solus nosti iniquitatum & negligentiarum mearum sordes, laua & munda me in sanguine tuo ab omnibus peccatis, vitijs & negligentijs meis. Et quia totus inops, miser, egenus & pauper sum, ne in conspectu tuo omnino appaream nudus & confusus, da mihi merita sanctissimæ vitæ & passionis tuæ. His me indue, quia in ijs solus confidens, audebo apparere in conspectu diuinæ & superexcellentsimæ Maiestatis tuæ. Qui vis & regnas. &c.

Alia ad idem, breuior Precatio.

O misericordissime Domine Deus meus Iesu Christe, purifica me in sanguine tuo ab vniuersis peccatis, vitijs & negligentijs meis, vt puro ac simplici corde tibi semper placeam, & amore feruentissimo inhæream, Amen.

Quando lauas in Missa manus deuotissima meditatio.

Cogita & ingemisce pro sordibus tuis, quod stas creatorem cæli & terra (cui se totus orbis inclinat, quem Angeli tremunt & adorant) tractaturus & sumpturus, indignus, adeoq, vilis & impurus in oculis eius, vt cum multo dolore cordis merito sepius ad illum clames: O misericordissime Deus, propitius esto mihi peccatori: O colende, ó metuende, ó adorande omnipotens æternæ Deus, quid facio? Tuæ misericordiæ infinitæ me committo. Obsecro te pietas immensa, non finas vt offendam te: Aut munda me à peccatis meis & purifica cor meum ab omni prauitate, aut occide me, ne peccem in te. Dulcissime Iesu, omnes sensus, omnes vires, cogitatus & affectus meos include & stabili intra cor tuum, & perpetuo ibi sepeli, vt tecum firma & maneam totus in æternum. Laua me Domine ab omnibus peccatis, vitijs ac negligentijs meis, quo templum Spiritus sancti effici merear. Ah vtinam puro, simplici ac humili corde tibi semper placeam, & amore castissimo ac feruentissimo tibi semper inhæream.

Memoria viuorum in Missa seruanda, breuis formula per casus.

Memento Domine mei miserimi peccatoris: in gratiam tuam me recipias, ab omni peccato me libera & præserues, castodias, dirigas, teneas atque totum me possideas. Conuerte me totum in laudem, in honorem & in beneplacitum tuum, vt de me, per me & in me tua laudabilissima voluntas semper fiat, vt in omnibus & singulis ita sim, ita me habeam, quemadmodum maxime placeret tuæ sanctissimæ voluntati. Vtinam vulneres, repleas, absorbeas, vniuersq, me tibi perfectissima, ardentissima, fidelissima atque perpetua charitate, vt ex toto corde meo atque omnibus animæ medullis te diligam, te sitiam, quæram, laudem & benedicam in omnibus & super omnia, te solum cogitem, te solum desiderem, tibi soli placere cupiam, tibi soli totus inauertibiliter inhæream, & omne tempus vitæ meæ, omnesq, vires animæ & corporis in laudem, gloriam & beneplacitum tuum expendam, Amen.

Nominatio.

Genituo. Simili modo clementissime Pater memento quæso parentum meorum carnalium & spiritualium, qui me cum magna charitate, cura, labore & difficultate hucusque educarunt. Quorum curam & singularia quæ vnquam erga me egerunt, corde vel corpore, ad minimum vsque pedis passum, per pijsimum cor virginæ matris tuæ Mariæ tibi repræsentò, & tuis sanctissimis operibus vnio, vt in illis sanctifices, perficias ac nobilites, atq; sic super benedictæ Trinitati in laudem ipsius æternam, & eorum salutem offeras & repræsentes. Memento insuper fratrum meorum & fororum, & liberorum ipsorum, denique omnium consanguineorum, amicorum & affinium, quocunq; gradu mihi attinentium. Ex quibus digneris illis & illis eandem pijsimi cordis tui exhibere gratiam vocationis, quàm mihi ad eò indigno & abiecto homini præstitisti, & custodire ab ea via perditissima, quàm ego propria iniquitate elegeram, & ingressus fueram. Et si qui sunt alij, quos tibi ad honorem tuum fideles futuros esse nosti, &c.

Datiuo. Omnium item, pijsime Domine, memento benefactorum meorum carnalium & spiritualium quorum vnquam vsus sum & adhuc quotidie vtor elemosynis, beneficijs, fauore, subsidio, sustentatione & gratia, vt digneris illis ex superfluo pietatis tuæ thesauro centuplum retribuere, hic in gratia, & postmodum in gloria. Commendatorum item omnium, qui se vnquam meis indignis commenda-verunt orationibus, vel quibus ego quacunq; ex causa debitor aut aliquid pollicitus sum, notitia aut familiaritate coniunctus. Confœderatorum & commissorum, &c.

Accusatiuo. Omnium item memento quos ego vnquam offendi, aut verbo vel facto læsi aut scandaliz tui, ad peccatum induxi, vel qui me, &c.

Vocatiuo. Omnium quoque memento Domine vocatorum ad fidem Christianam, ad dignitates, officia, prælaturas, regimen animarum, ad religiones, & omnis gradus & ordinis fidelium, &c.

Ablatiuo. Memento item pie Domine omnium ablatorum à pace pectoris, & qui in tristitia aut quacunq; sunt afflictione, necessitate, tentatione, sollicitudine, & in peccatis indurati, aut quibus animæ aut corporis imminet discrimen.

Potest demum adungi, si quid habeatur singulare. Horum singulorum & vniuersorum viuentium, pijsime Iesu, necessitates, causas & salutem commendo in superfluentem diuinæ pietatis tuæ abyssum, vt cum eis agere paterna cura digneris ad supremum diuini cordis tui beneplacitum, gloriam, &c. & summam eorum salutem, sicut tu pijsime vis & sapiētissime scis, Amen. Et omnium circumstantiū, &c.

Memoria defunctorum.

In Nomina-tiuo. **P**Ro quibus singulariter celebratur, si pro aliquibus singulariter, & quorum in altari illo est memoria fundata, aut ex debito seruanda, &c.

Genituo. Memento etiam Domine parentum meorum, & horum quoque parentum & omnium maiorum meorum, fratrum insuper & fororum præsertim illorum, &c. & omnium consanguineorum, omnium fratrum ordinis, qui necdum fatiscerunt, specialiter congregationis huius, & quorum notitiam & familiaritatem hic habui.

Datiuo. Benefactorum etiam meorum memor esse digneris, quibus teneor, qui vnquam mihi bonum aut voluerunt, aut verbo vel facto fecerunt. Benefactorum item ordinis, cellæ, & meorum confœderatorum, sepultorum in Domino, quibus promisi aut teneor, &c.

Quos

Quos offendi, aut, &c. *vt supra.* Qui non habent aliunde suffragia. *Velfi quos singulares habueris, &c.* Accusatio.

Circamemories viuorum, aut Sacramenti sumptionem, potes etiam pro te sic orare, aut alio tempore quando cunq; uolueris.

Misericordissime Iesu, tuæ maiestati & pietati nunc supplicem offero & commendo me, rogans te per omnia vulnera corporis tui, per preciosi sanguinis tui guttas singulas, perq; immensam pietatem cordis tui, vt in gratiam tuam me recipias, ab omni me peccato libereres & præserues, custodias, dirigas, teneas atque totum tu me possideas. Cõuertas me totum in laudẽ, in honorem, & in beneplacitum tuum, vt de me, per me, in me, & in omnibus tua laudabilissima uoluntas *semper* fiat, vt in omnibus & singulis ita sim, ita me habeam quemadmodum *maximẽ* placeret tuæ sanctissimæ uoluntati. Utinam vulneres, repleas, absorbeas, vniasq; me tibi Deus meus, perfectissima, ardentissima, fidelissima atque perpetua charitate, vt ex toto corde meo, atque ex omnibus medullis animæ meæ, te diligam, te ficiam, quæram, laudem & benedicam in omnibus & super omnia.

Dulcis Iesu Deus meus, absorbeat me quæso ignita & melliflua vis amoris tui, quæ penetret cor in eum, purgetq; & rapiat in se omnia interiora mea, vt sicut flamma ardens in tui amore totus ardeam, totus à meipso deficiam, te verò solum cogitem, te solum desiderem, te solum sciam & sentiam, tibi soli in hæream, & omne tempus uitæ meæ, omnesq; vires animæ & corporis mei in laudem, gloriam & beneplacitum tuum expendam, Amen.

Sub Missa, siue ipse sacrifices, siue sacrificanti assistas, oblatio.

Domine Iesu Christe, in memoriam benedictæ incarnationis, passionis ac mortis tuæ; in memoriam omnium vulnerum, dolorum, suspiriorum, gemituum lachrymarum, & guttarum sanguinis tui, in memoriam immensæ charitatis tuæ, qua propter me natus, passus, crucifixus & mortuus es, offero tibi nunc huius Missæ, & omnium Missarũ quæ in toto mundo fiunt, hostiã sacrosancti corporis & sanguinis tui, & in vnione huius oblationis, atque illius quo temetipsum in ara crucis obtulisti, offero meipsum in laudem, gloriam & beneplacitum tuum, obsecrans per viscera misericordiæ tuæ, vt hæc omnia suscipias, ac Patri tuo offeras in ea uirtute, qua illi in cruce moriens spiritum tuum tradidisti, vt uiuis tuam gratiam, & defunctis requiem, & omnibus nobis misericordiam uitamq; largiaris sempiternam. Singulariter tamen oro te pro illo N.N.

Oblatio alia Christi crucifixi ad Patrem.

Respice nunc Domine sancte Pater omnipotens æternæ Deus & de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo, & intue te hanc sacrosanctã hostiam, quam tibi offert magnus pontifex noster sanctus puer tuus, Dominus noster Iesus Christus pro peccatis fratrum suorum, & esto placabilis super multitudinem malitiæ nostræ, quia vox sanguinis fratris nostri Iesu clamat ad te de cruce. Ecce habeo quod offeram tibi pro peccatis meis, per ipsum, & in ipso in beneplacitum sanctissimæ atque nobilissimæ uoluntatis tuæ, Amen.

Hostiam eleuaturus, adora suppliciter & precare.

Adoro te Domine Iesu Christe & benedico tibi, qui pro nobis in cruce moriens redemisti mundum.

Inter eleuandum ora, vt Pater coelestis Filium suum respicere & acceptare dignetur, quem eidem offerimus in satisfactionem omnium peccatorum nostrorum, in suppletionem omnium negligentiarum nostrarum, & pro gratiarum actione omnium beneficiorum eius.

Ad eleuationem hostie, Precatio.

Omnipotens aeternae Deus, o Pater misericordiarum, es hostiam viuam, quam hic & vbique vniuersa tibi offert Ecclesia. Hanc offero tibi cum omnibus virtutibus & meritis vnigeniti tui, in illo amore & virtute, qua ipse tibi in cruce semetipsum obtulit pro nobis, in expiationem omnium peccatorum meorum, in suppletionem omnium negligentiarum & defectuum meorum, & in gratiarum actionem & confessionem omnium beneficiorum tuorum, & in memoriam beneficiorum & dilectionis eius, pro me, & pro fidelibus tuis omnibus viuus & defunctis, Amen.

Iterum inclinando dic mentaliter, veniam petendo.

Deus, propitius esto mihi peccatori. Aufer a me quicquid tibi in me displicet, infunde in me quicquid tibi placet, conuerte me totum in laudem & gloriam & beneplacitam tuam dulcis Iesu, Domine Deus meus, Amen.

Ad eleuationem calicis, orato.

Amantissime Iesu, per effusionem sacrosancti sanguinis tui obsecro te, fac vt vniuerso mundo cum omnibus peccatis, vitijs & concupiscentijs moriar, & per incendium amoris tui a meipso deficiam, tibiq; soli ac in te solo viuam, Amen.

Post oblationem calicis, offer te in vnione huius sacrificij in omne beneplacitum Deo, & pete tibi donari veram & perfectam resignationem & abnegationem tui ipsius.

Quando sacram hostiam sub Missa in manus accipis adorans eandem, dic mentaliter.

Matth. 9.

Domine Iesu, fiat nunc mihi quod contigit deuotae ancillae tuae, dicenti: Si tetigero tantum simbriam vestimenti eius, salua ero. Fac igitur per hunc contactum tui benedicti corporis, omnem concupiscentiam vitiosam ac inordinatam in me exiccari, & fide, spe & charitate integerrima inauertabiliter cor meum tibi coniungi, Amen.

Ante communionem sacratissimam quam petenda sint.

An te communionem erubescere, & confitere Deo infirmitatem, vilitatem, ingratitude & malitiam tuam. Pete veniam & plenam remissionem in hac vita. Age gratias Deo pro omnibus beneficijs eius praesertim incarnationis, passionis, &c.

Ora mundo eandem efficaciam & virtutem ex huius hostie oblatione superfundit, quam (& quanta oblatio illa, in cuius vnione, & ad cuius memoriam hac praesens offertur) operata est in cruce. Custodiam praeseruantem a peccatis pete ex hoc Sacramento, Spiritualem mortem omnibus vitijs & concupiscentijs, ardentissimam, perfectissimam, perpetuam charitatem &c. Commenda Ecclesiam statum, & pro quibus singulariter orare debes, pro commissis, consideratis, benefactoribus, &c.

Interim

Interim dum habes Sacramentum in ore, multiplica desideria, & repete preces in corde, ut ipse sibi in te faciat haberi aculum mundum, gratum, perpetuum, & te in se trahat, absorbeat, uniatq; inseparabiliter ac inuertibiliter.

Postquam orationem dixisti. Quod ore sumpsimus Domine, &c. aut ubi tibi vacat, interim quod abluitionem sumis, corporalia complicas, & ad communionem legendam te paras, dic mentaliter orationem qua supra habetur: Domine Iesu Christe, cor meum tuis vulneribus saucia, &c.

Ante sumptionem Sacramentalis seu spirituales, Precatio.

Iesu fili Dei miserere mei. Ecce miser, vilis, turpis, facinorosus, ingratisimustq; peccator ad te venio, non aliud clamans, quam: Misericordissime Iesu fili Dei viui & virginis, miserere mei. Miserere mei, quoniam tibi impossibile est, miseris nolle misereri. Plenus & oppressus omni genere peccatorum, hoc solum habeo, quod clamem: *Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam.* Confiteor tibi Domine Deus omnia peccata mea. Videas ipse tu, quam sum vilis, inquinatus & immundus, quam inops & nudus à virtute, quam denique turpis & indignus. Pro omnibus igitur delictis, negligentijs, vitijs & ingratitudeibus meis, ad te redemptor benignissime venio, à te remissionem plenam, veniam & gratiam tuam supplex & obsecrans peto. Da mihi nunc, in omniq; vita mea, & præcipue in morte, veram, perfectissimam, intensissimamq; contritionem pro peccatis meis, perfectam emendationem vitæ meæ iuxta omne beneplacitum tuum, & imitationem vitæ tuæ. Vide misericordissime Domine mi Iesu, me ingratum, miserrimū & indignum peccatorem. Vide cui tanta beneficia quotidie facis, cui tantam impendis charitatem, quam nihil sum sine te, quantistq; egeam mendicus & pauper. Da mihi igitur perfectissimam, castissimam, intensissimam, feruentissimam, perpetuamq; charitatem, qua te ex toto corde in omnibus & super omnia indefinenter diligam, te solum & tui honorem purè quæram & intendam, totum me tibi resignem, & in beneplacitum tuum me totum tibi impendam.

Ah misericordissime Iesu, fac ut contritio hæc sancta, & charitas in me simul quotidie crescant, ac tandem aded inualecant, ut præ doloris magnitudine (quod piissimum te Deum offendi) & præ amoris vehementia ardentissimoq; tui desiderio in morte cor meum crepet, & spiritum in manus tuas, imò in amantissimam cor tuum exhalet. Hoc te amantissime Iesu rogo, hoc te per vulnera, per dolores, per omnes guttas sanguinis tui pro me fusi, per mortemq; tuam te obsecro, imò per charitatem & bonitatem tuam, per te ipsum Deus meus obsecrans & supplex te adiuro (qui propter me factus homo, te ipsum in captivitatem, in crucem, in mortemq; tradidisti, pro quo millies, imò infinities te adoro, tibiq; gratias ago) ut mihi tribuas, quo ex plenitudine, vehementia, perfectioneq; sincerissimæ contritionis & feruentissimæ charitatis, tradat tibi in manus tuas, cor, & spiritum meum.

Eia dulcissime Iesu, da quoque omnibus viuis & defunctis nunc eandem gratiam, virtutem & fructum passionis & mortis tuæ, quam operatus es omnibus in cruce. Age nunc piissime Deus, en ad te venio, præpara tu in me tibi ipsi locum, suscipetq; te ipsum intra me, quomodo suscipi dignus es, ut post hac mundo ac mihi ipsi totus mortuus, in te solo viuam, tibi soli inhæream, tecum vnum effici tua gratia merear, Amen.

Ante susceptionem Eucharistiae, Precatio.

Iam tibi deberem occurrere Deus meus: At præ confusione, præ vilitate, præ pudore sordium mearum non audeo apparere. Tu venis rex potentissime ac nobilissime ad immundam & infirmam creaturam tuam, quæ peccando se omnium fecit nouissimam, quæ est vilissima, & velut nihil. Deus misericordissime ac benignissime, cui nihil maius dicere valeo quam Deus vniuersorum, Deus meus & omnia: Itaque Deus meus, excita quæso animam meam, orna pauperam ac miseram, præpara tui ipse locum & habitationem intra me, qua te delectet recipi, vbi digneris inseparabiliter manere. Da mihi desideria, virtutes ac dona quæ te delectent, in quibus tibi occurrere, teq; suscipere debeam Domine Deus meus. Ecce venio, sed pauper & nudus. Ecce venio, sed ad misericordissimum, ditissimum, amantissimumq; Patrem.

Itaque Pater dulcissime, amator fidelissime, en ego ad te venio, qui non sum dignus vocari filius tuus: atque idcirco projicio me totum in beneplacitum tuum, in iustitiam & misericordiam tuam: Fac mihi, age mecum quomodo tibi placet, & quomodo te decet ad gloriam tuam sempiternam. Deus meus, prohibe, ne ex me tibi veniat irreuerentia, sed honor & gloria sempiterna.

Recipe tu te ipsum intra me Domine Deus meus. O si merear & ego in tuos amplexus recipi. Sed heu quid ego sordidus desiderare præsumo à te Domine rex cælorum: Tuæ est bonitatis misericordissime Deus, qua dignaris venire ad me. Idem per eandem bonitatem tuam obsecro te, fac vt dignè ad gloriam tuam recipiam te, & sincerè tu recipias me. Dulcis Iesu, trahet me intra te, quia nolo amplius esse extra te. Dulcis amator Domine Iesu, qui te vocas spòsum animæ meæ, tibi me offero, tibi me totum dedo, fac vt vltra non sim meus, nec intra me sit aliquid meum, aut mihi proprium, sed totus ego tuus sim, & omnia mea tua sint, sine vllò respectu inclinatione ve propria ad me ipsum, te solum sciens ac sentiens. Dulcis Iesu, posside me totum tu solus perfectissime & semper, Amen.

Pro sacra Eucharistia digna sumptione, alia Precatio.

TV Domine vniuersorum, qui nullius habes indigentiam, voluisti per sacramentum tuum habitare in nobis, conserua cor meum & corpus meum immaculatum, vt læta & pura conscientia, sæpius valeam tua sacra celebrare mysteria, & ad meam dignè suscipere salutem, quæ ad tuum præcipuè honorem ac memorialè perennè instituisti, & sumenda & tractanda sanxisti. Præsta Domine Deus salutaris meus, vt cum frequentatione tui mysterij, crescat etiam meæ deuotionis affectus. En tuam precor clementiam, & specialem ad hoc mihi rogo donari gratiam. Præueni me dulcissime, ardentissime, fidelissime amator in benedictionibus dulcedinis tuæ, & fac vt totus in te liquefiam & amore perfluam, atque de nulla aliena consolatione me intromittam, Amen.

Hactenus de preparatione tam ad digne celebrandum, quàm communicandum complura exercitia, modiq; deuotissimi sunt tradidi: nunc vel paucis demonstremus & doceamus, quatenus eiusdem excellentissimi Sacramenti fructus debeant custodiri, quibusve Exercitijs post diuinorum mysteriorum celebrationem vtendum sit.

Post

Post finem Missæ gratias age, & pete, vt profut omnibus hoc sacrificium, ne ob tuam ingrati-
tudinem, fructus illis pereat. Ceteras petitiones iunge. Innoua propositum tuum,
emendationis & maioris custodia. Singulariter custodiam ac vigilantiam contra lin-
guam statue cum firmo proposito. Potes ruminare inter eundem orationem S. Thoma de A-
quino. Concede mihi, quæ vocatur, Pro perfectione.

Modus alius post Missam obseruandus.

Pete veniam pro peccatis tuis, & maxime pro ingratitude, impuritate & in deuotione
in Missa commissis. Gratias agas Deo pro omnibus beneficijs eius, maxime pro sacerdotio,
pro dignatione, qua te peccatum & ingratiſſimum sustinet & benefacit tibi. Pete huius
sacrificij fructum tibi & vniuersæ Ecclesie concede misericorditer, nec sinat pius Dominus
per malitiam tuam te aut illos illo priuari.

Post sacrificium altaris aut Communionem, imitare Sampsonem mel comedentem & dic:

Refecisti me Christe Iesu melle dulcedinis tuæ, quo confortes me quæso am- Iud. 14.
bulantem in via mandatorum tuorum, ne in seruitio tuo, aut seruire indif-
creto viribus deficiam, aut torpori acediae succumbam; sed propitius tu
miserere quæso mei Deus meus, & salua me. Huius autem beneficij tui quæso tam
vivi quam defuncti cuncti, participent fructum, omnibus huius faui profut vir-
tutis, pro quibus tu olim temetipsum Patri obtulisti in cruce. Miserere igitur om-
nium Deus meus, & salua nos.

Hoc præterea donum tuum, omniaq; dona tua mihi indigno ac misero collata,
in vulnera tua abscondo, tibi seruanda augendaq; eadem committo, quo tua gra-
tia me protegente, ex nullo eorum superbiam, sed humilior & gratior tibi semper
inde efficiar. Tu verò miserere quæso mei Deus meus, & salua me, Amen.

Post sacram Communionem imitare Eliseum, Elia continuo adherentem, & dic:

Domine Iesu Christe misericissime ac benignissime, quid retribuam tibi pro his,
quæ mihi tribuisti? Te ipsum dedisti mihi. Nihil te pretiosius accipere po-
tui, nihil vtilius, nihil sanctius. Me ipsum reddo tibi. Aliud enim nihil ha-
beo. Tu verò mane mecum pijsſime Iesu, & tunc præcipue, quando deuotio in me
vesperascit, & fac vt maneam ego quoque tecum. Quocirca miserere quæso mei
Deus meus, & salua me.

Spiritus quoque tuus duplex, quo Eliseum dotasti, impleat me, quæso Domine, 4. Reg. 2.
vt huius virtutis Sacramenti illuminato intellectu, affectuq; purgato atq; inflam-
mato, totus tibi perfectissimè placeam, ex totoq; corde meo te in omnibus & super
omnia diligam.

Quia verò tua me dignatus es misericordia pijsſime Deus, vt ingredereris vile 4. Reg. 4.
tabernaculum meum, para tu ipse tibi verò Eliseo mensam, sedem ac lectum in
corde meo, hoc est, deuotionem, puritatem ac pacem, quo te delectet manere me-
cum. Nec post hac offendam te, vnde à me recedas, sed teneam possideamq; te in æ-
ternum. Miserere igitur quæso mei Deus meus, & salua me, Amen.

Post Communionem sacram, imitare Eliam feliciter hinc emigrando, & dic:

Obscuro autem nunc te per charitatem tuam pijsſime Deus, Domine Iesu Chri- 4. Reg. 6.
ste, vt sumpto hoc viatico tuo, sis tu mihi cibus, qui me confortet, nutriat,
protegat. Sis curru quo de exilio huius miseræ alacer migrem, atque
feliciter

feliciter perducatur ad te in gaudia cœlestis patriæ. Quod ut quantoties obtineam, miserere quæso mei Deus meus & salua me.

Sic mihi quæso Eucharistia, hoc est, bonæ gratiæ, hoc quod sumpsi Sacramentum pie Iesu panis cœlestis. Sit mihi manna, refectio ac cibus, in cuius fortitudine ambulem vsque ad montem Dei. A quo ne ab hac vita quæso non me patiaris emigrare ieiunum, sed huius Sacramenti susceptio, & modo, & tunc sit mihi plena reconciliatio, plena peccatorum purgatio, & ad æternam vitam introductio. Quapropter miserere quæso mei Deus meus, & salua me.

Postremò, quomodo tu in curru igneo Eliam transtulisti, ita huius Sacramenti perceptione absorbeat me quæso ignita & melliflua vis amoris tui, qui mundo me totum faciat mori, à phantasmatibus & creaturarum imaginibus denudari, à privato amore liberum fieri & in te rapi, in te absorberi, tecumq; vno perpetuo fieri. Miserere igitur clementissime Iesu quæso mei & salua me, Amen.

Eucharistiæ sacra effectus, virtutes seu operationes sunt sedecim: pro quibus assequendis ante aut post Missæ sacrificium aspirationes ad Deum sunt frequentandæ. Explicantur autem his versibus.

Viificat, purgat, minuit quoque, roborat, auget,
Restaurat, lustrat, præseruat, terret, inarrat.
Dulcat & impinguat, calet, vnit, gaudia, tutat.

I. **V**ificat. Est enim panis & c. de cœlo descendens, qui dat vitam mundo. Et sicut dicit Ioh. 6. v. 59. Iesus: Si quis manducat me, viuet, propter me. Dic igitur:

Vtinam Domine Iesu hæc tui Sacramenti susceptio me refuscitet à morte peccati, sitq; mihi vita perennis & salus perpetua. Hac sacrosanctæ Eucharistiæ virtute adiutus, pijsime Iesu, moriar quotidie mundo & peccato, viuam verò tibi, Amen.

II. Purgat, præsertim venialia peccata, & mortalia quorundam hoc Sacramentum, de quibus penitet. Dic igitur:

Misereticordissime Iesu, hæc Sacramenti tui sumptio, sit mihi plena peccatorum meorum satisfactio. Sit quoque pie Iesu, animæ meæ hæc plena purgatio. Quid habeo dulcissime Iesu dignius, quid pretiosius, quid acceptius, quod pro peccatis meis expiandis tibi offeram, quam te ipsum? Te ipsum igitur Patri & tibi ipsi quoque offero, quem in remissionem & purgationem omnium peccatorum meorum suscepi, Amen.

III. Minuit, fomitum libidinis aliorumq; vitiorum. In minoribus namque peccatis (teste D. Bernardo) minuit Eucharistia sensum, in grauioribus tollit consensum. Dic ergo:

Huius Eucharistiæ pijsime Deus sumptio, sit quæso omnium vitiorum in me extinctio. Virtus quæso huius Sacramenti omnia interiora mea penetret, & quicquid in me prauum, quicquid est viciosum, mortificet & eradicet. Vtinam Eucharistia hæc sancta liberet me à peccato mortis huius, & à lege peccati, Amen.

IV. Roborat. Si enim panis terrenus, quanto magis panis Angelorum, panis quidē cœlo descendit, confirmat cor hominis? Dic igitur:

Sacramentum hoc corporis & sanguinis tui Christe Iesu, sit mihi ad ardua quæcunque robur & fortitudo. O panis cœlestis, qui es compactus in vtero virginis,

nis, coctus igne charitatis in ligno crucis, præbe vires animæ meæ, præbe feruorem, vt in seruitio tuo neque tepeſcam, neque in discretione deficiam.

Auge: Hoc est multiplicat virtutes, donaq; gratiarum, vt gradu crescant, numeroq; multiplicentur. Dic ideo. V.

Post huius Domine Iesu Sacramenti susceptionem, augeantur quæso in me tua dona, & virtutes perficiantur. Vtinam Sacramenta hæc tua cœlestia, gratiam mihi tuam accumulent, virtutes infundant, charitatem augeant, & dona tua cuncta in me perficiant.

Restaurat. Ad modum cibi naturali consumpta deperdit aq; restaurantis, ita cibus hic sacramentalis viuificus restaurat calorem charitatis, & humidum radicale bonæ voluntatis. Dic ergo. VI.

Vtinam pijsime Iesu feruorem tuæ charitatis cunctaq; bona dona, ac tua in me cibus hic sacramentalis restauret. Neque enim aliud ex me est, aliudq; nescio, quā gratiam & dona tua destruere & impedire. Huius viuifici cibi Christe Iesu sumptio reparet in me omnia, quæ per meam negligentiam, ingratitude & deficiam perierunt, Amen.

Illustrat: id est, illuminat intellectum ad cognitionem peccatorum, vt sciat quid plangat aut vnde doleat, illustratq; fumentem ad cognitionem diuini beneplaciti. Dic igitur. VII.

Virtus quæso corporis & sanguinis tui Domine Iesu Christe, intellectum, sensus, omnesq; vires animæ meæ illustret, vt cognoscam coram te quid acceptissimū sit omni tēpore. Illumina quæso tenebras meas radijs visitationis tuæ, & cognitione peccatorum meorum, totiusq; notitiam vilitatis meæ, cū detestatione & odio sancto mihi infunde. Gratiæ tuæ splendor, pie Iesu, luceat semper in me, quo cognoscam, diligam, sentiamq; te Domine Deus meus semper in toto corde meo, cum timore casto & reuerentia, Amen.

Præseruat: Nimirum à peccato & à morte gratia. Retrahit enim debilem voluntatem, & contra inimicum impugnantem armis spiritualibus instruit. Dic igitur. VIII.

Quoniam corpore & sanguine tuo Deus pijsime me refecisti, non finas ex me hanc post hac tibi fieri contumeliam, vt ad vomitum redeam, aut vt denud te offendam. Quod vis mecum agas pijsime Iesu, saltem à peccato, ab offensioneq; tui me præserues, & in tua gratia iugiter conferues, Amen.

Terret: hoc est, Demones fugat. Sacramento enim hoc quicumque fuerit munitus, est diabolo tanquam castrorum acies ordinata. De quo Chrysostomus: Vt leones, inquit, flammam spirantes sic ab illa mensa discedimus, terribiles diabolo facti. Dic igitur. IX.

Christe Iesu, passionis tuæ virtus, huiusq; Sacramenti sumptio, sit mihi contra omnes insidias inimicorum munimen & protectio. In te Iesu pijsime, in virtute tua fac me superare omnem tentationē. Custodi me Domine vt pupillā oculi, sub umbra alarū tuarū, id est, sub brachijs tuis in cruce expansis protege me. Si me tētari vis, tribue mihi benignissime Iesu virtutem ex te, ne vincar & succumbā. Sacramentum hoc tuum muniat me quæso, & ab inimici fraude defendat, Amen.

Inarrat, scilicet sponsam dilectō. Est enim cœlestis gloriæ pignus & arra sincera dilectionis. Dic igitur. X.

Quid dignius, aut pretiosius teipso mihi dare potuisses amantissime Iesu. Sit igitur quæso mihi hoc donum pignus, ne vnquam post hac obdormiam in mortem peccati, ne vnquam à te separari possim. Vtinam in arram mihi dederis, hoc Sacramentum sincerissimi perpetuiq; amoris, quo tibi

tibi nexu coniungar indissolubili, & vt amoris hoc vinculum nunquam possit dissolui. Sit hæc sumptio Sacramenti arra (qua me dono hoc nobilissimi subarras) pijsime Deus syncerissimæ dilectionis quæ vt in te constans est & perpetua, ita in me castissima quoque sit & perseveret feruens ac sempiterna.

XI. Dulcat, *Dulcedinem diuini gustus sapidamq̃, deuotionem hoc Sacramentum administrat. Quapropter dic:*

In te fit Iesu suauissime omnis delectatio mea. Te solum concupiscam, te solum sciam, te solum sentiam. Nihil quæso post hac me afficiat nisi tu: nihil me delectet, nisi tu. Tædeat me gaudij quod est sine te, delectet me omnis labor qui est pro te, & amara sit mihi omnis quies, quæ non est in te, Amen.

XII. Impinguat, *animam donis Spiritus sancti, vñctioneq̃, deuotionis. Quod Psalmista postulat, dicens: Sicut adipe & pinguetudine repletur anima mea. Dic igitur:*

Ah Domine suauissime, tui dilectione, deuotionis pinguetudine imple tu quæso mentem meam, & vñctione Spiritus sancti cor meum durum perunge, vt ablata omni duritia atque desidia, curram post te in odore vnguentorum tuorum. Vtinam castissima, affectuosissima, iugiq̃ deuotione tu dulcissime Iesu, impleas animam meam, qua ad patiendam amaram, ad agenda ardua, ad mortificanda desideria, & ad omnem abnegationem cuiuscunque proprietatis, facias me feruidum, deuotum, castum, obedientem atque resignatissimum. Dulcis Iesu, ad hoc Sacramentum tuum te largiente, quæso in me indies crescat deuotio, crescat amor, crescat desiderium, crescat reuerentia, intolerabilisq̃ in me fiat huius esuries & sitis, Amen.

XIII. Calet, *hoc est, ad Dei inflammat amorem. Quomodo enim non inflammetur fons charitatis, Sacramentum amoris? Dic igitur:*

Emitte quæso misericordissime Iesu ex te amoris tui radios, qui me succendant, igneq̃ inextinguibili charitatis tuæ me totum, hoc est, id quod ex me sum, comburant ac consumant: vt nihil in me remaneat, nisi quod gratia tua in me operata est & charitas. Igne me tui amoris dulcis Iesu accende, vt velut æs candens totus flammescam charitate, totus tui amore langueam, totus quoad me ipsum & ad veterem hominem, deficiam, Amen.

XIV. Vnit, *quem admodum cibus in edentis corpus verè conuertitur, ita hic eduersò sumens hoc Sacramentum transformatur in Deum, hoc est Deiformis efficitur. Quamobrem dic:*

Vtinam me rapiat & pulchritudo casta, & delectatio sancta. Vtinam me rapiat in te ignita vis amoris tui, quæ me in te transformet, in te absorbeat & tibi vniat. Absorbeat me quæso pijsime Deus melliflua vis amoris tui, quæ me totum penetrat atque me tecum vnum efficiat, Amen.

XV. Gaudia, *scilicet dat. Hoc enim Sacramentum ex prioribus vt liquet virtutibus, spem roborat & consolatur, quod filij Dei sumus. Vnde gaudium hoc in Spiritu sancto generatur. Dic igitur:*

Dulcissime Iesu, hoc mundo & vniuerso gaudio alieno cupio (facta vt verè id velim, possim ac perficiam) valedicere & abrenuntiare, vt in te solo queam te miserante, gaudere. Pijsime Deus, esto tu vnica consolatio mea, gaudium meum vnicum, securitas & pax in qua requiescam, Amen.

XVI. Tutat, *scilicet à pena inferni & purgatorij. Remittit enim partem pæne non modicam purgatorij. Quapropter dic:*

Iesu

Iesu misericordissime, non habeo quo peccata mea redimam, nec quo penas quas debeo propter delicta mea exoluam: sed charitatem tuam, meritaq; passionis tuæ quæ in hoc sacramento nobis tribuis, quæso pro me suscipe, & me ab omni culpa & pœna liberum & innoxium redde. Quid aliud tibi offeram pie Iesu, nisi te metipsum? En te, qui plena es propitiatio pro peccatis nostris & satisfactio, pro me tibi trado, Amen.

Oratio omnes Eucharistiæ virtutes complectens, post Missam aut Communionem breuiter vtiliterq; rummanda.

Quomodo hac me gratia dignatus es Domine Deus meus, vt corporis & sanguinis tui Sacramento cibares, ita me quoque huius Sacramenti operationibus atque virtutibus cunctis impleas quæso. Per omnia igitur vulnera tua, & per dolores tuos te obsecro Iesu pijsime, vt huius Sacramenti perceptio, animæ meæ vitam tribuat gratiæ, quæ vitales ac diuinos motus exerceat, purificet me à vitijs & à peccatis, fomitem atque peccandi libidinem minuat, robur atque animi fortitudinem adiciat, gratiam tuam mihi augeat & virtutes, destructa (destructor enim tuæ sum gratiæ & dilapidator) & perdita restauret, tenebras cordis mei illuminet, à peccatis præseruet, à tentationibus & diaboli machinationibus defendat, adoptionis tuæ seipsum mihi arram constituat, dulcedine gratiæ tuæ impleat & consoletur, deuotione impinguet, charitate tua inflammet, me tibi vniat, spiritu exhilaret, & à pœnis futuris omnibus post hanc vitam, tutum securumq; ac liberum te miserante me reddat, Amen.

Potes hic etiam precari pro triplici illuminatione, ex virtute huius Sacramenti tibi largienda, dicendo.

Deus æterne, amator & misericors, illumina cor meum ad cognoscendam prauitatem, vilitatem & ingratitude[m] propriam, cum sancto odio & displicentia. Cognoscam pijsime Iesu quam nihil sum & possum, & despiciam meipsum. Cupiam ex animo ab omnibus despici, optem humiliari, gaudeamq; iniurias ac contumelias pati. Eia benignissime Iesu, infunde mihi veram cognitionem meipsum, contritionem & perfectissimam humilitatem. Iterum obsecro te per viscera misericordiæ tuæ Domine Deus meus, illumina cor meum ad cognoscendam & diligendam bonitatem, pietatem, & charitatē tuam erga nos. Vulnera quæso cor meum tui amore castissimo, fidelissimo atque feruentissimo. Reple cor meum dulcis Iesu perfectissima, ardentissima, inextinguibilisq; charitate tua, vt ex toto corde meo semper te sitiam, semper te diligam in omnibus & super omnia. Clementissime Iesu, Deus meus & omnia, rogo te, illumina cor meum ad cognoscendum, amandum, perficiendumq; omne beneplacitum tuum. Da mihi meipsum perfectissimam abnegationem atque resignationem, vt meipsum omnimodè relinquam, exeam, mortificem, & resignem in omne beneplacitum tuum. Da mihi, vt me totum tuæ providentiæ credam, de manu tua omnia cum gratiarum actione accipiam, & in omnibus te laudem & benedicam. Fac pijsime Deus vt omnem vitam meam, omne tempus, omnes actus & vires corporis & animæ meæ, totumq; id quod sum & possum, in laudem, in amorem, & in beneplacitum tuum expendam, Amen.

EXERCITIVM DEVOTVM IVXTA ET EFFICAX,
pro plena peccatorum à pœna & culpa (vt habet cetera diuinitus facta
reuelatio) expiatione ac remissione, maximè si feruenti
charitate continuetur.

Pater noster &c. Sed libera nos à malo præterito, præsentis & futuro, pro quo auferendo orare te cupio dulcissime Pater noster cum Dei & proximi amore ardentissimo, dicens:

Deus qui voluisti pro mundi redemptione incarnari, circumcidi à Iudæis reprobari, à Iuda osculo tradi, capi, vinculis alligari, quasi agnus innocens, ad victimam duci: ante conspectum Annæ, Caiphæ, Pilati & Herodis indecenter offerri, à falsis testibus accusari, flagellis & opprobrijs vexari, spinis coronari, sputis conspuï, colaphis cædi; crucifige, crucifige super te clamari: morte turpissima condemnari: cruce grauissima onerari, ante crucem impudenter nudari, clavis ferreis dirissimè perforari, in cruce leuari, inter latrones reputari, felle & aceto potari, in cruce mori & mortificari, lancea vulnerari & sepeliri. Tu Domine per has sanctissimas passiones tuas, quas ego indignus recolo, libera me ab omnibus peccatis meis, & à pœnis inferni & purgatorij, iuste pro his debitis, & per sanctam crucem tuam perducere digneris me miserum peccatorem, quo perduxisti tecum crucifixum latronem. Qui cum Patre & Spiritu sancto viuus & regnas Deus per omnia secula seculorum, Amen.

Verficulus. *Hic est calix sanguinis mei. Qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum.*

Precatio.

Omnipotens & mitissime Deus, fons viuens & indeficiens, qui sitienti populo in deserto fontem aquæ de petra eduxisti: educ de cordis mei duritia perfectæ dilectionis & veræ compunctionis lachrymas, vt peccata mea omnia & singula præterita, præsentia & futura sic plangere valeam, vt plangenda vltra non committam. Et ad verè cognoscendum ac purè confitendum, ea quæ non sum confessus, vel minus benè confessus peccata, & quæ sunt haud satis emendata, ad emendandum & dimittendum: ea omnia, cum satisfactione debita minus videor paratus, vel qualitercumque de voluntate tua mihi sunt imposta, obsecro & inuoco singularem gratiam tuam, vt me totum tibi offeram, aded vt omninò nihil mihi de voluntate mea retineam, sed tuam semper adimpleam, sicuti etiam de tua gratia & speciali dono, ad hæc omnia & singula tibi placita, me totum promptum, & voluntarium omninò cum omnibus meis, meliori quo possum modo, tibi offero, resigno, dedo, atque iterum iterumq; trado. Et in hoc etiam firmissimè vsq; ad mortem perseverare propono, siue ad vitam siue ad mortem, siue ad lucrum, siue ad damnum, siue ad supplicium, siue ad gaudium accedendum sit: obsecrans vt sumas me totum semper ad tuum honorem & beneplacitum & nunquam ad meum desiderium, vel quodcumque tibi displicens vel contrarium. Et si aliud quicquam occurrerit, quod tibi displiceat, sicut verisimiliter timeo, hoc vtique ego non volo, sed illud perpetuo reuoco, & reuocatum, irritum & inane in conspectu tuo fore, summè peto & desidero; quatenus te miserante, tuæq; passionis merito median-

te,

te, plenam percipiam omnium peccatorum meorum præteritorum, præsentium & futurorum remissionem & veniam: & statim post hanc vitam vniri tibi valeam, & recipi in vitam æternam, ad tuam gloriam, cum congratulatione & gaudio pijsimæ matris & omnium sanctorum tuorum, Per omnia secula seculorum, Amen.

Exercitium aliud ad idem ad quod præcedens efficax. Ad id autem tria potissimum requiruntur.

Primum est, vt homo de cætero vsque in finem dirigat gressus suos coram Domino, incipiendo, proficiendo, perficiendo, gressus suos iuxta formam & modum descriptum in Rosario siue Psalterio beata Virginis, cum articulis de vita, passione & virtutibus Christi, & sanctissime matris eius, vt illis pro posse conformetur.

Secundum est, vt purè & clarè omnia peccata sua mortalia, & alicuius ponderis venialia, quæ nondum satis est & bene confessus, sacerdoti habenti potestatem super eum, confiteatur, postulando prius à Deo eorundem clarissimam cognitionem, ardentissimam contritionem, gemitum, planctum & lachrymarum effusionem, non solum in generali, sed etiam sepius in speciali, & in quotidiana sua confessione.

Tertium est, vt quotidie antequam celebret, audiens Missam, post primum Agnus Dei, vel alio tempore magis congruo, prostratus dicat hanc quæ sequitur orationem toto corde & animo perfectò: Sicq; ex diuina promissione cuidam Dei amico facta, certam recipiet omnium peccatorum suorum, etiam mortalium remissionem. Et si in futura peccata ceciderit (quod absit) non collidetur, quia Dominus supponet manum suam, vt humilior, cautiior & fortior resurgat, quam antea fuit dum stare videbatur.

Pro remissione omnium peccatorum, Precatio.

Ecce mi amantissime Domine Iesu Christe, hic coram te Domino meo tremendo, reuerendo & summè diligendo, ego me prosterno & extendo, nõ quod ad hoc me dignum quocunq; modo præsumam, & multo minus ad accedendum te verè tremendissimum & reuerendissimum Dominum, & ad accipiendum te in me verè indignissimo, præsertim in isto tuo maximè reuerendo Sacramento, etiam Angelicis spiritalibus & Potestatibus tremendo, me dignum præsumere audeo. sed hoc ex humili confidentia, in tuam bonitatem & clementiam infinitam, facio, supplicaturus pro peccatis superbiæ, gulæ, luxuriæ, iræ, inuidiæ, ac alijs omnibus & singulis criminibus meis commissis, & bonis omisis, nimis multipliciter & grauissimè, heu, heu, heu, contra te D. um meum, ac contra proximum meum, & contra meipsum vnquam perpetratis. vt des mihi illa omnia humiliter cognoscere, deplangere, & pœnitendo emendare. Idcirco autem pro quolibet tali peccato dimittendo, beatissimam virginem Mariam matrem tuam, & omnes Sanctos tuos, præsertim in charitate, & omnibus virtutibus culpis meis pro tempore occurrentibus, & per me tibi & sacerdoti confessis, contrarijs, magis præclaros, inuocaui: quia de gratia tua & illuminatione, bene considerauit, quod non sum dignus apparere, vel verbum proferre in conspectu tuo. Idèò summòperè indigeo: plorum auxilio, consilio & suffragio: quum etiam non ignorem te velle nos inuocare Sanctos tuos, & te in eis, & eos in te sic laudare & honorificare, (licet nõ sit speciosa laus in ore peccatorum, quorum primus ego sum, propter hæc & innumerabilia peccata mea, quibus heu, heu, heu, nimis inquinatus sum) Sed quia pro his omnibus me diu non condemnasti, licet verè iustissimè merui, neque dignè

me flagellasti: sed in super ab innumerabilibus flagellis & periculis mentis & corporis me praeservasti, & vsque in hanc horam misericorditer conservasti, & super haec omnia, me tam indignū infinitis beneficijs honorasti: specialiter tamen beneficio charitatis tantæ ac talis, (quam mihi misero & indignissimo de nimia pietate tua dudum donasti) quod in quantum possum capax esse, & tu me volueris iuare, volo semper, summe, summe, imò si possem dicere plus quàm maximè, in omnibus & super omnia, sine omni mensura te superamare. Et propter illum amorem etiam proximum meum, non tam amicum, quàm & inimicum, sicuti meipsum in omnibus diligere, & eundem amorem tempore & locis opportunis, veraciter & cū effectu demonstrare. Et pro eodem amore tuo, omnia peccata mea cū primis: deinde & vniuersa peccata ab initio Mundi perpetrata, & vsque ad finem sæculi, contra amorem & honorem tuum vnquam perpetrada, continuè & actualiter vel habitualiter plangere & deplorare: illaq; confiteri, & secundum posse meum ad satisfaciendum pro eisdem iuxta tuum beneplacitum, me omninè promptum & beneuolum demonstrare. Ab omnibus quoque & singulis peccatis illis de cætero propono abstinere & cessare: ita vt potius omnia supplicia, etiam mortem millies sustinere velim, quàm ex certa scientia, plenaue deliberatione, non modo mortaliter, aut criminaliter: sed etiam venialiter contra tuum amorem & honorem vnquam peccare.

Quod si contigerit me vllò vnquam tempore, contra tam fixum, deliberatumq; propositum meum, quocunq; etiam peccato graui aut leui te quoquo pacto offendere, (vt verissimiliter timeo quod peccatis meis exigentibus hoc possit pluries contingere) tunc in illo non volo iacere, aut permanere, sed quam cito tu mihi dederis illud cognoscere, & me adiuueris, resurgere, & pœnitentiam pro illo toties, quoties opus fuerit debitam agere firmiter propono, iuxta tuum beneplacitum, & vicariorum tuorum confessorum meorum, clauis scientiæ & potentiæ super me verè habentium, & me ab illo, virtute eorundem clauium liberare valeant, voluntatem.

Et ad cognoscendum in istis & in cæteris (quantum valeo) beneplacitum tuum, nec non ad veram differentiam peccatorum venialium, mortalium, & criminalium, & per quos ab illis liberari, & etiam quos ego à talibus absoluerè, vel possim, vel non possim, ne falsa opinione meipsum decipiam malè absolutus, neque alios malè absoluedo, volo omne studium debitum applicare, ne in hac parte propter crassam ignorantiam, habeas me iustè ignorare. Et insuper studere ad discendum & sciendum omnia alia debita mea, & ad implendum omnia virtutum exercitia ad me spectantia. Et ad sufferendum patienter & libenter, imò cum gaudio spirituali, omnia aduersa & supplicia, tum in corpore tum in anima, volo tibi animum promptum exhibere, aptare & resignare. Et in his omnibus & singulis cæterisq; tibi placitis & mihi clare cognitis, vsque in finem perseuerare.

At, quia nihil horum sine te facere neque consummare potero, desidero valdè te in adiutorium, per tui corporis sanctissimum Sacramētum (quamuis ad hoc verè nimis indignus sim) intra meipsum hodie suscipere, cognoscens certissima fide, quod tu velis de tua incomprehensibili bonitate & pietate, ad me quantumvis indignum dignanter, libenter & humiliter descendere, & cum eodem Sacramento ad me intrare, cum tota tua Diuinitate & humanitate, & me ad supradicta omnia, (in quantum tu cognoueris illa fore pro salute mea, siue pro tua gloria) fidelissime adiuuare.

Ex

Ex istis quoque datur mihi magna confidentia, hic nunc & in tua reali & personali indubitata presentia orandi, & te humiliter deprecandi pro tali clementia, quod isti sacerdoti nunc missam celebranti, & omnibus qui te sacramentaliter hodie in se sumpserint, velis donare, quod ipsi & nos omnes qui hoc desideramus, te spiritualiter sic sumamus, quod non in peius, sed in melius proficiamus, & de virtute in virtutem quotidie eamus, & in hoc usque in finem sic perseveremus, ut post huius vite finem, illuc sine dilatione perueniamus, quod facie ad faciem clarissime videamus te Deum deorum, Dominum dominorum, & dilectum dilectorum, in superna Syon, in secula seculorum, Amen.

Hic obsecra Deum, & beatam Virginem, pro signo plenaria remissionis omnium peccatorum tuorum, quod est clara omnium peccatorum cognitio, perfecta contritio, cum lacrymarum copia, dicens sepius corde contrito & humiliatio: Heu, heu, heu Domine Deus meus, quod te sic grauius offendi. Deus propitius esto mihi peccatori. Misere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam &c. Quia hec sunt efficacissima verba ad stertendum & vincendum Deum inuincibilem, qui sola humilitate vincitur.

Exercitium diuinae laudis, per quod obtinetur indulgentia omnium peccatorum, vti diuinitus reuelatum reperimus.

Post finem Missae, toto corde humiliter recognosce, quod pro tanto dono & sacrificio, & pro quolibet alio Dei beneficio, non possis Deum digne, sicut deet, laudare & benedicere: & idem cum primis omnes creaturas ad laudandum & benedicendum Dominum tecum deuotius in hoc abis, & dices totum hunc hymnum.

Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate & superexaltate eum in secula: Benedicite Angeli Domini Domino &c. Gloria patri &c.

Deinde dices psalmos.

Laudate dominum de caelis &c. appropinquanti sibi &c. Gloria Pat. &c. Cantate domino canticum nouum, laus eius in Ecclesia sanctorum &c. omnibus sanctis eius. Gloria patri & filio &c. Sicut erat in principio &c. Hoc summe maxime & affectuosissime semper fieri cupio. Et specialiter gloria sit tibi amantissime Domine mi Iesu Christe, fili Dei, & tibi o dulcissima virgo Maria genitrix Dei, & vobis o omnes Sancti specialiter hodie commemorati, vel commemorandi siue colendi, electi Dei, cum istis Psalmis in canticis & cum omnibus beneficijs Dei in illis comprehensis, atque cum omnibus meritis vestris, necnon & cum meipso toto quamuis vere indigno, Deo totaliter oblato, laetique voluntati funditus resignato, cum omnibus meis bonis & malis praeteritis, praesentibus & futuris. Quae omnia & singula Deo meo & vobis offero, & vestrae bonitati, charitati & pietati semper oblata esse desidero, de malis corde vero dolendo, ore confitendo, & opere ad satisfactionem me paratum exhibendo: de bonis vero eidem Domino Deo meo, & vobis gratiarum actiones referendo, & vere recognoscendo, quod si in illis aliquid est bonitatis, hoc est pure a Deo & a vobis. Quia quantum in me est, certus sum & vere scio, quod omnia mea, quantumuis aliqua sint vel appareant bona, vere tamen nihilum & inane reputata sint, & merito reputanda & panno menstruata, & omni foeditati magis quam alicui puritati vel bonitati comparata & comparanda. Et ideo Domini mei & vestrae bonitati, charitati, & pietati cupio
semper

semper illa immolata & immolanda, vt per ipsum & vestra merita mudentur & ornentur, & sic aliquid acquirant bonitatis. Quod si aliquid occurrerit, vt verifimiliter timeo, Deo & vobis displicens & aduersum, hoc vtique non volo, nec est, nec vquam fit meæ voluntatis. Et vt perfectius sit nunquam meæ voluntatis, supplico humillime, vt mihi impetrare dignemini. Cum his ergo per vos sic mūdatis & ornatis: vna cum vestris meritis & precibus Deo pro tanto sacrificio oblati, & pro quocūque alio beneficio, obsecro vos, gratias agatis illi, deprecantes, vt ipse miseretur mei, & omnium pro quibus ego orare teneor & desidero, & postulatus sum. & specialiter pro quibus istud sanctissimum sacrificium suæ maiestati obtulisti siue offerre debui, & cooperimini vt ipse pro sua laude & gloria nos omnes sibi faciat gratos & nostra omnia accepta sint illi.

Deinde o omnes vires & sensus interiores & exteriores animæ & corporis mei, subiecti imperio ipsius Domini mei, vna mecum iubilate.

(Laudate Dominum in sanctis eius, laudate eum in firmamento virtutis eius) videlicet in gloriosa virgine Maria, & in virtute fidei ipsius firmissima. (Laudate eum in virtutibus eius, videlicet) Angelicis spiritibus, qui dicuntur virtutes eius. Laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius) scilicet in Patriarchis, Prophetis & cæteris Sanctis vniuersis antiqui temporis, vsq; ad natiuitatem Christi: circa quos in multis mirabilibus multipliciter manifesta est magnitudo potestatis, sapientię & virtutis ipsius. (Laudate eum in sono tube) scilicet Apostolorum & Euangelistarū, quorum sonus prædicationis ad modum tubæ exiuit in orbem terrarum. (Laudate eum in Psalterio, obedienciæ LXX. & aliorum primorum discipulorum, & cythara) patientiæ sanctorum Martyrum. (Laudate eum in tympano) sanctorum cōfessorum. (Et choro) sanctarum virginum, & continentium: choros cœlestes cum Iesu sponso suo ducentium. (Laudate eum in chordis) sanctarum viduarum, (Et organo) bonorū & bonarum coniugum. (Laudate eum in cymbalis bene sonantibus) verè pœnitentium. (Laudate eum in cymbalis iubilationis) amantium, in vita contemplatiua sese exercētium. (Omnis spiritus laudet Dominum) ea, scilicet laude, qua te laudauerunt spiritus boni, quando se confirmatos & alios damnatos viderunt. Hoc est enim summum desiderium meum.

Cum ergo tu pauperula anima mea in tua natura & essentia verè sis spiritalis substantia, & spiritus (quemadmodum & alij spiritus) à Deo creatus, de quo multum illi teneris esse grata, quia si ipse voluisset te non creare, vel serpentem aut turpissimam rem creare, potuisset, cui suam nobilissimam essentiam non communicaret. Cum, inquam, sis ad ipsius imaginem & similitudinem nobilissime creata, insuper & ipsius gratia speciali per baptismum à malis & damnatis spiritibus & eorum potestate liberata (de quo debes illi esse magis grata.)

Et vltra hac ex ipsius maiori gratia, bonis spiritibus tam cœlestibus, quam terrestribus vire verè spiritalibus, in hac sancta religione sociata, licet indignissima: vnde maximè debes illi esse grata. Et super hac omnia, ipsius abundantiori gratia & misericordia, in loco isto sancto ad laudandum ipsum cum omnibus sanctis spiritibus specialiter collocata: vnde super omnia debes esse gratissima, & ad laudandum ipsum omni tempore cum omni exaltatione promptissima & fidelissima. Nimirum si voluisset Deus, iuxta merita tua, ante multa tempora in inferno fuisses locata. Vt ergo possis eundem tam misericordem Dominum Deum tuum digne laudare, debes cum beato Petro, verè digne laudatore, eundem Dominum DEVM tuum trina confessione, summè, summè, summè plusquam alij amare, & cum eodem Petro propter prædictum

prædictum amorem omnia relinquere mundo, & tibi ipsi perfectius quam prius moriendo & renunciando: & cum eodem Petro eundem Dominum sequi, & imitari per vias suas, non tuas, obedienter & perfectius quam prius ambulando. Insuper cum eodem Petro in amore prædicto, crucem tuam post Dominum tollere, omnia aduersa per ipsum super te missa vel permissa, patienter tollendo. Sed & generaliter cum eodem & pro eodem amore, omnem vitiorum fomitem in te penitus mortificare: fomitem videlicet concupiscentie carnis, concupiscentie oculorum, & superbia vite, extinguendo.

At quoniam sine ipso nihil horum poteris facere, debes ipsius misericordiam in adiutoriū, & omnium Sanctorum merita & suffragia ad hæc perficienda incessanter inuocare & obsecrare, & vna mecum ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente & virtute dicere:

KYrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster, Ave Maria. Et nos. versus. Letamini in Domino & exultate iusti. Et gloriamini omnes recti corde. Deus exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

DEUS qui nos concedis omnium Sanctorum tuorum merita venerari, da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere, & eorum meritis & precibus omnia peccata nostra præterita, heu, heu, heu in te, aut in quemcumque commissa, verè poenitendo sic deslere præsentia & omnia tentamenta sic vincere & delere, & omnia futura per tuam gratiam sic præcauere, & vltius in omnibus debitis virtutibus nos sic perseveranter exercere, præsertim in supradictis perfectis dilectione, ab renunciatione, imitatione, tolerantia & mortificatione, te laudando, cum sancto Petro tibi ita viriliter & finaliter adherere, vt tu in nobis & nos in te manendo, mutuo nos valeamus feliciter & inseparabiliter possidere, & te cum Patre & Spiritu sancto, cum lætitia & gloria omnium electorum tuorum laudare. Per omnia secula seculorum, Amen.

PHARETRAE DIVINI AMORIS Affectiuæ Libri Secundi pars V.

Exercitijs pijsissimis, Rosarijsque ac fertis mysticis de vita, passione, glorificatione & gaudijs Domini nostri Iesu Christi, pientissimæque eiusdem Matris Virginis Mariæ referta.

D. IO ANNIS IVSTI, LANSPERGII, CAR-
thusiani, in Rosarium vite passionisque Christi.

PRAEFATIVNCVLA.

Sanctorum fere omnium vna sententia est, neminem fore idoneum ad gustandam diuine contemplationis dulcedinem, nisi Christi primum humana, hoc est, nisi Christi actus, mores, virtutes passionesq. ac cetera amoris eius erga nos beneficia sedulo fuerit meditatus. Extra hanc viam gradienti, nescio quis progressus, quisve

quisve exitus sperandus sit. Nam quisquis contemplandi studium alius, ne dicam arroganti-
tius, quam à vita Christi exorsus fuerit, formidandum est illi, ne temeritatis arguatur: ruina,
quam sanctitati propior. At verò qui animo frequens in Christi passionibus actibusq; sanctis
versatus fuerit, ad angustoria atque magis arcana haud dubium diuinitatis inuitabitur. Ac-
cedit quod quemadmodum sua olim passione Christum ministrasse fructum nobis infinitum
compertissimum est, ita nulli dubium esse debet, eum, qui Christi vitam & passionem propter-
ea meditatatur, vt contra peccata concipiat odium, vitia detestetur, mundum fastidiat, sensuum
delectationibus moriatur, compatèdi stimuletur desiderio, diuino inflàmetur amore, CHRIS-
TI virtutes (qua clarent hic maxime) imitetur, mente stabilatur in DEO, eidemq; spiritus
vniatur, vtilitatem consequi immensam.

Eamobrem vita & passio CHRISTI hic quinquaginta articulis hoc modo distincta est, vt
cuius articulo quedam ad DEVM aspiratio seu petitio, quasi ex illius actus aut passionis me-
ditatione tunc nata coniungatur, quo simul vbiq; & meditandi & orandi studium, preser-
tim mentale, conueniat, hoc est, vt pariter & ad imitationem humanitatis CHRISTI mens
deuota stimuletur, & ad diuinitatis eius amorem inflammetur. Potest autem qui voluerit,
singulis articulis salutationem Angelicam, & cuiuslibet denario articuloꝝ Dominicam ora-
tionem subiungere. Quod genus orandi, rosarium vocamus.

Porro, quam salubre sit homini, quaque acceptum DEO huiusmodi studium orandi, te-
stantur reuelationes complures, p̄ys olim hominibus facta. Si tamen cuiquam ita non libeat, o-
mittere potest Dominicis orationes ac salutationes Angelicas. Potest etiam articulos exten-
dere, truncare aut mutare pro sua deuotione.

Sunt praeterea adiuncti versus pro iuuanda memoria, si quis mente duntaxat voluerit o-
rare, articuloꝝ ordinem, meditandiq; materiam indicantes. Nam quinque articuloꝝ
quolibet versus semper iudicium praebet. Non praetermittendum etiam qui rosarium orando
efficere volunt, quinque Dominicis orationes ad quinq; Christi vulnera, quemadmodum se-
quuntur applicare posse. Vale lector. Ex Carthusia Agrippinensi:

VERSUS QUI ARTICVLOS ROSARII SE-
quentis eiusdemque ordinem significant.

Cuncta creat. Natam. Praesentat. Sponsa. Salutat.
Ad montana. Parit. Laudant. Scindunt Veniunt tres.
Sistitur Ac fugiens. Ad festa. Latetque. Lauatur.
Tentatus. Docuit. Curat. Pius est. Lachrymatur.
Venditur. Atque lauat. Statuens. Angustia. Captus.
Fert alapam. Petrus. Reus est. Pilatus. Herodes.
Caeditur. Et spinis. Damnat. Fert. Renouantur.
Affixus. Latro. Matremq; Relictus. Aceto.
Expirat. Foditur. Soluunt. Sepelitur. Ad Ima.
Surgens. Ascendit. Mittens. Assumptaque. Iudex.

PHARETRAE DIVINI AMORIS Libri Secundi Pars V.

Exercitium vitæ & Passionis Iesu Christi, ad modum Rosarii
quingenta articulis & totidem oratiunculis
distinctum.

Ad vulnus dexteri pedis, Precatio.

AMabilissime atq; dulcissime Domine Iesu Christe, fit tibi laus, honor & gloria pro vulnere & dolore dexteri pedis tui.

In hoc sacrosanctum vulnus depono atque commendo tibi omnia peccata mea, vitia, passionem atq; omnem prorsus ingratitude, infirmitatem, vilitatem atq; nihilitatem meam, obsecrans te per immensam bonitatem tuam, vt omnia hæc per gratiam tuam in me deleas, atq; purifices ac sanes. Quicquid etiam in me tibi displicet, à me tollas: quicquid tibi placet, mihi infundas, & in gratia tua ab omni peccato me perpetuo liberum facias, præmunias, dirigas atq; custodias, Amen. *Pater noster, &c.*

^{1.} *Cuncta creat.*
O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, & benedico te, & gratias ago tibi, qui me creasti, quique hæcenus me peccantem quotidie sustines, & licet ingratisimum, etiam beneficijs foves. Da mihi quaeso, vt te creatorem meum cognoscam, cum timore & reuerentia tibi fideliter seruiam, perfecte obediam, & ex toto corde semper tibi placere studeam, Amen. *Aue Maria.*

^{2.} *Natam.*
O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui nobilissimam virginem tibi in matrem præelegisti, quam præfiguratam, & de sanctis parentibus sine peccato conceptam ac natam gra-

tis, virtutibus, bonisq; omnibus impleuisti. Da mihi quaeso, vt peccata mea, vilitatemq; propriam perfecte cognoscam, cum vera contritione ac sancto odio desleam, & quicquid tibi displicet, detester & fugiam, Amen. *Aue Maria.*

^{3.} *Præsentat.*
O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui amabilissimæ puellæ, honestissimæ speciosissimæq; virgini Mariæ, futuræ matri tuæ inspirasti, vt in templum se tibi offerret, dedicaret, ac perpetuam virginitatem voueret. Eia dulcissime Iesu, da mihi mentis & corporis perfectissimam castitatem, cordisq; feruentissimam deuotionem, simplicitatem, puritatem ac stabilitatem, Amen. *Aue Maria.*

^{4.} *Sponsa.*
O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui virgineo Ioseph pudicissimam virginem Mariam voluisti desponsari, & vtrunque in integritate immaculatum conseruari. O vtinam mundum cum vniuersis vitijs & concupiscentijs superem & contemnam, & tibi ardentissimo sincerrissimoq; amore semper inheream, Amen. *Aue Maria.*

^{5.} *Saluat.*
O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui dignatus es sanctissimam virginem Mariam per Angelum salutare Spiritu sancto fecundare, atq; in vtero eius incarnari. Dulcissime Iesu, vtinam facias cor meum ita ab
r 3 omni

omni peccato & vitio liberum, vt tibi fit iuge ac perpetuum habitaculum Amen. *Aue Maria.*

6. *Ad Neomana.* O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, quia dignatus es nouē mētib; in vtero virginis gestari, & à præcursore necdum nato cognosci ac prophetari. Vtinam cor meum castissimo amore tui sic vulnerēs, vt omnia mūdāna fastidiat, & te habitorem possessorem indefinenter ficiat, Amen. *Aue Maria.*

7. *Patii.* O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, quē sine dolore genuit virgo inuolata, carēs hospitiū & peregrina. Eia dulcissime Iesu, vtinā cor muem repleas semper gratia verā ac perfectā cōtritionis, vt tibi esse merear filius aeternae adoptionis, Amen, *Aue Maria.*

8. *Laudant.* O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te & gratias ago tibi, qui in paupertate & frigore in præsepio positus, ab angelis es laudatus, & à pastorib; adoratus. Fac vt in seruitio tuo nunquā tepescā & à laude tua nunquā deficiā Amē, *Aue Maria.*

9. *Scindunt.* O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi qui circūcidi dignatus es ac vulnerari, & pro cōsolatione nostra Iesus nominari. Vtinam per sanguinis tui effusionē merear totus purificari, & ab omni offensione ac culpa perpetuo præseruari, Amen. *Aue Maria.*

10. *Penitus Tres.* O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui à tribus Magis quæsitus, adoratus & muneribus es honoratus. Eia dulcissime Iesu da mihi, vt me ipsū totū semper tibi resignē ac offerā, omnes vires ac totū ipsū q̄ sum ac possū, omni tēpore in laudē, amorē ac beneplacitum tuum expendam, Amen, *Aue Maria.*

Ad vulnus sinistri pedis, Precatio.

A Mabilissime atq; dulcissime Iesu, fit tibi laus, honor & gloria pro vulnere & dolore sinistri tui pedis. In hoc vulnus repono omnes negligentias meas, omnia debita, omnesq; obligationes meas, rogans vt illa tu suppleas, tu me iustifices, impleas & confirmes gratia tua aeterna, in qua crescā, & quam nunquam amittere valeam, Amen. *Pater noster.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, q̄ in tēplum offerri, & cū purissima virgine matre tua legi subdi voluisti. Ah dulcissime Iesu, da mihi perfectissimā humiliatē, qua detester omnē seculi gloriā, omnem honore fugiam, & omni homini propter te deuote me subijciam atq; obediam, Amen. *Aue Maria.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui Herodis persecutionē, fugā, exiliumq; cū matre in infantia tua pertulisti. Fac me desiderāter æquanimitatēq; omnē aduersitatē sustinere, & in omni pressura tibi fideliter adherere, Amen. *Aue Maria.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui in tēplo remanens, à matre quæsitus, & post driduū es inuentus. Eia dulcissime Iesu, vtinā toto corde, ardentissimoq; desiderio te æstuanter ficiam, indefinenter quæram, ita feliciter inueniā, vt te nunquam amittere valeam, Amen. *Aue Maria.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui triginta annis cū matre incognitus latuisti, & fabri filius æstimari voluisti. Vtinā gratia tua in me omnem extirpet arrogantiam, omnem occidat superbiam, vt non videri aut gloriari, sed nesciri diligam, ac vilis

ac vilis reputari, Amen. *Aue Maria.*

5. *Lachrym.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui propter nos in Iordane dignatus es baptizari, & à Patre coelitus monstrari. Da mihi per iuges lachrymas ab omnibus peccatis & vitijs mundari, vt tui amore desiderioq; coelestis viae semper totusq; merear inebriari, Amen. *Aue Maria.*

6. *Tentans.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, & benedico te, & gratias ago tibi, qui in deserto abstinens, dignatus es à diabolo tentari. Eia dulcissime Iesu, protege me gratia tua, & fac me cunctas diaboli insidias euadere, omniaq; tentamenta in tua virtute superare, Amen. *Aue Maria.*

7. *Decuit.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui pro animarum salute, orationibus, vigilijs, itineribus, praedicationibusq; continuis es fatigatus. Da mihi vt honorè tuum & animarum salutè feruenter sitiã, & pro his cor meum & omnia desideranter impendam, Amen. *Aue Maria.*

8. *Curat.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui nuptias tuae praesentia atq; miraculo primo honorasti, cunctisq; egentibus ac infirmis curationum beneficia erogasti. Da mihi cor pietate, cõpensione & omni misericordia plenũ, quo omnibus hominibus & praecipue inimicis impendã perfectissimè dilectionis beneficia & affectum, Amen. *Aue Maria.*

9. *Pius est.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi pro benignissima familiaritate, qua Mariae Magdalenae, Zachaeo, Matthaeo, mulieri in adulterio deprehensae, ceterisq; poenitentibus totus pius ac misericors exhibuisti. Da mihi gratiã profundissimae humilitatis, perfectissimae imitatis, benignitatis

& charitatis, Amen. *Aue Maria.*

10. *Lachrym.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui inter laudes & honores super Hierusaleme fleuisti. Eia dulcissime Iesu, infunde mihi perfectae charitatis zelũ, vt tui contemptũ & irreuerentiã vbicq; detester ac horream, pro quocunq; peccato ex toto corde doleã, cuiuscunq; etiã proximi mala, vt propria sentiam, Amen. *Aue Maria.*

Ad vulnus dextrae manus, Precatio.

A Mabilissime atq; dulcissime Iesu, sit tibi laus, honor & gloria pro vulnere & dolore dexterae manus tuae. In hoc vulnus repono atq; commendo tibi omnes actus & conatus meos, & quicquid gratia tua in me aut per me factũ est, vt tu ea custodias, sanctifices & perficias ad laudẽ & gloriam nominis tui, Amen. *Pater noster.*

1. *Venditur.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui Iudaeis te persequentibus, & in mortẽ tuam conspirantibus, à discipulo es venditus. Ah dulcis Iesu, da mihi, vt & mala & bona omnia de manu tua suscipiã, in eam omnia gratias agã, pro singulis semper te plus diligã, & ad omnes homines pacem, tranquillitatem cordis ac charitatẽ retineam, Amen. *Aue Maria.*

2. *Atque laud.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, ac gratias ago tibi, qui relicta matre, Hierosolymis pascha cũ discipulis comedisti, & illorum pedes humillime lauisti. Vtinam cuncta p tui amore libenter relinqũ, omnibus te praefera, in omnibus & super omnia te diligam, & me omnibus in obsequiũ propter te gaudeter subijciam, Amẽ. *Aue Maria.*

3. *Statuem.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui sacramentũ Eucharistiae insti-

tuens discipulis tradidisti, & nobis idipsum reliquisti. Eia dulcissime Iesu, accende cor meum ad esuriam huius venerabilis Sacramenti, vt ardentissimo desiderio, castissimo affectu, humilitate, reuerentia, deuotione; syncerissima frequentem illud, quando, quoties; dignationi tuae placuerit, Amen. *Aue Maria.*

4.
Angustia.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui ad patiendum desiderantissimus, simulq; tristis ac pavidus, ter orando Patri te resignasti, & in agone positus sanguinem sudasti. Ah vtinam facias, vt in omni aduersitate ac tétatione ad te semper recurram, in te solo confidam, meipsum relinquam, & tibi soli credam, offeram & resignem, Amen. *Aue Maria.*

5.
Capit.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi qui ab hostibus captus ligabaris, caedebaris, blasphemabaris, impieq; tractabaris. Vtinam facias me à vitijs omnibus liberum, & in tui amore captiuum, vt mihi desiderantissimum fiat despici, iniuriasq; ac còtumelias pati, Amen. *Aue Maria.*

6.
Feri alapam.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui ductus ad Annam, patienter à seruo alapam tulisti. Da mihi vt odientes me diligam, pro malis bona retribuam, & dulcedinis ac benignitatis affectum ad omnes effundā Amen. *Aue Maria.*

7.
Petrus.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui in domo Cayphæ, iniquos testes accusantium tolerasti, & Petrum ter negantem te, misericorditer respiciens, ad poenitentiae sletum reuocasti. Eia misericordissime Iesu, da mihi vt peccata mea, ingratitude quoc; & negligentias meas

perfectè lugeam, & ex toto corde tibi placere studeam, Amen. *Aue Maria.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui damnatus, confusus, caesus, velatusq; & alia complura indigna sustinuit. Vtinam tui amor tantus in me ferueat, vt odiam reputari aut honorari, desiderem verò & ex corde gaudeam nesciri, despici ac pati, Amen. *Aue Maria.*

8.
Reus est.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui coram Pilato iniuste accusatus, humiliter tacuisti: Ah pie Iesu, pone linguæ meæ frænum timorem tui, quo ab omni etiam otioso sermone abstineam, & in omnem humiliationem meipsum vltro ac desideranter offeram, Amen. *Aue Maria.*

9.
Pilatus.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui ab Herode despectus ac derisorius veste es illulus, inter opprobria quoc; subsannatus, & sic ad Pilatum reductus: Eia dulcissime Iesu, da mihi vt de omnibus hominibus bene sentiam, neminem iudicem aut spernam, cunctos mihi præferam, & de me semper vilius sentiam, Amen. *Aue Maria.*

Ad vulnus sinistrae manus, Precatio.

Amabilissime atq; dulcissime Iesu, fit tibi laus, honor & gloria pro vulnere & dolore sinistrae manus tuae. In hoc vulnus offero tibi, ac iterum commendo omnia dona, beneficia, gratias, & quicquid mihi ingrato ac misero contulisti. Rogo autem tuam misericordiam per singulas guttas sanguineas, quæ inde fluxerunt, vt ea omnia mihi cõserues, confirmes, perficias, augeasq; ad gloriam nominis tui, vt indies in me crescant

erescant humilitas & charitas secundum beneplacitum tuum, Amen. *Pater noster.*

1.
Caditur.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui propter me dignatus es nudari, ad columnam ligari, toto corpore flagellari, vulnerari ac cruentari. Da mihi nunc flagella tua tam patienter tamque desideranter sustinere, ut tuis poenis ac meritis purgatus, post huius vitæ egressum ilico merear tecum gaudere, ubi tibi placeam, te laudem, te diligam in æternum, Amen. *Aue Maria.*

2.
Et spinis.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui coronam spineam vertici tuo impressam, subsannationesque & illusiones, a lapas quoque ac sputa propter me pertulisti. Dulcis Iesu, imprime cordi meo iugem passionis tuæ memoriam, quæ mentem meam indefinenter compungat, vulneret, atque totam liquefaciens, in tui amore absorbeat, Amen. *Aue Maria.*

3.
Damnatus.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui licet torus miserabilis, vulneribus & doloribus plenus, productus, ac populo es monstratus. Invidia tamen ludæorum clamās postulavit te crucifigi, & Barrabam vitæ donari. Ah dulcissime Iesu, omnem superbiam & omnem gloriæ appetitum, invidiam, cunctaque vitia in me mortifica & extingue, & fac ut verè sim compatiens, verè humilis ac mitis corde. O passio nobilissima saluatoris mei, vulnera animam meam: ò preciosissima vulnera amatoris mei, inebriate mentem meam, Amen. *Aue Maria.*

4.
Pert.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui innocenter pro me ante tri-

bunal stans, passus es te ad mortem damnari, & in gaudium hostibus fieri. Per hanc charitatem tuam obsecro te Deus meus, da mihi gratiam nunquam obloquendi, nunquam detrahendi, nunquam proximum iudicandi, damnandi aut spernendi, & ad hæc etiam alijs nunquam auscultandi aut consentiendi, Amen.

Aue Maria.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, pro singulis doloribus atque gemitibus, quando inter multa opprobria & verbera baiulans crucem tuam, in oculis matris tuæ sub onere corruisti. Da mihi mitissime Iesu, crucem propriæ abnegationis & mortificationis feruentissima deuotione amplecti, & vestigia virtutum tuarum charitate perfectissima imitari, Amen. *Aue Maria.*

5.
Renouantur.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, cuius omnia membra extractione vestium nudabantur, doloresque & vulnera renouabantur. Utinam facias cor meum ab omni inutili cogitatione, ab omni impura affectione, ab omnibus denique visibilium rerum formis perfectè nudari, ut iugi visionis tuæ præsentia merear indesinenter renouari, tuique amore feruentissimo totus absorberi atque cremari, Amen. *Aue Maria.*

6.
Affixus.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui super crucem dire es extensus & clavis affixus, non habens speciem neque decorem, sed sicut leprosus & à Deo percussus. Da mihi ut nihil sim in oculis meis sed meipsum semper despiciam, ad maiora & meliora extendam, & omnes vires animæ & corporis mei in amore & beneplacitum tuum expendam, Amen. *Aue Maria.*

7.
Latro.

O Do-

8.
Matremque.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui inter latrones positus, expravantium blasphemias æquanimiter pertulisti, & pro inimicis orans, latroni pœnitenti paradysum promissisti. Da mihi perfectissimè omnia vitia in me mortificare, omnia aduersa mitissimè tolerare, & æstuantissimo desiderio ad te verū paradysum continuè aspirare, Amen.

*Aue Maria.*9.
Religiosus.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi pro dolore, quo cor tuum scindebatur, quando matrem tuam fidelissimam condolentissimamq; astantem discipulo tuo Ioanni commendabas. Eia dulcissime Iesu, da mihi in eius veneraione & amore sic affici & occupari, vt ab ea tanquam à matre merear semper protegi, foveri & gubernari, Amen. *Aue Maria.*

10.
Aceto.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui inter acerbissimos pœnarum cruciatus clamabas te derelictum, quando etiam æstuantissima siti tortus, non habuisti aquæ guttam, sed fel & acetum. Ah dulcissime Iesu, fac vt in omni tentatione ac pressura ad te confugiam, ad te sitiam & esuriã, ac mundana omnia salidiam, Amè.

*Aue Maria.**Ad vultus cordis Iesu, Precatio.*

Amabilissime atq; dulcissime Iesu, pro vulnere cordis tui fit tibi laus, honor & gloria. In hoc vulnus offero, committo atq; refigno tibi cor meum, omnes potentias, vires, intensiones & affectiones meas: rogans te per effusionem sanguinis tui & aquæ, vt me tu solus possideas & regas, igneq; vehementissimi a-

moris tui consumas, absorbeas & tibi vnias, Amen. *Pater noster.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi pro innocentissima amarissimaq; morte tua, videlicet, pro dolorosa separatione sanctissimæ animæ tuæ à nobilissimo corpore tuo. Eia Deus meus, saluator meus, spes mea & corona mea, da mihi vt vitij & concupiscentijs omnibus, omniq; privato ac inordinato amori perfectè moriar, tibi vero soli viuam, & æternaliter inhæream, Amen. *Aue Maria.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te & gratias ago tibi, pro amoroso vulnere illo, quo cor tuum transfixum, sanguinem nobis propinauit & aquam. Eia, vulnera quæso cor meum lancea amoris tui, vt aliud neq; cogitem, neq; desiderè, quam te Dominum Deum meum pro me crucifixum. Nihil mihi placeat, nihil me afficiat, nisi tu Deus meus, gaudium meum, vita mea, Amen. *Aue Maria.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, pro flebili depositione corporis tui de cruce, & pro lamentabili plâctu matris tuæ & amicorum tuorū. O vtinam passionis tuæ memoria omnes sensus meos repleat, & me totum absorbeat, vt aliud nō videam, aliud non sentiam, aliud nesciam, quam te Dominum meum pro me crucifixum & mortuum, Amen. *Aue Maria.*

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi qui voluisti sindone inuolui, & alieno sepulchro recondi. Vtinam cor meum, sensus & vires meas omnes in te sepelias, per amorem tibi vnias, & velut insensibilem ac stupidum ad

ad omnia quæ à te sunt aliena, me reddas, Amen. *Aue Maria.*

5.
Ad Ima.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui dignatus es ad inferna descendere, & captiuos patres liberare. Eia dulcissime Iesu, descendat nunc quoque passionis & sanguinis tui virtus in purgatorium, & det animabus cunctis refrigerium, Amen. *Aue Maria.*

6.
Surgens.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, & benedico te, & gratias ago tibi, qui resurgens à morte, primo matri, deinde Mariæ Magdalene & Apostolis gloriosus apparuisti. O dulcissime Iesu, da mihi vitij, passionibus ac inordinatis motibus omnibus perfecte mori, tibi viuere, tibi placere, & sola cœlestia sapere & desiderare, Amen. *Aue Maria.*

7.
Ascendit.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui iubilibus angelis & patribus comitantibus, ascendisti in cœlum. Utinam semper mens mea tui amore langueat, mundana vniuersa fastidiat, te solum ardentem esuriat ac sitiât: nihil me afficiat, nihil me deleat, nihil me lætificet, nisi tu Domine Deus meus, Amen. *Aue Maria.*

8.
Mittens.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui Spiritum sanctum dedisti, & discipulos ad mundi conuersionem misisti. Da mihi simplicissimam puritatem cordis, iugemque stabilitatem mentis. Da mihi ardentissimam, fidelissimam, perpetuamque charitatem, ut Spiritus sanctus me impleat, regat ac possideat, & vberioribus donis gratiæ suæ dignum me efficiat, Amē. *Aue Maria.*

9.
Assumptaque

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, ac gratias ago ti-

bi, qui matrem tuam in corpore & anima assumptam glorificasti, & potentissimam misericordissimamque nobis donasti. Da mihi per eius merita tuam gratiam, & in omni bono perseverantiam, ut in seruitio tuo nunquam deficiam, & per indiscretionem nunquam excedam, Amen. *Aue Maria.*

10.
Iudex.

O Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, qui iudex es venturus, & unicuique secundum sua opera supplicium aut præmium redditurus. Eia misericordissime Iesu, da mihi omnem vitam meam secundum beneplacitum tuum ita consummare, ut anima mea de corpore egrediens, immediate ad te creatorem suum tui amantissima redeat, ubi sine fine in gloria tua cum omnibus Sanctis te collaudet & benedicat, Amen. *Aue Maria.*

Si quisquam alijs occupationibus præpeditus, articulos hos, quomodo supra scripti sunt, cum orationibus legere meditariue nequiverit, potest lecturus rosarium post quinque aut decem salutaciones angelicas (ommissis superioribus) orationem quæ sequitur semper inserere.

Ave benignissime Iesu, Christe cum omnibus sanctis & electis tuis, gratia plenus, misericordia tecum, benedicta sit amarissima passio tua, tristissima anima tua, pijsimum cor tuum, omnia membra tua, opprobria, liuores, vulnera & mors tua. Et benedictus dolor ac sanguis vulnerum tuorum.

Pro his itaque omnibus quæ passus es, & pro immensa charitate tua, qua propter me passus es, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi, misericordissime Domine Iesu Christe

Christe. Obsecro etiam te per pijsimum cor tuum, imple cor meum ardentissima, perfectissima, perpetuaque charitate, ut me ipsum verè cognoscam & contemnam, contemnes verò & odientes me ex corde diligam. Dulcis Iesu, da mihi ut nil me afficiat, nil me delectet nisi tu. Te solum cogitem, te solum sentiam, & tibi semper totus perfectissimè placeam, Amen.

Modus offerendi Rosarium.

Offero tibi clementissime Iesu nunc merita beatissimæ matris tuæ, omnium electorum tuorum, qui sunt aut fuerunt, siue erūt à primo vsq; ad nouissimum, in vnione omnium meritorum (quæ infinita sunt) vitæ & passionis tuæ ab initio vsq; ad finem: & in his omnibus amabilissime Iesu offero tibi etiam hoc rosariolum pauperis peccatoris, ut propter & inter prædicta merita dignanter super caput tuum suscipias pro spinea corona, quam tu pro me sustinuisti: simul & capiti gloriosissimæ matris tuæ pro sertulo virginali imponas.

O Dulcissime Iesu offeras hæc omnia. s. passionem tuam &c. tuo Patri omnipotenti in eadem charitate & tam efficaciter, quomodo te ipsum illi in ara crucis obtulisti pro salute totius mundi, ut in omnibus & per omnia, tua sanctissima & laudabilissima voluntas fiat in vniuersis creaturis tuis. *Et specialiter pro te siue alijs quicquid volueris pete, semper. g. specialissime defunctorum (quia sunt amici Dei, & ipsorum est regnum caelorum) in purgatorio existentium, memoriam habe, quia pro illis oratio facta certum est quod vacua non reuertitur.*

Rosarium vitæ & passionis Iesu Christi, quinquaginta

articulis, totidèque aspirationibus distinctum, & in breue compendium redactum, pro ijs, quibus præcedens prolixius fortè videri possit.

Pater noster.

Aue benignissime Iesu, Qui me creasti & omnia. Heu me miserū, 1. Cuncta creat.

quia me perdidisti: reformet me quæso tua misericordia. Ave & tu o gloriosissima Dei mater virgo Maria gratia plena &c.

Aue benignissime Iesu, Qui concipi, nasci, educariq; fecisti matrem tuam sine peccato. Heu quanta sunt pie Iesu peccata mea, quanta ingratitude? Ave & tu o gloriosissima. &c. 2. Natam.

Aue benignissime Iesu, Cui in templum se Maria obtulit deuotissima. Vtinam tibi perfecte seruiam in lachrymosa poenitentia. Ave & tu o gloriosiss. &c. 3. Presentat.

Aue benignissime Iesu, Qui virginem Mariam sponso sociasti virgineo, vtinam cor meum semper vulneret perfecta cordis contritio. Ave & tu &c. 4. Sponsa.

Aue benignissime Iesu, Qui incarnatus es in virginis utero. Vtinam exuar, indiesq; mūder ab omni peccato. Ave & tu o gloriosiss. &c. 5. Saluat.

Aue benignissime Iesu, Quo impregnata mater ibat in montana. Vtinam cœlestia ficiens detester omnia vana. Ave & tu o gloriosiss. &c. 6. Ad montana.

Aue benignissime Iesu, Quem virgo peperit sine dolore. Vtinā adopter à te in filium ardentissimo castissimoq; tui amore. Ave & tu o gloriosiss. &c. 7. Parit.

Aue benignissime Iesu, Quem vitarunt pastores angelis laudantibus. Diligam & laudem te Deus meus ex toto corde meo super omnia, 8. Laudam.

nia, & in omnibus. Aue & tu &c.

9.
Scindant.

Aue benignissime Iesu, Qui circū-
cisus fudisti sanguinem. Hunc offer
quælo Patri pro nobis ad nostri ex-
piationem. Aue & tu ô gloriosiss. &c.

10.
Veniunt tres.

Aue benignissime Iesu, Cui reges
tria obtulerunt munera. Vtinā omnes
vires, omnēq; tempus vitæ meæ of-
feram & expendam in tua benepla-
cita. Aue & tu ô gloriosiss. &c.

Pater noster.

11.
Sistitur.

Aue benignissime Iesu, Quem
virgo purissima sistens redemit
in templo. Vtinā tuæ ac matris hu-
militatis conformer exemplo. Aue.
& tu &c.

12.
Ac fugiens.

Aue benignissime Iesu, Qui cum
matre Herodis fugisti persequutio-
nem. Vtinam de manu tua suscipiā
feramq; æquanimitè omnem tri-
bulationem. Aue & tu &c.

13.
Ad festa.

Aue benignissime Iesu, Quem a-
missum mater quærit condolens. V-
tinam te solum quæram, te pure in-
tendam, perfectè diligens. Aue & tu
&c.

14.
Lacet que.

Aue benignissime Iesu, Qui mūdo
diu manebas incognitus. Vtinam
humanam gloriam fugiens, eandē
detester medullitus. Aue & tu ô glo-
riosiss. &c.

15.
Lanatur.

Aue benignissime Iesu, Qui vo-
luisti baptizari. Vtinam ab omni
peccato & vitio totus in hac vita
merear expurgari. Aue & tu ô glo-
riosiss. &c.

16.
Tentatus.

Aue benignissime Iesu, Qui ten-
tatus dæmonis pertulisti arrogan-
tiam, Da mihi in omni tentatione
victoriam. Aue & tu ô gloriosiss. &c.

17.
Docuit.

Aue benignissime Iesu, Qui fatiga-
tus es euāgelizando. Vtinā pro te du-
ra omnia libenter sustineam, tuum
honorem zelando. Aue & tu &c.

18.
Curat.

Aue benignissime Iesu, Qui sana-
sti languidos à quacunque infirmi-

tate. Fac ut omnem proximum di-
ligam opere & veritate. Aue & tu &c.

19.
Pius est.

Aue benignissime Iesu, Qui pecca-
tores recepisti ad pœnitentiam. Vti-
nam compassionem omnibus im-
partiar & misericordiam. Aue & tu
ô gloriosiss. &c.

20.
Lachrymatur.

Aue benignissime Iesu, Quem
flentem plebs excepit cum palmis &
laudibus. Vtinam tui honorem esu-
riam & zelum in omnibus, Aue & tu
ô gloriosiss. &c.

Pater noster.

Aue benignissime Iesu, Qui vili
es pretio venditus. Vtinam tu
mihi pretiosior chariorq; sis omni-
bus. Aue & tu gloriosiss. &c.

21.
Venditur.

Aue benignissime Iesu, Qui pe-
des lauisti discipulorum. Da mihi
cor mundum ab omni labe vitiorū,
Aue & tu &c.

22.
Atque lauat.

Aue benignissime Iesu, Qui cor-
pus tuum nobis tradidisti & sangui-
nem. Accende desiderium nostrum
ad eorundem amorem & frequen-
tationem. Aue. &c.

23.
Statuens.

Aue benignissime Iesu, Qui orans
sanguinem sudasti in agone. Vtinam
ex abyssu cordis tibi me semper re-
signem cum plena meipsum abne-
gatione. Aue & tu ô gloriosissima
Dei mater virgo Maria. &c.

24.
Angustia.

Aue benignissime Iesu, Qui cap-
tus ligaris, discipulis fugientibus. V-
tinam tui tenear amore captus, & li-
ber sim à vitijs omnibus. Aue & tu ô
gloriosiss. &c.

25.
Captus.

Aue benignissime Iesu, Qui à ser-
uo cæsus es alapa. Fac me mitem ac
patientem sub omni iniuria. Aue &
tu &c.

26.
Fert alapam.

Aue benignissime Iesu, Quem Pe-
trus sicut amare. Fac inter tristitia &
læta me tecum perseverare. Aue & tu
ô gloriosiss. &c.

27.
Petrus.

Aue benignissime Iesu, Quem

28.
Reus est.

l 3 Cai-

Caiphas damnans multifariā. Vtinam tibi afflictisq; omnibus ex corde condoleam, Aue & tu. &c.

29.
Pilatus.

Aue benignissime Iesu, Qui ini- que accusaris ante Præsidem: Vtinam facias, vt neminē vnquā spernam aut iudicem, Aue & tu. &c.

30.
Herodes.

Aue benignissime Iesu, Cui Herodes illudit turpiter: Fac mei contemptum feram humiliter, Aue & tu. &c.

Pater noster.

31.
Cediunt.

Aue benignissime Iesu, Qui flagellaris atrociter: Vtinam tua flagella, aduersaq; omnia sustineam hilariter. Aue & tu o gloriosissima. &c.

32.
Et spinis.

Aue benignissime Iesu, Cui corona impressa est spinea: Vtinā tuā passionis mei iugis vulneret memoria. Aue & tu. &c.

33.
Damnatus.

Aue benignissime Iesu, Qui damnandus stas ante iudicem: Fac me perfectē mitem & humilem. Aue & tu. &c.

34.
Fert.

Aue benignissime Iesu, Qui crucem tibi baiulas propriam: Vtinam perfectissimam tibi semper exhibeam obedientiam. Aue & tu. &c.

35.
Renouantur.

Aue benignissime Iesu, Cuius renouantur vulnera te nudato. Vtinam me exuas & liberum serues ab omni amore priuato. Aue. & tu. &c.

36.
Affixus.

Aue benignissime Iesu, Qui crucifigeris extensus: Fac vt in me tui sit amor perpetuus ac immēsus. Aue & tu. &c.

37.
Latro.

Aue benignissime Iesu, Qui latroni donasti veniam: Recipe me quæso confestim post mortem ad gloriā. Aue & tu. &c.

38.
Matremque.

Aue benignissime Iesu, Qui matrem commendasti discipulo: Vtinam à te & matre possidear pro filio. Aue & tu. &c.

39.
Relictus.

Aue benignissime Iesu, Qui te

clamabas derelictum: Vtinam in omni pressura cor mihi des tibi fidelissimum, resignatum & inuictū. Aue & tu. &c.

Aue benignissime Iesu, Qui acetum gustas sitim tolerans: Te solum fac vt sitiam nil extra te desiderans. Aue & tu. &c.

Pater noster.

Aue benignissime Iesu, Qui mortuus es in tormentis: Da vt mihi & mundo perfectē moriar, vitijsq; ac omnibus concupiscentijs. Aue &c.

Aue benignissime Iesu, Cuius cor miles aperuit suauissimum: Vtinam cor meum auferas prauissimum, & des mihi cor amantissimū, fidelissimum ac misericordissimū, secundū cor tuum, Aue & tu. &c.

Aue benignissime Iesu, Qui de cruce matri redderis: Vtinam in tuo seruitio semper sim perseueremq; deuotus, strenuus & hilaris, Aue & tu. &c.

Aue benignissime Iesu, Qui sepeliris inuolutus syndone: Vtinam cor mihi des castissimum, fidele ac purum ab omni contagione, Aue & tu. &c.

Aue benignissime Iesu, Qui patres liberas descendens ad inferna: Vtinam defunctis omnibus sit requies sempiterna. Aue & tu. &c.

Aue benignissime Iesu, Qui à morte resurgens consolatoris matrē: Vtinam in morte te sentiam redemptorem misericordissimum ac fidelissimum patrem. Aue & tu. &c.

Aue benignissime Iesu, Qui in cœlum ascendis plenus maiestate. Vtinam ad te continuē suspirem ardentissima charitate, & profundissima humilitate. Aue & tu. &c.

Aue benignissime Iesu, Qui Spiritum

40.
Acceto.

41.
Expirat.

42.
Foditur.

43.
Soluunt.

44.
Sepelitur.

45.
Ad Ima.

46.
Surgens.

47.
Ascendit.

48.
Mittent.

ritum sanctum dedisti credentibus:
Eundem mihi quæso infunde cū do-
nis omnibus. Aue & tu & c.

49.
Assumptaque

Aue benignissime Iesu, Qui cor-
nas matrem super cælos exaltatam.
Da mihi obsecro per matrem tuam
vitam sanctam & mortem beatam.
Aue & tu, & c.

50.
Iudeis.

Aue benignissime Iesu, Qui mun-
di iudex es venturus. Fac tuis pœnis
ac vulneribus hic expurger totus, vt
in morte sim liber ad gaudia iturus.
Aue & tu ô gloriosissima Dei mater
virgo Maria gratia plena & c.

*Ad Dominum Iesum conclusiva eius-
dem Rosarij, Precatio.*

Domine Iesu Christe tuam mise-
ricordiam vt consequamur, fac
nos per intercessionem beatissimæ
virginis Mariæ matris tuæ & omni-
um sanctorum tuorum toto corde
tibi esse deuotos, quatenus perfectis-
sima nostri abnegatione ac tui imi-
tatione in seruitio tuo perseuerem-
us: & mortificatis omnibus vitijs
nostris iugiter passionis tuæ memo-
ria delectemur, puroq; semper cor-
de omnimodis tibi reddamur ac-
cepti. Qui viuis & regnas cum Deo Pa-
tre in vnitatis Spiritus sancti, Per om-
nia secula seculorum Amen.

**ROSARIUM VITAE AC
passionis Christi breuif-
simum.**

Pater noster, Aue Maria.

Ad vulnus dextræ manus.

Iesu misericordissime, pro vulne-
re dextræ manus tuæ, sit tibi laus
& gratiarum actio. Hinc quæso
cunctis suat plena redemptio.

Aue Maria gratia plena, Dominus
tecum & c. Iesus Christus creator sal-
uificus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, te
natam ornans cœlitus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, Cui te
offers medullitus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, Te
sponsam dans charissimus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, In te
homo factus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, A
præcurfore cognitus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, Ex
te virgine natus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, ab an-
gelis collaudatus.

Aue Maria & c. Iesus Christus, In cir-
cūcisione nominatus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, A ma-
gis adoratus.

Pater noster, Aue Maria.

Ad vulnus sinistræ manus.

Iesu misericordissime, pro vulne-
re sinistræ manus tuæ sit tibi laus
& gratiarum actio. Hinc quæso cun-
ctis suat plena redemptio.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, Tem-
plo per te illatus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, A te
in exilium portatus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, in tē-
plo amissus & redditus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, Tecū
latens, & tibi subditus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, A Io-
anne baptizatus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, A sa-
tana tentatus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, Po-
pulo euangelizans.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, A
morbis populum sanans.

Aue Maria, & c. Iesus, Pius & mise-
ricors omnibus.

Aue Maria, & c. Iesus Christus, In-
trans urbem cum laudibus.

Pater noster, Aue Maria.

Ad vulnus dextri pedis.

Iesu misericordissime, pro vul-
nere dextri pedis tui sit tibi,

laus

f 4

- laus & gratiarum actio. Hinc quæso fluat omnibus perfecta redemptio.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, A suo discipulo venditus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Pedes lauas omnibus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Suo corpore & sanguine nos cibans.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, In angustia tristis & orans.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Caput atq; ligatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Cæcus & obiurgatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, A Petro ter negatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, A Caypha condemnatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Coram Pilato accusatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, A rege calumniatus.
- Pater noster, Aue Maria.*
Ad vulnus sinistri pedis.
- I**esu misericordissime, pro vulnere sinistri pedis tui fit tibi laus & gratiarum actio. Hinc quæso fluat omnibus & salus & redemptio.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Pro nobis flagellatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Illusus, coronatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Ad crucem postulatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Ad mortem condemnatus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Suam crucem ferens.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Senari patiens.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Crucifixus cum latronibus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Oranti latroni propitiis.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Suam matrem commendans.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Se derelictum clamitans.
- Pater noster, Aue Maria.*
Ad vulnus lateris.
- I**esu misericordissime, pro vulnere lateris tui, tibi fit laus & gratiarum actio. Hinc quæso fluat tam viuis quam defunctis plena redemptio.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Pro nobis in cruce mortuus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, In latere vulneratus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, De cruce depositus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Sepulchro reconditus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, E limbo patres liberans.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Surgendo à morte triumphans.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, In cœlum scandens gloriosus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Spiritum dans gratiosus.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Te assumptam glorificans.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Vniuersum mundum iudicans.

In venerationem beate Mariae Virginis, precatio.

Deus qui matrem tuam gloriosam virginem Mariam à cunctis venerari voluisti, quæsumus, vt eius meritis & precibus impetremus, vt mundo perfecte mortui, in vera paupertate spiritus tibi fideliter seruiamus, & perfectissima charitate repleti, in honorem & beneplacitum tuum omnes vires animæ & corporis nostri expendamus. Qui viuis & regnas Trinus & vnus, ab omni creatura in secula benedictus, Amen.

Ad Chri-

Ad Christum Iesum in septem dolores præcipuos beatissimæ Virginis Mariæ, ex passione eiusdem vehementer afflictæ, preces.

De prophetia sancti Simeonis, Precatio I.

A mabilissime Iesu Christe, hunc dolorem beatissimæ virginis ac matris tuæ, quem in corde tuo iteratis sæpè vicibus (vt Simeon prophetarat) sustinuit, præmeditans futuram passionem tuam, cum omnibus laboribus, incommodis ac pœnis tuis pro me toleratis, tibi pro peccatis meis & pro peccatis totius mundi nunc offero: per hæc omnia te obsecrans, vt mihi ad te, ad matrem tuam, ad omnesq; homines veram perfectissimamq; infundas charitatem ac compassionem, Amen.

De exilio Domini Iesu & matris eius Precatio II.

A mabilissime Iesu Christe, hunc dolorem pijsimæ matris tuæ, quem tecum in Aegyptum fugiens ob Herodis persequationem sustinuit, cum omnibus pœnis tuis tibi nunc offero: per hæc omnia te obsecrans vt omnem presentis exilij molestiam, omnemq; vitæ huius miseriam facias vt patienter tolerem, ardentissimo ac iugi desiderio ad te indefinenter suspirans, Amen.

De Domini triduana amissione in infantia, Precatio III.

A mabilissime Iesu Christe, hunc dolorem quem tristissima mater tua pertulit triduo te querens, donec amissum in templo reperit, cum omnibus doloribus tuis, offero nunc tibi pro peccatis meis & totius mundi, obsecrans te per eisdem dolores, vt in dies me cruciet ardentissimum tui desiderium copiosius inueniendi, seruandus diligendi, fidelius seruiendi, & perfectius placendi, Amen.

De Domini passione, crucis baiulatione & sub ea defectione, Precatio IV.

A mabilissime Iesu Christe, hunc dolorem tristissimæ matris tuæ, quem ipsa videns te captum, ad mortem damnatum, sub grauissima trabe crucis incuruatum, rosea sanguinis vestigia post te relinquentem, & tandem deficientibus viribus sub cruce in faciem corruentem sustinuit: quando tu quoque illam intuens animo grauitur vulneraris tibi nunc offero, per vtriusque dolorem ac tristitiam te obsecrans, vt quicquid grauaminis, infirmitatum molestiarum vobis mihi imposueris, facias me desiderantissimo corde suscipere, patientissimè ferre, pro omnibus ex animo gratias agere, & ad maiora me semper medullitus resignare, Amen.

De Domini Iesu in cruce pendentia, Precatio V.

A mabilissime Iesu Christe, hunc dolorem quem mater tua compatiensissima pertulit intuens te in latronum medio crucifixum, in acerbissimis pœnis à Patre & omnibus derelictum, aridissima siti cruciatum, & amarissime morientem, cum omnibus doloribus & compassionibus tuis ad dilectissimam tibi matrem, pijsimum cor tuum torquentibus, tibi nunc offero: per eadem omnia te obsecrans, vt cordi meo indelebiter omnes pœnas & vulnera tua, omnem charitatem tuam, omnesq; matris tuæ dolores imprimas, quæ me amore & compassionem insanabili iugiter vulnerent, & tibi conforment, Amen.

De

A Mabilissime Iesu, hunc dolorem mœstissimæ matris tuæ, quæ ipsa te de cruce depositum habens in gremio, vulneraq; tua contuens sensit, nunc offero tibi, per eundem te obsecrans, quo matri tuæ autoritate tua præcipias, ut me pro te, quem occasione peccatorum meorum amisit, suscipiat in filium, curet & regat adoptivum, & ea in quibus ipsa tibi placere studuit mihi quoque impetret & feruet, Amen.

De Domini Iesu sepultura, Precatio VII.

A Mabilissime Iesu Christe, hunc dolorem afflictæ matris tuæ quem habuit, à sepulchro, hoc est, à te sepulto discedens, & loca passionum tuarum transiens, cum omnibus doloribus & laboribus tuis, quæ propter me passus es, offero tibi pro peccatis meis & pro peccatis totius mundi: per hæc omnia obsecrans te, quo iubeas ut in morte anima mea de corpore meo absque vlllo medio ad te veniat desiderabunda, tui amore consummata atq; perfecta, inseparabiliterq; tecum gaudio quietura. Ah dulcis Iesu nunc quoque misereere quæso mei, & omnibus peccatoribus afflictis, & defunctis omnibus, quos omnes propter pietissimæ matris tuæ amorem quæso consoles, Amen.

Duodecim privilegia, seu prerogativa beatae Mariæ Virginis, quæ singularem perpetuamq; illi lætitiæ adferunt.

P Rimum, quod præ omnibus in Dei matrem, atque in humana redemptionis cooperatricem est electa. Secundum, quod ab omni macula & peccato pura est divinitus præservata. Tertium, quod omnibus donis gratiarum fuit impleta. Quartum, quod virgo Deum concepit. Quintum, quod non gravata illum in utero gestavit. Sextum, quod Deum virgo & sine dolore genuit. Septimum quod Deum Dei filium, eundemq; suum creatorem ubere lactavit. Octavum, quod Deus ei subiectus fuit. Nonum, quod triginta annis ei Deus cohabitavit. Decimum, quod suum filium prædicantem, propriamq; virtute miracula facientem vidit. Undecimum, quod ad nostræ redemptionem suo filio sola perfecta in fide patienti sub cruce assistit. Duodecimum, quod gloriosa mater nunc in cælis filio suo assidet regnanti.

Hæc gaudia duodecim beatissime virginis, hæc præminentias si devotus quotidie reculeris, & congratulando toties virginem gloriosissimam salutaveris, non ingratum ei obsequium, nec tibi infructuosum impendes.

Oratio in qua duodecim hæ præminentia beatæ Mariæ, in quibus est sola singularis, continentur.

D EUS qui in beatissima virgine Maria, ab æterno tibi in matrem electa, semper immaculata, omnique gratia plena, incarnari, portari, ex eadē nasci, eius vbera sugere, eidem obedire ac cohabitare dignatus es, largire nobis propitius, ut quomodo ipsa olim te sequebatur prædicantem quem vidit miracula facientem, patienti fidelis assistit, assidetq; nunc in cælis regnanti, ita per humilitatis ac patientiæ studia, & tuis nos facias virtutibus confirmari, & post hanc vitam tibi confestim in æterna beatitudine coniungi. Qui vivis & regnas Deus in secula benedictus, Amen.

D. IOAN: IVSTILANSPERGII,
Carthusiani, in Pfalterium mysti-
cum, & Rosaria Beatissimæ virginis Mariæ,

P R A E F A T I O.

Vi de exercitijs theoria spiritualis siue contemplationis atque my-
stica Theologia scripserunt, orationem, quæ solum vocalis est, infi-
mo penè gradu habuerunt, tametsi ipsa quoque dum ore profertur,
spiritu iuxta ac mente positi fundi. Quod in orationibus ab Ecclē-
sia institutum, & quæ præcepto nobis mandata sunt fieri vel maxi-
mè est annuendum. Caterum ubi ex præcepto Ecclesiæ aliter non
cogimur, vel meditando, vel ad Deum aspirando, vel mente dum-
taxat orando, aut certe propter se gemendo gratulandove Deo,
mentem nostram eidem coniungere est permissum, idque à multis

eligere tanquam vtilius, quo cor suum vniuscuique senserit erga Deum ferventius accendi,
dulcius affici, trahi potentius, moveri purius, familiarius allici, suavius coniungi, firmitus atque
(vt ita dicam) inseparabilius cum eo uniri. Qui in his studijs versati sunt, aspirationibus, sili-
cigeris desiderijs, orationibusque brevibus, mentalibus & iocundis, seu iaculatum è corde emissis
ad Deum, præcipuam eidem laudem tribuunt. Propterea hoc orandi genus, humana plus ar-
ridet infirmitati, quæ mentem nostram ad Deum elevatam aut erectam non diu sunt: quip-
pe quæ confestim vt ad Deum erecta fuerit, in seipsam relabitur, perit per aspirationem vox
est erigenda. Deinde etiam quod inter cetera contemplationum officia, vias modosque omnes,
hoc studium quasi per compendium praeolet, semperque tutiori atque à periculo remotiori ho-
minem sistat gradu. Qui hinc plura scire desiderat legat altivolantes ac summos illos con-
templatores, D. Dionysium Areopagitam, D. Ioannem Gersonem, D. Dionysium Carthusia-
num, D. Ioannem Rusbrochium, & Ioannem Thaulerum, Henricum Harphium, & com-
plures alios, qui de hac materia præclara posteris reliquerunt monumenta.

Hæc igitur ratione perimotus, vitam Domini nostri Iesu Christi, ac B. Virginis matris eius
collectam, in centum & quinquaginta iterum articulos distinxit, in quorum singulis Christi
aliquid beneficium quasi expansum singulatim recolatur, vnde occasio veluti excitamen
quoddam præbeatur aspirandi ad Deum, & salubre aliquid, non terrenum, sed quod pietate
& charitatem spirat à Christo petendi. Proinde nihil hic quod verbis aures mulcere, sed quod
mentem extimulare queat, legatur. Neque enim ori, quod verbis profertur (tametsi possit) neque
auribus politam suaneque, aliquid afferimus, sed menti, quæ absque verborum strepitu in silen-
tio, & meditando legat, & orando ad Deum, aspiret. Quæ enim hic tradimus si ore profertur
insipida sunt & sordebunt. Si verò quæ verbis insinuantur, spiritu fuerit qui meditatur,
plura quam sperat, inueniet.

Itaque habent suas qui volunt vocales legere orationes, nec nos in illo genere orandi non
suffragamur, qui huiusmodi quoque scripsimus alibi, vt facile ad manum sit, quid vniuscuiusque
palato conveniat. Hic tamen materia constata est duntaxat meditando, affectus pios elici-
endi, ad Deum aspirandi, atque mente & desiderio salutaria petendi.

Huius studij cum sint innumera vtilitates, è multis aliquas enumerabo. Videlicet quod per hæc
aspirationes discitur in spiritu & veritate orare, discitur diuina præsentia sentiri, discitur
viam humanus spiritus inflammarì, coniungi & absorberi in Deo Creatore suo. Postrema
1 2 acqui-

acquiritur familiaritas quadam vel consuetudo continuo cum Deo loquendi, vel ex quibuscumque rerum temporalium tumultibus absque reuulsa cordis mox ad spiritualia & orationem redeundi.

Fuit quoque, apud maiores nostros auida quadam consuetudo quotidie aspirationibus salutationibusve totidem, quod Dauidi enunciatur Psalmi, vel Christum vel eiusdem contemplatione ipsius matrem venerari. Quod deuotionis genus Psalterium vocabant. Sed pietate paulo post defuerente, minori illud numero, posteri, puto quinquaginta (quod Rosarium, seu Corona beatae virginis nominabant) commutauerunt. Vtrique deuotionis exercitio fulcire nos cupientes, ex vita Christi Articulis multiformes, vnde menti ad Deum aspirationes enascantur, addidimus. In quibus. Lector nil expectabis aliud, quam vt compunctione extimulata, frequenter ac quasi continue suspires ad Deum, mente coniungaris Deo, eundemque pro ipsius gratia, ope, amore ac virtutibus impetrandis, malis vero deprecandis, discas non tam voce quam spiritu orare. Vale Lector amice, nostrosque conatus, quibus Christiana pietati animisque Deo deditis prodesse studemus Deo commenda.

VERSUS QUI ARTICVLOS PSALTERII

huius sequentis eorundemque ordinem significant,

C uncta creat, vindex, statuit, signata, Prophetis.	Ter negat, ad Caipham, testes, blasphemia, damnant.
Concipitur sine vs, completur, nata, veniunt.	Casus, conspuitur, velant, fert multa, Pilato.
In templum, dulcis, fulgens, vouet, noua sponsa.	Accusant, Regi spernunt, redit, alter ab illo.
Orat, aue, turbatur, concipit, hunc pia gestat.	Nudatum, stringunt, cadunt, spiritusque, cachinnant.
Ad montana, pauet, peregrina, parit, latriam dat.	Exhibitus, damnatur, amictus, sub cruce, fiebant.
Lacrat, condoluit, congaudent, integra, scindunt.	Associant, Simon, vinum, nudant, renouantur.
Tres veniunt, sistunt, fugiunt, exul, pia nutrit.	Extensus, crucifigitur, orat, scripsit, in alium.
Hinc redit, ad festum, quarunt, patrensque, latebat.	In tribus, effluxit, vestes, blasphemia, latro.
Iordanis, tentat, vocat hos, incommoda fessus.	Vndisque, condolat, mulier, tenebrasque, relicus.
Mirra, facit, docuit, pius est, iniuria, palmis.	Est siticus, gustat, complet, maritur, genuerunt.
Venditur, abscedit, canat, lauat, infirmens dat.	Terra tremit, milesque, resoluunt, syndone, plactus.
Predicat, exiit, tristatur, & orat, ad illos.	In tumultum, redeunt, ad lymbus, gaudia secum.
Angelus, & sudat, redit obuius, oscula, sanat.	Surrexit, matri, et parat, vescens, it in altum.
Captam, sune ligant, fugiunt, Ananas, alapam fert.	Mitteus, conuertunt, martyr, virgog, superstes.

*Migrantem, assumpsit, supremam,
proxima, fulget.*

*Imperat, exorat, concors, crescunt,
veniet.*

PSALTERIUM BEATISSIMAE VIRGINIS
Mariae, Rosarijs siue Quinquagenis tribus partitum,
Quinquagena primæ Decas, I.

1.
Canita creat.

Quoniam Pater noster, &c. Ave Maria, &c. Iesus Christus, sine Amen.
Vinos & propter nos crea-
uit omnis: dulcis Iesu (aut
pijsime Iesu) vtinam tui à
corde meo nunquam recedat me-
moriam, Amen.

2.
Vindex,

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui
de Cælo eiecit Angelos propter
superbiam: Dulcis Iesu fac vt
semper hac peste caream, Amen.

3.
Statuit.

Aue Maria &c. Iesus, Christus. Qui
te sibi in matrem elegit dignissi-
mam: Vtinam te matrè miseri-
cordiæ nunquã nõ sentiã, Amẽ.

4.
Signata.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui
te Mundo præsignauit figuris &
oraculis: fac dulcis Iesu, in hac
vita à cunctis emunder delictõ-
rum maculis, Amen.

5.
Prophetis.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui
sanctissimis parentibus tuis te
prænuñtiauic nascituram: Dul-
cis Iesu vtinam hanc felicissi-
mam in hora mortis consola-
tricem habeam, Amen.

6.
Concipitur.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cu-
ius mandato te Anna concepit
sterilis. Dulcis Iesu, vtinam te
concipiat anima mea cæca, adul-
tera & instabilis, Amen.

7.
Sine V. e.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui
te ab omni præseruauit vitio &
macula: Dulcis Iesu, cor meũ ab
omni delicto & vitio purifica,
Amen.

8.
Completur.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui
donis cunctisq; gratijs te imple-
uit & felicissima: Dulcis Iesu, v-
tinam tua iugis me regat ac pos-
sideat gratia, Amen.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui
tua natiuitate mundo exhibuit
gaudium: Dulcis Iesu, in te tran-
seat & absorbeat cor meum
& desiderium, Amen.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui
mira te venustauit pulchritudi-
ne: Dulcis Iesu, vtinã huius vir-
ginis capiar amore: vtinã huius
nunquam satier veneratione,
Amen.

Decas II.

Pater noster, &c. Ave Maria, &c. Ie-
sus Christus.

CVi te corde deuotissimo obru-
listi in templum: Dulcis Iesu,
fac me tibi purè resignem semper
in tuum beneplacitum Amen.

Aue Maria, &c. Iesus Christus: Qui
te moribus dulcem fecit & cun-
ctis amabilẽ: Fac me dulcis Iesu
pium, mitem & omnibus affabi-
lem, Amen.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cui
placuit in te, sanctitatis & om-
nium virtutũ perfectio: Heul: su-
bone quantum sordet in oculis
tuis mea iniquitas & vitiorum
corruptio.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cui
coelibem inchoans vitam prima
vouisti virginitatem: Dulcis Ie-
su, peccatis meis da veniam, &
dans confirma in me purissimã
perpetuamq; charitatem, Amen.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui
te sancto Ioseph desponsauit
virgini: Dulcis Iesu, vtinã amore
tibi vnar inextinguibili, Amen

6. *Orat.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Pro cuius incarnatione tua ad Deum frequentabatur oratio: Dulcis Iesu utinam in te tota mea semper trahatur affectio, Amen.
7. *Aue.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui te gloriose salutauit per Angelum. Dulcis Iesu, utinam matris tuæ deuotissimum me facias filium, Amē
8. *Turbatur.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cuius tu nuntium audiens pro uirginitate facta es sollicita: Utinam dulcis Iesu, casta, deuotam tibi semper continuè obsequia, Amē
9. *Concipis.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui Deus fieri homo dignatus est in tuo castissimo utero: Utinam pie Iesu indefinenter habites in cordis mei intimo, Amen.
10. *Et pia gestat.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ laxa gestabas nouè menses in utero: Utinam dulcis Iesu te in corde meo habeat perpetuo, Amen.
- Decas III.
1. *Ad montana.* *Pater noster, &c. Aue Maria, &c. Iesus Christus.*
Quo impregnata ad Elizabeth properasti in montana: Utinam pie Iesu celestia sitiens fastidia cuncta mundana, Amen.
2. *Paues.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui Ioseph trepidantem informauit coelitus: Dulcis Iesu fac me simplicem & liberum à malis suspicionibus, Amen.
3. *Peregrina.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ in utero habens in Bethleem carebas hospicio: Dulcis Iesu fac me pauperem spiritu ut humano libenter caream solatio, Amen
4. *Pauis.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ uirgo paris absque dolore puerpera: dulcis Iesu, utinam tibi renascaris indies in maiori gratia, Amē
5. *Latriam dat.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ adorabas naturam, mente deuotissima: Utinam dulcis Iesu, tui nominis omnibus in sit amor uerentia, Amen.
6. *Laetatur.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ uirginis lactasti uerberibus: Dulcis Iesu, fer opera & consolationem afflictis omnibus, Amen.
7. *Condoluit.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cuius afflictioni condoles in tenera infantia: Iesu bone fac ut carnis non queam comoda, Amen.
8. *Congaudent.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ laudant Angeli pastoribus aduenientibus: Dulcis Iesu, utinam deuotè & strenuè tuis semper insistam laudibus, Amen.
9. *Integrat.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quo nato sponso cohabitas uirgo perpetua: Dulcis Iesu per te mihi detur castitas, mansuetudo & temperantia, Amen.
10. *Scindunt.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui circumcisis fudit sanguinem: Hunc tibi pie Iesu offero in totius mundi expiationem, Amen.
- Decas IV.
1. *Tres veniunt.* *Pater noster, &c. Aue Maria, &c. Iesus Christus.*
Quem Magi adorantes, tria obtulerunt munera. Utinam tibi pie Iesu perfectè deuotèq; exsoluam mea debita, Amen.
2. *Sistunt.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ uirgo candidissima intulisti in templum: Dulcis Iesu fac nos tuæ ac matris imitari humilitatis exemplum, Amen.
3. *Fugiunt.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ in Aegyptum ferens, Herodis fugisti persequitione: Dulcis Iesu, utinam fugiam, execreretq; omnem mundanam consolationem, Amē
4. *Exul.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cui quo septenne tolerasti exilium: Dulcis Iesu, afflictorum omnium tu consolare gemitum, Amen.
5. *Pia nutria.* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quæ materna cura & manuum nutria
 fili-

Si laboribus: Vtinam dulcis Iesu à te regar & pascar tapquam adoptionis filius, Amen.

6. *Mine redit.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Què ex Aegypto redixisti ad patriam Dulcis Iesu, vtinam contempto mundo te solam sitiam, Amen.

7. *Ad festum.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui tecum iuit ad templi festiuitatè. Dulcis Iesu, fac me continuis anhelare suspirijs ad æternam vitæ foelicitatem, Amen.

8. *Quærit.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui amissum tristis quærebas triduo: Dulcis Iesu, da vt nunquam te amittam sed totus tibi inhæream perpetuo, Amen.

9. *Patensque.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui de templo rediens tibi mansit subditus: Dulcis Iesu, vtinam tibi & tui amore cunctis obediam mortalibus, Amen.

10. *Intebat.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui tibi comorans, ad annū vsq; latebat tricesimū: Dulcis Iesu, nil me obletetur quæso, nihil afficiat temporale aut mundanū, Amen.

Decas V.

1. *Iordanis.*

Pater noster, &c. Aue Maria, &c. Iesus Christus.

Qui baptizatus est in Iordanis flumine: Dulcis Iesu, à cunctis vitijs & negligentijs purifica me in tuo sanguine, Amen.

2. *Tentat.*

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui tentari se passus est post abstinentiam: Vtinam pie Iesu, nulla tentatione succumbam, nulli peccato consentiam, Amen.

3. *Vocat bos.*

Aue Maria &c. Iesus Christus. Qui discipulos vocans instituit prædicationi: Dulcis Iesu, fac me feruenter deuotum, quo respondeam tuæ vocationi, Amen.

4. *Incommoda.*

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui famè, sitim tulit & frigora: Vtinam tui amore pijsime Iesu cuncta feram incommoda, Amen.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui fatigatus est labore & itinere: Da mihi Iesu dulcissime, inuictum animum, qui nullo deficiat grauamine, Amen.

5. *Fessum.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui signa faciens, infirmis contulit sanitatem: Dulcis Iesu, mētis meæ, vniuersæq; Ecclesiæ re-forma deformitatem, Amen.

6. *Mira facit.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Cuius prædicationes euāgelicas audiebas affectuosissime: Amabilissime Iesu, vtinam eisdem obtemperem deuotissime, Amen.

7. *Docuit.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui peccatores vocans recepit, & conuertit misericorditer: Pie Iesu, fac tractum tuū sequamur omnes perfecte & hilariter, Amen.

8. *Pim est.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui à Scribis multas sustinuit iniurias: Vtinam laudes & honores execrans, patientissime feram contumelias, Amen.

9. *Iniuria.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui sedens super asinam, vrbis fleuit excidium: Dulcis Iesu, fac vt cor meū medullitus vulnerent peccata, tuumq; opprobrium, Amen.

10. *Palmis.*

Rosarij, sive Quinquagena II. Decas I.

Pater noster, &c. Aue Maria, &c. Iesus Christus.

1. *Venditur.*

Quem Iudas triginta vendidit argenteis. Heu bone Iesu, quam sæpè te viliozem habui, rebus vilissimis, Amen.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui ad passionem iturus, te matrem reliquit tristissimam: Ah vtinam dulcis Iesu, relictis omnibus, te solum sitiam, tibi soli inhæream, Amen.

2. *Abscedit.*

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui Pascha obseruans, legi se subdidit: Vtinam pie Iesu tua suppleat

3. *Canat.*

4. obe-

- obedientia, quicquid mea superbia neglexit, Amen.
4. *Laudat.* Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui pedes lauit discipulorum: Vtinam dulcissime Iesu, in tuo sanguine lauer ab omni forde peccatorum, Amen.
5. *Instituen-
dat.* Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui sacramentum instituens, seipsum nobis tradidit mira clementia: Dulcissime Iesu, da nobis hoc sacramentum amare, illudque sumendo frequentare cum timore & reuerentia, Amen.
6. *Pradicas.* Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui discipulos dulci consolabatur sermone: Vtinam in nulla consolationem recipiam, praterquam in tui dilectione, Amē.
7. *Exiuit.* Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui vltro se obtulit, exiens ad passionem: Vtinam perfectam ad omnia mihi infundas animi resignationem, Amen.
8. *Tristatur.* Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui tristis vsque ad mortem cepit pauere: Fac me pie Iesu pro nulla re, nisi pro dilecto dolore, Amē.
9. *Et orat.* Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui ter orans in Patris se resignavit voluntatem: Infunde mihi queso dulcissime Iesu, qua me tibi medullitus relinquam, perfectissimam charitatem, Amen.
10. *Ad illos.* Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui ab oratione surgens, curam habuit discipulorum. Dulcissime Iesu, fac vt ex charitate mihi necessitates preferam proximorum, Amen.
- Decas II.
1. *Angelus.* Pater noster, &c. Ave Maria, &c. Iesus Christus.
- Qui in agone constitutus ab Angelo dignatus est confortari: confortata me dulcis Iesu, vt nulla valeam tentatione superari, Amen
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui prae angustia sudorem emittit sanguineum: Vtinam ex singulis membris tibi pie Iesu amoris & laudis offeram holocaustum, Amen.
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui ad patiendum hostibus se vltro dedit obuium: Da mihi dulcissime Iesu animum tibi ad omnia paratum, Amen.
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui suae traditori dedit osculum. Dulcissime Iesu, fac vt inimicis & quibusuis hominibus, perfectae charitatis impendam officium, Amē.
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui malchi sanauit auriculam: Pie Iesu fac me charitate & miseratione plenum, vt pro malis bona semper retribuam, Amen.
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Cui manus iniecerunt sacrilegas: Vtinam æquanimiter omnes sustineam pie Iesu, iniurias, Amen.
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Quae veluti impotentem ligauerunt vinculis. Christe Iesu, inseparabiliter quæso alliga me tibi ardentissimis funibus charitatis, Amen.
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Quae fugientes, relinquere discipuli: Vtinam Deus meus, omnes cogitationes & affectiones meas tibi vnias amore inseparabili, Amen.
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Quae ad Annam duxit cohors militum: Dulcissime Iesu, quicquid mihi pro te agendum patientiam ve fuerit, ad hoc meum flagret desiderium, Amen.
- Ave maria, &c. Iesus Christus. Qui à seruo tulicai apam: Pie Iesu, fac vt libenter omnem sustineam injuriam, Amen.

Et iudae.

Redit obuium

Oscula.

Sanas.

Captum.

Fune ligam.

Fugium.

Annas.

Alapam fert

Decas

Decas III.

1. *Ter negat* Pater noster, &c. Aue Maria, &c. Iesus Christus.

QVē Petrus negās fleuit amare: Quicquid te dulcis Iesu offendit, fac me execrando deuitare, Amen.

2. *Ad Caiphā* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui vincit ducitur ad Caiphā: Trahe me post te pie Iesu, ne vnquā à te recedā, Amen.

3. *Tētes* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui tacuit falsis accusatus testibus: Fac pie Iesu, vt patiens taceam quibuscunque iniurijs grauatus, Amen.

4. *Blasphēmia* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cui iniūq; imposuerunt blasphemiam: Vtinam dulcis Iesu cogitem semper & reuerrear tuam præsentiam, Amen.

5. *Damnant* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui mortis pertulit damnationem. Hāc pie Iesu ego tibi, & tu Patri offer in peccatorū nostrorum purgationē, Amen.

6. *Casus* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui propter me colaphis casus est & alapis: Vtinam dignum me sentiam cupiamq; affici opprobrijs & iniurijs, Amen.

7. *Cōspuitur* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui propter nos dignatus est conspui & scedari: non patiaris me pijsime Iesu, cogitatione praua aut turpi coinquinari, Amen.

8. *Velant* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui illudatur facie velatus: Videam Iesu bone, meam turpitudinem meosq; omnes fleam reatus, Amen.

9. *Fert multa* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui alia multa tulit opprobria: Dulcis Iesu, accendatur in corde meo feruentissima pro te patiendi desideria, Amen.

10. *Pilato* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui vincit adductus est iudici: Vtinā pie Iesu gaudeam accusari & despici, Amen.

Decas IV.

1. *Accusant* Pater noster, &c. Aue Maria, &c. Iesus Christus.

QVī passus est iniuste se accusari: Vtinam bone Iesu ab omni detractio-

merear mundus præseruari, Amen.

2. *Regi* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui Herodi adductus & accusatus noluit respondere. Per hoc silentium tuum pie Iesu obsecro, ab omni otioso verbo me facias abstinere, Amen.

3. *Sperant* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui ab Herode vt fatuus est spreus: Vtinam pie Iesu mei contemptum semper sustineam lætius, Amen.

4. *Redit* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui in alba reducitur veste factus opprobriū: Vtinam dulcis Iesu mundana omnia sint mihi crux & fastidium, Amen.

5. *Alter ab* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cui preulerunt Barrabā: Dulcissime Iesu, fac te illo super omnia diligens, omnibus præferam, Amen.

6. *Nudatum* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Quē nudauerunt vestibus: Da mihi dulcissime Iesu verā paupertatē spiritus, Amen.

7. *Stringunt* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui dire ligatus est ad columnam: Vtinam pie Iesu amore inextinguibili, tibi colligatus semper maneam, Amen.

8. *Cadunt* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui crudelissime se permisit flagellari: Vtinam dulcis Iesu, in hac vita totus à peccatis & vitijs omnibus merear misericorditer purgari, Amen.

9. *Spinisq;* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui coronam portauit spineam: Vtinam tuæ passionis indelebilem pie Iesu mihi imprimas memoriam, Amen.

10. *Cachinant* Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui illusus caditur arandine. Fac pie Iesu, vt pœnitissimè me abnegans, cuncta aduersa à te recipiam cum gratitudine, Amen.

Decas V.

Pater noster, &c. Aue Maria, &c. Iesus Christus.

QVī ostentatur ad ignominiam: Iesu bone, nihil fac agam per ostentationem, aut inanem gloriam, Amen.

V

Aue

2. *Dicitur.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui damnatur stans ante Iudicem: Dulcis Iesu fac me totum innocentem, mundum ac simplicem, Amen.
3. *Amicum.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui reinduitur suis vestibus: Vtinam pie Iesu, tuis vestiri mereamur meritis & virtutibus, Amen.
4. *Sub cruce.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui egressus est urbem crucem suam baiulando: Sequar te quocunque ieris pie Iesu, me perfectissime abnegando, Amen.
5. *Flebant.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Quae fleuit sequentium mulierum devotio: Vtinam dulcis Iesu, duritiam meam liquefaciat amorosa tuae matris compassio, Amen.
6. *Associant.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Cui sociaverunt latrones ad ignominiam: Vtinam praeter te pie Iesu, nemini placere apperem, nec displicere timeam, Amen.
7. *Simon.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui a Simone post se voluit crucem portari: Vtinam pie Iesu, imitando atque compatiendo totus tibi & matri tuae merear conformari, Amen.
8. *Vinum.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui mirrathum vinum dignatus est gustare. Fac me piissime Iesu, omnes delectationes sensuales concupiscentiarumque vitiorum perfecte mortificare, Amen.
9. *Nudant.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Quem ad crucem nudantes deridet: Vtinam ab omnibus nudus inveniatur, quae pie Iesu tibi displicent, Amen.
10. *Renouantur.* Aue maria, &c. Iesus Christus. Cui dolores renouantur & vulnera: Vtinam dulcis Iesu in me renouentur in dies contritionis atque amoris Divini suspiria, Amen.
- Rosary seu Quinquagena tertia, Decas I.*
Pater noster, &c. Aue Maria, &c.
Iesus Christus.
- C**uius corpus extensus membris dissipatur: Heu quantum mens mea in diuersa distrahitur: Vtinam tibi & Iesu uniat, Amen.
- Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui clavis dignatus est crucifigi: Vtinam piissime Iesu, clavis amoris inseparabiliter tibi merear affigi, Amen.
- Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui oravit pro suis crucifixioribus: Fac pie Iesu ut affectum & beneficia charitatis impendam inimicis & persecutoribus, Amen.
- Aue maria &c. Iesus Christus. Cui triumphalis inscriptus est titulus: Ille bone Iesu nos saluet a malis & inimicis omnibus.
- Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui cum derisione & penis magnis in cruce eleuatur: Vtinam aded in te rapiatur, absorbeat, uniatque tibi mens mea, dulcis Iesu, ut terrenorum omnium obliuiscatur, Amen.
- Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui tribus horis pendens & clavis ponderis cruciatum toleravit ineffabilem: Vtinam pie Iesu, quaecunque dura, hilariter suscipiam, & patientissime ac gratias agendo tolerem, Amen.
- Aue maria, &c. Iesus Christus. Ex cuius vulneribus sanguinis manavit copia: Praestet hic dulcis Iesu afflictis & defunctis omnibus pia refrigeria, Amen.
- Aue maria, &c. Iesus Christus. Cuius vestes diuiserunt milites: Pie Iesu, ab Ecclesia tua aufer scismata, errores & cunctas haereses, Amen.
- Aue maria, &c. Iesus Christus. Cui exprobratum est a praetereuntibus: Dulcissime Iesu, da mihi ut ex toto corde compatiar miseris omnibus, Amen.
- Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui latroni promisit paradysum: Dulcis Iesu, fac ut hanc percipiam absque dilatione post hoc exilium, Amen.
- Decas II.
- Pater noster, &c. Aue Maria, &c. Iesus Christus.*

Decas III.

Pater noster, &c. Ave Maria, &c. Iesu Terratremi.

- C**Vi in singulis membris patienti exaggeratur poena multiformiter: Pie Iesu fac ut omne tempus, omnesque vires in tui laudem expendam fideliter, Amen.
- 2. Condoluit** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Cui tu pia mater & ipse tibi condoluit lachrymabiliter: Vtinam ex cordis mei medullis, vobis copatiar inconfolabiliter, Amen.
- 3. Mulier.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui te virgini commendavit discipulo: Quæso es misericordissima, teneat possideatque à te semper pro filio, Amen.
- 4. Tenebrasque.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Ante cuius mortem est sol obscuratus: Da pijsissime Iesu, ut animus sit mihi misericordissimus ad omnium consolationem paratus, Amen.
- 5. Relictum.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui flebiliter à Patre se clamabat derelictum: Da mihi pie Iesu, animum in omni tentatione & pressura fortem atque inuictum, Amen.
- 6. Est sitiens** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui sitim toleravit vehementissimam: Vtinam Deus meus, honorem tuum ac animarum salutem vehementer sitiã, Amen.
- 7. Gaudat.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui acetum gustavit felle mixtum: Fac dulcissime Iesu, ut corporis consolatione utar duntaxat ad necessitatem, nõ ad desiderium, Amen.
- 8. Complet.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui consummata dixit omnia: Dulcissime Iesu, fac ut in te dirigam & perficiam omnes intentiones meas & studia, Amen.
- 9. Moritur.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui clamans moritur in tormentis: Misericordissime Iesu fac perfecte me mori mundo, vitijs & omnibus concupiscentijs, Amen.
- 10. Semper vit** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Post cuius mortem poenitentes tundeant pectora: Detur õ pijsissime Deus cunctis peccatoribus & poenitentia & misericordia, Amen.

- A**D cuius mortem contremuit mundus: Pie Iesu, utinam pro peccatis meis, & pro tua passione sit mihi continuus gemitus, Amen.
- 2. Milesque.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Cuius latus & cor aperuit lancea: Hic quæso ducissime Iesu, inhabitet cor meum & anima, Amen.
- 3. Resoluitum** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui de Cruce depositus est vespere. Fac me usque ad mortem dulcissime Iesu, in cruce & in omni beneplacito tuo semper manere, Amen.
- 4. Sindone.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui aromate conditus, inuoluitur sindone: Dulcis Iesu exornet me gratia tua perfectissima castitate, Amen.
- 5. Planctum.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui multorum est lachrymis planctus: Dulcis Iesu, fac ut & iuges pro peccatis meis fundam lachrymas, & amor tui in me ferueat perseveretque immaculatus & sanctus, Amen.
- 6. In tumulo.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui alieno sepultus est tumulo: Vtinam pie Iesu cor meum ita in te sepelias, ut nihil sciat de hoc seculo, Amen.
- 7. Redent.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. A cuius tumulo regressa es cum tristitia: Vtinam à te õ mater clementissima, nunquam recedã, sed ad tuos semper pedes maneam in tua gratia, Amen.
- 8. Ad Iymbum.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui ad patres descendit in limbum: Vtinam bone Iesu, passio tua defunctis omnibus præstet refrigerium, Amen.
- 9. Gaudia.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Ad cuius presentiam patres obtinuerunt gaudia: Consoletur pie Iesu, defunctos omnes, tua misericordia, Amen.
- 10. Secum.** Ave Maria, &c. Iesus Christus. Qui electos omnes secum duxit in Paradisum. Vtinam pie Iesu passio & mors tua

defunctis omnibus plenum sit solatium, Amen.

Decas IV.

Pater noster, &c. Ave Maria, &c. Iesus Christus.

1. Surrexit.

Qui à morte resurrexit cum maiestate: Vtinam tibi soli Iesu bone place-re cupiam in perfectissima humili-tate, Amen.

2. Matri.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui te pri-mam visitans impleuit consolatione: Vtinam anima mea dulcis Iesu, castis-sima tibi semper placeat deuotione, Amen.

3. Apparet.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui appa-rens mœstos confortauit discipulos: Pie Iesu, conforta omnes in tristitia constitutos, Amen.

4. Rescens.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui con-uescebatur discipulis ad eorundem roboratione: Fac tibi pie Iesu, in cor-de meo iugem delectationem, Amen.

5. Et in altis.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui in cœ-los ascendit gloriose: Dulcis Iesu, trahe cor meum post te, vt tibi inhæreat inse-parabiliter & amorose, Amen.

6. Mittens.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui misit Spiritum sanctum credentibus: Dulcis Iesu, infunde huc nobis cum gratijs, do-nis & fructibus suis omnibus, Amen.

7. Conuer-tens.

Aue Maria &c. Iesus Christus. Qui disci-pulos prædicare misit in omnem ter-ram: Dulcis Iesu, da mihi vt tuum ho-norem & beneplacitum pure super om-nia queram, Amen.

8. Martyr.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Pro quo martyres passi sunt magna constantia, Diligam te Deus meus, vt neque tristitia me à te auellant, neque suauia, Amen.

9. Virgoque.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cuius a-more homines innumeri obseruarunt castitatē: Dulcis Iesu, da mihi castissi-mam cordis & corporis puritatē, Amen.

10. Superstet.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui te re-linquit superstitem ad Ecclesie vtilita-tem: Dulcis Iesu, infunde mihi perfe-

ctissimam mansuetudinem, patien-tiam, & longanimitatem, Amen.

Decas V.

Pater noster, &c. Ave Maria, &c. Iesus Christus.

1. Migrante

Qui te ad cœlestia vocauit per suauem dormitionē Iesu pijsime, astet mi-hi in hora mortis matris & tuū prestidiū contra omnem tentationē, Amen.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui te as-sumptam glorificauit in corpore & a-nima: Ah pie Iesu, vtinam confirmes me in tua gratia, Amen.

2. Assumpti

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui te ex-altauit super cœlos & super omnem potestatem: Da mihi dulcissime Iesu, profundissimam subiectionem & hu-militatem, Amen.

3. Suprema-que.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui te pro-ximam fecit sanctissimæ Trinitati: Dulcissime Iesu, fac me conformē in omnibus tuæ sanctissimæ voluntati, Amen.

4. Proxima

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui cœlū & terrā illuminat tua gloria: Illumina me quæso pie Iesu, ad cognoscenda & detestanda mea vitia & peccata, Amē.

5. Fulget.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui te cœ-lorum Imperatricem fecit, cui omnes obediant: Fac o pijsime Iesu, omnes vires meæ modo tibi gratissimo ser-uiant, Amen.

6. Imperat.

Aue maria, &c. Iesus Christus. Qui tibi seruientibus retribuit desiderata: Hoc vnum rogo sanctissima, vt tu tota sis mea, tota post Deum sis vnice & castissime amata, Amen.

7. Exorat.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Cui aded cōiuncta es, vt tota tibi cōsentiat Tri-nitas: Vtinam pie Iesu, cor meum tibi cō-sentiat, aded te diligat, vt mihi tecum sit vnum cor & vna voluntas, Amen.

8. Concors.

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui tua gaudia non minui, sed facit crescere: Dulcis Iesu, in tui & matris amore fac me indies proficere, & nunquam desi-cere, Amen.

9. Crescunt.

Aue

Aue Maria, &c. Iesus Christus. Qui mundi Iudex est venturus: Dulcis Iesu, *utinam*
in tuis hic meritis exparger, ad gaudia in morte liber iturus, *Amen.* 10.
Veniet q.

Oratio in fine, aut quoties ab orando Aue Maria cessas, dicenda.

VT tuam Domine misericordiam cōsequamur, fac nos per intercessionem bea-
tissimæ virginis Mariæ, matris tuæ, beatæ Barbaræ, beatæ Mariæ Magdalene,
N.N. & omnium Sanctorum tuorum, toto corde tibi esse deuotos, humiles, castos,
mites, pios, misericordes, benignos. Et vt vitæ nostræ felix sit terminus, securusq;
animæ ac beatus exitus, fac vt tu sis dulcis Iesu modò nobis omnia in omnibus. Qui
cum Patre & Spiritu sancto benediceris Deus ab omnibus gloriosus, *Amen.*

*Rosarium mysticum ad beatissimam virginem Mariam ex quinquaginta articulis vitæ
ac passionis Christi cum suis orationibus confectum, & per duo cum dimidio Alphabetum con-
cinnatum. Primum autem alphabetum, hoc est, due priores Rosarij decades, complectuntur
viginti precipua gaudia, que habuit beatissima Virgo Maria ex filij incarnatione, natiuitate,
pueritia & conuersatione. Alphabetum secundum habet dolores & compassionem quas ex
eiusdem filij concepit amarissima passione. Decas quinta eiusdem Rosarij comprehendit gau-
dia eiusdem Virginis, que habuit ex filij resurrectione, ascensione, Spiritus sancti missione,
& sui glorificatione. Porro, ante quamuis dominicam orationem, hoc est, ante quamlibet de-
cadem pramittenda erit precatio ad vulnera Christi, quomodo in sequentibus dispositum &
ordinatum est.*

ALPHABETVM PRIMVM ROSARII MYSTICI AD
beatissimam Virginem Mariam, summatim insinuans ea quæ Christus Salua-
tor nollet pro nostra salute assumpsit ac fecit, præcipuè in sua infan-
tia, pueritia, adolescentia, vsque ad passionem suam.

Ad vulnus sinistri pedis, Precatio.

Dulcissime Domine Iesu Christe in hoc vulnere quæso ignoscas mihi quie-
quid sensuum meorum incontinentia ac abusu in te deliqui, & concludas
omnes sensus meos intra te, vt velut mortuus mundo nihil videam, nihil
audiam, nihil sentiam, nisi te Deum pro me crucifixum, *Amen.*

Decas I. Pater noster.

Amabilissima virgo Maria ab æterno electa, gaude quia præ omnibus mulieri-
bus digna inuenta es, quam per Angelum Deus salutaret, & in castissimo vte-
ro tuo factus homo, nouè mensibus habitaret. Libera quæso & defende me ab om-
ni peccato, vt cor meum iugè sit hospitium Dei filio. *Aue Maria.*

Beatissima virgo Maria dignior cunctis, sanctior vniuersis, gaude, quæ te ipsam
quasi nesciens, humiliter ad cognatam properasti: vbi ad vocem tuam Ioannes ad-
huc in vtero Deo plenus exultat, & mater Elizabeth prophetat. Impetra quæso
mihi profundissimam humilitatem & in Dei seruitio strenuitatem & deuotissi-
mam alacritatem. *Aue Maria.*

Castissima virgo Maria sine viro sæcunda & absque dolore puerpera, gaude,
quia Deum intacta genuisti & post partum virgo inuiolata permanisti. *Utinam*
in filium tuum è pijsima mater me adoptes, & vt tuas imitari virtutes merear,
mihi à Deo impetres. *Aue Maria.*

Dignissima & nobilissima foeminarum virgo Maria, Christi mater & ancilla,
gaude, quia qui te creauit, ex te natus vbera tua suxit: & dum in præsepio ponitur
ab Angelis collaudatur. Fac vt in Dei cultu nunquam te peccam, & te amans à tua
laude nunquam deficiam, *Aue Maria.*

Excellentissimæ sanctitatis Dei templum mater virgo Maria, gaude, quia filius tuus pijsimus quibusq; reuelatur, & à pastoribus visitatur. Impetra mihi, vt ab amabili hoc infantulo merear perfectè illuminari, eius amore accendi, eius inhabitatione gubernari & à vobis nunquam separari, *Aue Maria.*

Fœlicissima & omni gratia plena virgo Maria, gaude, quia infantulem circumcidi, sanguine tingi, Iesum nominari, & mundi redemptionem ab eodem vidisti inchoari. Fac ò pia mater, vt quicquid in me est vitiosum, eius gratia abscondat, & suauissimum nomen suum Iesus igneis amoris litteris cordi meo inscribat. *Aue Maria.*

Gratiosissima virgo Maria amabilis & venusta, gaude, quia filium tuum tres reges adorauerunt, & muneribus mysticis honorauerunt. Dulcissima mater, quod offeram ego non habeo, sed vt cum filio, te ipsam mihi tribuas, per viscera misericordiae tuæ te obsecro, quia præter vos nil aliud desidero, *Aue Maria.*

Honestissima simulq; præstantissima, tota pulchra & immaculata virgo Maria, gaude, quia purificationis ritum suscipisti, & patri filium offerens, deuoti Simeonis Maria hunc intulisti manibus. O vtinam hunc profundissima humilitate, castissimamq; deuotione suscipiam, & charitate feruentissima perpetuaq; possideam, *Aue Maria.*

Inclita & gratijs omnibus ornata sancta Maria virgo, gaude, quia persequutionem fugiens, exilium septenne tollerasti. Da mihi quæso mundum, & omnia quæ in mundo sunt pro Dei & tui amore despiciere, carnem mortificare, aduersa desideranter amplecti & æquanimitè tollerare, *Aue Maria.*

Karitate flagrans pudicitiaq; vernans virgo Maria, gaude, quia filius tuus tri-duo amissus, & in templo inuentus à te reducebatur, tibiq; obediens subdebatur. Fac ò dulcissima mater, vt Christum feruentissimo amore indies quæram, indies inueniam, & nunquam amittere valeam, *Aue Maria.*

Ad vultus dextri pedis, Precatio.

Dulcissime Domine Iesu Christe, in hoc vulnere peto ignoscas mihi quidquid cogitatione aut affectione praua contra te deliqui, & suppleas tuis meritis quidquid boni cogitare aut amare debui, & neglexi: & facias vt post hac te solum cogitem, te solum desiderem, nihil mihi placeat, nihil me afficiat nisi tu Domine Deus meus.

Decas II. Pater noster.

Laudabilis & omni honore dignissima virgo Maria, gaude, quia Dei filius triginta annis mundo incognitus, tuis & pijsimè Ioseph laboribus est educatus. Impetra mihi, vt semper nesciri & contemni gaudeam, vniuersisq; laboribus pro Dei gloria me feruentissima alacritate exponam, *Aue Maria.*

Manuetissima virgo Maria, gaude, quia filius tuus in Iordane baptizatus regenerationis nobis lauacrum instituit. Vtinam penitentiae lachrymis & filij tui, sanguine merear omni momento baptizari, & post mortem immediatè per te eadem immaculatus ad gaudia præsentari, *Aue Maria.*

Nardus odorifera, languentiumq; omnium medicina Sancta Maria, gaude, quia filius tuus in deserto abstinens ieiunauit, & diabolum tentantem superauit. Fac me quæso discretè carnem meam castigare, tentationes vincere, & mala omnia superare, *Aue Maria.*

Obedientissima & totius sanctitatis speculum virgo Maria, gaude, quia filius tuus

tuus idem & creator tuus tibi obediuit, in nuptijs aquam conuertens in vinum. Da mihi nunc lachrymis pœnitentiæ, & aqua deuotionis ac sapientiæ indefinenter potari, vt post hanc vitam vino iucunditatis æternæ tecum merear inebriari.

Aue Maria.

Patientissima virgo Maria, spei & consolatiõnis nostræ mater, gaude, quia filius tuus mundo prædicans dæmones expulit, & infirmis sanitatem sua virtute restituit. Impetra mihi dulcissima mater, vt à vitijs & languoribus animæ cunctis merear Dei gratia sanari, & pro eius honore ac animarum salute semper verbo & exemplo feruentissimè zelari. *Aue Maria.*

Quæstiosa animarum negociatrix, virgo Maria gaude, quia filius tuus triduum mortuum, aliosq; potenter suscitauit. Oro te ò reconciliatrix miserorum, & vrbs refugij, impetra mundo veniam & gratiam, qua impij resuscitentur, iusti confirmentur, pœnitentibus augeatur gratia, & mortuis detur vita æterna, Amen.

Aue Maria.

Religiosissima mater Dei virgo Maria, gaude, quia Mariæ Magdalena, cæterisq; tunc pœnitentibus pijsimum se fons pietatis exhibuit. Da mihi iuges cum Maria Magdalena contritiõnis, deuotionisq; & amoris lachrymas, vt meipsum cognoscens funditus contemnam, & æstuantissimo corde semper aspirem ad gratiam eius tuamq; amicitiam, *Aue Maria.*

Sanctissimum Dei templum, Spiritusq; sancti sacrarium sancta Maria, gaude, quia filius tuus in monte coram discipulis est transfiguratus. O vtinam ego ab omnibus merear peccatis & vitijs expurgari, & in Deum totus transformari. Hoc impetra mihi dulcissima domina mea Sancta Maria, *Aue Maria.*

Tutissimum præsidium omnium ad te clamantium sancta Maria, gaude, quia filius tuus cum palmis Ierosolymam introductus, vrbs excidium fleuit. Fac ò pijsima, vt vilitatem & miseriam meam semper attendam, peccata mea indefinenter deseam, Dei honorem animarumq; salutem ardentissimè stitiam, & pro ijs omne tempus & omnes vires meas impendam, *Aue Maria.*

Venerabilis & singularis virgo Maria, gaude, quia à filio ad passionem ituro, olim tristissima est separata, sed modo inseparabiliter eidem coniuncta. Da mihi, vt toto corde studeam vbique meipsum funditus relinquere, abnegare & Christi vitæ ac passionibus conformare, *Aue Maria.*

ALPHABETVM SECVNDVM, HOC EST, TERTIA & quarta decas Rosarij beatissimæ virginis Mariæ, summam ea complectens quæ Christus pro nobis passus est,

Ad vulnus sinistrae manus, precatio.

DVlcissimè Domine Iesu Christe, in hoc vulnere quæso ignoscas impatientiæ atque immortificationi meæ, quomodocunque deliqui, & des mihi ex hoc vulnere mitissimam patientiam in omnibus aduersis. Tibi enim hunc offero & commendo, & me, & omnia mea tam læta, quam aduersa.

Aduocata nostra misericordissima ante Deum virgo Maria, ora pro me filiū tuum, qui in cibum corpus, & in potum sanguinem suum nobis instituit, vt ad hæc sumenda ignita me semper vis amoris impellat. Quæ vtinam profundissima humilitate, deuotissima reuerentia, & sincerissima cordis puritate me implens, vilitatem meam operiat, *Aue Maria.*

Benedictissima Dei mater, cœlorum imperatrix virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui pedes lauit discipulorum. Vtinam & ego tibi & tuo filio humillimo ac fidelissimo corde seruiam, castissimo, purissimo, feruentissimoq; amore inseparabiliter in hæream & omni creaturæ me semper propter Deum subijciā, *Aue Maria.*

Charissima mulierum virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui tristis vsq; ad mortem orans, & in agone sanguinem sudans, Patri se resignauit. Vtinā ego quoq; de manu eius cuncta mihi venientia accipiam, & abnegata omni proprietate me ipsum perfectissime relinquam, exeam & in ipsum me totum projiciā, *Aue Maria.*

Dignissima & admirabilis virgo Maria, cuius filius pro me captus cæditur, & impiè tractatur. Accipe me quæso captiuum pro tuo filio, & ab omni vinculo peccatorum absolue, meq; insolubiliter amoris funibus constringe, *Aue Maria.*

Eximia proximæq; post Deū consolatio nostra virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui pro me ad Annam velut agnus innocens inter lupos sæuientes ducitur. Annæ offertur, & à seruo vilissimo alapa cæditur. Vtinam ego quoque eius amore dura ac molesta quæcunque libenter sustineam, & vbi loquendum fuerit mansuetudinis tantum verba respondeam, *Aue Maria.*

Fidelissima pro nobis interuentrix sancta Maria, ora pro me filium tuum, qui in domo Caiphæ iniquè accusatus iniusteq; damnatus, conspuebatur, cædebatur, velabatur & per totam noctem miserabiliter angustabatur. Vtinam tantæ humilitatis, charitatis gratiam mihi infundat, qua desiderem gaudeamq; contemni, & contumelijs ac iniurijs affligi, *Aue Maria.*

Gloriosissima cœli terræq; regina sancta Maria, ora pro me filium tuum, qui coram Pilato iniquè accusatus, tacuit. Vtinam & ego non delinquam in lingua mea: sed ab omni verbo malo & ocioso abstineam, & detractationes aduersitatesq; omnes sine quærela in silentio ac mititate cordis sustineam, *Aue Maria.*

Hortus gratiarum & virtutum omnium virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui coram Herode tacens spernitur & alba veste illusus Pilato remittitur. Vtinam ego neminem spernam, de omnibus bene sentiam, quoscunque mihi præferam, & me omnium creaturarum vilissimam semper sentiam, *Aue Maria.*

Innocentissima atque purissima Dei genitrix virgo Maria, ora pro me filium tuum nudatum, ligatum, flagellatum, sanguineq; cruentatum. Vtinam omnia hic eius flagella patientissime sustineam, eius amorem in hoc cognoscens, ipsum benedicam, & gratias agam, & maiora adhuc pati humiliter cupiam, *Aue Maria.*

Corona sanctorum omnium, nostræq; salutis gaudium virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui spinis coronatus, & multifariam illusus, pro me cæditur atque conspuitur. Vtinam cordi meo imprimat aded passionem suam, vt aliud nihil cogitare, nihil sentire valeam, quam ipsum Dominum Deum meum pro me crucifixum, *Aue Maria.*

Ad vulnus dextra manus, Precatio.

Dilectissime Domine Iesu Christe in hoc vulnere quaeso ignoscas cunctis actibus & operibus meis malis ac vitiosis, quibuscunque benignitatem tuam offendi: & suppleas tuis operibus virtuosis quicquid, quod interim facere debueram, neglexi, & facias ut posthac per gratiam tuam emundatus, vitae tuae sanctissimae per deuotissimam imitationem meritar conformari.

Decas IV. Pater noster.

Lecidissimum innocentiae & sanctitatis speculum virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui portans coronam spineam & chlamydem coccineam, productus est, & in derisionem populo ostentatus. Utinam à me tollat radicem omnem superbiam, liuorem ac malevolentiam, & infundat mihi perfectissimam humilitatem, mititatem, patientiam & charitatem. *Aue Maria.*

Molestissima Dei mater virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui pro me ante tribunal iudicis stans, ad mortem est damnatus, & voluntati impiorum traditus, Utinam ego neminem iudicem, sed sincerissimam compatiensissimamque charitatem ad omnes seruem. *Aue Maria.*

Nobilissima, pulcherrima, omnium mulierum domina mea virgo Maria, quae filium tuum sequebaris damnatum & crucis trabe oneratum. Videbas illum verberibus & blasphemijs impelli, sub onere incuruari, viribus deficere & inter suspiria ac gemitus corruere. Impetra mihi quaeso, ut crucem propriae abnegationis feruentissima semper deuotione amplectar, & vestigia filij tui tam compatiendo, quam imitando perfectissime sequar. *Aue Maria.*

Officiosissima compatiensissimamque mater virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui pro me nudatis & renouatis vulneribus extensus crucifigitur. Utinam ego quam nihil sum verè cognoscam, vitam meam omnem & meipsum totum contemnam, & ad perfectiora semper me extendam. *Aue Maria.*

Pijissima pudicissimamque domina mea virgo Maria, ora pro me filium tuum, quem pro inimicis suis orantem, vidisti in cruce exaltati, blasphemari & exprobrari. Impetra mihi ab eodem, ut omnes inimicos meos, omnesque mihi molestos sincerissima & mitissima charitate diligam, & me contumeliosis atque iniurijs adhuc maioribus dignum sentiam. *Aue Maria.*

Quietissima, & in aduersis tranquilla ac serena virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui in cruce latroni paradilum promisit. Fac ut peccata mea sic desiccam, sic Deo placens inhaream, ut ex hac vita immediatè ad aeternam recipiar gloriam. *Aue Maria.*

Reuerendissima virgo Maria nostrae desolationis refugium, quae charitate vulnerata, compassioneque transfixa, dum filio in cruce pendenti gemebunda astabas, discipulo es commendata. Suscipe quaeso & me pia mater in filium, & mihi amorem infunde castissimum atque perpetuum. *Aue Maria.*

x

Sapientis-

Sapientissima virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui propter immensos cruciatus vndique exaggeratos, in quibus erat omni consolatione destitutus etiam à Patre se derelictum clamavit: Subueni obsecro pia mater tristibus, afflictis desolatisq; omnibus, vt tua intercessione adiuti, & Dei gratia semper protegantur, & diuinis consolationibus implentur. *Aue Maria.*

Tristissima inter omnes matres virgo Maria, ora pro me filium tuum, cui in aridissima siti felle & aceto potato, tu subuenire non potuisti: Vtinam in me sitim carnalis & mundanæ concupiscentiæ, omniumq; vitiorum extinguat, quo fastidiam terrena omnia, & sciam anhelemq; ad cœlestia. *Aue Maria.*

Vera & vnica spes nostra post Deum virgo Maria, ora pro me filium tuum, quæ illum audisti elamantem: *Consummatum est.* Fac me omnes actus, cogitatus & motus animæ & corporis mei purè semper in Deum dirigere, & in Dei timore cum perfectissima profundissimâq; humilitate, mititate ac charitate omnem vitam meam fœliciter consummare. *Aue Maria.*

Ad vulnus amantissimi cordis Iesu, Precatio.

O Dulcissime Domine Iesu Christe, in hoc vulnere quæso ignoscas quidquid voluntate mala aut intentione non sincera contra te deliqui, & offero tibi cor meum vt illud cordi tuo vnias, vt te solum in omnibus purè queram & intendam & aliam præter tuam voluntatem post hac nullam habeam.

Decas. V. Pater noster.

A mabilissima virgo Maria, qui neminem spernis neminem excludis, per mortem vnigeniti tui, qui clamore valido & lachrymis se Patri commendans, tradidit spiritum, obsecro te vt facias me mundo, mihi ipsi, omnibusq; extra Deum mori: illi vero soli viuere: vt præter ipsum nil sciam, & neq; viuens, neq; moriens ab eo separari aut elongari valeam. *Aue Maria.*

Benignissima ac mitissima virgo Maria, ora pro me filium tuum, cuius latus & cor lancea militis aperuit, vnde sanguis manauit & aqua. Vtinam cor meum ignita vis diuini amoris penetrat, vulneret, purget & inflammet, vt aliud nil cogitem, nil desiderem nisi Dominum Deum meum & te piissimam eius matrem. *Aue Maria.*

Clementissima virgo Maria, ora pro me filium tuum, quem de cruce tibi redditum plangens, amorosis labijs oscularis. Impetra mihi eius passionem & vulnera in corde iugiter recolendo portare, & in cruce perfectissimæ abnegationis eius amore vitro & vsq; in finem perseverare. *Aue Maria.*

Dulcissima consolatrix domina mea virgo Maria, ora pro me filium tuum, qui dignatus est pro me aromatibus condiri, syndone inuolui, & sepeliri. Fac vt ipse mentem meam in se ab omnibus sensibilibus abstrahat, solus ipse possideat, sibi vniam omniumq; me extra se obliuisci ac omnibus mori faciat. *Aue Maria.*

Gaudia precipua qua habuit beatissima Virgo Maria ex filij sui resurrectione, ascensione, Spiritus sancti missione, & sui glorificatione.

Expectata mundi consolatio virgo Maria, nunc iterum gaude quia filius tuus potenter ad inferna descendit, & de hoste triumphans, amicos inde suos liberauit. O mater misericordiae ora pro omnibus fidelibus defunctis, ut illis succurrat diuinæ pietatis miseratio, eos eripiat eius præciosi sanguinis effusio atq; amara passio. *Aue Maria.*

Formosa, candida atq; omnium venustissima domina mea virgo Maria, gaude quia filius tuus à morte resurgens tibi gloriosus apparuit. Fac me quæso nunc per gratiam resurgere ad perfectionem omnium virtutum, ut in nouissima resurrectione inueniar tecum à dextris in confortio omnium beatorum. *Aue Maria.*

Gratiola & omnium oculis desideratissima virgo Maria gaude, quia filium tuum vidisti ascendentem in cælum cum exercitu sanctorum patrum in iubilatione angelorum. Impetra mihi à filio tuo, ut cor meum post se trahat, & nihil in hoc mundo me afficiat: sed in ipso solo quiescam, viuam & gaudeam. *Aue Maria.*

Humilima & sublimissima virgo Maria gaude, quia Spiritum sanctum filius tuus in mundum effudit. Fac pia mater, ut Spiritu sancto repleamerear, & in statu mansibilis gratiæ totus constituam. *Aue Maria.*

Intemerata immarcescibilisq; paradisi rosa, angelorum regina, Trinitati proxima gaude, quia filius tuus corpore & anima te assumptam & supremo in solio coronatam glorificauit. Ora quæso pro vniuerso mundo, quia mater es misericordiae. *Aue Maria.*

Lætitia cælestium virgo Maria, cuius gaudia, nunquam deficiunt, sed crescunt, cui filius nihil negat gaude, quia filius tuus iudicaturus est viuos & mortuos. Impetra nobis omnibus o piissima hic veram pœnitentiam, & omnium peccatorum nostrorum plenam indulgentiam, ut de morte transeamus non ad iudicium, sed ad beatitudinis gloriam:

Cui non administratur deuotio tanta, aut tempus non suppetit, ut articulos orationesq; legat, potest adiectos in fronte articuloꝝ superlatiuos duntaxat legere, eosq; salutationi angelicæ præmittere, qui lectoris memoriam iuuant dum salutationum numerum ordine signant alphabeti: Verbi gratia, ut dicatur: Aue amabilissima virgo Maria ab initio & ante secula creata ab æternis electa &c. gratia plena &c.

Aue beatissima virgo Maria, dignior cunctis, sanctior vniuersis, gratia plena. Aue castissima virgo Maria sine viro foecunda, gratia plena. Hocq; modo vsq; ad V. quæ est XX. litera p̄sequenda erit in omnibus. Et in hoc casu solo angelicæ salutationes precedere debent articulos: alias, articulos sequentur salutationes angelicæ.

ROSARIUM MYSTI-
cum de præcellentijs, donis,
gratijsque beatissimæ Ma-
riæ Magdalena à Deo
collatis.

Decas I.

*Pater noster. Ave Maria & c. Iesus
Christus.*

Qui beatam Mariam Magdalena
ab aeterno saluandam prædesti-
navit.

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui B.
Mariam Magdalenam, cadere, vt
fortius eā resuscitaret, permisit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Cuius
sermone B. M. Magdalena
suauiter audiuit.*

*Ave Maria & c. Iesus Christus, Qui
cor B. Mariæ Magdalena benigno
respectu illustravit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui
vitæ prioris displicentiam B. Ma-
riæ Magdalena in fudit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui
cor B. Mariæ Magdalena compun-
ctione sancta, & sui amore vulne-
rauit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui B.
Mariam Magdalenam vt ad do-
mum veniret Simonis, inspiran-
do vocavit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Ad
cuius pedes retro B. Maria Mag-
dalena verecunda procidit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Cuius
pedes lachrymis B. Maria Ma-
gdalena compuncta lauit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Cuius
pedes capillis suis B. Maria Ma-
gdalena terfit.*

Decas II.

*Pater noster. Ave Maria, & c. Iesus
Christus.*

Cuius pedes osculis dulcibus B.
Maria Magdalena demulserit.

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Cuius
pedes deuota B. Maria Magdalena
vnxit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui à
Pharisæo B. Mariam Magdalenam
excusauit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui B.
Mariæ Magdalena omnia pecca-
ta remisit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui B.
Mariam Magdalenam æthiopis-
sam in candidissimam, columbā
mutauit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Cuius
amori & obsequijs B. Maria ma-
gdalena se totam mancipauit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Cuius
sermone vt audiret deuotissi-
me B. Maria Magdalena, sequen-
ta est.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Cuius
miraculis oblectata, B. Maria Ma-
gdalena gratulabatur.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui
B. Mariæ Magdalena sororem &
fratrem dilexit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui
ad sororis quærimoniam B. Ma-
riam Magdalenam excusauit.*

Decas III.

*Pater noster. Ave Maria, & c. Iesus
Christus.*

Cui B. Maria Magdalena fratris
obitum nunciavit.

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui B.
Mariam Magdalenam videns stē-
tem, collachrymarus est.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Qui
B. Mariæ Magdalena amore, de-
functum eius fratrem resuscita-
uit.*

*Ave Maria, & c. Iesus Christus, Cui
B. Maria Magdalena caput & pe-
des vnxit.*

Ave

- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Mariam Magdalenam à discipulorum murmure defendit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Cui patenti B. Maria Magdalena fidelissima astitit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Ex cuius passione B. Maria Magdalena vehementer fuit vulnerata.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Cuius matrem B. Maria Magdalena vsque ad mortem Iesu est comitata.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, A cuius sepulchro B. Maria Magdalena tristis recessit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Ad cuius sepulchrum post sabbatum B. Maria Magdalena cum vnguētis mane venit.
- Decas. IV.
- Pater noster. Aue Maria, &c. Iesus Christus.*
- Q**uem in sepulchro non inueniēs B. Maria Magdalena ablatum putauit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Quē inter lachrymas & gemitus B. Maria Magdalena quaesuit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Marię Magdalene in specie hortolani apparuit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Mariam Magdalenam de sua resurrectione certiore fecit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Mariam Magdalenam ad Apostolos mittens, Apostolorum Apostolam fecit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Maria Magdalena vidente & gratulante, ccelos ascendit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Maria Magdalene vt alijs credentibus Spiritum sanctū misit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Mariam Magdalenam vt Hierosolymam ante excidium relinqueret, pramonuit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Mariam Magdalenam in Aquitaniam misit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Cuius Euangelium B. Maria Magdalena prędicauit.
- Decas. V.
- Pater noster. Aue Maria, &c. Iesus Christus.*
- I**n cuius nomine & virtute B. Maria Magdalena miracula fecit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Cuius amore, mundum pertaesa B. Maria Magdalena reliquit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Cui soli vt vacaret B. Maria Magdalena, in specum secretissimum se abdidit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Cui per triginta annos B. Maria Magdalena mudo incognita seruiuit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Cuius amore toridem annis B. Maria Magdalena in dura penitentia se afflixit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Quo conseruante B. Maria Magdalena tot annis absq; cibo humano vixit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui septem horis quotidie B. Mariam Magdalenam ad æthera sustulit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui post triginta annos B. Mariam Magdalenam per sanctum maximum viatico cibauit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Mariam Magdalenam ad celestem gloriam assumpsit.
- Aue Maria, &c. Iesus Christus, Qui B. Mariam Magdalenam venerantibus salutē & benedictiā multa largitur.

Antiphona.

Quam dives es Domine in miserationibus tuis, qui tuæ pietatis viscera in miseros abundanter effundis: Nam oculo clementiæ dissimulas quotidie peccata nostra, nosq; prævaricantes. O misericors miserere, & delictis nostris ignosce: quoniam Beatæ Mariæ Magdalenzæ lacrymas in dulces tibi conuertisti epulas, eandemq; participem non solum veniæ, sed omnis etiam gratiæ atque tuæ amicitiz tu fecisti consortem.

Versus. Dimissa sunt ei peccata multa, *Respon.* Quoniam dilexit multum.

Oratio.

Domine qui beatam Mariam Magdalenam ex vitiorum fordibus ereptam, candidam atq; tui amore flagrantissimam fecisti: Da nobis eius intercessione & de peccatis nostris vera contritione semper per compungi, & tui castissimo amore indies igniri. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum.

Effusio cordis ad B. Virginem Mariam ob necem Christi.

Heu mater mea suavissima, quanta est duritia cordis mei, quanta ariditas mentis meæ, quanta oculorum meorum siccitas, quod non fleam, non gemam, non lugeam tecum ob filij tui horrendam & contemptibilissimam mortem: quandoquidem ego, ego inquam ipse, omnis tibi sum calamitatis, desolationis & tristitiæ, causa. Quis enim mi Domina, abstulit à te filium tuum? Quis beata mater interfecit dilectum tuum? Cui vis indignari? cui irasci? Nonne meritò mihi? O misericordissima Domina mea, fateor quidem, nec diffiteri possum, peccata mea occiderunt filium tuum: imò & ipsius diuinissimam charitas, qua me & cæteros peccatores adeò dilexit, ut nec tibi parceret condoleat, nec sibi gravissimè patienti, ad mortem eum pertraxit. Itaq; pia mater qui tantorum tibi causa sui dolorum, quib; propter me & scelera mea unico tuo es orbata filio, flere dignare cordis mei duritiam poenis illis vehementissimis, quibus in morte filij affecta fuisti, ut tibi condolere, tecum lachrymani possim.

Sed heu me mater præcharissima, quomodo dolebo vicem tuam, quomodo ob tuos acutissimos plorabo dolores, qui nec meipsum nec propria satis deploro peccata atq; flagitia? Heu heu, ubi sunt lachrymæ meæ, ubi gemitus, ubi dolor, ubi cordis afflictio? Quomodo tam repente omni lapide factus sum durior, terra stupidior, ipsiq; mortuis insensibilior? Quomodo ô mater pudicissima cor meum sic obduruit, sic peccati frigore est congelatum, sic impietate saxum est factum? O vrinam in me impleatur, quod olim per Prophetam promissum est, ut tollatur à me cor meum lapideum, & detur mihi cor carneum, cor pium & sanctum, & ad omne beneplacitum Dei implendum promptum ac expeditum,

dicum, vt iugiter te cum omnibus electis Dei, laudem, propriam miseriam digne deplem, & alienam infelicitatem deplangam, Amen.

Pro felici morte ad B. Virginem Mariam, Precatio.

O Domina mea amantissima, tuis sanctissimis intercedentibus meritis fac me ita religiose & pie viuere, tam fideliter tuo filio & tibi seruire, tam ardentissima & insensissima charitate Deum & proximum diligere, vt nihil damnabile vel purgabile habeam de hoc mundo transiturus: sed in sanguine dilecti filij tui lotus, ac in vulneribus eius sacratissimis sepultus, pretiosissimaq; eius morte viuificatus, & tuis meritis abundantissimis stipatus, nullas inimicorum pertimescam insidias, verum cum gaudio à te perducì & in conspectu benedictissimi filij tui latus presentari, atq; sine fine tecum commorari merear: vbi incomprehensibilis illa lux oritur, quæ nunquam occidit: vbi ineffabilis pax colitur, quam nulla turbatio interemit: vbi fontana illa omnis boni abyssus scaturit, quam nemo exhaurire sufficit: vbi diuina Maiestas æterna requie omnia continet: vbi diuina Veritas perenniter lucet: vbi diuina charitas æternæ consolationis dulcedine semper rorat: Vbi B. Trinitas semper viuít & regnat Deus in substantia vnus, & in personis trinus, Pater, Filius & Spiritus sanctus, Per infinita seculorum secula, Amen.

Alia pro eadem

AD pedes sanctitatis tuæ imperatrix cælorum confugio per omnem gratiam & gloriam, quam tibi filius tuus contulit, supplico, vt non derelinquas me in mortis hora, sed assistas mihi tunc & in omni angustia ac tentatione protectrix & liberatrix misericordissima. Impetra etiam mihi talem inuenire gratiam apud filium tuum, vt in hac presentis vita tantam mihi det peccatorum meorum contritionem, vt plenam ante animæ meæ egressum, percipiam culpæ & pænæ remissionem, propter mortem suam & sanctitatem tuam, dulcissima mater & Domina mea sanctissima Virgo Maria, Amen.

Vt B. Maria in suam curam migrantem animam suscipiat, Precatio.

O Clementissima Domina mea sancta Maria, omnium Christianorum aduocata & interuentrix fidelissima, rogo te per cuncta merita tua eximia, quibus Deo maximè placuisti, & per singula obsequia, quæ benedicto filio tuo gratiosissimè exhibuisti, atque per omnes lachrymas, quas in passione eius amarissime effudisti, quatenus mei pauperis misereri digneris, & iuxta solitam tuam clementiam & pietatem tuam maternam me suscipias curam, atque in eorum me associates numerum seruulorum qui singulari amore te prosequuntur, omniaq; sua exercitia in tuam referant gloriam.

O vnica spes mea post filium tuum gloriosa virgo Maria, non me derelinquas in horrida mortis hora: sed tunc & in omni tentatione & angustia adesto mihi protectrix fidelissima, consolatrix suavissima, mater gratiosissima

fissima, perducens animam meam egredientem de corpore meo immediate ad gaudia sempiterna Amen.

Salutatio ad B. Virginem Mariam efficacissima.

Quot maris sunt guttae, caeli stellae, quot beatorum spirituum agmina, quot arborum folia & terrae gramina, toties ex intimo cordis mei te saluto, o nobilissima, electissima, pulcherrima, gloriosissima atque dignissima mater Dei, caeli regina praeclarissima, amabilissima, domina atque dulcissima mea virgo Maria. Saluto autem te in vnione amoris & per cor dilecti filij tui atque omnium te amantium, meque tibi commendo, atque in proprium filium me tibi assigno. Opto etiam vt tu me suscipias & apud Deum facias vt totus sim tuus, tu tota sis mea, post Deum domina, gaudium meum & corona ac mater mea dulcissima atque fidelissima Amen.

Gloriosa Virgo Maria his frequenter compellanda est verbis,

Sub tuum praesidium confugio sanctissima Dei genitrix virgo Maria: tu ab omni peccato, ab hoste maligno, ab omni periculo animae & corporis libera & defende me: in hora quoque mortis meae esto mihi benigna & misericors, animamque meam de corpore discedentem mox conspectui Dei repraesenta, Amen.

Libri II. FINIS.

D. IOAN: IVSTI LANSPERGII,
Carthusiani, in Librum centum & quinquaginta Theoriarum.

PRAEFATIO.

In charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te, miserans tui. *Hieremiae XXXI.*
Aethi de ortu, vita, passione glorificationeque Domini nostri Iesu Christi, pijsimaeque matris eius, cum primis operae precium fuerit ob oculos constituere, paucisque enucleare, quanta sit virtus vitae passionisque Christi, quanta ibi lateat gratia, quantus inde fructus proveniat, quantus denique eadem sedulo meditati, obtineatur utilitas, tametsi multi ea de re, idque doctissime, scripserint, nemo potuit tamen id vnquam satis haecenus, vt ipse

ipse nosti, explicare. Vincit enim ingenium humanum rei ipsius magnitudo. Quapropter prætergressis omnibus, ceu ijs quæ nunquam satis possunt dici, hoc vnum omnibus cum perfectis, tum præcipuè incipientibus Dei seruis, tanquam rectum vtilissimumque consulendum est, continuè videlicet meditari Domini nostri Iesu Christi, & ipsius matris mores, virtutesque ac passionem. Neque enim absque matris memoria possunt filij gesta omnia recoli. Quid enim tam potest esse fructuosum, quam hoc meditandi, mentaliterque orandi, siue in spiritu cum Deo loquendi studium pariter ac exercitium, quod familiaritatem, spem, fiduciamque accedendi parit ad Deum: potissimè dum tanta charitas, tanta misericordia, tantaque Saluatoris nostri erga nos bonitas consideratur, quæ nos ad se non solum admittit, verum etiam vocat, inuitat, ac trahit. Instruitur præterea meditans, quomodo in omni vita sua perfectum sese præstare debeat Christi vitæ imitatore: Vt pote, cuius actus, mores, virtutesque assiduè admodum contemplatur. Discit quoque opera sua contemnere omnia, & in sola Dei confidere bonitate, siue cuius ope & gratia nihil in se inuenit aut sanum, aut perfectum. Omnia enim sua si ad regulam eruditionis Christi (quam & verbo & exemplo ipse nobis contradidit) comparet, videt ea esse nulla. Deinde, quo feruentiore accingitur studio CHRISTVM imitandi, eo semper clarius videt quam longo adhuc distet intervallo sua ab illius vita. Videt quoque quantum sibi desit, vnde ve impediatur, ne Christo sit conformis. Experitur denique quam nihil possit (tametsi maximoperè bonum affectet) suis viribus assequi, nihil in se corrigere, nihil perfecti absolute operari, sed gratiam Dei se potius destruere, impedireque, & deficere in omnibus, omniaque sibi, puta vires, animum, studium, feruorem, atque ipsam ad eò non solum affectionem, sed & voluntatem bonam decrescere. Si quidem quocunque modo ad perfectionem se conatur erigere, cito à feruore, à ceptoque relabatur proposito. Proinde, vbi hoc modo ex vitæ

Christi

Fructus meditationis vitæ & passionis Christi, quæ sunt.

Christi meditatione, atque ex sua vitæ iniquæ ad eiusdem vitam collatione, inuenerit se illi adeò disparem, adeò difformem, adeoque longo se intervallo ab eadem distantem, in se humilietur necesse est: Vt pote nihil in se præter negligentias, peccata, vitia, errores, ignorantias, defectus, ingratitudeque inueniens. Quare cogitur quoque seipsum despicere, odisseque suam vilitatem, malitiam, infirmitatemque & fieri pauper spiritu, nihil sibi confidens, nihil tribuens, nihil denique de se præsumens. Deinde, cogitur (quoniam libenter Christum vellet sequi, quod eiusdem est vitæ virtutes imitari) veluti mendicus ad Christum clamare, sese accusare, veniam de male actis petere, auxilium gratiæ diuinæ inuocare, atque quotidie ad illius fores pulsando eidem importunus fieri. Cogitur postremò (quamvis reuera in sui tunc cognitione proficiat) sibi in oculis suis videri vilis ac quotidie deterior: non propterea quod seipso deterior fiat, sed quod defectus suos, quos aliquando non viderat, iam videns quotidie videat clarius: quamobrem non progredi, sed deficere, licet proficiat, sibi videtur. Hoc enim exercitio, dum clarius se indies agnoscit, in oculis suis semper decrefcit, semperque infirmior ac vilior sibi videbitur. Inde accedit alia quoque vtilitas, quod homo se ita videns infirmum, vilem, malum, atque ad malum adeò procliuem, horrebit proximum iudicare, patienterque illius feret onera, quando quidem suis præmi oneribus sentit quoque alios. Efficitur igitur humilis ac mitis: & quia suam intuetur miseriam, cogitur desiderijs (vt dixi) continuis clamare ad Deum, pro eius misericordia, pro sui liberatione, protectione, custodiaque, pro virtute item, pro ope & gratia eiusdem, pro Spiritus sancti, illuminatione, directione quoque sui. Assuescit nihilsecius interea dum est inter colloquendum cum Deo, pro alienis causis rogare, puta, afflictorum, sese commendantium, atque defunctorum. Omnibus enim volens & nulli potens succurrere, cogitur confugere pro auxilio ad eum, qui omnia vult & potest. Quis autem hic est, aut ad quem est
alium

alium refugium, spes, expectatioque nostra, præterquam ad amatorē, saluatorem, ac benefactorem nostrum, Dominum nostrum IESVM CHRISTVM: Tunc autem ad illum clamamus, quando inopiam, infirmitatem, corruptionem atque miseriam nostram intelligentes, ad eundem pro auxilio, quod inde nobis aduocandum est, suspiramus. Tunc clamamus, inquam, quando ignitis flammigerisq. desiderijs mentalibus quoque orationibus à Deo salutaria postulamus. Huic certè negotio sancto vehementer conducit, assueta habere exercitia quibus mentem suam discat homo eleuare in Deum. Omnino enim est necessarium homini cupienti sequi Christum, atque quæ spiritus sunt agere conanti, habere exercitia spiritus assumpta atque assueta, quibus se agat, eleuet, impellat, calefaciatque & moueat in Deum, donec meliora sentiat, dum ve ad alia potiora vberioraque à Domino trahatur. Ad quæ vbi se trahi senserit, non curiositate humana, sed inuitatione diuina sequi debet, relicto etiam suo antiquo modo, quo se exercere solebat pro illo tempore: eadem alio tempore (quando nihil aliud singulare sentit) resumendo. Debet autem hoc (quod dixi sequendum esse tractum diuinum cuius sese ad Deum exercenti) fieri non ex inconstantia, mutabilitate, leuitate aut fastidio meditationum solitarum, sed ex obedientia spiritus, qui sentiens alio se à Domino trahi, sua interim, hoc est, ea quæ sibi parauerat exercitia, & quæ ex propria electione sibi vsurpauerat, quantumlibet bona, tunc per sui abnegationē relinquat & tractum diuinum sequatur. Porrò inter exercitia spiritus (quia dixi necessarium fore cuius deuoto habere vel vnum certum exercitium, quo se discutiatur, se arguat, se admoneat, quo etiam proponat obseruanda, destituatur, respicienda) magis expedit habere huiusmodi quid quo se colligat, quo sumat occasionem gemendi, postulandi, Deo gratias agendi, pro multis itē alijs eidem supplicandi: cuiusmodi est exercitium meditationis vitæ ac passionis Christi, vbi ad hæc omnia vberissima inuenitur materia, occasioque seipsum exercendi. Quod si neque

y 2 hoc,

hoc, neque aliud certum habuerit, quotidie ipse sua mutabit exercitia, & hodie quidem hoc, cras illi aliud placebit. Hodie orabit ore, cras leget, postridie volet meditari, mutans quotidie & exercitia & suum propositum, donec tandem cunctis in fastidium versis, neque hoc neque illud frequentet. Exercitium igitur in vita & passione Domini nostri Iesu Christi, cum scirem illud maxime omnium salutare, super hac collegi olim aliquot mihi meditationes, quas comprehendens tandem strictius, ad numerum centum & quinquaginta coegi. Hæ ubi à studioso deuotionis in usum fuerint receptæ, mens ipsa multo plura potest complecti, quam os loqui, utpote celerius cuncta peruo- litans penetransque, varios mox recipiet affectus erga Deum, puta gratiarum actionis, admirationis, orationis ac laudis, effundetque se varijs modis erga DEVM per sui resignationem ac oblationem ad il- lius honorem.

Proinde singulis meditationibus singulas quoque addidi aspira- tiones oratiunculas ve ignitas, quæ tametsi legi possint ore, spiritu ta- men & mentem utilius multo funduntur. Possent item salutationes adhiberi angelicæ singulis meditationibus, & sub numero trium ro- sariorum, hoc est, centum & quinquaginta meditationum articulo- rum ve ita frequentari, ut ubi hodie meditans suum intermiserit exer- citium, ibi cras continuaturus illud incipiat. Quod verò Christi vi- tam meditaturus aliquot meditationes præcipue circa initium de bea- tissima virgine eius matre occurrunt, nihil mirum videatur, quando- quidem Christi meditaturus tam vitam, quam passionem, non potest eiusdem matris præterire memoriam. Sunt enim quædam in Chri- sti vita, quæ meditata magnopere ad cognitionem iuuant ducuntque matris, eiusque nobis honorem commonstrant, id ipsumque ediuerso, a deo, ut præstantiam excellentiasque virginis cogitare non aliud quam beneficia sit CHRISTI meditari. Quomodo enim non meri- to dignissimam suam fecerit matrem CHRISTVS virtutibus conspi- cnam,

enā, sanctitatis exemplar, cunctisq̄ue imitabilem? Aut quomodo gra-
 tijs innumeris totidemq̄ donis alijs ac virtutum muneribus non reple-
 uerit vas illud, quod se, hoc est, quod Deum esset concepturum &
 pariturum? Itaque decebat eam magnificari singularibus gratijs, ex-
 cellentissimisq̄ donis impleri, quæ singularis, vnaq̄ ex omnibus electa
 à Spiritu sancto præparabatur, vt idonea ad grande illud nostræ re-
 demptionis ministerium foret: ita non congruere videbatur eius silen-
 tio præterire vitam, quandoquidem (vt dixi) eius vitam meditari,
 Christi est misericordiam, munificentiam, gloriamq̄ & nostri redem-
 ptionem recolere. Caterum, qui apponuntur versus, propter ordinem
 seruandum, vt memoriam inuenti inuenti sunt, licet vel ij soli pro-
 bè intellecti, ei qui paululum in meditationibus fuerit
 assuetus, nobilissimum præbeant exercitium
 quod infra monstrabitur,
 mentale.

y 3

D. IO.

D. IOAN: IVSTILANSPERGII,
 Carthusiani, in ortum, vitam, passionem,
 glorificationem que Domini & saluatoris nostri Iesu Christi, eiusdem-
 que sacratissimæ matris virginis Mariæ, Theoriarum centum & quina-
 quaginta liber vnus, in Quinquagenas tres, velut partes distribu-
 tus, ex sacris Biblijs concinnatus, vna cum alijs quàm pluri-
 mis animum Christianum ac pium ad Dei sui, proxi-
 mi que dilectionem vehementer,
 stimulantibus.

QVINQVAGENA PRIMA THEORIARVM.
*in temporalem ortum, processum, & conuersationem Domi-
 ni nostri Iesu Christi, beatissimæ que matris eius.*

Et creauit Deus hominem ad imaginem suam ad imaginem Dei crea-
 uit illum. Genesis I, & II.

Deus creauit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitu-
 dinis suæ fecit illum. Sapientia II.

Qui viuit in æternum, creauit omnia simul, Ecclesiastici, XVIII.

Theoria I.

1.
 Cuncta
 q̄c̄q̄.

Summe & excellentissime Deus, quid ego pauperrimus & vilis-
 simus peccator tibi pro immensis beneficijs & donis tuis, citra
 meritum, imò & contra demerita mea mihi exhibitis, quid
 pro charitæ tua gratuita tibi exhibeam? qui rationalem crea-
 turam ex nihilo me fecisti, mundum & omnem ornatum eius
 propter me creasti, angelos mihi custodes constituisti, per vni-
 geniti tui mortem, à morte me redemisti, ad fidem me voca-
 sti saluificam, per multo tempore grauissimis criminibus op-
 pressum non damnasti, obstinatum denique multipliciter ad pœnitentiam redu-
 xisti, dans locum, tempus, statum bene viuendi, talem ac tantum, emendandi
 quoque voluntatem infundens, à peccatis liberans, & à periculosis tentationibus
 præseruans, animæ & corpori quietem & consolationem prouidisti: postremò, si
 fidelis fuero (ad quod ipse iuuas) te quoq̄, qui es vita æterna, promissisti.

Pro gratitudine diuinoque amore, Precatio.

Eia creator benignissime, adoro, laudo & benedico te pro his & alijs omnibus
 infinitis beneficijs tuis: atq̄ vtinam tantæ charitati me efficias gratum. Vtinã
 durū cor meū his insignijs amoris emolliatur. O vtinã dulcis Iesu ad tui amo-
 rem

Mem accendar: vtinam tui amore inextinguibiliter ardeam: vtinam omnibus creaturis valescens, tibi soli inhæream. In nulla creatura aliud intelligam, aliud quæram, aliud intendam, aliud inueniam præterquam te. Omnia te mihi prædicent, omnia te mihi insinuent, omnia me in tui cognitionem rapiant, omnia me in tui accendant amorem. Te solum cupiam, te solum sentiam. Quicquid videro, quicquid audiero, quicquid sensero, tu solus intres & possideas cor meum, vereq; sis mihi omnia in omnibus, Amen.

Videbam Sathanam sicut fulgur de cælo cadentem. Luca X.

Eiecitque Adam & Euam de paradiso, & collocavit ante eam flammam gladium ad custodiendam viam ligni vitæ, Genesis III.

Theoria secunda.

Omnipotens æternæ Deus, colende, metuende, tremende, quam inuestigabiles iustitiæ tuæ, quam profunda sunt iudicia sapientiæ tuæ, qui neque angelis, neque hominibus pepercisti transgressoribus, sed illos è cælo, hos è paradiso superbiens & inobedientes vindex æquissimus eiecisti. Vindex.

Pro sui illuminatione, Precatio.

Illustra cor meum ô æterna sapientia, splendore luminis tui. Circundet me lux gratiæ tuæ, qua videam, cognoscam & odiam vilitatem propriam, miseriam, ingratiuitatem, infidelitatem & omnem immunditiam meam: vt nihil in me ipso, in te autem omnia sperem: de mea impossibilitate & nihilitate desperem, in tua bonitate plenissimè confidam, Mihi perfectè displiceam, tibi perfectè & summè placeam, saluator & redemptor meus, Domine Iesu Christe, Amen.

Pulcherrima foeminarum eligitur ei. Iudicum V.

Elegit eam in habitationem sibi. Psalmo CXXXI.

Theoria tertia.

Benedico te creator omnium pijsime Domine Deus meus, benedico te, qui ab æterno Virginem nobilissimam & tibi gratissimam elegisti, instituens ex ea carnem assumere, nasci, & pro salute nostra mori. Sed & tu ô Virgo in æternū sis benedicta. O excellentissima omnium creaturarum, ante secula præordinata, in qua nostræ redemptionis mysterium ageretur, quæ mater fieres creatoris inter Christum & nos mediatrix, porta cæli, ianua paradisi, portus naufragantis seculi, stella maris præclarissima, exordium vitæ, introitus gratiæ, mater totius misericordiæ, Deo acceptissima & vniuerso mundo necessaria. Statuit.

Pro spiritali adoptione, Precatio.

Impetra mihi veniam peccatorum meorum, & vt sim de numero electorum, filium tuum teq; feruentissime diligentium. Atq; vtinam tuis meritis ac precibus dignus efficiar adoptione filiorum electorum Dei, Amen.

Hortus conclusus es soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus, Cantic. IV.

Theoria quarta.→
Signata.

Quanta est benignitatis tuæ ò Deus clementissime magnitudo, qui mundo volens misereri, hunc diu ante ad suæ liberationis spem & tuæ incarnationis fidem excitasti, per signa & figuras varias ipsum erudiens, & præclaræ huius Virginis matris tuæ futuræ viram, sanctimoniamq; præmonstrans. Quare & tu ò felicissima ac beatissima Virgo nunc saluæ, quæ signis es varijs & figuris mundo ostensa, Scala Iacob cœlos attingens, Rubus ardens, & ardorem nesciens, Aaron virga florida, Propiciatorium & Dei arca, Vellus Gedeonis, Templum veri Salomonis, Stirps & radix Iesse, Ezechielis porta clausa, Hortus conclusus Fons signatus. Tanta est excellentia tua, tanta dignitatis tuæ, prærogatiua, vt vel innumera figurarum mysteria non sufficiant mundo tuam ostendere sanctitatem.

Pro Dei Matris amore, Precatio.

Dignare me quæso ò desiderabilissima Domina in seruum acceptare, in filium adoptare, assumere in tui amatorem castissimum, & in veneratorem deuotissimum. Fac me quæso ò amabilissima, de eorum numero, quos pectori tuo virgineo inscriptos tibi familiarissimè signasti. O dulcis & delectabilis vulnera cor meam tui amore, vt totus tua pulchritudine attrahar, tuo decore illuciar, tua pietate capiar, tua dulcedine absorbear, tui amore ardeam & langueam. Amen.

Exiet virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. Esaïæ. XI.

*Theoria V.*5.
Propheetis.

Debetur tibi, ab omni creatura, ò Deus misericordissime, laus & gratiarum actio, non minor quam immensa & sempiterna, pro consolatione qua tuos in hoc mundo confortasti: qui non solum per ænigmata figurarum, sed etiã per prophetarum oracula quibus spiritum tuum infudisti, tuam incarnationem credibilem nimis fecisti, tuum aduentum indes clarius præ nuntians, donec tandem Ioachim & Annæ aus tuis sanctis, sanctoq; coniugio ventibus prolem virgineam, ex qua salus nasceretur omnium promitteres.

Gaude igitur & tu ò felicissima Virgo, quæ vaticinijs prophetarum gloriose commendata, seculis promissa, mundo desiderata, parentibus sanctis cœlitus præ nunciariis nascitura, post Christum hortus deliciarum, fons indeficiens sitientium animarum, æstuantium refrigerium, desolatæ um solatium, laborantium subleuatric, & clamantium ad te singularissima adiutrix. Tu sola digna es vt per te Deus pacem suam terris infundat, imā summis conciliet, humanum genus redimat, vincos ex inferni claustris reducat, referet ianuam cœli, angelicam ruinam reparet. O benedicta regis æterni filia, omnibus desideratissima. Tu nobis promissa & data es, vt sis tenebroso mundo solaris radius, quo corda nostra illuminationem accipiant, vt sis velut canalis seu aquæ ductus, quo totus mundus gratiæ diuinæ fluentia hauriat.

Pro deuotione ad Dei Matrem, Precatio.

Eia placeat tibi, ò vnica post Christum suauissima consolatio peccatricis animæ meæ: Eia placeat tibi, & fac vt totus fiam tuus, & tu tota mea post Deum vnica spes nobis promissa, dulcedo & delectatio desideratissima, Amen.

Non-

Nondum erant abyssi, & ego iam concepta eram, Prouerb. 8.

Theoria VI.

O Virgo ab initio & ante secula creata, in Deo ab æterno præparata, à parentibus verò sanctis, solo timore Dei & propter obedientiam, conuenientibus, in tempore sanctissima es concepta. O præclara puella ac lucidissima creatura, à sole iusticie de te progressuro matutina quadam irradiatione præuenta. Qui enim fabricatus est auroram & solem, te multo puriorem fabricauit suam matrè. Talem te condidit in tempore, qualem te elegit & habere voluit in sua æternitate: quia in te & ex te statuit assumere, quod sibi perpetuo vniti foret in vnitæ personæ, de quo exiret pretium redemptionis, iustificationis, & beatificationis humanæ.

6.
Concipitur.

Pro Dei Matris amore & laude, Precatio.

O Candida, & rubicunda, & electa ex milibus, imò post Deum electissima ex omnibus, quæso ne despicias me fordidum, vilem ac miserrimū, in peccato conceptum & enutritum, dum adhuc infantula es, dum in vtero es: te desidero, te amare concupisco, gratiam tuam ambio, me tibi commendo & dono: fac sim tuus, & talis, cuiusmodi tu in oculis Dei esse voluisti, & qualem me esse velis, aut esse debeo; imò cuiusmodi tibi placere maxime. O dulcis, generosa & præelecta puella, sacrosancta virgo Maria, respice & suscipe me tibi donatum, Amen.

Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Can. 4.

Theoria VII.

O Excellentissima puritatis Virgo, Christo præ omnibus vicina, sola inter omnes immaculata, sola omnium ab omni peccato præseruata. O flos pulcherrime, & lilium candidissimum, in conspectu summe Trinitatis nitidum. Tota enim tu pulchra es & beatissima, templum Spiritus sancti, thalamus Filij Dei, Patris triclinium, sanctæ Trinitatis palatium, quam sibi præparauit, ædificauit, & consecrauit altissimus.

7.
Sine vx.

Christe Iesu fili Dei, sis in æternum benedictus. Laus, honor & gloria sit tibi ab omni creatura, pro singulari & inenarrabili dono, quo matrem tuam dignissimam honoras præuenisti, benedixisti, & omnibus creaturis puriorem, splendidiorēq; fecisti. Ecce adoro, laudo, benedicōq; te, & ex affectu vniuersæ creaturæ millies infinitesq; tibi gratias ago, qui mundo fidus hoc pulcherrimum & ante lucanum donasti. Decebat vt purissimam inhabitares domum, qui mundum volebas purificare vniuersum.

Pro Dei Matris deuotione & amore, Precatio.

Eia dulcissime Iesu, animarum amator es, & nihil nobis tam salubre negans. Da mihi xenium illud inter omnes creaturas nobilissimum, tibi placentissimum, mortalibus desideratissimum, post te solatium atque gaudium nostrum vnicum atque præcipuum. Da mihi puellam hanc ante mundi constitutionem tibi electam. Nec finas vt ab hac gratia, seu vilitas, seu prauitas propria me excludat. Non impediant me peccata mea, quin potius tu aufer à me iniquitates meas. Aufer ab anima mea omnes sordes, & quicquid oculis huius beatissimæ Virginis non congruit. Iube ei vt consentiat me recipere in seruum, in filium, in alumnum, in sui amatorem (vt ipsa vult) castissimum, feruentissimum ac fidelissimum. Zeletur ipsa pro me, zeletur pro te, vt per eam totum tu possideas me, nec vspiam pateat mihi locus recedendi à te.

Ego

Ego mater pulchræ dilectionis, in me gratia omnis viæ & veritatis,
in me omnis spes vitæ & virtutis, Eccles. XXIV.

Theoria VIII.

Completur. **G**Aude nunc ô sanctissima Virgo futura Dei genitrix, quia is qui te sibi in matrem elegit, omnium gratiarum plenitudine te superfudit, omni virtutum varietate atque perfectione decorauit, adeoq; multiplici te exornauit donorum suorum tam decorè, quàm excellentia, vt quicquid cæteris sanctis per partes foret daturus, totum simul tibi & excellentius infunderetur. Neque enim hoc tantum tuus conditor voluit, vt ab infantia esses omnifaria gratia & sanctitate plena, verum etiam vt tua hæc plenitudo in omnes nos exuberaret. Tibi namq; nullum desuit bonum, cuius pura creatura in statu viæ capax fuit, aut esse potuit.

Pro castitate mentis & corporis, Precatio.

Nunc igitur ego miser peccator, & indignus seruus tuus, te Virginem intemeratam, Dei matrem, patronam & dominam meam fidelissimam, ex intimis cordis mei desiderijs laudare, & in auxilium meum inuocare cupiens, precor in sanctissimi nominis tui preconium, & deficientis animæ meæ salutem, vt reminisci digneris omnium donorum, gratiarum, privilegiorum, charismatum & gaudiorum, quibus misericors Deus te in ortu & decursu illustrissimæ vitæ tuæ, secundum omnes status tam excellenter dotauit, laudificauit & decorauit, vt impetres mihi à filio tuo mundiciam cordis, & castitatem corporis. Nihil in me resideat, quod oculis omnipotentis, & cuncta cernentis displiceat. Scis pia mater, quantis vitiorum sordibus inquinatus sum, quam prauis affectionibus & concupiscentijs infectus. O si aliquando implear diuina gratia, quæ hæc omnia in me occidat. O dulcissima spes miserorum, ab his quando respirabo? O candidissima columba, quando ad veram puritatem & simplicitatem cordis perueniâ? O vtinam aliquando fiat, vt totus Deo meo placeam, & deinceps nunquam displiceam. Heu pijsime Iesu, complacat tibi vt eruas me, Domine Deus meus, propter sanctitatem matris tuæ, ad adiuuandum me respice. Dic animæ meæ: Salus tua ego sum, Amen.

Iudæis lux noua oriri visa est, gaudium, honor & tripudium apud omnes populos, vrbes & prouincias. Esther VIII.

Quæ est ista quæ ascendit quasi aurora consurgens, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata? Canticorum VI.

Quod Eua tristis abstulit, tu reddis almo germine.

Intrent vt astra stebiles, cœli fenestra facta es.

Theoria IX.

Nata. **A** Barerno & in æternum benedicta sit ô nobilissima virginū natiuitas tua, optata sæculis, expectata gentibus, iucundissima omnibus: in qua noua lux mundo oriri visa est, gaudium & tripudium vniuersis terris. Hæc est illa natiuitas, quæ gaudium Angelis, Deo gloriam, vniuersoq; mûdo lætitiâ dedit & benedictionē. Transierât multa secula, quibus damnationis grassabatur immanitas in filios hominum, semperq; in deterius roborabatur, nec in massa vniuersæ carnis viam sapientia summa inuenit, qua tam luctuosæ perditioni (vt statuerat) subueniret, donec ad te ô felicissima ac electissima (quam laudare gessit anima mea) ventum est.

Quæ

Quæ mox, vt in mundum per humanæ generationis lineam venisti, tanta mox omnis boni copia, tanta virtutum varietate, tantaq; constantia per ipsum ornata resplendisti, vt per te summa sapientia, non solum primorum hominum peccata delere, verum etiam nostra propitiari, inimicum sui operis diabolum elidere, celestis patriæ damna redintegrare, hominem è paradiso terrestri eiecram, in celestem reducere disponderet. Benedictum sit igitur tuæ Natiuitatis exordium, quo simul nostræ captiuitatis liberatio, habuit ortum. Benedictus Deus Pater, qui te nobis destinauit. Benedictus Dei filius, qui te sibi in matrem adoprauit. Benedictus sit Spiritus sanctus, qui te sanctificauit. Benedictus sit parens vterque, qui te mundo in salutem generauit. Eia ergo, tu omnium creaturarum dignissima, salue, quæ progredieris velut aurora confurgens, electa vt sol, terribilis potestatibus tenebrarum, vt castrorum acies ordinata. Nobis denique omnibus, vt stella matutina rutilans, & diem salutis prænuntians, desideratissima aduenisti. Salus ô benedicta, expectata, & millies oprata patribus, salue.

Pro natiuitate spiritali, Precatio.

Dignare me in obsequium tuum assumere, ô infantula foelicissima. Impetra mihi talem puritatem & sanctimoniam, vt dignus fiam matris Dei mei futuræ esse baiulus. Neque enim nisi casta vis habere seruitia, & ego immundus sum. Sed per te quæso ô gratiosa, inueniam gratiam in oculis Dei, vt sua pietate præueniat me, tecumq; me renasci faciat, & me tibi, teq; mihi doner: quàm per imitationem virtutum, & amorem castissimum in corde meo, velut in cunis iacentem, vbique & semper portem dulciter, simq; seruulus & baiulus tuus sempiternus. Sentiam quoque in me nunc, quod de te prædicatur, nempe miserationem tecum creuisse ab infantia, Amen.

Erat puella decora nimis, virgoque pulcherrima, & incognita viro, Genesis XXIV.

Erat pulchra nimis, & decora facie, Esther M.

Quam pulchra es, & quam decora charissima in delitijs. Cantico- rum VII.

Theoria X.

O Virgo Deo & hominibus gratissima, nobis feliciter exhibitæ, quam nascituram priores desiderauerunt patres & prophætæ. Beati oculi qui te viderunt, vt potè puellam speciosissimam, & omnium oculis gratiosam, quam iure Dei filius altissimi adamaret, cuius speciem & decorem speciosus præ filijs hominum concupisceret. O pulcherrima mulierum, quæ formam vincis omnium illustrium. O Virgo singulariter mirabilis & mirabiliter singularis. O quam pulchra es imperatrix cælorum, quam scrutator renum probat, quam inspector cordium laudat, quam diligit author pulchritudinis, cui testimonium perhibet magister veritatis, cuius decorem mirantur Angeli, cuius pulchritudinem venerantur Sancti, cuius gloriam & benedictionem deuoti contemplantur, ante cuius conspectum humana mens lætatur, ante quam Sathan fugit, & infernus contremiscit. Pulchra es ô Domina mea, & macula non est in te.

10.
Venuſta.

Impetra mihi à filio tuo animæ pulchritudinem, conscientiæ puritatem, vt illi placeam, qui me creauit, & nihil mihi extra illum placeat. Ipse solus mihi sit omnia in omnibus.

Et fecerat rex Salomon de lignis thyinis gradus in domo Domini.
2. Paral. 9.

Hos gradus Maria sola scandit, nec quærens suffragium.

Quæ & quanta sit futura, bonum dans indicium.

Et adduxerunt eam vt præsentarent ante conspectum Domini in templum & maneret ibi, sicut dictum est de Samuele Propheta. 1. Re. 1

Offerentur virgines post eam, proximæ eius adducentur in templum regi Domino, Psalmo 44.

Theoria XI.

O Puella pulcherrima, ô virgo immaculatissima, quæ à parentibus in templum oblata, Domino consecraris. Quis dignè queat æstimare, quanta deuotione temetipsam tunc Deo obuleris, quanta humilitate commendaueris. O quantum hæc tuæ sanctissimæ ac gratissimæ seruitutis professio Deo placuit. O quam odorifera hæc oblatio in conspectu Dei summi fuit. Nimirum redolens præ omnibus sacrificijs & holocaustis ab initio mundi oblati. O quæ mox cœlitus recepisti. Quas gratias, illustrationes supernas, sublimes contemplationum excessus, spirituale sabbatum, diuinæ dulcedinis gustum, Angelorum familiare ministerium, & conscientia puræ, tanquam paradisi, gaudium.

Pro sua abnegatione perfecta, Precatio.

Impetra mihi ô Virgo beatissima, professionis meæ oblationem indes deuotius renouare, fidelius exequi, consummareq; felicius. Ecce me denuo filio tuo per te ô benedicta mater offero, iterum atque iterum me illi commendo, illi me soli dedicare totis viribus cupio. Eia igitur & tu dulcis Iesu, ob huius felicissimæ Virginis merita, da mihi veram, plenam, perfectissimamq; meipsum abnegationem, vt me ipsum omnino relinquens, in te proiciam, me totum exiens tibi resignem in omnibus, aded vt in me iam non sit velle aut nolle aliud, quam tuum: imô, vt iam non solum in templo sim oblatus tibi, verum etiam ipse quod inhabites efficiar templum, Amen.

Spiritus meus super mel dulcis, & hæreditas mea super mel & faenum. Ecclesiastici 24.

Theoria XII.

Recolo nunc ô reuerendissima Virgo, atque votis omnibus laudo & benedico conuersationem tuam in templo mundissimam, sanctissimam, & verè plus quàm Angelicam: qua humillima tu & pijsissima, mitissima quoque & dulcissima ad omnes homines, plena eras gratiarum. Vbi nemo fuit qui te non amaret, nemo qui non suspiceret, nemo qui non veneraretur, nemo qui ex te non consolaretur. Tantum absuit, vt quis ex te tristitiam potuisset habere, aut tædium. Quod enim solis claritas est mundo, hoc omnibus tu eras vitam agentibus in templo.

Pre

Pro vita Dei Matris imitatione, Precatio.

Christe Iesu dulcissime, huius nobilem ac dulcem conuersionem pro mea impietatis expiatione, tuis virtutibus ac meritis vniens, eadem simul omnia tibi per suauissimum cor tuum offero: & vt me virginis huius castissimū amatorem, fidelissimūq; imitorem efficias, per omnes miserationes tuas obsecro, Amen.

Vna est columba mea, perfecta mea, Canticorum VI.

Theoria XIII.

Iterum benedico te, quam toto corde diligere cupio, o dulce refrigerium, & stuantis animæ consolatio, o gaudium, o virgo amabilissima, desiderabilissima, & Fulgens. 13. Fulgens.
suauissima. Beati qui desiderant te, beati qui inueniunt te. Siquidem omnium virtutum varietate, morum omnium honestate, excellentissima charitate, atque totius sanctitatis perfectione, non solum inter homines es singularis, verum etiam Angelicis spiritibus præfulges puritate mirabilis. Et quamuis omnis vitæ tuæ decursus ab exordio vsque ad finem fuerit innocentissimus (quippe quæ Deo nunquam displicuisti) ab infantia tamen Deum filialiter ac reuerentialiter timebas, contemplatione purissima fideliter eidem inhærens, ac dulcedine eius, castissima fruens, corpus quoque virgineum (vtpotè futurum Dei thalamum) Angelorum ministerio reficiens. Inueniebaris in templo omnibus in vigilijs prior, in sapientia legis eruditior, in humilitate humilior, in charitate feruentior, in puritate mundior, & in omni virtute perfectior.

Pro custodia Dei Matris, Precatio.

Tibi igitur o prudentissima moderatrix, corpus meū, animam, vires, & quicquid sum aut possum commendo, & prorsus resigno, orans te per mansuetudinem cordis tui, per Iesum Christū filium tuum, & per omnes gratias, quibus te Deus mirabiliter repleuit, vt me in tuam curam suscipias, me custodias, regas & dirigas, sicut custodisti atque rexisti corpus tuum virgineum, & animam tuā sanctissimam, ad omnē virtutem, in laudē, beneplacitum & gloriam omnipotentis Dei, præseruans & liberans me ab omni peccato, & perficiens omni bono, Amen.

Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco, id est, non cognoscere propono. Lucæ 2.

Theorema XIV.

O Virgo amabilissima & pudicissima, gaude, quod tu omnium virginum primiceria, castitatis regina, Deo te consecrans, perpetuæ virginitatis votum obtulisti: vel in hoc te cunctis constituens & exemplar virginitatis, & speculum sanctitatis. O quam odorifera hæc virginalis castitas pudicissimi corporis, simul ac purissimi cordis tui in oculis Dei placuit: Quæ certè fuit tanta, vt non solum profunda cordium te aspicientium, aut tecum conuersantium irradians penetraret, castioraq; redderet. verum etiam te licet virginem speciosissimam, prorsus omnibus redderet inconcupiscibilem. 14. Vouct.

Pro castitate, Precatio.

Per hanc virginitatis tuæ, gloriam, obsecro te o Virgo singularissima, impetra mihi perfectam cordis & corporis castitatem, vt in cor meum nihil suscipiam immundum, nihil teneam vitiosum, super nulla tentatione quiescam: quin potius

castissima mentis puritate etiam omnia creata transiens, in solo conditore requiescam. O utinam tuis meritis o candidissima columba mihi donetur suprema illa castitas atque puritas mentis, qua Deum meum solum pure ac simpliciter in omnibus quaeram, ipsius solius honorem & beneplacitum intendam, propter ipsum cuncta faciam, omniaque in ipsum referam, ut ipse sit mihi omnia in omnibus, optima & dulcissima, utinam in hac vita adhuc constitutus, hunc statum mentis, quo mihi Deus sit omnia in omnibus, quantocius per te obtineam a filio: quandoquidem tibi oranti ille nihil negans te honorat, Domina mea sancta Maria, Amen.

Gaudebit sponsus super sponsam, & gaudebit super te Deus tuus, Esaiæ LXII.

Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est pariet autem filium, & vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum, Matthæi I.

Theoria XV.

^{16.}
Noua sponsa **O** Virgo integerrima & in æternum benedicta quæ virgini sanctissimo & iusto Ioseph desponsaris, gaude quoniam candido flori, liliam tu candidius, imò candidissimum sociaris, ut habeas qui tibi futuramque proli tuæ sit in obsequium, & integritatis tuæ perpetuæ testimonium, cum sine viro paritura sis Angelorum regem & dominum.

Pro amoris creaturarum suffocatione, Precatio.

O Utinam amorem omnem a Deo alienum, utinam omnem amorem inordinatum, & omnes affectiones vitiosas ac creaturales, castissimus, feruentissimusque Dei amor in me occidat, meque totum sibi Deus inseparabiliter possideat, & in beneplacitum suum conuertat, quo anima illi mea sponsa efficiatur fidelissima. Hoc tuis precibus mihi impetra, Domina mea dulcissima virgo Maria, Amen.

Orabat illa Dominum Deum Israel, ut aspiceret afflictionem populi sui. Iudic. IX.

Theoria XVI.

^{16.}
Orat. **B**enedicta sis a Domino virgo Deo deuotissima Maria, pro continuis suspirijs, & feruentissimis orationibus tuis, quæ ingenti charitate pro humani generis reparatione indefinenter Domino obtulisti. Siquidem patribus pro eadem te supra quinque millia annorum clamantibus, necdum exauditis, oratio tua propter innocentissimam excellentissimamque cordis tui puritatem, propter humilitatem Deo acceptissimam, propter charitatem denique æstuantissimam caelos penetrabat, & iram Dei placans atque ad eum ipsum alliciens, gratiam & salutem omnibus impetrauit.

Pro proximorum charitate, Precatio.

Impetra & mihi o reuerendissima mater perfectam charitatem, qua necessitatibus omnium atque defectibus condoleam, omnium salutem atque profectum ardentissimo desiderio sitiam, orando & laborando curem; de omnium consolatione gaudeam, nec mei ipsum, sed in omnibus Deum quaeram.

Ingressus Angelus ad eam dixit: *Aue gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ecce concipies in utero & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, & filius altissimi vocabitur. Luca I.*

Theoria XVII.

O Pijissima, & felicissima, & dulcissima virgo Maria, Dei mater electa, inter hominem & Deum mediatrix benedicta, quæ inter omnes virgines hanc obtinisti excellentiam, hanc singularitatem, hæc denique præminentiam, te nimirum quæ ut Dei fieres mater, electa eras, fecit dignum, ut pura ab omni peccato, sine macula, & omni gratia plena, in universo etiam mundo gratiæ inueneris plenitudinem. O felicem horam, qua summa Dei bonitas recordata misericordiam suam respiciens de sublimi habitatione sua, in hanc vallem plorationis & miseriæ, vidensque captivitatem & afflictionem populi sui, tacta est intrinsecus ardore charitatis, cogitans cogitationes pacis, & non afflictionis. Intuens etiam te pulcherrimam filiam & omnium creaturarum singulare miraculum, concupiuit te sibi in matrem, qua suam altitudinem in nostræ mortalitatis ergastulum inclinaret & nostram gustando miseriam, simul damnationem generalem absorberet, atque cœlestis vitæ viam nobis sceleratis, suo viuendi exemplo monstraret. Pro qua te legatum ad te misit, qui sui consilij arcana tibi communicaret. O igitur Virgo singularis, inter omnes benedicta, iam virgineo cordi tuo memoriam reduco illius felicissimæ horæ, qua te in cubiculum tuum deuotissimè cum lachrymis orante, subito Angelus ex cœlo veniens, excellentissima te veneratione salutauit, & quod te gratiam plenam Deus sibi dignissimam in matre elegisset, etiamque ad hoc ipsum consensum expeperet, nunciauit.

Pro deuotione & amore ad beatam Virginem Mariam, Precatio.

O Vtinam in gratiam tuam, in amorem tuum o dulcissima amatrix me suscipias. O vtinam cor meum amoris vulnere perfodias, ut te semper cogitem, te salutem, te diligam, te sequar veneratione deuotissima, affectione castissima & imitatione fidelissima. Iesu Christe fili Dei, per omnes miserationes te obsecror, & obsecro, impera matri tuæ, ut in curam suam & gratiam me suscipiat, me regat & dirigat, charitatem perfectissimam, & quicquid tibi placuerit mihi impetret, mihi se donet, me sibi accipiat, faciatque suis apud te precibus, ut tibi semper placeam: sine vix, hoc est, sine offensione tui viuam, inseparabiliterque tibi inhxream, Amen.

Maria turbata est in sermone Angeli, & cogitabat, qualis esset ista salutatio, Luca I.

Theoria XVIII.

A Dmoneo te o virgo sacratissima illius profundissimæ humilitatis tuæ, qua ad Angeli salutationem, qua ad laudis tuæ præconium, virginali verecundia ^{18.} *Turbatur.* fuisi turbata. Gloriosa quidem dicta sunt de te, ciuitas Dei, Salutaris ab Angelo, gratia plena prædicaris, mater Dei expeteris, humani generis ad redemptionem cooperatrix ascisseris. At nihil te horum eleuat, sed vltiter de te sentiens, omnium te ad eum arbitraris indignam, ut etiam quod eiusmodi quippiam de te dicitur,

catur, verecundia turberis. O sancta & admiranda humilitas, ad quam se meritò inclinat celsitudo cœlestis, quæ cum Deo & cognita, & maxime sis accepta, te ipsam tantum lates. Sed quid de cæteris virtutibus tuis ò Domina dicam? Certatim hæc circa hanc tui salutationem erumpunt, & velis nolis tu, se nobis produnt, te commendant, nosq; ad tui venerationem iuxta ac imitationem inuitant. Parat se fides ad assensum, charitas etiam desiderat vt mater fias omnipotentis, & salus, te consentiente, omnibus comparetur. Sed trepidat humilitas, verecundia turbatur, tanto honore indignam, tanto officio imparem se æstimans. Sic pudicitia quoque immarcescibilis virginitatis vigilantissima custos metuit, (vt potè liliū cœlestē) ne candoris aut odoris sui faciat iacturam. Postremò, pro omnibus verbum faciens, prudentia incomparabilis sciscitatur: *Quomodo, inquiens, fiet istud, quoniam virum non cognosco?*

Pro propria vilitatis cognitione, Precatio.

Eia beatissima Virgo, desiderabilissima, & quam post Deum amare cupit animamea. Eia potentissima ad impetrandum, cui nihil negatur: Impetra mihi illuminationem cordis mei, ad verè cognoscendam & detestandam omnem prauitatem, vilitatem, & nihilitatem meam: vt ex animo meipsum despiciam, odiam, & ab omnibus despici, confundi, conculcari, & vilissimus reputari cupiam, & absq; vlla perturbatione sustineam, & diligam. O mater pijsima impetra mihi profundissimam humilitatem: obsecro te per omnem cordis tui pietatem, impetra mihi perfectam paupertatem spiritus, qua me ipsum, & omnia extra Deum contemniam, illi soli placere cupiam, illi soli placere gestiam. Ah misericordissime Iesu, audi quæso & exaudi me per humilitatem matris tuæ, Amen.

Verbum caro factum est, & habitauit in nobis. Ioannis I.

Theoria XIX.

19.
Concipit.

GAude nunc ò beatissima omnium, dulcis, mitis & amabilis. Nihil est quod timeas, nihil vnde turberis. Placet Deo tua humilitas, placet verecundia, placent virginitas, prudentia, fides, charitas, placent omnia: nec vnquã in te fuit quod displiceret. Progrediatnr obedientia ad consensum. Nullius virtutis patieris dispendium: quin etiam sanctitatis gradu excellentiori omnia Deo consecrabitur. Plura & maiora à Deo recipies, tantum abest vt aliquid amittas. Humillima exaltaberis, quod supremæ gloriæ est, in Dei matrem. Maius aliquid tibi Deus ipse præstare non posset. Verecunda mater es, sed erit tempus, quando omnibus quoq; creaturis imperatrix constitueris. Pudicitiam quam tantoperè obseruare contendis, Angelica puriorem tenebis, nec tamen sœcunditas aberit. Paries enim, at virgo. Nec vtrunque, aut vulgariter cuiuspiam mater es futura, sed altissimi. Nam quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius Dei. Spiritus enim sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi.

O felicissima mulierum, ò dignissima & ab æterno electa, ò pijsima & deuotissima virgo, quàm ardentissimis illicò desiderijs hæc audiens, Dei promissa affertabas impleri: quàm humillima cordis inclinatione consentiens dicebas: *Eccce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* O templum Dei sanctissimum, quanta exultatio spiritus tui per omnia etiam corporis membra diffusa est? O quanta in Deum mens tua, dulcedine absorpta est, quando castissimum vteri tui thalamum Deus ipse, qui te creauit, ingressus est? O quid in corde tuo sensisti? O quid in

te fa-

te factum est? O quam digna subito effecta es, quando intra castissima viscera Deus receptus semetipsum exinaniendo factus homo est? O sancta & immaculata virginitas, quibus laudibus efferenda sis, nescio: quia quem cœli capere non possunt, tuo nunc continges gremio.

Pro sui in Dei beneplacitum oblatione, Precatio.

Domine Deus meus, quid est hoc quod fecisti? Quantum te propter me humiliasti, vterū virginis ingrediens, & nostrā infirmitatem assumens? Quid pro illa charitate tibi rependam, aut quas pro tanto beneficio gratias agam? Eia offero meipsum totum tibi. En omnia corporis mei membra, omnes vires & medullas animæ meæ. Accipe ea quæso omnia, & posside iuxta beneplacitum tuū. Conuertere & expende omnia in laudem, in honorem & beneplacitum tuum. Omnia tibi seruiant, omnia tibi placeant. Ex omnibus te laudem & magnificem, ex omnibus te diligam, qui es amabilis super omnia, dulcissime Domine Iesu Christe.

Qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo. Ecclesiast, XXIV.

Theoria XX.

O Benedicta Dei mater intacta, mediatrix nostra & reconciliatrix post Christum efficacissima. O salutis humanæ exordium, via gratiæ, mater totius misericordiæ, vas cœlestis gratiæ, radix sancta, ex qua germen viuificum nostræ redemptionis est ortum, Dei templum, & arca in qua diuinitas (quæ nullo cōcluditur loco) ad tempus manet abscondita; clybanus cœlestis, in quo panis Angelorum, panis qui de cœlo descendit, coquitur.

Admoneo te nunc ô benedicta inter mulieres, illius gaudij, illiusq; consolationis, quibus nouem his mensibus exultabat spiritus tuus in Deo salutari tuo, quod sine labore sub virgineo corde in vtero portasti. Admoneo te grandis huius mysterij diuinæ incarnationis, qua Deus ipse factus est homo. Admoneo te admirabilis fecundationis tuæ, qua tu permanens virgo, facta es mater.

Pro fidelitate & amore, ad Dei matrem, Precatio.

Per hæc omnia obsecro te ô suauissima Domina, virgo singularis, mater admirabilis, vt mihi peculiariter te dones in matrē, me adoptes in filium. Omnium es mater generalis: quippe quæ mundo genuisti vitam & salutem, per quam factus est, vt Christum scilicet Dei filiū in carne vocemus fratrem: sed ego te opto, cupio, & votis omnibus precor, vt eo magis digneris mihi mater esse singularis, quanto ego cura materna tua magis indignus sum. Suscipias me in amorem tuum, & in gratiam tuam: ita mecum agas, talem me facias, qui gratia & amore tuo dignus habear, & qui secundum pudicissimi cordis tui beneplacitum tibi & filio tuo sim acceptissimus. Odulcissima Domina, vulnera, accende, reple cor meum amore tui castissimo, ardentissimo, fidelissimo, charitateq; perfectissima ad Deum & proximum. Portem te semper in corde meo, simq; semper ac indelebiter scriptus in corde tuo. Exaudi me Domina, potes enim hæc: quia quicquid à filio vis, impetrabis, Amen.

Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in ciuitatem Iudæ, & intrauit in domum Zachariæ, & salutauit Elizabeth. Et factum est vt audiuit salutationem Mariæ Elizabeth, exultauit infans in vtero eius. Luca: I.

xi.
Admōtana.

O Dei mater, Domina mea dulcissima virgo Maria, quanta est virginei cordis cui humilitas, quæ cūm Dei esses mater, quasi teipsam nesciens, non dedignata es teipsam humiliare, ac sterili cognatæ tuæ in ancillam offerre. Siquidem montana transiens festina, utpotè quæ in publico esse, aut ab hominibus palā videri horrebas, ad cognatam Elizabeth properasti. Quæ, per te humillime salutata, mox in eius vtero infans exultauit, & regi suo, quem tu quoque in vtero habebas, honorem deferre gestiens, sese erexit. O virgo plus quàm Angelica, in cuius labijs tanta gratia diffusa est, ut ad vocem salutationis tuæ Ioannes in vtero sanctificatus, Domini sui & sentiret, & exultando gratularetur adesse aduentū: Elizabeth quoque sancta Spiritu sancto repleteretur ac prophetaret, teq; ad iubilationis ac gratiarum actionis illud canticum: *Magnificat* &c. deuotissimum inuitaret. O quale tunc gaudium fuit in domo Zachariæ, quanta puritas iubilantium, quanta sanctitas commorantium: vbi prophetæ mater cum matre saluatoris, sacra miscent colloquia, vbi maior seruit minori, vbi tu creaturarum omnium sanctissima gestans illum in vtero, quem cœli tremunt & Angeli, quem omnis adorat Potestas, profundissima humilitate ad seruiendam seni mulieri te deiciebas, atque domum hanc, ut orbem solis radius, tua præsentia illustrabas. Sed & hoc ò dignissima sceminarum, quanto est præconio extollendum, quod sub corde tuo nouem mensibus intra te Deum portans, miris, ineffabilibus, & quotidie nouis consolationibus replebaris?

Pro simplicitate & puritate cordis, Precatio.

O Utinam cor mundum & castum, cor purum & simplex à Domino mihi impetres, quod sua Deus gratia impleat, à terrenis ad montana, hoc est, cœlestia sustollat, sibi iuxta beneplacitum suum habitationem in illo iugem constituat, meq; pro omni voluntate sua in gloriam suam totum & conuertat, & possideat, Amen.

Joseph cum esset vir iustus, & nollet eam traducere, cogitauit occultè dimittere eam. Matthæi I.

Theoria XXII.

zz.
Pauet.

O Domina reuerendissima, virgo Maria, non sine mœrore, non sine compassionem fuit cor tuū, quod virgineū Joseph sponsum tuū in spiritu, cognoscibas anxium & turbatum. Quippe qui vterum tuum videns tumescere, quid cogitaret, quid ageret ignorabat. De pudicissima integritate tua suspicari non sinebat illum perspicua sanctitas tua, conceptum negare prohibebat timentis vteri imprægnatio manifesta, aliquid inde tibi loqui non sinebat honestissima verecundia tua. Quare, quo se vir iustus verteret, quomodo famam tuam non traduceret, item ne quoque erraret, ne illicitum quid tentaret, ne denique aliquid non dissimulandum probaret, in ambiguo habebat. O virgo admirabilis & prudentissima. O puella mitis & verecunda, cur non reuelas mysterium: cur à timore non leuas castissimum sponsum? Nempè excusare volebas, ne te laudares. Nolebas quoq; Dei arcanum reuelando, autorem mysterij præuenire. Nolebas etiam antequam à viro esses interrogata, respondere: sicq; idèd omne hoc negotium Deo commisitisti. Illi, cuius fuerat hoc opus, te excusandam, illi pro te respondendum reliquisti.

Eius

Eius in hac re consiliū & consolationem in silentio præstolanda decreuisti. Proinde, quia in illum sperasti, quia cogitatum tuum iactasti in illum, ipse te ab omni suspitione exemit, & sanctum Ioseph ab omni timore liberauit. Nam per Angelum diuinitus de hoc mysterio edoctus, tametsi tuo se consortio indignum propterea intelligeret, ne tamen te desereret iam prohibitus, & humillima tibi & officiosissima fedulitate seruiuit, & castissima te deuotione dilexit.

Pro sui relictione & in Deum confidentia, Precatio.

Impetra mihi ò benedicta mater misericordiaz, vt in omni ambiguitate, in omni aduersitate, ac pauore me Deo offeram & relinquam, omnem cogitatum meum in illum proiciam, fide constantissima atque perfectissima, illi confidentia innitens me credam: meq; eius prouidentiaz & voluntati funditus subiciam, & in silentio eius beneplacitum expectans, cum omni gratiarum actione & laude, quicquid super me venire promiserit, illud de manu eius suscipiam, Amen.

Ascendit Ioseph in Iudæam cum Maria vxore sua prægnante. Luc. II.

Theoria XXIII.

O Virgo omnium excellentissima, ò puella omnium speciosissima, ò mater omnium dignissima. Exijt editum à Cosare Augusto, vt describeretur vniversus orbis, quando tu sub corde tuo portabas eum, à quo conditus est orbis. Itaque hunc gestans in utero, vt humano imperio tu mundi domina, cæliq; regina obedientissima pareres, cum sancto Ioseph sponso tuo puella pudicissima atq; tenerissima, in Bethleem peregrina venisti. Vbi cum non inuenires hospitium pro te, (erāt enim omnia mundanis & hominibus & rebus occupata, nec eum, quem tu gestabas in utero, capere poterant) tanquam exul & à mundo aliena cum immaculato sponso tuo in stabulum, & iuxta præsepe futura Deipara, diuertisti.

Pro spiritus paupertate, Precatio.

Pro hac obedientia tua, pro peregrinatione tua laboriosa, pro singulis passibus pedum ac gressuum tuorum, pro paupertate & loci vilitate, ò benedicta inter omnes mulieres, Deum tuum laudo, benedico, adoro, atque illi gratias ago. A quo vt mihi impetres per mysterium incarnationis eius, obsecro veram mihi dari perfectissimamq; paupertatem spiritus, vt quàm nihil sum, nihil habeo, nihil possum, verè cognoscam: semperq; meam vilitatem attendam, vt peregrinus hic nihil de hoc mundo appetam, nec extra Deum meum sit, in quo consolari, aut quiescam, Amen.

Complēti sunt dies Mariæ, & peperit filium suum primogenitū. Lu. II.

Theoria XXIV.

O Virgo sublimis & nimium venerabilis, admoneo te nunc noctis illius sanctissimæ, claro tunc lumine coruscantis, qua tu virgo candida, lumen æternum genuisti, habens gaudium matris cum honore virginitatis. Recordare nunc quæso illius horæ, illiusq; gaudij, quod habuisti tunc, quando Dei filius in te homo factus, de virginali utero tuo, tanquam sponsus de thalamo processit: quando tu mundi enixa es saluatorem, quando verè facta es Dei genitrix, quādo sine dolore facta es puerpera, quando denique eum te vidisti habere filium, quem habueras creatorem. O dignissima Dei mater, quid in illo partu gaudij, quid exultationis tota in Deum absorpta sensisti, quando subito parvulum, Dei filium, gratia & veritate plenum ex te editum, ante te iacere vidisti?

22 2

Pro

23.
Peregrina.

24.
Parit.

Pro vita nouitate, puritate, innocentia & simplicitate, Precatio.

Oh vtinam hæc natiuitas, tam mea, quam totius mundi omnia hunc peccata deleat. Vtinam me spiritu renasci, & quasi modo genitum infantem fieri, in nouitateq; vitæ, in innocentia & puritate, in simplicitate & castitate ambulare faciat. O Deus æternæ, ô pater misericordiarum, per hunc vnigenitum tuum, per eius sanctissimam natiuitatem, per infantilia omnia eius membra, perq; eius dignissimam genetricem obsecro te, imple ac renoua me gratia tua, fac vt totus semper & perfectissimè tibi placeam, vt tibi sim filius æternæ adoptionis, qui hætenus ex meis iniquitatibus & sceleribus homo fui perditionis, Amen.

Inclinauit se, & adorauit regem. III. Regum I.

Theorema XXV.

21.
Lactiam dat

Salue nunc & perpetuo gaude sancta parens, enixa puerpera regem, qui cælum terramq; regit in secula seculorum. Eam obrem felicissima es ô sacratissima virgo Maria, & omni laude dignissima, quia ex te ortus est nobis sol iustitiæ Christus Dominus Deus noster, spes, vita, salus & redemptio nostra. O quam profunda humilitate huic infantulo, simulq; eidem potentissimo ac immortalis regi seculorum te inclinasti? O quanta deuotione & puritate illum es contemplata, quanta mox illum adorasti reuerentia? O quanto desiderio, quanta pietate te eidem in obsequia ac officia materna parasti, cuius te matrem exuberantissimo gaudio cognouisti?

Pro fidei, spei & charitatis incremento, Precatio.

O quis mihi det, vt & ego hunc supplex adorem, ne me scelera mea præpediant, ne mea me ingratitudo excludat, ne me vilitas ac prauitas mea nimia accedere non sinat? Eia ergo aduocata nostra clemens, dulcis & pia Maria, tuos misericordes oculos ad me quæso conuerte, & Iesum benedictum fructum ventris tui non solum post hoc exilium, sed etiam in exilio nunc mihi ostende. Videam hunc, eundemq; adorem & diligam fide, spe & charitate immarcescibi, perpetua ac perfectissima, Amen.

Adoratio supplex ad cunabula Iesu infantis.

Ave benignissime Dei vnigenite, fili virginis Mariæ. Ave gloria Angelorum, gaudium cæli, lætitia mudi. Ave Rex regum & Dominus dominantium. Quid retribuam Domino meo, pro omnibus que tribuit mihi? Quas gratias agam, aut quid refundam creatori meo, qui pro vilissimo hoc stercore, qui pro me ingratisimo peccatore dignatus est nasci de virgine? Eia Deus misericordissime, ad quid visum est tibi hunc vermiculum, videlicet miserum me hominonem & peccatorem aded diligere, vt humanam naturam, infirmitatesq; carnis, & formam ferui assumere, ac in stabulo vili nasci, lachrymasq; vagiendo pro me dignatus sis effundere? Neque enim minoris est beneficii, nec minus suaviter corda nostra hæc pietatis tuæ viscera reficiunt, quod tu Deus altissimus atque immensus, propter nos infantiles dignatus es miseras suscipere, vagire, linteis inuolui, & præsepio arctari: quam quod voluisti cælum & Angelos creare, aut ad diuinitatis tuæ ostensionem mortuq; suscitare.

Pro vilitatis propria cognitione, humilitate & paupertate spiritus, Precatio.

Eia

Eia igitur Domine Deus meus te adoro, te laudo & benedico (quid enim aliud possum?) tibiq; gratias ago, & obsecro te per viscera misericordix tuæ, da mihi vt vilitatem meam, & quàm nihil sum ex abyſſo cordis mei perfectiſſimè cognoſcam, profundiffima humilitate me ſub omnibus creaturis æſtimem, deprimam, ſubijciam & poſtponam. In nulla re penitus me quæram, cogitem aut intendam, totus à meipſo deficiam & definam, te verò ſolum habeam ac poſſideã, te ſolum laudem & magnificem, te ſolum cogitem & deſiderem, teq; ex toto corde meo, ex omnibus medullis animæ meæ diligam, adorem & colam in omnibus & ſuper omnia, Amen.

Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ ſuxiſti. Luc. XI.

Theoria XXVI.

O Virgo deuotiſſima, mater piſſima, ſancta Maria, quanto amoris incendio cor tuum feruebat, quanta dulcedine rapiebat, quando tenerimum hunc infantulum, eundemq; Deum omnipotentem, cælos regentem & in terris vagientem, Patri coæternum, & modo ex te virgine genitum, è terra leuabas & inter virginea brachia amplexatum materno pectore aſtringebas, pannis illum inuoluens, & deuotiſſima mellifluaq; oſcula eidem continuè imprimens. O quanto ſuauiſſimo affectu, quem virgo pepereras, etiam virgineo lacte de virgineo vbere tuo cœlitus impleto paſcebas, eundemq; vt liberius adorares in præſepe ante iumentorum ora (quia locus alius non aderat) ponebas.

26.
Lactat.

Pro ſanis, ſitiq; ſpiritualis gratia, Precatio.

Eia miſericordiſſime Ieſu, quanta eſt dignatio tuæ erga nos dilectionis, qui propter nos ſuxiſti virginea vbera matris. O panis & cibus Angelorum, quomodo factus es infans, qui fouearis lacte & miniſterio hominum? Da mihi vt in hoc mundo nihil me afficiat, nihil mihi placeat, nihil me delectet, niſi tu. Te ſolum eſuriam & ſitiam, te ſolum concupiſcam, tui amore ardeam, tui deſiderio langueam, tui amore omni cõſolatione creaturarum renuntiem, omnemq; præſuram & aduerſitatem obuiò corde amplectar, ſuſtineam, & gratias agam, Amen.

Non poteſt mulier obliuiſci infantem ſuum, vt non miſereatur filio vteri ſui, Eſai. XLIX.

Theoria XXVII.

O Virgo pudiciſſima, compatiſſimaq; mater, quis dignè exprimet, quis æſtimabit ſatis, quis expendet cordis tui virginei amore vulnerati dolorè? quãdo pudiciſſimis oculis tuis, iſtq; maternis, cœli regem, dominum maieſtatis, præ nimia charitate pro peccatoribus ingratiſſimis, vſque ad ſtabulum, vſq; ad præſepe iumentorum contèplabaris humiliatum? Cernebas eum qui mundum creauerat vniuerſum, in præſepi ante iumentorum ora iacere, extrema paupertate, quam elegerat, affici, atque pro peccatis noſtris, imò pro vniuerſi generis humani miſeria, charitate feruentiſſima compatiſſimaq; vagire. Heu amoris ſimul ac compaſſionis lachrymas, quæ de virgineis oculis tuis fluxère, dum mœror accedis mœrori, compaſſioni compaſſio. Siquidem eundem quem intuebaris paruulum, quem tenerum ex te ſciebas paulò ante genitum, ſpiritu præuides aliquanto poſt tempore in cruce extendendum, membra eius delicta flagellis laceranda, manus infantiles duris clauis fodiendas, atque totum corpus in mortem tradendū.

27.
Condoluit.

Futurum, inquam sciebas o Dei genitrix, vt is qui vberum tuorum lac modo fugebat, aliquando fuso etiam sanguine, sitiens non esset habiturus paucillam aquam qua siti mederetur, dum in cruce pro nobis moreretur. Heu frigidum atq; durum cor meum, cur non lachrymaris? Nescis, quia planctus huius occasio tu, aut ignoras quod ærumnarum hara omnium, quas sustinere habuit Dei & virginis vni-genitus, causa fuisti?

Pro gratia lachrymarum, contritionis & compassionis, Precatio.

O Utinam pijsima mater impetres oculis meis lachrymas & cordi meo dolorem, quibus lugeam ex intimo anime meæ, peccata mea; doleam ex toto corde, quod ego, aut quæcunque alia creatura, Deum offenderit. Condoleam quoque compatiens tota mente omnibus ærumnis filij tui, & membrorum eius. Plorem tui causa o dulcis Iesu, lachrymas amoris per diem & noctem pro desiderio tui. Langueat præ amore tui anima mea, quo omni consolationi terrenæ abrenunciem, te verò solum cogitem & desiderem, te solum mediter atque suspirem, Amen.

Ecce euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo: quia natus est vobis hodie Saluator, qui est Christus Dominus in ciuitate Dauid. Et hoc vobis signum: Inuenietis infantem pannis inuolutum, & positum in præsepio. Et subito facta est, Cum Angelo multitudo cœlestis exercitus, laudantium omnes & dicentium: Gloria in altissimis Deo, Lucæ II.

Theoria XXVIII.

28.
Congaudet.

Inter hæc, o vesterandissima Dei mater, dum lactas infantem, dum contemplaris Deum, dum in præsepe ponis pannis inuolutum, Angelorum audis agmina præsentium, regem suum salutantium adorantiumq;. Audis o benedicta cœlestis exercitus concentum suauissimum, mundo gratulantis, atque Deo gloriam in excelsis, hominibus verò pacem in terra nuntiantis. Vides præterea pastores aduenientes, & pro studiosa deuotione, quemadmodum ab Angelo fuerunt edocti, de infante natoq; saluatore, interrogantes. Inter hæc quanta exultatione maternum virginemq; cor tuum, o pulcherrima virginum replebatur, pro huius mysterij saluifera reuelatione, pro Dei veneratione, pro filij tui agnitione, proq; animarum, que inde sequebatur, salute: quibus omnibus pijsima tu exuberantissima deuotione gratulararis? O utinam laus filij tui, o utinam laus quoque tua de ore meo nunquam recedat. O utinam in Deo mens mea semper stabilita permaneat, semper gratias agat, Deo semper inauertibiliter inhæreat.

Pro omnis propria questionis mortificatione, Precatio.

Ela intentrix gratiæ, impetra mihi hanc gratiam à filio tuo, vt omni tempore ac momento ipsum solum purè ac simpliciter quaeram, ipsum solum intendam, atque in eius honorem & beneplacitum solum omnes vires anime & corporis mei, omneq; tempus vitæ meæ conuertam, expendam & consumem. Non inueniatur quaeso in me vilius inuidiæ locus, vel titillatio aliqua; sed omnium fac vt felicitati gratuler ex animo, atque congaudeam, Amen.

Pro sereno spiritu in Dei obsequio, Precatio.

O Do.

O Domine Iesu colende, adorande atque tremende, ô suauissime Iesu amande & prædicande, aufer à me acediam prorsus omnem, & da mihi feruorem castissimum, deuotissimum, ardentissimum atque discretum in omni seruitio tuo, qui nunquam deficiat, nunquam etiam tepescat, qui nihil negligat, sed in omne beneplacitum tuum obedientissimè se effundat, Amen.

Porta hæc clausa erit, & non aperietur, quoniam Dominus Deus ingressus est per eam, Ezechielis XLIV.

Theoria XXIX.

O Pudicissima mulierum, ô virginum integerrima, ô genitrix Dei, Tu Angelis ^{29.} *Integra,* lætitiã peperisti, tu mundo misericordiam genuisti, tu animarum redemptionem, peccati finem, virtutum autorem, fontem gratiæ, salutis exordiũ, mortis destructionem, æternæ vitæ reparationem mundo intulisti. Tu virgo intacta, tu mater inuiolata, tu ante partum, in partu & post partum virgo incorrupta permanisti. Licet enim facie esses venustissima, & supra omnes mulieres pulchritudine gratiosa, hanc tamen tibi gratiam indidit Deus, vt nullius viri concupiscentiam tua pulchritudo irritaret: sed corda potius omnium te intuentium, pudicissima castitatis tuæ virtus castiora redderet. Quapropter Ioseph non solum non te carnaliter concupinit, sed etiam per te castior fuit.

O igitur liliorum castissimorum, ô rosarum charitate fragrantium, ô virginũ Deum amantium Mariæ ac Ioseph castissimum matrimonium, ô pudicissimam atque vernantem morum honestatem, sanctissimam cohabitationem, syncerissimam dilectionem, ô corda Dei amore ardentia, ô corda Spiritu sancto plena, ô corpora Spiritus sancti organa, atque in Dei ministerium sanctificata, admoneo vos suauissimæ illius cohabitationis vestræ, mutuaq; dilectionis, qua in omni vita vestra alterutrum vos honore præuenistis, atque Dei filio Christo Iesu immaculati adhaesistis.

Pro mentis & corporis castitate, Precatio.

Dulcis Maria, dulcis Ioseph, Dei parentum nominibus honorati, atque ante mundi constitutionem ad hunc honorem, ad hoc officium præelecti, precibus ac meritis vestris impetrate mihi à Deo, vt omnis amor non diuinus in me radicatus moriatur: quo Deum meum solum ex toto corde meo diligam, in omnibus & super omnia. O vernantes gemmæ, violæq; castissimæ, impetrate sensibus meis, atque vniuerso & corpori & animæ perfectissimam integritatem, integerrimam castitatem, puritatemq; mentis simplicissimam, vt præter Deum meum nil me afficiat, nil delectet, Amen.

Hoc est pactum meum quod obseruabitis inter me & vos, & semen tuum post te. Circuncidetur ex vobis omne masculinum, & circuncidetur carnis præputij vestri, & sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo dierum circuncidetur in vobis. Genesis XVII.

Postquam consummati sunt dies octo, vt circuncideretur puer, vocatum est nomen eius Iesus, Lucæ II.

30.
Scindunt.

O Angelorum gloria, ô lætitia mundi, ô puer innocentissime, quid fecisti, vt peccati originalis remedium, cum sis à peccato immunis reciperes? O Dei & Virginis fili, agne mansuetissime, quanta nos charitate dilexisti, vt quasi peccator legi subijci, dolore maximo circūcidi, sanguinem infantilem pro nobis fundere, nos in eo ablueri, & eundem Patri dignareris pro nobis offerre? O sanguinem saluificum, omnia peccata nostra delentem. O vtinam in eo lauari mereatur anima mea. Verū bone Iesu, quod nomen illud saluificum, nomen mellisuum, nomen suauissimum, nomen potentissimum, nomen quod tibi ab æterno impositum est, mundo etiam notum fieri, atq; te Iesus nominari voluisti, quantam nobis peccatoribus spem veniæ, quantam fiduciam accedendi ad thronum gratiæ, pie Iesu, hoc ipso nomine tuo miseris præbuiſti? Quid enim aliud agebas vocari volens Iesus, id est, saluator, quam vt vel in primo ingressu tuo in mundum, atque aded in ipso nomine tuo ostenderes nobis benignitatem tuam, qua ad pœnitentiam nos adduceres, esse copiosam, infinitam, atque tibi ab æterno congenitam? Cæterum, dum videt te, pie Iesu, pia mater circūcidi, dum videt te roseo tuo sanguine tingi, sentit ipsa quoque in corde suo se tecum vulnerari, & cum patiente patitur. Plangit nostra vulnera, pro quibus adeo necesse erat filium innocentissimum vulnerari.

Pro mystica circūcisione diuiniq; nominis veneratione, Precatio.

Pro hac sanguinis tui effusione, pro tuo matrisq; dolore, dulcis Iesu, adoro te & gratias tibi ago, te orans toto corde & viribus, vt à me proſcindas tollasq; omnia quæ tibi displicēt in me, vt cor meum purifices à cunctis vitijs, passionibus affectionibusq; inordinatis, & nomen tuum nominisq; tui formam, vitam atque virtutem cordi meo imprimas, atq; adeo indelebiliter inscribas, vt quocunq; me vertam, quicquid agam, nihil aliud videam, nihil sentiam, nihil sciam, nisi te Iesum meum, & hunc pro me crucifixum, proiq; me vulneratum, Amen.

Cum natus esset Iesus in Bethleem Iudæ, Magi ab oriente venerunt Hierosolymam, dicentes: Vbi est qui natus est rex Iudæorum? Et intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius: & procidentibus adorauerunt eum: & obtulerunt ei munera, Aurum, Thus & Myrrham. Matthæi II.

Theoria XXXI.

31.
Tres veniūt.

O Rex gloriæ Christe Iesu, quam inuestigabilis est sapientiæ tuæ profunditas, quam admirabilis bonitas, qui à remotis regionibus reges & sapientes per ea, per quæ possent moneri ac trahi, vocasti: atq; vt primitiæ fierēt gentium in fide, tui notitiam illis infudisti. Siquidem ij ab Oriente Magi venerunt Hierosolymam fide pleni, atque ab omni alieni metu, quærentes te natum regem Iudæorum. Quem vbi stella duce inuenerunt, procidentibus adorauerunt, obtuleruntq; tibi munera, Aurum, Thus & Myrrham: nihil stultitiæ, nihil infantia tuæ, nihil denique matris paupertate scandalizati. Nam & tu quoque non in alio apparatu à regibus, quam à pastoribus inueniri voluisti: quippe, qui non temporalibus diuitijs, sed paupertate humilitateq; esse volebas gloriosus.

Præ

Pro mysticorum munerum oblatione, Precatio.

Dilectissime Iesu, aufer à me cor lapideum, cor frigidum & cæcum, & da mihi cor secundum cor tuum, quod aurum tibi semper rutilantissimæ charitatis, thus castissimæ deuotionis, myrramq; perfectissimæ mortificationis offerat. Ecce cum tribus his Regibus adoro te benigne Iesu, & me totum quod sum, quod habeo, quodq; possum tibi offero, ac tibi resigno. Conuerte illud & me totum in laudem & gloriam tuam, iuxta beneplacitum tuum. Amen.

Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Mosis, tulerunt puerum Iesum in Hierusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini: quia omne masculinum adaperiens vuluam, sanctum Domino vocabitur. Lucæ secundo,

Theoria XXXII.

Heu quid gratiarum actionis tibi nunc rependam dulcis & amabilis Iesu, quod Deus ipse tu & Dei filius, dux & legifer noster, legalibus te statutis propter nos voluisti subicere, quod veluti peccator & Adæ filius in templum fisti, quod velut immundus expiari, quod Patri tuo ipse hostia & oblatio offerri, quod denique hostia pauperum voluisti redimi? Fecisti utique hoc ad exhibitionem humilitatis, ad commendationemq; paupertatis, licet dominus sis omnium ac diues, sed propter nos duntaxat ad eum factus es pauper & egenus. O stupenda dignatio, o humilitas admiranda. Tu Domine rex cœli & terræ, tu Dominus vniuersorum, tu creator omnium humiliaris. Nunquid ego posthac hominico, nunquid ego vermiculus & puluis inflabor? Absit hoc Domine à vermiculo tuo: Prohibe hoc tuâ potentissima virtute, & non sinas superbiz aut vanitatis spiritum vel tenuissimum in cor meum intrare, sed doce me ex te semper esse mitem & humilem corde.

Sed & tuæ humilitatis exemplar o benedicta inter mulieres, o virginum omnium pudicissima integerrimaq; fac lucere in corde meo semper, quod tu cum sis innocentissima, atq; ab omni labe aliena, ut puta Dei mater, cum sis Dei templum atq; sacrarium inuiolatum, cum sis rosa immaculata, atq; lilium candidissimum, cum nihil fuerit in te purificandum, volebas tamen vltro suscipere purificationis remedium, & veluti immundam, ac vnam ex reliquis mulieribus te haberi, quandoquidem nullo volebas gaudere priuilegio, nulla uti præ eminentia singularitatis.

Pro sui cognitione, veraq; humilitate, Precatio.

O Humillima virgo, humilis Iesu mater, per hanc humilitatem tuam te oro atq; obtestor, impetra mihi profundissimæ humilitatis perfectionem, ut omnem nihilitatem ac vilitatem cognoscam, ut inter infimos me inferiorem sistam, ut peccatorum atq; ad eum omnium creaturarum nouissimum & ingratisimum me ex animo sentiam. Nunquam concupiscam vel alicui hominum placere, nusquam nominari, nusquam honorari vel tenuissimo motu cordis appetam: sed potius ab omnibus cupiam, diligam & gaudeam despici, negligi atq; contumari. Christe Iesu, per humilitatem tuam, imò per maiestatem tuam te obsecro, atq; quatenus licet cum reuerentia tuam misericordiam lachrymans adiuro, ut des mihi veram, profundissimam, tibiq; acceptissimam humilitatem, qua cum sancto odio ac di-

bb

splicen-

splicentia meam vilitatem cognoscam, omnia probra & conuitia feruenter sitienterq; suscipiam, & odientes ac contemnentis me amore suauissimo syncerissimoq; diligam, tuam praesentiam humiliter, reuerenter, suauiterq; cum deuotissima ac omni veneratione semper & vbiq; sentiam, Amen.

Ecce Dominus ascendit super nubem leuem, & ingreditur Aegyptum, & mouebuntur simulachra Aegypti à facie eius, & cor Aegypti tabescet in medio eius. Efaia XIX.

Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph dicens: Surge & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum, Math. II.

Theoria XXXIII.

33.
Fugiunt.

Suscipimus o Deus, o Pater misericordiarum, suscepimus nunc misericordiam tuam in medio templi tui: cui & fenes iusti, Simeon Annaq; prophetantes occurrerunt. Cognouimus reuera, quod venit ad nos dominator quem quaesiuimus, & quem voluimus, Angelus testamenti: Venit lumen nostrum, quod expectabamus in tenebris. Sensit hoc Simeon sanctus dum te Christe Iesu inter vlnas amplexatum cordi suo astringeret, & arcanum diuinumq; (nescio quid) tunc sentiens exclamaret: *Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace.* Et nos tibi o saluator noster omnes occurrimus, clamantes: Aduenisti desiderabilis redemptor noster, aduenisti. Verum quo honore, qua exultatione, quâto feruore charitatis nunc dignus es recipi? Et tamen non solum non honorat, verum etiam contra te mox natum, mox mundum ingredientem armatur mundus. Scuit enim Herodes, & trucidare te quaerit infantem. Persequitur, deturbat hospicio, fugat in exilium: & quia tibi meditatus fuerat ignoto mortem, dum cunctos suspectos habet infantes, interficit omnes. Verum, quos ille dum te quaerit in mundo trucidat, hos tu in caelo coronas. Tu quoq; interea in Aegyptum fugiendo, cum aliter possis, humano te consilio seruas. Benignissime Iesu, tanto tempore à patribus desideratus, tot expectatus gemitibus, vix tandem aduenisti, & tamen mox natus pulsus es in exilium: fugis à facie regis iniqui, adhuc matris vbera sugens. Et ne dissimilis esses patribus, qui paruo numero introierunt in Aegyptum, aduena esse voluisti & peregrinus, sicut omnes patres tui. Voluisti praeterea congenera matris infantiae tuae laboribus, & itineris incommodis fatigari. Quid dicam? Heu tenerrima virgo, heu noua, sed desolata mater: quanta tristitia, quanto mœrore circumfusum est cor tuum, cum media nocte iussa fueris in exilium fugere, cum tibi diceretur futurum esse vt Herodes quaerat puerum ad perdendum eum? Quid in corde tuo sensisti, quod talis puer qui tam misericorditer in mundum venerat & recenter ex te fuerat natus, tam crudeliter confestimq; ad mortem quaereretur?

Prosignatione & patientia inter quauis aduersa, Precatio.

O Si in corde meo videam, & vtinam sentiam intus in anima, quomodo tu elegantissimae formae, virgo amabilis, quomodo tu pijsissima mater, quomodo cum tenero filio praefilijs hominum specioso, in nocte fugiens, & virgineo sponso comitata, quo nesciebas, ibas. Eia suauissima mater, eia benignissime fili, facite me nunc derelictionem omnem, omnem desolationem, omnemq; persequutionem & aduersitatem patientissimo, mitissimo ac resignatissimo corde sustinere, nusquam inter

inter quæcunq; molesta, præterquam ad te & ad filium tuum fugere, & inter quocumq; euentus, in omni quocq; tentatione & ambiguitate vobis me plena fide & securitate committere, Amen.

Fuge in Aegyptum, & esto ibi, vsque dum dicam tibi. Matth. 2.

Theoria XXXIII.

Benedico, teq; adoro pijs me Iesu, pro peregrinatione laboriosa in Aegyptum, ^{34.} Exul. pro incolatu inter idololatrias, pro exilio deniq; septenni propter me perpeffo, quo matrem tuam Mariam ac Ioseph nutricium multa solitudine, mœstitia, & compassione fatigari voluisti. Sed & tu o regina mundi, nulla pedissequarū, ancillarum ve obsequio comitata, nullo sulata auxilio, nutricis simul & gerulæ officia obibas. Viuebas domi residens, & secreta diligens silentia, in alieno solo manebas ignota, nisi quod, quam pudicitia domi abscondit, fama virtutum tuarum vbiq; te loquebatur. Omnium sceminarum te esse eximiam, honestas tua (licet celare volentem) manifestabat. Nunquam tibi ante hac similem visam in Aegypto testabantur omnes. Quippe quæ omnes superabas mulieres speciei pulchritudine, morū elegantia, virtutibus, honestate, pudicitia, modestia, integritate, humilitate & gratia. Inter hæc licet cunctis desideratissima, ab omni tamen colligatione aut familiaritate sceminea mansisti libera ac aliena, orationi, ac manuum labori tantum vacās: quo in magna victus parcimonia, in sobrietate, in omni deniq; rerum penuria cum sponso suavissimo atq; castissimo, domui necessaria provideres. O suavissimam deuotissimamq; horum cohabitantium honestatem. O altissimam regis cœliq; reginæ paupertatem. O in exilio peregre viuentium solitudinem & deuotionem.

Pro spirituali obliuione & morte, Precatio.

Compungeré hic o anima mea, compungere, & disce nihil terrenum concupiscere. Disce mundi incolatum, exilium esse. Disce fauorem popularem, honorem, & omnem mundi gloriam somnia esse. Disce, & quibus potes gemitibus ad Iesu & Mariæ cohabitationem suspira. Verùm, quid meum est studium, meumve desiderium o Iesu amantissime, nisi dederis tu quod doces habendum? Quare per tuam infantilem modestiam, & per diuinæ maiestatis potentiam te obsecro, fac me omnium rerum pereuntium, atq; mei ipsius penitus obliuisci: Fac me mundo, vniuersisq; eius cōcupiscentijs ac vitijs funditus mori, fac me hic sicut in exilio tibi soli viuere, & ad te, sicut ceruum ad fontes aquarum, feruentissimo semper amore suspirare, Amen.

Et Iesu erat subditus illis, Lucae secundo.

Efuriui & non dedistis mihi manducare. Matthei vigesimo quinto.

Theoria XXXV.

O Altitudo diuitiarum sapientiæ Dei. O profunditas iudiciorum eius. O quam inuestigabile consiliū tuū Deus, quod in hoc mundo (cum tui foret arbitrij ^{55.} Pia nutriti vbi, quando, & è quibus velles nasci) elegisti parentes pauperes, qui manuum te suarum labore nutrent, manibusq; operando victui suo pariter & tuo necessaria conquirerent. Sed quibus laudibus extollam nescio virum illum dignissimum, virum vnum ex millies millibus propterea electum (Ioseph loquor) qui tibi saluatori suo panem manibus operando lucraretur, qui virgini tuæ matri, vtpote _{bb 2} testis

testis & custos eius virginitatis, tanquam vir & sponsus vitæ necessaria provide-
ret? Itaque tui parentes manibus operabantur: sanctus quidem Ioseph nutricius pa-
ter & faber lignarius in sua arte: mater verò tua texendo, nendo, suendoq; victum
quærebant. Et quid tu interea o puer suauissime? Quid parentibus operantibus fa-
ciebas amantissime Iesu? quid suauissime virginis nate agebas? Nū otiosus fuisti?
Non fuisti otiosus, sed vtriq; parenti, quæ per ætatem licebant, puer optimus infer-
uendo necessaria adferebas. Quid enim prohibet de te cogitare, quod ad honestis-
sima quæque matri inferuieris? putâ, aquam, ligna, aliâq; eiusmodi apportâdo, por-
rigendo ve: aquam quoq; manibus eius infundendo vt pietate & compassione plen-
nus, parentum tuorum laborem cooperando inferuendoq; alleuares? Nec temeri-
tatis aut superbiæ fuerit pijsime Iesu, quod tui parentes, à te (Deo videlicet vniuersi-
foram) hæc obsequia acceperint, sed potius obedientiæ, ad quam intus illuminati
ac moti sapiebant, quod voluisti sic agere, vt impleres omnem iustitiam: quare eo-
rum humilitas quoque non parum proficiens inde merebatur, quod obediētes tuæ
dispositioni huiusmodi admittebant.

Pro paupertate spiritus & discretione, Precatio.

Benignissime igitur Iesu, da mihi amorem paupertatis, vt modicissima mihi
sufficiant, & curiosa, vana, superfluaq; omnia execrans abijciam: corpus meum
sobrie discreteq; nutriam: pro virtutibus, pro cordis puritate, pro charitate,
pro tuo honore, pro tuo beneplacito, omnes vires meas infatigabiliter expendam.
Amen.

Defuncto Herode accepit Ioseph puerum & matrem eius, & redijt in
terram Israel, Math. II.

Theoria XXXVI.

15.
Hinc redit.

Benignissime Iesu, pro reditu illo tuo ex Aegypto laborioso in ciuitatem Na-
zareth, quo non sine metu parentum propter Archilaum regnantem in Iudæa,
puer iam septennis diuertisti, proq; illa sociali, sed honestissima cohabitatio-
ne, pro suauissima conuersatione, qua innocenter obediēterq; cum parentibus vi-
xisti, benedico te, & gratias tibi ago.

Pro eradicatione omnis amoris priuati, Precatio.

Rogo autem te pijsime Iesu, fac vt amor mundi, priuatus amor, omnisq; a-
mor, qui non est ex te, aut in te, perfectè in me moriantur, vt citra omnem e-
lectionem propriæ voluntatis, hoc solum, hoc continuè desiderem, hoc ve-
lim, hoc quæram, hoc intendam, quod tibi maximè est beneplacitum, & quod est
ad honorem & gloriam nominis tui: de me verò omnem sollicitudinem, omnemq;
cogitatum, confidentia perfectissima, in te proijciam. O si aliquando per tuam gra-
tiam ad innocentiam statum, & ad perfectionis redire merear integritatem, Amen.

Cum factus esset Iesus annorum duodecim, ascendentibus illis in Iero-
solymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque die-
bus cum redirent, remansit puer Iesus in Hierusalem & non cogno-
uerunt parentes. Existimantes autem illum esse in comitatu, vene-
runt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos. Luca II.

Theoria

Theoria XXXVII.

OMitissime benignissimeq; Iesu, quanta fuit humilitas, quanta obedientia, quanta deniq; deuotio, quod puer duodeuonis Ierosolymitanum voluisti adire templum, obediens legi, festiuitati seruiens, & Patris honorem zelans? 37.
Ad festum.
Nec fatis tibi erat ascendisse in templum, nisi & cæteris redeuntibus, ibi tu solus in templo remansisses, doctores audiens atq; interrogans, idq; tanta sapientie tue exuberantia, tanta humilitate, vt pro magnitudine huius tue scientie, omnes paruulam stuperent ætatem, & in ætate tenera tam grandem admirarentur scientiam. Intuebantur præterea cum stupore in te puero mores compositos, eloquij suauitatem, dulcedinem vultus, prudentiaq; maturitatem, verborum deniq; profunditatem, & amplitudinem sapientie audientes, attoniti quid dicerent nesciebant.

Pro diligentia, reuerentia futiq; diuini honoris, Precatio.

Eia misericordissime Iesu, omnem acediam, omnem teporem ac negligentiam depelle à corde meo, vt honorem tuum ac cultum feruentissime sitiam, promoueam, atque me totum pro illo expendam. Fac me dulcis Iesu, in meipso, & in omnibus hominibus irreuerentiam tui medullitus execrari, & tuam vbiq; præsentiam cum intima ac suprema reuerentia venerari. Ah vtinam animæ meæ nulla sit peregrina consolatio iucunda, sed de tua iugi præsentia sit ei festiuitas exultatioq; sempiterna, Amen.

Requirebant eum inter cognatos & notos: & non inuenientes regressi sunt in Ierosolymam Lucæ II.

Theoria XXXVIII.

OVirgo omnium reuerentissima, quis mæror virgineum maternumq; cor tuum obsedit, cum ex Ierosolyma rediens, non habuisti tecum, neq; cum Ioseph reperisti Iesum filium tuum? Amiseras lumen oculorum tuorum, amiseras in quo habebas omnia, nec vbi quærendus esset sciebas. Quamobrem anxiam eras mater pro filio: siquidem modica eius absentia, longa tibi nimis videbatur. Redeundum tamen modis omnibus in Ierusalem tibi videbatur, & votis omnibus quærendus, qui tibi vita erat charior. Et quamuis pudicitie tue insolitum esset videri in publico, aut extra domum morari, fortior tamen erat vt mors dilectio, quæ ad non quiescendum vigeat, donec amissum recuperares thesaurum, præsertim quando & Iesum quærerere, non solum non erat pudicitie scemineæ contrarium: sed summa etiam pietas, sanctimonia & religio. Si quidem omnia hic tibi erat filius. Nempè amor, desiderium, solamen, sollicitudo, quæstus, contemplatio, beatitudo. Quare hoc amisso, amisisse te sciebas omnia. Itaq; vna cum patre eius nutritio per triduum illum quæstisti. Inuentumq; in templo, licet quasi arguere videbaris materna autoritate, reuera tamen magis admirabaris, sciscitans, quo pacto desolatam te matrem ad eam amantem, ad eam pro se anxiam reliquerit, adeoq; sua contristauerit absentia. Dicebas enim illi: *Fili, quid fecisti nobis sic?* Nihil cordi tuo suauius o deuotissima sceminarum, nihil affectuosius, nihil denique fuit quod amorem, quod exultationem spiritus, quod postremo citius tibi mentis parare excessum, quam eum nominare agnosceretq; filium, qui vniuersorum est Deus. Itaq; licet maxime omnium 38.
Quærent.

bb 3 illum

illum amares, nequaquam tamen vt cæteræ matres assolent, quæ amore feruent in filios, illum blanditijs, gestibusve amatorijs, sed humilitate profundissima, reuerentissimæq; deuotione tractabas. Ita enim eius te sciebas matrem, vt simul profitereris ancillam. Neq; aliquid materna autoritate præsumebas, quod vel virgineam dedecisset humilitatem, vel diuinam non reuereri videretur maiestatem. Cæterū, tu dulcissime Iesu, hoc tuo exemplo, quod ignorantibus parentibus in templo manebas, quid aliud docere voluisti, quam parentes haudquaquam nimum, sed ita post te amandos, vt licet illis compassio siue amor debeatur, præferendū tamē perfectionis amorē, pariter ac studiū. Ideo nanq; latenter voluisti manere in templo, ne ad perfectionē sectandā, putaremus parentū consensum necessario requirendum.

Verūm, vt ad me redeam, Iesu misericordissime, tu scis quam toties à te recedo, quoties te amitto. Heu me miserum, qui sine te nihil sum, qui cibus sum vermium, & sine gratia tua sum esca inferni. Da mihi vt reuertar ad te. Da vt quæram te corde humiliato, corde perfecto, corde toto, & super omnia maximè contrito.

Pro lachrymis diuinis, amoris languore, Precatio.

DA pie Iesu mihi lachrymas contritionis & deuotionis, quibus curram post te die ac nocte. Da vt tui amore, tuiq; desiderio totus langueam. O morbum felicem, dulcis Iesu, præ amore tui languere. Iterum rogo, da vt tui amore langueam. Non requiescam donec te inueniam, donec inseparabiliter, donec inuercibiliter te possideam. Amen.

Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus & ego dolentes quærebatimus te. Et descendit cum eis, & erat subditus illis, Lucae II.

Theoria XXXIX.

39.
Parcasque.

OAeterna sapientia Patris, Christe Iesu, qui amore ingenti Patris tui honorem zelans, puer adhuc duodennis magistros peritosq; legis ædificare, sapientiæq; tuam illos experiri voluisti. Interrogabas eos, eisdemq; respondebas, quo scientiam illis absq; illorum rubore infunderes. Propterea enim solus per hoc triduum mansisti in Hierusalem. Sed quid hoc triduo ò puer mansuetissime edebas? Quis interim tibi ministravit? Quo deniq; ibas cubatum? Pauper certe eras & ignotus, nec pro te ipso aliquando te vsum comperimus potestate diuina, qua tibi miraculo, aut aliter quam consuetudine humana prouideres. Superest igitur, vt cogitem te hoc triduo mendicasse, quo resciteris, quoniam neque pecuniam, neq; aliud tibi proprium possidebas. In omnibus nos pijsime magister, docere voluisti, & verbo & exemplo, quam contemnendus sit mundus, quam relinquenda omnia, quanta deniq; fiducia in te sperandum. Porro, mater tua cum te inuenerat, cum tu quoq; illi admiranti in his quæ erant Patris tui, te esse oportere, responderas, quid fecisti? Descendebas, cum iisdem parentibus, & eras subditus illis. Iterū docens me quomodo esse debeam humilis & mitis corde. Eras illis subditus, participando eorum labori, sollicitudini & paupertati. O obedientiam stupendam & admirabilem, quod relicta voluntate propria omnino bona, vt pote quæ Patris voluntati erat consentanea, subiecisti te parentum voluntati, obsequio, & filialis obedientiæ officio sancto.

Pro humilitate, obedientia nuditateq; spiritus, Precatio.

Eia

Eta dulcissime Iesu pro hac humilitate, & pro hac obedientia tua te adorans, laudo & benedico, gratiasq; tibi agens, per mansuetudinem cordis tui obsecro, expelle radicitus ex corde meo omnem præsumptionem, omnem elationem, omnem reputationem propriam atque aded quodcumq; vitium quod ex superbia aut vana gloria potest oriri. Mortifica quæso radicitus in me vniuersam pestem superbie & inanis gloriæ, priuatum item amorem omnem, cum vitijs quibuslibet inde nascētib; & da mihi perfectissimam abnegationem meipsum, atq; plenissimam propriæ quæsitiois, atq; omnium vitiorum mortificationem, vt absq; vilo respectu ad meipsum, veluti mei & omnium oblitus, veluti mundo perfectè mortuus, te solū & quæ tibi sunt placita concupiscam, quæram & intendam, te solum cogitem & desiderem, te solū sciam, & in omnibus, ac super omnia, ex omnibus medullis meis diligam. Vide misericordissime Iesu, vide cōpatientissime Iesu, omnes miseras meas, vitia mea, ingratitude & contumelias, quibus te quotidie offendo. Vide & miserere, & fac vt in conspectu tuo lachrymis continuis intentissime contritionis me laue, & amoris tui gemitibus ac suspirijs ignitis ac indeficientibus tibi inhærendo, totus deinceps, semperq; & perfectissime placeam. Non fit in me aliquid proprium, sed tua solius omnia, tibiq; aded subiecta, adeoq; vnita, vt nec velle nec posse habeam proprium, præter tuam voluntatē: pro cuius amore etiā omni me creaturæ subijciā, suscipiens omnia quæ mihi eueniunt de manu sempiternæ benevolentissimæq; providentiæ tuæ, cum plena fide & subiectione, cū amantissima fiducia, cum perfectissima resignatione, cum deuotissima continuaq; gratiarum actione, Amen.

40.
Larebat.

Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea, Psalmo 87.
Dies & noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero, dicam: Quando confurgam & rursus expectabo vesperam. Iob septimo.
Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam redemptionem pro multis. Math. 20.

Theoria XL.

Inter miracula tua, pijsime Iesu, nunquid non hoc quoq; computandum est, quod post duodecimum annum vsque ad tricesimum, cum parentibus mundo incognitus atque absconsus latere voluisti, nec ante præfinitum tempus statutæ maturitatis, ædificationi animarum ac prædicationi, ad quam feruentissimo zelo anhelabas, intendere, licet etiam in hoc silentio tuo maxime humilitatem prædicares: Docebas enim nos omnes, quàm debeamus propriæ salutis inuigilare, nos non ingerere, quantum in nobis est, mundo esse ignotos, & velle latere. Habitabas itaq; cum parentibus adolescens, etiam iam grandior effectus: nec dubium quin parentum laboribus atque paupertati te participem præberes. Laborabas cum laborantibus, vt & actiue vitæ exempla monstrares, & quam compassiuo corde onere hoc laborum parentes pios leuare cuperes ostenderes. Quid ni enim parentibus pietatis officium, nobis verò exemplum in collaborando monstrares, qui etiam omnium peccatorum onera solus portare, solus pro illis satisfacere veneras? Atq; eam ob rem te vocabant homines fabrum, illiteratumq;: & quia cum Ioseph nutritio, operantem te viderant, vocabant fabri filium, quia ex Ioseph natum curabant.

bb 4 Dulcis

Dulcis Iesu, quanta longanimitas charitatis expectationisq; ad operandam salutē nostram in medio terræ, quanta humilitas, nihil ostentare diuinitatis in publico, domi latere, & cum parentibus pauperibus panem lucrando manibus operari? Quanta parentum fides: qui licet te succedentibus annis cernerent in virum crescere, nihilq; de opere nostræ redemptionis, nihil de salute mundi præ te ferre, haudquaquam tamen vel in minimo de sapientia profundissimi consilij tui trepidabant: sed modum ac tempus (quia omnia in mensura & pondere ordinasti) ordinatissimæ prædicationis tuæ, ac redemptionis nostræ, expectabant.

Pro sui contemptione ac nescientia, Precatio.

Dulcis Iesu, da mihi nihilitatem, malitiam & vilitatem meam perfectè cognoscere, vt cum sancto odio meipsum verè despiciam, verèq; despectus, ignotus & abiectus haberi cupiam. Eia dulcissime Iesu, infige cordi meo illam perfectæ humilitatis radicem, qua mei contemptum desiderem, atq; ex animo diligam. Amem Deus meus latere, nesciri, & vilis reputari. Cupiam ex animo, ex toto corde, ardentissimisq; votis, tui solius gloriam, honorem & beneplacitum. Hæc mihi benignissime Iesu tribue, quia ex te solo pendet quicquid est, quod est virtutis, quicquid quod boni habet speciem, Amen.

Baptizatus autem Iesus confestim ascendit de aqua: & ecce aperti sunt cœli, & vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super ipsum. Et ecce vox de cœlo, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Matthæi III, Marci I, Luca: III.

Theoria XLI.

4.
Iordanis.

Benignissime, innocentissime, humillime, & mansuetissime Iesu, quanto amore nostram salutem zelabaris, qui nihil eorum omisisti quod in nostram cederet salutem, nihil præteristi quod nobis vtile cognosceres, aut salutare futurum. Siquidem nullum contra peccata remedium horruisti suscipere, quo vel nos quotidie omnib; horâ peccantes ad peccatorum expiationem, & remedia quaerenda tuo exemplo inuitares. Ea propter humilis venisti ad Iordanem, baptismum à Ioanne suscepturus. Tu in aquas lauandus, qui nihil habebas lauandum, humiliter descendisti. Tu caput tuum reuerendissimum angelicisq; potestatibus tremendum, Præcursoris manibus, quo omnem impleres iustitiam, aquis tingendum submitisti. Tu baptismo tuo peccata nostra diluisti. Nam sanctificationis ac geueratiuæ virtutis tunc potestatem aquis baptismi indidisti. Ibi cœli aperti sunt, vt quantæ sit virtutis baptismus manifestaretur, & Trinitas sacrosancta reuelata est.

Pro lachrymis contritionis & penitentia, Precatio.

Itaque pro hac pietissima dignatione tua, cui nihil vnquam nimium, imò eius charitati nihil satis visum fuit, quicquid pro vilibus his sarcinulis ageres, aut patereris, adoro te Christe Iesu saluator. Adoro te, inquam, laudo & benedico, gratiasq; tibi ago, obsecrans te per hanc charitatem, qua nobis potestatem dedisti, vt ab omnibus valeamus peccatis expiari, ab æterna damnatione liberari, Deiq; filij, ac regni possimus cohæredes fieri, vt quia post hanc gratiam susceptam, ingratisimus atque nefandissimus peccator, peccatis quotidie me inquinavi, tibi; contumeliosus

tumeliosus & blasphemus, præcepta tua impudenter transgredior, da mihi quotidie, imò indefinenter pro Iordane, pro altero baptismo, lachrymas veræ poenitentia, lachrymas viscerosæ intimaq; contritionis & amoris, quibus merear in hac vita totus à delictis expiari, atq; ante animæ meæ egressum de hoc corpore totus tibi, plenèq; ac perfectè purgatus, reconciliari. Hoc præsta mihi misericordissimè Iesu, per viscera misericordiæ tuæ, non quod ego dignus sim, vel merear accipere, sed quia id tu vis & potes dare. Decet enim maximum & misericordissimum, non parua, sed magna dare, Amen.

Iesus autem agebatur in spiritu in desertum, diebus quadraginta, & tentabatur à diabolo. Et nihil manducauit in illis diebus. Et consummatis illis, postea esuriit. Dixit autem illi diabolus: Si filius Dei es, dic lapidi huic, vt panis fiat. Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: Quia non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo Dei. Luca: IV.

Theoria XLII.

Regressus ab Iordane, bone Iesu, in desertum iuisti locum, abstinens & affligens temetipsum pro nobis. Vacabas enim in solitudine ieiunio, orationi, silètio, ^{22.} ^{Tentat.} vigilijs, cæterisq; eremi exercitijs id genus deuotis. Voluisti enim hoc genus vitæ in te ipso consecrare, atque nobis persuasibile facere: quippè, qui omnia propter nos fecisti. Ideo etiam à diabolo tentari, atque de loco in locum duci te permisiisti. Quid enim solus, & in afflictione carnis, voluisti diaboli tentationes experiri, rursusq; superato dæmone, ab angelis ministrantibus honorari? nisi vt abstractam nobis vitam commendares, & quæ nobis futura ibi essent, quamq; illa non formidanda, sed in te omnia vincenda forent, prænuunciare.

Aduersus accidiam, cunctasq; tentationes, Precatio.

Benignissime Iesu, pro hoc eremi incolatu, pro humili cohabitatione deserti, pro longa abstinentia & ieiunijs, pro vigilijs deuotis, pro incommodis deserti à te perpessus, dum sub diuo & sine tecto moraris, dum sede cares & lecto, dū inter bestias conuersaris, dum homo deniq; humiliter in deserto, qui rex es cæli, quiescis: pro feruentissimis deniq; orationibus, & pro tentationibus quas gloriôsè vincens, de hoste triumphasti, adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago pie Iesu, orans te per misericordiam tuam immensam, libera & protege me à spiritu accidia, vt in seruitio tuo nunquam tepestam: sed feruenter mortificationi propriæ, & orationi strenuè insistam, omnesq; tentationes fortiter tua virtute superem, quicquid tuo est contrarium honori, tunditus execrando à me repellam. Dulcis Iesu, nulla sit tentatio quæ à te me repellat, quæ impediat, quæ deleter, quæ separet aut maculet, sed tentatio omnis me ad te magis promoueat ac vrgeat, & fortius me tibi coniungat. Amen.

Iesus vocauit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis. Luca: VI.

Theoria XLIII.

Pilsime Iesu, benedico, laudo, & adoro te, quod discipulos tibi congregare, & ex ijs duodecim Apostolos, fidei præcones eligere dignatus es, qui abs te perfectè eruditi, tam vitæ quàm eruditionis tuæ gesta vniuerso prædicarent mūdo. ^{41.} ^{Vocat hoc.}

Ne tamen fides quam prædicare deberent, humanæ sapientiæ persuasionibus mentibus crederetur introducta humanis, elegisti eos simplices, innocentes atq; illiteratos, qui fingere decipereue nescirent, elegisti pauperes & ignobiles, qui neminem præmere, neminemq; cogere possent, quosq; nemo formidaret, nemo illorum gratiam affectaret modo humano, neq; deniq; mundani quippiam expectaret ab illis. Dediti verò eis potestatem super dæmonia, & vt languores curarent,

Pro incremento vita melioris, Precatio.

DA pijsime Iesu, vt vocationis meæ gratiam non negligam, non sim gratiæ tuæ ingratus, sed prioribus nihil habitis, ad anteriora perfectioraq; semper me extendam, omnia verò castissima deuotione in tui solius gloriam referam, Amen.

Iesus exijt in montem orare, & erat pernoctans in oratione Dei.
Luca VI.

Theoria XLIV.

44.
Incomoda.

Quid tibi benignissime Iesu retribuam, aut quas gratias agam bonitati tuæ pro ærumnis, pro incommodis & miserijs multis, quas per omnem vitam mei amore tu pertulisti, videlicet famem, sitim, frigora, æstum, sudores, pauperem, aliasq; corporis afflictiones, & carnis infirmitates? Omnis nanq; vita tua, laboris, paupertatis atq; penalitatis veram expressit effigiem.

Pro spiritu discretionis, & sui in Dei prouidentiam submissionis, Precatio.

Eta misericordissime Iesu, non sit tam arduum nec tam graue incommodum, quod ego non feruentissimb desiderio, imò occurrens tui amore suscipiam, quod non patientissimo corde longanimitè & cum gratiarum actione suscipiam. Da etiam benignissime Iesu, vt carnis necessitatibus non ad delectationem, sed discretionem, & ad tui gloriam, iuxta tuum beneplacitum satisfaciam. Et quia mensuram discretionis ignoro, omnia mea, atque meipsum totum tuæ prouidentia atq; directioni committo, subijcio, atq; resigno; orans te per bonitatem tuam, vt tu me regas, tu solus possideas, atq; in laudem ac beneplacitum totum me conuertas, Amen.

Iesus fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem Ioannis IV.

Theoria XLV.

45.
Fessus.

Benignissime Iesu, quis explicare posset labores quos pertulisti in discursu, fatigatione corporis tui, in virium exhaustionè, quando pro salute animarum de ciuitate in ciuitatem, de castello in castellum mundi saluator ibas, in laboribus item & vigilijs, quando in orationibus sæpe pernoctabas, & pro conuersione peccatorum gemitibus, suspirijs lachrymisq; orans, Patrem inuocabas? Inde est pie Iesu, quod fessum ex itinere super puteum te sedentem, & cum muliere Samaritana non parua mysteria tractantem de regno Dei, quodq; orantem in monte acibi pernoctantem, legimus.

Pro zelo diuini bonoris, Precatio.

AH mansuetissime Iesu, da mihi zelum pro honore tuo, & pro animarum salute, vt mea peccata & aliena indefinenter lugeam, atque pro virtute, pro tuo benepla-

beneplacito & honore nunquam fatiger, nullis laboribus parcam: imò omnes vires meas pro tui amore expendam, Amen.

Et circumibat Iesus omnes ciuitates & castella, docens in Synagogis eorum, & prædicans Euangelium regni, & curans omnem languorem & omnem infirmitatem. Videns autem turbas, misertus est eis, quia erant vexati, & iacentes sicut oves non habentes pastorem. Matthæi IX.

Renunciate quæ audistis & vidistis. Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, Math. XI.

Theoria XLVI.

Amantissime dulcissimeq; Iesu, pro pietate, pro compassione, pro misericordia atq; benignissima beneficentia tua, quam in quoscunque languidos, miseros ac mœstos effuisti, nulli te negans, neminemq; non exaudiens, quo omnium tristitias, omnium arumnas, morbosq; depelleres, te adoro, te laudo, te benedico, tibiq; gratias ago. Siquidem tu cæcis visum, tu surdis auditum, tu leprosis mundiciam, tu sanitatem languidis, mortuis tu vitam reddidisti. Nec solum beneficia corporibus, verum etiam animabus sanitatem restituissti. Hæc enim gloriosa miracula, hæc signa sola potentissima virtute tua, hoc est, omni potentia tua diuina fiebant, atq; idè in testimonium diuinitatis tuæ, atque veritatis salutiferæ quæ prædicabas, eadem conuertebas. O cor tuum piissimum, super omnes compatientissimum, qui neminem à te non consolatum abire sinebas. Omnium te mœror sauciabat, grauabatq; cor tuum piissimum singulorum calamitas, quia tu solus es, qui hominum laborem & dolorem consideras. Tibi enim derelictus erat pauper, orphano & pupillo tu eras adiutor. O quantum exultauit mater tua pientissima, in his, quæ de te gloriosè fiebant, quantum cæteri amici tui gratulabantur, & tuo honori, & animarum ad te reuertentium, teq; collaudantium, saluti.

66.
Mira facit.

Pro commiseratione & compassione erga afflictos quosuis, Precatio.

Dilecte Iesu, da mihi cor misericordissimum atq; compatientissimum, quo omnibus afflictis condoleam, omnium tristitiam, omnemq; miseriam alienam, in corde meo, vt propriam sentiam, & tanquam pia mater porrem, omniumq; indigentia affectuosissima atq; exuberantissima cordis liberalitate, hilariterq; subueniam. Sana & tu Iesu misericordissime animam meam multis vitijs & passionibus malis languidam, vt his omnibus exuta, purissimo semper tibi amore inhaereat. Prædicetur & admirabilis fiat in me potentia & virtus gratiæ tuæ, quæ ex impio pium, ex tepido feruidum, ex ignauo deuotum me faciat & perfectum, Amen.

Euangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde, prædicare captiuis remissionem, cæcis visum, dimittere con fractos in remissionem Efaïæ LXI, Luca: IV.

Theoria XLVII.

Recolo

REcolo præterea zelum feruoremq; tuum misericordissime Iesu, quo animarum salutem fitiens procurabas, discurrens veluti amore ebrius erga nos per mundum, discipulosq; mittens ante faciem tuam, pro ouibus tuis dispersis congregandis euangelizans pacem, poenitentiam & regnum cœlorum: idq; tanta vehementia & assiduitate, vt etiam cibum aliquando interea intermitteres, & interdum à mane vsq; ad vesperam ieiunus prædicares. Heu bone Iesu, quanta charitate, quanta spiritus vehementia, quanta verborum suauitate, populum docens, illum ad te trahebas, quantum cor tuum pijsimum populi deuotio post te currentis oblectabat, quantum cupiebas omnes congregare, quemadmodum gallina colligit pullos suos sub alas, vt omnium misereris, & omnes saluos faceres.

Pro zelo diuini honoris, salutisq; animarum, Precatio.

DA mihi pijsime Iesu, tui amorem feruentissimum, da mihi tui honoris animarumq; zelum. Vtinam cruciet me salubriter opprobrium tuum, deleat me honor tui: nihil me afficiat, nisi tu, nihil contristet nisi delictum. Eia Saluator pijsime, doce me omnem facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu, Amen.

Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum, quia solus pius es. Apocalipsis XV.

Theoria XLVIII.

48.
Pius cit.

Domine Iesu misericordissime, pijsime, clementissime, cuiusq; miserationū neq; mensura est, neq; numerus, quantam spem cunctis poenitentibus veniæ hoc præbet, quantam fiduciam præstat desolatis ad te reuertendi, quod peccatoribus hic ad te beneuolum, piū, misericordem, affabilem, mitem, benignum atq; patientem te exhibuisti, quod morum tuorum honestissimo apparatu, quod verborum dulcedine, quod deniq; charitate in omnibus verbis, gestibus, moribus, ac membris tuis flagrante, ac se manifestante, peccatores inuitabas, ad te trahebas, ad tui familiaritatem recipiebas, vt ad fiduciam & spem veniæ eos alliceres, benigne colloquendo, atq; cum eis manducando? Tu enim Zacchæum, tu Matthæum vasa iniquitatis, in electionis phialas conuertisti. Tu Magdalenam peccatricem in tui familiarissimam ardentissimamq; amatricem atq; discipulam mutaisti. Tu in adulterio deprehensam, benignissime absoluisti. Et quis alius est, qui peccata dimittat nobis, nisi tu?

Pro peccatorum veniæ, charitateq; erga inimicos, Precatio.

AH pijsime Iesu, quantum animas diligis, qui erga tam ingratos & sceleratos peccatores tantam charitatem ostendis. Da quæso pie Iesu, mihi omnium sceleratissimo, de peccatis meis veniam, atq; veniæ & gratiæ tuæ spem, fiduciamq; indeficientem. Da mihi pietatem, misericordiam, & in omnes latissimam charitatem, vt cunctis ignoscam, odientes diligam, maleficientibus beneficiam, atq; profundissima meipsum humiliatione, mansuetissima mititate, patientissimamq; iniuriarum tolerantia, ad charitatem eos conuertam, Amen.

Pharisæi dixerunt: Hic non eicit demones, nisi in Beelzebub principum demoniorum. Matthæi 12. Lucæ 11.

Theoria

Theoria XLIX.

Heu bone Iesu, quantam à gente tua ingratitude, quantum odium pro charitate, pro beneficijs eius, quantas persecutiones & contumelias pro omnibus laboribus, prædicationibus, ac bonis operibus, quantas iniurias, quantas derisiones & detractones pertulisti. Inuidebant honori & famæ tuæ scribæ & Pharisei, atq; indignis blasphemijs gloriæ tuæ detrahebant. Insidiabantur sermoni oris tui, & dolosis quæstionibus te circumuenire, capere molebantur. Omnes actus, verba & opera tua, iniqua æmulatione obseruabant, si possent contra te inuenire, vnde tibi calumniam struerent, miraculorum gloriâ atq; diuinitatis tuæ potentiam Beelzebub ascribebant: te fabrum, fabriq; filium, voracem, vini potatorem, insanum, publicanorum amicum, legis transgressorem, & Samaritanum blasphemum appellabant. Ad extremum, eousq; eorum processit insania, vt cõgregato consilio, necem tibi meditentur, atque occidendum te, idq; fore necessarium, prædicarent. Heu misericordissime Iesu, omnes cogitationes eorum vidisti contra te, & malignantium tibi insidias cognouisti. Veruntamen nihil illorum peruerfitate motus, ediuersò tu pergebas eis benefacere. Curabas enim viam salutis vel inuitis inferre, cæcitate illorum miseratus. Ipsi omnes confitentes te esse Christum de synagoga eiciebant: tu verò illos cæli ciues efficere cupiebas. Ipsi tibi panem & hospitium prohibuerunt, tu verò illos regni tui cohæredes optabas.

Pro charitate erga inimicos, Precatio.

Eia Christe Iesu, da mihi perfectissimam charitatem ad vniuersos, præcipue autem ad inimicos, & me odientes, vt ex toto corde illis compatiens, eos perfecte diligam, excusem, ignoscam, & pro malis bona semper illis retribuam. Porro pro cunctis ijs iniurijs, persecutionibus & blasphemijs propter me, heu bone Iesu, abs te toleratis, adoro, laudoq; te, & bonitati, charitatiq; tuæ immensæ, gratias ago.

Plurima turba strauerunt vestimenta sua in via, Alij autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in via. Turbæ autem quæ præcedebant & quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini, Hosanna in altissimis. Et cum intrasset Hierosolymam, commota est vniuersa ciuitas, dicens: Quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Iesus Propheta à Nazareth Galilææ, Matth. 21,

Theoria L.

Mansuetissime Iesu, agne mitissime, quanta est mansuetudo cordis tui, qui omnium iniuriarum immemor, ad Hierosolymam, in qua te paulò post sciebas occidendum, lenis, mitis, mansuetus, ac super asinam sedens aduenisti. Occurrunt turbæ & magno te honore suscipiunt, vestimenta exuentes, & ea in via sternerent: alij verò ramis arborum & magno clamore laudam canentes, te introducunt, scribis interea & Phariseis acriori in te odio pariter ac inuidia tabescētibus. Verum quid tu inter has laudes humilimus agebas? Videns ciuitatem fleuisti super illam. Nihil enim horum laudibus motus exultabas, sed delicta eorum ma-

xima, vindictam vltionemq; peccatorum attendens, & desolationi, atq; futuræ illorum calamitati compatiens, multa lachrymarum effusione, ciuitatis, magis autem animarum excidium flebas. Demum templum intrans, ementes atq; vendentes eicis, atq; domum tuam, domum astruis esse orationis, iustissimo zelo transgressoribus irascens.

Pro venia peccatorum, gratiarumq; atq; donorum Dei augmentatione, Precatio.

Dulcis Iesu, ex fonte misericordiz, quid aliud quam misericordia, pietas, clementia quoq; & bonitas fluere potest? Atq; idem pro omnibus his, & pro sanctissimæ vitæ tuæ, morumq; omnium honestate ac innocentia, pro virtutibus tuis, pro beneficijs, pro eruditione salutifera, pro laboribus, pro itineribus, pro incommodis, ac erumnis, pro miserationibus, pro lachrymis, pro persecutionibus deniq; iniquis, mei causa & pro me perpensis, adoro te pijsime Iesu, laudo, benedico & gratias tibi ago. Per hæc autem omnia, & per charitatem tuam infinitam, qua propter me hæc agere & pati voluisti, obsecro te supplex & ante pedes tuos prostratus, Deus meus miserere mei, & da mihi per illa plenam omnium peccatorum meorum remissionem. Potuisti hoc olim dare, quando quidem Mariæ Magdalenz, alijsq; multis id ipsum tribuisti, & si tunc venissem ego, mihi haudquaquam scio veniam negasses. Neque enim infirmior potentia, neq; tibi, quam olim, nunc clementia est minor, nec etiam bonitate interim pauperior factus es bone Iesu, sed idem ipse manes diues in miseratione, & bonitate copiosus in omnes. Auffer igitur à me per omnes miserationes tuas obsecro, omnem delictorum meorum culpam, reatum atq; poenâ. Et præsta mihi ex abundantia miserationum & gratiarum tuarum hanc gratiâ, dulcissime amabilissime & fidelissime Iesu, vt te agere, vt tua gratia impellerer, meq; vincens, vitæ tuæ sanctissimæ deuotissimus, castissimus, integerrimusq; imitator efficiar. Misericordissime Iesu, omnem vitam meam fac quæso tibi post hanc horam, quàm diu vivo, iuxta sanctissimum supremumq; beneplacitum tuum conformem, & vt nihil in omnibus intendam, nil quæram nisi te ipsum. Sim interim in lachrymis poenitentiz pie Iesu, donec post mortem, idem confestim, per tuas miserationes, palmam obtineam supernæ gloriæ. Qui cum Deo Patre & Spiritu sancto, vis & regnas per omnia secula seculorum, Amen.

Quinquagena prima Theoiarum in ortum & vitam Christi & Matris eius, FINIS.

QVINQVAGENA SECVNDA THEORIARVM
in passionem agonemq; Iesu Christi, & mæstissimæ Matris eius dolores.

AD PRIMAS VESPERAS.

Abijt vnus ex duodecim qui dicebatur Iudas Ischariotes, ad principes sacerdotum, & ait illis Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt illi triginta argenteos. Et exinde quærebat oportunitatem vt eum traderet Matthæi 25. Marci 14. Lu. 22.

Theoria I.

Venditur.

OIesu mundi salus & redemptio, o amor & nostrum desiderium, o thesaurus incomparabilis & indeficiens, o refectio animarum tui amore languentium, quanti

quanta est cæcitas, quanta infirmitas, quàm morbida infectio mea? Aut quid sit, ut vilia caducaq; huius mundi tibi anteferam? Heu quomodo te possum deserere, aut aliud præter te diligere? Et quomodo te quis potest respicere desiderabile lumen, aut quomodo tibi quis potest aliquid anteferre ó nobilissime, nisi totus infectus, totus corruptus, totus malitia plenus? Quam sapienter hoc sapiebat sapientissima discipula, feruentissimaq; amatrix tua Maria Magdalena, cui nihil præter te magnum, nihil præter te erat pretiosum: cui, quicquid in honorem tui fecisset, parum (ut reuera parum erat) videbatur. Hæc enim postquam omnia corporis sui membra in sanctificationem, & in tui ministerium mutauerat: ubi se totam sacrificauerat, suas quoq; diuitias in te cupiebat expendere omnes, ut ad tui honorationem easdẽ conuerteret, & yberimz suz deuotioni satisfaceret. Ea propter appropinquante passionis tuæ tempore vnquentum pretiosum comparauit, quod super caput recumbentis effudit. Vnde peruersus discipulus tunc Iudas, fur & auarus, occasionem sibi sumpfit, peccatis veteribus detestabile hoc crimen adijciendi, ut te susceptorem suum, magistrum suum, Dominum & Deum suum, pro vili pecuniola, putã pro triginta argenteis, Iudæis in mortem venderet, aded parui faciens te inestimabile bonum, ut etiam in arbitrium ementium poneret pretium, accepturus quicquid illi dare vellent. Hunc animum discipuli, hanc fraudem, hoc crimen, tu pijsime Iesu, licet diu ante sciuisses, nullum tamen signum aut rancoris, aut stomachi, sed ne austerioris quidem vultus, in indicium illi ostendebas. Continuabas amorem, continuabas beneficia, nec vlllo modo à communione familiaritatis aut mensæ illum separabas, propter ineffabilem mansuetudinem tuam dulcis Iesu, qua aut illi prodesse, aut emendare illum cupiebas. Heu amantissime Iesu, sciebas furem, sciebas proditorem, & nihilo minus in officio procurationis eum tolerasti, ne quod occultum erat in eo crimen, faceres manifestum.

Pro diuina charitatis incremento, remissioneq; peccatorum, Precatio.

Age nunc benignissime Iesu, pro hac charitate & tranquillitate tua adoro te, laudo & benedico, oroq; ut me confirmes in perpetua charitate, qua nihil tibi vnquam præponam: sed te in omnibus & super omnia diligam, eligam & præferam semper. Ignosce quæso, quod pro vili delectatione creaturarum, pro peccato & pro re nihili bonitatem tuam aded nimis frequenter vendidi, contempsi & reliqui, vilissimam quæque tibi præferens. Deus meus, Deus meus, sufficiat hæcenus deliquisse: deinceps esto tu mihi post hac charissimus in omnibus, & super omnia. Omnia pro tui amore relinquam, omnibus valedicam & renunciem, ut tibi soli inharere, te solum possidere quæzam, Amen.

Ecce ascendimus Ierosolymam, & filius hominis tradetur principibus Sacerdotum Matth., 22.

Theoria II.

Benignissime Iesu, quo corde nunc recolam triste illud diuortium, quo tu iturus Ierosolymam, ibiq; mansurus & moriturus, tristem relinquebas desolatamq; matrem? Heu qua narratione passionis ei tuæ seriem ante exposuisti? Si enim discipulis hanc prædixisti, quomodo taceres matri. Heu quibus ei valedixisti verbis, in quâcis eam lamētis & lachrymis flens ipse (ut reor) dimisisti? Si quidẽ vi-

se 4 tate

ta te habuit chariorem, nec tibi creatura charior esse potuit aliqua, quam mater, hæc scilicet, quæ erat innocens tota, pulchra tota, immaculata tota, ut potè quæ nunquam offendit, nunquam displicuit. Hanc tamen propter nos deseruisti.

Pro fidelitate filiali, Precatio.

Heu dulcissima Maria, pijsissima mater, ego sum causa tristissimæ huius separationis. Ecce pro me vadit filius tuus in mortem, vlciscere quæso in me hæc iniuriam tuam, & me pro filio recipe. Heu Domina mater, scio non esse me dignum vocari filium tuum, licet esse cupiam: fac igitur per cordis tui misericordiam, ut fiam, ac verè & digne fiam, quia esse cupio filius tuus. Dic ut mater mea sis, mihiq; benè sit propter te. Dulcis Iesu, da ut charissima & pretiosissima quæq; pro tui amore libenter relinquam, omnia arbitrans ut stercora, quo te lucrificiam: fac ut abs te nunquam recedam, imò nunquam à te separari, quàm charitate tua me penitus in te absorbente, & gratia tua me confirmante, dulcis amator Iesu, Amen.

Vespere autem facto discumbebat cum duodecim discipulis suis. Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis, quia vnus vestrum me traditurus est, Et contristati valdè, coeperunt singuli dicere: Nunquid ego sum Domine? At ille respondens, ait: Qui intingit mecum manum in parapside, hic me tradet. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo, Vt autem homini illi, per quem filius hominis tradetur, Matth. 26,

Theoria III.

5.
Cœnat.

Iesu benignissime, amator paupertatis, & obedientiæ obseruator, instante passionis tuæ tempore, vltimum pascha cum tuis discipulis comedere voluisti. Verū, ut dixi, pauper neq; domum in qua comederes, neq; agnum habuisti, quem immolares, viuens ex elemosyna sola deuotarum feminarum tibi ministrantium. Dulcis Iesu, præmissis itaq; duobus discipulis, qui pararent pascha, tu cum reliquis paulò post urbem es ingressus, vbi nocte proxima ipse veluti agnus mensuetissimus, impiè ac crudeliter eras tractandus, & pro nobis verum pascha immolandus.

Pro zelo diuinæ legis, charitateq; erga inimicos, Precatio.

Pro hac obedientia tua & obseruantia legalis paschæ, ad quod desiderio diu desiderasti, quo illud vetus ac nouissimum terminares, nouum inciperes: pro humilitate quoque, qua Rex cæli cum pauperulis discipulis in eadem mensa sedens, ex eodem cærimo cum eisdem, Iuda etiam præsentem, manducabas. Pro charitate item qua Iudam commensalem, à cepto scelere generali admonitione reuocare conatus es: adoro, laudo, & benedico te pie Iesu, da mihi quæso obedientiam perfectam, qua strenuè atque discretè legem tuam omnem impleam, omninq; proprietati sensus, consilij, voluntatis atque amoris penitus abrenunciem. O quàm felices sunt hi Iesu clementissime, qui ad cœnam agni vitæ ingressi nunc sunt, qui tecum nunc epulantur in mensa tua. Fac me vnum ex his tuis conuiuijs, per omnes miserationes tuas te obsecro, Amen.

Sciens

Sciens Iesus, quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exiit, & ad Deum vadit, surgit à cœna, & ponit vestimenta sua: & cum accepisset linteum, præcinxit se. Deinde misit aquam in peluim, & cepit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus: Domine tu mihi lauas pedes? Respondit Iesus & dixit ei: Quod ego facio tu nescis modo, scies autem postea, &c. Ioannis XIII.

Theoria IV.

Offero nunc tibi benignissimè Iesu, humilitatem tuam illam profundissimam, suavissimamq; charitatem, quàm discipulis in hac cœna exhibuisti. Siquidem cum scires quod Pater omnia tibi dedisset in manus, & quod à Patre exieras ad eundem rediturus, quodq; tuos, quos ab initio dilexeras, vsque in finem diligebas, surrexisti à cœna, & positis vestimentis linteisq; præcinctus, venisti ante discipulorum tuorum pedes: quos ubi flexis humiliter genibus & procumbens, officiosissimè laueras atque exterferas, osculo etiam benedicti oris tui affectuosissima illos dignatus es charitate, charitatis exemplum nobis tribuens in te-meripso, & præceptum statuens, conformia charitatis humilitatisq; officia fratribus faciendi.

Pro humilitate & charitate, Precatio.

Ovetnam pijsime Iesu, hoc humilitatis tuæ exemplum me penetret, & omnem altitudinem ac præsumptionem in me deiciat, vt omnibus profundissima humilitate me subijciam, & latissima charitate cum eis hilariter in-feruiam. Laua etiam me quæso in sanguine tuo ab omni affectione impura, ab omni intentione vitiosa, & ab omni cogitatione non sancta. Amen.

Manducantibus illis accepit Iesus panem, & benedicens fregit, & dedit illis, & ait: Sumite. Hoc est corpus meum. Et accepto calicè, gratias agens, dedit eis. Et biberunt ex hoc omnes. Et ait illis: Hic est sanguis meus noui testamenti, qui pro multis effundetur. Marci XIV.

Theoria V.

Stupet anima ò Deus, qui es mirabilis in omnibus donis tuis, amoris tui magnitudinem erga nostram vilitatem, iniquitatem, & ingratitude[m] nimiam. Nempè cui non satis videbatur pro nobis incarnari, nasci, pati, & velle mori: nisi etiam post hæc & reliqua omnia beneficia tua te ipsum dares, nobisq; relinqueres in cibum & potum, & hoc in dilectionis tuæ omniumq; beneficiorum tuorum fieri volebas memoriam. Hac igitur in cœna vltima, corporis & sanguinis tui Sacramentum instituens, discipulis tuis te, sub vtraque hac specie, sumendum dedisti, nobisq; omnibus id ipsum faciendi vsque in finem mundi, potestatem eandem, data Sacerdotibus solis consecrandi & forma & autoritate, reliquisti.

Heu Iesu amantissime quàm admirabilis est dignatio charitatis tuæ erga nos? Licet enim satis præscires multifariam te à nobis quotidie offendendum, licet omnes præcognosceres abominaciones & ingratitude[m] nostras, nec ignora-

dd res

res hoc honorandum tremendumq; Sacramentum à multis quàm impiè foret tractandū, sumendumq; fortis tamè vt mors dilectio tua, quàm ad tuos habes electos, aded te vicit, vt cum eisdem manere vsq; ad consummationem seculi, pro delicijs computares. Heu dulcis Iesu, quæ est ista pietas tua, quæ hæc charitas, vt dicas tibi delicias esse cum filijs hominum? Heu quid in nobis est, quod non scdum, obscurum, abominabileq; sit, quod non stomachum nauseamq; tibi magis prouocet, quàm delectationem? Et tamen aded nos diligis, vt optes etiam nobis benefacere, à nobis velis tractari & manducari.

Pro gratia deuotè reuenterq; accedendi ad sacram communionem Eucharistie, Precatio.

PRO hac charitate tua, pro hoc præcipuo beneficio tuo, pro omnibus bonis in hoc Sacramento nobis collatis, & contra omnem irreuerentiam ac contumeliam, quàm à me cæterisq; tuis fidelibus sustines, adoro, laudo, benedico te, ac gratias tibi ago: obsecrans te per eandem charitatem tuam, qua te ipsum nobis dedisti, vt ad huius Sacramenti frequentationem cor meum desiderio feruentissimo accendas, & accedere me facias semper cum intima deuotione ac reuerentia, cum profundissima humilitate & syncerissima puritate cordis. Ah amabilissime Iesu, vtinam semper te esuriat, sitiâtq; anima mea: vtinam tui amore mens mea langueat, vtinam nullam consolationem extra te recipiat, tui solius amore capta. Dulcissime Iesu, quotiescunq; dignatio tua admiserit, vt ad hoc Sacramentum tuum accedam, fac vt in vnione amoris huius, quo hoc ipsum instituens nobis dedisti, deuotissime humillimeq; accedam: fac quoque per illud me à peccatis, à vitijs, à negligentijs denique omnibus expiari, ardentiori perfectioriq; charitate repleri, ac potentias firmissimè tibi vniri, Amen.

Mandatum nouum do vobis, vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos, &c. Ioannis XIII.

Theoria VI.

6.
Pædicat.

REcolo nunc benignissime Iesu, spiritum illum dulcedinis, spiritum feruentissimæ tenerrimæq; dilectionis, quo discipulos, sicut mater filios, fouebas, idèq; tunc maximè, quando instabat hora separationis tuæ ab eis. Quàm separationem, quia mox erant visuri, ne propter infirma quæ eras passurus, aut per mortem tuam ipsi scandalum paterentur, aut se arbitrarentur deceptos, quasi qui frustra tui amore cuncta reliquissent, cum iam ipse tu quoque, in quo sperauerant, & cui se crediderant, quem denique aded amaauerant, ipsis vt putabant, perisses: sed præmonuisti eos, tristitiam quidem dicens eos passuros: te abiturum, sed rediturum, denuoq; ab eis cum gaudio videndum. Promisisti quoque Spiritum sanctum eis affuturum, quo instituerentur, confortarenturq; in omnibus: pro cuius receptione aded aiebas tuam esse mortem necessariam, vt nisi abires, ille ad eos non veniret. Promisisti quoque eos in omnibus, quæ peterent, exaudiendos, pacemq; monuisti inter aduersa tuam vt habere curarent. Exhortabar is prætereà eos ad vnitatem & concordiam, dans charitatis præceptum; atque huius, quo habere se eandem nossent, euidentem ponebas signum, quod erat, si præcepta tua seruaerint. Teneritudinem denique amoris tui in eos ostendisti, vocans eos non seruos, sed amicos atque filiolos. Postremò, vt futuras calamitates & mundi odia perferre possent,

possent, admonitos Patri commendasti, pro eis orans, quo faceret, vt sint vnum cum ipso. Hæc autem omnia, quæ in pectus dilecti discipuli tui Ioannis tunc super pectus tuum recumbentis infudisti, non solum discipulis, verum omnibus etiam nobis suauissimo longoque sermone loquutus es.

Pro charitate ad omnes homines nuditateque spiritus, Precatio.

Pro hac quoque charitate millies te laudo, adoro & benedico, atque tibi gratias ago, orans te pijsime Iesu, vt mihi perfectissimam, integerrimamque charitatem des indeficientem, qua omnes homines, sicuti tu nos, diligam; quod inter omnia quoque aduersa & tentamenta tibi inseparabiliter inauertibiliterque inhæream. qua denique per abissalem me ipsius abnegationem ac relictionem per denudationem quoque omnis priuati affectus, tibi vniri, vnumque tecum effici merear. Dulcissime Iesu, scribe quoque illum ipsum sermonem, quem tunc loquutus es, imò sermonis huius spiritum, qui in te loquebatur, & quo seruari oportet ea quæ docuisti, in cor meum, vt in me, de me, & per me omni tempore impleatur, atque perficiatur omnis tua sancta beneplacitissimaque voluntas, Amen.

AD COMPLETORIVM PRIMVM.

Et venit Iesus in prædium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: Sedere hic donec vadam illuc, & orem. Et assumit Petrum & Iacobum & Ioannem secum: & coepit pauere & tædere. Et ait illis: Tristis est anima mea vsque ad mortem: Sustinete hic & vigilate mecum. Et cum processisset paululum, procidit in faciem suam super terram, & orabat, vt si fieri posset, transfiret ab eo hora, & dixit: Abba Pater, omnia tibi possibilis sunt: transfer calicem hunc à me: Sed non quod ego volo, sed quod tu. Marci XIV, Luc. XXII.

Theoria VII.

Pissime Iesu, oppressorum liberator, consolatorque mortuorum, offert tibi nunc anima mea vtroneam oblationem tui ipsius in mortem, quando exiisti civitatem, & intraisti hortum, vt quemadmodum hostes tui cupiebant solum te, & sine turbis inuenirent, opportunitatemque tecum quæ vellent agendi, obtinerent: ita tu quoque illorum votis non contradicens, te inueniendum obtulisti. Itaque sicut Adam in horto deliquit, ita in horto tu satisfactionem pro peccatis nostris incipere voluisti, & ad locum, ad torcular videlicet imminens passionis, vtrò comitantibus te discipulis, properasti. Prædixisti autem discipulis in hoc itinere, omnes in te scandalum passuros, atque abs te recessuros, Petrum verò te negaturum.

Pro voluntatis diuine impletionem, Precatio.

Dulcissime Iesu, da mihi propriam funditus exire voluntatem, tuam sequi, nec aliam præter tuam scire, vt mihi promptus deuotusque semper sit animus ad quæuis pro tui honore paratus.

dd 2

Coepit

Coepit Iesus contristari & mœstus esse, aitque discipulis suis: Tristis est anima mea vsque ad mortem, Matthæi XX. I.

Theoria VIII.

8.
Tristatur.

Dulcis Iesu, lætitia Sanctorum omnium, & gaudium iustorum, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago, pro tristitia illa maxima, propter nos vltro assumpta. Hac enim coepisti pauere & mœstus esse, dicens: *Tristis est anima mea vsque ad mortem*. Dulcis Iesu, quàm triste & afflictuum erat, te videri tristem. Tristabar is autem pro peccatis singulis omnium nostrum, vt sicut per pœnam corporis pro ijs eras satisfacturus, ita etiam in animo tristitiam, auersionem & dolorem pro eisdem sentires. Multum etiam Iudaici populi, gentis videlicet, cui peculiariter missus adueneras, ingraticudo, cor tuum pijsimum afflixit, sanguinem & mortem tuam crudeliter nimis sitientis. Siquidem hanc tibi gentem licet olim peculiariter elegeras, ex Aegypto liberaueras, multis signis & prodigijs de captiuitate ad terram promissionis eduxeras, pane cœli paueras, viam deserti nocte per columnam ignis, die verò per columnam nubis monstraueras: præter hæc tamen & alia beneficia multa, hoc vno ipsam reddidisti clarissimam, quod ex ea virginem tibi elegeras, ex qua carnem & sanguinem sumens, de illorum, hoc est, Iudæorum genere nasci voluisti, inter ipsosque Deus homo dulciter conuersatus, ore tuo benedicto Euangelium eisdem prædicasti, & insignes eorum curasti. Quibus tamen omnibus ingrati, iam iamque facta conspiratione, moliuntur te occidere. Dulcis Iesu, multa bona ostendisti eis, propter quod horum volunt te occidere? Te volunt occidere pijsimum benefactorem, sapientissimum doctorem, Dominum Deumque creatorem suum. Verum non minus afflixit te Christianorum futura impietas & ingraticudo: quandoquidem hi maiora ex morte tua suscepturi erant gratiarum charismata, quàm tunc receperant Iudæi: quorum tamen iniquis operibus non semel, sed quotidie te sciebas crucifigendum. Heu misericordissime Iesu, horum vnus & maximus ego sum. Quippe qui tam diu, tot tantisque sceleribus misericordissimum & benignissimum cor tuum afflixit. Tristabar is præterea, quod tantæ passionis acerbitas, tantæque moriendi pro nobis charitas, à cordibus hominum tam cito erat proijcienda, aded vt paucissimi erant futuri, qui tantæ charitati gratias agerent, aut qui tanti benefici memores, perciperent fructum, licet hic aded foret copiosus, vt adhuc mille mundis sufficeret redimendis. Passionis namque ipso tempore, sanguine tuo nouiter fuso, & adhuc calente vnum latronem obtinuiisti, dum interim intimi quos habebas, aut à te fugiebant timidi, aut scandalizati dubitabant: aded vt etiam Apostolorum Princeps te negaret, alius venderet: quæ res non parum pijsimum cor tuum tristitia afflixit. Itaque vulnerabat cor tuum damnandorum numerositas, & compassionis tuæ erga illos magnitudo. Verum: amen non tristabar is, nisi quia voluisti. Quis enim te omnipotens, sancte, metuendæque Deus contristaret? aut quis te tristitiam doloremque tantum nullo adhuc hoste præsentem, vt assumeres, cogeret, nisi tua immensa infinitaque charitas? Hæc profectò fecit te contristari, quæ te fecit & mortem subire. Potuisses sane minori nos dolore redimisse. At hoc non sufficiebat charitati tuæ, putà vt nos liberares potestate, sed voluisti nos redimere iustitia, pœnarumque æquiualentia atque satisfactione peccatis nostris æqua. Neque enim attendere volebas quanta passionis tuæ esset virtus, nec quod delere posses per diuinitatem tibi vnitam pecca-

peccatorum infinitum aceruum, nec illud quoque respexisti, quod vna sanguinis gutta ob patientis excellentiam & dignitatem, pro peccatis mundi cunctis satisfaceret: sed quantum secundum humanam naturam, atque per æquam delictorum nostrorum commensurationem dolor foret in expiationem eorundem necessarius, tantum pati voluisti, quasi omnia mundi peccata in vna iacerent lance statere, & tu in altera tot passiones poneres in corpore tuo tolerandas, donec peccatorum nostrorum grauitas doloribus tuis foret leuior atque minor. Atque ideo non sufficiebant tibi pœnæ, quas cruentæ manus tortorum deforis infligebant, nec satis erat charitati tuæ quicquid externa pœnarum læsio inferebat, sed pro vberiori perfectioris satisfactione secundum viam iustitiæ, ad ostendendam erga nos amoris tui ineffabilem magnitudinem, vltro in temetipso dolorem tristitiæque assumpisti, tantam scilicet, quanta diuinæ sapientiæ tuæ atque iustitiæ par esse, atque peccatis nostris eluendis sufficere videbatur.

Aduersus leuitatem tristitiæque, omnem, Precatio.

Dulcis Iesu, ab inepta quæso lætitia, ab omni etiam mala tristitia libera & prætereua me. Non sinas me pijsime Iesu in pusillanimitatem, desperationem, obstinationem ve cadere, sed vt profundissima humilitate, sancta compunctione, atque vera contritione, peccata mea desleam, quemcunque tui contemptum medullitus doleam, & in tuis miserationibus, in tua bonitate toto corde, immobiliterque confidam.

Iesus procidit in faciem suam super terram orans, & dicens: Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste: Veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat. Matthæi XXVI.

Theoria IX.

Recordare bone Iesu, profundissimæ illius humilitatis, attentæque orationis, quam separatus à discipulis ad Patrem sudisti, flexis genibus, atque deinde in faciem prostratus, dicens: *Pater si possibile est, transeat à me calix iste.* Dulcissime Iesu ad probandam veritatem humanæ naturæ assumptæ, ad infirmitatisque nostræ consolationem, mira dispensatione, & pauorem mortis, & pœnarum horrorem in te suscepisti. Ecce enim tu Domine virtutum, qui paulò ante discipulos ad certamen longa exhortatione roborasti, nunc personam geris, moremque infirmorum euadere cupientium. Nam quasi animo viribusque destitutus, transferri abs te calicem petis, quem tanto tempore hætenus & adhuc incredibili desiderio fitis: propter quem etiam bibendum, & meam naturam, & mei causa assumpisti. Verum totum hoc ad instructionem (vt dixi) consolationemque nostram fecisti: docens nos, si naturæ infirmitas sensualitasve remurmuret, nihil nobis id nocere posse, modo rationalis voluntas parata, tibi que ad omnia inueniatur subiecta: atque ideo tu quoque, licet naturaliter pœnam mortemque horreres, tamen sine contradictione, absque villo renisu, spontè libereque in voluntatem Patris tui resignasti te, dicens: *Veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat.* Non mea, inquis, qua liberationem posco, naturæ infirmitatem, & quid illa optet indicans: sed tua fiat, cui totus consentio, & id ipsum volo. Ah misericordissime Iesu, pro hac charitate tua, & contra omnem ingratitude meam, adoro te, laudo, benedico, & gratias tibi ago, obsecroque te per infinitam misericordiam tuam, da mihi perfectissimam abnegationem

nem atque relictionem mei ipsius, qua sine vlla optione electioneue privati com-
modi aut amoris, totum offeram, totum tibi me resignem in omne beneplacitum
tuum.

Pro animi fortitudine inter quavis aduersa, Precatio.

Dulcis Iesu, fac vt quæcunque mihi aduersa eueniūt, non subterfugiam, non
retrocedam, sed forti hæc animo, flagrante desiderio, patientissimo corde,
ardentissimaq; charitate de manu tua suscipiam, me tibi credam, tibi confi-
dam, nec aliquid aliud, quàm vt voluntas tua in me & in omnibus fiat, cupiam,
orem, diligam, & gaudeam, Amen.

Iesus cùm surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, in-
uenit eos dormientes. Lucae XXII,

Theoria X.

10.
Ad illos.

Iesu pijsime, qui es exemplum, & omniū forma virtutum, docuisti nos, quo-
modo vel orationi vacantes non debeamus proximorum obliuisci. Siquidem
tu in oratione constitutus, mœrore perfusus, atque in re arduissima cum Patre
tractanda occupatus, tuorum tamen (vtpotè quos tibi Pater dederat) non oblitus,
eorum curam, quippè quorum tristitiam tuæ anteferebas, egisti. Nam ab oratione
furgens, ter illos pauidos dormientesq; visitasti, excitasti, atque ad orandum sese
vt conuerterent, monuisti, haud dubium ipse quoque eosdem oratione super eos
fusa protegens ac roborans, affectumq; tenerrimi cordis, & affectuosissimæ com-
passionis illis impartiens.

Pro alacritate spiritali, Precatio.

Iesu amantissime, hæc quæso me charitas tua foueat, hæc protegat, excitet, cur-
reretq; faciat acriter in omne beneplacitum tuū Heu Iesu bone, acediam meam
in seruitio tuo, heu teporem & negligentiam, heu infirmitatem, vilitatem, in-
gratitudinem & malitiam meam. Vbiq; & in omnibus, dulcissime Iesu, tu mihi
necessarius es, tua gratia vbiq; & semper ægeo. Hæc igitur quæso me nunquam
derelinquat, sed vigilem, strenuum, alacrem, fortemq; in omni tentatione faciat.
Non me finas quæso pijsime Iesu, in tentationem ingredi, non finas concupiscen-
tia nec suggestionem mala me vinci, nec etiam hostium insidijs decipi: sed tuis san-
ctis instinctibus auscultare, eosq; iuxta beneplacitum tuum vigilantissimè obedi-
entissimèq; semper perficere. Dulcis Iesu, da mihi quoque cor ad omnem prox-
imum misericordia, pietate, compassione, atque iuuandi studio plenum & effluen-
tissimum, Amen.

Egressus Iesus ibat secundum consuetudinem in montem Oliua-
rum. Sequuti sunt autem illum & discipuli eius Et cùm peruenisset ad
locum, dixit illis: Orate ne intretis in tentationem, Et auulsus est ab eis,
quantum iactus est lapidis? Et positus genibus, orabat, dicens: Pater si
vis, transfer calicem istum à me: Veruntamen non mea voluntas, sed
tua fiat, Apparuit autem illi Angelus de cœlo confortans eum. Lucae
XXII,

Theoria

Theoria XI.

Ah clementissime Domine Iesu Christe, in illa cordis tui pressura & oratione proluxa, dum recorder paternae illius consolationis per Angelum tibi missae, quae fuit, ut ires ad omnia patienda, non tam futura, quam animae tuae iam praesentia, faceresque tibi semen longaeuam, desponsares tibi Ecclesiam in sanguine tuo lauandam atque dealbandam, quaereres colligeresque ouiculas, quae dispersae perierant, peccatores poenitentes & amicos tibi faceres, saluares omnes: dum, inquam, hanc Patris confortationem, qua non à morte te exemit, sed ad mortem destinauit, recolo, quid habeo bone Iesu, nisi ut plorem, tibi quoque condoleam? quippe qui mei causa haec patienda suscepisti. Porro si mente reuoluo tuam humilitatem, qua tu rex Angelorum & Dominus, tu mundi creator, quasi Deum ac Dei te nescires filium, ab Angelo, à seruo, à tua creatura confortari te voluisti, quomodo possum non erubescere de superbia & praesumptione mea, qui mihi sufficiens videor, nec meam infirmitatem, atque quam prorsus nihil sum, at-
tendo?

Pro fortitudine, resignatione, animi, Precatio.

Conforta me o super benedictae Iesu, non solum Angelo sancto, sed & plenitudine gratiae tuae, & fac ut in omni aduersitate, in omni timore & tristitia me totum in manus fidelissimas providentiae tuae, in manus paternae curae, in cor tuum piissimum atque misericordissimum tibi offeram, plenissimaque resignatione me totum in te projiciam, & omnia ventura de manu clementiae tuae libenter suscipiam, atque cum omni gratiarum actione sustineam, Amen.

Et factus est sudor eius sicut guttae sanguinis decurrentis in terram, Lucæ XXII.

Theoria XII.

Heu bone Iesu, quantum tunc animata tua, dum inter orandum remorabaris proluxius, angustiabatur, dum omnino mori & cuperes & horreret? Interim namque dum passionum instantium tuarum multiplicitas, varietas, enormitasque, earum videlicet quas eras subiturus: ignominiosa item opprobria, & mors, quae pauebas, imaginationi tuae occurrerent, simul etiam ardentissimum patendi ac nostrae redemptionis desiderium in tuo corde feruebat: itaque pro naturae infirmitate, quam absque peccato assumpseras, voluisti etiam pauorem mortis gustare, quia mortem vehementer horrebas, idque propter nobilitatem excellentissimam, innocentiamque tuam purissimam, utpote à debito mortis alienus: nihilominus tamen interea moriendi pro nobis desiderium, atque nostraeque redemptionis amor quo estuabas, ad moriendum te impellebant. Unde lencebas quasi diuersorum contrapugnantium votorum in corde tuo tumultum, veluti duorum fluctuum est diuerso sibi vehementer impetuoseque occurrentium. Quamobrem prolixius Patri supplicans, consummationemque tui per passiones mortis eidem commendans, in agonem venisti, quo ad eum es concussus, dum hinc formidares, illinc desiderares mortem, ut fieret sudor tuus veluti sanguinis effusio decurrentis in terram. Heu pie Iesu, si passio tua tibi adeo fuit dura vel meditata: quantum tor-
sit animum tuum & corpus exhibita?

Pro lachrymis compunctionis & compassionis, Precatio.

dd 4

Hcu

Heu quod oculis non lachrymantibus hæc cogitare possum. Heu miserum me. quod durum cor meum hac cordis tui angustia non scinditur. Tu in agone pro me constitutus, præ angustia & pressura cordis emisisti toto corpore sanguinis guttas: ego neque tibi, neque mihi compatiens, emittere nequeo gemitus aut lachrymas. Dulcis Iesu da mihi veram, amaram, dolorosamq; contritionem & compunctionem cordis, qua contemptum, rebellionem, blasphemiam, ingratitude, quibus cor tuum ad eò sæpè quantum in me est affixi, ex toto corde meo inconsolabiliter lugeam. Sint mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, quod longanimitatem charitatemq; tuam pijsimam, non solum non colui, sed spreui etiam, tua præcepta superbe transgrediens. Heu Iesu pie, fleant omnia corporis mei membra, exudent sanguineas contritionis lachrymas, quod tam bonū, tam amandum, tamq; benignissimum te Deum toties offendi, quod tam diræ angustia, tamq; horrendæ passionis ac mortis tuæ causa fui, quod denique tantæ charitati & misericordia tuæ ad eò hucusque ingratus permaneo. Iterum opto, Ah utinam dulcissime Iesu corporis mei membra cuncta solvantur in lachrymas. Et quia sanguinis nequeo, saltem cordis & oculorum gemitus lachrymasq; præ tui amore, quem heu ad eò sæpè offendi, inconsolabiliter indefinenterq; fundam, Amen.

AD MATVTINAS.

Iesus sciens omnia quæ ventura erant super eum, processit eis obuiam, & dixit eis: Quem quæritis? Responderunt ei: Iesum Nazarenum. Dixit eis Iesus: Ego sum. Vt autem dixit eis: Ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Ioan. XVIII.

Theoria XIII.

17.
Redit obuius.

Mitissime Domine Iesu Christe, quid dicam, aut quas tibi gratias agam, quod ab oratione surgens, totus madefactus præ nimio sudore, totusq; debilis ex agonia, vltro voluisti ad passionem proditori hostibusq; tuis occurrere? Ad discipulos propterea vadens: Surgite, inquis, appropinquat hora, & qui me tradet, prope est. Heu pie Iesu, quàm triste est nuncium hoc mortis discipulorum cordibus. Itaque obuius is hostibus tuis, lucernis, facibus, fustibus & gladijs te quærentibus. Quos vbi quem quærent, inquis, illisq; respondentibus. Iesum Nazarenū: Ego sum, inquis. Ad quod verbum, Iesu potentissime, illi supini in terram, retrorsumq; ceciderunt. Senserunt nimirum, si voluissent sapere, contra te nihil se posse, nisi permitterentur, & nisi tu ipse velles: quandoquidem ne cognoscere te quidem potuerunt, tantum absfuit, vt capere læder eue(niti tua permissione) te valuissent. Dulcis Iesu, occasionem illis si conuerti respiceretq; voluissent, præbere voluisti ad salutem, nobisq; simul ostendere, quàm voluntarius pro nobis ad patientiam ire: quandoquidem obuius hostibus ibas, & his prostratis nihilq; potentibus, ab oculis eorum non recedebas, sed surgendi facultate concessa, iterum illos quem quærent interrogans, iterumq; te illis significans, tandem quo etiam cognoscere te possent, copiam illis fecisti.

¶ *Pro resignatione ad quauis aduersa, Precatio.*

Christe

Christe Iesu, da mihi resignatum obuiumq; habere animum in omnia tua beneplacita, & aduersitates non fugere, sed alacriter humiliterq; illis occurrere, proq; tui amore hilariter eas amplecti, & æquanimiter ferre, Amen.

Iudas accedens ad Iesum, dixit: Aue Rabbi. Et osculatus est eum. Matthæi XXVI.

Theoria XIV.

Mansuetissime Iesu, in illa hora captionis tuæ instantis, dum hostibus dedisses licentiam, suam in te malitiam crudelitatemq; exercendi, accessit te fraudulentus dolosusq; proditor tui Iudas, qui hostibus tuis hoc signum prodicionis dederat, vt is quem ipse oscularetur, Christum esse agnoscerent. Accessit itaque simulator pessimus, te latere putans infidelitatem suam, & dedit tibi osculum, dicens: Aue Rabbi. Heu bone Iesu, & quid tu eius secreta sciens, faciebas? Nunquid indignaberis? Num à te illum fugabas? Nunquid beneficia illi tua exprobrabas? Minime. Verùm hoc quod nos quoque inimicis nostris exhibere volebas, fecisti, caput inclinasti, memorq; fragilitatis humanæ, suauitatem dilectionis in vultu, moribus & animo exhibuisti, osculandum te præbuiisti, benigne amicum ne desperaret vocasti, peccatum quoque suum vt agnosceret & in gratiam tuam redire quæreret, simulatam eius amicitiam, reuera autem prodicionem, te non latere demonstrasti.

Aduersus quamuis maleuolentiam & rancorem ad inimicos, Precatio.

AH Iesu optime, pro ineffabili hæc tua mansuetudine, pro indicibili suauitate atque amoris tui dulcedine, pro longanimitate & patientia, qua illum infidiantem tam benignè, tamq; diu sustinuisti, dilexisti, monuisti, atque quocumque rediret, blandum te illi exhibuisti, adoro, laudo & benedico te, obsecrans te per inestimabilem misericordiarum tuarum effluentiam, da mihi charitatem, pietatem, misericordiam & compassionem ad omnes, præcipuè autem ad inimicos, persecutores, aut nre calumniantes, vt illos pie supportem, ignoscam, nihil illis inaptem: sed orando & benefaciendo placare omnes studeam. Dulcis Iesu, infunde mihi perfectam charitatem, qua omnes inimicos perinde ac præcipuos amicos diligam. Nō sit quæso, nec inueniatur in corde meo vnquam amaritudo, maleuolentia, rancor, displicentia aut odium. Pijsissime Iesu, da mihi in simplicitate cordis, in pace & charitate, simplici corde omnium dicta & facta intelligere, boniq; consulere, adulantium tamen linguis & osculis non acquiescere, Amen.

Et cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum. Luc. XXII.

Theoria XV.

Christe Iesu, fons bonitatis & pietas ipsa, vnde nihil emanat nisi quod bonum est, vt potè pietas & misericordia. Quid enim aliud dulcis Iesu, à te processit vnquam, quàm misereri, parcere, compati, diligere, seruare, benefacere, consolari & redimere? Hoc in illa hora, etiam dum instaret tempus captiuitatis tuæ, in te emicuit, videlicet quàm non posses sustinere hostes tuos lædi, quibus omni tempore cupiebas benefacere. Siquidem dum adessent qui te caperent hostes tui & iam iamq; sacrilegas manus pararent, eum qui cæteris ferocius insistebat Petrus, exempto gladio, percussit, & amputauit auriculam eius dexteram.

cc

Verùm,

14.
Oscula.15.
Sanat.

Verum, tu pijsime neminem volens lædi, non solum Petrum arguens, prohibendo à percussione deterruisti, verum etiam percussum hominem, aurem illi restituens abscessam, sanasti: quo declarares te verè piùm ac misericordem, qui ne impijs quidem persecutoribus aliud præter beneficia præstare posses.

Pro misericordia compassioneq., Precatio.

Ah bone Iesu, hac compassione tua quid dulcius? Quid tua desiderabilius erga nos charitate? Noli igitur quæso, pie Iesu, memor esse iniquitatum mearum, neque ingratitude: quia & si memor esse voluisses, iam olim in inferno sederem. Sed facias quæso misericordissime Iesu (per omnes miserationes tuas obsecro te) vt misericordiam & gratiam inueniam apud te in oculis tuis. O misericordissime Iesu, miserere mei, aufer iniquitates meas, da mihi cor purissimum atque pijsimum, vt ego quoq; faciam misericordiam cum omni proximo, eiusdem necessitates omnes, sicut fidelissima mater, in corde meo portans, atque compatiendo, subueniendo, excusando, supportandoq; latissimæ & viscerosæ charitatis affectum omnibus semper impendam. Dulcis Iesu sana cor meum, vt nunquam alius in me inueniatur affectus erga proximum, quàm clementiæ, compassionis, & charitatis, Amen.

Et adhuc Iesu loquente, ecce turba, & qui vocabatur Iudas, vnus de duodecim, antecedebat eos, & appropinquauit Iesu vt oscularetur eum. Iesus autem dixit illi: Iuda osculo filium hominis tradis? Luc, XXI.

Cohors ergo & Tribunus & ministri Iudæorum, comprehenderunt Iesum, & ligauerunt eum. Ioan, XVIII.

Theoria XVI.

16.
Captum.

Recordare pijsime Iesu, horrendæ illius captiõis tuæ, cuius à corde quoque meo ne vnquam recedat memoria, tu facito clementissime Iesu. Semper ob oculos cordis mei versetur hostium tuorum crudelitas, & ediuersò tua admirabilis erga illos mansuetudo. Heu benigne Iesu, quomodo te capiendum iniquitatis ministri inuadunt? Siquidem memores, quod paulò ante in terram ad vnũ respondētis verbum corruerant, inde maiori irarum sunt stimulo perciti, & dum quasi de iniuria se volunt vlcisci, atroci vultu, oculis minacibus, furenti animo, impetuoso clamore, sonoq; terribili sacrilegas tibi manus iniecerunt. Heu Iesu bone, quot conuitijs, quot iniurijs tuam innocentissimam vitam, n̄ aiestate meq; diuinam blasphemantes, non aliter, atque agnum lupi te circumuallabant. Et cum sic furerent, cæderent, traherentq; te, quid tu interea innocentissime agebas? profectò nil aliud, quàm quod agnus mitissimus, qui ducitur ad immolandum, tacebas sustinens, nec aperiens os suum. Et quamuis tu omnia sic pati volebas, pro tuis tamen sollicitus, imperabas vt abire finerent illælos.

Pro spiritali captiuitate, Precatio.

Ah pijsime Iesu, placeat tibi quæso me tua dulcedine capere, captumq; possidere: placeat tibi quoque cor meum replere perfectissimam mansuetudine, patientia, mititate ad omnes, vt absque murmure, absque rancore, absque renisu sensualitatis quæcunque aduersa de manu prouidentie tuæ suscipiam, & pro tui amore desideranter eadem gaudenterq; sustineam.

Mini-

Ministri comprehenderunt Iesum & ligauerunt eum. Ioannis XVIII.

Theoria XVII.

Iesu bone, licet omnem malitiam suam vim in te exercerent impij, credendo, illudendo, impropere doloq; non tamen satisfacere suam potuerunt malitiam, nisi etiam veluti aut mago, aut malefico, aut certe impotenti, utpote quem vincula tenerent, tibi manus ligarent. Neque enim ibi dolor tantum, sed blasphemia etiam in hoc tibi fuit irrogata, quasi virtus tua foret infirmior, quam ut vincula solueret.

17.
Fune ligatus

Pro ligatione spirituali, Precatio.

Pro ijs dulcissime Iesu singulatim te benedico, adoro & tibi gratias ago, oroq; ut tu me semper ligatum teneas, possideasq; totum. Dulcissime Iesu, inter omnia tentamenta, inter omnes inimicorum fraudes ac infidias triplici hoc funiculo (qui difficile rumpitur) fidei, spei & charitatis, me ligatum teneas, perpetuoq; à vinculis peccatorum me absolvas ac munias, Amen.

Discipuli eius relinquentes eum, omnes fugerunt. Mar. XIV.

Theoria XVIII.

Christe Iesu, pastor & magister bone, curris fortitudinis, spes & refugium omnibus ad te clamantibus, qui tribulatum solum cognoscis gemitum, qui desolatis omnibus atque ad te confugientibus, te exhibes tutorem & praesidium. Iam tamen ipse inter hostes derelictus es, solusq; manes, amicis omnibus abs te fugientibus. Benedico igitur te piissime Iesu, quod ad eum omnem tibi consolationem abesse & vndique contristari voluisti. Quomodo enim cor tuum piissimum potuisset non vulnerari, cum videres charissimos discipulos tuos, amicos tuos, filios tuos, eos quos de mundo elegeras, de quibus etiam non multo ante fueras gloriatus, quod ipsi essent, qui permansissent tecum in tentationibus tuis: quando inquam, hos quoque videres à te fugere, & te inter captiuantium manus sacrilegas solum derelinqui? Heu bone Iesu, pastor clementissime, quantum doluisti super hac infirmitate & scandalo tuorum discipulorum? Quantum compatiebaris eorum desolationi (& quam praedixeras illis) dispersioni: videns te quoque ab omnibus notis derelictum, separatam, desolatum & ferocissimis inimicis conglobatum?

18.
Fugientes

Pro constantia & fortitudine in aduersis, Precatio.

Heu bone Iesu, quantum dolebant pariter tui discipuli, videntes te carum, tam impiè tractari, quantum dolebant erubescere suam fugam & dispersionem, quantum plangebant à tam dilecto magistro, cuius amore totum mundum reliquerant, sui separationem. Heu Iesu piissime, quid est homo à te non confortatus? Quid est homo si tu illum non custodis & protegis? Hi discipuli tui paulo ante ad eum feruentes erant, ut pro te in carcerem ac mortem ire sese paratos sponderent, & modo, tametsi nemo illos (quia prohibueras) laedere potuisset, à te fugiunt. Christe Iesu, hæc infirmitas eorum fuit, in qua tu eos (licet charissimos) dimisisti, quo sese cognoscentes humiliarent, & aliorum infirmitatibus compati discerent. Sciremus præterea nos quoque neminem debere præsumere, sed timere: disceremus postremo, quàm nihil prorsus est ex seipso

cc 2 homo,

homo, & qui super seipso stat, omninò non stat. Tu ergo solus virtus & fortitudo nostra: quem rogo per pietatem cordis tui, confirma me gratia tua inamissibili, propter nimiam instabilitatem & infirmitatem meam, vt non solum non velim, sed nec possim etiam à te fugere seu recedere, voluntate mea in te charitate perpetua radicata & confirmata. Dulcis Iesu, non finas etiam me aliorum infirmitates spernere, aut iudicare, sed iuuare: nec indignari proximo, sed compati, satagatq; vt tu solus in omnibus honorificeris, Amen.

¶ Adduxerunt Iesum ad Annam primum, Ioan. XVIII.

Theoria XIX.

19.
Annas.

Mitissime Domine Iesu Christe, post tui captionem illam truculentam, quā-
tis quæso clamoribus, quanto tumultu, quibus iniurijs, quot verberibus,
inimici tui te traxerunt, impuleruntq; ducentes te in tenebris ad Annam
vinctum atque ligatum? vbi inter eundem interdum cadebas, quia ligatæ erant
tibi manus. Heu quàm bestialiter pedibus te calcant atq; protrudunt, nihil præter-
mittentes, quod putarent tibi fore, aut ad iniuriam, aut ad contumeliam. Hoc mo-
do coram Anna Pontifice armati te protractum statuunt, multis falsis criminatio-
nibus te accusantes. Stas itaque ante Pontificem superbum ac tumidum tu humi-
lis, verecundus, atque ab eodem quasi vilis homuncio despectus.

Pro morum reformatione, Precatio.

Ah bone Iesu, quanta est patientia tua, quanta mansuetudo: Neque enim resi-
stis dum caperis, dum ligaris non murmuras, non maledicis dum traheris,
sed vadis mansuetus vt agnus, sequeris obediens, pateris innocens, despiceris
humilis. Ah pie Iesu, iuxta hos sanctissimos mores & virtutes tuas, reforma &
transforma in te quæso, quicquid reliquum est vitæ meæ, Amen.

¶ Vnus ministrorum dedit alapam Iesu. Ioan. XVIII.

Theoria XX.

20.
Alapâ ferr.

Iesu pijsime, offero nunc ante oculos summæ maiestatis tuæ, commonefaciens
te illius alapæ, quam pro me in domo Annæ suscepisti. Siquidem interrogatus
à Pontifice inflato ac tumido, de tua doctrina atque discipulis tuis, cum vere-
cundè sapienterq; eidem respondiisses, astat seruus Pontificis, adulator pessimus,
qui alapam tibi dedit grauisimam: quam tu Dominus rex cœli ac terræ, licet à
nequissimo nebulone, patienter sustinens, non solum non maledixisti, sed nec
comminatus es illi, verùm dulciter rationem reddens verborum tuorum eidem
respondisti.

Pro iniuriarum patienti perpeffione, Precatio.

Ah pijsime Iesu, da mihi obiurgationes iniustas, iniuriarumq; alapas humi-
liter sustinere, non reniti, non contendere, non murmurare aut quærulari,
non disputare, sed æquanimiter, hilariterq; sustinere, atque ijs huiusmodiq;
alijs multo grauioribus memetipsum dignū iudicare. Domine Deus meus, da mihi
super lingua mea custodiã, vt nullus sermo de ore meo procedat, qui te offendat,
aut qui proximum lædat, noceat aut cõtristet. Dulcis Iesu, pro te, pro suaue gloria
quando loquendum est, fac vt non taceam: porrò vbi res propria agitur, me ipsum
non excussem nec defendam, sed tibi plena confidentia & me & mea omnia com-
mittam, Amen.

Petrus

Petrus cœpit detestari & iurare, quia non nouisset hominem. Matthæi XXVI.

Theoria XXI.

Accedit tibi ô misericordissime ad hæc cordis alia non minor afflictio, quod prædilectum discipulum tuum, quem caput & principem constituere volebas omnium, sensu tentationi iuccubuisse: & licet præmonueras atque prædixeras illi lapsum suum, timore victum, te cum iuramento & sui execratione ter negasse. Verùm licet cadere eum permississes, haud quaquam tamen potuit se ineffabilis misericordia continere, quin benigno clementissimæ diuinitatis tuæ respectu ipsum ad cor, ad sui cognitionem, ad verborum denique tuorum rememorationem, reduceret. Vnde conuersus atque compunctus, recessit à loco vbi deliquerat, & fletit amare. Flenit quod tantam patrasset infidelitatem erga suauissimum magistrum, adeo feruenter dulciterq; amantem.

Heu benignissime Iesu, quid faciam ego, qui non semel aut ter, sed absque numero te negaui, præferens vilem delectationem amoris tuo? Multiplicatae sunt profecto iniquitates meæ supra multitudinem arenæ maris, & tamen eheu me miserum, quod interim durum non scinditur cor meum. Ah igitur bone Iesu, deducant oculi mei lachrymas per diem ac noctem, & non taceant. Sint mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, quod tam amandum, tam fidelem, tam pium, tam denique misericordem patrem, Deum ac redemptorem meum, sciens atque vltro tam multipliciter offenderim. Merito non audeo oculos meos leuare in cœlum præ confusione, qua totus factus sum vilis, despicibilis & abiectus. Pie Iesu, ô dulcem illum respectum, ô virtuosum intuitum, quo gratia tua in corde delinquentis illuxit. O quàm nihil sumus nos absque te. Si tu dissimulas pie Iesu, quid sumus nisi peccatum, & esca inferni? O ineffabilem bonitatem tuam, ô inexhaustibilem misericordiam, qua nos tam frequenter, tamq; multifariam respicis ingratos. Respexisti oculo misericordiz tuæ Petrum, & ad fletum pœnitentiæ per memoriam dulcedinis tuæ reduxisti. Neque enim, vt Iudas, desperauit, sed memor abundantiz miserationum tuarum, quàm sæpè expertus in omnes, viderat, pietati tuæ confusus ad secretum confugit, & lamentis pœnitentiæ te reconciliare studuit.

Pro lachrymis veræ pœnitentiæ, Precatio.

Misericordissime Iesu, respice me quoque eodem oculo misericordiz tuæ, quo Petrum delinquentem respexisti. Illumina tenebras cordis mei lumine gratiz tuæ, vt peccata mea omnia, quibus te miser negaui, clarè cognoscam, detestatione sancta odiam, ingratitude & malitiam meam ex intimo cordis desiccam, atque tui contemptum super omnia plangam. Ah bone Iesu, quando verè pœnitebo? quando incipiam detestari omne quod tibi displicet? Quando ante faciem tuam incôsolabiliter lugebo, quod tibi tanto tempore displicuit, quod te reliqui, vadens post concupiscentias meas? Iterum atque iterum rogo te Domine misericordissime, scinde, vulnere & penetra cor meum, fac vt lugeam peccata mea, da mihi lachrymas veræ contritionis, compunctionis, viscerosæ compassionis & feruentissimæ dilectionis, quibus non requiescam, donec me sentiam ad te patrem misericordiarum receptum. Quod vtinam dulcissime Iesu mihi præstare digneris, & nunc & in hora mortis meæ: videlicet vt totus tibi reconciliatus & purgatus, ad te absque mora venire merear, Amen.

22.
Ad Caiphā.

Theoria XXII.

Heu benignissime Iesu, recolo nunc iniuriosam illam tui deductionem ad Caiphā, vbi Pontifices senioresq; Iudæorum sese congregauerant, ad dolosum consilium consingendum, quo te ad mortem ignominiosam perducerent. Sæpè hoc idem ante desiderauerunt, sæpè tentauerunt, quomodo te occiderent, at nequierunt, quia nondum venerat hora tua, & nemo potuit tollere animam tuam, nisi tu ipse poneres eam. Hæc itaque hora tenebrarum & potestas fuit caliginis, cui propter nos pie Iesu te vltro subdidisti. Itaque congregati gaudebant, quod in potestate te sua haberent, & veluti canes vehementer sitientes sanguinem, et ipsi quærebant quomodo te interficerent. Porro tu in medium eorum adductus, demisso capite & verecundus stabas, tacebasq; & audiebas eos, qui toruis oculis, minaciq; vultu omnia tibi beneficia exprobrabant, & te stantem contemnebant, gaudentes atque improperantes, quod in suis iam te manibus vinctum haberent.

Pro sancto odio sui, Precatio.

Dulcis Iesu, fac me in omni opprobrio, & in omni contemptu meipsum gaudere. Quod ut possim clementissime Iesu, infunde mihi perfectam meipsum cognitionem, odiumq; sanctum, quo meipsum solum perfecte contemnam, & ex animo ab alijs contemptum & iniurias pati gaudeam. De omnibus verò alijs bene sentiam, illisq; veræ charitatis affectum, beneficia & obsequia semper impendam, Amen.

Principes & sacerdotum quærebant falsum testimonium contra Iesum, vt cum morti traderent, &c. Matthæi XXVI.

23.
Testes.

Theoria XXIII.

Patientissime Iesu, qui stetisti ante faciem Pontificis & seniorum, quasi is qui nullam habet potestatem aut virtutem. Nam cum multas contra te iniquas impij accusationes adferrent, quando interrogationibus multis tibi erant vehementer molesti, cum deniq; testimonia multa quærebant aduersum te, tu pie Iesu tacebas ad omnia. Sciebas enim, quia quicquid fuisses loquutus, mox in calumniam verteretur. Sciebas quoque quod nihil aliud quærebant, quam vt respondendo diceres, vnde te apud Pilatum accusandi haberent speciem. Prouocabant enim idcirco te ad loquendum, quo innocentem capiant in sermone. Eam ob rem subornant iniquos testes, qui te accusent: sed inconueniens erat testimonium eorum. Heu mitissime Iesu, quam patienter, quam æquanimiter, & quam tranquillo corde hæc omnia sustinisti.

Pro taciturnitate inter calumnias & accusationes, Precatio.

Pro hac igitur taciturnitate tua, pro mititate tua, adoro, benedicq; te, & gratias ago tibi benedicte Iesu, & oro te, da mihi ad omnia conuitia, ad improperia, ad calumnias, ad accusationes iniquas, ad falsa testimonia, & in quacunq; aduersitate humiliter æquanimiterq; tacere, tibi omnia committere, & in silentio salutare tuum, hoc est, gratiam & consolationem tuam expectare, Amen.

Prin-

Princeps sacerdotum scidit vestimenta sua dicens: Blasphemauit.
Matthæi XXVI.

Theoria XXIV.

Heu Christe Iesu, cum itaque multa forent hostes machinati, quo prouocarent te ad loquendum, qui tacebas, Caiphas de sede sua furore agitatus, exiens: *Aduro, inquit, te per Deum viuum, dic nobis, si tu es Christus.* Tu pie Iesu diuinitatis nomen audiens, ne illud videreris contemnere, sapienter, humiliterque illis veritatem confessus es, dicens: *Tu dicis, quia ego sum.* At ille mox quod expectabat ratus se inuenisse, pro simulata religione vestimenta sua scidit, exclamans: *Blasphemauit.*

Pro diuini nominis reuerentia, Precatio.

Heu bone Iesu, blasphemi isti, qui centies milliesque nomen sanctum tuum blasphemauerunt, tibi blasphemix crimen impingunt. Quanta est innocentia tua, quanta mansuetudo, quanta animi tranquillitas? Nihil enim asperum loqueris, non animo indignaris, quia impiorum iudicio te totum propter me, & diuina maiestas, submittis. Dulcis Iesu da mihi, vt tui blasphemiam, irreuerentiam atque contemptum ex omnibus exceret medullis, vt nomen sanctum tuum ex toto corde meo, ex omnibus viribus animæ, ac desiderijs meis cupiam exaltare, & exaltari illud apud omnes, me ipsum verè despici propterea, & iniuria affici, quo laus, honor, gloria & beneplacitum tuum crescant, & in omnibus proficiant, Amen.

Eccenunc audistis blasphemiam, Quid vobis videtur? At illi dixerunt: Reus est mortis. Matthæi XXVI.

Theoria XXV.

Dvleis Iesu, quam flebile est audire calamitatem tuam, & temeritatem quam tibi iniquis tulisti in demo Caiphæ. Siquidem mox vt adiuratus tu diuino nomini honorem tribuens, respondisti, Pontifex, occasione quam quaesierat ex verbis tuis sumpta, statim subintulit, iudicans te blasphemasse, ipsoque sententiam impiorum consulente, *reus, inquit, est mortis.*

Aduersus suspiciones peruersæ, iudicia, Precatio.

Ah bone Iesu, quam iniquus iudex, quam peruersi assessores, quam falsi testes te circumualent, Damnaris ad mortem, in quem non cadit iniquitas, tu vitæ & mortis author. Tu iudex viuorum & mortuorum, iudicaris mortis reus. Quid fecisti bone Iesu, quid fecisti, vt tali sententia ferireris? Tu non peccasti, sed ego peccaui. Veruntamen tu omnino vt charitate & misericordia plenus agnoscereris, peccata mea super te suscepisti. Ex me igitur procedit, vnde tu mortis reus diceris. Dulcis Christe Iesu, aufer à corde meo suspiciones omnes malas, & da mihi vt neminem ego neque damnum neque iudicem: aliorum verò iudicia humiliter patienterque supportem, Amen.

Palmas in faciem eius dederunt, dicentes: Prophetiza nobis Christe: Quis est, qui te percussit. Matthæi XXVI.

26.
Cæcus.

Theoria XXVI.
Christe Iesu, benignissime, gloria & corona Sanctorum, Angelorum deus & pulchritudo, quare non scinditur cor meum tristitia & mœrore, quando- quidem tot passionum, tot opprobriorum, tot confusionum, totq; vulnerū & liuorum tibi causa extitit? Siquidem cum à Pontificibus, Iudæorum senioribus esses damnatus, ministri eorum quasi reprobum & maledictum omnibus pœnis & contumelijs te affecerunt. Nam cæciderunt te in faciem tuam, dantes alapas; nec leues, sed validas, vnde è naribus sanguis potuit emanare.

Pro deuotione vera, Precatio.

Heu amabilissime Iesu, quomodo tam gratiosam faciem potuerunt alapis cædere, quam sancti eorum patres olim Prophetæ & Patriarchæ tantopere desiderarūt videre? Pijsime Iesu, heu quoties ego tibi alapas in faciem, quātum in me est, dedi, te cædens, te contemnens? Da mihi quæso profundissimam humilitatem, infunde deuotionem & reuerentiam affectuosissimam, qua omni in loco tuam præsentiam cogitem, venerer & diligam toto corde, Amen.

Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum cæciderunt. Mat-
thæi XXVI.

Theoria XXVII.

27.
Conspuitur.

Hvillime Iesu, quomodo sic elegisti propter me fieri opprobrium hominū & abiectio plebis? Nam inimicis tuis hoc nequaquam satis erat, quod cæde- bant faciem tuam, quod blasphemum, quod reum quoque mortis te dice- bant, nisi putentia etiam phlegmata ac sputa in faciem tuam iactarent. Erat enim illis consuetudo, quos abiectissimos, vilissimos, omnique odio dignos iudicabant, in eorum faciem spuere. Atque ideo vehementi odio te contemnebant & detesta- bantur. Conspuebant enim faciem tuam, faciem scilicet illam, quæ plena erat gra- tiarum, faciem tot gemitibus & suspirijs patrum desideratam, videlicet clamanti- um: *Ostende nobis Domine faciem tuam, & salui erimus: in quam desiderant Angeli pro- spicere.*

Psal. 79.
1. Petr. 1.

Pro puritate simplicitatq; animi, Precatio.

Ah bone Iesu, pro hac iniuria, pro immunditia & fetore, pro denique abo- minatione nobilissimæ complexionis tuæ ad huiusmodi, ediuersosq; pro mi- tissimam voluntariatq; patientia tua adoro, laudo, benedico te, & gratias tibi ago. Obsecro etiam te per eandem mansuetudinem cordis tui, da mihi faciem tuā, vbi signatum est super nos lumen vultus tui Domine, non conspuere, sed seruare immaculatam conscientiam, & concupiscentijs, delectationibus cogitationibusq; tam carnalibus, quàm vitiosis non inquinari. Da mihi mitissime Iesu castitatem mentis & corporis, puritatem ac simplicitatem cordis, quibus totus perfectissi- meq; tibi placeam, Amen.

Cœperunt quidam conspuere eum, & velare faciem eius. Marc,
XIV.

Theoria XXVIII.

28.
Velant.

Benignissime Iesu, qui scrutaris renes & corda, cuiusq; oculis omnia sunt nuda & aperta (vtpotè cui patet omne secretum) quàm gravis erat hæc contumelia, quod vici impij & illusoires ad blasphemandam diuinitatē tuam, qua

qua scis omnia & intelligis, circumligantes velo oculos tuos operuerunt, & deridentes te, dixerunt *Prophetiz a nobis Christe, quis est qui te percussit?* Interea verò percussērunt, alius in faciem dans alapam, alius pugno, alius colapho cædens, alius deniq; per barbam, alius capillis te trahebat, quasi dicerent finguli: *Propheta magnus es, secreta nosti cordium, arcana facere potes manifesta: dic nobis, quis te (dum simul omnes cæderent) percussit?*

Pro casto filialiq; timore Dei, Precatio.

MI Domine, hæc olim passus es ab impijs, sed nihil eo minus pateris ab iniquitate infidelitatemq; mea, qua aded temere superbeq; delinquo, quasi tu non fore praesens, aut nō videres, & quasi velo circumligati forent tibi oculi. Da igitur mihi suavissime Iesu, timorem tui filialem, ac castum, quo vigilantissime stem super conscientia mea, humillimeq; per tui nominis inuocationem omnes tuos instinctus obseruem, prudenter discernam, perficiamq; semper tuum beneplacitum obedientissime, strende, atq; feruenter. Iterum rogo te liberalissime Iesu, quia medicus & pauper sum ego, vt excites ignauiam meam, vigilantissimumq; me facias omni tempore & loco, ad reuerentiam tuæ diuinæ praesentiae meditandam ac sentiendam, cum omni humilitate & dilectione, Amen.

Et alia multa blasphemantes, dicebant in eum, Lucæ 22.

Theoria XXIX.

PRæter hæc, patientissime Iesu, alia multa blasphemantes te, dicebant atq; agebant impij, per totam noctem illudentes tibi. Heu bone Iesu, quid agebant ^{29.} Fert multa. in te? Genas tuas veiticabāt capillis te & barba trahebāt, pedibus trudebant, aliaq; multa quæcunq; poterant excogitare, tam absurda, tam grauiatq; vt Evangelistis verecundia esset ea scribere. Crudelissimi enim nebulones rotam noctē in pennis tuis expendere cupiebant, ac pennis tuis se satiare: vnde dentibus in te fremebant, verbis comminabantur, sublannantes ac blasphemantes.

Aduersus vitiosas affectiones, Precatio.

HEu pie Iesu, quanta pro me pateris tu, cum mihi aded sit molestum, vel minimum quid pati pro te. Quare o amabilissime Iesu, tuæ misericordiae me totum commendo: quia nulla est virtus mea, nullus ergate amor, nulla constantia in me. Cupio esse despectus, incognitus, ac vilis reputari: sed desiderium est futile, & inanis voluntas, quam diu bone Iesu res ipsa non sequitur. In ipso nanq; tentationum occurſu, mox vbi probari debeo, voluntas desigit, omneq; propositum meum succumbit. Praeueni igitur me dulcis Iesu in benedictionibus tuis, reple me dulcedine gratiae tuæ, quæ cor meum purget, purumq; seruet ab omni affectione vitiosa, ab omni suspitione mala, ab omni cogitatione impura, & ab omni amaricatione, & inuidiositate. Repleat quoque cor meum, suavissime Iesu, & totum me possideat castissimus feruentissimusq; tui amor, qui totum me in te transformet, totum absorbeat, tibiq; me perpetuo inseparabiliter & inauertibiliter yniat, Amen.

Et surgens omnis multitudo eorum, cum vniuerso consilio, vincentes Iesum, victum duxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato præfidi. Adducunt ergo eum ad Caipham in prætorium. Erat autem mane. At illi non introierunt in prætorium, ne contaminarentur, sed manducarent pascha. Matthæi 29, Marci 15. Lucæ. 23. Ioan. 18.

Theoria XXX.

30.
Pilatum.

Heu Iesu pijsime, cuiusmodi noctem tu sensisti, quam totam in contumelijs, alapis, improprijs, ludibrijsq; patiendis transegiſti, dum mane factò, congregato consilio seniorum, omnium Pontificum & Phariseorum, sententia quam Iudæorum pauciores nocte statuerant, ab vniuerso eorum cætu firmaretur. Itaque mane denuò interrogatus CHRISTVS ne sis, aut filius Dei, humiliter respondiſti, confitendo veritatem. Quapropter etiam denuò ab omnibus, nimirum conspiratoribus, es damnatus atq; mortis reus pronuntiatus. Mox igitur (quia vehementer sitiebant mortem tuam) ad Pilatum victum (quod signum erat iudicij mortis) te perducebant, sic turpiter cæsum atque consputum, vt vix eſſet in te vnde posses agnosci. Et quia nullam causam aduersus te habebant mortis, dolosi ac versipelles interrogati à Pilato, quàm accusationem aduersus te haberent: *Si non eſſet hic, inquit, malefactor, non adduxissemus eum tibi:* hoc est, tam religiosi sumus, tam sapientes ac iusti, vt meritò soli nostro examini crederes, nihil vltra interrogans: quandoquidem nostræ non est consuetudinis, innoxios damnare. O cæcam, ô simulatam, pie Iesu, inimicorum tuorum conscientiam. O stoliditatem nimiam, quasi nihil plus interrogaturus Pilatus, ad eorum duntaxat verba, hominem inauditum punire deberet.

Aduersus iudicia temeraria, Precatio.

Ah bone Iesu, vnâ petitionem precor à te, non confundas quæso faciem meam. Fac dulcissime vt neminem ego iudicem, neminem spernam, & aliorum iudicia non timeam, sed humiliter patienterq; sustineam, Amen.

Accusabant Iesum summi sacerdotes in multis, Marci 15.

Theoria XXXI.

31.
Accusant.

Offero tibi nunc pijsime Iesu accusationes illas iniquorum ante faciem Pilati, coram quo te seductorem, Cæsaris mandata prohibentem, atq; qui regem te feceris calumniantur. Denique alia multa iniqui contra te mentiebantur, ad quæ omnia tu tacebas. Stabas autem ante iudicem demisso capite humilis, & quasi omnium fores reus, verecundus. Omnium nanque & singulorum peccata in te susceperas, idè pro omnibus etiam peccatis nostris verecundiam sustinebas.

Pro patientia ad accusationes & vituperia, Precatio.

Benignissime Iesu, da mihi accusationes & vituperia hominum libenter sustinere, non irasci, nec propterea indignari: sed humiliter poenitere, feruenter emendare, & omnibus me subdere, Amen.

Pilatus

Pilatus audiens quod Iesus homo Galilæus esset, misit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus: Herodes autem viso Iesu, gauisus est valde. Erat enim ex multo tempore cupiens videre eum, eo quod audierat multa de illo, & sperabat aliquod signum videre ab eo fieri. Interrogauit autem illum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondere. Stabant autem principes sacerdotum & scribæ constanter accusantes eum. Vt cognouit autem quod Iesus de Herodis potestate esset, misit eum ad Herodem. Lucæ 23.

Theoria XXXII.

Heu mansuetissime Iesu, pòst multas Iudæorum accusationes, contra tuam innocentiam, coram Pilato, aut incongruè adductas, aut mendaciter confictas, pòst longam etiam interrogationem & examinationem iudicis, tandè quasi malefactor pessimus, & morti obnoxius, ad superbissimum Herodem es adductus. Heu bone Iesu, quàm crudeliter tunc es susceptus ab inimicis tuis, heu quàm viliter tractaberis. Quibus verberibus & blasphemijs es affectus, præsertim cum voluntatem suam non obtinuerint, quam sperauerant, apud iudicem Pilatum. Cum magno itaq; clamore, cum armorum strepitu, cum derisionibus, per ciuitatem ductus es ad Herodem, vbi nihilo secius quàm apud Pilatum, obstinatissimè Iudæorum seniores accusauerunt.

Pro refrenatione lingua, Precatio.

Ah pie Iesu, obsecro te per misericordiam tuam infinitam, custodi & refræna linguam meam, ne vnquam in verbo aliquo detractorio excedam, ne verbo aliquo proximi charitatem lædam. Christe Iesu, da mihi silentium oris & cordis potissimè conseruare, ad inutilia, quæ rufosa, mundana, carnaliaq; non defluere, sed ab omni verbo otioso continere. In hoc tu me rege & protege pie Iesu, quia pauper & infirmus ego sum. Amen.

Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo, & illudit indutum veste alba. Lucæ 22.

Theoria XXXIII.

Sapientia Patris Christe Iesu, adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago, pro humilitate, pro taciturnitate, pro patientia deniq; tua, quam in domo Herodis exhibuisti. Ibi enim multis criminationibus te populo tuo accusante, tu ad omnia tacebas. Herodes præterea curiosus, gaudens te exceperat, speransq; se abs te signum videre, multis te interrogauit sermonibus: ad quos dum nihil responderes (quia sicut tempus fuerat docendi & operandi signa: ita nunc patiendi quotq; erat & tacendi) ceu fatuum te habuit, cum omni item exercitu suo te spreuit, alba veste induit, illudit, ac illudendum te præbuit.

Aduersus derisiones detractionesq; aliorum, Precatio.

Heu pie Iesu, omnis quæso superbia discedat à me, deserat me omnis vel species vanæ gloriæ, vt verè humilis tibi placeam, & derisiones detractionesq; aliorum non timeam, imò sperni & vilipendi cupiam. Amen.

ff z

Herodes

Theoria XXXIV.

Redit. ^{34.}

Sap. 8.

Sap. 11.

Recordare nunc pijsime Iesu, postquam nullum volebas signum operari (quia mori propter nos, non à morte liberari veneras) Herodes in veste alba (quæ fatuorum erat) ad Pilatum te remisit. Heu sapientia æterna, quæ attingis à fine vsq; ad finem fortiter, disponisq; omnia suaviter, tu qui vniuersum ex nihilo mundum creasti, quicq; in pondere & mensura gubernas & contines omnia, illuderis vt fatuus. Heu obedientissime Iesu, quàm præclara, quàm eximia est patientia & humilitas tua, qui in inimicis tuis crudelissimis obedis. Nam secundùm voluntatē eorum vadis & redis, de iudice quoq; ad iudicem duci & reduci, non absq; magna iniuria & ignominia, te permittis. Siquidem vadis sicut agnus qui ducitur ad victimam, & dum subannaris, dum illuderis, dum deniq; percuteris, non contradicis.

Pro felici ignorantia stultitiæq; Precatio.

Heu quas gratias agam, pie Iesu, pro tam crebris magnisq; fatigationibus, pro violentis hostium impulsibus, pro tractibus molestissimis, pro opprobrijs deniq; & contumelijs cōtinuis, quibus per vicos & plateas ciuitatis cū derisivo clamore fuisti ad Pilatū reductus, infamatus, atq; vt fatuus monstratus, ac illudendus omnibus exhibitus. O mi Iesu amabilissime, quanto factus propter me tu es vilior, tanto mihi es charior. fac quæso me ad omnia huius mundi stultum, insensibilem & mortuum, vt quæ sursum sunt, & ea sola, sapiam, nihil extra te Domine sciam. Tu solus sapientia mea, pulchritudo mea, virtus mea, amor meus, gaudium meum, delectatiō mea. Tu vnus & solus quem quæram, quem diligam, quemq; purè intendam, ex toto corde meo in omnibus, & super omnia. Satis diu hæcenus à te aberravi, fac ad te redeam suavissime Iesu, tibiq; inseparabiliter inhæream, Amen.

AD TERTIAM HORAM.

Congregatis sacerdotibus, principibus & pharisæis dixit cis Pilatus: Quem vultis vobis de duobus dimitti? Barrabam an Iesum, qui dicitur Christus? Matth. 27.

Theoria XXXV.

Alter ab illo ^{35.}

Amabilissime Iesu, adoro, laudo, & benedico te pro ignominia illa maxima, & ingenti contemptu, quem pertulisti à Iudæis. Siquidem reductus ad Pilatum, cū ab eodem agnoscereris innocens, & per solam invidiam traditus, volebat ille te liberare à morte, vt vel ob celebritatem festiuitatis, quæ instabat & propter priuilegium quod concessum fuerat Iudæis, vita tibi donaretur. Atq; idē cum homicida, & insigni odiosissimoq; latrone te praposuit populo, ratus illius pessimi hominis flagitia, & Iudæorum erga ipsum odium esse tanta, vt libentius tibi quam illi optarent, cui parceretur. Ea propter Iudæos alloquens, post alia dixit: Est vobis consuetudo, vnum petere vinclum, atq; à morte liberum facere: quem igitur e duobus vultis dimitti? Barrabam, an eum, qui dicitur Christus? Vultis vt vobis Christum dimittam? clamauerunt seniores, simulq; omnis turba ad hoc instigata: Non hunc dimittas, sed Barrabam. Heu Iesu bone, quo mœrore tum affici potuit

potuit cor tuum, cum videres plebis tuæ erga te ingratisimæ odium aded obli-
 natum. Comparatus eras latroni pessimo à iudice; cum eodemq; simul propositus.
 Verùm à tuis, hoc est, à tua gente vilior, nequior, ac vita indignior quam latro vel
 insignis aestimatus es, aded vt nec nominatione te dignarentur, quomodo Barrabā
 nominauerunt. Sed odio te abominantes: *Non hunc, inquit, dimittas vrpote & vi-
 ta & nomine indignum.* Porro, Pilatus dum vehementer pro tui liberatione insta-
 re: *Quid, inquit, vultis igitur, vt faciam regi Iudeorum?* Si tantum beneficium la-
 troni impenditis, qui vestros necauit viuentes, quanto magis grati beneficium po-
 stulabitis ei, qui languidos vestros curauit, mortuos suscitauit? Exclamauit ad hæc,
 omnis populus: *Crucifigatur.* Hæc est merces tua bone Iesu, hoc præmium, quo labo-
 ribus beneficijsq; tuis plebs execranda respondet. Quomodo interea pie Iesu posset
 non vulnerari cor tuum, sentientis te regem angelorum, Deiq; filium aded despe-
 ctum, adeoq; haberi exosum, vt latronem vehementer pestilentem tibi plebs illa
 ingrata præferret: nec solum præferret, sed illum vita etiam donaret, te verò aded
 vita haberet indignum, vt ad amarissimū ignominiosissimūq; mortis genus ma-
 gnis vocibus postularer. Heu quam ignominiosum fuit, hoc verbum mox per ci-
 uitatem diuulgari: Latronem scilicet scelestum dimitti, te verò, qui habitus fueras
 populi saluator, atq; omnigenū infirmitatum curator, tanquam magum aut se-
 ductorem, aut quasi latrone pestilentiore inuentum, ad crucem postulari. Heu
 quam lugubris hic erat rumor in auribus pijsimæ matris, reliquorumq; amicorū
 tuorum. Heu quanto mœrore ac dolore beatissima Maria cor tuum virgineum
 maternūq; scindebatur, quando tam tumultuosæ ad crucem petitionis vox cun-
 ctorum ore in altum ferebatur, hoc est, quando benedictus vteri tui vnigenitus,
 quando creator & Deus tuus ad vilissimum crucis suspendium petebatur.

Pro sui cognitione humiliationeq; Precatio.

O Vtinam dulcissime Iesu, illumines cor meum illustratione gratiæ tuæ, qua
 perfectissimam veramq; cognitionem meæ vilitatis, infirmitatis, malitiæ,
 præsumptionis, cotiusq; nihilietatis mihi infundas, vt videam semper, atq;
 ex animo sentiam, quam nihil, nisi vilissimus maximusq; peccator sum: vnde cum
 sancto odio, dispicienciaq; me ex animo contemnam, nulli me creaturæ audens cō-
 parare, sed inferiorem, atq; per ingritudinē viliorē cunctis me credens esse. Hu-
 iusmodi etiā me perfecto desiderio optem gaudeamq; ab alijs pariter credi, ac pro-
 pterea vilipendi, quo mei contemptus, & amor tui per singula momenta simul in
 me crescant, roburq; indes accipiant. Omnia quoq; desideria humanæ laudis ac fa-
 uoris, omnes motus vanæ gloriæ, superbiæ, aut propriæ complacentiæ penitus in
 me euanescent. Dulcis Iesu, da mihi, atq; vtinam fiat, vt te præferam semper cun-
 ctis desiderabilibus, diligamq; in omnibus & super omnia, Amen.

Nudans expoliavit eum Ioel. 1.

Theoria XXXVI.

E Ia benignissime Iesu, ab omni creatura sit tibi sempiterna laus honor & glo-
 ria, pro humili castissimæq; erubescencia, pro innocentissima verecundia tua, ^{36.}
 qua nobilissimū cor tuū fuit persusum, dū ad populi seuitiam placandā à Pi-
 lato fuisti flagellandus militibus traditus, vestibus expoliatus, atq; totus sic nudus
 (quod pudicissimis quibusq; virginibus ipsa interdum morte molestius est) ante
 ff 3 oculos

oculos derisorum, cum ingenti contumelia constitutus. Causa enim erubescendi, licet non eadem fuerit in te, quæ est in nobis, nihilominus tamen, quia hanc quoque passionem, ut alias omnes absque peccato susceperas, fuisti (quod decebat virginem honestatem) maxime verecundus, & zelo pudicitie propterea, quod ab inimicis (quantum fuerat in illis) quomodoque illi putabant, iuxta eorundem æstimationem de honestate, contristatus.

Pro nuditate paupertateque, spiritus, Precatio.

Dulcissime Iesu, per fidelitatem suavissimi cordis tui, da mihi cor nudum & exoccupatum ab omnibus phantasys & imaginationibus, ab omni que cogitatione atque affectione vitiosa & otiosa, ut in vera paupertate & nuditate spiritus, in vera simplicitate & puritate mentis, tibi soli placere cupiam: imò tibi semper & perfectissime placeam & in hæcram, Amen.

Data sunt super te vincula & ligabunt te in eis. Ezechielis 3.

Conclusit me Deus apud iniquum, & manibus impiorum me tradidit, Iob, 16.

Theoria XXXVII.

17.
Stringunt.

Misericordissime Iesu, postquam corpus tuum speciosum præ filiis hominum totum nudatum, spectaculum præbuit inimicis, fuisti ad columnam ligatus: Ligabaris autem tanquam malefactor, ut magus & impotens, qui nullam haberet virtutem.

Pro vinculis virtutum, Precatio.

Heu bone Iesu, quæ te possent vincula tenere, nisi charitas te ligaret? Quæso igitur piissime Iesu, ut funibus fidei, spei & charitatis perfectissime perpetueque me tibi alliges, ut à te separari nequeam in æternum. Dulcis Iesu, dirumpe etiam in me vincula prave consuetudinis, omniumque vitiorum, ut nihil sit inter te & me medium, quod me à te elonget, nihil quod ad te accedentem impediatur, Amen.

Apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit. Ioannis 19.

Theoria XXXVIII.

18.
Cædunt.

Domine Iesu Christe elegantissime, & præ filiis hominum speciose, quas tibi nunc debeo gratias pro atrocissima acerbissimaque flagellatione tenerimi ac nobilissimi corporis tui? Quas lachymas fundam quæso piissime Iesu pro te simul ac pro me. Quandoquidem ego causa sum & occasio tibi, ut tantos dolores tu sustineres, & permitteres à crudelissimis ministris iniquitatis, carnem tuam virginem aded miserabiliter flagellari, tam profundè vulnerari, lacerari, roseoque sanguine perfundi. Heu bone Iesu, quàm pœnosa fuit hæc tui flagellatio quàm, dolorosa, quàm valida, quàm cruenta, quando nebulones impij & crudelissimi, utpote ad hoc feroces electi, sine misericordia & absque compassione tibi adijciunt plagam super plagam cædendo, liuoremque iungunt liuori, utpote, qui tuis satari non poterant doloribus, donec post inexcogitabiles intentissimasque pœnas, post iniurias multas ac varias, post opprobria denique ac blasphemias tibi innocentissimo inflictas, se quoque ad sui perducerent fatigationem.

Pro

Pro his itaq; & pro singulis duris verberibus, pro acutissimis puncturis, quibus sacratissimum nobilissimūq; corpus tuum fuit miserabiliter vulneratum, pro largissimis item riuulis pretiosissimi sanguinis tui, quo totum corpus tuum perfusum ac rubricatum est, pro sanguine deniq; nobilissimo effuso, quod in terrā defluens, pedibus impiorum calcatum est, (quandoquidem sicut botrus expressus ē singulis percussionebus corpus tuum madebat rubescebatq; sanguine) te adoro, laudo, benedico, tibiq; gratias ago. A planta enim pedis vsq; ad verticem capitis nulla in te est sanitas: sed membra sunt singula aut verberibus attrita, aut plagis liuoribusq; lacerata, aut præ nimia afflictione & frigore obrigescencia.

Pro sufferentia æquanimi in aduersis, Precatio.

Obscuro igitur per dolorem vulnerum tuorum, & per effusionem sanguinis tui, da mihi veram & perfectam cum humilitate patientiam, vt inter omnia occurrentia nihil aliter quam de manu prouidentie tue suscipiam, idq; hilariter & cum gratiarum actione sustineam, credens me deteriora millies meruisse. Ah misericordissime Iesu, omnes dolores, omnes pœnas, cuncta deniq; quæ propter me tolerasti molesta, offero tibi pro peccatis meis, & pro vniuersis peccatis mundi, obsecrans te per infinitam charitatis tue magnitudinem, qua me omnesq; peccatores, licet scelestos & odibiles (quia tuæ creaturæ sumus) diligis, vt ex toto corde meo te diligam, facias. Nihil mihi durum sit pro tui amore agere, nihil molestum, nihil sit triste, mihi displiceam, pro tua sola misericordia contritus & compunctus continuè gemam, in tua sola bonitate ac miseratione confidam, atq; in fine vitæ meæ de singulari misericordia tua, propter flagella quibus propter me cæsus es, & ex vniuerso merito tue passionis totus purgatus plenèq; tibi reconciliatus, exeam: nisi dulcis Iesu aliter tibi placuerit, aliudve sit quod in gloriam tuam cedat magis. Atq; idè totum me tibi committo & resigno in beneplacitum & honorem tuum, Amen.

Et exuentes Iesum, chlamidem coccineam circumdederunt ei: & plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius, & posuerunt arundinem in dextera eius, & genu flexo ante eum illudebant, & ceperunt salutare eum, dicentes: Aue rex Iudæorum. Et dabant ei alapas. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius. Matthæi 27. Marc. 15. Ioannis 19.

Theoria XXXIX.

Ave sanctorum gloria, splendor diadematiq; omnium electorum, Iesu potentissime, sed propter nos infirme: Rex cœli & terræ, sed propter nos nunc vt vermiculus abiecte. Adoro, laudo benedicoq; te & gratias tibi ago, pro cōfusione nimia, acerbissimatiq; pœna, quam in Pilati domo post duram flagellationem à perfidis impijsimisiq; tortoribus suscepisti. Nam purpura aut chlamide potius coccinea te vestiunt, coronam quoq; spineam flectentes eandem capiti tuo circumponunt, deniq; ne sceptrum tibi deesset, illusores arundinem tibi in manus præbent, per hoc ironicè sic regijs vestibus ornatum incusantes, quasi stulte nomen Christi, id est, regis vsurpaueris, temerèq; regiam ambiueris dignitate: quippe cuius omnis & potestas, & promissio non minus vacua sit, quam arundo.

ff 4

Ah mi-

39-
Spinisq;

Ah micissime Iesu, quam patienter humiliterq; sustines hanc ignominiam, hunc contemptum, hanc afflictionem, huncq; cruciatum. Heu quam acerba afflictivaq; fuit hæc tibi impressio spinarum, quæ cutem carnemq; suis aculeis rigidissimis penetrantes, dum quædam illarum contra ossa capitis se reflecterent, quædam verò vsque ad cerebri pertingerent teneritudinem, inæstimabili & immani te cruciatu torquebant.

Pro mystica coronatione, Precatio.

AH misericordissime Iesu, cor meum durissimum spinis tuis vulnera, penetra, tuæq; passionis ingi memoria illud reple, vt quocunq; me verito, quicquid ago vel cogito, passio tua semper in corde meo veretur. Nihil Iesu bone aliud videam, nihil sentiam, nisi te Dominum meum Iesum Christum propter me patientem, spinisq; coronatum, Amen.

Et veniebant ad eum, & dicebant: Ave rex Iudæorum, Joannis 19.

Theoria XL.

40.
Cachinnant

CHriste Iesu clementissime, offero nunc tibi ante oculos tuæ maiestatis ludibria, subsannationes, opprobria, poenas & blasphemias, quæ propter me perculisti in domo Pilati, cuiusmodi ante in domo Caiphæ tuleras, renouata. Si quidem dum sic veluti rex magno fores spinarum cruciatu coronatus, illudebant tibi tortores crudelissimi, quasi temerario regis dignitatis inuasori, adorantes te tanquam Deum, & salutantes vt regem: Ave, inquit, rex Iudæorum. Voluisti rex esse, en insignia regalia, quibus dignè sis, quomodo superbus meruisti, ornatus. Inde q; ironiam salutationem in grauem iniuriam vertentes, surgebant, dabantq; tibi alapas. Exuebant præterea in faciem tuam, putentissimum oris sui phlegma in te proicientes. Verùm his poenis ac contumelijs nondum satiati, quo omnem sui furoris in te completerent rabiem, baculum arundineum rigidumq; ex dextera tua, quæ humiliter loco sceptri tenebas illusum, arripiunt, & caput tuum reuerendissimum angelicisq; potestatibus tremendum, paulò ante ex omni parte spinis vulneratum, vulneribus ac doloribus plenum cadunt, diris crebrisq; ictibus spinarum aculeos sacratissimo vertice tuo impellunt, vulnera renouant, exaggerant dolores, & sanguinem pretiosissimum per genas tuas amabiles, & collum ad riuulorum modum defluentem, eliciunt. Inde facies tua plena gratiarum, collumq; nitidissimum sic colorata cruore, sic sputis oblita sunt, vt iam non facies hominis, sed leprosi æstimeretur. Quippe, qui eras non habens hominis speciem, neq; decorem.

Heu pijsime Iesu, omnipotens Deus, Rex regum, & Dominus dominantium, quem laudant Angeli & Archangeli, quem adorant Nationes tremuntq; Potestates quem deniq; omnis cælorum Virtus sociâ exultatione concelebrat: hunc viri impij, peccatores obstinati, tanquam vilissimæ infimæq; fortis hominem poenis afficiunt, alapis cadunt, ludibrijs contemnunt, faciemq; tuam nobilissimam contundunt. Pro his omnibus te adoro, laudo, benedico, gratiasq; tibi ago Deus colende ac metuende, obsecroq; supplex per omnes dolores, vulnera & sanguinem tuum, vt tu rex amabilis & potens, corpus meum, animam meam ac omnia quæ in eis sunt, quæ tibi offero, commendo & resigno, accipias, tu regas, tu possideas, atq; iuxta supremum beneplacitum tuum in laudem & honorem tui conuertas.

Pro

Pro sui abnegatione & resignatione, Precatio.

Ah bone Iesu, fac vt aded semper sim resignatus, vt plena perfectaq; meijpsius abnegatione, me totum tibi relinquam, me totum in te proiciam: tristitia, aduerfa, probrosa, & que vt lata, de manu tua recipiens, nihil de me curans, nihil desiderans, nihil cogitans, nisi te & honorem tuum, nihil volens aut velle potens, nisi beneplacitum tuum. Dulcis Iesu, sim erga me & erga mundum veluti mortuus, tibi vero soli viam, & tu solus viuas in me, Amen.

Et postquam illuserunt ei, exiuit iterum Pilatus, & dicit eis: Ecce adduco eum vobis foras, vt cognoscatis, quia nullam in eo inuenio causam. Exiuit ergo Iesus foras, portans coronam spineam, & purpureum vestimentum. Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidissent eum Pontifices & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Iohan. 19.

Theoria XLI.

Ah mitissime & benignissime Iesu, post graues illas contumelias & poenas tibi inflictas, Pilatus te spinis coronatum, chlamide coccinea circumdatum, conputum, casum, sanguine coloratum, eduxit foras ad Iudæos, omnibus monstrandum, sperans populum compassione erga te permouendum, furoremq; eorū, quando sic te cernerent punitum miserabiliter, mitigandum, teq; absoluendum. Exhibitus. Exibas igitur, qui stare, ire ve præ nimia debilitate, ex poenarum afflictione vix poteris. Itaq; Pilato te monstrante, & clamante: *Ecce homo*, id est *Ecce*, qui hominis nō habet speciem, quem aded affixi, vt vix viuere quærat: tantum habet vt de regni ambitione vsurpatione ve cogitet. Quare merito vel nunc ira vestra quiescat: sic enim tractatus est, vt ridiculum sit vos illum timere. At verò illi videntes te, nulla sunt compassione moti, quin maiori potius inuidia accensi. Quare populus ad clamandum per seniores excitatus cum Pontificibus & Phariseis, magnis postulabat vocibus: *Crucifige, crucifige eum*. Non quiescemus, inquit, non satiabitur ira nostra, implacatos nos senties, quantum vis illum affixeris Pilate, nisi affixum cruci viderimus. Heu benignissime Iesu, quid cor innocentissimum tuum tunc sentiebat, aut qua verecundia grauabatur, dum stares sic afflictus, sic illusus ante oculos odientium te, dum nulla tibi compassio, nulla misericordia à plebe tua electa impendebatur: inuidia verò odiumq; indies contra te augebantur, aded vt nisi despectissimæ te morti iudex addiceret, nunquam tui à malignando quiescerent inimici. Pro his alijsq; omnibus beneficijs tuis dulcissime Iesu, quibus charitatem tuam erga nos immensam commonstras, adoro, laudo benedicoq; te, & gratias tibi ago, orans te misericordissime Iesu, vt ab omni odio & inuidia alienum me facias, charitate verò proximiq; dilectione, compassione & misericordia totum me repleas.

Pro sua vita cum Christi vita & passione conformatione, Precatio.

Ah misericordissime Iesu, obsecro te per omnia quæ pro me passus es, per roscas item guttas sanguinis tui, & per cordis tui tristitias, perq; omnes miserationes tuas, exhibe imprimèq; cordi meo miserabilissimam hanc speciem vultus tui, & passionis, in qua populo tunc monstratus es, & veluti leprosus abiectus.

Deus meus non sis tu mihi abiectus, quia desiderat te anima mea. Vtinam facias vti tibi placeat & vita mea, Amen.

AD HORAM SEXTAM.

Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens. Innocens ego sum à sanguine iusti huius: Vos videritis. Et respondens vniuersus populus, dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Tunc Pilatus volens populo satisfacere, adiudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis Barrabam; Iesum verò tradidit voluntati eorum. Matthæi 27, Mar. 15, Lucæ 25.

Theoria XLII.

42.
Damnatur.

Heu mitissime Iesu, iudex viuorum & mortuorum, quanta est magnitudo tue charitatis erga me, qui tam dura, tam probrosa, tamq̃ tristitia sustines pro me, vt à damnatione perpetua liberer me, qua diu iam forem absorptus, nisi tua misericordia immensa me præuenisset. Ecce quanta benignissime tu passus es propter me. Post multas Iudæorum accusationes, post clamorosas postulationes vt crucifigaris, post deniq̃ iudicis examinationem crebram, tandem sedente Pilato pro tribunali, heu innocentissime Iesu, heu Deus maiestatis, in conspectu omnium te odientium amantiumq̃, tanquam malefactor pessimus ante iudicem atq̃ eius tribunal fuisti adductus, & sententia manifesta, licet iniustissima, atq̃ idèd maxime dolenda lachrymandaq̃, ad mortem crucis es damnatus. Heu bone Iesu, quamuis omnia præscires, omnia sic velles, cor tamen tuum pijsimum quanta tristitia, quanta verecundia fuit afflictum, cum latæ sententiæ tam probrosus rumor, clamate præcone, in tuis omniumq̃ auribus auditus euulgatusq̃ est de te, qui mundi (quod estas) saluator putabaris! Nonne tunc recolebas modestissimæ tuæ matris, quam cum paucis amicis tuis vsq̃ ad mortem pro te sciebas contristari, inimicos verò tuos, tuū sanguinem sitientes, crudelissimo gaudio lætari?

Pro contritione remissioneq̃, peccatorum, Precatio.

AH mi Domine, tu pro peccatis meis accusaris, pateris, condemnaris & tandem moreris. Quare dulcissime Iesu, contritionem pro peccatis meis (pro qua sc̃pius te rogo) mihi non infundis? Quare non facis vt lachrymas etiam sanguineas, videns tuam charitatem & meam iniquitatem, effundam? Heu Domine, id ex culpa & negligentia est mea. Tu paratus es mihi dare omnia & te ipsum. Verùm ego adèd cæcus, ingratus, adèd iniquus sum, vt venenum diligam, te respuam, omniq̃ gratia tua me indignum faciam. Rogo tamen vel nunc pijsime Deus propter te ipsum, da mihi pro peccatis meis contritionem veram, intimam ac intensissimã, cum omnibus ad hoc necessarijs, quibus miser peccator tibi possit reconciliari, & in gratiam tuam redire. Scio mi Domine, quod iniquitates meæ multiplicatæ sunt super numerum, sed quis delebit ea, nisi tu manu misericordiæ tuæ? Fac igitur vt strenuè feruenterq̃ me totum in laudem ac honorem tui expendam. Veruntamen hoc nihil erit: sola enim est necessaria misericordia tua, quam præstolamur. Idèd omnes dolores, pœnas, opprobria, passionem & mortem tuam, pro peccatis meis, & pro

pro peccatis totius mundi tibi offero. Non habeo enim aliud, quo me aut alios redimam. Et hoc tibi sufficit pie Iesu. Da igitur ut hic purgatus, atque plenè tibi reconciliatus, haudquaquam damnandus, nec ad iudicium, sed ad quietem egrediar, tecum mi Domine perpetuò possidendam. Si tamen aliter tibi placuerit mecum agere, totum me dulcissime Iesu tibi offero & refigno, in gloriam tuam, & manus misericordiarum tuarum, Amen.

Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestibus suis Marci 15.

Theoria XLIII.

Recordare, Iesu bone, illius verecundiarum pudicissimæ, quàm passus es, quando exutus purpura in oculis derisorum illudorumque vestimenta tua iussus es colligere atque te ipsum induere. Id enim inimici tui procurauerant, non studio pietatis, sed inuidia, qua omnia ad ignominiam tibi excogitabant. Quia enim veritate non poterant, saltem fictionibus, mendacijs & falsis criminationibus te infirmulabant. Ad diem namque festum tuum ex omni Iudæa, ex Samaria & Gentibus multitudo numerosa conuenerat, coram qua vniuersa oportebat te fieri opprobrium & abiectionem plebis. Turba enim, quia Lazarum te audierat resuscitasse quadriduanum mortuum ex monumento, cum palmis, hymnis & laudibus paulò ante obuiam tibi venerat. Inde tabescentes inuidia Iudæi, meditantur, quomodo turba adueniens se errasse atque deceptam arbitretur: idèd curabant ut à Romanis quasi reum mortis inuentum, damnatumque te cernerent, ex vestibus quoque tuis (quandoquidem te facies contusa, computa, cruoreque deformata haudquaquam monstrabat) te agnoscerent.

Pro vestitione virtutum, Precatio.

Amabilissime Iesu, ante omnia & præ omnibus rogo benignitatem tuam da mihi nunquam vestibus fidei, spei & charitatis nudari. Dulcis Iesu, inueniar semper ijs vestibus amictus, quibus à te filius fidelis, amans & strenuus agnoscar. Ah pie Iesu, diligam te ex toto corde meo: & hoc inter omnia molesta mea sit mihi solatium, ut perpetuò diligam te ex toto corde meo in omnibus, & super omnia, Amen.

Susceperunt autem Iesum, & exuerunt eum chlamide & purpura, & induerunt eum vestimentis suis, & eduxerunt eum, ut crucifigerent eum. Et baiulans sibi crucem exiit in eum, qui dicitur Caluarie locum. Sequebatur autem illum turba multa, populi & mulierum, quæ plangebant & lamentabantur eum, Matt: 27, Mar: 15, Lucæ 23, Ioannis 19.

Theoria XLIV.

Domine mi Iesu Christe, postquam ad mortem damnatus es & voluntati Iudæorum traditus, quicquid cuique libebat pessimo, licebat inferre tibi: vnde à multis & vilissimis opprobria & iniurias tolerabas. Interea, educeris, vbi crux tibi ponderis protensæque lacitudinis & longitudinis parata iacebat, in qua suspēdēdū te sciebas. Heu bone Iesu, licet vltro omnia ferres, nihilominus tamē crucē aspiciens,

aspiciens, quomodo fieri potuisset, vt natura tua concussa non fuerit? quomodo cor tuum non contremuit? Itaq; cum crucem hanc iuberis portare, huic benedictos humeros tuos fauciatos mox obedienter supponis, & per mediam ciuitatem, in qua claritate signorum falseras, egressus es, ferens imperium, imò & improprium super dorsum tuum. Ah dulcis Iesu, tu solus & primus portas tibi supplicium tuæ crucis. Neq; enim alius quispiam hoc tangere voluit, propterea quod vituperium tunc haberet & maledictionem. Neq; alijs tecum crucifigendis latronibus id iussum est, vt crucem suam portarent. Quippè quod nunquã factum, nunquam visum auditũve fuerit, vt crucifigendi suum proprijs humeris portarent supplicium, nisi tu mi Domine solus, cui perfidissimi Iudæi hoc procurarunt: quo sicut singularis hæc contumelia tibi fieret præ cæteris, ita ab ignorantibus singularis præcipuusq; malefactor super omnes tu credereris. Heu pijsime Iesu, omnia hæc tu veluti agnus sustines, & taces, libenter pateris, quia & sic voluisti. Veruntamen cor tuũ nobilissimũ, quanto mœrore potuit circumfundi, quod aded reprobaturum, aded exosum te ab ijs, quos peculiariter elegeras, videbas: quodq; te quasi insignem malefactorem iudicandum, cunctis cerneret expositum.

Pro religionis abnegationisq; cruce suauiter ferenda, Precatio.

O Utinam dulcis & misericors, & utinam benigne Iesu charitate me illa accendas, illa me repleas, quæ te sub cruce inclinauit. Utinam feruorem tui amoris qui indies crescat, mihi infundas, quo professionis meæ crucem (ad quam aded misericorditer me vocasti) alacriter, feruenter, strenueq; portem, vt per viam perfectissimæ obedientiæ, intimæq; abnegationis curram post te in semitis omnium beneplacitorum tuorum, ad laudem, honorem & gloriam tuam. Misericordissime Iesu, si tu es creator meus, si tu redemptor, si tu saluator meus, qui ex profundo liberauit me inferni, qui peccata grauissima mihi remisit, qui me deniq; ad hunc ordinem & locum Carthusiensium vocauit, inueniam etiam hanc gratiam in oculis tuis, vt tu me regas, vt me custodias, tu me possideas, & ad finem perducas illum, ad quem tu me creasti, tua morte me redemisti, tua etiam misericordia infinita vocatum hætenus expectasti. Dulcis Iesu trahere me nunc post te, & fac me imitari vestigia passionis & charitatis tuæ, Amen.

Sequebatur autem illum turba multa populi & mulierum, qui plangebant & lamentabantur eum. Luca. 23.

Theoria XLV.

4.
Flabant.

Plissime Iesu, affixit misericordissimum cor tuum utrobq; & lætitia inimicorum tuorum super mortem tuam exultantium, & mœror paucorum amicorum tuorum super te vehementer lugentium, præcipue autem quod mater tua fuit nimis afflicta de tam ignominiosa morte tua, audiens te damnatum ad eandem festinare. Eam ob rem cupiens te videre comitata modica deuotarum mulierum collegio venit, vbi videre te potuit. Sed quid vidit Iesu pijsime? Nihil profectò, nisi quod cor eius maternum secabat. Vidit te onustum grauissimo ligno crucis, curuumq; incedentem, vt potè pondere vsq; ad terram prægrauatum: vidit faciem tuam deturpatam, consputam, contusam & cruentatam: vnde præ tristitia facta est quasi exanimis. Tu quoq; præ Iesu, matris cernens angustiam, compassione vehemensissima vulneraberis. Heu miserabilem duorum amatissimorum occursum, vbi præ dolore

dolore & tristitia neuter aliquid poterat loqui: sed alter alterū aspectu amoris & cō-
pationis vulnerabat. Aderant etiam aliæ mulieres pauca, quæ omnes super te a-
marissimè plangebant atq; post te paulatim verecundèq; sequebantur. Inter omnes
tamen mater tua amplius dolebat, videns tantam ignominiam, tantum contem-
ptum, inter tot dolores ac pœnas te sustinere: vnde lachrymas & gemitus misera-
biles dabat, suscipiens in cœlum. O agne innocentissime, ô immaculate fili pudicissi-
mæ Virginis, ô benedictè Iesu, vnigenite Dei Patris, quàm libèter, quàm desideran-
ter amici tui fideliores (quorum modicus erat numerus, qui in tanta tibi necessita-
te assisterent) lignum crucis illud grauisimum pro te sustulissent, modo sic tibi
placuisse: idq; potissimè post dilectam genitricem tuam feruentissima discipula &
amatrix tua fecisset Magdalena, quæ fidelissimo corde præ cæteris tibi, sicut arden-
tius amabat, ita plus compartiebat. Hæ omnes lugentes sequebantur, audientes
clamorem hostium, verba impropertium, ictus ferientium, blasphemias deri-
dentium, gaudium risusq; super morte tua exultantium. Inter quæ tu tacens veluti
agnus mansuetissimus, incedendo laborabas. Cor nanq; tuum non solum pœna ex-
terior, verùm etiam, idq; multo maximè, dolor interior, hoc est amicorum gemitus
& luctus, & hostium gaudium, plebis tuæ ingratitude, obstinatorum periculum,
tuorum scandalum, fauciabat. Inter hæc omnia tamen quasi tuæ calamitatis ac pres-
suræ immemor, conuersus ad mulieres, præ compatione flentes, benigne eadem
admonens: *Nolite, inquis, flere super me, sed super vos ipsas flere, & super filios vestros.*

Pro lachrymis contritionis, compationis & amoris, Precatio.

Heu miserè & durissime Iesu, da mihi lachrymas veræ pœnitentiæ, quibus quo-
tidie & continuè peccata mea fleam & lugeam, quod tantarum sum tibi cau-
sa & occasio pœnarum. Iesu bone da mihi lachrymas amoris & compatio-
nis, quibus soluatur cor meum durum & congelatum. Heu me Domine mi, da mi-
hi contritionem peccatorum meorum veram atq; perfectam, vt lugere & flere non
desinam, quod te Patrem, Dominum ac Deum meum toties offenderim. Da mihi
etiam emendationem vitæ meæ, & imitationem totius vitæ tuæ, Amen.

Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, vt interficerentur.

Luca 23.

Theoria XLVI.

Inno:centissime Iesu, ad maiorem tibi confusionem ignominiamq; etiam hoc ac-
cessit, quod Iudæis id procurantibus, duo latrones tibi sociati sunt tecum cruci-
figendi. Hi simul te comitabantur, quo populus extraneus, si mortis causam ig-
norans scire cuperet (quàm Pharisei nullam dare poterant) saltem ex latronibus
comitantibus æstimaret te eorundè fuisse criminum complicem, atq; in scelere pa-
rem, quibus esses cōiunctus in damnatione. Ibas itaq; pie Iesu, maxima populi mul-
tigenarumq; gentium multitudine circumuallatus, qui finem agonemq; videre tu-
um cupiebant. Pro hac itaq; graui insuetaq; Domine mi Iesu, peregrinatione tua: im-
mò pro singulis passibus pedum tuorum in terram defixis, pro nimia etiam vsq; ad
defectionem virium fatigatione corporis tui, ex præcedentibus pœnis exhausti, p
gravi quotq; descensu, aut ascensu indirectæ vitæ sub onere crucis, & pro improba
tandem tortorum tuorum impulsione, festinatione, & impia tractatione, gratias ti-
bi agens, adoro, laudo, & benedico te, quod inter hæc omnia mala sic conglobata

incedebas sicut agnus mansuetus qui portatur ad victimam, tacens & non aperiens os tuum, properas ad locum supplicij tui. Interea tamen, pijsima Iesu, relinquebas vestigia cruenta ac rosea: quæ cernens pijsima mater te sequens, vulnere grauisimo in corde suo fauciabatur. Heu Iesu bone, quot suspiria, quot gemitus, quot lachrymas in hoc itinere effundebas, meditans ludæorum cæcitatem, impiorum obstinationem, amicorumq; desolationem.

Pro tractu amoris, Precatio.

Domine mi Iesu Christe, sequar te quocumq; ieris, sed trahere tu me post te: quia nisi tractus à te, malitia mea inueterata id prohibente, non valeo sequi te. Misericordissime Iesu, da igitur me tibi sociari, atq; per vestigia vitæ ac passionis tuæ te deuotissime sequi, Amen.

Excuntes autem cum ducerent Iesum, apprehenderunt Simonem quendam, & imposuerunt illi crucem, vt portaret post Iesum. Luca. 23.

Theoria XLVII.

47
Simon.

Suaissime Iesu, agne mansuetissime ac mitissime, adoro, laudo, benedico te, & gratias tibi ago pro grauisimo cruciati quem sub cruce pertulisti, potissimum tunc, quando crucis lignum aded ponderosum humeris tuis benedictis impostum, vulnera paulò ante ex flagellatione multa recenter inflicta in vnum contriuit ac quassauit Inter sanctissimas enim scapulas tuas, in quibus crux iacebat, propter multiplices motus, & tractus, & violentias hostium, ex multis vnum vulnus grande contritum fuit, cui crux imminuas, ad singulos motus pedum tuorum intolerabiles tibi inferebat cruciatus. Accessit huic dolori incrementum, ex impijsima tormentorum crudelitate, à quibus fuisti austerè impulsus, dire protrusus, hinc inde tractus, armatis manibus verberatus, crudeliter quoq; tractatus, & progredi compulsus: vnde dolor iunctus dolori vehementer auctus est, aded vt onere crucis nimio depressus, tu iam curans incederes, exhaustusq; viribus in te deficientibus, crebro sub ligno in terram corrueres. Verùm, impiorum manibus pedibusq; absq; vlla miseratione veluti bestia miserabiliter calcatus, fuit etiam à terra iuxta ac capillis retractus, nec modicum respirare es permissus; sed tandem hominem quendam Cyrenæum angariauerunt, qui crucem post te Domine mi Iesu portaret. Haudquaquam tamen moti pietatis compassionis ve affectu hoc fecerunt, sed quo mortem tuam (quàm maximè siciebant) magis accelerarent, & sui furoris rabiem vsq; ad extremum suum posse, citius in te effunderent.

Pro progressu in virtutibus, Precatio.

Heu Iesu bone, huiusmodi iter nunquam ambulasti, tam asperam viam ante nunquam ingressus es, nec iugum aded pænosum ante hac vnquam tulisti. Per omnes igitur cordis tui angustias, corporisq; dolores obsecro te, vt sub cruce vocationis meæ non sinas me tepescere, nec deficere; sed facias proficiendo me progredi, atq; ad maiora me semper extendere, discretionem omnia moderari, superioribus ex animo & humillimè subijci, alijs quàm mihi plus credere, te non vt Simon per angariam, sed deuotissima imitatione sequi tibiq; inextinguibili ac perpetua charitate semper coniungi, Amen.

Et

Et dabant ei bibere myrrhatum vinum, cum felle mixtum. Matth. 27.

Theoria XLVIII.

Heu benigne Iesu, post tam multiplices derisiones te blasphemantium & sub-^{48.}lannantium (factus enim es opprobrium eorum & canticum tota die) post ^{Vinum.}iniurias & tormenta multa, post etiam gemitus & suspiria frequentia ex anhelo pectore tuo sæpe erumpentia, post vestigia sanguinea, quasi in testimonium, imò in vulnerationem piæ matris sequentis relicta, post deniq; lachrymas ex oculis tuis deflaentes, & post multas detractiones sermonum in itinere de te prolatorum (quorum te nullus latebat) postremò post studia prava iniquè tibi derogantium, cum tandem ad Caluariz locum venisses, dederunt tibi quasi fatigato refocillandòq; (ne ironiz contumelia deesset) vinum myrrhatum cum felle mixtum. Ipsi nanq; potum bonum, à viris misericordiarum propinatum ebiberant.

Aduersus rancorem amarulentiamq; omnem ad alios, Precatio.

Dvlcis Iesu, da mihi, ne vinum fellitum, hoc est, ne amaritudo, rancor, displicentia, furor, inquietudo vnquam cor meum intret: sed sincera castaq; dilectio, pijsissima quoq; ad omnes miseratio cor meum semper repleat ac possideat. Amen.

Desuper tunicam pallium sustulistis, & eos qui transibant simpliciter conuertistis in bellum. Michæ 2.

Expoliam me tunica mea, quomodo iuduar illa. Canticorum 5.

Expoliavit se tunica, qua erat indutus, & dedit eam Dauid, & reliqua vestimenta sua. i. Reg. 18. Tulerunt pallium meum custq;des murorum. Canticorum 5.

Theoria XLIX.

Ons & pulchritudo omnium creaturarum, amator pudicitiz omnisc; ho-^{49.}nestatis zelator, recolo nunc, atq; vtinam cum dolore, compunctione, com- ^{Nudant.}pansioneq; cordis recorder ignominiam in monte Caluariz tibi factam. Siquidem ibi omnibus vestibus denudaris, stans nudus in oculis vniuersæ multitudinis. Stabas autem non tantum nudus: sed vulneratus, laceratus, cruoreq; perfusus, & spineo ferro pro damnato coronatus. Stabas totus sauciatus, quia à planta pedis vsq; ad verticem capitis, non fuit in te sanitas, vt pote, in quo vulnus, liuor, plagæ, cruorisq; omnia obsederant. idq; sustinebas coram pia matre, reliquisq; amicis tibi condolentibus, cernentibus quanta pertulisses ante, qui sic miserabiliter vulneratus, atq; liuoribus & plagis stabas opertus.

Pro paupertate nature & spiritus, Precatio.

Heu Iesu Christe, quem mundi contemptum, quam paupertatem nos docere volebas, qui sic nudus expoliatusq; omnibus, licet ad eò necessarijs, mori voluisti. Heu Iesu bone, quæ hæc paupertas tua, quæ nõ solù nihil habet propriũ, sed etiã rei cuiusvis ad eò necessariæ nõ retinet vsum. Da igitur mihi quoq; amatissimè Iesu paupertatè ex animo diligere, carètiã, necessitates, necessariorũq; defectũ scõstanter amare, contemptũ & despectũ diligere, & à cuiuscumq; rei creatæ imagi-

natione affectioneque cor nudum purumque tibi semper offerre. Ah bone Iesu, da mihi veram nuditatem ac simplicitatem cordis: quibus te solum cogitem, desiderem, & ex toto corde diligam, quibus inauertibiliter tibi inhaeream, totusque semper & perfectissimè tibi placeam, Amen.

Et super dolorem vulnecum meorum addiderunt. Psalmo 68.

Theoria L.

50.
Renouatur.

Heu dulcissime Iesu, in hac vestium denudatione non solum verecundiã per-
tulisti: verum etiam magnum dolorem. Siquidem laneam vestem, quæ vul-
neribus tuis compacta agglutinataque sanguine erat, dum tortores impijssimi
retraherent, utpotè festini, & ad mortem tuam accelerantes, renouabant omnem
dolorem quem paulò ante virgis flagellisque inflixerant. Nam vulnera pristina de-
nud lacerando aperiebant, & tenerrimi corporis tui plagas roseas dilatabant. Itaque
doloribus vulneribusque renouatis, stabas pie Iesu lacerato corpore, decurrentibus
vndique rosei tui sanguinis riuulis, quasi excoriatus, contuens quomodo supplicij tui
tibi ac mortis interea pararetur status. Veruntamen vbi sic doloroso aspectu tibi
parari crucem cernens expectabas, nequaquam ab iniurijs & calumnijs liber eras.
Circumstabant enim inimici tui blasphemijs te molestantes, comminant esque mox
duras crucis pœnas tibi affuturas.

Pro inuocatione spiritus & compassionis, Precatio.

Heu bone Iesu, in nullo tibi miseri parcunt, sed sermonibus tibi aut derogant,
aut illudunt, aut blasphemant, aut iniurijs molestant. Renoua quæso in me
pie Iesu spiritum meum, & nouam quotidie deuotionem infunde, nouum
feruorem, nouumque tibi perfectius seruiendi propositum. Ah dulcissime Iesu, tuis
vulneribus cor meum vulnera, & dolores intra me tuæ passionis compassionisque
quotidie renoua, ut quocumque me vertam, nihil aliud oculis, nihil cordi, nihil denti-
que memoriæ meæ occurrat, nisi passio tua, vulnera tua & charitas tua. Hæc versentur
continè in corde meo, & omnia caduca terrenaque mihi in fastidium vertant.
Itaque tu solus mihi esto desiderium, gaudium, amor & delectatio dulcissime Iesu.
Qui viuis & regnas cum Deo Patre in vnitæte Spiritus sancti Deus, per omnia secu-
la seculorum, Amen.

Quinquagena secunda Theoiarum vitæ & passionum Christi, FINIS.

QVINQVAGENA TERTIA ET VLTIMA
*Theoiarum vitæ & passionum Iesu Christi, dolorumque mæ-
stissimæ Matris eius.*

Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa
mea. Psal. XXII.

Extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua. Psal. 137.

Theoria I.

1.
Extensus.

Misericordissime Iesu, cruce tua parata, tortores tui velut rabidi canes furio-
sè te arripiunt, alius brachio, alius capillis aut barba, & super durum nodo-
sumque crucis ligauit te retrorsum protrudunt: vbi sic præcipitatus iacuisisti,
toto

foto corpore tuo ubiq; fauciato, præ dolore horroreq; casus oculos comprimens, dentibus stridens, faciemq; contrahens. Heu amabilissime Iesu, fac vt digna deuotione memor sim illius amorosa vitronexq; expansionis membrorum tuorum. Siquidem, iacens super lignum, tam miserabiliter, quàm dignanter brachia tua vltro super cornua crucis expandisti, pedes ad inferiora ligni extendisti, & pœnis doloribusq; offerens totum corpus aptasti. Dulcis Iesu, quomodo propter nos desideratum tibi fuit pati; sic etiam vt hoc modo, hacq; figura patereris, putà, qua te monstrares inter brachia tua, super tuo pectore, paterno quoque affectu te paratum recipere redeuntes, atque in amplexum nos recipere, quàm tibi semper optatum sit. Accessit doloribus tuis, non absque prouidentia tua, aliud singulare nouumq; genus te cruciandi. Siquidem dum crudelitatis ministri crucem pararent, (quia mortem tuam Iudæi vehementer stiebant, ipsiq; propterea festinabant ministri, quo Iudæis placerent) foramina crucis, vbi eras manibus pedibusq; affigendus, non ad tui corporis mensuram, sed à se distantia nimium fecerant: vnde brachia cruraq; tua benedicta, atque totum corpus tuum violenter, vt foramina attingeres, extendi necesse erat. Itaq; pro hac extensione rigidissima omnium membrorum tenerimi corporis tui super duro ligno, quod vulnerato fuit dorso tuo substratum, pro grauius quoque pœnis ac doloribus in pectore, in corde, in omnibus quoque membris tuis pie Iesu toleratis, (siquidem in pellis modum tam miserabiliter quàm pœnosè fuisti extensus, vt omnia possent dinumerari ossa tua, tam rigorosè in longum latumq; distentus, vt compages omnium membrorum tuorum soluerentur, tam valenter denique affixus, vt nullius penè membri haberes potestatem) pro his itaque omnibus, adoro, laudo benedicoq; te, & gratias tibi ago. Nimis enim benignissime Iesu dolorosum est hoc videre spectaculum, te videlicet cœli regem & omnium creatorem inter omnes inimicos tuos, interq; frementes lictores iacere: non aliter atque virorem nouissimum & miserrimum, videre etiam te præ intolerabili angustia & vulnerum pœna, anhelò pectore & corde palpitantem, crebros singultus emittentem: vnde adamantina etiam pectora ad tui aspectum mollescere potuissent.

Pro charitate perfectioneq; virtutum, Precatio,

Dulcis Iesu, da mihi feruorem charitatis, atque ipsam charitatem perfectissimam, intensissimam, perpetuamq; mihi infunde, qua omnia mea præterita despiciam, in anteriora semper me extendam, mores actusq; sanctissimæ vitæ ac passionis tuæ imitari deuotissimè studeam, de me funditus desperem, in te solo confidam, discretioni, superiorumq; voluntati humiliter acquiescam, cunctis per me ipsius contemptum subijciam, & omnes vires animæ & corporis, omneq; tempus vitæ meæ in laudem, honorem & gloriam tuam, iuxta beneplacitum tuum expendam, Amen.

Postquam venerunt in locum qui dicitur Caluarie, ibi crucifixerunt Iesum. Lucæ XXIII.

Theoria II.

hh

Heu

Heu mansuetissime Iesu, offero nunc tibi acerbissimam illam dolorosissimamq; perfossionem manuum pedumq; tuorum, qua dextera tua clauo nimium obruto & crasso, duris malleorum ictibus impulso, ruptisq; cute, venis, nervis ac ossibus, fuit crudelissime perforata: quæ illic sanguinis effluxione, vehementiq; contractione, clauo meatum prohibente, vehementer intumuit. Deinde arreptam sinistram (quia ad foramen ligni paratum attingere nequibat) appositisq; funibus ligatam, ad designatum locum in cruce sæuissimi tortores extenderunt, atq; cruci affixerunt. Pari modo dulcissime Iesu, cruribus extensis, atq; ad foramen etiam nimium distans protractis, pes vterq; tuus ingenti est dolore cruci affixus. Tam dira autem fuit hæc crucifixio, vt clani obtusi ac crassi per foramen crucis, & cutem & nervos secum transduxisse putandi sint, indeq; intolerabili te cruciarunt dolore. Eia igitur nunc benedicte fili Dei viui, eia innocentissime Iesu, cælorum decus & gloria; quid retribuam tantæ charitati tuæ, qua tam immensa, tamq; horrenda pro nobis patiens, nos dilexisti? Aut quas gratias agam, pro tot lethali- bus cruciatibus tuis propter me perpessis, quos malleorum ictus tam validi, tam diuturni, tam denique sæpius iterati ingulerunt, in hac acerbissima crucifixione corporis tui tenerimi virgineiq; pauld ante flagellis ac verberibus vbiq; sauciati, viribusq; cunctis exhausti? Hi namq; ictus singuli crucem asperam cum corpore tuo sanctissimo desuper extenso, sua violentia mouebant, agitabant, tremereq; faciebant, aded vt venarum omnium sanguis discurrens, & exire nequens, corpus tenerum turbide percurrendo, vitalia quæreret. Vnde pro excessiuo dolore & cruciatu, quem mei causa tunc patiebaris tumescens vulnibus, trementibusq; membris vix vinere poteras. Ah dulcissime Iesu, vtinam in ipsum totum & omnia quæ circa vel intra me sunt, cruci tuæ inseparabiliter affigas, vnde aliud post hac non sit mihi velle, scire aut posse: non aliud desiderare aut cogitare, nisi in cruce tua Domine mi Iesu Christe.

Pro sensuum affectionum crucifixione, Precatio.

Heu, misericordissime Iesu, infelicem me peccatorem, quatum plangere debeo instabilitate, distractionem, euagationemq; cordis mei, qua nimis gra- uiter te continetq; offendo. Hanc quæso benignissime Iesu, omnemq; efflu- xionem sensuum meorum, in cruce tua colligas, affigas atque compescas. Heu pijs- sime Iesu, omnes affectiones & cogitationes meas, castissimi feruentissimiq; amo- ris tui anchora in te stabilias, & quietes. Ah dulcissime Iesu, hanc crudelitatem mi- sericordissimam in me exerceas quæso, vt cor meum clauo intensissimæ ardentis- simæq; charitatis incurabiliter vulneres, transfodias, crucifigas, inseparabiliterq; tibi conglutines, ac vnias, vt tui semper amore langueam atq; extra te nil valeam cogitare aut desiderare, Amen.

Iesus autem orabat: Pater dimitte illis, non enim sciunt, quid faciunt. Luca XXIII.

Theoria III.

Mansuetissime Iesu, te adoro, laudo, benedicoq; & gratias tibi ago, pro ines- tabili misericordissimi cordis tui benignitate, pro indeficientiq; charita- te, quæ vbiq; ex te in omnes emanat. Siquidem perfidissimis licitoribus, atque inimicis aded crudeliter te torquentibus, & cruci te affigentibus, te item odi- entibus

3.
Erat.

antibus ac persequentibus, quid mali retribuisti? Quomodo tuam vitus es iniuriam profecto charitate. Nempè tantam his compassionem exhibuisti, vt tuarum omnium immemor iniuriarum, omniumq; dolorum: imò & matris amicorumq; expansis in cruce manibus ardentissima charitate Patrem tuum cum lachrymis pro illis orares, peccata eorum excusans, & dicens: *Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.* Magis enim illorum dolebas cæcitatem, quàm tuam pœnam: atque idèd hæc prima tua in cruce vox, vbi magis doleres inter omnia, & vbi magis à Patre oprares succurri, monstrabat. Ah dulcissime Iesu, quàm magna inæstimabilisq; est multitudo dulcedinis tuæ, quàm ineffabilis magnitudo misericordix tuæ erga diligentes te. quandoquidem adèd benignum, adèd pium adeoq; misericordem exhibes te persequentibus te. Nam pro tanta eorum iniquitate, licet vno istu oculi omnes aut à terra viuos absorberi, aut igne cœlesti concremari potuisses iubere, nulla tamen indignatione, sed vehementi compassione super eos permotus, vt damnatio (quam pro iniuria tibi illata sempiterna meruerant) illis remitteretur, dulcissimum, saluificumq; verbum pro eis orans, dixisti: *Pater ignosce illis &c.*

Pro mansuetudine charitateq; erga inimicos, Precatio.

S Vanissime Iesu, da mihi veram cordis mansuetudinem, vt omnibus me offendentibus, aut quocunq; modo molestis, ex toto corde omnem iniuriam dimittam. Dulcis Iesu, fac vt omnibus qui me offendunt, compatiendo & pro illis orando libenter ignoscam: beneficijs quoque & obsequijs singularibus placare eos studeam & reconciliare, & tanquam singulares amicos perfectius diligere, Amē.

Erat autem & superscriptio scripta super eum, Iesus Nazarenus, rex Iudæorum, Lucae XXIII.

Theoria IV.

A Mabilissime Iesu, super benedictum caput tuum cruci præterea impositus à Pilato est titulus, causam tuæ passionis habens scriptam, videlicet, *Iesus Nazarenus, rex Iudæorum.* Veruntamen Iudæi inuidia moti, tibi, vt rex diceris Iudæorum, non fauebant, & quod suus rex crucifixus esset, ignominiam sibi formidabant: quamobrem Pilato, vt titulus mutaretur supplicabant, licet frustra, prævalente iustitia tua simul ac veritate. Interea tamen contristabat cor tuum maleuolentia populi huius, qui negabant quod gentilis confitebatur, & tituli veritatem corrumpere infidiosè nitebantur, quo magis te diffamarent, ne quasi rex, sed regni impudens credereris inuasor, atque propterea, id est, propter temeritatem punitus.

Pro spiritali protectione aduersus cuncta pericula, Precatio.

D Ulcissime Iesu, sub hoc titulo, sub hoc vexillo, fac merear semper inter tuos electos milites recenferi. Nihil habet nobile vita mea, sed sordent omnia mea in conspectu tuo. Porro, tua misericordia mihi non sordet: hanc concupisco, hac me recenferi scribiq; cupio inter electos. Sub hoc titulo dulcis Iesu protege me ab omnibus insidijs diaboli. Sub hoc titulo protege me à vitijs & concupiscentijs malis. Sub hoc titulo protege & libera me ab omni malo. Da pie Iesu, vt fidelis fidelissimusq; tibi seruiam vsque in finem, te solum & gloriam tuam querens, Amen.

h h s

Ego

Ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus. Ioannis XII.

Theoria V.

5.
In altum.

O Meditator Dei & hominum clementissime Iesu, exurgant quæso omnes creaturæ, potissimè autem cor meum vagum, impurum & ingratum, in gratiarum actionem, pro omnibus laboribus, doloribus, vulneribus & opprobrijs, quæ propter me passus es, cum tandem tortores tui crudelissimi strepitu magno, validisque clamoribus te in cruce leuauerunt in altum, & in foramen petrae crucem nimis impetuose cadere permiserunt, aded vt cunctis membris & visceribus in te trementibus, dolorum vulnerumque torius corporis acerbitas renouaretur. Crucifixerunt autem simul duos latrones, in quorum medio te velut insigniorem ac malitiæ caput, posuerunt. Heu agne innocentissime, quantum contristant cor tuum pijsimum ac verecundum, tot infamiæ, tamque multiplices iniuriæ in te meditatae? Quid enim non meditatur inuidia? Et quid inuidissimi homines, gens tua tibi non construxerunt, quo nomen tuum præclarum & odoriferum extinguerent? Verùm quo magis id nisi sunt: eo te nobis amabiliorem, clarioremque fecerunt. Nam traditione discipuli tui ad infamiam tuam vsi sunt, populorum armorumque strepitu quasi latronem te comprehenderunt, in suo iudicio, vt blasphemum ac reum mortis damnauerunt, vinctum, id est, ad mortem condemnatum obtulerunt iudici. Ad hæc quasi euidentissimum nequam te per ciuitatem ducunt reducuntque. Propter festum denique præuilegio vtentes, latronem insignem sibi donari petunt, quem tibi præferunt quasi iustiorum, te verò cum latronibus alijs ad Caluariam eduxerunt damnatum. Tibi quoque soli lignum tuæ crucis, quasi præ alijs nequiori, imposuerunt, atque nunc tandem in medio latronum, quasi eorundem caput & principem crucifixum statuunt, pro modico æstimantes, quod intolerabiles pœnas, & cruciatus inferebant, nisi & famam boni nominis tollerent tibi innocenti.

Pro patientia in aduersis, Precatio.

A Iesu bone, da mihi veram perfectamque patientiam, vt correptiones, oburgationes, confusiones, contemptum & conuicia æquanimiter & sine turbatione cordis perferam, & nemini malum pro malo reddam: sed odientes & calumniantes me diligam, atque sincerissimæ charitatis affectum beneficiaque illis impendam. Misericordissime Iesu, fac me ab omnibus quæ mundi sunt exul, & in cruce tua tecum à terra subleuari, vt omnibus vitijs & concupiscentijs crucifixus ac mortuus, mundoque altior factus, in tuis semper vulneribus merear conuersari, Amen.

Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me Zachariæ XIII.

Theoria VI.

6.
In tribus.

D Ulcissime Iesu, quanta est erga nos pietatis tuæ dignatio, quàm inestimabilis magnitudo charitatis, qua crucem non solum vltro, verum etiam desideranter propter nos ascendisti. O quanta obedientia qua non solum Patri,

verum-

verum etiam hostibus & tortoribus quibusq; vilissimis obedisti. Quanta patientia, qua tam immanes tollerasti pœnarum cruciatus. Ecce cruci affixus es, ecce tribus clavis retentus. Ecce tribus horis in cruce pateris. Magis tamen te nostri amor in cruce retinet, quàm clavi. Quis enim teneret te, nisi vltro velles? Factus es omnium membrorum impotens, quia id voluisti. Mouere te non poteras angustatus, nisi capite solo, & hoc paululum: erat enim id quoque spinarum aculeis oblitum. Nihil igitur liberum præter aridam linguam habebas ad orandum, & erudiendum vsque ad mortem. Heu Iesu bone, Iesu miserator & misericors, dum sic vniuersa corporis moles in tribus penderet clavis, sui pondere benedicta membra tua supra omnem modum & æstimationem, & potissimè manus & pedes sunt afflicta, contrita & dissecata. Vulnere etiam ampliatur, rumpuntur nerui, compages soluntur, atque inæstimabilis pressura fit pectori, atque cunctis interioribus membris. Totum nanq; pondus duo superiores clavi sustentabant & vulneratum dorsum duro hærebat asperoque ligno crucis. Heu bone Iesu, cur aded ferreum ac lapideum cor habeo ego, quod compassione & dolere non scinditur? Cur præ dolore non tabescit anima mea? Quomodo vnquam extra te lætus esse poterò? quandoquidem omnium pœnarum harum causa est, pœssima vita mea. Ego te vendidi, ego conspui, ego alapas dedi, ego flagellauit, ego illusi, ego crucifixi, ego te necaui.

Pro Fidei, Spei, Charitatisq; augmento, Precatio.

Heu Iesu misericordissime, parce mihi, & sit mihi passio tua in medicinam & remedium, non in damnationem peccatorum meorum. Da mihi iugem, veram, inenarrabilemq; contritionem pro peccatis meis, perfectamq; totius vitæ meæ emendationem, & totius vitæ tuæ imitationem. Dulcis Iesu, per omnia vulnera, per dolores, per contemptum tui, & per omnes guttas sanguinis tui obsecro te, & si dicere licet, supplex adiuro te, per omnes misericordias tuas, & per te ipsum, infunde mihi Fidem, Spem & Charitatem perfectissimam & intensissimam, quibus veluti tribus clavis confixus à te recedere nequeam, sed inauertibiliter tibi perpetuoq; inhæream: me ipsum autem totum in laudem & gloriam, iuxta sanctissimum beneplacitum tuum tradam & consumam. Dulcis Iesu, singulariter etiam te rogo pro stabilitate, simplicitate ac puritate cordis: id autem tunc potissimè, quando sacrificium aut obsequium tuæ laudis tibi offerre habeo, Amen.

Christus dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, Apocal. I.

Theoria VII.

Benignissime Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedicoq; te, & gratias tibi ago pro copiosa effusione sanguinis tui pretiosi, qua & crucem & terram rigasti abundanter. Siquidem te cum cruce exaltato, & in terram cruce impetuose situata, vulnera manuum, pedumq; tuorum, quæ prius ex crassitudine clauorum obstructa fuerant, mole corporis tui ad inferiora urgente, laxantur: vnde veluti ex paradiso quatuor flumina, hoc est, quatuor riuus sanguinis de quatuor præcipuis vulneribus corporis tui emanabant, quæ vniuersam terram rigarent, omniumq; peccata abluerent. Nihilominus tamen & reliqua vulnera (quia per extensionem corporis fuerunt dilatata ac renouata) patientia, aptis venis roseum sanguinem emittebant.

hh 3

Pro

Nunc igitur, ineffabilis dulcedo Iesu Chryste, memor esto verbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti, illius scilicet iucundissime promissionis tue, qua dixisti: *Cum exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum.* Amabilissime Iesu, si cœlum & terra transibunt, verba autem tua non transibunt, firmentur igitur ac compleantur verba tua in me miserimo peccatore, quandoquidem cupio esse seruus tuus. Ecce in conspectu tuo dulcissime & omnipotens sto Deus pauperulus & vilis peccator. Ecce coram te cinis, puluis & nihil; attamen creatura tua & plasma tuum, sanguineque tuo plus alijs redemptum. Tanto enim pro me, quàm pro iusto quouis passus es, quanto ego cæteris pauperior miseratione tua plus ægeo, & quo ego redemptione tua magis indigeo, ut potè præ multis alijs magis facinorosus. Respice igitur me oculis misericordiarum tuarum dulcis Domine Deus meus, & fac ut iuges lachrymæ mihi etiam, si possibile est, sanguineæ effluent præ magnitudine & multitudine contritionis atque amoris, quod videlicet ad eum enormiter te pijsimum patrem offendi, ad eum fidelissimum te amatorem ac benefactorem contempsi, atque pro infinitis tuis beneficijs nihil nisi ingratitude, malitiam & infidelitatem rependi. Ecce nunc exaltatus es, trahe me post te, trahe me per te ad te, quia sic promissisti: quo delectatione omni terrena sprete, cunctis curiosis abiectis, otiosis omnibus profligatis, mortificatis denique vitijs & concupiscentijs vniuersis, atque per gratiam tuam, tuique amoris infusionem eisdem deletis, curram amodò ad omne & iuxta omne beneplacitum perfectissimum diuini cordis tui, in odore & seruore purissimæ charitatis, Amen.

Crucifigentes cum, diuiserunt vestimenta eius mittentes sortem.
Marc. XVII.

*Theoria VIII.*3.
Vestcs.

Plurissime & clementissime Iesu, quis dignè exprimet charitatem tuam erga nos, qui extremum genus paupertatis elegisti propter nos? Siquidem, omnibus spoliatus, omnibus nudatus, pependisti in cruce, nihil de hoc mundo retinens, nihil possidens: qui tamen seruis tuis abundanter omnia tu prouides: imò qui & nos peccatores ingratos, atque quotidie rebelles scelestos & inobedientes, atque ad eum volatilia cœli & bestias agri pascis & vestis. Itaque omnibus perinde ac amantissimus, & fidelissimus pater, tua largissima bonitate prouidens, ipse nunc pendes nudus in cruce, ut potè qui extremam penuriam in vita ac morte elegisti, ad eum ut in hoc ultimo durissimo & pœnitentijs, hoc est, acerbissime passionis ac mortis tuæ lecto, nihil ad eum fore posset cuius infirmo necessarium, quod tibi non deesset, nihil tam molestum, quod tibi ad pœnam non adesset. Nam omnibus licet esses nudatus, non caruit tamen ipsa etiam paupertas tua illusionem & contemptum. Siquidem vilissimi impijsimique tortores, vestimenta tua in prædam rapiunt, inter se ea diuidunt, super tunica quoque inconsutili, ne diuideretur, sortem mittunt. Non autem ob hoc solū id faciebant, quod ad eum essent indigi, inopes atque viles, sed ironicè, per Iudæorum instructionem id faciebant, tibi illudere volentes, & quasi iactantes nobilem se prædam obtinuisse, vestes puta tuas regias, unde omnes fieri diuites possint, has diuidi oportere: atque idcirco inter se diuidunt, factò hoc ipso, tuam paupertatem tibi exprobrantes. Heu mihi Domine, hoc improprium paupertatis libenter tu pertulisti, compatiens interim afflictæ matris vehementi dolore, cuius sciebas cor virgineum pro tui amore consternari, viden-

tis vestimentum, quod tibi deuota parauerat in prædam ac sortem tolli, tibi quoque in ignominiam exprobrari.

Pro natura spiritusq; nuditate, Precatio.

Fac ô suauissime Iesu, me nihil de hoc mundo concupiscere, ea quæ ad nudam simplicemq; corporis pertinent necessitatem, secundum discretionem tuam ad vsum solum accipere, quo nulli creaturæ per affectum inhæream: sed quæ amanda sunt iuxta voluntatem tuam in te solo diligam, te verò in omnibus & super omnia ex toto corde, seruentissima, purissima, intensissimaq; charitate perpetuo ac inseparabiliter possideam. Dulcis Iesu nunquam scindam, nunquam diuidam fratrum concordiam ac vnitatem: sed omnia reparare, resarcire scissa, dissidentes quoque reparare studeam ad pacem, ad vnitatem & ad charitatis perfectissimam integritatem, Amen.

Prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua. Marc. XV.

Theoria IX.

Plissime Iesu Deus meus, misericordia mea. Certè misericordia tua plena est omnis terra. At quam dolèdum est te, qui misereris omnium, cum propter me in miseria esses maxima, non habuisse qui miseretur tui: astitisse verò omni ex parte qui persequerentur te subsannationibus, exprobrationibus, blasphemijq; & hoc idèd, quoniam aliud in te iam vltra non poterant. Sed quis, Domine mi, tibi æqualia passus est? Quis damnatis ad mortem illudit vnquam? Quædo enim ad mortem sunt damnati pro suis peccatis homines, compatiuntur eis reliqui omnes. Tibi verò, quod omnibus fit, non contingebat. Nihil enim compassionis, nihil commiserationis ab inimicis tuis, vel in extremo supplicio tibi exhibitum est, sed ore te polluto ac sermonibus impijs quam diu vivebas persequuti sunt: quando quidem aliter quo te contristarent, non habuerunt. Expleuerant enim omnem sui furoris rabiem in te, & quicquid potuerunt, tibi in opprobrium fecerunt & tormētum. Alijs damnatis ad minus benigna fit alloquutio, & sufficit læsis omnibus, quod morte se redimunt. Tu verò neminem læsisti Iesu innocentissime, sed pro ijs qui potentiam & maiestatem tuam læserunt, pateris damnationem mortis. Et tibi inter amarissimos cruciatus, cum diræ mortis accederent angustia, non solum non pepercerunt, nec compassionem impenderunt tibi inimici, verum prætereuntes crucem Iudæi & milites, agitabant etiam in te capita sua, blasphemantes. Ad hæc alterutrum colloquuntur illudentes, sanitarum tibi beneficia exprobrabant, dicendo: *Vah qui destruis templum Dei, &c. Si rex Israel est descendat nunc de cruce. Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. Confidit in Deo, liberet eum nunc si vult, &c.* Tu verò agne mitissime hæc audiens, vt agnus innocens non aperuisti os tuum.

Aduersus omnem amaritudinem animi, Precatio.

Pro hac igitur, tamq; inestimabili patientia cordis tui, gratias ago tibi, adroq; te, & benedico tibi. Huiusmodi enim verba licet cor tuum difsecando penetrarent, tamen non respondisti exprobrantibus tibi verbum, sed eorum potius compatiens cecitati, pro illis orabas. Dulcis Iesu, fac vt nulla blasphemia, nulla amaritudo, nullatè impatiencia cor meum tangat, sed tuam, quæ plusquam paterna est dilectionem, semper attendam, tuam prouidentiam semper in

h h 4 memo

memoria teneam, tibi me committam ac relinquam, de manuq; tua omnia recipiens, semper gratias tibi agam, Amen.

Vnus autem de ijs qui pendebant latronibus, blasphemauit eum, dicens: Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos, Respondens alter, increpabat illum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadē damnatione es? Et nos quidem iuste: Nam digna factis recipimus. Hic verò nil mali gessit, Et dicebat ad Iesum: Domine memento mei, dum ueneris in regnum tuum, Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso, Lucae XXIII.

Theoria X.

10.
Latro.

Ah mitissime, gratiosissime ac dulcissime Iesu, fons totius misericordiae, recordare illius immensae pietatis, superabundantissimaeq; misericordiae, quam latroni à dextris pendenti, te tam veraciter quam pie excusanti, poenitenti & misericordiam tuam vltima voce sua abs te postulanti, non minus dulciter atq; promptè exhibuisti, eidem supra id quod petierat, promittens: hoc est, non solum illius pollicitus es te habiturum memoriam, verum etiam peccatis dimissis: *Hodie, inquis, eris mecum in paradiso.* Dulcissime Iesu, quam dulciter omnes poenitentes hoc verbo refecisti, quam potenter nos miseros ad spem erexisti. Audimus enim quam misericors es Domine in omnes qui inuocant te, quamq; dulcis & pius ijs qui in te sperant. Verum non fuit tamen hoc verbum sine tristitia cordis tui, utpotè qui memor eras ingratorum multorum, quibus curationum multa beneficia contuleras, quorum nemo ex ingenti multitudine quae ad diem festum, aut ad tuam passionis crudele spectaculum conuenerat, inuentus est, qui praeter hunc latronem te palam confiteretur. Nemo comparuit, qui vicem aliquo modo reddere cupiens, aut te excusaret, aut pro te loqueretur verbum. Hunc solum lucratus es, adhuc sanguine tuo calente, latronem; & amisisti discipulum, imò discipulos omnes: quippe qui simul omnes in fide scandalum passi, dubitabant. Sola mater tua in fide constans stabilisq; perseuerat.

Pro digna poenitentia pro peccatis, Precatio.

Ela misericordissime Iesu, tantam misericordiae tuae exuberantiam adoro, laudo, benedico, & pro ea gratias tibi ago, obsecrans te per eandem misericordiam tuam, ut tantam benedictionem tuae dulcedinis mihi infundas, tanta me gratiae tuae plenitudine repleas, eandemq; mihi, qui erga meipsum sum & depredator & latro, serues, quo in hac vita poenitentiam lachrymis & contritione tam continuam, tamq; peccatis meis dignam & tibi acceptam offeram: quo praeterea, tam ardentem, tam perfectè, tam sincerè castèq; te diligam, tam purè viuam, in omnibus quoque tibi placeam, ut post egressum animae à corpore, immediatè æternam beatitudinem tecum dulcissime Deus, ex infinita clementia tua percipiam. O utinam pijsime Iesu, dignus me rear abs te audire in fine vitae meae: *Hodie mecum eris in caelo, Amen.*

NOA

Non est species ei neque decor: & vidimus eum, & non erat aspectus, & desiderauimus eum despectum & nouissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem. Et quasi absconditus vultus eius & despectus: vnde nec reputauimus eum. Esaia: LIII.

O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor similis sicut dolor meus. Thren. I.

A planta pedis vsque ad verticem, non est in eo sanitas, sed vulnus & liuor & plaga tumens, Esaia: L.

Theoria XI.

Eia dulcissime atque mansuetissime Iesu, vbi nunc in me sunt lachrymæ com-^{11.}passionis, aut quomodo cor meum sic induratum est, vt tibi non condoleat? Vndique. Heu, quomodo sic emortuum est, vt tantam passionis tuæ magnitudinem non attendat, tantam charitatis tuæ flammam non sentiat? eum videam te virum dolorum & scientem infirmitatem, nullam pœnam, nullum opprobrium, propter miserimam animam meam saluandam voluisse recusare, cum aspiciam in te grauissimos dolores, innumeras plagas, liuorem, cruentaq; vulnera pro me sceleratissimo à te desideranter suscepta, atque occasionibus adeo multis accedentibus exaggerata. Siquidẽ à planta pedis vsq; ad verticem capitis non est in te sanitas, locus nullus in te liber est à pœnis, sed quicquid in corpore tuo est, aut est plaga tumens, aut vulnus fluens, aut roseus calidusq; sanguis per corpus discurrens. Pateris enim in omnibus singulisq; membris singulos dolores, singulatum sentiens: pateris intus in corde & anima, pateris in florida corporis tui ætate, pateris coram innumera populi multitudine, pateris ab electa gente, pateris in paschali tempore, pateris vbi nemo tibi compatitur, pateris denique innocenter pro peccatis alienis: idq; ex pura & sola charitate. Vndique igitur passionis tuæ dolor, dolorisq; vis tibi exaggeratur, & seipsa continuè fit maior. Aggrauat eam nobilissima tenerrimaq; complexio tua, aggrauat personæ dignitas: quippè qui ex regio, sacerdotali, patriarchaliq; stemmate secundum carnem descendens, virginis pudicissimæ integerrimaq; es filius, Verbum Dei, Patris Filius, Deus de Deo, Angelorum rex, Sanctorum gloria, creator coeli, conditor vniuersi: & tamen cum tantus sis, vilissima & indignissima quæq; sustines ab hominibus vilissimis & pro sceleratissimis peccatoribus: ab amicis derelictus, latronibus sociatus, in despectissimo loco, & ignominioso supplicio. Hæc omnia Christe Iesu, maxime autem omnium, nostra ingraticudo, nostra rebellio, (vnde sit vt tam dira passio tua nobis non proffit) cruciatum pœnamq; cordi & corpori tuo augebant.

Pro charitate ardenti, Precatio.

Verum, quid ego miser ad hæc facio. Fleu quare dolore, tristitia & luctu non tabesco? Heu cur præ amore & compassione non desicio? Heu moriente pro me charitate, cur non morior? Ah dulcissime Iesu, accendat, repleat, inebriet, absorbeatq; me ignita & mellisua vis amoris tui, quæ faciat me omnium terrenorum obliuisci, omnibus vitijs & concupiscentijs emori, vt sicut flamma ardens totus in amore tui candeam, & ex omnibus medullis cordis & corporis mei, in

gloriam & beneplacitum tuum totum me tibi tradam. Fac pijsime Iesu, vt vndique tui amore vulnerer, vndique ad te pellar, totusq; charitate flagrem. Amen.

Stabat iuxta crucem Iesu mater eius, Ioan, XIX.

Theoria XII.

12.
Condoluit.

Pijssime Iesu, quis exprimet satis mœrorem cordis tui angustiamq; quam pro pijsima matre tua habebas affante, quam dilectissimam habuisti, ita eidem compassus es amplius, dum eam sub cruce cerneres pro te dolentem & gementem. Cordis enim eius dolorem inestimabilem tu solus æstimabas, quia tu solus in cor eius videbas. Vnde quamuis dolor proprius te cruciaret nimium, nihilofecius tamen maris anxietati condolebas, quam sic desolatam relinquere, aut ab illa dulcissima separari erat dolorissimum: quippe qui te nūquam deseruit, cuiusque tibi neque solatium defuit vnquam, neque obsequium. Siquidem ipsa te lactauit infantem, nutriuit adolescentem, prædicantem comitata est, & nunc cruci affans gemebunda aspicit patientem. Ipsa tua denique contemplatur vulnera, audit opprobria, auscultat ad tua verba. Huius itaque matris dolor ex castissima anima & materno corde prodians, huius gestus lugubundi & lachrymarum, tuum tibi dulcissime Iesu martyrium duplicarunt: verba eius, plangentisq; suspiria, & virginei pectoris gemitus, cor quoque tuum dissecabant. Quomodo enim o pijsime Iesu, huic matri sic te amanti compassionem non exhiberes? Aut cor tuum quomodo dolore non scinderetur, quando cæteris non solum amicis, te plangentibus, verum etiam inimicis, atque adeo ipsis te persequantibus tantum condoluisti, vt ex nimio charitatis affectu in cruce pro illis fleres? idq; præcipue pro ijs quibus tantam passionem sua culpa sciebas non profuturam. Voluisti tamen cruci tuæ matrem assistere, non in solatium, sed tibi & illi in maius tormentum. Neque enim sufficiebat tibi passio externè inflicta, nisi & intus fores afflictus. Atque ideo quo copiosior esset nostra redemptio, matris adesse volebas præsentiam, vnde tibi dolorem augeres internum.

O virgo benedicta, & inter omnes mulieres tam sublimis, quam singularis, dignissima Dei genitrix Virgo Maria, exurgant quæso omnes vires cordis & corporis mei in reuerentiam, in laudem, in amorem, & gratiarum actionem erga te, pro dolorosa statione iuxta crucem benedicti filij tui Iesu, proq; illa maxima fidelitate, singulariq; tolerantia, quam filio morituro tu mater pijsima, virgo tenerissima in extrema necessitate monstrasti. Siquidem viris Apostolicis fugientibus, & in fide nutantibus, tu sola vnica & præelectissima virgo solidam fidem, spem & charitatem inconcussè inextinguibiliterq; conseruasti. Itaque stabas iuxta crucem patientis filij inuestigatissima mater. Heu virgo sancta, domina mundi, Angelorum regina, quid tibi & cruci? Quæ societas patibulo, cum templo Spiritus sancti? Quæ communicatio Dei sacrario, cum despectionis loco? Quid tibi o benedicta in mentem venit, vt stares in loco supplicij malefactorum, quæ virginittatis es speculum, totiusq; sanctitatis luminare exemplum? Eheu dulcissima, nequaquam ociosum, nequaquam est absque causa, quod virgo nobilissima, quod pietatis thesauraria in loco commotaris tam indigno, tamq; verecundiæ tuæ virginæ insueto. Habes igitur præsentem aliquem magnum, quem indiuiduo sequeris amore: & hic Deus tuus est, omnium creator, pater amantissimus, sponsus dulcissimus, filius vnigenitus, omniumq; misericordissimus saluator. In hoc vita tua est omnis, in hoc

hoc spes tua tota. Hic nimirū Iesus, qui est suauissimus, in cruce miserabiliter pro nobis est perditissimus peccatoribus extensus, hunc cernis, hunc inspicias, huius mortem præstolaris, hunc neque relinquere, neque ab eodem potes recedere: quia in ipso tu, & tua sunt omnia. Sed mirum o tenerrima Virgo, quo modo ex præcedentibus vigilijs, tristicijs, filijque passionibus, quas aut cernis oculis, aut in spiritu vidisti, aut certe aliorum infallibili didicisti relatione, & nunc ex præsentibus que cernis afflictæ & quasi exanimis stare potes? Mirum o nobilissima, quo modo in tanta cordis anxietate, in tanto dolorum torrente, non mortua iacuisti, nisi ex sola id fuisset filij miraculosa dispensatione, vt tot doloribus morte amarioribus morereris viuens, dum viuendo pœnas omni morte sustinebas in anima crudeliores.

Quis enim cogitare sufficeret, aut æstimare compassionis pœnas, quas filio tuo innocenter patienti exhibuisti? Nam cum filium paulò ante audieras damnatum, sociata humili fœminarum ceterua, ad locum Caluarie properasti, & inter furentes populorum acies gemebunda transiens, dum filio tuo quantocius crucifigendo satageres propinquare, dum adhuc in carne viuentem affectares cernere, & antequam moreretur ab eodem piæ alloquutionis verbum suscipere, nec posses, itinoris vtebaris compendio, vbi in faciem eis occurrens, vidisti vultum eius amabilem spuris, sanguine & liuore repletum: vidisti sub onere crucis curuum, ipsum anhelantem & deficientem: vidisti ad iniurias pessimas & blasphemias humiliter tacentem: vidisti, nec loqui potuisti præ dolore cordis. Deinde ah benedicta inter mulieres, quàm ingenti cruciabar is mœrore, dum filio eodem nudato, atque super crucem posito, audires crucifigentiam clamores & strepitus. Heu malleorum validorumque ictuum pulsus, clauorum tinnitus in filij crucifixione; nonne cor tuum maternum dissecuerunt? Dominus enim noster Iesus Christus filius tuus, quæcunque sustinuit in carne, eadem te vulnerabant in mente. Heu quàm tristes, quàm lugubres voces & gemitus à te, ceterisque paucis amicis audiebantur, quando extenditur, foditur, clavis figitur, totoque corpore dissipatur tuus vnigenitus. Postremò, quantum triste hoc spectaculum cor tuum virgineum dissecuit, dum in cruce exaltatus, nudus inter latrones ponitur, speciem habens leprosi, dum abicitur, difamatur, deridendus blasphemandusque omnibus offertur? Videbas in cruce suspensum, videbas toto corpore vulneratum & cruentatum, ab omnibus derelictum contemptumque, quem sciebas ex te Virgine Deum natum, inter hominesque innocentissimè conuersatum.

Pro felici morte ad beatam Virginem Mariam, Precatio.

Benedicta igitur & pijsissima inter mulieres, per virginei cordis tui, mœrore pariter ac dolore vulnerati, compassionem, rogo te o vnica spes & refugium miserorū, da vt fideliter nunc tibi & filio tuo ego assistā sub cruce condolens, & pro posse meo eundem imitari, eidemque conformari contendam. Tu igitur vt pijsissima mater assiste mihi quoque in omni tentatione & aduersitate præcipue tamen in hora mortis meæ. Ab omni peccato, ab omni periculo, ab omni malo, piensissima mater, libera & defende me. Ah pone super me hos oculos misericordiæ, quibus benedictum fructum ventris tui aded tristis vidisti patientem, & præserua me à laqueo inimici, & à consensu cuiuscunque peccati. Numquam cor meum introeat, nunquam in conscientia mea corā oculis Dei appareat, quod illi displiceat.

Dulcis Mariá, nihil in hora mortis hostis in me inueniat, quod accuset. Quod vt impetrare abs te valeam, fac etiam ó misericordissima Dei mater, vt clauí passionis filij tui cor meum perfodiant, & salutaribus vulneribus contritionis, compassionis & amoris me crucient, vt ex vehementi peccatorum displicentia ac contritione, lachrymis totus effluam, & præ tui amoris castissima vehementia, à me ipso deficiam. Ah vtinam ó pulcherrima dulcedo, ó vtinam suauissima pulchritudo, mater pijsissima, tanta fidelitate, charitate & compassione tibi sub cruce assistam, vt in illorum digneris me numero computare, quos arctissimo dilectionis vinculo cordi tuo misericordissimo tenes impignoratos. Dulcis Maria, fac tibi nunc deuotus semperq; assistam, vt tu in necessitatis mortisq; articulo, cum dulci virginu comitua mihi assistas, tua & filij merita pro me ponas; nec me deseras, donec animam meam plene filio tuo reconciliatam, pleneq; in ipsius sanguine purgatam egredientem, absque villo impedimento in gaudia filij tui introducas, Amen.

Cum vidisset Iesus matrem & discipulum, stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus, Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Ioannis XIX.

Theoria XIII.

13.
Mulier.

Dulcissime Iesu, quas gratias tibi agam pro dilectione filiali, pro veneratione ac pia solitudine erga fidelissimam matrem tuam, cunctis angustijs ac doloribus plenam: cuius in tantis pœnarum cruciatibus, quasi tui oblitus, curam gessisti? Prouidebas enim vt egressurus de hoc mundo, alium pro te illi relinqueres filium? & fidelera substitueres ministrum. Siquidem cruce affixus, & iam in vltimo penè spiritu constitutus, cum nullius membrorum tuorum liberum haberes vsum, nisi oculorum & linguæ, vtrumq; in matris obsequium conuertisti. Respexisti enim illam & alloquutus es. Nam ipsi præmortui & pallentes oculi tui à dilecta se matre non poterant continere. Siquidem quos superuenientis mortis impetus claudere impelleretq; conabatur ad defectum, ad matris aspectum vis amoris rursus aperiebat. Itaque hoc aspectu ac vltimæ visionis radio, in cor matris ad tuæ passionis memoriam profundissime imprimendum infixio, ipsam alloqueris, venerabilissimum eidem discipulum tuum pro te in filium, atque ediuerso discipulo eandem in matrem commendans, virginem virgini filiali ac materna dilectione, indissolubilibq; virginitatis vinculo sociasti, dicens: *Mulier, ecce filius tuus. Et ad discipulum: Ecce mater tua.* Heu mater Dei patientissima, heu amore feruentissima, heu dignissima mulierum, nunc tibi Simeonis gladius occurrit, olim promissus: quem inter mulieres olim benedicta, nunc verò matribus cunctis plus desolata, hodie toties experta est, præsertim nunc, dum filius tuus vnicus in cruce pendens, quasi propriorum immemor esset dolorum, compassione vehementiori tibi fidelissimæ, tristissimæ, dilectissimæq; matri suæ condolens, filiali te alloquutione perinde ac valedicturus, alteri resignat, atque iuniori commendat. Heu, quis sufficit virginei pectoris tui dolores angustijsq; pensare, dum quasi repudiata desolataq; mater, commutatione lamentabili pro vnigenito, adoptiuum, pro magistro, discipulum, pro Domino, seruum, pro rege, militem, pro omnipotente, recipis deficientem? Sancte Ioannes (cum tui reuerentia loquar) scis tu ipse, quam
fit

Luc. 9.

fit dissimile recipere filium Zebedæi, pro filio Dei. Heu Maria tristissima, qualis hæc commutatio, quis hic sermo? Nempè pertransiens cor, & perstringens ad diuisionem animæ & spiritus. Heu bona Domina, Dei genitrix, nutrix & filia, quomodo simul amittis vna Dei nutrix alumnum, mater filium, ancilla dominum, vnoq; momento simul patre priuaris & filio?

Ad Beatam Virginem Mariam resignatio & Precatio.

Nunc igitur ô clementissima virgo Maria, ô pijsissima mater desolatorum omnium consolatio, regina misericordiæ post Christum spes animæ meæ, ad te dulcissima confugio, ad benedictissima virginalia pedum tuorum vestigia me totum, corpus videlicet & animam, velle & posse, omnes necessitates, & euentus meos tibi resigno, tibi offero ac commendo, & mihi ipsi omnibus modis renunciâns, totum me dono maternæ curæ atque custodiæ tuæ, eligens te ô benignissima hodie perpetuoq; in matrem ac dominam. Itaq; per benedicta viscera misericordiæ tuæ, per pietatē & clementiam virginei cordis tui, sub quo nouem mensibus requieuit filius tuus, obsecro te, noli me abijcere à misericordia tua, noli me spernere ô castissima humillimaq; virgo, propter innumera turpissima peccata mea: sed propter eum qui pro me nudus expansisq; manibus ante oculos tuos pendet in cruce dilaceratus, vulneribus atq; doloribus plenus, suscipe me in filium, non ponderans meam vilitatem, nec flagitiorum meorum turpitudinem, sed virginei pectoris tui clementissimam indeficientemq; misericordiam. O tutissimum peccatorum refugium. O mulier virtutis & clementiæ. O puteus inexhaustæ pietatis, suscipe me tu cum sancto Ioanne custode in filiū, dirige & gubernâ me, protege, custodi & libera me ab omni peccato, ab omni malo, & ab omni quod filio tuo displicet. Fac me de numero filiorum tuorum, qui singulari priuilegio cordi tuo profundius inscripti sunt, & qui magis sunt tibi deuoti. Dulcissima Virgo, imprime tui amorem castissimum feruentissimumq; cordi meo, & impetra mihi vt vitæ tuæ virtutes, quibus placuisti Deo, ita imiter: puta castitatem, humilitatem, mititatem, charitatem & misericordiam, aliasq; omnes, vt filio tuo tibiq; semper totus, perfectissimèq; placeam. Impetra dulcissima mihi felicem mortem, quo à peccatis in passione & morte filij tui purgatus, totusq; reconciliatus, ilicò post mortem vitam, ex singulari misericordia Dei filij tui, recipiam æternam, Amen.

AD HORAM NONAM.

A sexta hora tenebræ factæ sunt super vniuersam terram, vsque ad horam nonam. Matth. XXVII.

Theoria XIV.

O Amator feruentissimè salutis nostræ, in tuâ passione cum homines tacerent, nec confiterentur te (quippè qui velut peripsima, scoria & maledictū factus ^{14.} ^{Tenebras-} ^{que.} eras pro nobis) sol creatorem te suum confessans, & ceu indignatus propter ea quæ à tuis tibi inferebantur obscuratus est, & modo naturæ inlucto tenebras induxit super vniuersam terram. Tibi namq; quasi compatiens, ne conditoris sui videret iniurias, nec mundo famularetur, qui suo pauerat creatori mortis pœnas, lumen suum abstraxit.

Pro mystica illuminatione, Precatio.

Heu insensibilibus elementis, quomodo factus sum ego insensibilior? Heu bone Iesu, illumina tu quæso tenebras meas, vt semper te, tuamq; præsentiam videam & sentiam. Ah dulcissime Iesu, cor meum tuis vulneribus sancia, mentemq; meam tuo sanguine inebria, vt quocunq; me vertam, semper te videam crucifixum, & quicquid aspexero, tuo mihi sanguine appareat rubricatum: vt sic totus in te intendens, nihil præter te valeam meditari, nihil queam nisi tua dulcissima vulnera intueri. Hæc sit mihi consolatio, tecum mi Domine vulnerari, despicere ac pati: hæc intima sit mihi afflictio, sine te aliquid meditari, aut extra te consolari. Non quiescat cor meum bone Iesu, donec inueniat te centrum suum. Ibi cubet, ibi requiescat, ibi terminet appetitum suum, Amen.

Circa horam nonam clamauit Iesus voce magna dicens: Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me? Matthæi XXVII.

Theoria XV.

15.
Relictus.

O Fortitudo fortissima, omniumq; electorum virtus virtuosissima, Christe Iesu, doloribus tuis vndiq; tibi increbrescentibus & prioribus remanentibus, dum noui semper accedunt, passio tua continet se ipsa fit maior. Siquidem membris tuis omnibus patientibus, omnibusq; cruci immobiliter affixis, non fuit vt alterum alteri posset membro succurrere. Quantus igitur cruciatus erat manuum, pedum, neruorum, compagum medullarumq; & hic continuus, nunquam interpolatus, nec ad oculi momentum intercisus, aut quiete aliqua releuatus: quandoquidem totius moles corporis tui, in tribus clauis irremediabiliter pendebat. Vnde si voluisses pedum fixuræ succurrere, aut dare remedium, necesse erat manus atrociori cruciatu prægruari, vulneraq; manuum secari amplius: Si verò manuum dolori parumper parcere voluisses, totum corporis pondus clauo pedum oportebat inniti, acerbissimamq; pœna sustentari. Qua re sine consolatione, auxiliove villo, omnium creator & consolator pro hominibus omnibus in singulis membris immaniter torquebaris. Extensæ venæ, lacerata membra, fracti nerui, visceraq; torta, spinis obfitum caput, indefinentem tibi laborem, & nunquam quietem dabant. Nam & de vniuerso mundo, cuius creator & Dominus es, per omne tempus crucipendentis tuæ ne tantillum quidem loci habuisti, quo caput tuum sacratissimum Angelisq; reuerendum inclinares. Non erat, inquam, pijsime Iesu tibi vel modica saltem requies, nec capiti tuo locus, quo illud reclinares: & hoc propter spineam coronam, qua indefinenter vulnerabatur. Erat autem inclinatum super pectus, propria etiam mole miserabiliter pendulum: vnde collum quoque tuum decentissimum ac nitidum fatigatione longa incuruatum, immodicè cruciabatur. Hoc modo singula quæuis membra in corpore tuo torquebantur. In tanta autem pœna nemo erat qui consolaretur, aut adiuuaret. In hac enim hora maximæ necessitatis, fuisti ab omnibus amicis tuis derelictus. Considerabas ad dextram & sinistram, sed non erat qui te cognosceret, non erat qui auxilium præberet, aut remedium, non erat qui consolaretur. Non erat bone Iesu, qui compatiens in te respiceret, præter matrem pijsimam, paucosq; electos amicos, qui tamen nequaquam astabant ad solatium, sed ad grauius tormentum. Accessit præterea doloribus prædictis ad grauius tormentum (vnde inæstimabiliter laborabas) quod Pater quoque tuus cœlestis ita te dereliquit, vt nullam infirmæ carni præstaret conso-

consolationem, quo leuius has pœnas ferres propterea quod eras non solum homo, sed etiam Deus. Nam impositis tibi omnium nostrum delictis, permittit te Pater infirmitates sentire carnis, atque inferioribus animæ viribus internam solitæ dulcedinis consolationem subtrahit, cœlestis quoque in te roris profinium, quantum ad hoc, deficcavit. Quapropter alto singultu, profundo gemitu, anxioq; luctu, in lamentabilem hanc vocē prorupisti: *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* Heu dulcissime Iesu, Patris vnigenite, in quo sibi Deus Pater complacuisse testatus est, quomodo te nunc paterna ipsius dilectio in tam amara necessitate, & in extremo articulo dereliquit? Heu dulcis Iesu, quantum cruciabar, dum hanc emitteres vocem. Veruntamen tua voluntas ad hæc omnia, & maiora, si opus fuisset, sustinenda, mansit semper parata Patris voluntati. Heu Maria tristissima mater, quam grauis hæc tibi fuit afflictio cordis, dum filium tuum, quem cunctis pœnis videbas repletum, proprio verò, omniumq; hominū auxilio destitutum, audiebas lugubri voce clamantem, sese à Patre quoque derelictum. Veruntamen ô pijsissima, cunctis illum derelinentibus, tu pia mater sola fidelis, & ex eius nullum infirmitate scandalum patiens, constans illi astitisti. Et satis hoc congruè: Quippè ad quam solam etiam ipse, dimisis alijs quibuslibet creaturis, olim venire, dignatus est, dum veluti vnicornis indomitus, sanctorum Patrum longis desiderijs atque suspirijs diu pulsus ac fatigatus, contuita tandem virginea pulchritudine & humilitate tua, quasi seipsum diutius continere non valeret, virgineo tuo gremio, is qui in se incomprehensibilis est, captus est. Itaque pro tanta eius dignatione, (quoniam ex omnibus te elegit) reddis ei tu nunc, vnicunq; vicem: vt quemadmodum se tibi, dederat relinquens omnia, ita ab omnibus iam derelicto, eidem societatem sibi exhibes ac miserandam, in corde & spiritu, eadem quæ in corpore ipse perfert, sustinens. Ad hæc tamen nihilominus graui mœrore sauciabatur pijsimum cor tuum, quod tantis doloribus circumdatum, in tot pœnis derelictum filium, nequaquam consolari, nihilq; auxiliij remedijsve eidem potuisti præstare. Heu quid in corde tunc tuo sentiebas, quando rauca ipsum voce ob pœnarum immensitatem sic lugubriter exclamantem audiebas? Heu quàm supplicibus precibus, quàm cordialibus votis, ipsius sacrificium, omnemq; genus humanum Deo Patri ad hunc clamorem commendabas.

Profus abnegatione, resignatione, ac in Deum confidentia, Precatio.

Dulcissime Iesu, sic tu clamans, sic patiens à nemine recipis consolationē. Obsecro te igitur per eandem desolationem tuam, fac vt in omni tempore desolationis, tristitiæ & derelictionis, ad te solum recurram, te quæram tanquam fidelissimum patrem, te inuocem, in te confidam, tibi ræ credam, in te solo sperem, de me penitus diffidam, auxilium & beneplacitum tuum constanter expectem, atque in omnem præsuram & desolationem plenissima abnegatione mei ipsius, me tibi offeram. Dulcissime Iesu, fac vt plena confidentia me ex toto tibi relinquam, plena resignatione, perfectatq; abnegatione cuiuscunque proprietatis tuum beneplacitum solum desiderem. Ecce me iacto in te, tu quæso suscipias & non derelinquas me, Amen.

Sciens Iesus, quia iam omnia consummata sunt, vt consumaretur scriptura, dixit: Sitio. Vas autē positum erat aceto plenum. Illi ergo spongiam plenam aceto, hysopo circumponentes, obtulerunt ori eius. Id. annis XIX.

Theoria XVI.

^{16.}
Est siticus.

Domine mi dulcissime, quamuis amor eximitus salutis nostræ in corde tuo diuino in immensum flagraret, atque te maxime nostræ faceret redemptionis sibi bundum, nihilominus tamen ex nimia siccitate & arrefactione corporis (quandoquidem multipliciter sanguinem effudisti, atque humore quouis exhaustus es) corporali siti vehemētissime torquebaris, ad eodē vt propter vehemētē sitis cruciatum: *Sitio*, exclamares. Quomodo enim sitis illa non fuisset maximē afflictiva, cum inter tot variasq; pœnas præcedentes de nulla illarum conqueri auditus es, nisi de hac sola: cuius tanquam immanioris supplicij tollerantiam nobis significasti clamans: *Sitio*. Verūm heu tristissimè Iesu, quis est nunc qui sitim tuā consoletur? Consideras ad dexteram & sinistram, sed non est qui cognoscat te. Non est qui velit, aut qui possit refrigerare linguam tuam arentem præ siti, faucibusq; hærentem. Nam & mater tua licet summopere cuperet, & præsens hanc vocē tuam audiret, non potuit tamen in extrema necessitate laborati succurrere, vt vel tantillum aquæ frigidæ tibi porrigeret. Vnde ob hoc vehemētiori dolore torquebatur: recordata nimirū, quā dulciter olim virgineo te lacte potauerit. Heu pijsimè Iesu omnium merentium consolator, in quantam paupertatem, in quantam desolationem tuus te ipsum amor deiecit? Heu in quantam afflictionem, desiderium te humanæ salutis impulit, vt in tam magna necessitate tibi, cuius sunt omnia, quod omnibus superest abundanter, puta calix aquæ frigidæ, deesset? Heu Iesu mitissime, heu Iesu amantissime, in quantam paupertatem vltro, in quantam penuriam te omnium rerum propter me dedisti.

Aduersus omnem priuatam mundanūq; amorem, Precatio.

Oro igitur te supplex Domine Deus meus, vt omnem amorem priuatum & mundi in me radicatus occidas, quo tui honorem, tuum solum beneplacitū in omnibus, & super omnia, me neglecto atque contempto sitiam, quæram, intendam, promoueam atque perficiam vigilantissimè atque feruentissimè, Amē.

Et milites accedentes & spongeam plenam aceto circumponentes, obtulerunt ori Iesu. Ioannis XIX.

Theoria XVII.

^{17.}
Gustat.

Amantissime Iesu, cum tam vehemēti siti æstuares, nec tamen esset qui tibi sitim illam aquæ poculo refrigeraret, inimici tui (vt in omnibus solebant) maiorem inde tibi & iniuriam & contumeliam struunt. Siquidem non compassionis, sed afflictionis & derisionis gratia, acetum & fel sitienti, propinarunt. Huius potionis, licet amaritudinem non ignorares, voluisti tamen gustare, sed bibere noluisti, quo gustum tuum nobilissimum amaritando affligeres, & nihilominus sitis impotentiam tolerares. Potuisset enim hæc portio, quamuis amara, si fuisset sumpta, siti mederi: sed gustare tantum voluisti, vt haberes quod gustum torqueret, & abesset autem quod sitim repelleret. Nihil enim passionis

subter-

subterfugisti: imò non sufficiebat tuae charitati, quicquid rabies Iudæorum externa inferret, nisi etiam poenis atrocioribus intus temeripsum torqueres. Omnibus idcirco poenis ibas obuius, & nihil quod te grauaret, declinabas. Heu Iesu bone, hæcine est illa cœna nouissima & regia, quæ tibi Angelorum regi paratur? Hæcine est refectio, quæ post ingentes labores, post immensos agones nimium fatigato impenditur. Heu pijsissima mater, nonne cor tuum virgineum tremuit, quando tam amarum vidisti filio tuo siti arefcenti poculum propinari? Heu quomodo tunc versa est in luctum cythara tua, olim tam gaudiosa? Olim lætabundo corde in arridētis tibi paruuli vultum nimis delectabilem oculos virgineos retorquebas: nunc quocumq; hos vertis, triste tibi occurrit spectaculum. Si enim sursum oculos leuas, vides materni cordis spectaculum triste, ac vulneratum: Si in terram deflectis, vides crudeles filij tui persecutores, terram quoq; sanguine filij tui roseo cernis cruore perfusam. Olim dulcissima virgo, voces audiebas lætantium & glorificantium pro ijs quæ gloriose fiebant ab eo, & hac melodia suauis aures castissimas, virgineam quoq; deuotionem tuam pascebas: nunc aliud non audis, nisi frementium tortorum, atq; blasphemantium voces, scribarum & Phariseorum derisiones, amicorum paucorum gemitus & eiulatus, quæ virgineam animam tuam vt gladius penetrabant. Super omnia autem angustabat animam tuam, quod filio tantis in doloribus ac necessitatibus constituto, nullum potuisti præbere subsidium. Siquidē cernens corpus eius nobilissimum dilaceratum ac vulneribus plenum, non poteras illud aut linire oleo, aut ligare panniculo. Videbas carnem eius sanguine rubricatā, sed non poteras illam extergere linteo. Videbas sanguinem in terram defluere: nec poteras colligere. Cernebas lachrymantis oculos: & non valebas abstergere. Audiebas derelictum, sed consolari nequibas. Audiebas iniquorum blasphemias: sed non valebas excusare. Vidisti eius caput pendulum: nec poteras sustentare. Videbas sitientem: nec poteras potare. Vidisti tandem expirantem: nec potuisti commori. Postremò mortuum vidisti: nec oculis amplexibusve potuisti attingere.

Ad Diuam virginem Mariam pro auxilio in extremis vita, Precatio.

O Mater dulcissima, & singulare peccatorum refugium, & mœstorum vnicum solacium, Domina suauissima, potentissima, & misericordissima, fac merear in extremis vitæ meæ tua gaudere melliflua præsentia: fac me gustare tunc, expeririq; miserationum tuarum vbera: fac efficaciter me sentire magnitudinem, virtutem, atq; potentiam misericordiæ tuæ, quæ contra omnem tentationem me confortet, ab omnibus inimicis meis me liberet, ab omnibus peccatis apud filium me excuset, & animam meam egredientem propter passionem vnigeniti tui, & tua merita, statim ad gaudia perducatur æterna, Amen.

Cum accepisset acetum Iesus, dixit: Consummatum est. Ioannis 19.

Theoria XVIII.

Misericordissime Iesu, postquam singula membra tua doloribus repleta, sensus quoq; tui amaritudinibus & molestijs nimijs fuerant affecti, ministri deniq; crudelitatis omnem furoris sui vim in te effuderant, dixisti: Consummatum est: ostendens te omnes scripturarum voces, omnia Prophetarum testimonia, Patrisq; tui voluntatem perfecisse, & opus nostræ redemptionis consumasse.

kk pro

18. Complet

pro quo à Patre in mundum missus veneras, ex Maria virgine natus Deus & homo, & hic tanquam in exilio constitutus, fame, siti, frigore, æstu, itineribus, fatigationibus, contumelijs, verberibus, passionibus ac tormentis triginta tribus annis laboraueras, nouissimeq; in cruce suspensus vsq; ad mortem perueneras. Hæc omnia simul Patri hoc vnico verbo obtulisti, dicens: *Consummatum est*, quasi diceres: Consummaui omnia, nihil eorum quæ iniunxisti ò Pater non perfeci. Hoc vnum reliquum est, vt ad te veniam, hoc est, vt ex hoc mundo moriendo emigrem.

Pro mystica consummatione, Precatio.

Pro hac consummatione, pijsime Deus, te adoro, benedico, laudo, & infinites (si possibile foret, licet id nihil tamen adhuc esset) gratias ago maiestati tuæ, quæ non dedignata est se humiliare, ad tã vilia, sibiq; indigna sustinenda. hocq; non ex sua indigentia; sed pro nostra miseria, perseverans in Patris obedientia vsque ad mortem crucis. O suavissime Iesu, fac me carnis delicias non solum non amare: sed & cum detestatione horrere, tuoq; exemplo ac tui amore, quæ carni sunt duriora, semper appetere, quantumq; discretio admittit, eligere. Dulcis Iesu, da mihi in seruitio tuo nunquam tepescere, nunquam deficere, sed spiritu mentis ac fervore deuotionis indies & crescere & renouari. Sanctissime Domine Deus meus, da mihi in omnibus castissimam, rectam, simplicem, deformemq; intentionem habere, qua gloriam tuam & beneplacitum tuum vbiq; semper & in omnibus purè intèdam, affectem, quæram & impleam. Dulcis Iesu, tu solus esto mihi omnium cogitationum, affectionum, operationumq; mearum scopus, tu omnium studiorum totiusq; vitæ meæ principium, intentio, medium, finis & consummatio. Heu amabilissime Iesu, vtinam eueniat mihi aliquando, vt tu solus mihi sis omnia in omnibus, & extra te nil diligam, præter te nil cogitem, sine te nihil agam, imò in te solo viuam & subsistam, Amen.

Iesus autem iterum clamans voce magna, ait: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens inclinato capite tradidit spiritum, & expirauit. Luca. 23.

Theoria XIX.

19.
Mortur.

Heu amantissime Iesu, generis humani redemptor, dulcedo iustorum, pœnitentium salus, electorum omnium vita & amor, quibus lachrymis est cogitanda illa hora, qua consummatis omnibus quæ de te scripta, per te implenda erant, & nil restabat aliud nisi flebilis amaratq; illa agoniam, qua tua vita cum morte habebat pugnare, quam nisi moriendo haud poteras superare. Ad hanc igitur horam te festinante, omnes vires corporis quas ante in tot doloribus mirum est nõ fuisse extinctas, coeperunt magis deficere. Siquidem dum pallefcunt, obrigescuntq; membra, totum corpus tuum alioqui iuuenile & floridum, in stipite verò nũc crucis velut hominis leprosi pendens, inter nimios cruciatus marcescebat, & ad ima declinando se vergebat. Inter quæ tu ò Sampson fortissime, ò fons vitæ, qui omnia verbo creasti, qui omnia viuificas, omnia sustetas, omnia gubernas, cepisti ad mortem agonizare. Heu Iesu bone, quis confictus, quæ pugna, quæ angustia, quæ præfura deniq; tuo erat cordi, dum mors cum vita luctaretur? Heu quot quantisve tusionibus, quàm intensis cruciatibus, quàm crebris impulsibus, quibus torminibus cor illud tuum nobilissimum diuinitatis tuæ gazophilaicum à dira morte inuadebatur,

batur, concutiebatur, donec tempus illud ab æterno dispositum adueniret, quo vltro, & non coactus spiritum emitteres? Tunc enim rumpens se sacratissimo corde tuo, valido simul te Patri clamore commendans: *Pater, ais, in manus tuas commendo spiritum meum.* Quo dicto, versus matrem tristissimam, quasi vltimum vale daturus caput inclinando, emitteis spiritum. Heu quæ ista est separatio? Heu quam triste diuortium nobilissimæ animæ tuæ bone Iesu, à benedicto corpore tuo? Heu quanta pœna, quanta acerbitas mortis huius, dum creator vitæ occideris, vita moreris, Filiusq; Dei immensus, immortalis & Patri coæternus, pro omnium salute volens necaris? Deducant oculi mei lachrymas per diem & noctem, & non taceant: quandoquidem causa tantarum passionum ego fui, Ego mortis huius occasionem dedi. Et quia crimina quæ soluere debui, non potui, innocentissimus Iesus de benignitate misericordiæ suæ, quamuis nihil debuit, pro me moriens soluit.

Pro vitiorum naturâq; morte felici, Precatio.

Pro hac amarissima morte tua, adoro, laudo & benedico te misericordissime Deus, gratiasq; tibi ago, obsecrans te per eandem mortem & per ruptionem cordis tui, vt des mihi mortem felicem & beatam: nempe, vt cum anima mea egressa fuerit de corpore meo, confestim dimissis omnibus peccatis & debitis, ad gaudia misericorditer recipiatur sempiterna. Scio mi Domine, hoc magnum esse, & tanto peccatori à te petere præsumptuosum: est tamen benignitati tuæ æquè facillimum, à multis siue à paucis emundare peccatis. Quippè cum nostri non sit meriti, sed infinitæ misericordiæ tuæ, vel qualemcumq; beatitudinis tecum habere portionem. Verùm piissime Deus, quo huius gratiæ capacem tu ipse me facias ac dignum, da mihi nunc verè atq; perfectè mihi ipsi & mundo mori, vnde extra te omnia mihi vilescant, præter te nihil me afficiat, omnia propter te contempnam, & pro te contemptus esse gaudeam. Fac pie Iesu castissimo feruentissimoq; tui amore me semper vulnerari, semperq; amore tui manere languidum. Amara mihi sint omnia extra te, & chara in te mihi tua sint omnia. Verùm Domine mi Deus meus, plus esto tu mihi charus quàm omnia: imò tu solus mihi verè sis omnia in omnibus, Amen.

Centurio autem, & qui cum eo erant, custodientes Iesum, visis his quæ fiebant, & quia sic clamans expirasset, timuerunt valde, dicentes: Verè hic homo filius Dei & iustus erat, Matth., 27.

Theoria XX.

Eia benignissime Iesu, mortis destructor, & vitæ reparator potentissime, ecce ante oculos tuos nunc simul omnes dolores omnemq; pœnam quam vsq; ad extrema vitæ tuæ pertulisti offero tibi: præcipuè autem tristissimam, anxietate plenissimam, dolorosissimamq; separationem nobilissimæ animæ tuæ, à benedicto corpore tuo. Offero etiam tibi omnem passionis tuæ benedictæq; mortis fructum. Gaudium quoq; illud, quo exaltauit anima tua, videns se vniversas pœnas acerbissimamq; mortem superasse, atq; Patris voluntatem, opus scilicet redemptionis nostræ, quod charitate cogente susceperas, gloriose consummasse cum infinito fructu, & liberatione animarum innumerabilium. Mox namq; vt spiritum tradideras, præciosi sanguinis tui effusi virtus operabatur. Penitentia namq; ducti Iudæorum multi, qui contra te vt crucifigereris clamauerāt, nunc pectora tundunt

20.
Gemunt.

kk z sua

sua, dicentes: *Verè hic filius Dei erat.* Oratio namq; tua, quam ante pro eis, ad Patrem supplicando fuderas, non potuit vacua, aut inexcitata redire. Atq; ided, qui te uiuentem à Pharisæis seducti, contempserant, mortuum confitentes prædicabant.

Pro diuina voluntatis perfectione, Precatio.

Dulcis Iesu, da mihi cum continuo dolore cordis, cum sancto odio & displicentia, cum vera contritione, cum profundissima quoq; humilitate, plangere malitiam, cæcitatem, vilitatem, ingratitude, & nihilitatem meã. Da pijsime Iesu vt cito adueniat regnum tuum, regnum iustitiæ quo tibi subiecta sint omnia, quo tu animam meam regas, pleniq; iure possideas, vt in me, per me, & de me, sanctissima tua voluntas supremumq; beneplacitum semper fiat, ne gemere post hac opus habeam sed in te gaudere, Amen.

Terra mota est, & petra scissæ sunt, & monumenta aperta sunt. Matthæi 27.

Theoria XXI.

21.
Terra trem-
mit.
Matth. 27.

Pijssime Iesu, quas lachrymas fundam, aut quos rugitus cordis dabo pro lamētabili innocentiq; morte tua, cuius ego præcipuè reus sum: quando quidem insensibilia etiam elementa mortem tuam lugent, sese conturbantia, quo innocentia tuæ diuinitatiq; potentissimæ testimonium ferant. In illis namq; impletur, quod ore tuo benedicto dixeras Iudæis, quando pueri eorum tibi Osanna in excelsis cantabant, inuidens tibi, atq; puerorum laudes increpans: *Sicis, hi tacuerunt, lapides clamabunt.* Et hoc ita factum est pie Iesu, Iudæis namq; te negantibus & occidentibus, discipulis tuis fugientibus, amicis à tui confessione silentibus, lapides clamauerunt, & te confessi sunt. Siquidem petra scissæ sunt, tremuerunt fundamenta terræ, monumenta aperiuntur? deniq; mira alia acciderunt, quasi vniuersæ creaturæ ex compassione suo cum creatore cuperent finire, ad vindicandam sceleratissimam impietatem te persequentium, & lapideam duriciam tibi non compatiētium. Itaq; creaturis insensibilibus compatiētibus, quid tu Dei mater & virgo dignissima, sine filio mater desolata & vidua agebas? Puto nemo præter te credere aut cognoscere posset, quanto moerore anima tua castissima, quantoq; dolore tunc esset perfusa, postquam ad ed pœnosè filium tuum vnigenitum deficere, in mortem languescere, pallefcere, lachrymari, præ dolore anxietateq; videras & mori Heu quàm supplicibus votis corde clamans, te desolatam illi commendabas. Heu quàm amarus flebilium vocum dabas in corde tuo lamentatus. Nam ab extra pudicissimam seruaisti morum honestatem, vnde animæ tuæ dolor fiebat seipso maior, propterea quod aliarum more sceminarum non sinebaris clamare ac eiulare, morum id granitate & honestate prohibente. Deniq; quis explicaret, quomodo maternum cor tuum palpitauerit, quasi minitans te crepandum præ tristitia & dolore: quando quidem cum filio simul mori ad ed vehementer æstuabas, sine quo nequibas viuere? Vnde præ nimia angustiarum multitudine veluti exanimis deficere, & inter sustētantium manus videbaris ad terram penè cadere. Heu sancti Ioannis discipuli præ cæteris amplius dilecti, sed & feruentissimæ amatrix, fidelissimæq; discipula Mariæ Magdalenz, cæterorumq; astantium amicorum ac silentium corda, quantus dolor concutiebat? Repleti enim amaritudine, & doloribus inebriati, flebant pro amissione

amissione charissimi magistri sui, quem nec poterant tenere viventem, nec mori commori. Idcirco solam te pijsimam eius matrem aspiciunt, de tua præsencia (si qua superfuert) consolationem expectantes.

Pro lachrymis compassionis & emollitione cordis, Precatio.

Heu dulcissime Iesu, quando non homines tantum rationales, sed & elementa insensibilia te plangunt, tibi quoque compatiuntur, ubi sunt lachrymæ meæ? ubi contritio mihi & afflictio spiritus? ubi gemitus & dolor? Heu ariditatem mentis meæ. Heu oculorum meorum siccitatē. Num lapide durior, terra frigidior, aut mortuis manebō insensibilior, vt maiestatem tuam non tremam, iustitiam nō timeam, non reuear bonitatem? Pie Iesu, si te plangere non possum pro me morientem, plangam saltem meipsum non plangentem, plangam ingratitude meā, ariditatem meam, insensibilitatem meam, mortem meam. Heu bone Iesu, quomodo cor meum sic obduruit? quomodo peccati frigore, aded congelatum est? quomodo impietate saxum factum est? Vtinam in me quod olim per Prophetam promissum, impleatur: Nempè, vt tollas cor lapideum à me, & des mihi cor carneum, quod sciat compungi, quod valeat compati, quod à tanta charitatis flamma possit calefieri. Dulcis Iesu, plangam miseriam meam, plangam infelicitatem alienam, fleam denique memorans & admirans charitatem tuam erga nos immensam. Pijsime Iesu, percute durissimam petram cordis mei, & lachrymarum aquas educ largissimas, vt plangam meipsum die ac nocte, Amen.

Ezech. ix.

Vnus militam lancea latus eius aperuit, & continuo exiuit sanguis & aqua, Ioan. 19.

Theoria XXII.

Svauissime Iesu, an parum tibi visum est tot beneficia, tot insignia charitatis te nobis triginta tribus annis & vsque ad mortem contulisse pro salute nostra, hoc est, tam vilium & ingratorum, laborasse: & quod maximum est, nobilissimam animam tuam pro nobis adhuc inimicis, in mortem tradidisse? An hæc, inquam, dilectioni tuæ stupendæ erga nos, potius quàm cogitandæ, non sufficiebant, nisi etiam post mortem, contumeliam irrogari maximam tibi velles, à quodam superbo tunc milite & seuiente, qui lanceam lateri tuo tam profundè infixit, vt de corde quoque tuo vulnerato mirabiliter emanaret sanguis & aqua? Dulcissime Iesu, Deus pacis & dilectionis, & quare cor tuum super benedictum tam horrenda voluisti perforsione patefieri, nisi ad ostendendam nobis infinitam tuæ dilectionis magnitudinem, quantum scilicet nos dilexisses & diligeres, dum reliquis membris omnibus propter nos dilaceratis, ac Deo Patri oblati, charitatem quoque ipsam manifestius nobis monstrare velles, cor tuum huius charitatis secretarium, ac gazophilacium misericordiarum, nobis referando, vt beneficia nobis exhibita, & charitas tua erga nos effusa, passionesque toleratæ vnde prodissent, quasi visibiliter agnosceremus? Quippe qui nihil tibi reseruans, in nostrum vsum ac precium omnia expendisses, atque idcirco omni sanguine tuo effuso, omnique humore pro nobis exhausto, quia modicum adhuc in corde supererat, & illud pro nobis fundere vel post mortem decreuisti. Voluisti præterea nobis cor tuum aperiri, quo videremus, ingrederemurque fontem illum

22.

Milesque.

tuum, charitate & beneficiorum plenitudine scaturientem, puta cor tuum amantissimum, suavissimum, misericordissimum ac fidelissimum.

Pro cordis mundatione & simplificatione, Precatio.

Pro hac igitur vulneratione, ac pro sanguinis & aquæ emanatione adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago, quod omnibus ad te confugere cupientibus, miserationis & charitatis ostium aperuisti, vbi pœnitentibus pateret remedium, tentatis refugium, infirmis præsidium, tristibus auxilium, iustis refrigerium, omnibusq; ad te aspirantibus iucundissimum salutiferumq; foret habitaculum. Ah dulcissime Iesu, aperi mihi ostium cordis tui, portam misericordiæ, ianuã vitæ, fontem gratiæ, & trahe cor meum intra te per preciosissimum vulnus lateris, ad amantissimi cordis tui arcanum, in gazophilaicum tuæ diuinitatis. Recipe me in secretum talamum cordis tui, quod mihi militis est lancea referatum. Sed heu Iesu bone, ne irascaris super præsumptuosa petitione hac mea, quam indignus peto, utpote ingraticissimus immundissimusq; peccator. Aufer igitur cor meum pessimum, semper rebelle & acediosum, & da mihi cor tuum, aut da mihi cor aliud secundum cor tuum: nempe cor amantissimum, fidelissimum, purissimum, misericordissimum, atq; obedientissimum, quod in sanguine tuo mundes, simplifies, accendas tui amore & inebries, absorbeas & perpetuo vnum tecum ipso efficias. Dulcis Iesu in hoc cor tuum repono omnes curas ac sollicitudines, tam meas quàm amicorum, & eorum pro quibus orare teneor, aut qui pro se orari petunt, aut sese commendauerunt. Omnium itaq; petitiones in cor tuum offero, tu scis quid vnicuiq; est salutiferum, da illis sicut vis & nosti, Amen.

AD SECUNDAS VESPERAS.

Post hæc autem cum iam sero factum esset, quia parasceue erat, quod est ante Sabbatum, ecce venit Ioseph homo diues nobilis decurio, vir bonus & iustus, qui & ipse discipulus erat Iesu, qui non consenserat consilio & actibus eorum, expectans regnum Dei, audacter accessit ad Pilatum & petijt vt tolleret corpus Iesu. Matthæi 27, Mar. 15, Lucæ 23, Ioannis 19.

Theoria XXIII.

Amantissime Iesu, da mihi vt suppliciter adorem, deuote benedicam, digne laudem te, humiliterq; tibi agam gratias pro largissima effusione sanguinis tui pro omni humorum exhaustione, pro omnium virium tuarum consumptione, & pro longa crucipendentia tua, qua in cruce permansisti, donec viri misericordiarum Ioseph & Nicodemus, quos ad hoc præparasti, de cruce te soluerunt, & matri tuæ in sinum ipsius reddiderunt. Interim enim ô benedictissima Dei mater, post filij tui mortem, populi multitudine & militibus recedentibus, moestissima tu mater cum paucis amicis, præsertim mulieribus, remanseris sub cruce, crebra trahens suspiria, quod mortuum filium neq; attingere, neq; de cruce valebas deponere. Deerant instrumenta, desinit facultas, & quem viuentem tenere non poteras, nec mortuum de cruce recipiebas. Nihil igitur aliud valebas, quam pudicissimis oculis in dilectum fixis, ipsum sic miserabiliter pendentem contemplari, pensareq; immensam eius erga nos charitatem, quam tu sola præ omnibus poteras æstimare.

25.
Resoluunt.

mare. Dabas igitur multiplices ardentissimi amoris gemitus in cœlum, congratulās nihilominus prædilecto filio tuo, quod morte iam feliciter superata & hæreditate sua victoriosissime redempta, opus suum nobiliter consummasset. Interea igitur tibi & Magdalene, reliquistq; deuotis, liberum desideratumq; erat crucem Iesu amplecti, eademq; filij tui sanguine rubricatam osculari. Verùm, vt ad te benignissime Iesu redeam, tibi gratias ago, qui tristitiæ matris & reliquorum amicorum cōpatiens pioq; illorum amori ac sollicitudini erga te prouidens, beatos illos viros, Ioseph & Nicodemum, tui iam sanguinis virtute operante, confortatos, ad deponendum & sepeliendum corpus tuum misisti.

Pro constantia in aduersis, & pietate erga proximos, Precatio.

Amantissime igitur Iesu, da mihi fortitudinem, constantiam & perseuerantiam, vt cunctis aduersa forti animo & alacri suscipiam, patienter & cōstanter feram, nec nisi à te aut à tuorum manibus de quauis cruce deponi aut resolui, hoc est, consolari liberariue cupiam. Dulcis Iesu, da mihi misericordiam pietatisq; officia ad omnes homines ex abundantia charitatis exercere, omnibus compati, omnium onera portare, nec improborum importunitate, laborūue molestia aut deficere aut fatigari, sed per charitatem omnia vincere, Amen

Acceperunt corpus Iesu, Ioseph & Nicodemus, & ligauerunt illud lintheis, & iauoluerunt syndone, cum aromatibus, sicut Iudæis mos est sepeliere. Ioannis 19

Theoria XXIV.

Heu dulcissime Domine Deus meus, quàm humiliter permisisti corpus tuum tractari, & velut alterius cuiuspiam hominis solui de cruce, & reponi super ^{24.} Syndone. ^{Syndone.} munda iuxta aut in sinu matris tuæ ad hoc expansa. Quapropter, ô mater omnium nostra, genitrix Dei super omnes benedicta, admoneo te flebilis illius depositionis de cruce, desideratissimèq; susceptionis dilectissimi filij tui vt potè nobilissimi thesauri, quem de cruce solutum manibus in altum protensis affectu osè suscepisti. Heu tristissima mater, quantæ angustie mox ad lucuosum illum incuitum in corde tuo renouabantur. Quanta lachrymarum inundatio de pudicissimis oculis tuis erumpens, sanctissimam defuncti corpus rigabat? Heu quàm calidæ guttæ, genis tuis inhaerentes, super ipsum continuè stillabant. Heu quàm profundos trahebas gemitus, quàm maternos erga ipsum suspirabas affectus, quâdo iam concessum est tibi omnes plagas, singula vulnèra, omnium compagum dissolutionem, neruorum rupturas, liuorem atq; tumorem in omnibus membris iustrare, quæ ante non perfectè, sed à longè tantum aspexeras. Ex quibus omnibus sedula meditatione potuisti expendere, quanta fuissent quæ passus fuerat filius tuus. Aspiciebas defuncti corpus, sed tibi non loquebatur, nec respondebat: & inde magis tristabaris, quod illud, quod quondam sine dolore virgo perpetua genueras, speciosum præ filiis hominum: tu speciosa præ filiabus hominum, nunc liuidum, vulneratum, deforme, & oculis corporis despicabile mortuumq; cernebas. O quam materno affectu, pallida frigidatq; membra, brachia scilicet rigida, componendo super sinum tuum colligebas. O quam sedula pietate ipsius plagas ac vulnèra tergere curabas. O quanto amore decentissimis brachijs tuis ipsum

kk 4 amplexa-

amplexaberis, tãquam myrrhæ faciculum pectori tuo virgineo astringes. O quot pallidis genis dulcia impremebas oscula. Et quomodo potest indignissimus peccator licet optans tuus esse seruulus, omnia compassionis dilectionisq; tuæ insignia explicare, aut pro ijs digne te laudare? quandoquidem quicquid de te ô ineffabilis Dei mater dicitur, aut cogitatur insufficiens est, inane est & nihil. Veruntamen benedictum sit maternum pectus tuum, doloris & amoris tanti plenum, reclinatoriũ aureum, præ cunctis thronis eburneis deauratisq; sedibus electum, & ad hanc horam seruatum, vt vitæ autorem portet vita defunctum, Amen.

Pro munditia mentis & corporis, ad diuam virginem Mariam, Precatio.

DUlcissima virgo Maria, impetra mihi à filio tuo castitatem mentis & corporis, vt neq; in cogitatione, neq; in loquutione, neq; in affectione mea coram oculi Dei inueniatur in me immundum aliquid aut impurum: sed carnalia desideria omnia, imaginationesq; ac formas impudicas, cum execratione detester atq; profcindam, nihilq; nisi Deum & quæ ad Deum promouent in cor meum intrare sinam, sindonemq; mundissimam filio tuo, cor meum, semper exhibeam.

In die illa erit planctus magnus in Hierusalem, & plangent se super cum omnes tribus terræ. Zacha. 12. Apoc. 1.

Theoria XXV.

26.
Planctus.

1. Reg. 29.

DUlcis Iesu, quàm luctuosum fuit videre te in gremio iacere matris mortuum, ib eadem & cæteris amicis plangi, redire Apostolos qui fugerant, & plorare tam suam infidelitatem, quàm tuam mortem. Omnes enim plangebant, & suam desolationem, & innocentem dilectissimi magistri sui mortem. Quomodo enim Magdalena amantissima tua discipula non plangeret amatorem suum dulcissimum, extra quem nil aliud diligebat, præter quem nihil sciebat, sine quo viuere mors illi erat? Itaq; illa, cæterisq; aded flentibus super magistro suo, quomodo tu nõ feres ô mater pijsima super tuo vnigenito? Poteras tunc dicere inter lachrymas de filio tuo, q; pater tuus David olim de suo Absolone loquutus est: Iesu fili mi, fili mi Iesu. Quis mihi det vt ego moriar pro te Iesu fili mi? fili mi Iesu. Incõsolabiliter enim dolebas, & incomparabiliter plus diligebas mundi saluatorem, quàm ille, licet filiũ suum, criminosum tamen peccatorem. Heu virgo pudicissima, duritiam cordis mei! Omnes plangunt filij tui innocentem mortem, solus ego qui sum mopere deberem, vtpotè qui vnuerſi huius planctus occasionem dederim, non plango. Quis enim alius abs te abstulit ô mitissima pignus tuum? Quis interfecit alius filium tuũ, quàm ego? Cui vis indignari, aut cui vis mãsuetissima irasci? Nonne mihi? Ego sum qui vnuerſum hoc malum feci. Ego calamitatem hanc, fateor, super te induxi, ô misericordissima. Peccata mea interfecerunt filium tuum, imò & charitas ipsius immensa, qua me reliquosq; peccatores aded dilexit, vt neq; tibi parceret, neq; sibi, deduxerunt eum in mortem.

Pro deuotione & obsequio pio erga beatam Mariam, Precatio.

FAc igitur nunc syncerissima Dei mater de me tale iudicium, quod iustissimum rectumq; mihi vjdetur, vt pro filio tuo propter peccata mea occiso, me recipias, me vinctum teneas, tuiq; amore castissimo incurabiliter vulneres captiuũ.

Recipe

Recipe queso ó pijsima pro filio proprio mortuo, me adoptiuum. Quomodo enim alias satisfacere tibi possum? Verum causaberis dissimilitudinem: fateor, tantam, vt maior esse nequeat. Attamen tu benignissima clementissimam, precibus tuis impetra, & fac me tibi fidelissimum, feruentissimum, deuotissimum, perfeterantissimū, eiusmodiq; per gratiam & per vitæ imitationem, eiusmodi est quem amisisti, qualemq; te decet habere filium. Exhibe seruulo ó pijsima mater, quod exhiberes vnigenito. Tu enim dulcissima, maternali cura filium/ licet non egeret, volebat tamen custodiebas & pascebas. Ecce filio orbata, nunc illum custodi, illum fone, qui tua cura indiget maximè, illum pia diligas, virtuteq; tibi amabilem facias, qui tuum & tui amorem maximè desiderat. Indignissimus sum vel amare te, vel abs te amari. Veruntamen tu non indigna, sed dignissima es diligi. Decet præterea te, diligere, & quod facis, quæreres te. Plangā ego igitur dolorē tuū, plangā quoq; meipsum. Tu vero exerce, queso te in me misericordē crudelitatem, sanctissimū odiū, vindictamq; gratissimā qua p tuo filio, ppter me occiso, in me quoq; occidas quicquid carnale, quicquid est mūdānū & alienū à Deo. Interfice in me omnes cōcupiscētiās, passiones, desideria mala, omnē deniq; proprietatem sensus, consilij & voluntatis. Aufer omnes à me cogitationes inutiles, & curas infructuosas, vt totus mortuus & mihi & mundo, purgato affectu, illuminatoq; intellectu Deo seruiam, Deo inauertibiliterq; inhæream. Decet enim pijsima, si tuus esse debeo filius adoptiuus, (quod præ omnibus & super omnia suppliciter per misericordiz tuæ viscera obsecro) vt nihil discrepem in moribus & vita à vero filio tuo: imò per charitatem, & meipsum abnegationem sic Deo vnitus dissentire nequeam à beneplacito veri & benedicti filij tui, cum quo tibi vnæst voluntas, vnum votum, vnumq; gaudium, Amen.

AD COMPLETORIUM SECVNDVM.

Erat autem in loco, vbi crucifixus est Iesus hortus, & in horto monumentum nouum ipsius Ioseph, quod erat excisum de petra in quo nondum quisquam positus fuerat. Ibi ergo propter parasceuem Iudæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum. Et aduoluit Ioseph saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. Matthæi 27. Marci 15. Ioan. 19.

Theoria XXVI.

Domine mi Iesu Christe, adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago pro lamentabili illa, sed deuota processione matris & amicorum, proq; honore & pio obsequio corpori tuo sepeliendo exhibito, pro dignatione item tua, qua corpus tuum tractari, aromatibus condiri, syndone inuolui, ad tumulū portari & sepeliri, ad modum alterius funeris non dedignatus es: vbi mater quoq; tua pijsima mœrens & flens sequebatur funus illud eximium, imputribile, balsamo nimirum diuinitatis perunctum. Multa præterea Angelorum millia ad Domini sui accurrunt exequias, Deumq; tam pro humanæ redemptionis consumatione, quam pro sui restauratione exercitus collaudant. Et tu Domina mea sanctissima, martyr præ omnibus dignissima, recordare nunc quomodo sequuta sis filium ad sepulchrum portatum. Recordare tandem tristissimi illius diuortij, quo vnigenitus tuus

26.
In tumulum

11 abs

abs te amorofo amplexu, & ftuantiffimæq; charitatis ofculo, quafi pro vltima valedictione fignatus, ab oculis tuis columbinis eft abftactus, & fepulchræ mortis, qui eft vitæ dominus, commendatus.

Pro compaffione ac charitate, Precatio.

PEr amorem itaq; filij tui, per omnia eius vulnera & fanguinis effufionem obfecro te Dei mater, vt tuis meritis precibusq; id mihi obrinentibus, animam meam incendas, vulneresq; amore & compaffione dilecti filij tui, quomodo anima tua tunc fuit in eufdem paffione vulnerata, vt nihil mihi libeat, nihil deleat, quam meditari paffionem, vulnera & dolores Domini mei Iefu Chrifti, continetq; fuper eifdem ex animo lachrymari, eius charitate igniri, in eius vulneribus fepeliri & abforberi, atq; eius cordi in feparabiliter vniri, Amen.

Subfequentæ funt autem & mulieres quæ cum eo venerant de Galilæa, videntes monumentum & reuertentes parauerunt aromata. Luca: 23.

Theoria XXVII.

27.
Redeunt.

DVlciffime Iefu, fepultus es ab amicis, & tandem à matre omnibusq; hominibus, propter noctem instantem, relictus, Angelis haud dubium remanentibus, & nobiles tibi exequias celebrantibus. O fepulchrum gloriofum, quod dignum fuit abfcondere & feruare Domini mei corpus facratiffimum. O vtinâ cor meum tibi eligas pie Iefu in fepulchrum in quod non femel, fed indies te recondas, atq; in æternum inde non recedas. Sed & tu ô reuerenda Dei fanctiffimæq; mater instante iam nocte, quid faciebas? Remorari extra ciuitatem virginali verecundiatuæ non congruebat, à fepulchro recedere doloriffimum tibi erat, tamen à dilecto tunc feparari neceffe erat. Recordare igitur tu, & da mihi id quodcum lachrymis fempet recolere, quanta virginem animam tuam prefura tunc inuafert quando preciofiffimum vnicumq; cogebaris thefaurum tuum relinquere. Heu quoties ofculabaris recessura filij fepulchrum, quoties valedicendo benedictebas filium. Quot deniq; interea lachrymæ defluebant, quot gemitus tunc & fufpiria fibi fuccedebant. Itaq; vulnerato corde tandem recedens, adorataq; cruce, & crebro ad fepulchrum (vbi chariffimum reliqueras deponitum) retrofpiciens, ipfumq; iterum ac iterum benedicens, redis ad ciuitatem. In hoc regreffu ô piiffima Dei mater dolor cordis tui toties renouabatur, quot veftigia filij tui ad Caluariam pauld ante exeuntis relicta & adhuc cruentata, quotq; paffionum eius loca ac monumenta tranfiens videbas, donec lachrymis & gemitibus exhausta, venis ad domum Ioannis, virgo pauperula, fub alieno (quoniam proprium non habuiffi) tecto manfura: quam Ioannes (cui commendata eras) defiderabundus, tanquam matrem filius, te fufcepit: imd te quam matrem naturalem plus dilexit. Confolabatur autem mœrorem tuum fper firma, indubitataq; fides refurrectionis filij tui ad vitam, quam æftuantiffimis defiderijs expectans, in rememoratione paffionis, & in expectatione eufdem refurrecturi fabbatum tranfigebas.

Pro venia peccatorum ftabilitateq; cordis, Precatio.

DVlciffima Domina mea, & mater piiffima, impetra mihi veniam emendationemq; omnium peccatorum meorum, & præfertim quæ in perfolutione diuini officij commifi, Heu dulcis mater, impetra mihi ftabilitatem cordis, vt meis

vt meis omnibus cogitationibus in cor Iesu Christi filij tui sepultis, deuote attentèq; solam orationes debitas, cum alacritate & feruore spiritus. Compesce & tu o pijs-
sime Iesu (per amorem & venerationem matris tuæ obsecro te) euagationes cordis
mei atq; distractiones, & vbi per cogitationem abs te digressus fuero, ilicò ad te re-
deam. Da igitur mihi pijsime Deus veram sanctamq; simplicitatem cordis, qua ti-
bi seruiam, te colam, tibi inhaeream ac placeam totus & perfectissimè, Amen.

Descendit cum illo in foueam, & in vinculis non dereliquit illum,
donec afferret illi sceptrum regni, Sapient. 10. Descendit itaque Hiere-
mias in lacum. Hier. 38. Qui descendit, ipse est qui & ascendit super om-
nes cœlos, vt adimpleret omnia, Descendit autem primum in inferio-
res partes terræ, Ephesiorum 4.

Theoria XXVIII.

Eia benignissime Iesu, quæ nobis exultatio meritò nunc deberet oriri, non ob
hoc solum quod tua sumus morte redempti, verùm etiam, quod antiqui pa-
tres & iusti omnes qui in limbo suspirabant, credebant expectabantq; te ven-
turum, per te sunt visitati & consolati. Siquidem mox vt anima tua nobilissima di-
uinitati vnita, est egressa tuo de corpore, ad inferna descendit, patres & amicos om-
nes salutauit. Eia benignissime Iesu, quàm desiderabilis fuit aduentus tuus, occur-
sibus & clamantibus cunctis: Aduenisti desiderabilis, quem expectabamus in tene-
bris &c. Quantum etiam tu sanctos tuos amasti, qui ad eos veniens, mox omnes de
tua præsentia fecisti beatos.

28.
Ad lymbum*Pro fidelibus defunctis, Precatio.*

Pro hac charitate tua Iesu bone, pro hoc beneficio tuo adoro te, laudo & benedi-
co, gratiasq; tibi ago, orans & obsecrans per omnia per quæ possum te orare,
vt nunc defunctis omnibus etiam compatiens miserearis, qui in limbo, hoc
est, qui in purgatorio sunt. Præsta o dulcissime Iesu, præsta obsecro illis, vt sanguis
tuus calidus in purgatorium stillans refrigerium omnibus, plenam verò requiem
nunc multis tribuat animabus. Tuæ sunt dulcis Iesu facturæ, nec habent in quæ re-
spiciant ad quem ve confugiant, præter te Domine. Esto tu eis turris fortitudinis,
esto illis pater, esto miserator & redemptor. Da gloriam nomini tuo, & libera eas,
vt omnes te ament benedicantq; in æternum.

Habitantibus in regione vmbre mortis lux orta est eis, Esaia 9.

Theoria XXIX.

O quantum gaudium dulcis Iesu tunc in lymbo fuit, dum captiuitas in liber-
tatem, dum lymbus in paradisum, dum in tripudium luctus, dum deniq; 29.
Gaudia.
miseria in beatitudinem conuertitur. Verè lux orta est eis, qui captiui se-
derant in tenebris & vmbra mortis. Noua lux eis oriri visa est, gaudium, læticia,
tripudium & exultatio. Amantissime Iesu, per hoc gaudium te obsecro, quo super
filios tuos, & probatis mos amicos gauisus es, & ipsi è regione inebriati tuæ præ-
sentie dulcedine, absorptiq; felicitate æternæ fruitionis in te gaudebant, recordare
captiuo-

captiuorum tuorū nunc quoq̄ in purgatorio. Tui sunt filij, quos tua, o pater clemē-
tiarum, iustitia castigat. Refice eos misericordissime Iesu tuis miserationibus: quo-
niam tu solus pauperum es adiutor, tu solus laborem & dolorem eorum confide-
ras, tu solus diues es in miserationibus, tu solus clemens & præstabilis super mali-
tia. Da itaq̄ quæso omnibus fidelibus defunctis requiem & gaudia sempiterna: ma-
ximè autem pro ijs te rogo, pro quibus rogare debeo, aut teneor, & pro quibus tu
quoq̄ vis rogari. Nihilominus tamen pro omnibus rogo clementiam tuam: fac
pijsime Iesu eis misericordiam. Ego libenter me offero & trado in omne beneplaci-
tum tuum, atq̄ pro subsidio pauperum animarum me tibi impendo, saltem auxiliū
gratiz tuæ, & charitas perpetua erga te, non me derelinquat. Scis enim quia omni-
no nihil sum & nihil possum absque te.

Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu,
in quo non est aqua, Zacharia. 9.

Theoria XXX.

30.
Secum.

Gratias tibi ago clementissime Iesu, pro fidelitate & benignitate tua, qui om-
nes patres amicos tuos, limbum destruens, eduxisti. Ex purgatorio præterea,
aut valde multos, aut omnes quot ibi inuenisti, liberaſti, & in paradysum col-
locasti. Decebat enim ad introitum Regis regum, captiuos (qui ad æternæ mortis
non essent damnati supplicium) vniuersos fieri liberos. Et quid misericordiarum
tunc tuis non impenderes amicis, quando teipsum totum animabus redimendis et-
iam inimicis impendisti?

Pro in purgatorio detentis, Precatio.

Sic etiam dulcissime Iesu rogo te nunc facias. Idem es, nihilo minor in clemen-
tia, in misericordia & charitate modo, quam tunc. Propter dulcedinem igitur
cordis tui quæso, miserere animabus in purgatorio detentis. Admoneo te mi-
sericordissime Iesu, vniuersorum beneficiorum tuorum, cunctarum gratiarū, mi-
sericordiarumq̄ omnium quæ nobis fecisti. Admoneo te passionum, plagarū, vul-
nerum & dolorum, quæ sustinuiſti. Admoneo te omnium guttarum sanguinis, quas
pro hominibus fudiſti. Admoneo te tandem amarissimæ mortis, quam pro nobis
toleraſti, & per eadem omnia ac singula obsecro te, effunde in purgatorium ani-
mabus defunctis, eandem omnium laborum & passionis tuæ virtutem, efficaciam,
fructum & gratiam, vt aut singulæ releuentur animæ aliquo modo à pœnis, aut om-
nino liberentur. Dulcis Iesu memor esto quod filij tui sunt, amici tui sunt, per te re-
dempti sunt, electi tui sunt. Sufficiat iustitiæ tuæ, quod ibi per tempus grauius
sunt punitæ. Reliqua peccata dimittat misericordia tua propter teipsum Domine.
Da etiam mihi pie Iesu, si ita ad gloriam tuam fuerit, vt de morte temporali confe-
ſſim ad vitam recipiar ego æternam. Si autem aliter mecū disposuisti æterne Deus,
aut si aliud magis ad gloriam tuam fuerit, ego me tibi resigno & commendo in ma-
nus misericordiarum tuarum, iuxta beneplacitum tuum, fac mecum sicut vis a-
mantissime, fidelissime & misericordissime Domine Iesu Christe, Amen.

Vna

Vna autem sabbatorum valdè diluculo, venerunt mulieres ad monumentum. Et ecce terræ motus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de cœlo, & accedens reuoluit lapidem ab ostio monumenti, & sedebat super eum Matth. 28.

Christus resurrexit à mortuis, primitiæ dormientium. 1. Cor. 15.

Theoria XXXI.

Gloriosissime Domine Iesu Christe, gaude, & omnium creaturarum vniuersitas tecum nunc gaudeat: quia tu omnium creator, redemptor ac saluator, victor mortis, inferni destructor, diabolum superasti atq; ligasti, & à morte gloriosus, fulgidus, impasibilisq; ac rediuuius, nec iterum moriturus, resurrexisti, clauso prodicens sepulchro. Domine mi Iesu Christe, post tantas ærumnas, labores, afflictiones & miseras, post tantas derisiones, persecutiones, passionem & mortem, quæ omnia solum propter nos sustinuisti, quid possum aliud dicere, quam: Gaudeamus omnes in Domino, quia dux & legifer noster, redemptor & saluator noster viuit, semper in secula victurus? Transierunt tristitia cuncta, tristitia ipsa versa est in gaudium.

st.
Surrexit.

Pro morte vitiorum, vitæq; nouitate, Precatio.

MI Domine, pro resurrectionis tuæ gloria te adoro, te laudo, te benedico, & tibi gratias ago, oroq; clementissimam misericordiam tuam, da mihi omnia nunc temporalia despiciere, nulla mundi aduersa formidare, amare cœlestia, & ad gloriam resurrectionis feruentissimè aspirare. Da mihi resurgere à vitijs & in puritate cordis ac plenitudine charitatis inauertibiliter tibi inhærere, Amen.

Anima mea liquefacta est, vt dilectus loquutus est. Canticorum 1.

Theoria XXXII.

Amabilissime Iesu, pro fidelitate, pro reuerentia, pro dilectione deniq; erga sanctissimam matrem tuam te adoro, laudo, benedico, & gratias tibi ago. Si quidem resurgens à morte, mox eidem apparuisti, eam visitans & consolans. Rectè Domine mi. Ea namq; quæ plus omnibus mortem & passionem tuam doluerat, quæ fidelissima tibi sub cruce astiterat, quæ deniq; sola expectabat resurrectionem tuam constans in fide, congruebat ante omnes consolari. Eia igitur nunc lætare regina cœli, lætare, quia quem meruisti sine viro concipere, sine dolore parere, cui in passione astans non potuisti succurrere, resurrexit, sicut dixit, Alleluia. Eia quanto gaudio nunc repletur subito cor tuum, dum filium tuum quem de cruce susceperas pallidum, vulneratum, deformem ac mortuum, vides resurrexisse gloriosum, fulgidum, potentissimum, speciosissimum & immortalem? Ecce quod credidisti iam inuenisti, quod expectasti, iam tenes. Gratulor tuæ maternæ pietati, gratulor lætitiæ & deuotioni tuæ & benedicta inter omnes mulieres, quod mœror omnis te reliquit. O quæ sancta colloquia, quæ verba cum filio, quos mores, quos gestus, quos deniq; affectus erga filium tuum exhibuisti, vbi plena erant omnia suauitate, honestate, gaudio, familiaritate & exultatione spiritus? •

st.
Matri.

Ad Beatam Virginem Mariam pro refugio in aduersis & in morte, Precatio.

ROgo te pijsima virgo Maria, vt in omni tentatione, in omni preffura, filij tui gratia confortari merear. Consolatione scio quacunq; sum indignus: sed hoc tantum rogo, vt gratia filij tui semper custodiat animam meam, presentia eius me protegat & seruet, ne vnquam peccato consentiam, ne tentationi vlli succumbam, sed insidias omnes, fraudesq; inimici, illecebras & concupiscentias carnis, profususq; omnem vanitatem mundi, & ad extremum omnia simul tentamenta huius vitæ, potenter vincam, vt mundo & quæ extra Deum sunt omnibus mortuus, in spirituali vita nouitateq; spiritus resurgam. O mater Dei dulcissima, iterum huius gaudij te admoneo, quando filium ex morte rediituum suscepisti & gloriosum, & rogo te, facias exitum animæ meæ in morte gaudiosum, iucundum atq; beatum, Amen.

Christus præbuit seipsum viuum post passionem suam, per dies quadraginta apprensus eis, & loquens de regno Dei. Acto. I.

Theoria XXXIII.

33.
Apparet.

Iesu bone, æquissimo remunerator, qui secundum multitudinem dolorum, consolationibus lætificas te diligentium animas. Quam benignum, quam misericordemq; te exhibuisti, quantam spem & fiduciam in te nobis promisti: qui resurgens, post beatissimam matrem tuam, penitenti peccatrici Mariæ Magdalene primus apparuisti, qui foemineum deuotioremq; sexum honorasti, vt potè qui tecum in passione & sub cruce manserat, qui deniq; ad Petrum, propter quod te negauerat magis tristem, singulare nuncium de tua resurrectione misisti. Omnia iuste, bene & laudabiliter facis, qui æterna es sapientia Patris pie Iesu. Quomodo enim tribus his Marijs, & ex tribus vni Mariæ Magdalene præ alijs duabus primò non appareres, tuam resurrectionem manifestaturus, quæ præ cæteris deuotiores valde mane venerant ad monumentum, corpus tuum vincturæ aromatibus. Inter quas tamen feruentior erat deuotissima Magdalena, fidelissima amatrix tua, cui non sufficebat, quod parasceues die sero viri misericordiarum corpus tuum perunxerant, nisi & ipsa præciosiora, quæ comparare potuit, aromata in te effunderet, suoq; amori & cordi fidelissimo satisfaceret. Nec satis ei erat cum cæteris mulieribus venisse ad monumentum, hocq; vacuum reperisse, & Angelos qui tuam resurrectionem prædicarent vidisse, sed stabat alijs abeuntibus, & circumibat sepulchrum, ibat & redibat, introibat, ac denuò locum sepulchri inspiciebat, quærens quem diligebat anima eius. Quomodoq; igitur, inquam, non ostenderes te tam ardentè quærenti, tam diligenter inuestiganti, tam suauiter amanti, & cum reliquis quæ simul venerant non abouit? Stabat perseverans, circumibat quærens, quærebat plorans, quia non inueniebat te cor suum, & amorem suum. Solum enim te cogitabat, quem seipsa plus amabat. Solum te quærebat, & vbi quæreret fidelissima discipula deinceps nesciebat. Huic cum te manifestares, ipsa amore ebria te amplecti voluit: sed tu frontem eius glorificata manu tua tangens, à proposito eam continuisti, dicens: *Noli me tangere*, id est, noli me amplexari. Testatur hoc in hunc diem, locus iste frontis eius, quem gloriosa manus tua tetigit, qui propterea carnem solus quasi tactu manus tuæ benedictæ & glorificatæ consecratam, imputribilem seruat, reliqua carne in fauillam resoluta.

Pro

Pro illuminatione diuina gratia, Precatio.

Pro hac igitur apparitione, & pro omnibus alijs inde sequentibus, quibus & postea foribus etiam clausis Apostolis apparuisti, adoro, laudo, benedico & gratias ago tibi, obsecrans per immensam pietatem tuam, vt lux gratiæ tuæ semper luceat in corde meo, quo tuam præsentiam semper omniquo momento & loco reuerenter colam, deuotissime sentiam, & vt in hora mortis omniquo tempore meritissimæ matris tuæ, beatissimæ quoque Magdalenæ huius, ac sanctissimæ virginis Barbaræ (quas in patronos inuoco) ab omni peccato te donante, securus, mundus & in charitate tua inueniar perfectus, Amen.

Conuescens præcepit eis Iesus, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, &c. Acto. 1.

Theoria XXXIV.

Suauissime Iesu quantum nostræ infirmitati atque ad credendum tarditati subuenis, quantum condescendis, quantum succurris? qui discipulis apprensus tristis consolatoris, rudes instruis, incredulos arguis, multisque argumentis veritatem ostendis resurrectionis tuæ, quo intelligentes credamus fideliter, te idem quod in cruce pependerit corpus, eandemque carnem, licet glorificatam, resumpsisse. Propterea enim aperis illis sensum, vt scripturas intelligant, propterea cum illis manducas, propterea palpabilem te ostendis, propterea denique cicatrices & vulnera manuum, pedum ac lateris producis, tangi quoque & probari te iubes.

• *Pro fidei, spei, charitatisque illuminatione, Precatio.*

Dulcis Iesu pro hac pietate tua, qua cum Apostolis vesci, & colloqui voluisti, vt nobis remedia infirmis ad credendum prouideres, permittens dilectos propterea Apostolos tuos dubitare, ne dubitaretur à nobis, & nostram ignorantiam infirmitatemque in illorum tarditate instruens, adoro, laudo benedico te & gratias ago tibi, orans te humiliter, suppliciter, atque instanter, vt des mihi rectam, iugem perfectissimamque fidem, spem & charitatem, quibus tibi semper perpetuoque inhæream, nec vlla tentatione à te auelli quæam, Amen.

Videntibus illis eleuatus est, & nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri affiterunt iuxta illos in vestibus albis, qui & dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Iesus qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet. Acto. 1.

Et factum est, dum Benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in cælum. Lucæ 24.

Theoria XXXV.

Gloriosissime Rex regum, dulcis Christe Iesu, confortatis per te discipulis tuis per quadraginta dies, quibus apparuisti eis, docens eos de regno Dei, tandem conuocatos omnes ad montem Oliueti, coram matre tua dulcissima, eosdem eleuatis

elevatis manibus benedixisti, & propria virtute elevatus, comitante innumerabili sanctorum Patrum exercitu, quem ex lyngo eduxeras, occurrentibusq; vniuersis Angelorum agminibus, cum iubilo & laudibus, in hymnis & canticis ascendisti in celum. Ah dulcis Iesu, quantus tibi fuit iubilus Angelorum & Sanctorum tibi congratulantium, simulq; ascendentium, quantum gaudium beatissimæ matris tuæ, discipulorumq; presentium in celum respicientium, atq; admiratione simul ac desiderio te sequentium? Quanto honore & gloria susceptus à Patre, coronatus atq; in eius dextera collocatus es: data enim tibi in celo & in terra est omnis potestas, datum est tibi & regnum & imperium.

Pro anxia vnione anima cum Deo, Precatio.

Quia igitur bone Iesu, data est tibi omnis potestas, vt ere quæso potestate hæc in me rebeli & misero peccatore: omnes sensus meos, omnes affectus, omnes vires & potentias animæ meæ, cor meum, atq; me ipsum totum trahere post te. Dulcis Iesu, rapias, absorbeas, consumas omnia in te, & tibi vnias, vt conuersatio mea, cogitatio & affectio non sint amplius in hoc mundo, sed in te solo. O vtinam in altum, hoc est, in te & ad te solum suspiret cor meum. Amabilissime Iesu, da mihi toto corde meo, pleno desiderio, sitienti anima ad te solum indefinenter aspirare, & in te dulcissimo, amabilissimo, suauissimoq; bono respirare, & totum spiritum meum, & omnia interiora mea ad te, qui es vera beatitudo, iugiter anhelare. Scribe etiam interim & misericordissime Domine omnia vulnera tua in corde meo preciosissimo sanguine tuo, nulla vnquam obliuione delenda, vt in eis legam dolorem tuum pariter & amorem, quo & vulnere tuorum memoria iugiter in secreto cordis mei permaneat, mundumq; & omnia transitoria obliuisci mē faciat, quatenus dolor passionis tuæ in me quotidie renouetur, & ardor dilectionis tuæ in dies in me augeatur. Da pijsime Iesu, vt omnis mihi creatura vilescat, & tu solus in corde meo semper magis ac magis dulcescas, Amen.

Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: & factus est repente de celo sonus, tanquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum, vbi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tanquam ignis, seditq; supra singulos eorum. Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui varijs linguis. Acto. 2.

Theoria XXXVI.

16.
Mitcas.

Christe Iesu, quàm abundans & diues es in miserationibus tuis, quàm largus in donis, quàm fidelis in promissis. Nam sicut promisisti, quinquagesimo die discipulis Spiritum sanctum, sub specie ignis misisti, qui omnem formidinem eis auferret, qui ignorantes instrueret, qui charitate igniret, qui deniq; omnium gemitium loqui linguis eos faceret. O quale donum receperunt: quandoquidem tu legem tuam scripsisti in cordibus eorum, vt mortaliter nunquam postea possent peccare, sed viuerent in terris viri angelici atq; cœlestes, potentes in signis, prodigijs & sermone, omnia scientes: quippe quibus omnium notitiam Spiritus ille sanctus infudit.

Pro

Pro infusione & illuminatione Spiritus sancti, Precatio.

Benignissime Iesu, quanta est gratia & charitas tua ad nos homines, propter quos cum esses Deus, factus es etiam homo. Iam verò quid dicam, cum homines propemodum etiam deos facias? Purifica igitur quæso benignissime Deus cor meum ab omni peccato, & ab omni vitio. Imple animam meam gratia Spiritus sancti, quæ nunquam me deserat, nunquam à me recedat. Ah misericordissime Iesu, da mihi septem dona Spiritus sancti, quibus immolatus, totum tibi me tradam, totum in cultum, honorem & beneplacitum tuum me expendam, Amen.

Qui receperunt sermonem Apostolorum baptizati sunt. Acto-
rum 2.

Theoria XXXVII.

Amantissime Iesu Christe, quam admiranda est, dignatio misericordiarum, quam stupenda operatio potentiarum tuarum, qui simplices illiteratos, pauperes mundoque despectos in uniuersum misisti orbem, ut Euangelium tuum predicarent, per eosdemque reges, principes, doctos & indoctos, imò totum mundum conuertisti. Nōne miraculo est maius, homines iuxta seculi aestimationem viles & indoctos, posse tam sublimibus quàm infimis, nec doctis minus quàm ineruditis persuadere, ut relicta perfidia & spurcitijs carnis, in quibus ante omni tempore vixerant, in Deum crucifixum crederent, in eius verba iurarent, eius mandata susceperent, adeoque diligenter, ut neque vita, neque mors, neque blanda, neque tristitia ab eius charitate ipsos possent separare. Profectò miraculo esset maius, omnem sapientiam mundi, omnemque prudentiam carnis sic propter te stultam fieri, & omnem intellectum humanum redigi posse in captiuitatem tuam, nisi tu esses, qui faceres: Qui non persuasibilibus sapientiarum mundanarum verbis, non vi aut armis, non per potentes aut sapientes mundi, sed per humiles piscatores & artifices, signa & virtutes operans, mundi sapientiam cepisti, hanc tibi subiugasti, & in fidem tuamque constantem amorem traxisti.

Pro peccatorum conuersione, Precatio.

A Domine mi, misere etiam iam nobis omnibus delinquentibus, & in peccato sepultis. Eripe & libera nos à potestate Sathanæ, cui sponte nos subdidimus. Illustra tenebras nostras presentia visitationis tuæ. Conuerte nos Deus salutaris noster ad te, ut sequamur te quocumque ieris. Rumpe vincula captiuitatis nostræ, & muta corda nostra, ut quæ vala fuerunt iniquitatis, fiant phialæ adoptionis & gratiæ tuæ. Dulcis Iesu, singulariter oro te pro his peccatoribus, qui captiui tenentur ad inimici tui voluntatem, qui se peccatores agnoscunt, & dolent, & tamen irriteriti euadere nequunt: quia se ipsos vincere, aut vim sibi ipsi inferre non possunt. Da pie Iesu his virtutem, & auge eis gratiam tuam, ut superatis omnibus quæ retrahebant, ad te misericordissimum libere currant, misericordiamque tuam, & suorum veniam peccatorum à te recipiant, Amen.

Sancti lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij mortui sunt Hebræorum 12.

Theoria XXXVIII.

mm

Ah bone

Ah bone Iesu, quas gratias referamus tibi nescio: exuperant enim beneficia tua cogitationem nostram. Tu namq; sub initio adhuc nascentis fidei, tam numerosum tibi populum elegisti, qui contradicentes persequentibus reges & principes non timerent, parati, quod factu ostenderunt, etiam si centum haberent vitas, illas omnes pro tui amore in mortem tradere, quo tibi tuziq; eruditioni ac legi Euangelicæ testimonium ferrent. Nulla mundi promissa, nulla blanditiæ, nullæ minæ, nulla deniq; pœnæ eos inducere potuerunt, vt vel te negarent, vel non confiterentur. Pueri, puellæ, fœminæ, ætas & sexus infirmior, incredibiles pœnas & mortem sustinuerunt, idq; optatius, quàm separari à charitate Dei, quæ est in te Christe Iesu. Multi pœnarum cruciatus (te id faciente dulcis Iesu,) æpulas æstimabant. Ardentes alij flammæ pro nihilo ducebant foris, quia intus tui amoris igne ardebant. Fiebat per vniuersum orbem martyrum tuorum persecutio, & quanto plus fidem, tuiq; cultum tyranni extinguere moliebantur, tanto magis eadem augebât inuiti. Aded copiosa & potentia fuerunt opera tua Domine in mirabilibus & signis super omnes, vt seipfos etiam Christiani proderent & ad martyrium sese offerrent. O tantus iste seruator charitatis, tanta fidelium constantia, quantum animam pijsissimæ matris tuæ consolata sunt, gaudens de tui honore & animarum salute?

Pro fidei constantia & fortitudine animi, Precatio.

Obscuro te nunc dulcissime Iesu Christe, da mihi amoris tui insuperabilem constantiam, patientiam inuincibilem, charitatemq; cum fide & spe perfectissimam ac indeficientem, vt difficillima quæque propter te diligam ferro, atque mortem aded ipsam atque martyrium milies eligam, quàm te vel in modico offendere consentiam, Amen.

Sunt eunucii qui seipfos castrauerunt propter regnum coelorum.
Matthæi 19.

Theoria XXXIX.

19.
Virgoque.

Dulcis Iesu, vnguentum effusum nomen tuum, ided enim animæ dilexerunt te. Currunt post te animæ adolescentulæ in odore vnguentorum tuorum, fit illis tædio hæc vita, & quicquid miratur mundus ipsi contemnunt. Diuitias, parentes, coniuges, proles, honores, omnemq; seculi gloriam, ad extremum regnum mundi vniuersum, eousq; ornatum communiter relinquunt in vtroq; hominum sexu, tam pueri, quàm senes. Macerant se ieiunijs & afflictionibus, in orationibus & vigilijs, in solitudinibus, in paupertate ac castitate tibi seruientes. Tibi namq; sese conformare per bonæ meliorisq; vitæ studium satagunt, vt placeant. Hic dulcis Iesu prædicationis Euangelicæ ac fidei est fructus. O quot virginum cœtus, quot monasteriorum ac eremorum solitudines, quot deniq; abstractè viuendi genera, ô dulcis virgo Maria, tua virginitas & filij tui amor in Ecclesia peperit? Offeruntur nunc regi virgines post te: quia tuam aded placere Deo didicerunt virginitatem, vt nisi de virgine Deus idem fieri homo nollet.

Pro castitate mentis & corporis, Precatio.

Impetra igitur nobis ô dulcissima castitatem perfectam mentis & corporis, cordis stabilitatem, puritatem, simplicitatem, & ab omnibus phantasmatis nuditatem. Impetra nobis sanctam compunctionem, castissimumq; Dei timorem pariter & amorem, Amen.

ERANT

Erant vnanimiter perseverantes in oratione cum mulieribus & Maria matre Iesu. Actorum 1.

Theoria XL.

Sapientissime, benignissimeq; Iesu, quam clementer nobiscum egisti, quod Ecclesie tue providens, matrem tuam post te adhuc aliquot annis superstitem nobis reliquisti: utpote Evangelistarum doctricem, Apostolorum magistrā, constantiam Martyrum, exemplar Virginum, amantium te matrem, innocentie & humilitatis speculum, omniumq; consolationem credentium. Sanctissima o Dei mater, quam ardentibus votis cupiebas esse cum filio, sed necessaria nimis eras nascentis exordio Ecclesie, propagandae fidei, scribendisq; Evangelijs. Interim itaq; post filij ascensionem loca filij vbi passus, vbi mortuus vbiq; sepultus fuerat, visitabas, & deuotionis tuae feruorem semper tamen ardentem, renouabas.

40.
Superstes.

Conuertendi omnia in Dei laudem, Precatio.

Fac o misericordissima mater. (Nam precibus id tuis maternis facile mihi impetrare potes) vt reliquum vitae meae totum in Dei laudem & honorem, in eius ac tuo seruitio iuxta beneplacitum vestrum expendam & consumam, Amē.

Surge Domine in requiem tuam, tu & arca sanctificationis tuae. Psal. 131.

Theoria XLI.

O Virgo in aeternum benedicta, o virgo singularis, post multa suspiria, post multiplices ad Deum gemitus, post iteratas ad filium preces (quandoquidem tadebat te huius vitae, & desiderabas esse apud illum, videlicet quem amabas, quem toto corde diligebas) aduenit tandem Angelus nuntiatus tibi dormitionem instantem, finem exilij, huius miseriae terminum, & ad caelestia migrationem. O pijentissima Virgo, quam gratum desideratumq; hoc tibi fuit nuntium. Mox igitur ad tuam petitionem ex diuersis mundi regionibus adductis Apostolis, in omni lachrymantium praesentia, sine dolore (quippe quae iam pridem mortis dolores sub cruce gustaueras) & veluti placido somno amoris obdormiens, e mundo demigrasti. Dulcissima mater & domina mundi, quae Angelorum tunc iubilantium voces audiebantur? quam iocundae omnium Sanctorum caelestium exequiae tunc occurrentium agebantur? Quis cogitare etiam posset filij honorationem tibi exhibitā, quam laetus & festiuus occurreret, quomodo amplexatus te fuerit, quomodo animā tuam in caelum deduxerit, quomodo Patri glorians te exhibuerit, quomodo deniq; coronauerit, sedemq; tibi a dextris suis posuerit in caelis?

41.
Migravitq;.

Pro morte felici, Precatio.

Pro hac pietate, & pro omnibus bonis, beneficijs, gratijs ac donis, quae matri tuae contulisti, & in aeternum confers pijsissime Iesu, adoro, laudo, benedicoq; te, & gratias ago tibi, per eandem matrem tuam obsecrans te, fac finem meum, & mortem mihi felicem, qua ab hoc seculo ad te, nullo distentus aut remorandus medio demigrem, qua in pace tua, in te Christo Iesu saluatore & redemptore meo, obdormiam & requiescam. Non finas misericordissime Iesu in errorem, desperationem, aut malū aliud quodcunq; me venire: sed fac vt superatis omnibus

mm 2 inim-

inimicis, deletisq; peccatis singulis, securè ad te, feliciterq; & confestim merear peruenire, Amen.

Hæc est dies illa præclara, in qua vsque ad throni celsitudinem intemerata mater & virgo Maria processit, atque in regni solio sublimate, post Christum gloriosa: refedit supra omnes choros Angelorum, Ecclesia.

Vniuersus Israel deducebant arcam fœderis Domini cum iubilo. 2. Reg. 6.

Theoria XLII.

42.
Assumpta.

Domina mea misericordissima cœli regina sancta Maria, post venerabilem decentissimamq; corporis tui sepulturam, volens dilectus tuus filius te, quæ omnes digna honore, plus honorare, atq; quæ incomparabilis es cæteris, gloria etiam singulari te illustrare, lapsis aliquot diebus redijt, corpusq; tuum imputribile animæ coniungens, etiam illud glorificans, ad cœlestia duxit, teq; duplici stola gloriæ coronauit.

Pro vita felici directione, ad beatam virginem Mariam, Precatio.

Pro hac gloria & honore benignissime Iesu, alijsq; omnibus, quæ in matrem pijsimus filius exhibuisti, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi. Obsecro autem te ô benedicta Dei mater, per ineffabile interminabileq; gaudium, quod habes assumpta in cœlis, vt facias mecum misericordiam, & omnem vitam meam regas & ordines ad gloriam filij tui. Nihil post hac aliud intendam aut queram, nisi beneplacitum eius & honorem. Eius benignitati confidam, eius prouidentia & fidelitati me committam ac credam, atq; totum cogitatum, omnemq; curam, & sollicitudinem meam in illum, & post hunc in te pijsima mater, proijciam. Noli me derelinquere ô pijsima in omni tempore necessitatis: quia nihil ego sum, & nihil est omnino virtus mea, Amen.

Multæ filia congregauerunt diuitias, tu supergressa es vniuersas, Prouerb. 31.

Theoria XLIII.

43.
Supremaq;

Gaude ô sanctissima virgo Maria, quia tu super cœlos cœlorum, et super omnes choros Angelorum es exaltata, in prioribus bonis cum filio tuo coronata. Et hoc dignissime tibi competit, quippè quæ hic infra homines cunctos, (licet fores dignissima) te ipsam humiliasti, idè iuxta verbum benedicti filij tui, exaltata nunc es super omnes.

Pro humilitate suâ, cognitione, Precatio.

AH Domina mea sanctissima, impetra mihi profundissimam perfectissimamq; humilitatem, vt cognoscens meam iniquitatem, vilitatem & miseriam, & ediuersò tuam supremam dignitatem, me ipsum ex animo detester, odio sancto odiam, contemnam, atq; ab omnibus sperni, vilis haberi, derideri ac conculcari diligam, Amen.

Positus

Positus est thronus matri regis, quæ sedet ad dexteram eius. 3. Reg. 2.

Theoria XLIV.

GAUDE ð benedicta inter mulieres, iam enim Trinitati es proxima in cœlis, ^{44.} Quæ olim ab omnibus quæ mundi sunt, vixisti aliena & pura in terris. ^{Proxima-} tum in hoc congratulari tibi debent seruari tui, scientes Dominam suã ad ð potentem, ad ð in cœlis gloriosam, vt fessione sit proxima Trinitati, hoc est, vt post Deum, postq; filij tui humanitatem honoratior sis omnibus, gloriosior cunctis, dignior vniuersis.

Pro vita Christi & matris conformitate, Precatio.

DOMINA & mater mea dulcissima, impetra mihi à dilecto filio tuo in hac vita, vt proximus fiam eius vitæ, pariter ac tuæ: vt imiter vestigia Christi filij tui, placeam eidem in his quibus tu placuisti. Discam esse humilis & mitis corde, discam inimicos diligere, benefacere ijs qui oderunt me, orare pro persecutibus & calumniantibus me: discam esse misericors & perfectus: discam patiens esse, castus, & pauper spiritu. Discam in omnibus eius operari, sequi, acceptare, & laudare beneplacitum. Discam illi plena fide me ex toto credere, resignare, & relinquere, atq; de manu eius cum gratiarũ actione, quæcunq; & tristia & læta suscipere, Amen.

Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens &c. Cantorum 6.

Theoria XLV.

GAUDE stella maris, lampas cœli, lux singularis, lucidissima pulcherrimaq; ^{45.} Domina & mater mea virgo Maria. Tu etenim, sicut sol mundum illuminat ^{Fulget.} & lætificat, ita post filium tuum purissima, candidissima, pulcherrima, & gloriosissima fulges in cœlesti curia. Splendor tuus omnibus amabilis, omnibusq; est desiderabilis. Pulchritudo gloriæ tuæ omnes cœligenas lætificat, & in admirationem ac amorem tui trahit.

Pro illuminatione mentis, Precatio.

DVLCS Maria, impetra mihi lumen aternæ sapientiæ, vt sciam & velim quicquid tibi & filio acceptum est omni tempore. Dirige vias meas omnes in beneplacito filij tui, vt splendore gratiæ diuinæ adiutus non peccem in conspectu tuo, mater suauissima & omni gratia plena.

Si dimidiam partem regni mei petieris, dabitur tibi, Esther 5.

Theoria XLVI.

GAUDE cœlorum imperatrix potentissima, quia omnes tibi seruiunt cœlestes ^{46.} creaturæ. Tibi obediunt Angeli, te tremunt & fugiunt spiritus maligni, omnis ^{Imperat.} tibi Potestas, omnis Virtus in cœlo & in terra post filium tuum subiecta est: quia sic placuit Deo, cuius tu in terris solius honorem purè quæstisti, honorare te.

Pro deuotione & fidelitate erga Dei matrem, Precatio.

FAC & misericordissima virgo, vt castissima veneratione tibi placeam, feruentissima humilitate tibi obediā imperanti, deuotissimis obsequijs tibi seruiam, feruentissimo amore te diligam, vt non tantum inter seruos tuos, verum etiam inter filios tuos fidelissimos adoptiuos abs te habere merear, Amen.

Petitionem vnam paruulam ego deprecor à te, ne confundas faciē meam. 3. Regum 2.

Theoria XLVII.

47.
Exorat.

Confolatrix afflictorum dulcissima, adiutrix miserorum, reorum aduocata, desolatorumq; spes vnica gaude, quia promisit tibi filius tuus omnibus te diligentibus, omnibusq; tibi seruientibus, in hac & futura vita mercedem se daturum copiosam. Tu enim veluti esca in hamo nobilissima pro capiendis peccatoribus, & ad Deum trahendis posita, maximeq; huic officio idonea, vtpote tota dulcis & suavis, nemini horribilis, omnibus blanda: ad quam peccatores pœnitentes primo confugiunt, per quam conuersi ad Deum ducuntur & reconciliantur, ne pereant.

Pro veneratione filiali erga Matrem Christi, Precatio.

Itaq; Domina & mater mea dulcissima, si gratiam suā impartiri dignatur filius tuus ijs qui tibi seruiunt, dignare me vt seruam tibi, & inter dilectos ac singularem tuos me annuera. Ecce & suauissima tua pietate fretus, vt usurpare mihi volo, quod vnus sim de tui cultoribus: non quia sum, sed quia esse & opto, & desidero. Cui quicquid volueris à filio tuo, facillimè poteris impetrare. Nihil opto ego aliud præter hoc vnum, quod maximè rogo mihi dari à Deo, videlicet te ipsam, vt tu tota perpetuo sis mea, & ego perpetuo totus sim tuus, pijsima mater & virgo Maria. Hoc queso à Domino mihi exora, hoc vt accipere merear, impetra, Amen.

Pete mater mea, neque enim fas est, vt aliquid tibi negem 3. Regum 2.

Theoria XLVIII.

48.
Concors.

GAUDE & pulcherrima virgo, hortus deliciarum, arcus cœlestis amœnitas paradisi. Ad eō namq; Trinitas beata tibi consentit, vt vna eiusdem tecum, quandoquidem, & tua cum illa eadem est voluntas. Nihil rogare potes, quod non annuat illa tibi clementer.

Pro sc̃a perfecta abnegatione & mortificatione, Precatio.

Dulcissima mater, impetra mihi perfectissimè abnegationem me ipsius, omniumq; desideriorum propriorum mortificationem, vt aliud non velim, nec velle possim, nisi beneplacitum Domini Dei mei Iesu Christi filij tui. Huic concors semper sit voluntas mea, omnisq; affectio mea, Amen.

Gaudium vestrum nemo tollet à vobis, Ioan. 16.

Theoria XLIX.

Gaude

GAude abyssus gaudiorum, felicissima Dei mater virgo Maria. Secura enim es, ^{49.} *Crescunt* quod gaudia tua nunquam deficient, nunquam minuentur, sed augetur quotidie & crescunt. Quamuis enim plenam perfectamque in corpore & anima felicitatem receperis, adeoque consummatam, ut illi addi nil possit, accedentia tamen tibi quotidie gaudia accrescunt ex multorum salute, qui tuo sunt exemplo compuncti, qui ad meliora per te conuersi, & qui tua sunt adhuc prece saluandi. Inde gaudium tibi, honor & laus quotidie augetur.

Pro deuotione in Dei matrisque eius laudibus, Precatio.

Domina mea & sanctissima mater, fac me in tuo & filij seruitio, in officio diuino, in vestrisque laudibus nunquam deficere, nunquam tepescere, sed feruentissima deuotione, & strenuissima alacritate semper crescere ad meliora, Amen.

Cum venerit filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suae, & congregabuntur ante eum omnes gentes: & separabit eos ab inuicem, sicut pastor segregabit oves ab haedis. Et statuet oves quidem a dextris, haedos autem a sinistris, Matth. 25

Videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei &c. Matth. 26.

Theoria L.

Domine Iesu Christe, qui in mundi fine es venturus, & omnes iuxta opera sua iudicaturus, & daturus ijs qui ad dexteram constitui meruerint, vitam aeternam, ^{50.} *Venietque* ijs vero qui a sinistris sunt, supplicium aeternum. Heu iudex aequissime, Domine mi Iesu Christe, quantus tunc erit damnatorum luctus, quanta calamitas, quanta infelicitas & desperatio eorum, qui a facie tua proiecti & maledicti aeternum cadent in incendium, sine spe vlla liberationis, absque consolatione, & absque vlla intermissione pro breuissimis momentaneisque delectationibus, quas tuo hic amori praetulerunt, arsurum. At contra, quantum erit, o misericordissime Deus, tunc gaudium, his, qui a te benedicti inuitantur, intrabuntque tecum ad percipiendum aeternae felicitatis regnum, vbi absque timore, absque luctu, absque defectu, & absque fastidio, plena & immarcescibili felicitate tecum sine fine gaudebunt. O igitur Deus aeternae, qui tuis electis tam ingentia bona inuisibilia praeparasti, quique eos, quos tibi elegisti, ad eadem bona nunc vocas; & eos quos vocas, iustificas: iustificas autem eos tam potenter, quam misericorditer saluas, ut nihil sit in quo gloriatur homo, praeterquam in bonitate & misericordia tua. Quanta sunt diuitiae bonitatis tuae, quantus abyssus miserationum tuarum? Domine Deus meus, quam magna multitudo dulcedinis tuae, quam incomprehensibile est gaudium beatitudinis tuae, quod praeparasti diligentibus te? Nempe tantum, ut par aut simile nec viderit oculus, nec auris audierit, nec cor hominis quocumque senserit, quae daturus es ijs quos fecisti, ut tibi placerent. Ipsi tecum sedebunt in mensa tua, edentes, & bibentes. Ipsi, inquam, tecum sedebunt in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiduciae, & in requiae opulenta, vbi praeparasti illis in monte sancto tuo coenam magnam: conuiuium scilicet illud pinguium,

m m 4 conui-

conuiuium vindemiæ, conuiuium pinguium medullatorum, conuiuium vindemiæ defæcatæ: vbi & inebriabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos. Gaudebunt itaq; in bonis Domini sui, & gaudium eorum nemo tollet ab eis. Ad hæc autem gaudia tu, Pater clementissime sempiterneq; DEVS, nos creasti, & per vnigenitum tuum vocasti. Hæc gaudia tua nobis, ô agne mansuetissime IESU fili DEI viui, sanguine tuo roseo comparasti. In hæc quoq; gaudia tu Spiritus paraclete Deus, tua nos gratia, & inspiratio ne sancta introduces. Pro quo, ô Trinitas sancta, vnus Deus, te supplex adoro, laudo benedico, & tibi gratias ago. obsecrans te per immensam misericordiam tuam multitudinem, da mihi fidem, spem, ardentissimam, perfectissimam perpetuamq; charitatem, quibus me totum in beneplacitum tuum, in tuum amorem ac honorem tibi tradam, resignem ac relinquam, cum plena perpetuaq; mei ipsius abnegatione, cum profundissima humilitate, atq; cum perfectissima diuinæ bonitatis tuæ confidentia. Factura tua Domine DEVS meus ego sum, & quicquid habeo, & quicquid sum, præter peccata mea, à te est, & tuum est.

Pro preparatione ad extremum iudicium, Precatio.

Miserere igitur mei sempiternæ, omnipotens, & misericordissime Deus, & salua me. Scio quis venturus sis ad iudicium. Scio quàm miser, quàm indignus quoq; & quàm reus sim ego, & facinorosus, quàmq; imparatus & immundus vt iudicet. Quâ ob rem misericordiam tuam solam imploro, ac inuoco. Vide tamè Domine mi, cuius miserearis, dum mei misereris miserimi miserabilissimiq; qui in vniuerso mundo est peccatoris? Et vbi tuarum miserationum byssus profundior inuestigari, vbi copiosior probari, vbi declararilympidior, aut vbi gloriosior potest monstrari, omnibusq; manifesta fieri, quàm in me: si tamen tanti tu misertus fueris peccatoris, mihiq; pepercis? Si enim tu me saluaueris, erit profectò gloria nomini tuo, tantòq; maior, quanto ego peccatis lædior, quanto vilior atq; ad quodvis bonum infirmior sum. Miserere igitur mei Deus meus, & salua me. Qui cum Patre & Spiritu sancto viuis & regnas Deus per omnia secula seculorum,
Amen.

Libri Theoriarum Iesu Christi & Deiparæ matris eius, FINIS.

VERSUS

VERSUS TRIGINTA, QUORVM QVIVIS

Quinque articulos vite & passionis Christi significat, meditationibus totidem tractandos. Quibus collatis omnibus, centum, quinquaginta inuenies articulos.

Vncta creat, vindex statuit, signata, Prophetis.
 Concipitur, sine vā, completur, nata, venusta.
 In templum, dulcis, fulgens, vouet, noua sponsa.
 Orat, aue, turbatur, concipit, hunc pia gestat.
 Ad montana, pauet, peregrina, parit, patriam dat.
 Lactat, condoluit, congaudet, integra, scindunt.
 Tres veniunt, sistunt, fugiunt, exul, pia nutrit.
 Hinc redit, ad festum, quærunt, parensque, latebat.
 Iordanis, tentat, vocat hos, incommoda, fessus.
 Mira facit, docuit, pius est, iniuria, palmis.
 Venditur, abscedit, coenat, lauat, instituens dat.
 Prædicat, exiuit, tristatur, & orat, ad illos.
 Angelus, & sudat, redit obuius, oscula, sanat.
 Captum, fune ligant, fugiunt, Annas, alapam fert.
 Ter negat, ad Caiphā, testes, blasphemia, damnant.
 Cæsus, conspuitur, velant, fert multa, Pilato.
 Accusant, regi, spernunt, redit, alter ab illo.
 Nudatum, stringunt, cædunt, spinisque, cachinnant.
 Exhibitus, damnatur, amictus, sub cruce, stebant.
 Associant, Simōn, vinum, nudant, renouantur.
 Extensus, crucifigitur, orat, scripsit, in altum.
 In tribus, effluxit, vestes, blasphemia, larro.
 Vndique, condoluit, mulier, tenebrasque, relictus.
 Est sitiens, gustat, complet, moritur, gemuerunt.
 Terra tremit, milesque, resoluunt, syndone, planctus.
 In tumultum, redeunt, ad lymbum, gaudia, secum.
 Surrexit, matri, apparet, vescens, it in altum.
 Mittens, conuertunt, martyr, virgoque, superstes.
 Migravitque, assumpta, supremaque, proxima, fulget.
 Imperat, exorat, concors, erescunt, venietque.

D. IOAN. IVSTI LANSPERGII Carthusiani, in Epitomen Exercitiorum,

scilicet centum & quinquaginta articulorum vite & passionis
Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, Beatissimæque
eius Matris, præfatio; nec non in & XXX. versus li-
bri præcedentis, brevis elucidatio.

Riginta prædictos versus qui legis, Lector humanissime, non eos
sic putes esse construendos, ut verbis cunctis tibi loquantur ali-
quid, aut ut sensum orationis ex seipsis tibi adferant: sed prop-
terea tantum scias compositos, ut articulos. (in quos vita Christi
per nos distincta est, passioq; eiusdem meditanda,) recto ordine
significent. In ijs enim verbis singula penè verba, aut duo ali-
quando, ex vita & passione Christi articulum significant unum
mediandum. Verbi gratia. Primus versus incipiens: Cuncta creat, primum tibi
articulum significat. Hic namq; verbis auditis, mox intelligenda est tui mundi q; v-
niuersi creatio, pro qua certe congruit ut Deo gratias agas, eundem adores: & hanc
ipsam charitatem illius, eidem pro tuis, proq; vniuersi mundi peccatis, (hoc est,) vi-
uorum ac mortuorum, offeras. Non tamen pro sola hac creatione putes gratias a-
gendas Deo, Deumq; laudandum ac adorandum, sed pro tribus simul omnibus ijs
beneficijs, qua coniuncta eidem articulo (ut facile infra est videre) coherent. Ha-
bent enim singuli articuli tria beneficia Christi recolenda, pro quibus idem adorandus
laudandusq; est. Exempli causa: In primo versu, quando dicis, cogitasve hac
verba: Cuncta creat, hac tria recolenda sunt; puta, quia te creauit, quia te peccantem
tolerans non damnauit, sed conuertit, & quia alijs præterea beneficijs multis te do-
nans quasi creauit. Hac itaque tria in primo articulo tibi sunt recolenda. Deinde
in secundo articulo similiter tria alia, ut cum dicis cogitasve: Vindex, intelligas
primo censuram, qua Angelorum damnauit superbiam: deinde, qua protoplasto-
rum castigauit inobedientiam; tertio misericordiam eius, qua vsus est ad homines,
(quos non ut præuaricantes Angelos damnauit penitus, sed mitius castigauit) sal-
mandos. Hoc modo omnes articuli sunt intelligendi, ut in sequenti exercitio palam
elucebit: ubi articulis singulis tria semper meditanda sunt ascripta, pro quibus
gratias agas Deo.

Porro si deuotionem tuam uberius pascere, exercereq; volueris, potes in quouis
articulo post prædicta, hoc est, post adorationem, gratiarum actionem, & oblationem,
(aut etiam sine illis,) petere virtutem, donumve aliquod saluiferum, per modum
aspirationis, quod aut Christus in hoc articulo monstrauerit docueritve, aut quod ad
articuli materiam congruum fuerit, aut quod in corde meditantis tunc enascatur,
quodve ex articulo illo occasione sumptum, semetipsum ingerat petendum. Idcirco
articulis singulis coniuncti quoque aspirationes singulas. Quæ tamen si non forent ad-
iunctæ,

infecta, ex meditationibus superioribus nihilominus, quae eodem ordine praecesserunt, facile desumerent. Obseruare autem debes lector, quomodo unum alterumve descriperim nunc articulum tractandum, ita esse meditando tractandosque reliquos omnes. Promitto autem unicuique, in misericordia & largitate Diuina Bonitatis, si ceperit fideliter constanterque, se in hoc exercere opere, sentiet assequeturque, alia quae gustauerunt spiritus, (quae haec scripta) multo suauiora. Quae enim hic scribo, ipsi scribo qui adhuc incipiunt, qui necdum meliora inuenerunt, & qui modum ordinemque, nondum habent meditando, atque ad Deum se introuertendi, quo discant meditando atque petenda. Nulli tamen quasi videatur exercitium hoc longum, nec occupationes aliae eidem praefertantur, quasi magis necessariae: quia mora multo breuiori spiritus intelligenda penetrat, multoque, plura in se capit affectus meditando, quam lectioe orationeue interim possit vocali. Potissimum autem propterea de prolixitate nihil est causandum, quandoquidem haud necessarium est quotidie omnes, sed aliquot saltem deuote ac diligenter ruminasse articulos Satius nanque est, multoque, Deo acceptius, paucos articulos, eosque deuote ac diligenter meditari, quam multos indiligenter absolueri. Quapropter ubi hodie cessatum fuerit meditando, vel orando, ibi cras est incipiendum continuandumque, donec exercitium denuo a capite incipiendum finiatur.

Postremo, ne quis meditando hoc genus, exercitiumque, orandi quocumque, aliud, (quod mente ac spiritu versatur), putet esse infructuosum, aut operam huic studio locatam existimet esse amissionem temporis: sciat nihil esse utilius, nihilque, interim posse fieri melius hoc studio meditando, quo mentem suam conatur Deo coniungere unireque, tamen si id non semper aut raro assequatur; quandoquidem bonae voluntatis studium, conatusque, meditari ac Deo coniungi uolentis, illi imputatur a Deo, acceptaturque, ab eodem perinde ac si per multa esset homo liquefactione cordis, aut compunctione consolationeue interna perunctus: imo saepe multo est acceptius Deo, utiliusque, spiritui, (licet non suauius,) Deo uelle aut conari humiliter coniungi, quam actu coniungi, si tamen ex impatientia ac laborandi tadio non cessetur a bono caepio. Possunt praeterea ad singulos articulos Aue Mariae legi uocaliter, ita ut reliqua menta liter tractentur omnia. Nihil tacemus eorum quae suggerit spiritus, eligat unusquisque uel unum uel plura, uel omnia, quomodocumque, suam uiderit promoueri deuotionem. Quibusdam enim visum est equum & sanctum, post tres, (quibusdam post quinque articulos,) gratias Deo agere, ipsum adorare, & eidem passionem & charitatem illum offerre. Alijs uidetur necessarium, post singulos articulos id fieri. Deinde qui Angelicas salutationes adiungunt, eas singulas singulis articulis uniformiter adiungunt. Nonnullis, (ut potest deuotioribus) visum est, in quinto semper ad minus loco utendum esse, Aue Mariae aureo, quod (ut sequitur) legi potest in hunc modum: Aue Mariae gratia plena, Dominus tecum. Ah sancta Maria, utinam Dei gratia & tua, semper sit mecum, & cor meum semper uobiscum. Benedicta tu in mulieribus. O pijsissima mater Dei, fac me totum secundum beneplacitum

Angelica
salutatio
aurea quae.

filius tui, vt & ego totus tuus sum, & tu tota mea. Et benedictus fructus ventris tui Iesus Christus, Deus meus, propter me incarnatus, crucifixus, & mortuus, sanctarum virginum omniumque se amantium sponsus, Amen. *Quare autem Angelica salutationi hac verba inserta sint, opera pretium erit, lectori huius rationem reddere. In initio post Dominus tecum, sequuntur duo verba, Ah sancta Maria. Hac duo verba vt infererentur, doctam legi à Beatissima Dei Matre, virginem sanctam, vt reor, Mechtildem, pro renouationis intentionis atque seruariis, quibus tamen (ne absque aspiratione transeant) addidi: Vtinam Dei & tua gratia semper sit mecum, & cor meum semper vobiscum, ostendere lectori simul cupiens, quam necessaria, quamque sit maxime optanda nobis Dei gratia, qua tamen semper nobis preesto est, & à Deo nobis offertur, si modo nos Deo adessemus: hoc est, si cor nostrum foret cum Deo, à mundo scilicet & ab affectione rerum temporalium abstractum & exoccupatum. Optatur igitur nobis Dei gratia, optatur quoque, vt corda nostra sint semper cum Deo, illum amando, illum suspirando, illum quarendo, illum solum intendendo, illi inharendo, auscultando, & in illo quiescendo. Post Benedicta tu in mulieribus, sequitur quod causam huius excellentissime benedictionis narrat: scilicet, o piissima Mater Dei. Esse enim Matrem Dei, proxima est dignitas post esse Deum. Merito igitur benedicta dicitur in mulieribus. Vtrum vt sciatur, Maria, (licet dignissima atque maxime benedicta sit inter omnes,) nihilo tamen propter hanc dignitatem est elatior aut durior: idco piissima dicitur. Et ne frustra fiat aspiratio, adijcitur: Fac me totum secundum beneplacitum filij tui. Siquidem hoc modo esse, est perfectissimum esse, ac propterea cum primis optandum. Inde sequitur: (Vt & ego totus tuus sum,) hoc est, nihil inuenitur in me, quo displiceam tibi, aut quare abs te non sim amandus. (& tu tota mea) hoc est, post CHRISTUM IESUM filium tuum, amor meus ad te totus sit conuersus, vt tu mihi sola post Deum maximeque placeas. In fine post (Iesus Christus,) quo reuerentia huic nomini in corde hominis affectuque exurgat maior, additur (Deus meus.) Ideo autem, meus, quamuis sit tantus, quia me creauit, me redemit, me pascit, meis peccatis partit, omniaque mihi bona prabet: ut potest (propter me incarnatus, crucifixus & mortuus) qua tria charitatis eius, nostraque redemptionis certissima sunt indicia. Potest autem addi deuotionis causa quandoque, sanctarum virginum, omniumque se amantium sponsus: primum quidem, vt occasio prabeatur sanctarum virginum cum laudibus memoriam celebrandi: deinde etiam singulariter Deum amantium, cuiusmodi sancta fuit Maria Magdalena, & sancta Gertrudis, & relique similes. Huius Gertrudis tam vitam quam reuelationes omnes, quinque insinuationum Divina pietatis libris nuper enulgauimus. Datur autem in his verbis tibi o lector occasio gemendi super te atque plangendi, si non sis virgo, nec Deum amaueris feruenter. Itaque hoc Ave Maria aureum, potes quinto loco dicere, hoc est, post quintum semper articulum, licet possis & sapiri. Sunt nihilominus alia quoque deuotionem excisantis, qua tacere nolui (vniuscuique sumat quod sibi conueniat) veluti sunt,*

sunt, ad singula, Ane Maria dicere post Iesus Christus: Deus meus propter me incarnatus, crucifixus & mortuus. Si orator item sanus robustusq; est, ad nomen Mariæ, quoties illud nominauerit, toties caput deuotè inclinare: ad (IESVS autem Christus, Deus meus pro me incarnatus, crucifixus & mortuus,) etiam procidere in genua, humumq; osculari; aut potius ad terram flexis genibus ad osculum asseri; (ne humi procidens quis nimium se graues) te Deo humiliare, quod apud Monachos est veniam sumere, siue adorationem intendere. Qui denique meditando Christo gratias agentes, pro passione ac eius charitate eundem adorant, facere hac possunt cum simili (ut dixi) veniã. Sunt postremò alia multa, qua vel à Sanctis didicimus obseruata, aut que inspirata quotidie ad deuotionem excitandam conducunt; hac possumus imitari, hac tamen lege discretionis, ne quid nimis: hoc est, ne laboris nimium imponatur corpori, unde paulatim ad eò illud deficiat, ut spiritus quoque succumbens, cogatur propterea etiam illa ad qua ex debito obligatur, nedum (ut vocant) deuotionalia intermittere. Quod pro dolor præcipue contingere solet ijs, qui quacunque legunt alios fecisse, non pensatis nec emensis viribus suis mox volunt ipsi eadem imitari. Qui dum simul multa imponunt onera naturæ infirma atque insueta, eandem opprimunt obruuntq;, ac tandem deficiunt. Quæ tamen onera si diuiderentur, putà ut primò aliquanto tempore vnum onus aut grauiamen corporis portandum assumeretur, huiusq; (donec natura assuetata fieret, adeo ut absque labore iam illud ferret,) aliud non apponeretur: deinde assuetata iam natura, (ac onere nihilominus priore manente,) aliud assumeretur, quo etiam natura doceretur assueseri; donec tertio quid augetur hoc modo, (puta, non simul multa, sed paulatim & post intervalla hebdomadarum ac mensium,) plura semper addendo, ferre possemus, quæ simul assumpta premunt ac opprimunt. Cauendum etiam à vehementi imaginatione & phantasia fortè inter meditandum, quæ destruant caput: sed conandum, ut non per imagines, sed per affectus verseter meditatio, ut quasi cor solum desiderijs exerceatur, caput verò teneatur extra laborem tanquam feriatum. Accipiatur huius similitudo. Si patrem haberem quem in vita meam nunquam vidissem, longè à me habitantè, qui sapenúmero me faceret saluari, qui mihi scriberet, consolaretur, dona continuo mitteret, beneficiaq; mihi paterni amoris indefinenter exhiberet: nonne quoties illius essem memor, quoties eius dona inspicerem, quoties amorem & eius beneficia recolerem, dulcor, seruus filialis, amorosusq; in corde meo quidam oriretur, erga illum affectus, variatq; surgerent desideria, quibus illi optarem honorem, bonum, salutem; gratularer sanitatem, item optarem tum eo esse, eiusq; felicitatis consors & participes esse. Hac omnia cogitans, affectum magis exerceam, quam imaginationem: quia fieri posset, ut hæc omnia absque imaginatione cogitem, putà, ut nihil imaginer, cuius coloris sit pater meus, cuius siatura, quibus vestibus utatur, an stet sedens, ut, aut quomodo loquatur, & ubi habitet: Sed diligo eum ut patrem meum, ut benefactorem, ut amatorem clementissimum, fidelissimumq;. Simili modo de Deo cogitandum est. Cogitandus, est optimus, misericorsissimus, benignissimus, fidelissimus, charitate plenissimus,

Vt cum d: f-
cretionè cū-
ta sunt a-
genda.

Meditandum
ut sit sine i-
maginibus.

Exercitia
spiritualia
vt varianda.

liberalissimus, amabilissimus & suauissimus: & nihil de eo imaginetur, vbi aut quomodo sit, sed nec phantasmata admittantur de corpora, de figura, de colore, & huiusmodi. Porro de Christi humanitate tamen si suauior sit, ad compassionemq; magis excitet eam meditatio qua fit per imaginationes, (pata, quam miserè Christus tractatus sit, quam verecundè steterit, quam mansuetè responderit, quam crudeliter denique illius hostes eidem facie & eruculentas, minaces vultus, truces oculos, superbaq; verba obiecerint: quam dolenter quoque, licet vltro, hac idem passus sit, imaginando poenarum modum & circumstantias: mores item, tam inferentium poenas, quam gestus, verba, ac poenas Christi patientis:) tamen haec caput debilitant, ideo cauenda sunt (quantum possibile est) infirmis capitibus huiusmodi imaginationes, praesertim haec qua non vltro occurrunt, aut quas studiosè atque vigoroze quarì, excogitari, retinere vt oportet. Incipe igitur tu, & paucis primo pertractandis articulis insiste: nec initio mox omnia (quae cunque accendere ad deuotionem possunt vberiorum,) admittas, sed paulatim te assuefacias. Caterum in prioribus satis doctus assuetusq;, sine grauamine ad aliud pariter assumendum accede. Obserua etiam, vt interpolationes ac variationes exercitiorum spiritualium, (ne deficias,) admittas. Exercitiorum enim variatio multum iuuat. Verbi gratia: Breuiter lege, & ante fastidium legere desinas. Ab hoc quoque exercitio (alacer & nondum grauatus,) vade ad meditationes, seu ad orationes mentales. Hinc ad vocalia debita soluenda te auoces, intermiscendo etiam corporalia exercitia. Et hoc modo te viribus validum seruare potes: qui si nimis diu vni insisteris exercitio, (& vsque ad fatigationem in eo manseris,) tota die inutilis eris, & tadebit ad illud ipsum te redire.

Obserua lector diligenter hic articulum vita Christi, quomodo praemonui primum. Ex illo enim, quomodo in sequentibus cunctis alijs te habeas, intelliges. Primum namq; hic, quomodo reliqui omnes, tria complectitur (vt ita loquar) puncta meditanda, qua meditantem atque ad Deum se eleuare cupientem, (non aliter atq; penna volare cupientem,) iuuant ac promouent. His adijciuntur in singulis item articulis petitiones vel aspirationes ad Deum congruae. Haec in singulis (vt dixi) contingit reperiri articulis. Caterum, quae inter puncta tria (quae praedixi) & aspirationes petitionesue mediant, in eo sunt genere, vt eadem, (quotiescunque meditans voluerit) aut frequentari, aut possint etiam omitti, aut certe iuxta arbitrium & deuotionem meditantis mutari. Opera precium igitur erit illa ad minus semel, (hoc est, in primo articulo,) recenseri pro legentium institutione, vt discant in sequentibus, quid eligere quidve intermittere unicuique expediat seu libeat: iuxta sua deuotionis, iuxtaq; temporis aut occupationum, quibus detinetur, mensuram: quae certe singulis haudquaquam paria sunt.

EPITOME EXERCITIORVM,
Centum videlicet & quinquaginta
articulorum vitæ ac passionis Dei & Saluatoris nostri Iesu
Christi. Beatissimæque eiusdem Matris, versibus triginta eod-
dem articulos significantibus comprehensum: quod in se-
summatim complectitur totius ferè præcedentis
libri, centum videlicet & quinquaginta
Theoriarum sensum.

Ve Maria gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus: Et benedictus fructus ventris tui, Iesus Christus, propter me incarnatus, crucifixus & mortuus: (absque, Amen.)

Cuncta creat.

1. Qui me & omnia creauit,
Peccantē me diu tolerauit,
Beneficijs multis donauit.

Eia benignissime Iesu, tibi sit laus, honor & gratiarum actio ab omni creatura, miserere nostri. *Aut melius ita:*

Eia benignissime Iesu, pro hac charitate cunctisq; beneficijs tuis (*intellige ea, quæ tibi aut propter te, patiendo aut operando fecit*) adoro, laudo, benedico te: & gratias ago tibi, offeroq; tibi eadē omnia pro peccatis meis & pro peccatis totius mundi, & in vnione eorundem, me quoque offero tibi in laudem, gloriam & beneplacitum tuum. Dulcis Iesu, vtinam tibi creatori meo fideliter seruiam, pro peccatis meis contritione perfectissima cōtinuè doleam, & te super omnia ardentissimo amore semper diligam, Amen.

Aue Maria &c. *vt supra. sicq; semper dicatur.*

Qui damnauit Angelorum *Index.*
superbiam,

2. Castigauit Adæ inobedientiam,

Non penitus abiecit nos propter suam misericordiam.

Eia benignissime Iesu, *vt supra. Aut aliter, vt etiam supra in primo habetur articulo: videlicet,* Eia benignissime Iesu, pro hac charitate, cunctisq; beneficijs tuis adoro, laudo, benedico &c. Atque vitam mihi infundas mei contemptrum, vt plenissima abnegatione me ipsius, tuū sequar & faciam in omnibus beneplacitum. Dulcis Iesu, vtinam &c. *vt supra.*

3. Qui te ab æterno matrem *Statuit.*
elegit,

Pro nobis incarnari voluit,
Mundum redimere statuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Vtinam des mihi dignissimam matrem tuā sic venerari & imitari, vt tua gratia & eius merear intercessione saluari.

4. Qui te signis præmonstrauit, *Signata.*

Figuris declarauit,
Oraculis mundo prophetauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinā ab omni peccato & vitio liberū

nr 4 me

- me facias, & arram beatitudinis te-
ipsum mihi infundas.
- Propheci.* 5 Qui parentibus te nascitu-
ram nunciavit,
Sanctitatem tuam illis præ-
dicavit,
Parentes steriles fecunda-
uit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque uti-
nam mundo moriens, extra te cun-
cta fastidiam, in te verò solo vi-
uam & gaudeam.
- Concipitur.* 6 Qui cōceptionem tuam glo-
rificavit,
Ab originali peccato præfer-
uauit,
In utero te sanctificavit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam tui amore me totum succen-
das, & cuncta vitia cum ipso fo-
mite in me exuras.
- Sine vitiis.* 7 Qui Angelos tibi ministros
delegavit,
Rationis vsum prærogavit,
Ab omni vitio immacula-
tam seruauit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam ad veram puritatem cor-
dis me perducas, & omnia deside-
ria mea tu solus possideas.
- Completo.* 8 Qui omni te gratia ornauit,
Omni scientia te illustravit,
Omni sanctitatis plenitu-
dine decorauit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam perpetuo separes à me in
quocunque tibi displiceo, & dones
mihi in quocunque placere debeo.
- Natus.* 9 Qui tua natiuitate parenti-
bus abstulit opprobrium,
Angelis fecit gaudium,
Mundo salutis exordium.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam per illam ego miser tuam
gratiam obtineam, inseparabili-
terq; tibi inhaeream.
- 10 Qui te pulchritudine ines-
tabiliter venustauit,
Puritate Angelica exorna-
uit,
Regio stēmate nobilitauit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam in omnibus creaturis tuis
tu mihi solus occurras, in amorem
tui me rapias, & totum liquefacias.
- In templum.* 11 Cui in templū te obtulisti,
Eius cultui te deuouisti,
Eundem charitate arden-
tissima dilexisti.
- Eia benignissime Iesu, &c. Utinam
voluntati tuæ semper obediam, &
tibi nunquam displiceam.
- 12 Qui omnibus te fecit ama-
bilem,
Dulcem, mitem, & affabilem,
Exemplarem & imitabilem.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam des mihi, ut hominibus
placere non appetam, sed vera &
perfecta charitate omnes diligam.
- Fulgeus.* 13 Qui te decorauit morum
honestate,
Impleuit omnium virtutum
perfectione,
Refecit celestium suauitate.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam semper mihi ipsi displiceam,
ut perfectionem omnium virtu-
tum tua gratia donante obtineam.
- Virgo.* 14 Cui tu virginitatem vo-
uisti,
Mundo exemplum præbu-
isti,
Monasticen instituisti.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam dones mihi munditiam
cordis, & perfectam castitatem
mentis & corporis.
- Nova sponsa.* 15 Qui tibi desposauit virginē
Vtriusq; seruauit integrita-
tem,
Te fecit inconcupiscibilem.
- Eia

Orat.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam digneris animam meā ab
omni labe & vitio emundare, & ca-
stissimo tibi amore conglutinare.

16 { Quem pro mundo indefi-
nenter orasti,
Eius aduentum ardentem op-
tasti,
Mundi reconciliationem im-
petrasti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam tribuas mihi semper ad o-
mnes homines synceram habere
compassionem, & ad te puram &
feruentem orationem.

Auc.

17 { Qui per Angelū te salutauit,
Gratia plenam te commen-
dauit,
In matrem suā te postulauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam cor meum proprium tibi
facias, vt semper illud inhabites
atque possideas.

Turbatur.

18 { Ad cuius nuncium turbaba-
ris verecunda,
Ex humilitate sicbas trepi-
da,
Pro virginitate eras solici-
ta.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam perfectissimam humilita-
tem mihi tribuas, & hanc in cor
meum indelebiliter imprinas.

Concipit.

19 { Cuius voluntati humiliter
consensisti,
In ancillam te obtulisti,
In utero Deum concepisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam in cor meum te recipiam,
utinam sic teneam, vt nunquam a-
mittere valeam.

*Hunc pia ge-
nat.*

20 { Quem gestans non grauaba-
ris,
Cœlesti suauitate frueba-
ris,
Quasi diuina efficiebaris.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam acedia semper mihi desit in
tuo seruitio, alacritas verò adsit
semper & deuotio. Utinam tædeat
me omnis gaudij quod est sine te, &
delectet me omnis labor qui est pro
te.

21 { Quem Ioannes nouit in v. *Ad montana.*
tero,
Elizabeth prophetat cum
gaudio,
Tu seruis humili obsequio.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam te creatorem meum &
Deum meum cognoscam. Utinam
te solum quæram, & in te solo gau-
deam.

22 { Qui Ioseph per Angelum cō- *Paum.*
fortauit,
Te grauidam excusauit,
Mysterium ei reuelauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam des mihi perfectam cordis
synceritatem, vt nullam vnquam
prauam admittam suspicionem.

23 { Quo imprægnata, Cæsaris *Peregrina.*
dicto paruisti,
In Bethleem peregrina adue-
nisti,
Hospitium quærens non in-
uenisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam sicut hospes & aduena sim
super terram: vt nihil de hoc mun-
do diligam, sed semper suspirē ad
patriam. Dulcissime Iesu, utinam
tu sis portio mea, & hæreditas mea
in terra viuentium.

24 { Quem sine dolore genuisti, *Parit.*
Vt sine viro concepisti,
In partu inuiolata perman-
sisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam tu vnicum cordis mei sis
gaudium, vnicumq; desiderium,
te

te solum concupiscam, te solum cogitem, te solum suspirem, te semper inueniam, semper te teneam.

Latriam dat.

25 { Quem natum reuerenter adorans suscepisti, Osculis astrinxisti, In gremio suauiter fouisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam te Deum meum cognoscam, te adorem, te magnificem, te incessanter laudem & benedicam.

Lactat.

26 { Quem lacte virgineo pauisti, Pannis inuoluisti, In praesepe posuisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam aequanimiter proximorum supportem infirmitates & molestiam consolet eos, seruiam & benefaciam.

Condoluit.

27 { Cuius vagitum intellexisti, Passionem prouidisti, Aerumnis condoluisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam pro tui amore cuncta aduersa desideranter excipiam, patienter atque hilariter omnia sustineam.

Congaudent.

28 { Quem Angeli laudauerunt, Pastores inuenerunt, Miracula praedicauerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam nihil me afficiat, nihil me delectet nisi tu: utinam te solum quaeram & inueniam, te solum sciam o vita mea, exultatio mea & refectio mea.

Integra.

29 { Cuius mater & genitrix es vera, Virgo manens perpetua, Sponsam amans mente castissima.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam me dones & confirmes castitate purissima, fide, spe & charitate perfectissima.

30 { Qui humiliter te subdidit *Scindunt.* legi, Ut peccator uoluit circumcidi, Sanguine proprio pro nobis tingi.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam me tui sanguinis munda effusio, ut mundus & liber fiam ab omni peccato.

31 { Quem tres magi quaesierunt, *Tres ueniunt.* Adorantes munera obtulerunt, Per Angelum docti infidias euaserunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam mihi ueram humilitatem infundas, ut horream laudari & honorari, ut non erubescam, sed gaudeam nesciri & uilis reputari.

32 { Quem in templum obtulisti, *Sistunt.* Ut seruum redemisti, Purificationem purissima suscepisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam me facias omnem elationem execrari, omnem singularitatem & praesumptionem fugere & detestari.

33 { Cui persecutionem immingere didicisti, *Fugimus.* Anxia mater cum Ioseph fugisti, Infantem in Aegyptum detulisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam inter omnes euentus in te semper respiciam, de manu tua cuncta letanter suscipiam, in omni tribulatione gaudeam & gratias agam.

34 { Cum quo exilium pertulisti, *Exul.* Inopiam magnam sustinulisti, Ignota & humilis latuisti.

Eia

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
nam sanctum odium mihi infun-
das, quo meipsum odiam & con-
temnam, semper quoque contem-
ni ac pati gaudeam.

Pia nutrit.

35 { Quem labore manuum nu-
riebas,
Cuius aspectu teipsum refi-
ciebas,
Cuius colloquio diuino pro-
ficietas.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam te furiam & ficiam, uti-
nam a te pascar & dirigar.

Hinc redit.

36 { Quem ex Aegypto reduxisti,
Archelaum timuisti,
In Nazareth Glilgam diuer-
tisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam omnem timorem & caram
in te projiciam, utinam perfectè re-
signatus in te confidam.

Ad flum.

37 { Qui templum & festa visi-
tauit,
In templo docens interro-
gavit,
Exemplum feruoris mon-
stravit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque v-
tinam infundas mihi veram & per-
fectissimam deuotionem, ut cultu
tuo non possim satiari, nec obedi-
entia fatigari.

Querunt.

38 { Quem tristissima mater a-
milisti,
Cum Ioseph triduo qua-
sisti.
In templo gaudens inueni-
sti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vti-
nam te sic mihi dones, ut amittere
non valeam, sed potius omni mo-
mento magis te inueniam.

Parentis que.

39 { Qui tecum Nazareth redijt,
Legi diuinæ paruit,
Parentibus subditus fuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam des mihi gratiam perfectæ
abnegationis, ut meipsum relin-
quam, & omnibus pro tui amore
me subijciam.

Latebat.

40 { Qui triginta annis occulta-
batur,
Fabri filius putabatur,
Dei Filius tecum moraba-
tur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam radicitus euellas à me om-
nem arrogationem atque ostenta-
tionem, omnem superbiam & am-
bitionem; ut sim vilis in oculis
meis, ut amem contemni & vilis
reputari.

Iordanus.

41 { Quem Ioannes baptizauit,
Spiritus sanctus indicauit,
Pater in voce comonstravit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vti-
nam tua singulari gratia digneris
me totum in hac vita tuis meritis
purgare, ut moriens sicut nouiter
baptizatus, merear illic regnum
tuum intrare. O dulcissime Iesu,
hæc est singularis gratia: quia ta-
men potens & bonus es, exaudi
me.

Tentat.

42 { Qui in deserto ieiunauit,
Orando pro nobis vigila-
uit,
Tentantem diabolum supe-
rauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam es mihi carnem meam dis-
cretè secundum tuum beneplaci-
tum castigare, & omnes tentatio-
nes tua virtute superare.

43 { Qui vocauit discipulos,
Elegit duodecim Aposto-
los,
Collegit dispersos Dei fi-
lios.

Vocat hos.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque v-
tinam trahas me post te, ut me-
rear

o o 2 rcar

rear te imitari, & nunquam à te valeam separari.

Incommoda.

44 Qui multa tulit incommoda,

Imbres, æstum & frigora, Famem, sitim, opprobria.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam omnia aduersa libèter sustineam, & nunquam meipsum, sed te vbiq; quæram, tuum honorem sitiam & promoueam.

Æssus.

45 Qui regiones peragrauit, Ambulando se fatigauit, Nostram salutem curauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam tui amor faciat me semper in tuo seruitio currere, & præ dulcedine tui, aduersa sentiendo non sentire.

Mira facit.

46 Qui signis multis claruit, Languores omnes depulit, Inuocantes quosq; exaudiuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam sanes animsam meam à varijs languoribus, à vitijs & passio- nibus.

Docuit.

47 Qui poenitentiam prædica- uit, Ad regnum cælorum inui- tavit, Vitijs obstinatos obiurga- uit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinam des mihi seruentissimum & discretum zelum animarum, vt omnium salutem ardentem sitiam, & nullis propterea laboribus par- cam.

Pim est.

48 Qui omnes attrahere vo- luit, Peccatores benigne rece- pit, Reos misericorditer absol- uit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinã des mihi veram perpetuamq; mã- fuetudinem & pietatem, verã mi- titatem & benignitatem, miseri- cordiam & compassionem.

49 Qui iniurias multas susti- nuit,

Blasphemias opprobriaq; pertulit, Dolos & calunias audi- uit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinã infundas cordi meo simplicitatem veram atque synceram, ab omni dolo, duplicitate atq; malitia alienam, vt aduersa humiliter tolerẽ, & malum nemini inferam.

50 Quem laus & honor non ex- tulit,

Super asello sedit, Super Ierusalem fleuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi intimam penitenti- simamq; meipsum cognitionem, profundissimam humilitatem, vt nullius vnquam laudibus aut ho- noribus extollar: sed meipsum de- spiciens, continuis amoris & poe- nitentiæ lachrymis compungar.

51 In quem Iudæorum cæcus conspirauit,

Eius mortem infidiosè pro- curauit, Eius venditionem à Iuda cõ- parauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam sic mer ear tua gratia confir- mari, vt nulla concupiscentia in- quinari, nulla passione vinci, nulla tentatione queam superari.

52 Qui passionem suã prædixit, In Ierusalem passurus accef- sit, Recedens tristis tibi vale- dixit,

Eia

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinā facias me omnia chara propter te libenter relinquere, & ad aduersa cuncta toto corde me resignare.

Curat.

53 Qui cum discipulis pascha manducauit,
Legem obseruando consummauit,
Tradendum se reuelauit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinā des mihi perfectissimam obedientiam, vt humana seruem instituta, & tua nunquam transgrediar beneplacita.

Laud.

54 Qui discipulorum pedes abluuit,
Exemplum humilitatis præbuit,
Ad dilectionem omnes mouit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā des mihi semper gratiam lachrymarum perfectæ contritionis, quibus purifices me à peccatis omnibus, à vitiosis affectibus, à noxijs quoque & otiosis cogitationibus.

Instituens dat.

55 Qui Sacramentum Eucharistiæ instituit,
Sui memoriam tribuit,
Manere nobiscum sic voluit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā ad hoc Sacramentum desideria omnia mea accendas pie Iesu, & præstes illud mihi cum tanta semper deuotione, reuerentia & puritate sumere, vt fructum eius omnem percipiam, & in te solo inauertibiliter maneam.

Prædicat.

56 Qui discipulis dulciter prædicauit,
Passurus tristes confortauit,
Orando Patri commendauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā repleas cor meum perfectissima atque indeficienti charitate: vtinā impleas me dulcedine ad omnes homines, misericordia & benignitate.

57 Qui ad hortum cum discipulis exiit,
Traditori inueniendum se præbuit,
Discipulos pusillanimes premonuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā largiaris mihi animum à vitijs mortificatum, & tibi ad omnia purè & perfectissimè resignatum.

58 Qui pauore contremuit,
Pro nobis semetipsum afflixit,
Tristis vsque ad mortem esse voluit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā custodias me ab omni mala tristitia, & ab omni inordinata lætitia.

59 Qui procidens in faciem orauit,
Præuidens pœnas expauit,
Voluntati se Patris resignauit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinā facias, vt in omni euentu per orationem ad te cōfugiam, & resignatus plenè tuo beneplacito me committam.

60 Qui discipulos visitauit,
Dormientes excitauit,
Pusillanimes confortauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā facias, vt me ipsum nunquam quæram, & pro honore tui nihil negligam.

Angelus.

61 Qui nostram necessitatē miseratur,
Instantes sibi pœnas præmeditatur,
Ab Angelo humiliter cōfortatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam facias me omnia carnis & mundi solatia cōtemnere, & tuam consolationis gratiam expectare.

Eis sudat.

62 Qui redemptionis nostræ ardet amore,
Expauescit montis horrore,
Angustatur sanguineo sudore.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi penitentia & amoris lachrymas semper effundere, & me totum vtique in mortem pro tui amore desideranter impendere.

Rede obuius

63 Qui hostibus se obuiam obtulit,
Verbo laeuentes perculit,
Capiendi se illis copiam tribuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā des mihi omnes aduersarios meos per patientiam vincere, & in hac vita non pacem aut requiem querere, sed crucem tecum amanter amplecti, & gaudenter ferre.

Oscula.

64 Qui ad proditoris osculum se humiliavit,
Eius peccatum illi manifestauit,
Ad penitentiam benignus inuitauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam facias me semper inimicis meis veram compassionem impendere, & veram, non simulatam dilectionis officia exhibere.

65 Qui vindictam Petro prohibuit,
Malcho aurem restituit,
Pro malis bona retribuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam vindictæ appetitum nunquam in cor meum intrare sinas, sed simplicitatem & perfectissimā charitatē ad omnes homines mihi infundas.

66 Quem sacrilegi inuaserunt, captum,
Captum lamauerunt,
Conuicijs blasphemauerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam captiuitatem victorum meorum soluas, & ad perfectionē virtutum omnes vires meas captiuas ducas.

67 Quem ligantes cæciderunt, trahentes impulerunt,
Multis iniurijs affecerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam omnem inordinatam iram & impatientiam in me occidas, & benignum, tranquillum ac verè mitem, etiam erga inimicos, me facias.

68 Quem discipuli relinquerunt,
Pauidi hinc inde diffugerunt,
Magistri calamitatem fleuerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam indissolubili nexu charitatis me tibi astringas, nec auerti me posse à te permittas.

69 Qui in tenebris ductus læditur,
Annæ pontifici adducitur,
De doctrina & discipulis suis inquiritur.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinā des mihi sincerissimam charitatem, vt super omnium & singulorum

rum afflictione doleam, & nulli molestiam inferam.

Alapam fert.

70 { Qui à seruo calumniam accepit,
Alapam inflictam pertulit,
Humiliter verbi rationem reddidit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi aliena mala patienter tolerare, & vbi expedit malos humiliter informare.

Ter negat.

71 { Quem Petrus ter negauit,
A quo respectus amare fleuit,
Conuersus fortior stetit,

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi peccatorum meorum iugem contritionem & totius vitæ meæ perfectam emendationem.

Ad Caipham.

72 { Qui ad Caipham ducebatur,
In concilium statuebatur,
Pro beneficijs eidem exprobrabatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam pro modulo aliquo vices tibi reddere queam, vt super propria afflictione & pressura in te gaudeam, & ex toto corde tibi gratias agam.

Testes.

73 { Quem iniqui accusauerunt,
Falsos testes instituerunt,
Tacentem obiugauerunt,

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam cordi meo infundas sinceritatem, vt nullam vnquam in me admittam fictionem aut falsitatem.

Blasphemia.

74 { Quem Caiphas dolose interrogauit,
Per Dei nomen adiurauit,
Dei filium blasphemiz accusauit,

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinam des mihi honorem tuum fortissimè zelari, opprobrium tuum vehementissimè horrere & dete-

stari Dulcissime Iesu, vtinam in omni loco tuam reuerear præsentiam, te solum cogitem, te semper colam, te laudem, te timeam, te diligam, teq; benedicam.

75 { Qui innocenter est damnatus,

Reus mortis proclamatus,
Illudendus impijs est oblatus.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam millies corporis mortem me facias præeligere, quàm vel semel spiritualiter mori, & à tuagratia exciderè.

76 { Cuius faciem alapis verberabant,

Vnguibus lacerabant,
Contumelijs increpabant.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi omnibus membris tuis, & maximè Prælatiis meis, propter te exhibere reuerentiam, amorem, & humilem obedientiam.

77 { Cuius facies conspuitur,
Putore & sordibus affligitur,

Vt leprosi deformis efficitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi mundam conscientiam, vitæ innocenciam, atque longanimitatem patientiam.

78 { Qui vesatus illudebatur,
Pugnis & colaphis cadebatur,

Barba & capillis trahebatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam cordi meo imprimas iugem tui memoriam, vt in omni loco & tempore reuenter con-

- templer, & amanter sentiam, dulcis Iesu, tuam presentiam.
- Fert multa.* 79 { Cui insultatum est nequiter, 83 } Qui interrogatus tacuit, *Spernunt.*
 { Qui tractatus est viliter, } Miraculis ostentare se noluit,
 { Afflictus est multipliciter. } Sperti & non honorari voluit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam dicitiam cordis mei tu liquefacias, vtinam fontem lachrymarum tu mihi tribuas, vt fleam die ac nocte meam attendens iniquitatem, & tuam sentiens bonitatem.
- Pilato.* 80 { Qui mane ad Pilatum ducitur, } Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam propriam vilitatem & iniquitatem cognoscam, mihi ipsi vilescam & displiceam, me ipsum accussem, plangam & arguam. *Redit.*
 { Consputus vinctusq; sistitur, } 84 { Qui alba veste induitur, } Vt factus illudatur,
 { Quo viso cor tuum scinditur. } Ad Pilatum sic remittitur.
- Eia benignissime Iesu, &c. Trahe me post te. Atque vtinam sequar te quocunq; ieris per tristia & aspera, per blanda, & prospera, vt semper tibi sim maneamq; fidelis. Iesu fidelissime non permittas quæso me separari à te.
- Accusant.* 81 { Qui accusatus tacuit, } Qui latroni comparatur, *Alter ab illo.*
 { Obediens nil renuit, } Latroni nequior iudicatur,
 { Pati pro nobis voluit. } Ad crucem necandus postulatur.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi gratiam perfectissimæ humilitatis, vt me ipsum non excussem, nec laudari, sed vilis reputari cupiam: ad iniurias quoque mitis taceam.
- Regi.* 82 { Qui iussus vestes exuit, } Qui iussus vestes exuit, *Nudatum.*
 { Tumultu magno deducitur, } Verecundus & castus doluit,
 { Iniurijs multis exponitur. } Truculentos vultus sustinuit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi linguæ continentiam vt de omnibus bene loquar, & bene sentiam.
- 87 { Qui vt agnus tractabatur, } Qui vt agnus tractabatur, *Stringant.*
 { Ad columnam ligabatur, } Ad columnam ligabatur,
 { Impie maledicebatur, } Impie maledicebatur, *Eia*

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam me totum tibi charitate tua al-
liges & possideas, & sensus meos in-
tra te inauertibiliter contineas.

Cedunt. 88 { Cuius corpus flagellatur,
Cuius caro laceratur,
Sanguis fusus conculcatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam flagella tua humili liter atq; hi-
lariter patiar, & in hac vita per amo-
ris tui incendium purgari merear.

Spinisq;. 89 { Qui pungitur corona spinea,
Induitur chlamyde coccinea,
Arundinem tenet in dextera.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam aded mihi imprimas tuæ pas-
sionis memoriam, vt quocunq; me
verto, semper videam te crucifixū,
quicquid aspicio, tuo sanguine ap-
pareat mihi rubricatum.

Cachinnant. 90 { Qui illulus conspuitur,
Adoratus palmis cæditur.
Eius caput arundine percuti-
tur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam facias me tibi fidelem & deu-
tum, & ab omni simulatione & du-
plicitate alienum.

Exhibitus. 91 { Qui ostenditur populo,
Nulla fit ei comparsio,
Ad crucem postulatur denuo.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam radicatus in me mortifices om-
nem ambitionem, ostentationem,
iactantiam & inanis gloriæ appeti-
tum, vt nullius vnquam superbiæ
coram oculis tuis inueniatur in me
vestigium, vel indicium.

Damnat;. 92 { Qui ad tribunal iudicatur,
A Pilato excusatur,
Morte iniqua condemnatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam perpetuo des mihi hęc gratiã,
videlicet, proximum non iudican-
di, non detrahendi, non murmurã-
di: sed de omnibus bene sentiendi, &
pie excusandi.

Qui Iudæorum voluntati est
traditus. *Amicus.*
93 { Reinduitur proprijs vesti-
bus,
Producitur despectus omni-
bus.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam meæ nuditatis & nihilitatis
cognitionem mihi infundas, & nu-
dam ac miseram animam meã tuis
meritis vestias.

94 { Qui præmitur cruce propria, *Sub cruce.*
Gemit præ cordis angustia,
Cruenta dat vestigia.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam facias me crucem tecum porta-
re per vitæ tuæ imitationem, & post
te currere per charitatis feruorem
& deuotionem.

95 { Cui tu mater flens occurristi, *Flebant.*
Præ dolore defecisti,
Deridentes & collachryman-
tes habuisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam ardentissimam tui desiderium
mihi infundas, vt omnia mundana
& quicquid extra te est huiusmodi
fastidiam, lachrymas comparsionis
& compunctionis indefinenter fun-
dam.

96 { Quem cum latronibus eduxe-
runt, *Associant.*
Sublannando deriserunt.
Verberibus & pugnis impule-
runt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam per gratiam tuam trahi merear
ad tui imitationem, ad meipsum ab-
negationem, relictionem, omnimo-
dam egressionem, & abyssalem resi-
gnationem.

97 { Qui viribus deficiens corruit, *Simon.*
Sub cruce angustatus iacuit,
Simonem adiutorem non re-
nuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam

nam veram discretionem in omnibus tu mihi infundas, vt in seruitio tuo nunquam tepescam, nunquam deficiam, sed omnes vires animæ & corporis mei in tuum beneplacitum expendam.

Pium.

98 { Quem vino myrrhato potauerunt.
Damnationi eius insultauerunt,
Contumeliosa in eum cantauerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam gulæ & omnes carnis concupiscentias in me radicitus extinguas, vt omnem delectationem abhorreâ, tui amore ardeam, te castissimo affectu fitiam, & purè soli necessitati naturæ subseruiam.

Nudant.

99 { Qui nudatur in Caluaria,
Torquetur verecundia,
Afficitur tristitia.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam facias vt paupertatem diligam,
& omnem temporalium defectum atq; penuriam desideranter atq; hilariter sustineam.

Renouantur.

100 { Cuius vulnera renouantur,
Mœrores & pœnæ exaggerantur,
Tormenta crucis præparantur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam sanctum propositum, sancta desideria, castissimumq; tui amorè mihi infundas, hæc indies renoues, indies augeas. Dulcis Iesu, vulnera cor meum tui amore feruentissimo atq; purissimo.

Exquis.

101 { Qui super crucem sternitur,
Totum eius corpus exteditur,
Compago ossium soluitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam maiorem indies feruorè mortificandi meipsum mihi infundas, in charitate me dilates & extendas, &

ad omnium virtutum perfectionè perducas.

102 { Qui clauis cruci affigitur,
Malleorum tinnitus diffunditur,
Cor tuum dolore scinditur.

Crucifigitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum clauo amoris tui perfodias, & carnem meam cum omnibus vitijs & concupiscentijs crucifigas.

103 { Qui vtrò omnia tolerauit,
Crucifixores suos excusauit,
Pro illis ad Patrem orauit.

Oras.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum sincerissima charitate repleas, vt nunquam contra inimicos meos exasperari valeâ, sed pro illis ex affectu orem, & eis benefaciam.

104 { Cui inscriptus est titulus,
Tu scæuertiū audisti fremitus,
Amicorum attendis gemitus.

Scripti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam facias me fidelem ac strenuum in omni actione, & sub hoc titulo victorem in omni tentatione.

105 { Qui in cruce exaltatur,
Inter latrones collocatur,
Interea cor tuū mœrens dissecatur.

In altum.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam spiritum meum & totum cor meum intra te trahas & absorbeas vt te solum cogitem, te solum desiderem, te solum sciam, te solū sentiam, extra te cuncta fastidiam, tibi soli perpetuo in hæream.

106 { Qui tribus clauis pependit,
Tres horas pœnam sustinuit,
Quo reclinaret caput non habuit.

In tribus.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam confirmes me gratia tua perpetua, atq; inamissibili bonorum omnium abundantia.

Cuius

Effluxio.

107 { Cuius vulnera dilatantur,
Sanguinis flumina propinan-
tur,
Crux & terra rigabantur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam virtus sanguinis tui operetur
in me pœnitentiæ amoris, atq; desi-
derij cœlestis concinuas lachrymas,
vt nihil me dilectet, nihil afficiat,
nihil mihi placeat, nisi tu dulcis Do-
miue Deus meus.

Vestes.

108 { Cuius paupertati illuditur,
Vestis regia diuiditur,
Pro partibus fors mittitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam infundas mihi amorem & ob-
seruantiam veræ paupertatis, sim-
plicitatis, ac sanctæ rusticitatis.

Blasphemia

109 { Quem scribæ blasphemabāt,
Prætereuntes subsannabant.
Cui exprobrâtes insultabant.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam des mihi tantam gratiam hu-
militatis ac patientiæ, vt omnia op-
probria & derisiones, & persecutio-
nes quoq; & infamiam desideranter
excipiam, ac æquanimiter sustineā.

Latre.

110 { Qui latronem blasphemantē
pertulit,
Pœniteni paradysum p̄misit,
Spem veniæ nobis reliquit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam sic viuam, sic tibi placeam, tan-
tam in oculis tuis gratiam inueniā,
vt anima mea de corpore egrediens,
immediate ad te Deum suum reci-
piatur.

Vadique.

111 { Qui in singulis membris &
multifariam patitur,
Interno cruciatu scinditur,
Eius dolori nusquam succur-
ritur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam totum me & omnia quæ in me
sunt, tu possideas, & in beneplacitum

tuum & honorem omnia conuer-
tas.

112 { Cui ad pœnam astitisti,
Quem consolari nequiuisti,
Compatiendo nos parturisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam priuato amoris radicibus emo-
riar, vt tibi & omnibus membris
tuis semper ex intimo cordis com-
patiar.

113 { Qui tui curam habuit,
Iohannem pro se substituit.
Te nobis in matrem instituit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam pro maximo munere post te
matrem tuam mihi in matrem do-
nes, & facias vt eius amore dignus
existam, ipsamq; castissimo & ar-
dentissimo amore diligam.

114 { Cuius diuinitatem elementa
testantur,
Sol & luna obscurantur,
Piorum corda vulnerantur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam des mihi donum fortitudinis,
vt pro iustitia & veritate nihil time-
am, sed quicquid iustum est, ad be-
neplacitum tuum loqui & facere au-
deam.

115 { Qui immēsis pœnis cruciatur, Reliquit.
A Patre nil releuatur,
Derelictum se vociferatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam in omni tentatione & tristitia
ad te confugiam, & tuam protectio-
nem ac consolationem semper inue-
niam.

116 { Qui totum sanguinē effudit,
Marcescens exaruit,
Clamans ardentē sitijt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam honorem tuum & salutem o-
mnium animarum ardentissimis
desiderijs sciam, & omnes vires me-
as, ac omne tempus vitæ meæ in be-
neplacitum tuum expendam.

Gustat.

117 Quem patientem deriserunt,
Aceto fel miscuerunt,
Hæc sitienci obtulerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam ab omni ociofo sermone sem-
per abstineam, vti nam tua gratia me
reformante ab omni vitio linguæ
immunis fiam.

Complet.

118 Qui Patris obedientiam con-
summauit,
Manfuetus omnia tolerauit,
Pro nobis se hostiam immola-
uit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam in omni actione, cogitatione,
locutione, & voluntate mea tu sis
mhi scopus & intentio, vt propter
te omnia incipiam, in te omnia diri-
gam, per te omnia perficiam.

Moritur.

119 Qui cum lachrymis orauit,
Clamore valido se commen-
dauit,
Inclinato capite expirauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam nunc mihi ipsi & mundo me
efficias mortuum per tuam gratiam
vt hic tibi soli viuam, & de hoc mû-
do transiens immediate recipiar ad
gloriam.

Gemuerunt.

120 Cuius mors ignorantes illu-
minauit,
Pœnitentes emendauit,
Amantes confortauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam peccata mea semper lugeam, &
charitatem, bonitatem ac providen-
tiam tuam indefinenter benedicam.

Terra tremis

121 Post cuius mortem fiunt mi-
racula,
Tremis mundi machina.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum durum & lapideum
à me auferas, & cor mundum, vide-
licet, cor secundum cor tuum mihi
tribuas.

Cuius latus lancea transigi-
tur. *Milesque.*

122 Cum sanguine aqua educitur,
Cordis eius amor tunc pan-
ditur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum ab omni macula pu-
rifices, in te trahas, in te absorbeas
tibi vnias atq; possideas.

123 Qui de cruce deponitur,
In sinum tibi redditur,
Tuis lachrymis eius cruor ab-
luitur. *Resoluitur.*

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam perfectissimam mihi infundas
patientiam, longanimitatem & per-
seuerantiam, vt ad finem vsque hi-
lariter sufferam omnem pressuram,
omnem tentationem & molestiam,

124 Qui conditur aromate, *Syndone.*
Inuoluitur munda sindone
Portatur reuerentissime,

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum perpetuum tibi fa-
cias habitaculum, humilitate, pu-
ritate ac charitate perfecta semper
tibi gratissimum.

125 Quem plangunt discipuli, *Planctus.*
Adueniunt flentes apostoli,
Lugent amici singuli.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam tuam mortem inconsolabiliter
lugeam, & de illius fructu perenni-
ter gaudeam.

126 Qui sepulchro imponitur, *In tumulum.*
Signo & lapide clauditur,
Oculis tuis subtrahitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam totus in te sepeliar, & omnium
creaturarum obliuiscar. O vti nam
in te obdormiam & in pace requies-
cam.

127 A cuius sepulchro discessisti, *Redempt.*
Tristis in orbem redijisti,
Expectans resurrecturum cre-
didisti.

Eia

Lymbum.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam facias me in nulla tentatione aut tristitia deficere, nullam consolationem alienam querere, à te nunquam recedere, sed tuam gratiam semper praestolari & recipere.

128 Qui mortem potenter vicit,
Ad inferna descendit,
Diaboli potestatem contriuit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinam in omni aduersitate mors tua sit nobis protectio & refugium. O vtinam mors tua nunc refrigeret animas omnium fidelium defunctorum.

Gaudia.

129 Qui de propria gaudebat victoria,
Lymbum repleuit lætitia,
Patres beatificat sua presentia.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam sanguinis tui nunc virtus in purgatorium descendat, & omnium fidelium pœnam aut extinguat, aut minuat.

Æcum.

130 Qui lymbum patrum destruxit,
Captiuos secum eduxit.
In paradysum secum introduxit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinam propter charitatem tuam nimiam des omnibus fidelibus tuis defunctis requiem sempiternam. Dulcis Iesu, parce illis omnibus, & maximè ijs miserere pro quibus tenemur orare.

Surrexit.

131 Qui victoriosè resurrexit,
Claufo sepulchro prodijt,
Immortalis & gloriosus clauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam tua gratia omnia in me vitia mortificet, omnes vires animæ meæ sursum in te trahat, atque inseparabiliter inauertibiliterq; tibi inhzere faciat.

132 Qui primo omnium te visita-
uit,
Omnem mœrorem abstulit.
Gaudio te repleuit.

Matrii

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam castissimum & deuotissimum amorem ad matrem tuam cordi meo infundas, illi me committas, ac eius amore & gubernatione dignum facias.

133 Qui amantissimæ Magdalenz
apparuit,
Discipulis se exhibuit,
Scripturas & multa docuit.

Apparet.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam ad omnem proximum mihi infundas perfectam charitatem, veram compassionem, misericordiam & pietatem, vt omnibus humiliter seruiam, & fideliter subueniam.

134 Qui discipulos sæpe visitauit,
Cum illis manducauit,
Incredulitatem eorū exprobrauit.

Rescens.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam facias me sicut debeo perfectè tuum sequi beneplacitum, in docendo, corripiendo ac emendando syncerum, & pro gloria tua zelosum.

135 Qui in cœlum ascendit,
In gloriam Patris introijt,
Viam nobis introeundi aperuit.

It in altum.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam in hora mortis meæ tuam protectionem & consolationem inueniam, vt nullam tunc aduersitatem aut tentationem timeam, sed per te omnia securus euadam, & felicem exitum obtineam.

136 Qui Spiritum sanctum misit,
Dona & gratias distribuit,
Discipulos ad prædicandum misit.

Mittens.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam

nam gratiam eius in me confirmes & multiplices, & dona eius ad gloriam & secundum beneplacitum tuum mihi infundas.

Conuertunt.

137 Qui ad fidem gentes vocauit. Mundum miraculis illustrauit.

Baptismoq; nauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; utinam zelum animarum feruentissimum atq; discretum mihi infundas, ut pro omnium peccatis perfecte doleam, & omnium salutem ardentissime sciam & quæram.

Martyr.

138 Cui martyres crediderunt, Eius amore vitam temporale perdiderunt.

Eius gratiam æternam receperunt

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; utinam des mihi sanctorum Martyrum tuorum imitari constantiam, fidem, spem, charitatem & perseverantiam.

Virgoque.

139 Cui Virgini se desponsant,

Religiosi mundo renunciant,

Deuoti carnem macerant,

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; utinam des mihi imitari sanctorum castitatem, humilitatem, & voluntariam spiritus paupertatem.

Superstes.

140 Qui te reliquit superstitem, Euangelistarum instructionem,

Ecclēsiæ consolationem.

Eia benignissime Iesu, &c. O utinam matrem tuam sic veneremur in terris, ut cum illa perpetuo gaudere mereamur in caelis. Utinam sic ipsam diligā in vita, ut consolatricē eam habere merear in mortis hora.

Migrat' que.

141 Qui ad celestia te inuitauit, Apostolos ad te conuocauit, Quietā dormitionē donauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; utinam des mihi plenam omnium virtutum mortificationem, ut in te solo uinam & in te solo quiescam.

142 Qui cum cœlesti exercitu tibi *Assumpta.* occurrit.

In corpore & anima te assumpsit.

Cum iubilo in cœlum deduxit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; utinam anima mea non exeat de corpore meo, nisi plenē per misericordiam tuam à uitijs & peccatis purgata, plenē tibi reconciliata & emendata, non ad pœnam, sed ad requiē deducenda.

143 Quæ te super Angelos exalta- *Supremaque.* uit,

In potioribus bonis collocauit,

Gloriosissime coronauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; utinam largiaris mihi profundissimā, tibiq; gratissimam humilitatem, perfectissimam mititatem & benignitatem.

144 Qui te sociavit suæ maiestati, *Proxima.*

Proximam fecit sanctæ Trinitati.

Misericordissimam nostræ infirmitati.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; utinam vitæ tuæ conformem me facias, & igne tui amoris me totum comburas, totum me in te absorbeas, totum tibi unias.

145 Qui tuo splendore cœlos læti- *Falget.* ficat,

Mundum per te illuminat, Dæmones profligat.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; utinā cor meum perfecte illumines ad cognitionē & detestationē propriæ uilitatis ac nihilitatis, & iterum ad agnitio-

agnitionem, reuerentiam, & amorē
tuz diuinę maiestatis, bonitatis ac
charitatis.

Imperat.

146 Qui cęlorum imperatricem
te constituit,
Tibi omnem creaturam sub-
didit,
Te cęlorum & terra veneratur
ac diligit.

148 Qui te orantes exaudit,
Peccatores tibi commisit.
Sua dona per te distribuit.

Concor.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam voluntatem meam ita in tuam
absorbeas ac tibi vnias, vt aliud vel-
le non possim, nisi q; tibi beneplace-
at, nihilq; pręter te me afficiat.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam tibi, & ob tui amorem matri-
tuz perfectissimę atq; fidelissimę
seruiam, & vtriq; secundum cor tu-
um placeam.

Exorat.

147 Qui venerantes te protegit,
Tibi deuotos diligit,
Seruientibus tibi retribnit.

149 Qui tua in cęlo gaudia mul-
tiplicat,
Honorem tuum in terris di-
latat,
Beneficia tua mirificat.

Crescum.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam in seruitio tuo dulcis Iesu nun-
quam tepescam, nunquā deficiā; sed
spiritu semper accrescam,

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam hęc ipsa dulcissima mater tua
mihi impetret: vtinam tu mihi eius
amore hoc largiaris, vt ego totus
sim matris tuę, in quo illi com-
placeat, & ipsa tota mea quę mihi
placeat, dulcissima, electissima &
desideratissima.

150 Qui iudex est venturus,
Malis supplicia redditurus,
Bonis pręmia largiturus.

Venietque.

Eia benignissime Iesu. Vtinam sic
viuam, sic moriar, vt in tua gratia
inseparabiliter tibi inharere, & in
gloria tua perpetuo tecum gaudere
merear, Amen.*

Pio exercitatori.

Non ignorandum est, articulos & puncta in eis meditata, ita esse hic ordi-
nata, vt sequantur Angelicam saluationem: verbi gratia, vt vbi in salu-
tatione Angelica finitur IESVS CHRISTVS, congrue in tertia persona
applicetur, Qui &c. Porro si cupiam libeat magis, aut saluationibus Angelicis
non vti, aut cum p̄ssimo Iesu, quasi in secunda persona spiritu colloqui: facile potest
mutare, quę sunt mutanda: vt vbi hic dicitur, Qui me & omnia creauit, lega-
tur aut mente ruminetur, Qui me & omnia creauit. Aspiratio seu oratio, quę ar-
ticulum vbiq; sequitur, semper ad Christum dirigatur.

Institutio bona ad exhibendam reuerentiam Deo, & de-
uotionem excitandam.

Familiares est hominibus, precipue seruis, dum Principibus aut prestantibus
viris loquuntur, curuare genua, aut caput detegere, si habeant cui loquuntur,
dominũ suũ nominare, idq; honoris gratia. Multo plus cõgruũ est, vt inter Di-
uinas laudes, dũ auditur pronuntari hoc verbũ Dominus, vel Deus, vel Iesus, vel
Gloria Patri reuerentiam facias Deo, puta externo motu aut signo corporis (quãto
potest fieri) secretiori, ne aliorũ quispiã, quos hec deuotio nõ oblectat hac singularitate
te turbetur, idq; eo animo eaq; intentione, quod Deo tuo cupias cultum, laudẽ, reuerẽ-
tiam, atq; obedientiam in te exhibere, teq; illi in honore ipsius offerre ad omne eius bene-
placitũ in te, & per te persiciẽdũ: amõ etiã desiderare tantũ illi honoris impendere,

pp 4 quantum

quantum (si possibile foret) omnes creatura simul exhibent ei in aeternum. Quod si etiam non semper animo hoc ita posses cogitare, utpote sortasse distractus, propositum tamen illud generale (quo instituiti hoc signum reuerentia eo animo Deo exhibere, ut simul te illi offeras, confitendo illum Dominum, te vero seruum) loquetur pro te interim Deo & maximum fructum impetrabit.

Pari modo Deo offerre posses singulas respirationes, hoc est, anhelitus, emissiones aut retractus, ac istos quidem mittere ad Deum, optando ut singula emissiones aeris siue anhelitus ex te sint perpetua laus & gratiarum actio Deo. Hi vero attractus sint in te spiritalia amoris, desideria, diuina praesentia, cui optes coniungi atq; vniri. Eiusmodi pias consuetudines & exercitia multa, posses in gloriam Dei frequentare.

Exhortatio ad pueros adolescentesque.

Adhortandi omnes sunt pueri atq; adolescentes, quomodo S. Ludouicum (dum puer adhuc esset, futurus postea rex Francia) pia eius mater adhortata est: ut propositum in animo sibi firmum constitueret, nunquam Deum mortali aliquo peccato scienter offendēdi: addens hoc ipsum quoq; pia mater se malle videre illum mortuū, minoriq; illi in se propterea lugendum tristitia, quam audire, quod in mortale quoduis peccatum vel vnquam in omni vita sua incidisset.

Hoc equidem per vulnera Christi vos obsecro, & per eiusdem sanguinem qui vos redemit, o filij, ut & vos id ipsum faciatis: Hoc est, constanter (absq; voto tamen) proponendo, & pro perseuerantia Deo quotidie supplicando, ne pro toto mundo obtinendo, aut pro corporis morte vitanda, scienter consentiatis mortale admittere peccatum. Iuuabit enim vos hac firma voluntas, & inuocatio Diuini auxilij, matrisq; Dei, quam pra omnibus amare venerariq; debetis, & patronorum vestrorum intercessio, contra omnes diaboli & carnis tentationes. Custodite praeterea, o filij, thesaurum immaculatae virginitatis: Nescitis enim pretium & nobilitatem eius, qua vos Angelis pares facit atq; caelestes inuā maior erit vestra, quam Angelorum ex hac parte est corona. Illi enim sine carne viuunt, vos in carne triumphatis. Diligite igitur Angelicam conuersationem, (Angelis enim reuera cognata est virginitas,) & ab omni contaminatione carnis vos mundos impollutosq; custodite.

Quam obrem solliciti praecauete, ne mulierum adolescentularumve amore insano (Hic enim amor moribunda est virginitatis initium) irretiamini, neq; experiendi seducamini curiositate, quod vbi etiam feceritis, non vos iam putetis securos, nisi & ab obsceno vehementius vos contineatis aspectu & tactu, aded ut ne vlio quidem modo ab alijs videri impudice vos permittatis, aut tangi. Ibi enim periclitatur grauis, amittiturq; facilius virginitas. Decet enim virginem (quomodo multi egisse leguntur in vtroq; sexu sanctissimi) tam castos, tamq; pudicos habere cum oculis tum alijs omnes sensus, ut (nisi in maxima necessitate) erubescant, timeantq; suae propriae carnis nuditatem videre.

Pro hac re, & pro alijs quibuscumq; vobis vel animae vel corporis salute necessarijs, Deum inuocate. Post hunc vero eius piissimam, speciosissimam, excellentissimamq; matrem virginem Mariam vobis in patronam, in matrem atq; in sponsam eligite. Hanc quotidie aliquoties salutate, atq; eius pro vobis flagitetis interuentionem. Est enim misericordissima, non spernens preces vestras & genitus, sed impetrabit vobis & delictorum veniam, & innocentia continentiaq; gratiam. Reliquum est quod vos hortor, quotidie per illam & per vosmetipsos Deum rogatis, ut vos ab omni peccato custodiat, vos regat, vos possideat, dirigatq; in statum sibi ad gloriam suam acceptissimum, vestraq; animae saluberrimum.

Ad

Ad Dominum Iesum pro eadem re, Precatio.

Misericordissime Domine Iesu Christe, me totum meaq; omnia tibi commendo & offero, obsecrans te per passionem ac mortem tuam, qua me redemisti, vt mea mihi peccata dimittas, me ab omni peccato custodias, serues in castitate, atq; in omni virtute, perducasq; in statum tibi acceptissimum & mihi saluberrimum, quo seruiam tibi semper atq; fideliter iuxta beneplacitum tuum, ad gloriam tuam sempiternam, Amen.

Ad beatam virginem Mariam, Precatio.

OPulcherrima misericordissimaeq; Dei Mater & virgo Maria, post Deum spes mea vnica, oro te per misericordissimum cor tuum, vt me in filium tuum suscipias, mei curam habeas, ab omni peccato me protegas ac liberes: Virginitatis quoque ac castitatis, omniumq; virtutum obseruantiam, in quibus tu filio tuo Domino nostro Iesu Christo summè placuisti, mihi impetres; custodias, dirigasq; me ad statum filio tuo ac tibi gratissimum, & mihi saluberrimum, Amen.

F I N I S.

D. IOAN. IVSTI LANSPERGII
Carthusiani, in Librum Meditationum

Præfatio, in qua fructus meditationis vitæ passionis, glorificationisq; Domini nostri Iesu Christi vberes declarantur.

Christus Dominus, captus est in peccatis nostris, cui diximus: In umbra tua viuemus in gentibus. *Threnorum IV.*

Iner exercitia, quæ spiritui adminiculantur (ei præsertim, qui vitam inchoat spiritualem) ad amorem Dei assequendum, nihil creditur esse vtilius, ac fecundius, quam Domini nostri Iesu Christi vitam ac passionem assiduam meditatione frequentare. Huc namq; conferri possunt alia quæuis exercitiorum spiritualium, seu meditationum studia. Nam verbi gratia, si peccata, vitia, ingratiuitatem atq; vilitatem tuam lugere desideras. Si negligentiam atq; defectus cupis expiare emundareq;, non inuenies vnde vehementius ad hoc ipsum extimuleris, quam innocentissimam redemptoris tui vitam atq; passionem meditando, videlicet, quam pro te inculpatisimam sanctissimamq; vitam transegerit, quam amara pro te passus sit (qui tua peccata castigare damnareq;, debuerat vt tibi parceret. Videbis simul eius iustitiam & misericordiam: in te quidem misericordiam, vt delicta donaret: in ipsa vero peccata iustitiam ac seueritatem, qua ne inulta sineret, in seipso castigauit. Plangenda igitur hic comperies delicta tua, propter quæ vulneratus & mortuus est Dei filius, vt te sanaret. Plangenda ingratiuitas tua, qui fidelissimo amatori tuo pro tot bonis, pro tantaq; dilectione, tot mala tantumq; contempnum rependis.

Hæc consideratio spem simul incutit atq; timorem, unde duabus tentationibus iuxta mederi queas. Si enim delictorum enormitas ad desperationem te impellere nititur, habes unde peccata tua deleas, habes unde satisfacias, habes unde te redimas, nec pro peccatis tuis formides. Sin verò tepor & acedia te grauat, si leuitas cordis absq; timore te prosternit habes unde etiam salubriter terrearis, considerando quod aliquot annorum millibus vel sanctissimis Dei amicis clausum fuerit calum, negata, aut potius dilata gloria, donec aliena peccata, pui à primorum parentum solueret, qui peccatum non fecit.

Porrò, si ad tui cognitionem atq; humiliationem te cupis exercere, maximam hic occasionem inuenis pensando deformitatem & dissimilitudinem tuorum studiorum, atq; totius vitæ tuæ erga vitam & innocentiam Christi, hoc est, quàm contrarius es eius voluntati, quàm dissimilis virtutibus eius, quàm infirmus instabilisq; ad imitandum, quàm nihil deniq; (quod experiris quotidie) vales ad quodcumq; bonum.

Sed forte affe, ad amorem concipiendum erga Deum cupis inflammari. Et ad hoc unde adminiculum quaeras potius, quàm ex meditatione passionis tui redemptoris? Si enim natura nihil adeo est consentaneum, quàm amantem redamare, & Dei amor erga nos nusquam manifestior nobis factus est, quàm in redemptione nostri, hoc est, in redemptoris nostri passione; perspicuum est, ex Dominice passionis consideratione ad Dei amorem potissime nos accendi. Proinde si cor tuum ad amandum Deum desideras exstimulari, meditare eius beneficia, quæ sunt indicia amoris erga te, & quæ euidentissime eriscent in Christi passione.

Quod si per viam abnegationis Christiformem agere vitam cupis, haudquaquam melius exemplar ac speculum piè viuendi poteris inuenire, quàm in libro vitæ, hoc est, in vitæ, ac passionis Christi: vbi quicquid verbi docuerit Christus, opere expressit. Postremò, si optas vt vitæ tuæ iugis perpetuaq; sit oratio, mentemq; ad Deum semper habeas eleuatam, & ad hoc exercitium præsto sit, vbi deuotionem atq; feruorem tuum renoues; nusquam id assequi potes facilius, quàm Domini passionem meditando. Hic enim ex singulis verbis, actibus, moribus atq; pænis CHRISTI habes, unde compungaris mente, unde spiritu conforteris, in quorum contemplatione Christo nunc compatiaris, nunc gratias agendo dulciter afficiaris, nunc eidem conformari, nunc totus in illum desideres accendi & transformari. Itaq; nullum est exercitij spiritualis genus, quod in passione Domini aut non inueniri, aut non vberissimo fructu possit applicari.

Sunt præterea alia utilitates, fructusq; meditationis huius, quos prætereo: quando quidem incipientibus duntaxat, & ijs qui proprijs nondum sunt meditationibus affueti, modum aliquem præscribere stitui, quo aut voce, aut (quod suauis afficit) mente tantum legant, ruminentq; spiritum ex eis quæ hic scribimus, quibus afficiantur ad Christo iesu compatiendum, & ex eiusdem passionibus vitæq; salubriter exugant ea, quæ ipsorum vitæ moresq; in melius instruant. Vbi ne prolixitas fastidium generet, passionem Christi totam in viginti duas meditationes, velut capita ac iuxta litterarum alphabeti seriem parauimus sum: Deinde glorificationes eiusdem iesu Christi quinde-

quindecim illis subnexui. Quibus omnibus precationes quoque, singula adiuncta sunt, aspirationesque, ad Deum, ut quantum quisque, est deuotus, vel quantum ab alijs occupationibus feruor, queat cessare, atque ad orationem rediens, valeat ibi exercitium suum continuare.

MEDITATIONVM SEV Alphabeti aurei, animæ cuiusque fi- delis, Deoque deuotæ ad Iesum Christum sponsum patientem, Liber vnus.

Actio gratiarum pro Filij Dei incarnatione, pœnalitatumque generis humani assumptione.

CAPVT I.

Amantissime humani generis amator, Domine Iesu Christe, æterna dulcedo te amantium, iubilus excedens omne gaudium, & omne desiderium, salus & amator peccatorum hominum pœnitentium, qui delicias tuas testatus es esse cum filijs hominum, apud quos tamen cum scias esse nihil nisi fordes, nisi abominationes, nisi iniquitates & corruptiones, gratias tibi ago (utinam dignas possem) ex intimis affectuum atque medullis totius vniuersitatis cœlestium & terrestrium, præsertim per pijsissimam animam virginæ matris tuæ Mariæ, pro illa stupenda dignatione & ardentissimo amore, quo pro nobis perditis, auerlis & repulis iræ filijs reconciliandis homo factus es, miserabili nostræ, tum damnationi, tum desolationi compatiens, nulli meritis nostris, sed ineffabili misericordia tua permotus, de regalibus sedibus, de mellifluo corde Patris, in hanc miseriarum vallem descendisti, nostræ fragilitatis carnem assumendo, idque Spiritu sancto in castissimo utero intactæ virginis ex purissimo eius sanguine cooperante. In cuius etiam pudicissimis visceribus iam Deus & homo nouem es mensibus gestatus, ac tandem salua integritate, atque sine vilo dolore matris in hunc mundum pauper, passibilisque es natus, pannis inuolutus, super fœnum inter animalia in præsepio positus, maternis vberibus lactatus, legi subditus, ut peccator circumcisus, ut seruus redemptus, proprio sanguine tinctus, à pastoribus agnitus, à Magis stella ductus, adoratus, in templum oblatus, ab Herode persequente in exilium fugatus. Et cum triginta ferme annos sub matris obedientia latens, mundo fuisse incognitus, in Iordane es baptizatus, atque post longa ieiunia à dæmone in deserto tentatus.

Iesu dulcissime, hoc modo nostram es redemptionem exorsus, ita salutem nostram es operatus, his pœnis atque ærumnis tuam infantiam consecrasti, his calamitatibus vitam exposuisti, atque vsque ad consumptionem tui in laboribus & aduersitatibus, in vigilijs & lachrymis, in orationibus & prædicationibus, in fame & siti, in frigore & æstu, in itineribus & persecutionibus, in insidijs & iniurijs, in opprobrijs & derisionibus multis perpeffis, temetipsum pro nobis afflixisti. Hæc fuerunt, amarissime Iesu,

99 2 diuitiæ

diuitiæ illæ; hæc merces, quibus viles illas sarcinulas, nos videlicet, comparasti: tantum nos faciens, ut amore nostri ceu ebrius te ipsum non modo in pœnas & opprobria, sed in mortem etiam vltro offerres.

Igitur pro his singulis & vniuersis, quæ ab ipsa susceptæ humanitatis hora, vsq; ad passionem tuam fecisti & sustinuisti, omnifarijs humanæ passibilitatis te exponens miserijs, innumeris afflictionibus & incommodis, adoro te Saluator noster amabilissime, benedico te & gratias ago tibi; & pro perfectissimæ vitæ tuæ sanctitate, quam nobis ceu clarissimum omnis perfectionis speculum, atq; (ut pius pater & magister) exemplum imitandum prætendisti. Nihil omnium omisisti benignissime Pater, quo posses ostendere, quanta nos dilectionis exuberantia attrahere gestires.

Pro morum virtutum, vitæq; Christi Iesu imitatione, Precatio I.

Per hæc singula vniuersaq; ardentissimi erga nos amoris tui mirabilia, obsecro te suavissime amator, ut vilissimum me peccatorem in gratiam tuam recipias, peccata mea, & quicquid tibi in me displicet, à me misericorditer tollas, faciasq; me dulcissimos vitæ tuæ mores pia semper & deuota consideratione inspicere, & omnes gestus, actusq; meos secundum normam vitæ tuæ semper formare atq; dirigere.

Fac me quoq; verè humilem & mitem corde, semper in oculis meis vilem, & ad quæcunq; aduersa paratum, ut ea alacriter de manu tua paterna suscipiam: atq; fidelem seruum me tibi efficias, regas, & solus secundum tuum beneplacitum perpetuo possideas, Amen.

Actio gratiarum pro Filij Dei venditione, & pedum discipulorum ablutione, sacramentiq; Eucharistia institutione.

CAPVT. II.

Benignissime Iesu, laudo & adoro te, & gratias ago tibi, qui inter varia laudis & honoris præconia, quibus te in asello sedentem ac Hierosolymam aduentem, plebs tibi cum ramis arborum & oliuarum frondibus occurrens, excepit: vrbs, imò magis animarum in ea excidium fleuisti, quicq; urbem ingressus, ilicò ad templum, vbi animas iugi prædicatione & ardenti zelo Patri adducebas, te contulisti: indeq; ementes atq; vendentes eiecisti. Porro per totam diem prædicantem, vespere cum nemo esset, qui te inuitaret, ut alienigena hospitioq; indignus, post tantos labores in Bethaniam ieiunus rediisti. A peruerso & infideli tunc discipulo tuo Iuda, vili precio, triginta scilicet argenteis, quoq; venditus fuisti, propter opus bonum quod in te amantissimo Magistro suo feruentissima amatrix & discipula tua Maria Magdalena operabatur, quæ vnguentum pretiosum super benedictum tuum caput effuderat.

Gratias etiam tibi ago Domine Iesu, pro admirabili illa tua humilitate, qua tu omnipotens & tremendæ maiestatis Dominus, agnum paschalem, agnus ipse paschalis iam iamq; pro nobis immolandus, cum pauperulis discipulis comedisti: ad quorum etiam pedes lauandos, & lintheo quo eras præcinctus extergendos, & super benedicto ore tuo affectuosissime perosulandos, humillime te inclinasti & procubuisti: & etiam Iudæ proditoris tui, cuius omnem tamen iniquissimi cordis clare perspexisti malitiam.

Deinde

Mat. 21.

Luc. 19.
Mat. 21.

Mat. 26.

Ioan. 12.

Mat. 26.

Luc. 22.
Ioan. 13.

Deinde gratias etiam ago tibi amantissime Iesu, pro stupenda & admirabili magnitudine dilectionis tuæ erga nos, qua sacrosanctum benedicti corporis & sanguinis tui Sacramentum instituisti, & id ipsum sub specie panis & vini sumendum discipulis tradidisti: hocq; à nobis in tuæ dilectionis, omniumq; beneficiorum, præsertim redemptionis nostræ memoriam præcipiens, fieri voluisti.

Mat. 26.
Luc. 22.
Ioan. 13.

Postremò gratias atiam ago tibi Domine Iesu, quod discipulos ad dilectionem admonitos, sermonemq; dulcissimo consolatos, Patri, tam ipsos quàm electos omnes oratione ardentissima commendasti.

Ioan. 17.

Pro Christi humilitatis in discipulorum pedum ablutione, charitatisq; in Sacramenti Eucharistia institutione, imitatione, & digna ad ipsum sumendum preparatione, Precatio II.

Per hanc igitur charitatem tuam supereminentiſſimam obsecro te bone Iesu, ignosce omnibus iniquitatibus meis, & quicquid negligentiz, quicquid irreuerentiz, quicquid præsumptionis, quicquid delicti circa hoc tremèdum Eucharistia Sacramentum admisi, ea deleas charitate, qua te nobis donasti.

Accende etiam cor meum flagrantissimo huius Sacramenti amore & desiderio, ut quando & quotiescunq; tuæ maiestati placuerit, maximè autem circa vitæ mez extrema, ea humilitate, ea reuerentia, ea puritate & charitate, ea deuotione & intentione, quibus tu instituisti & sumi voluisti, merear ipsius sumptione contra omnes hostium insidias præmuniri, contra omnes aduersitates confortari, in gratia tua confirmari, tuo beneplacito conformari, amore tibi inseparabiliter vniri.

Sed & nunc pie Iesu, & deinceps omni tempore vitæ mez, ita me totum in te tui amore absorbeas & trāsmutes, ut pro nulla vnquam delectatione te patrem & Dominum meum vendam, sed in omnibus rebus creatis te vnum semper puro corde queram & diligam: & ad tui imitationem ut veraciter corde & etiam opere sine vlla simulatione aut amaritudine, tam in magnis, quàm in minimis, me semper promptissimum exhibeam omnium seruum, quid, cur, & à quo fiat, nihil discernens.

Insuper rōgo efficias & dones, ut exemplo tui promptior, aut certè ex animo tam promptus sim, me aliquo modo contristantibus, ad verè amicitia exhibenda signa & obsequia, quam alijs quibusuis.

Postremò, ut laues meos viscosos animi pedes, ab omni terrenæ contagionis inquinamento, cosq; duplici accendas charitate vehementer peto, Amen.

Actio gratiarum pro Christi angustia & sanguineo sudore in orto, pro traditione, captione & ductione ad Annam pontificem feritate.

CAPVT III.

Clementissime Iesu, pastor æterne, qui gregem tuum, vsq; in mortem diligens, Mat. 26. ut à morte illum eriperes, vltro in mortem te obtulisti. Siquidem cena facta, Mar. 14. & hymno dicto, ad hortum cum discipulis tuis exiisti: verum inter eundem que passurus eras tormenta præsentens: *Tristis est*, inquis, *anima mea vsque ad mortem*. Itaq; progressus paululum, & à discipulis segregatus, præ nimia cordis angustia in faciem procidisti, clamans ad Patrem: *Pater, si possibile est transfer à me calicem istum: verum amen non mea voluntas fiat, sed tua.* Mat. 26.

Hei bone Iesu, quam ineffabili & incomprehensibili pressura, & angustia, & anxietate amorosum cor tuum æstnabat, torquebatur, & nimis cohorruc: cum hinc ardore æstuantissimæ charitatis impelleretur, gestiens ad redemptionem animarum se totum impendere, illinc verò terribilium pœnarum, quas præuidebat imminere, concuteretur immanitate, profundissimoq; pauore, fieretq; in te amoris pariter ac timoris vsque ad extrema compugnantium agon, quo piissimum cor tuum aded angustiaratur, vt ex toto corpore membrisque singulis sudor emanaret sanguineus; & tantus quidem, qui non vestes modo, verum etiam terram (aded largiter pro nobis profuens) cui facie incubabas, humectaret.

Luc. 12.

Mar. 14.
Matt. 26.
Ioan. 14.

Matt. 26.

Ioan. 18.

Mat. 26.

Mar. 14.

In hac pressura pie Iesu, maiestas tua se aded humiliavit, vt Angeli quoq; consolationem, (qualemcumq; tum suo poterat domino seruus afferre) non respueres. Aded tua se resignavit humanitas, vt à Patris voluntate nunquam declinares, aded suorū curam tua habuit charitas, vt quasi tui oblitus, ab oratione surgeres, ac discipulorū tristitiam tuæ anteferres. Ad eos itaq; veniens: *Surgite*, inquis, *appropinquat hora, & qui me tradet, propè est*. Deinde hostibus tuis sæuientibus, & fustibus & gladijs te quærentibus, velut prædam innocentissimam te vltro obuium obtulisti, ipsiq; furiosis inimicis tuis verbi tui virtute prostratis, surgendi, atq; tui capiendi copiam tribuisti, proditorem tuum dulci osculo & benigno verbo ad pœnitentiam, & suam salutem inuitasti. Malchum truculentum hostem restituta sanitatis beneficio dotasti. Adoro igitur laudo & benedico te clementissime Iesu, pro hac tua tristitia, pro pauore, pro angustia, cordisq; pressura, pro cunctis gemitibus tuis miserabilibus, pro altis suspirijs, pro singulis & lachrymarum & sanguinei sudoris guttis: sed etiam gratias ago tibi pro humilitate, pro mansuetudine, pro charitate, & pro cæteris omnibus virtutibus, quas nobis imitandas in exemplum præstitisti & præmōstrasti, inter truculentos hostium aspectus, inter ipsorum conuitia & impropria, inter dura verba & durissima tormenta, quando insulta & horrendo clamore inuadebaris, capiebaris, prosternebaris, ligabaris, feriebaris, calcabaris, iugulabaris, traheris & trudebaris. Et sic varijs atq; innumeris cum blasphemiarum, tum pœnarum generibus agnus mitissimus à lupis dilaniabaris, atq; vsque ad Annæ pontificis domum propellebaris. Vbi ad interrogata tam prudenter, quam humiliter respondens, à vilissimo es seruo & obiurgatus, & alapa violenta in faciem cæsus.

Hinc dolori tuo accessit clementissime Iesu, discipulorum scandalum, paternum cor tuum dolorosissime vulnerans, qui miserabiliter à te diffugerunt, inter ferocissimos hostes te solo derelicto, quorum vnus desperauit, alius ter te negans etiam abiurauit.

Aduersus dissolutam animi lætiam, omnemq; inordinatam tristitiam, pro vera abnegatione, suisq; plena resignatione, Precatio III.

PEr immensam & flagrantissimam illam tuam charitatem, qua cuncta hæc non solum libenter, sed & ardentè subiisti, obsecro te dulcissime Domine Iesu, primo, vt omnem internam & externam lætiam & ineprias, atq; dissolutam animi lætiam pariter & omnem quoq; inordinatam noxiam & tristitiam à corde meo semper abesse, sanctam verò cordis compunctionem semper adesse facias: vt pœnitentiæ & amoris lachrymæ nunquam à meo animo recedant, sed cor meum totum liquefaciant: vnde omnes vires tam animæ quam corporis in te solum effluant.

Dulcis

Dulcis Iesu, absorbeat me totum quæso iugis memoria passionis tuæ; absorbeat me totum ignea vis dilectionis tuæ, vt te solum cogitem, te solum concupiscam & ficiam, ad te solum suspiram atq; anhelem, in te solo requiescam, & tibi tota voluntatis resignatione vniri desiderem.

Spiritu quoq; veritatis me semper illumina, ad efficaciter illa petenda coram te, quæ gratissimi tui sunt beneplaciti, & animæ meæ salutis. Et vt deiiceps in dies magis in vera mei ipsius abnegatione in ipsum in omnibus prorsus exire, & omni priuato amori emori discam & studeam, vt nullis vnquam hostium meorum illecebris ad ea quæ contra te sunt, perducatur: sed gratia tua omnes animæ & corporis vires fortiter alligare, & captiuare valeam in tui imitationem & æternum honorem; vt sic vnus in veritate tecum efficiar spiritus, siq; mihi tecum idem nolle & idem velle.

Respice igitur obsecro nunc clementissime Domine Iesu, miseram hanc & miserabilem meam captiuitatem, qua ligatus nimis teneor. En inter quot pericula versor, inter quot delicta constringor: quot vitijs & concupiscentijs seruiens miser fatigor: quanta peccandi consuetudine quasi captiuus teneor: quanta corruptione interioris hominis vt vinctus trahor. Respice qui soluis compeditos, & miserere, atq; verbi tui virtute omnes hostium meorum vires prosterne, libera me ab omni captiuitate peccati, & vinculis: mandatorum tuorum indissolubili nexu amoris me tibi constringe, vt nihil mihi in hoc mundo libeat, quàm beneplacito tuo semper obtemperare, & tibi inseparabiliter inhzere, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu furiosa ad Caypham ductione, vexationibus omnifarijs, damnatione, ad Pilatum tractione, accusationibus, ductione ad Herodem, illusionem, & ad Pilatum remissione.

CAPVT IV.

Dulcissime Iesu, recole in quantam ignominiam, abiectiōem & despectum de induxit & grauissima mea iniquitas, & tua immensa charitas. Siquidē inde actum est, vt pro me tu, cum tumultu furentium & armorum strepitu opprobriose, inter iniuriosa verba ac durissima verbera & tormenta ad Caypham ductus, à falsis testibus iniquè fueris accusatus, tumide interrogatus, irreuerenter adiuratus, pro sancta quoq; responsione blasphemix indecenter accusatus, ac tandem quasi mortis propterea reus iniuste damnatus: deinde alapis, pugnis & colaphis cæsus, vnguibus vellicatus, barba ac crinibus tractus, fœda abominabilis hostium immunditia conspuratus.

In quibus omnibus dulcissime Iesu, non solum cum voluntario & libenti, sed & cum ardentissimo salutis omnium nostrum desiderio, & mansuetissima humilitate dediisti genas tuas vellentibus, faciem tuam increpantibus ac conspuentibus, & totum corpus tuum percutientibus, donec neq; speciem, neq; decorem habens vt leprosus, vt percussus à Deo, vt deniq; nouissimus virorum omnium esses reputatus, atque cunctis iam in derisionem & opprobrium factus, tota nocte cadereris, velareris, subsannareris, illudereris.

Et mane factō, post iniquum eorum consilium, duris vinculis strictus, facie conspuratus, & totus deformatus, ductus es ad Pilatum: vbi à principibus, & populi senioribus inter cætera ipsorum efficta mendacia, seditionis etiam, atq; criminis læsæ maiestatis iniquè es accusatus. Porro cum Galilæus dicereris, à Pilato ad Herodem

Lucæ 21.

dem (sub cuius te esse potestate arbitrabantur) es remissus. Quo pergens, inter opprobria & calumnias atq; clamores, per ciuitatis medium ducbaris. Vbi cum Herode te videre atq; audire gestienti, neq; responderes, neq; vllum miraculum ostenderes, ab iplo omnib; exercitu eius spreus es, calumniatus es, in alba veste illusus es, & regia aula eiectus es, & Pilato non aliter atq; fatuus remissus es.

Ioan. 18.

Hei bone Iesu, quàm ignominiosissime tum ducbaris, quàm violenter impellebaris, quàm probrosè subfannabaris. Vbiq; spectaculum & opprobrium, abiectio, fabula, & ludibrium factus eras toto populo, atq; etiã pueris & cæteris vilibus personis accurrentibus, & tanquam insanum te irridentibus.

Pro mansuetudine, humilitate, patientia & sui cognitione, Preatio, IV.

PRO quibus singulis & vniuersis ex intimis affectibus meis, nec non & omnium coelestium & terrestrium, & specialiter per amorosum cor virginæ matris tuæ laudo, benedico, adoro te & gratias ago tibi, obsecrans te per teipsum, dulcissime amor meus bone Iesu, vt per omnia ineffabilia illa cruciamenta & ludibria atq; iniurias, quibus per totam noctem mitissimus & innocentissimus agnus fatigatus es, semper & vbiq; mihi des tuam strenuè imitari mansuetudinem, humilitatem & patientiam, idq; in veritate: vtq; cordis mei velamen tollas, & ignorantie tenebras pellas, atq; illud illumines veraci cognitione meipsum, propriæq; iniquitatis, vilitatis & nihilitatis meæ: vt sic ipsam rei veritatem cernens, cum perfecto odio & sancta displicentiã meipsum, toto corde me despiceam, omni homini me subiiciam, cunctos mihi præferam, & præferri cupiam, de mei contèptu ex corde gaudeam, contemptores me sincere & ex animo diligam. Amem ipse resciri, totus vilis & nequaquam humilis æstimari, despectusq; haberi. Amem te dulcis Iesu toto corde, desiderem te ab omnibus cognosci, diligi & honorari.

Et vt in me magis hæc fiant, dulcem tui cognitionis faciem, omnis perfectionis speculum mihi reuela, ac semper oculis meis prætende, vt in eo meas innumeras deprehendam maculas, tuumq; erga nos tam immensum & eximium amorem atq; superabundantem & infinitam bonitatem: sicutq; indies in me crescant & profundissima humilitas simul, & perfectissima charitas.

Da etiam mihi dulcissime Iesu spiritum veri consilij semper obedientissima sequi, vt nunquam pranis hostium meorum consentiam nec capiar instinctibus, atq; vt nunquam ex ore meo quippiam exeat, quo nomen tuum sanctum inhonoretur. Da insuper, vt nunquam agam, quo facies & imago diuinitatis tuæ animæ meæ impressa, decedari possit, quo euadere quæam horribilem illam sententiam: Reus est mortis æternæ, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu post sui comparationem cum pessimo Latrone, ignominiosa nudatione, crudelissima ligatione, inmanissima & dolorosissima flagellatione, dilaceratione, sanguinisq; effusione & conculcatione.

CAPVT V.

Psa 44.

Mat 25.

Luc. 25.

AETERNÆ gloriæ splendor Iesu elegantissime, & præ filijs hominum spetiose, animæ meæ electissime sponse, quantum teipsum abiicisti propter nos, quando flagitioso latroni nedum comparari à Præside, sed etiam ab electa plebe tua postponi, nequior & vita indignior æstimari dignatus es. O piissime Iesu, quam benignus etiam nobis, & quam rigidus atq; durus es tibi propter nos, quippe

cui

qui à populo illo Iudzorum ingratisimo reprobatus, & ad mortem crucis postu-
latus: permiffisti te tradi à iudice militibus flagellandum, ad sedandum, vt ipse spe-
rabat, furiosi populi fœuitiam. Raptus es ilicò à rabidis & crudeliffimis licetoribus, Mat. x.
& non sine graui ignominia vestibus omnibus nudatus, ab eis vinculis duris ad co-
lumnam atrociter es ligatus, & virgis, flagellis, scorpionibus immaniter verbe-
ratus.

Hei patientiffime Iesu, quomodo nobiliffima caro tua de innocentiffima vir-
gine nata & enutrita immittiffime laceratur, quomodo cutis tua tenera crudeliter
discerpitur, decor corporis tui prophanatur, sanguis tuus sacrosanctus funditur,
impiorumq; pedibus conculcatur? Heu bone Iesu, quàm dolorosa fuit hæc tui fla-
gellatio, cum totius iniquitatis ministri plagam super plagam, liuorem super li-
uorem, & dolorem super dolorem addiderunt & infixerunt: satiari acerbitate
dolorem tuorum non potuerunt, donec tibi agno mitiffimo, incogitabiles dolo- Pfal. 68.
res, cum innumeris blasphemijs, vique ad sui fatigationem exaggerauerunt: quo
factum est innocentiffime Iesu, vt non aliter, quàm pessimus malefactor tracta-
zeris.

*Pro sui contemptione, Dei sorti amore, & in cunctis aduersis patientia valida, & pro fe-
lici morte. Precatio V.*

Per nimiam hanc tui vilificationem & opprobriosum despectum, quo affe-
ctus es, cum tu rex cœli & terræ, Dominus Angelorum, & Dei filius, viuifica-
tor omnium, maledicto homicidæ, quasi te meliori, à dilecto populo tuo post-
ponebaris, te oro & obsecro pater amanatiffime, des mihi, vt te vnicum Dominum
& Deum meum vnicè eligam & diligam, & præferam omnibus creatis visibilibus
& inuisibilibus, & propter nullam rem vnquam te negligam aut contempnam. Et
vt me ipsum tota ratione contempnam, nec alicui creaturæ me comparare audeam,
sed tanquam abominabile vitiorum vas, omnium nouissimum & imperfectissim-
um ex corde credam. Adoro, etiã laudo & benedico te creator benigniffime, gra-
tias agens tibi pro innocentiffima verecundia tua, qua ante oculos derisorum tui
afficiebaris, pro immensa acerbiffimi vndiq; doloris magnitudine, pro singulis
flagellorum ictibus, pro copioso sanguine tuo ad peccata populi abluenda effuso.
Et per hos diros & ineffabiles cruciatus & dolores tuos, perq; singulas plagas, liuo-
res & vulnera tua, quæ mitiffima lenitate, inuicta patientia, & summo etiam erga
ipfos hostes tuos amore sustinuisti, ex tota anima & spiritu, obsecro pietatem tuã
ardentiffime, vt per hæc flagellationis tuæ merita, in hora mortis meæ ab omni-
bus culpis & eorum pœnis liberum me facias, quibus in Curia tuæ iustitiæ tunc
obnoxius tenebor, vt sic ex singulari gratia & misericordia tua peccatis meis plenè
omnibus per te remisissis, totus liber ac mundus ex hac vita, continuè immediatèq;
ad æternam recipiar. Nihilominus da mihi dulciffime Iesu, ad passionis tuæ con-
formitatem, imitationem & gratiarum actionem patientiffime & humillime fer-
re, quicquid tua dignatio mihi imposuerit, & eo semper amore gratatè suscipere,
quo de diuino & paterno corde mihi transmittis: vt sic tua passio pro peccatis meis
plenè satisfaciatur, ego verò non quasi pro peccatis meis, sed pro tui amore & bene-
placito patiar, quicquid tu ipse volueris & disposueris, idq; cum iugi gratiarum
actione in omnibus & pro omnibus, te semper magis diligens, ac laudans sine fine:
vt videlicet sic per tuæ flagellationis meritum euadere quædam æternæ pœnæ cru-
ciatum, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu pœnossima coronatione, purpura vilissima vestitione, cum arundine illusione, falsa adoratione, alapatione, coram vniuerso populo productione, irrisione, & ad crucem denique mortemq. postulatione.

CAPVT VI.

Matth. 27.
Marc. 15.
Ioan. 19.

Fidelissime amator, nostratq. salutis autor Christe Iesu, adoro supplex te vnicum meum regem Deum & creatorem, qui propter me veluti fatuus derisus es, & illusorie adoratus: quippè cuius sanctissimo vertici coronam spineam milites imposuerunt, & chlamide occinea veluti regia purpura irridiculis te amicientes, sceptrum quoque baculum arundineum dextræ tuæ imposuerunt.

Psal. 68.

Heu dulcissime Iesu, quanta pœna, quantus cruciatus sacrosanctum caput tuum afflixit, quanta pressura, quanta angustia intus & foris æstuabas, & vndique distringebaris: Nec tamen tanti tuo dolori vlla impertiebatur ab aliquo compassio, sed petulantissima & ignominiosa omnium insultatio, derisio, opprobrium & contumelia: imò dolorem super dolorem quibuscunque poterant modis addiderunt, quandoquidem veluti regni inuasorem temeritatis te arguunt, insignia regalia circumponentes tibi illudunt, inclinando se vt regem falsum & ridiculum te salutant & vt falsum Deum adorant. At illic surgentes, iterum faciem tuam turpiter conspuunt, & alapis cædunt, dura arundine caput venerandum & dolorosissimè vulneratum dirè percutiunt, atque tandem ceu triumphum hostibus tuis in stituentes, sic miserabiliter te afflictum, videndum, deridendumq. populo educunt.

Isai. 1.

Itaque produceris tu bone Iesu, qui præ cordis angustia & corporis dolore vix mouere te poteras, & in gaudium hostibus tuis deridendus ostenderis, à planta pedis vsque ad verticem capitis doloribus repletus. Nulla tunc fuit hostibus miseratio erga te bone Iesu, quorum corda iam pridem furor liuorq. obsederat. Nam etsi ex liuore & vulnere cruentatione tam effectus es & appareres miserabilis, vt diceat Palato. *Ecce homo*, etiam videreris homini dissimilis, quippè cuius faciem speciosam præ filijs hominum sputa & cruor simul mixta operuerant, cuiusq. corpus totum erat aut sanguis fluens, aut plaga tumens nullatenus tamen flexi sunt ad misericordiam, nec vlla fuit in eis erga te compassio: nulla calamitate, nullis in te pœnis fatiari poterant hostes: quin potius atrociori adhuc in te inuidia accenti, etiam populum vniuersum contra te concitantes magnis clamabant vocibus: *Crucifige, crucifige* O pijsime Iesu, quantum afflixit pijsimum cor tuum huius malignæ plebis, cui tanta beneficia præstitisti, inuidia: quanta tibi fuit pœna, quanta verecundia, te innocentissimum virginis & Dei viui filium ibi ita ludificatum stare & exosum haberi.

Ioan. 19.

Aduersus omnem arrogantiam, omnem ostentationem, omnemq. superbiam: item pro vera compassione, compunctione & charitate, Precatio VI.

Proinde iterum atque iterum te bone Iesu, adoro, gratias ago & benedico te pro omnibus, quæ passus es, & pro charitate qua passus es; obsecrans te per infinitam misericordiam tuam, vt omnem arrogantiam & vanam gloriam, omnem ostentationem, atque omnem prorsus superbiæ pestem penitus à me alio-

alienam facias. Non reperitur vnquam in seruo tuo, quod superbiam aut vanitatem redoleat: sed da mihi cor contritum semper & compunctum: cor, inquam, dulcis Iesu secundum cor tuum, quod charitate ardentissima, & compassione intima semper sit vulneratum, quod tui desiderium, tui memoriam semper in se teneat, te semper cogitet, in te pascatur, in te requiescat, qui es vnica pax animi (extra te enim nihil nisi durum, nil nisi afflictuum) & à te nunquam recedat, sed dextera omnipotentis tuæ semper gubernetur & dirigatur. Et igniti amoris tui quæso me purpura vestias, vt per totam vitam meam pœnitentiæ spinis sensualitatem & carnem meam coronem, & gnauiter persequar, vt sic post hanc vitam merear gloria æterna coronari, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu post varias pœnas & illusiones ad mortem damnatione.

CAPVT VII.

GLoria gaudium, decus & corona omnium Sanctorum & amicorum tuorum Christe Iesu, ex toto corde & omnium beatorum affectu adoro, laudo, & gratias ago tibi pro afflictione & contemptu maximo, quibus tunc vndique afficiebaris, quum sic flagellis laceratus, spinis illusus, purpura amictus, manibus ligatus, & arundine pro sceptro dotatus, & tantis affectus pœnis & miserijs, Esa. 55. vt quasi nouissimus virorum factus neque speciem habens, neque decorem, educereris coram omni populo, miserabile effectus omnibus spectaculum, & audires Ioan. 19. vnanimi voce clamantes: *Crucifige, crucifige. Tolle, tolle eum, sanguis eius super nos,* & Luc. 23. *super filios nostros.* Deinde post hæc omnia tanquam impius & malignus malefactor Matth. 27. ad tribunal Pilati adductus es, vt condemnareris, ibique astans inter feroces canes, & rabidos lupos agnus mitissimus, post varias & iniquas eorum accusationes, & longam crebramque iudicis examinationem, audires super te & contra te iniquissimè proferri terribilem illam sententiam ignominiosæ crucis, atque dirissimæ & contemptibilissimæ mortis.

Pro patientia & mititate, pro sui examinatione, iudicatione, peccatorum absolutione & saluatione, Precatio VII.

Obscuro te amantissime Iesu per immensam pietatem, per magnam patientiam & humilitatem, & per mansuetudinem tuam, quàm ostendisti in omnibus tribulationibus & angustijs quas pertulisti pro nobis, largire mihi, vt nulli vnquam noceam, nullum affigam aut etiam contristem aliquo mordaci aut molesto verbo aut sermone, sed semper leuis sim omnibus, mitis & patiens corde & opere. Et da quoque vt verè & perfectè agnoscam & eligam, atque perpetuè confitear corde, ore & opere te vnicum animæ meæ regem & Dominum, qui solus es creator & redemptor meus. Concede quoque mihi propitius, vt benedicti sanguinis tui virtus, efficaciter in me indignum famulum tuum & super parentes meos, fratres & sorores atque super omnes amicos & inimicos meos descendat, & operetur in nobis salubrem passionis tuæ fructum & effectum.

Præterea obsecro te clemētissime Iesu, vt tua me gratia aded impleas, stabilias & confirmes, vt nunquam æternæ damnationis reus inueniar, sed quotidie districta

seueritate coram conscientia mea ex me rationem exigam, & nudo exacto iudicio acriter discutiam & examinem, cunctaq; vitiosa condemnem. Tu etiam pijsi-
me Iesu redemptor meus, absolue & laua me ab omnibus peccatis & negligentijs
meis, vt per tuam misericordiam plenè tibi reconciliatus, per passionem tuam
perfectè purgatus, per gratiam tuam à cunctis vitijs liberatus, tuis meritis ac vir-
tutibus omnibus decoratus & ditatus, ex hac mortali vita, neque damnandus neq;
vltra castigandus, (si ita visum fuerit bonitati tuæ, & cessurum ad honorem &
gloriam) egrediar, sed tua singulari benedictione & gratia ad consolationem &
gloriam interminabilem recipiar, scilicet ad te creatorem meum, vt coram districti
iudicij tui tribunali inconfusus & impavidus stare merear, atque cum omnibus e-
lectis tuis dulcissimam illam inuitationis tuæ vocem audire valeam: *Venite bene-*
dixit Patris mei &c. Et vt ad hoc tuo dono pertingam, fac me nunc dulcis Iesu inter-
rim tui amantissimum & desideratissimum, vt nulla possim extra te consolatione
recreari, quin potius totus tui amore langueam, totus à me deficiam, totus in te v-
no solo viuam atque subsistam, Amen.

Matt 25.

*Actio gratiarum pro Iesu dolorosa crucis baiulatione, sub eadem desolatione, massissima
eius matris obuiatione, ante denique eius crucifixionem vestimentorum furibunda extra-
ctione, omniumq; vulnerum eius inuouatione.*

CAPVT VIII.

Hv millime Iesu Christe, rex cœli & terræ, adoro, laudo & benedico te, gra-
tias agens tibi pro granissima illa pressurarum mole, qua intus & foris incō-
prehensibiliter supraq; omnem intellectum angustiabar is & astuabas, quā-
do ad mortem crucis innocenter damnatus, proprijs iam vestibus reindutus, & la-
tronibus ad maiorem tui confusionem sociatus, inter opprobria & vituperia, per
medium omnium spectatorum, extra urbem es eductus, ferens super vulneratum,
afflictissimum, diuersisq; tormentis prorsus desolatum exhaustumq; sacrum cor-
pus tuum, crucem tuam: (in qua extremum passurus eras supplicium) vna cum
immensa mole omnium peccatorum totius humani generis. Quod quidem op-
probrium pie Iesu, cum nemini ante, nec latronibus modo tecum crucifigendis, ti-
bi tamen singulariter factum est, vt si mortis tuæ causam (quam nullam habebas)
quis cognoscere cuperet, vel hoc schemate singularis infamiz, te omnium maximè
reum mortis crederet, qui proprium supplicium ad locum Caluariz (quod pesis-
mus quisque nec ante extulisset) exportares.

Heu pijsissime Iesu, miserator misericordissime, iam pœnis nimis fatigatus, &
vndique discruciat, iam viribus plenè exhaustus, & totus destitutus (sola amoris
adhuc fortitudine stante & agente) quomodo incedebas sub cruce onustus, & ad
terram curuatus, dolens & gemens? occurrente interim benedicta macro tua cuius
cor amorosum & purissimum in intolerabili fuit amaritudine, angustia & dolo-
re, quādo ipsa te in porta obuium habuit diris vinculis arctatum, & vndique tam
inhumaniter tractatum & deformatum, latronum socium, patibulum in benedi-
ctis humeris gestantem, profundatq; suspiria trahentem, & anhelante tremē-
tem: Quam cum innocenter aspiceres, acerbissimo Simeonis gladio nimis crude-
liter in intimis visceribus suis transvulnerata, nec verbum loqui valens, penè ex-
animis effecta est, vel fortasè tota deficiens humi corruit. Cuius indicibilis dolo-
ris tu lucidè perspiciens magnitudinem, tum ex intolerabili compassione, tum ex
fatiga-

fatigatione, etiam præ nimia præssura defecisti. Sequebantur quoque te bone Iesu. Luc. 26.
 pię quædam mulier es flentes & lamentantes, alijq; amici, vestigia tua cruenta se-
 stantes, quos retrospectans tu consolabaris: filijs interim Belial gaudentibus, can-
 tantibus, & super damnatione tua tibi insultantibus: quos humiliter, & velut om-
 nium malorum reus, tolerabas. Benignissime Iesu, interea trahebaris, impelleba-
 ris, prosternebaris, conculcabaris, omnibus subsannandus ac illudendus offereba-
 ris, donec viribus tandem omnibus destitutus, sub trabe crucis sæpius miserabili-
 ter deficiens, in saxa terrantq; durissimè corrueres, ac Simone tandem angariato,
 qui post te crucem ferret, ad Caluarię montem multo cum labore & dolore per-
 tingeres: vbi verecundus coram hostibus, & omni plebe nudabaris, atque ad eò re-
 nouatis doloribus & reapertis vulneribus tuis singulis, per lanę vestis (quæ pla-
 gis tuis congelata fuerat) violentam abstractionem, denuò fauciabaris. Matt. 27.

*Pro perfecta sui abnegatione, rerum & spiritus paupertate, Christi formiumq; virtu-
 tum imitatione, Precatio VIII.*

PRO his singulis & vniuersis pro me perpensis, adoro, laudo, & benedico te pie
 Iesu, gratiasq; ago tibi, obsecrans te per infinitum illum tuum erga nos amo-
 rem & misericordiam, da mihi gratiã perfectissimè funditusq; abnegandi
 meipsum, iuxta omne tuum beneplacitum & crucè pœnitentię, acquirendarumq;
 virtutũ, ad quam me singulariter misericordissime vocasti, strenuè tota vita (per
 charitatem in me semper excrecentem) perseuerando portare, donec crucis tuę
 fructum & meritum (purgato prius bene animę palato) percipiam hic in gratia,
 & post in gloria. Da igitur mihi dulcis Iesu, benedictam passionem tuam iugiter
 deslere cum intima compassione, eamq; nunquam à corde meo excidere, delerue;
 sed cor meum continuè ea vulneratum permanere. Per item altissimam & admi-
 randam tuam paupertatem, qua tu potentissimè Fili Dei viui, vniuersorumq; au-
 thor de totius mundi, diuitiarumq; tuarum magnificentia, non solum nihil habe-
 bas proprium, sed nec necessariorum corpori vestimentorum retinere permitte-
 baris vñ: obsecro te vt digneris me à cunctis in spiritu & natura nudare, quæ
 voluntati tuę quoquomodo contraria sunt, tuiq; dilectionem in me in frigidare
 possent. Fac me ergo feruentissimum extremę paupertatis amatorem, atque om-
 nis indigentię, etiam rerum quasi necessariarum (qui enim non sequitur te, non est
 te dignus) vt omninò tui amore contemnam quicquid mundus habet; ita vt ad tui
 solius gloriam ex creaturis, duntaxat necessitatis vñ sum capiam, citra omnem in-
 ordinatum & vitiosum affectum & concupiscentiam. Matt. 10.

Trahe me igitur pijsime Iesu post te, vt ardentissimo desiderio imitandi ve-
 stigia vitę ac passionis tuę, sequar te quocunq; ieris, & quocunq; me sequi vo-
 lueris.

Seruam tibi perpetuo fideliter, sicut tibi placuerit. Sustineam æquanimiter,
 quicquid tu pati me volueris. Intelligam & indubitanter credam in omnibus pa-
 ternam tuam prouidentiam: de manu tua cuncta cum laude & gratiarum actione
 suscipiam, in seruitio tuo neque tepescam, neque deficiam vnquam, sed semper
 proficiam, & omnes vires animę & corporis, adeoq; omne tempus vitę meę in
 beneplacitum tuum, in laudem & amorem tui perpetuo expendam, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu miserabili, nuda, lamentabiliq; sessione in vento super frigidum lapidem, & exprobrationibus iniurijsq; illi illatis: & violentissima dolorosissima, super crucem protrusione & lapsu.

CAPVT IX.

Innocentissime Iesu, agne mitissime, memento quæso quam graui intus dolere cor tuum pudicissimum præmebatur, cum ingentem illam nudationis tuæ confusionem & ignominiam ferre cogere, quando scilicet ante oculos crudelium hostium tuorum totiusq; populi & in aspectu castissimæ matris tuæ, aliarumq; sanctarum mulierum totus vndique sauciatus & concisus, doloribusq; repletus, nudus sedebas super quandam frigidam petram aut rupem, conspiciens non sine multo gemitu & horrore, quomodo tibi crucis patibulum atque durum illud mortis tuæ stratum apparerent. Interim corpus tuum tenerrimum, tam misere lacerum & quasi excoriatum vento & frigori expositum fuit atque præ frigore obriguit & tremebat, vnde & maximus tibi vndique dolor accreuit.

Quis etiam mente comprehendere sufficiet pie Iesu, quales interea iniurias, irrisiones, blasphemias & opprobria tibi irrogarint, & sustinueris? Recordare etiam mitissime agne Christe Iesu, quomodo caput tuum benedictum, & etiam Angelicis potestatibus tremendum in illa sessione tua, à crudelissimis illis nebulonibus afflictum, excruciatum fuerit, & quasi reiterato coronatum, dum ob vestium tuarum integritatem, cogere ante tuam denudationem coronam spineam tibi extrahere, quam dum denuò tibi imprimunt crudeliter, & noua vulnera infligunt, adeo vt etiam ex cunctis illis vulneribus vbertim per faciem & collum præciosus sanguis tuus in terram profueret. Deinde inhumanissimi illi carnifices, sine vlla miseratione, non secus atque famelici leones furiosè te arripientes, super crucem rigidam retrorù immissimè prostrauerunt. Quis bone Iesu hic dolores tuos de tam violento & præcipiti casu comprehendere queat?

Pro præseruatione à peccatis, erroribus ac desperatione in morte, Precatio IX.

Per huiusmodi autem prostrationem & casum, deprecor te clementissime Iesu, vt me ab ista hora vsque in æternum misericordia & gratia tua præserues, ne vnquam in aliquod corruam peccatum, propter quod priuandus essem mellisua desiderantissimi vultus tui præsentia & contemplatione: nec sinas me in vita, vel in morte, in aliquem incidere errorem, seu mentis alienationem, aut desperationis laqueum, sed in vmbra alarum tuarum, in benignissima protectione tua, me semper in vinculis charitatis, inter misericordix & virtutis tuæ brachia constringas, foueas, & inseparabiliter contineas, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu manuum pedumq; penosissima super crucem expansione & perforatione, omniumq; membrorum & compagum eius distensione & dissolutione.

CAPVT X.

LVx mea serenissima, exultatio ineffabilis amatorum tuorum Christe Iesu amabilissime, vtinam des mihi ardenti cum deuotione hodie & semper memorem esse illius charitatiuæ expansionis membrorum tuorum, qua tam dignanter, tamq; miserabiliter super lignum crucis iacens sanctis pedibus promptissime ac spontaneè extensis, brachia tua super cornua crucis in amoris amplexus

exten-

contendisti, manusq; sacratissimas perfodiendas sponte crucifixoribus tuis exporrexisti, aperuisti & clavis obiecisti. Heu amabilissime Iesu, quam amarissimo dolore & horrore tunc quoque simul replebaris, quando impiorum & infidelium ludorum ingratorumq; filiorum tuorum contempnisti in te odium, luorem, fitimq; cruentam, qui te dulcissimum & amantissimum patrem suum, te inquam, qui poteras montes & colles in statera, qui peruestigas profundi maris abyssum, qui cœ-
 lum & terram palmo concludis, qui es omnium author, quem nulla dimensio termino metitur, ad eodē festinantur turpissimo mortis genere delere & perdere, vrgere incipientes ministros, vt necem tuam accelerarent, vtpote quibus grauis & intollerabilis eras eis ad videndum.

Tunc inhumanissimi illi carnifices primo manum dexteram tuam apprehendentes, crasso quodam & obtuso clauo crebris ictibus cruci crudeliter nimis & cruciabiliter affixerunt: mox alteram quoq; manum ad aliud foramen itidē perforandam pertraxerunt. Sed quia illud nimis distabat, sacra brachia tua horribili cum dolore intenderunt, donec quo volebant manum adduxerunt, quam tunc similiter ingenti clauo confoderunt. Deinde ad perforandos benedictos pedes tuos, cum non esses conueniens voluntati eorum, dolorem super dolorem vulnerato corpori tuo addiderunt, & ita crudeliter te distraxerunt & extenderunt in longum & laum crucis, vt dissoluerentur compages membrorum tuorum, ita vt ne vnum quidem membro suo adhereret loco. Vnde dulcissime pater laudamus te & benedicimus tibi vnanimi gratiarum actione, quod hoc modo pro nobis iam sic tribus crassis & admodum obtusis clavis tu Dominus Deus & saluator noster crucifixus es, cuius tam tenera & præclara erat complexio, quiq; totus tam debilis & exhaustus viribus eras, ob innumerabiles & immanes pœnas, atque exquisita tormēta in te antea exhibita, & ideo tãto intollerabilior erat hic tibi dolor perforationis manuum & pedum tuorum grandibus illis & obtusis clavis, qui vi & ictibus multis per carnem, neruos, venas, & ossa perpellebantur secum, carnem & neruos per vulnus & foramen crucis pertrahentes, quæ tota impleuerunt & obstruxerunt, vt sanguis ex apertis venis effluere nequiret, vnde vehementer intumuerunt manus pedesq; tui sacratissimi.

Pro omnibus & singulis totiq; mortiferis cruciatibus, quos tam validi tamq; crebri malleorum ictus tibi exaggerabant suauissime redemptor, gratias ago tibi ex intimis præcordijs meis, pro rigidissima etiam omnium membrorum tuorum extractione, qua tam cruciabiliter, tamq; miserabiliter in modum pellis fuisti extensus, ita vt omnia ossa tua, iuxta Propheticum præfagiū, dinumerari potuissent: tam quoque violenter affixus, vt omnibus membris immobiliter ligno appactis, quasi nullius haberes potestatem. Ita denique deturpatus fuisti vt omnium hominum nouissimus, & non homo modo sed & vermis, & plebis abiectio factus fueris, præq; intollerabili angustia & tormentorum immensa profunditate, miserrime anhele pectore & corde palpitares, singultus crebros emitteres: taliter per omnia affectus & dispositus, vt etiam saxea & adamantina pectora erga te permollescere potuissent. Memor sum etiam amantissime & mellissus Iesu, vehementissimi & acerbissimi doloris, & multiplicis tui cruciatu, quæ & tibi nunc represento ex omnium creaturarum tuarum affectu, per purissimū cor sanctissimæ & virginæ & matris tuæ Mariæ, quo pœnosè valde affligebaris in benedicto & reuerendo capite tuo per coronam spineam: cum violenti & multiplices illi malleorum

ictus, crucem cum corpore tuo super illam extenso sua violentia mouebant, agitabant, tremereq; faciebant, & sic spinæ per reiteratos & frequentes lapsus capitis tui super crucem magis & magis profundius in occiput tuum adigebantur & impellebantur.

Pro strenuitate in Dei seruitio, mortificatione vitiorum & nuditate interna, Precatio X.

Psal. 118.

Obscuro te profundissima misericordiz abyssus, per illum fortissimum pijsissimi cordis tui erga nos amorem, quo non solum libens, sed etiam ardens grauissimam pœnam illam, horribilemq; cruciatum, & dirissima tormenta subiisti in omnibus afflictissimis membris tuis, quorum nullum in suo recto statu permanerat: obsecro inquam te per eiusmodi omnia, vt des mihi omnes vires animæ, cordis & corporis mei, semper vsque in finem ad tuum seruitium & honorem extendere. Confige me in quotidianæ mortificationis & virtutum cruce clauis amoris & timoris tui, quibus iugi perfectæq; imitatione & amara compassione tibi adhæream, ita vt omnibus quæ carnis & mundi sunt, totaliter exutus, in cruce tecum nudus cum nudo sursum me totum eleuem, & omnibus terrenarum rerum affectibus exuar, vt non sit mihi amplius scire, velle, posse, cogitare vel viuere, nisi in cruce tua dulcissime Iesu.

Actio gratiarum pro Christi Iesu efficacissima feruentissimaq; cum multis amarissimis lacrymis effusa ad Patrem suum caelestem oratione, pro cunctis suis crucifixoribus, qui tunc & vsque hodie eum crucifigunt.

CAPVT XI.

Luc. 21.

Mitisime ac totius mansuetudinis exemplar Christe Iesu, adoro, laudo, benedico ac gratias ago tibi Domine Deus meus, pro ineffabili & infinita dulcissimi & paterni cordis tui benignitate & miseratione, pro inuicta, eximia & indeficienti charitate tua, non modo erga te diligentes, verum etiam erga inimicos & persequentes te. Siquidem cum violentissimè atque vsque ad compagum dissolutionem super crucem distendereris, dilacerareris ac distrahereris, ita vt omnia tum sacratissima membra & nerui instar arcus intenta essent, & alia ad se alia attraherent, clauisq; diris per manus & pedes cruci affigereris, non aliud agne mansuetissimè dixisti, quam: *Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.* O quàm immensa & incomprehensa multitudo bonitatis tuæ, ô quàm ardentissima & exuberantissima dilectio tua, ex qua nō aliud tu eis imprecatus es, nisi, quasi immemor omnium dolorum tuorum: *Pater ignosce illis.* In tanto pœnarum cruciatu constitutus, non aliud tum monstrabas, quàm quod cœcitatem illorum magis, quàm corporis tui languorem doleres. Hoc enim præcipue agebas, vt hostium tuorum peccata excusares, & vindictam, quàm merebantur illi, tu deprecando illos Patri commendatos faceres.

Pro vulnerante Dei amore, & perfecta proximi dilectione tam amicorum, quam inimicorum, Precatio XI.

Obscuro te amantissime, fidelissime ac suauissime amator Christe Iesu, per omnem pietatem & amorem diuini cordis tui, da mihi charitatem ardentissimam, perfectissimam & fidelissimam, per quam crudelitate misericordissima

diffima in me exerceas & agas, vt cor meum clauo intensissimi tui amoris incurabiliter vulneres, transfodias, & tibi inseparabiliter vnias, vt amore tui semper langueam, & extra te nulla affectione exire valeam. Hac firmissima anchora omnem cordis, sensuumq; euagationem in te quietes, in te compescas & stabilias. Hac mentem meam repleas & confirmes, vt te Deum meum in omnibus & super omnia, proximum verò in te, & inimicos propter te syncerè verèq; diligam, odientibus atque offendentibus me ex animo ignoscam, benè cōpiam, benè faciam, & totis nisibus malum fideliter, exemplo tui, bono recompensare studeam, eosq; tanquam singulares amicos perfectius diligam, Amen.

Actio gratiarum pro crucis Domini Iesu suriosa eleuatione, ponderoso & violentissimo dolorosissimoq; delapsu in petram.

CAPVT XII.

Nobilissime Domine Iesu, Dei viui & castissimæ virginis Mariæ fili dulcissime & dilectissime, quam magna multitudo misericordiæ tuæ, quam immensa magnitudo charitatis tuæ, qua tam intolerabiles & innumeros pœnarum cruciatus pro nobis tam mitissime tantoq; cum desiderio tollerasti. Singulariter verò in illa immanissima dolorosissimâq; crucifixione tui, in qua contremuerunt omnia interiora tua, in qua immensus ille dolor manuum & pedum tuorum pertransiuit omnia viscera tua, per neruos, venas & oscicula, quæ in eisdem concurrunt: in qua etiam acerbitas clauorum penetrauit secreta medullarum, ossium & neruorum tuorum, intimas cordis tui medullas: qua deniq; tam inhumaniter extensus, tamq; immobiliter cruci fuisti affixus, vt vnum membrum alij succurrere non posset, cunctis pariter incompræhensibili dolore pœnâq; correptis.

O quam cuncta interiora extensa, læsa, & dissoluta sunt atque dilacerata. O quam amarissime præ nimio cruciatus & excessiuo dolore lachrymatus es. O quot quamq; crebros singultus & suspiria emisisti, vt etiam adamantina pectora ad tui aspectum compassione mollescere potuissent.

Vbi verò te dulcissime Iesu sic inhumaniter cruci affixissent, mox immitissimi carnifices magno cum furore, validisq; clamoribus te de crucifixionis loco ad foramen, cui crux erat imponenda ac firmanda super terram & super lapides, cum ligno crucis fune apposito protrahunt, ibiq; cum cruce te subleuarunt, & in petram excisam vel foramen ferocissime & nimis impetuosè eam impeerunt & decidere permiserunt, ita vt hoc violento casu cuncta tua sacratissima membra & interiora tremere, & immenso dolore, ac cruciatus affligerentur colliderenturq;.

Pro Dei casto timore, compassione & amore erga crucifixum Dominum Iesum, Precatio XII.

Gratias tibi ago ex intimis cordis mei visceribus ð amator hominum ardentissime Christe Iesu, pro summo illo tuo erga nos amore, quem in crucifixione tui dolorosissima & ignominiosissima nobis vberrime declarasti, & quando te nudum inter duos lacrones tanquam sceleratissimum omnium suspendi permisisti, obsecrans te per eundem inestimabilem amorem tuum, & per singula vulnera & dolores corporis tui, perq; omnes guttas rosei sanguinis tui,

ff confi-

Psal. 118.

confige timore tuo carnes meas, ne libidini, aut qualicumque peccato male suafus consentiam. Per fora manus meas, ne ocio torpescant: perfige pedes meos, vt in bono opere stabilis perseuerem, vtq; fortiter labores & dolores pro tui honore sustineam. Ardentissimus quoque ille amor tuus, quo cruci clavis durissimis fuisi affixus, cor meum amantissime Iesu transeat, salutaritq; me vulnere cruciet, vt ex vehementi meorum peccatorum contritione, tuiq; dilectione totus lachrymis fluam ac à meipso quasi penitus deficiam. In cute dulcis Iesu dolorem, auge deuotionem, renoua compassionem, accende in me tui amorem, vt nihil mihi sapiat, nihil afficiat, nihil corde meo infat aut inhæreat, nisi dulcis Iesus Christus, & hic ex mei amore crucifixus.

Ab omnibus igitur obsecro pie & suauissime Iesu, quæ huius mundi sunt, totum me tecum in cruce tua subleues, vt mundo & omnibus concupiscentijs eius crucifixus & mortuus, in tuis mellifluis vulneribus valeam iugiter commorari: & ad eadem in omni aduersitate & ingruente tentatione summa fiducia confugere, Amen.

Actio gratiarum pro multiplici cruciату tam externo, quam interno Christi in cruce, & pro glorioso crucis Christi titulo.

CAPVT XIII.

Psal. 69.

Psal. 118.

Omnipotens, pijsime ac patientissime Domine Iesu, mediator Dei & hominum: adoro, laudo, benedico & gratias ago tibi, quod naturam humanam assumpsisti propter me perditum hominem redimendum, & iam in eadem patiendo, te metipsum pro nobis hostiam viuam & immaculatam Patri obtulisti. Repræsentato nunc tibi summo cordis mœrore immensam illam & profundissimam omnium afflictionum & cruciamenorum abyssum, quæ intus & foris sustinebas, quando in cruce in omnibus & singulis membris, venis & artibus tuis totus penitissimè & dolorosissimè, sauciatus, solus tribus horis grauissimum illud calcastrum torcular, ad eum vndique pœnis & vulneribus repletus, vt à vertice capitis vsque ad imum pedis non esset in te vel vlla sanitas: sed quicquid in corpore tuo erat, aut erat plaga tumens & liuida, aut vulnus fluens; aut roseus calidusq; sanguis per corpus discurrens.

Vtinam verò cordi meo tuæ passionis ingem memoriam imprimas (ad qualemcunq; per gratiam tuam, tibi exhibendam compassionem & gratitudinem) vt indefinenter deuotè meditando expendam in te humanitatis tuæ nobilissimam tenerrimamq; complexionem, incompræhensibilem tuæ Maiestatis excellentiam, & dignitatem, pœnarum magnitudinem & multitudinem, vulnerum acerbitatem & profunditatem, dolorum multipliciter, opprobriorum varietatem, spiritus angustias, cordis præssuras, cordiales & intimas compassionem atque tristitias: quæ omnia cum semper, tum maxime tribus illis horis, quibus in cruce tribus clavis eras affixus, tibi cruciatus omni intellectu maiores, quin & morte amariores tibi exaggerauerunt. His insuper accessit, quod singulorum vulnerum atq; pœnarum distinctim ac singulariter simul omnes & singulos sentiebas dolores & acerbitates. Ampliabantur vulnera, & nouis continuè pœnis profundius lacerebantur, adeo vt dolor non modo omne corpus, verum cordis etiam atque osium penetrans medullas, te totum nimis dire laniando mactaret & cruciaret.

Cæte-

Cæterum, vehementius multo te affligebat internus dolor, pro animabus in-
gratis, tantam charitatem contempseris, ac sub tanto pretio pro illis exposito pe-
riturus. Præterea patiebaris coram innumerabili populi multitudine multige-
narum gentium, quæ vndique ad diem festum conuenerat. Patiebaris etiam ab
electa gente, in paschali tempore, in despectissimo loco, & ignominioso crucis
supplicio, latronibus sociatus, imò in medio latronum suspensus: vt ab ignoran-
tibus, singularis præcipuusq; malefactor credereris, procurantibus hoc ipsum
perfidissimis Iudæis: patiebaris denique innocenter pro peccatis alienis, idq; ex
pura & sola charitate; quod etiam vniuersus orbis animaduertere potuit, quan-
do nulla alia necis tuæ causa cruci inscripta fuerit, sed nec scribi potuerit, quam
quod rex esses Iudæorum. Ex hoc titulo liquido omnibus constat, te non pro
aliquo scelere, sed ex amore purissimo animam tuam morti exposuisse pro ami-
cis tuis. Ioan. 19.

*Pro aduersitatum omnium leni perpeffione, diuina charitatis ardore, proq; afflictorum
cunctorum consolatione, Precatio XIII.*

O Christe Iesu, pijsime, pro singulis tuis plagis, liuoribus, vulneribus pœnis
atque gemitibus, pro singulis denique sanguinis tui guttis, adoro, laudo, be-
nedico & gratias tibi ago, per hæc eadem, & per immensam misericordiam
tuam obsecrans te, ne quando derelinquas me, nec vlla finis me tentatione vinci,
vel vlla aduersitate frangi aut superari. Libera & custodi me ab omni peccato, ab
invidijs inimicorum defende me, in omni tentatione protege & dirige me. Non sit
quælo in te frustra tantæ passionis dolor, tantæ charitatis feror, tantæq; benigni-
tatis dulcor, nec in me euacuetur tuæ passionis fructus: non me vocationis tuæ pie-
tas deserat, sed per temetipsum miserere mei, & regere tu me & totum posside, & fac
vt intimo corde semper tui amore vulneratus, & compassione absorptus, te sem-
per videam Deum meum pro me crucifixum. Ita mens mea tibi ingiter inhæreat,
vt nil extra te mihi libeat. Imple cor meum pie Iesu, fide recta spe firma, atque cha-
ritate perfecta, quibus perpetuo tibi & inseparabiliter inhæream, & nunquam à
laude tui & gratiarum actione deficiam.

Oro te etiam clementissime Iesu, pro omnibus, pro quibus passus es, ne tam
dolorosissima & ignominiosissima passio tua, neve tam sacratissima & pijsima
mors tua, ne denique tanta charitas tua in eis pereat. Consolare omnes quocunq;
modo afflictos tentatos protege, cunctos qui in gratia tua sunt confirma, omnes
qui à te auersi sunt, conuerte, & saluos fac nos quos redemisti, sicut tu scis & vis
Domine Deus noster, Amen.

*Actio gratiarum pro Domini Iesu pretiosissimi sanguinis ex quatuor vulneribus abun-
danter effluentis eruptione, & crucis terræ, irrigatione omnium item ipsius membrorum
ineffabili pœna.*

CAPVT XIV.

Priusime Domine Iesu, fons inexhaustæ pietatis, adoro, laudo, benedicoq; te &
gratias tibi ago pro copiosa & superfluenti effusione preciosi sanguinis tui,
quem tam largiter & ineffabili cum desiderio miseris elargitus es, quando is
ex quatuor corporis tui partibus, scilicet manibus & pedibus confixis cruci,

ff a velut

velut fons paradisi in quatuor dispersit partes, abundanter erupit, quæ vniuersam irrigaret terram, & omnium peccatorum sordes ablueret: sed & ex cæteris tuis patentibus vulneribus extensis, & ruptis venis, atque ex toto benedicto lacerato corpore tuo, per totam tuam sanctissimam passionem: præcipuè autem cum crudelissima illa pectora impetuose te crucifixum in saxi foramen ruere fecerunt; nobis copiose quoque roseum tuum sanguineum propinasti: quandoquidem ex tali agitatione & violento lapsu, cunctis membris & visceribus in te tremantibus, non modo omnium dolorum & vulnerum acerbitas vbique denudè renouabatur & exaugebatur; verùm etiam compages soluebantur, nerui rumpebantur, vulnera patentia atque distensa ampliabantur & magis dilacerabantur: sicq; pariter ruptis venis roseum sanguinem copiose emittebant, quo crucem & terram rigasti abundanter.

Heu amabilissime Iesu, quæ lingua narrando exprimat, aut quis etiam intellectus capiat, quanta pena graue pondus lassi & vulnerati corporis tui, membra tua sanctissima cruci affixa affecerit, disseuerit & contriuerit, ac vulnera inflicta magis magisque ampliando exacerbârit? quandoquidem totum corpus tuum solis tribus clavis nimio cruciatu sustentabatur, sicq; sui pondere benedicta membra tua, supra omnem modum & æstimationem, & potissimè manus & pedes sunt afflicta, contrita & dissecata: ineffabilis quoque pressura per rigidam tui extensionem, & diutinam tui in cruce pendentiam vsque ad mortem, facta est pectori tuo, & cunctis interioribus membris tuis: sed & dorsum tuum faucium & dilaceratum durissimo ligno, & amputatarum frondeum truncis adhærebat. Aded denique coangustatus & distentus fuisti, vt omnium membrorum tuorum vltis tibi penitus sit interdictus, nec quicquam mouere poteras, nisi solam linguam ad orandum & propiciandum Patrem tuum cœlestem, pro deperdito populo tuo, & ad erudendum electissimos amicos tuos. Caput verè tuum benedictissimum, nisi paululum mouere poteras: erat id enim vndique spinarum aculeis oblitum & transfixum.

Pro vera contritione atque perfecta sui ipsius, & omnium creaturarum mortificatione & vnione cum Deo, Precatio XIV.

Psal. 113.
Ioan. 12.
Luc. 21.

Nunc igitur ineffabilis dulcedo Iesu Christe, memor esto verbitui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti, illius nempe incundissimæ & gratissimæ promissionis tuæ, qua dixisti: Cum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. Porrò amantissime Domine Iesu, si cœlum & terram transibunt, verba autem tua non transibunt, hæc mentur igitur ac compleantur quæso verba tua in me peccatore miserimo, pauperulo, vili & nihili, at tamen creatura tua, plasmate tuo, atque sanguine tuo plus alijs redempto. Tanto enim plus pro me, quam pro iusto quouis passus es, quanto ego cæteris pauperior, miseratione tua plus egeo, & quo ego magis redemptione tua indigeo, vtpotè præ multis alijs magis facinorosus, qui tamen de cætero fidelis seruus tuus esse cupio & propono.

Respice igitur in me oculis mellifluæ & paternæ misericordiæ tuæ, dulcissime Domine Deus meus Iesu Christe, & fac vt iuges lachrymæ mihi, etiam si possibile est, sanguinæ effluant, præ magnitudine & multitudine contritionis atque amoris, quod videlicet aded enormiter & multipliciter te piissimum patrem & redemptorem offendi, aded fidelissimum amatorem ac benefactorem contempsi, atque

atque pro infinitis tuis beneficijs nihil nisi ingratitude, malitiam, & infidelitatem rependi. Ecce nunc exaltatus es: nunc ergo secundum iucandissimum verbum tuum trahere me post te, vt iustificeris in sermonibus tuis. Ne moreris bone Iesu eripere me de lacu miseræ, in qua bestiarum innumerarum pusillarum cum magnis sunt, & de luto facis, ne infigar: quoniam adhæret pro dolor, pavimento anima mea, ita, vt quod nolo malum hoc quotidie agam, & quod volo bonum nequeam. Vidisti vti que o Domine, ne fiteas ergo, sed totum ad te & in te absorbe & intrahe me, vt viuam iam non ego, sed tu in me, & ego prorsus alius effectus in te, secundum perfectissimum diuini cordis tui beneplacitum, terrena delectatione omni sprete, cunctis curiosis abiectis, profigatis otiosis omnibus, mortificatis denique vitijs & concupiscentijs vniuersis, atque per gratiam tuam tui amoris infusione eiusdem exultis & delectis, curram amodo post te in odore virtutum tuarum, & ardore purissimæ & intensissimæ charitatis, Amen.

Psal. 50.

Psal. 39.

Psal. 68.

Psal. 117.

Rom. 7.

Psal. 34.

Gal. 6.

Actio gratiarum pro multis & varijs blasphemijs, exprobrationibus & irrisionibus Christo in cruce irrogatis à ministris & principibus sacerdotum, atque senioribus populi.

CAPVT XV.

Quies tuorum pacatissima, rerum omnium initium & finis Christe Iesu pijsime ac patientissime, grauotissime humani generis redemptor ac saluator, admoneo te illius immane doloris & amaritudinis, qua totus ceu acerbissimo absinthio inebriatus fuisti, quando cum sceleratis reputatus, atque inter duos latrones medius tãquam princeps eorum fuisti suspensus, vt scilicet ab omnibus credereris procurante hoc impietate Iudaica quod vna cum illis in homicidio deprehensus fores, illi in moribus similis existeres, quibus eadem damnatione plexus eras, vt sic per alienam malitiam & aliorum facinora infamis fieres, qui ex te innocentissimus iustissimusq; eras. Ah quàm execrabilis Iudæorum nequitia, vt quasi latronem crucifigerent, omnium redemptorem. At tu pie Domine, hoc ideo permisisti, vt ostenderes te pro peccatoribus pati & mori, iuxta Esaiæ vaticinium: *Et cum sceleratis deputatus est.* Cum iniquis igitur deputatus es in morte, vt iniquos viuificares in resurrectione, & Angelorum gregibus in cœlis infereres. In medio sceleratorum te suspendi permisisti, non vt socium homicidij, sed vt iudicem: quo significares omnem tibi in cœlis & in terris traditam esse potestatem, teq; constitutum iudicem viuorum & mortuorum, futuri iudicij quandam exhibens formam: dum latronum alterum, nempe à dextris misericorditer conseruasti, alterum blasphemum à sinistris æterna morte iuste damnaisti.

Esa. 53.

Esa. 53.

Act. 10.

Dum verò amantissime Domine Iesu, rex & creator cœli & terræ sic despectus & confusus in cruce penderes, doloribus & plagis vndique circumdatus, ex tuis diuitijs vniuersis præterea non habuisti tantillum, ad eod pauper & egenus effectus, quo spinis conhxum, plagis liuidum, atque continuis afflictum puncturis caput, reclinares: atque in tam duræ mortis & multiplicium tormentorum pressura vndique ab omni consolatione destitutus fuisti. Cum verò peccatoribus omnibus, quamlibet flagitiosis iam damnatis exhibeatur comparsio, consolatio, & certæ benignæ allocutionis ministratio, tibi tamen cœlorum amoenissimo sponso, omnium afflictorum susceptori, quantislibet immerso tormentis, filicea pectora non pepercerant, sed vna cum latrone, quando aliud nil ignominie iniurizue tibi

Matth. 27.
Mar. 15.
Luc. 23.
Matth. 12.

in ferro potuerunt, impropiorum te sauciabant iaculis, diuinitatem tuam blasphemabant, sacrilegia contra te agiebant capita, exprobrando, illudendo, & insultando, dicentes. *Vab quid destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas, salua te metipsum. Si filius Dei es descende de cruce. Item: Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere? Si rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei. Confidat in Deo, liberet eum nunc si vult: multa q; alia blasphemantes dicebant in te.*

O insatiabilis & ineffabilis liuor & malitia tua Iudæe. O peruersitas & impietas tua crudelissima. Cum anguino tuo pectore nullum poteras tormentum concipere, quo corpus Domini Iesu ex toto iam attritum, penitus in nihilum reductum amplius cruciaret, ad extremum manibus deficientibus, polluto ore & impijs sermonibus Dominum persequi & excruciarī cœpisti. Nondum autem tanto sanguine, tot plagis, & pœnis explesti animum tuum impie Iudæe: Siquidem quicquid potuisti, ipsi in opprobrium fecisti & tormentum. Quando verò aliud in eum iam yltrà non poteras, gloriosum eius nomen penitus obliterare studuisti. Et dum nil haberes, quod tua peruersa ei impropere posset impietas & malitia, ipsas eius diuinas virtutes, gloriosa miracula, benigna & gratuita eius tibi præstita beneficia, diuinumq; suum nomen ei exprobraſti.

Proh immensam obcecationem tuam Iudæe. Nunquid non iustum Dominum, & infontem eius mortem his tuis verbis contestaris? An quod honestum, sanctum, diuinumq; est, putâ mortuos resuscitare, ægros sanare, dæmoniacos liberare & esse filium Dei cædet ei dedecori & opprobrio? Minimè gentium. Præ abundantia autem inuidiæ & impietatis tuæ, qua in te tabescis & æstuas, de eo se quid nosti mali, cur non euomis? Proh pudor, nihil habes. Nam haud dubiè præ intemperanti crudelitate & rabie tua, vtrique id ei obijceres. Hæcine ergo sunt eius flagitia quæ ipsi exprobras, ob quæ filium Dei tam indignè & viliter tractasti, tam crudeliter & inhumanissimè dilacerasti, tam immitissimè & pœnosissimè distendisti, tam dolorosissimè & ignominiosissimè in medio latronum suspendisti? Veruntamen quâto studiosius eius nomen suppressere incubuisti, eo plus ipsa exaltaſti, & vel inuitis laudibus cumulaſti, maioremq; illius nomini addidisti & splendorem & gloriam.

At tu agne mansuetissimè, Christe Iesu, quàm vehementissimè hinc tuo in corde amantissimo & fidelissimo cruciaberis, quod peculiaris ille populus tuus aded crudeli, aded furibundo in te ardebat & furebat animo, & quod inde te blasphemabant, & tibi id vituperio dabant, vnde te laudare potius & amare, tibiq; deuotè & humiliter agere & habere gratias meritò & iustè tenebantur. Et licet mitissimè Iesu indeficiens & insatiabilis furor eorum, infidelissimamq; eorum ingratitude cor tuum pijsimum dolorosè nimis dissecaret, tu tamen innocens agne, coram tondente non aperuisti os tuum, cum maledicereris, non maledixisti, sed potius flagrantissimas preces singulis eorum rependebas impropierijs, eximia charitate & commiseratione eorum cœcitati condolens. Et non tunc solum, sed etiam in tota tua passione, cum patereris non comminaberis, sed quot ipsi tibi influerunt cruciamenta, tot è diuersò eis affectuosè exhibebas iniunctæ charitatis beneficia.

Esai. 53.
1. Pet. 2.

*Pro plena reconciliatione veraq; vitæ emendatione: item pro charitatis Dei, ceterarumq; virtutum infusione: denique pro arrepti propofiti & vocationis consummatione, Pre-
catio XV.*

O Rex gloriæ & Deus infinitæ Maiestatis, ô sol iustitiæ, & sapientia Dei Patris, O Rex regum & Dominum dominantium, ô Sanctorum gloria & corona, ô Angelorum decus & pulchritudo, O dulcedo ineffabilis, ô bonitas incomprehensibilis, pijsime & mitissime Domine Iesu Fili Dei viui, ex parte & affectu vniuersæ creaturæ tuæ, & præsertim tuæ dulcissimæ matris virginis Mariæ, omniumq; pariter Sanctorum & electorum tuorum, millesies milies & infinities vltra, te adoro, laudo, benedico, glorifico & honorifico pro cunctis his subsannationibus, blasphemijs, & exprobrationibus, tam improbo liuidoq; ex corde in te euomitis, & à te tam mitissimè & benignissimè perpessus, quæ vniuersa cum cordis tui patientia & benignitate in vnione eiusdem tui paterni amoris & pietatis, qua pro nobis eadem sustinuisi, cœlestiq; Deo Patri obtulisti, tibi denud offerens: per cor tuum & pijsimum & amantissimum tibi satisfacio pro vniuersis peccatis & delictis meis, quibus per omnem meæ vitæ cursum toties atque innumerabiliter te Deum & patrem meum iterum crucifixi & blasphemaui turpiter, proh dolor, & grauiter nimis: cum omnibus pretiosi tui sanguinis guttis, cunctisq; tuis lachrymis amarissimis, per quam humilimè & affectuosissimè obsecrans, atque per omnia profuuda vulnera, cunctoq; immensos corporis tui dolores, & animæ tuæ tristitias & angustias te exorans, reuoca me miserum & errantem peccatorem, amplectere & tene reuertentem, conforta dolentem, abluè ac absolue contritè cuncta humiliterq; confitentem, instrue ignorantem, præserua & roborâ fragilem, dita atque decora egenum & pauperem. Conuertere frigus meæ ignauitiæ, tepiditatis & malitiæ in charitatis tuæ ardorem, meam insipiditatem in tuæ suauitatis saporem, meam fluxibilitatem & instabilitatem in tuæ virtutis gratiæ constantiam. Effice itaque Iesu amantissime, extraneas cogitationes & delectationes omnes mihi amarescere, cunctasq; mundi vanitates corde meo vilescere, vt quæ extra te sunt spretis omnibus, amare valeam nihil, nec quicquam concupiscere, nisi te per amorem sequi: meq; delectet nihil, nisi vitæ ac passioni tuæ per imitationem conformari, vt omnem vitæ meæ ordinisq; rigorem, atque cuncta alia aduersa & flagella tua, ex charitate tui & patientissimè & gaudenter sustineam, ad maioraq; etiam, quæcunque imponere mihi placuerit, suscipienda, sine vlla cordis retractatione fac me tibi possim offerre, veraciterq; resignare, vt nulla blasphemia, nulla amaritudo, nullave impatientia cor meum tangat, sed tuam quæ plusquam paterna est, dilectionem, semper attendam, tuam prouidentiam semper in memoria teneam, tibi ex integro me committam ac relinquam, de manuq; tua omnia recipiens, semper tibi gratias agam.

Infunde mihi etiam, & confirma in me dulcis & pie Iesu, veram humilitatem, patientiam & benignitatem, cum sanctissima corporis & spiritus castitate coniunctam, vt sicuti tu pie Domine ob nullius impropria & calumnias, nec ob matris tuæ dulcissimè dolores immensos, nec ob pœnarum tuarum & multitudinem & acerbicatem, nec vllam denique ob causam de Cruce descendere voluisti, ita nec ego homuncio vilissimus ob cuiuscunque afflictionis grauitatem, vel hominum oblocutiones & ludibria, vel quamlibet mundi delectationem,

aut ad inimicorum meorum suggestionem, hanc meam conuersionem & uocationem dimittam, rursusque occupationibus me secularibus implicem, aut peccata olim commissa iam denuo reiterem: sed indissolubili semper charitate tibi adherendo, merear in passione tibi nunc conformari, & tuis electis fidelioribus in futuro associari, Amen.

Actio gratiarum pro misericordissima Latronis ad Christi dextram pendentis conseruatione, & ignominiosa subuersione, Christi uestium partitione.

CAPVT XVI.

Rector, salus, & spes unica anime mee Christe Iesu pijsime: quam immensa & superfluentissima atque inexhaustibilis est misericordia, bonitas & charitas tua, quam nunc non modo ostendisti, uerum etiam prestitisti exuberantissime, & quidem inimicis tuis etiam crudelissimis. Siquidem cum à perfidis ac sceleratissimis Iudæis, ab eorumque ministris atque à licitoribus proborum, blasphemiarum, nec non exprobrationum iaculis, uirulenta obstinataque ex malitia ac liuore, feruidè, impudenterque nimis impetereris, dolorosè quoque in intimis tuis fauciareris: quando etiamnum post hæc tecum qui crucifixi fuere latrones, ad irrogandas itidem tibi contumelias & blasphemias sese erigerent, tibi que prestita alijs beneficia impropere aggredierentur: ex tunc illic, cum plurimum necessarius, tum heu non mediocriter contemptus, ab eis tibi & celesti tuo Patri exprobratus, erupit, seseque largissime diffudit fons inexhaustæ pietatis atque tui diuini amoris, se Diuinæ iustitiæ ac Patris iræ obijciens, quam iusto Dei iudicio pessimi meruerant blasphemari, ut clamore ualido ex eximia charitate eorum ardentissima multis cum amarissimis lachrymis pro hostibus tuis uniuersis Patrem deprecareris, dicens: *Pater dimite illis: Non enim sciunt quid faciunt, miserebaris cordialiter bone Iesu tuæ furiosæ gentis cæcitatem, & licet tanta eorum esset malitia, ut excusationem non admitteret, nihilò minus, quantum potuisti, feruentissima oratione tua, eos apud Patrem excusasti, quod nobis antea docendo tradidisti opere simul adimplens, ut amemus uidelicet inimicos nostros, & oremus pro illis qui nos persequuntur, sicuti quoque de te Propheta prædixerat dicens: Pro eo ut me diligerent detrahebant mihi: ego autem orabam.*

Luc. 23.

Matth. 5.
Lucæ 6.
Psal. 108.Sap. 1.
Ezech. 18.

1. Tim. 2.

Quam hinc modo liquido relucet, ô dulcis & amantissime Domine Iesu, immensa tua erga nos & incõprehensibilis bonitas & dilectio, quod nõ læteris in perditione morientium, neque uelis mortem peccatoris, sed ut conuertatur & uiuat, qui omnes vis saluos nos fieri & neminem perire: cum tantis angustijs, tot innumeris doloribus correptus, tot blasphemijs & contumelijs affectus, adhuc uoce lugubri dolorum tuorum quasi factus immemor, pro hostibus Patrem exorares, quando alij ob pænarum uehementiam etiam sibi charissimos quosque amicos facile obliuioni tradant, nec possint uel pro seipsis orare, ita in doloribus absorpti.

Hanc tuam patientiam & benignitatem, is qui ad dextram tibi pependit latronum, ut uidit, quod scilicet Patrem pro illis, etiam qui tot in te probra conijcerent, tam diris quoque affecerat cruciatibus, tam amicabiliter deprecareris, prorsus immutatus est, & coepit eum dolor ac poenitentia scelerum suorum uehemens,

id

in tantum etiam subito Diuino inflammatus est & corroboratus amore, vt minimè vereretur coram furenti populo, cætuq; principum sacerdotum, aduersus te ceu rabidos canes vociferantibus, citra pudorem confiteri te, verum DEI filium, & Dominum totius vniuersi; nec pertimuit ministros deniq; omnes cum varijs illic tormentorum armorumq; generibus astantes: sed in conspectu illorum omnium animo omnino imperterrito, mali nil te egisse, atq; ita iniuria, præter æquum & bonū te ab eis crucifixum confitebatur, verbis castigans adhæc socium suum in blasphemijs perseverantem, teq; tam veraciter, quàm pie apud eum excusauit, dicens: *Neg, tutimes Deum, quod in eadem damnatione es? Et nos quidem iustè. Nam digna factis recipimus. Hic verò mi' mali gessit. Et conuersus ad te bone Iesu, dicebat. Domine memento mei* Luc. 23. *dum veneris in regnum tuum.*

Vnde obsecro clementissime Iesu latroni huic tam cita correctio? Qui dudum latro fuit infidelis, vt alter nunc confessor est Dei omnipotentis: quiq; paulò ante blasphemus erat, nunc laudator est & prædicator, discernens bonum à malo, & peccatorem reprehendens atq; te excusans innocentem. O bone IESV, hæc repentina mutatio est dextræ tuæ, ad quam ille pendebat. Hæc intus tetigit eum, & è vestigio mutauit in virum alterum. Declarasti hic Domine, cum immensam tuam bonitatem eum oculis misericordiæ tuæ tam benigne respiciendo, tum diuinam tuam potentiam tam cito de lapide suscitando filium Abrahæ. Hunc subitum irradiantemq; fidei splendorem non aliunde vtq; suscepit, quam ex proximo sibi lumine in crucis candelabro posito. (Ex te inquam bone Iesu, qui es lux hominum, verumq; lumen hominem venientem in hunc mundum illuminans) quod hic in tenebris lucens omnem erroris noctem profligauit, & gratiæ diuinæq; amoris radijs eum illustrauit. Quomodo alioquin & in morte quidem confiteretur Dominum cæli, & DEVM verum, à quo nullum signorum (vt tui Apostoli discipuliq; omnes conspexerunt, & tamen cuncti in fugâ conuersi te deseruerunt, vnusq; eorum vnus ancillæ voce perterritus ter te negauit) aut eximiorum miraculorum vidit vnquâ? quem etiam coram videbat miserijs, penuria & cruciatibus plenum, ex humana fragilitate morientem: quæ omnia signa sunt Deo ac vniuersorum Domino prorsus contraria. Quomodo etiam tam efficaciter, humiliterq; se ad te pie Iesu conuertisset, totumq; quod ei supererat, liberum putâ cor & linguam (cum clavis immobiliter cruci fuerit affixus) in laudem tuam expandisset, ita vt iuxta scripturam, Rom. 10. corde crederet ad iustitiam, & ore te confiteretur ad salutem, nisi quod bonitati tuæ ita placuit facere, eiq; ex recentibus tuis vulneribus gratiam & dona tua infundere?

O amantissime Domine benedicta itaq; sit, & in æternum glorificata pijsissima ac immensa bonitas, infinita prorsus & inscrutabilis misericordia tua, qua tam largissima gratiæ tuæ sinum aperuisti illi, non modo latroni, ac etiam omni verè penitenti, qui toto ad te DEVM se corde conuerterit, tibiq; pia cum fiducia innisus fuerit, præstans modo, & re ipsa hic implens, quod olim per Prophetam tuum promiseras, dicens: *Quacumq; hora peccator ingemuerit pro peccatis suis, iniquitatum eius non recordabor amplius.* Non enim opulentissimè & perfectissimè DEVS operum nostrorū indiges: sed cor desideras ad te conuersum humile ac resignatum, quale in hoc ipso latrone reperisti. Vnde non multos ei imposuisti seueræ poenitiæ annos, aut purgatorij poenas pro peccatorum expiatione, satisfactione ve, sed tanquam iam peni-

Luc. 21.

tus te male factorum eius cepisset obliuio (quæ licet in eo admodum numerosa erant, misericorditer tamen verè poenitenti cuncta ignouisti) nec quicquam in eo præter virtutes spectares, ita ad eum dixisti: *Hodie mecum eris in paradiso*, multo plus ei conferens, quam ille petere ausus erat: quia pro parua sui memoria duntaxat precatus est, penitus se in diuinam tuam resignans voluntatem, totumq; tibi se offerens, quicquid etiam demum agere secum velis.

At ô damnanda nequam latronis duritia, quem nec socij fraterna correptio, nec ingens patientia & benignitas tua, nec tanti amoris & clementiæ exhibitio emollire, aut conuertere potuerunt. Cernebat quidem ex te fluere oleum misericordiæ & gratiæ, plus dare quam peteretur, & superior obstinatioq; fuit, quam vt petere vellet. Videbat dari vitam, cælorum regnum distribui: nec animum adhibere voluit, vt desideraret. Itaq; nec erit ei, & quidem in omne æuum.

Ioan. 19.
Psal. 31.

Interim vilissimi impijssimiq; carnifices, qui in crucem te adegerant, vestes tuas satis abiectas & simplices, in prædam rapiunt, inter se eas partiuntur, singulis singulas tribuentes partes. In tunicam autem inconsutilem ne diuideretur, sortem miserunt. Non autem ob hoc id solum faciebant vilissimi scurræ, quod aded essent indigi, inopes atq; viles: sed ironicè quoq; per Iudæorum instructionem id faciebant, tibi illudere volentes, & quasi iactantes nobilem se prædam obtinuisse, vestes puta tuas regias, vnde omnes fieri diuites possint, diuidi oportere: atq; idcirco inter se diuidunt, ipsi hoc factò tuam tibi paupertatem exprobrantes.

Pro vera contritione, peccatorumq; remissione, & secura morte, Precatio. XVI.

Luc. 23.

O Benignissime & clementissime Iesu, adoro, laudo, & benedicò te pro pietatis tuæ magnitudine & Diuini amoris exuberantia, quam latroni à dextris tibi pendenti, verè poenitenti & misericordiam tuam vltima voce sua abs te postulanti, non minus dulciter, atq; promptè exhibuisti eidem, supra id etiam quod petierat, promittens. Hoc est non solum illius pollicitus es te habiturum memoriã, verum etiam peccatis dimisisi: *Hodie*, inquit, *eris mecum in paradiso*, ô dulcissime Iesu qui omnes poenitentes hoc verbo quàm suauissime refecisti, & nos miseros ad spem piè erexisti: obsecro te per amarissimam passionem & innocentissimã mortem tuam, respice super me eisdem pijsimis oculis misericordiæ tuæ, quibus hunc latronem in crucis ara respexisti: frange duritiam cordis mei, & sanctæ compunctionis, dolorosæ contritionis gratiam citius nunc, & præcipuè in mortis hora infunde, vt poenitiæ & amoris lachrymæ in vnione omnium lachrymarum & guttarum pretiosi sanguinis tui in me abluant, quicquid contra te sponte vnquã, aut negligenter deliqui, vltab omnibus maculis peccatorum & negligentiarum in fonte immensæ misericordiæ, & in passionis tuæ meritis in fine dierum plenè expurgatus, anima mea per superabundantè & infinitam bonitatè tuam tibi perfectè reconciliata, per gratiam tuam adoptata, tuis meritis atq; virtutibus ornata, charitate perfectissima inflammata, tibiq; vnita, & secundum omne beneplacitum tuum tibi accepta, libera atq; secura de manibus non modo omnium inimicorum suorum, verum ab omni etiam pœna ignis purgatorij alia, immediatè emigret ad te dulcissimum redemptorem suum, benedictura tibi cum electis tuis omnibus, sine fine per æterna secula, Amen.

Actio gratiarum pro inestimabili dolore atq; angustia, quæ ex sua dulcissima matris presentia Christus in cruce habuit: pro eius cõmendatione discipulo Ioanni, & huius vicissim illi.

CAPVT

CAPVT XVII.

Suaiffimum totum & vnicum meum desideratiffimum bonum, thefaurus animæ meæ Chrifte Iefu dulciffime, quis fatis exprimet aut meditando confequi poterit illum amariffimum dolorem, quo intus fuiffi fauciatus acerbiffime, ex præfentia fanctiffimæ & dilectiffimæ tuæ matris femperq; virginis Mariæ, cum (qui corda noffri omnium) cuncta eius, naturam & interna viscera per intimam Acto. 1. compaffionem tecum pariter in cruce extenfa & clavis confixa videres, corq; eius maternum, & longè piiffimum doloris acutiffimi gladio transvulneratum, vultu in pallorem verfum, hocq; indicio animi fui anguffias declarantem, & abfq; morte penè emortuam? Cū afpiceres feruentes lachrymas, ceu dulciffimos ritulos quofdā per gratiffimas genas eius & faciem vbertim curfimq; manantes, ceu testes illius erga te doloris pariter & amoris: audires etiam gemitus miserabiles dorum, eius grauiiffimo pondere expreffos: quum præterea cerneres eandem deuotiffimam genitricem tuam, profusæ amoris æftu liquefactam ac penitus deficientem, vtpotè paffionis tuæ cruciatu eam deuaflante te, exhaustam & quali abforptam? Reuerà tūc nouam ex eius afflictione crucem in te recepiffi, quandoquidem fupra omnē creaturam amplius ipfa tibi, & tu illi magis dilectus eras, atq; ita eidem compaffus es eo amplius, quo eam pro te magis dolentem & gementem cerneres. Solus verò tu, qui ferutaris renes & corda, clarè nouiffi grauitatem afflictionum eius, vniuerfis quidem hominibus incompræhenfibilem. Pfal. 7.

Quante itaq; maior & acerbior dolor cordis eius, tanto tibi coaugmentabantur dolores paffionis tuæ: quando & illius crux tua erat, & tua viciffim illius. O quam amara igitur fuit Iefu dulciffime tibi paffio tua, qui non modo in corpore tuo, fed etiam in materno pectore crucifixus eras. Magnus quidem fuit dolor tuus externus, fed internus ex matris conceptus angoribus & preffuris, multo vehementior. Vnde cunctis tuis visceribus tam valido filiali amore & compaffione commotis, ita cruci astrictus, & in vltimo penè fpiritu conftitutus, cum nullius membrorū tuorum amplius liberum haberes vsum, nifi oculorum & linguæ, de vtroq; matri feruire fatagebas refpiciendo & alloquendo. Inclinaffti itaq; ad eam benedictum & reuerendiffimum caput tuum, ceu vltimum vale dicens, & difcedendi petens copiā, rofeos quoq; oculos tuos, adhuc calidis affluentes lachrymis, quos fuperuenientis mortis claudebat impetus, & impellebat ad defectum, vis amoris rurfus aperiens ad matris conuertis afpectum.

Postremo, labia tua mortis pallore obducta ei referans, aliū pro te occifo, filium eidem fubftituiffi fidelem, qui eam tui loco confolaretur, cuftodiret, eiusq; curam gereret, cū diceres: *Mulier ecce filius tuus. Deinde ad difcipulos. Ecce mater tua: commēdans viciffim curam eius matri, vt eum cuftodiret, protegeret, dirigeret & guber-* Ioan. 19.

aret, in hoc vno Ioanne fimul omnes gratiæ filios eidem commendans.
vt in cunctis noffris anguffijs & afflictionibus Iefu Chriffi, ac matris eius fentiamus releuamen, Precatio XVII.

IN vnione omnium tuorum & matris tuæ dulciffimæ Mariæ dolorum, rogo te piiffime Iefu, vt compatiaris nobis in omnibus anguffijs & afflictionibus noffris corporalibus & fpiritualibus, dirigens & temperans eas fecundū optimū voluntatis tuæ beneplacitū. Et da mihi miferifimo feruo tuo in illius miserabilis comē-

et 2 dationis

dationis vnione, ipsam in singulis matrem & patronam, ipsi me, nec non totum vtriusq; vitæ progressum semper commendans: vt videlicet ipsa me materna cura ad summum semper in omnibus promoueat & instituat profectum, & vt huius lubricæ carnis & mundi continua pericula moderetur, inq; omni me sanctitate custodiat, atq; cordis & corporis puritate conseruet, prius me non deserens, quàm ad desideratam tui fruitionem perducatur.

Sed licet o virgo serenissima, nefandissimus & corruptissimus per omnia sim peccator, tamen in me quæso honora præciosissimum filij tui sanguinem pro me fufum, ex nequissimo seruo me fidelem efficiendo filium, talem qualem secundum placidissimam virginæ cordis tui voluntatem me esse desideras. Quod vt facere digneris, obsecro te per pietatem illius tui virginæ cordis, in quo semper requiescere, & sub quo nouem mensibus quiescere cupiuit & desiderauit Filius Dei viui, Iesus Christus Dominus noster in æternum benedictus, Amen.

Actio gratiarum pro miraculis & prodigijs in Christi passione euentis, atq; pro mæstissima eius derelictione suo à caelesti Patre.

CAPVT XVIII.

Tota vnica & vera vita animæ meæ atq; omnium viuientium, Christe Iesu pijsime humanæ salutis amator & reparator feruentissime, qui cum crudelissime simul ac dolorosissime crucifixus atq; ignominiose inter duos latrones suspensus, ab omnibus quoq; tam Iudæis, quam latronibus & ministris conticijs & blasphemijs affectus fuisses, nec quispiam inter innumeros circumstantium palam te, præter latronem confiteretur, neq; eorum vllus vicem gratitudinis siue te excusando, siue verbum pro te loquendo aliquatenus redditurus, pro collatis pluribus tibi vel alijs curationum beneficijs comparuisset, aut se spectandum præbuisset: sola tunc mater tua virginæ & intemerata fidelissimaq; passionem tuam cum amarissimam, tum innocentissimam, mæstissime plangebat, eadem in mente perferens, in carne quæ sustinebas: Cui pijsime tristissimæq; matri cælestis Pater benigne sese sociavit, iridem tibi suo compatiens dilectissimo Filio. At in diuinitatem cum nullus neq; dolor cadat, neq; afflictio, per creaturas suas id operatus est, quod suæ minimè congruit naturæ, ad mœrorem excitans componensq; mundum vniuersum, vt creaturæ omnes pariter cum ea lugubres tuas celebrarent exequias.

Itaq; sol splendoris sui retraxit & oculuit amœnitatem, eorum hunc orbem afficiens mœrore, atq; suffundens tenebris. Terra quoq; ad tantam exhorrescens malitiam, crudelitatem, & impiorum hominum facinora, quos suis sustinebat humeris indignabunda concutita: ur, contremiscens pariter, indignam se agnoscendo, quæ pretiosum Filij Dei sanguinem imbiberet. Et saxa durissima, Iudæorum arguentes crudelitatem & duritiam, quos tam diri non emollirent cruciatus, scissa sunt.

Interim tribus his horis à Sexta ad Nonam vsque, in tot inastabilibus viuis pependisti amantissime Iesu, cruciatibus, vndiq; tibi magis accrescentibus, absque vllò releuamine aut interpolatione, indefinentem tibi continuè laborem & nunquam requiem præstantibus, nulla ex parte vel minimam consolationem percipiens aut conspiciens: quandoquidem singula & vniuersa omnium hominum delicta tibi imposta fuere expianda, ita, vt nec minimum peccatorum, quod vnquam commissum fuit, aut committi potest, impunitum relinqueretur. Ideo penitus ad eò Diuinitatis tuæ se subtraxit consolatio, auxilium & influentia, vt tuam subtilissi-

mam

Ioan. 19.

Matt. 27.

Lucæ 23.

Matt. 27.

Mar 15.

Matt. 27.

mam & nobilissimam humanitatem (quam æterna sapientia sibi exquisiuit) nudã super se solam stare permetteret. Nam pijsime Iesu, alioquin impossibile omnino erat: Diuinã scisci:ri iustitiã, pro tot & tantis, & tam incomprehensibilibus flagitijs, impudicitijs, turpitudinibus ab initio mundi vsque in finem commissis & committendis: idẽd omni priuatus solatio & consolacione in humana natura tua tantum perpeffas es tristitiarum & dolorum, quantum æterna sapientia tua pro iustitiã exactiõne statuerat atq; definiẽrat, quantumq; pro iustitiã ratione ac modo pro tot peccatis satis esset.

Quapropter nonam circiter horam voce magna, lugabri quærolaq; clamasti aduersam blasphemos illos denuõd te crucifigentes, passionemq; tuam tibi renouãtes, qui passionis tuã gloriã imminuere conantur dicentes, non tam acerbam neq; tã tetris fuisse cruciatibus subditã tuã passionem, clamasti inquam vehementissima constrictus & actus angustia desolationemq; nimia ad Patrem tuum cœlestem, & ad tuã ipsius diuinã naturã: *Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me?* Mat. 27. indicans nobis & simul ipsemet admirans & obstupescens tam immensã tuã erga nos amorem & bonitatem, ex quo ob vilissimos peccatores, ob scelestos & immorigeros præuaricatores, tot doloribus & angustijs, tantã confusiõni & ignominia, tam benigne & humiliter te submississes: immensã & incomprehensibilem prætereã hac voce magna, nobis denunciãns cordis tui dolorem atq; tristitiã, quod pro eo, te & Patrem cœlestem blasphemarent, vnde tibi laudes gratesq; agere, & æternaliter amare deberent: quodq; in animabus tam innumeris superabundantissima passio tua esset peritura.

Pro miti omnium aduersitatem sufferentia, & plena sui in eis resignatione, Precatio XVIII.

O Amantissime & dulcissime Iesu, afflictorum requies, & desolatorum consolatio, per hanc mœstissimã desolationem tuã qua ab omnibus notis & amicis, à Patre quoq; cœlesti, vt conquestus es, derelictus fuisti, obsecro te in Matt. 27. vnione amoris, quo omnium hominum onera portasti, fac me in omni tempore desolationis & tristitiã ad te solum, tanquam ad fidelissimum patrem recurrere, te feruentissime humiliterq; inuocare, in te confidere, tibi me credere, in te solo sperare, de me penitus disfidere, auxilium & beneplacitum tuum constanter expectare, cunctas aduersitates meas cum gratitudine de manu prouidentia tuã, & de voluntate paterni cordis tui suscipere: pro etiã tui amore, quam diu tibi placuerit, cum plenissima me ipsius resignatione, longanimiter ad laudem tuã, meãq; & Ecclesiã tuã salutem, in vnione amorosã mortis tuã sustinere: ita duntaxat, vt me tua gratia confirmes, ne vnquam te vel in modico offendam, vel à tantissima voluntate tua discedam. Atq; vnã possẽ omnium & singulorum, qui pro te passi sunt hominum, præsuras solus sufferre: vt qualemcunq; vicem redderem tuã infinitã & immensã erga nos charitati.

Eta benignissime Iesu, ita quãso vnias voluntatem meã cum tuo sanctissimo beneplacito, vt aliud optare nequeam, quam quod tu vis, cum perfecta abnegatione cuiuscunq; proprietatis. Ecce me totum iacto in te, tu quãso suscipias, & non detelinquas me, Amen.

Alio gratiarum pro spiritali & naturali Christi siti in cruce acerrima: iudẽd pro fellis & aceti potatione amarissima, nec non pro operis redemptionis nostrã consumatione fidelissima.

Vera & vnica piarum mentium dulcedo & gaudium Christe Iesu pijsime, adoro, laudo, benedicoq; te, pro infinita prorsus & insuperabili tua erga nos dilectione, qua, licet vndiq; pennis & angustijs æstuares, pro peccatis nostris etiam superplenissimè, idq; ex sola nostri dilectione iam luisses: attamen ad immensum nobis tuum euidentius demonstrandum amorem, amplius videlicet patiendi pro nobis, ardentissimo & incompræhensibili flagranti amore. Vnde præ æstuanti amore nostri prorupisti, clamans: *Sitio*. Ac si minimè expletum esset desiderium tuum, nondum satisfactum esset cordi tuo longè pijsimo, quod nostræ salutis gratia totus exhaustus esses & consumptus, perhorribiles perpeffus dolores & angustias, exprobrationes & blasphemias, labores & innumeras miseras, quod pariter omnè pene sanguinem tuum preciosum tam amorosè, quàm mitissimè effudisses: quin etiam, si possibile tibi foret, Patriq; cœlesti gratum, nostrum omnium ob salutem & conuersionem, milies vel vltra millesies milies denuo te crucifigi, vel ad extremū vsq; iudicij diem illis in doloribus ac miserijs pendere, faceres id vtiq; quam libentissimè, tantum vt immensum nobis cordis tui testatum redderes amorem, saxeatq; pectora nostra emollire, & ad te vicissim amandum accendere posses, æstuantissimè nimirum sitiens cunctos homines Patris tui exequi voluntatem, ambulando in præceptis tuis, veræ pœnitentiæ agendo opera, cunctisq; sese exornando virtutibus, quo redemptionis tuæ participatione & gloriæ tuæ consortio dignos sese facerent. O quanto cum desiderio hoc exoptasti. O quanto opere triginta tres annos huius gratia desudasti. Hac de causa & medullas & cordis tui sanguinem consumpsisti. Planè vel milles potius crucifigi te passus fuisses, quam tua ex culpa vllam siuisses perire animam.

Ioan. 19.

O quàm cruciabiliter itaq; intus affligebaris; dum te & fecisse omnia quæcunq; poteras, & vel centuplo plus quam fuisset opus, sciueras, & tamen tam paucos te lucratum esse præuideras. Iam corpus tuum penè redactum erat in nihilum, sanguis omnino effusus: nihilq; quod ageres restabat, aded vt fateri cogereris, & dicere: *Consummatum est*, & tamen cunctis laboribus atq; doloribus tuis non maiorem Patri tuo fructum atq; lucrum, non tamen ex tua negligentia, sed nostra peruerfitate, fecisses. Et reuerà plus te omni tua afflictione cruciauit, quod in tam duro certamine non angustiorem esses adeptus victoriam.

Matt. 27.

Præter hanc verò sitim tuam spiritâlem, nihilominus pijsime Iesu etiam planè ignitissimam naturalem patiebaris sitim, præ nimia siccitate cordis tui, præ vehementissima acerbitate pœnarum, præ multiplici & copiosissima sanguinis effusione, præ nimia benedicti corporis tui debilitatione & arefactione, quicquid etiam habuisti humoris lachrymando penè emisisti. Sed heu dulcissime Iesu, licet omnium creator esses & dominus, tantam tamen pro me sustinere voluisti paupertatem, vt vehementissimam sitim patienti, non esset qui vel aquæ tibi guttâ porrigeret: deesset aqua quæ te refrigeraret, adessent verò qui clamanti, & æstuantem sitim conquerenti acutum felle mixtum propinarent. Hoc licet potu, vt cumq; siti mederi potuisses, gustare tamen illud, non autem sumere voluisti, vt pote cruciatum eligens, non refrigerium, acerbioribus temetipsum cruciatibus afficiens, quo in cunctis tuis membris ac sensibus torquereris, utq; Adæ peccatum, quod per gustus delectatione admissum erat, per hunc acerbum, & molestissimum gustum corrigeres.

Sed

Sed ô Iudæorum insaziabilis liuor, duritia, & amaritudo: ô inextinguibilis crudelitatis ardor, & obstinata malitia, quod cuncta hæc tormenta, sanguinis profusiones & immanissimi cruciatus, quibus te affecerant, cruentam eorum nondum expleuerint sitim. Iam in ipso te mortis articulo positum videbant, nec tamen à cruciamentis sibi temperabant. Hæc eorum inuidia & inclementia plus te torfit, quam ipsa potus amaritudo. Itaq; felleo hoc degustato potu: *Consummatum est*, inquis, nil superesse indicans, quam vt in mortera amarissimam, tuam dilectam traderes animam: significans pariter in passione tua impletas esse prophetias omnes, figuras, mysteria, scripturas, sacrificia atq; promissa, quæ de te prædicta scriptaq; erant: consummatum esse quoq; quicquid æterna sapiëntia constituerat vt patereris, quicquid rigida iustitia pro singulis quibusq; exigebat, quicquid charitas amanter poscebat, quicquid ad nostram redemptionem erat accommodum ac necessarium, quicquid nostris abolendis debitis erat conducibile: quæcunq; ad nostras explendas resarciendasq; negligentias conferebant, quicquid gloriosum ac amicabile esse poterat ad sublimem & immensum nobis tuum demonstrandum amorem, quicquid pro nostra spiritali institutione ac informatione desiderare potuissimus. Cuncta, inquam, hæc isto tuo sunt determinata verbo, scilicet: *Consummatum est*: quo tanquam in vno fasciculo omnem laborem, afflictionem & moestitiam tuam, vniuersum deniq; obedientiæ tuæ opus, Patri obtulisti pro electis omnibus: quasi diceres: Executus sum, mi Pater, gratissimam voluntatem tuam, manifestaui nomen tuum hominibus, opus consummaui, quod dedisti mihi vt faciam: nihil eorum quæ iniunxisti, non perfeci. Hoc vnum reliquum est, vt ad te veniam, hoc est, vt ex hoc mundo moriendo emigrem.

Ioan. 19.

Ioan. 17.

Pro siti & incendio diuini amoris: pro perfecta sui abnegatione, & detestatione omnis carnalis delectationis: pro diuine itidem voluntatis adimplerione seu consummatione, Precatio XIX.

IN vnione multiplicis æstuantissimi sitis tuæ, obsecro te pijsime Iesu, mitte ignem in ossa mea (spiritalia scilicet) de excelso, de Diuino tuo amoroso corde, totas meas accendentem vires ad te fontem viuum, ad te vnicum bonum meum impatientissime semper sitiendum ardentissimo cordis affectu, & fideli operis affectu redamandum. Et da mihi seruo tuo hanc gratiam, vt digne tibi offeram verum feruentis deuotionis vinum, mixtum myrrha, prorsus à meipso cunctis prauis desiderijs, affectionibusq; creaturalibus emoriendi, fortiter meipsum mortificandi, & plenissime resignandi. Fel etiam amaræ contritionis & operum pœnitentiæ mihi concede Da in super vt tuæ acerbatis calicem amara cordialiq; cõpensione in anima mea quotidie portem, perfecta imitatione alacriter semper arripiam, & cum auido desiderio bibam, vt mihi in tali vnione fiat dulce, quicquid carni & sensualitati est amarum & afflictiuum: atq; ediuerso torum mihi vertatur in amaritudinem, quicquid mundo, carni, & sanguini fallaciter blandiatur.

Postremò, quia ad hoc consummasti opus tuum, nostræ scilicet redemptionis, vt nos simus in bono consummati, & inimici nostri omnes consumpti, rogo te Domine Iesu Christe, gratiam da mihi mandata tua perficiendi, in tuo seruitio nunquam languescendi, nunquam deficiendi, crucem onusq; assumptæ religionis per te mihi impositum vsque in fide feruenter portandi, & quotidie in tuis sanctissimis virtutibus proficiendi, ac omnia per gratiam tuam à me bene acta & passa ad tuam solius laudem consummandi, & consummata tibi, & per te Deo Patri offerendi, vt

tt 4 in hora

in hora mortis meæ possim dicere: Ecce Domine consummati & perfecti opus tuum, quod præcepisti mihi, ut facerem: venioq; nunc ad te dominum ac magistrum meum, patremq; desideratissimum, recipe me venientem ad te. Effice pijsime & amantissime Iesu, saluator & redemptor meus, ut à te tunc audire merear tuam illâ dulcissimam vocem: Veni amica mea, veni dilecta mea quia iam tuas disposui consummari penurias & præssuras. Veni mecum in regno meo cum sanctis Angelis epulari, iucundari, & commorari per infinita seculorum secula, Amen.

Actio gratiarum pro cunctis Christi sensuum pergravi in cruce dolore, pro flebili iudicio & amara morte eius.

CAPVT XX.

Christe Iesu, saluator & redemptor generis humani fidelissime & amantissime, dulcedo omnium iustorum, pœnitentium salus, electorum omnium amor & vita, en corde humili ac animo contrito commoneo te, & oculis diuinæ Maieſtatis tuæ nunc repræſento immensos illos & perhorribiles, quos in singulis tuis sensibus innocentissimis perpeſſus fuiſti dolores, dum tribus continuis horis absq; vlla vel ad oculi momentum, intercisione aut releuamine in immensis & incomprehensibilibus in cruce perduraſti doloribus, vndiq; singulatim singulis te inextimabiliter coangustantibus. Quanto tunc dolore visus tuus obſtupuit: quando & vnicæ matris compaſſionem, discipulorum deſolationem, amicorum infidelitatem, inimicorum obſtinatam crudelitatem, propriiq; corporis dilacerati miserandam intuebaris speciem: quando demum præ mortis horrore obtenebrati euerſiq; sunt oculi tui, ipsis carbūculis clarioreſ? Aures tuæ sanctissimæ, Iudeorum iniquorum insultationibus & improprijs queruloſis lamentantium vocibus sunt grauata. Odoratus tuus nobilissimus, ex fœtore iniectorum tibi phlegmatum, & putentium cadauerum in loco tuæ crucifixionis, odorem fœtidissimum spirauit. Gustus tuus suauissimus amaro fellis poculo fuit miserabiliter infectus, ut non solum exteriora tua membra pro nobis vehementer vndiq; afflicta doloribus replectur, sed & interiora tua cuncta amaritudine & intollerabili cruciatu torquerentur. Totum quoq; corpus tuum tactus nobilitate mollissimum, & præ naturalium optima dispositione, & nobilissima complexione delicatissimum, ac doloris perceptibilitate tenerimum, duris verberibus, durioribus, crassis & obtusis clauis & acerrimis flagellis est consumptum, confisum & dilaceratum. Insuper præter hos externos vehementissimos cruciatus, interius multipliciter & intensissime affligebaris ad mortem vsq; indefinenter, ob venarum tuarum rigorosam extensionem, neruorū rupturam, viscerum distensionem & dilacerationem, cordis & animæ tuæ multiplices tristitias atq; mortis angustias.

Porro, iam vndiq; cordis & corporis se ampliantibus angustijs ac cunctis deficientibus viribus (quibus etiam ante penè fueras totus exhaustus) cruore sancto largiter pro nobis effuso miserimus, cruento crucis ligno inhaerens aridus, squallidus, deformis ac veluti tenerimus ligni vermiculus & non homo, omni specie decorisq; priuatus, coepisti demum inter hæc ô Sampſon fortissime, & fons vitæ, qui omnia sustentas, omnia gubernas, omnia viuificas, flebili & acerbissima agonia ad mortem tendere: mœstissima matre tua, cæterisq; amicis expirationem & consuma-

summationem innocentissimæ vitæ & animæ tuæ tremantibus visceribus miserabiliter præstolantibus. O te dulcissima vita omnium viventium, quàm horribili pressura, tremendo luctamine & duello inter se mors & vita decertabant. O quam mortiferis insultibus, quam intensissimis cruciatibus, quam diris aculeis nobilissimum cor tuum, Diuinitatis tuæ gazophylacium, à diræ mortis iure concutiebatur, tundebatur, pulsabatur, donec illud tempus adueniret ab æterno dispositum, quo non coactè, sed tuapte voluntate (ve prædixisti) animam tuam poneres, & pro nobis mortis iuri vitam traderes. Tunc autem clamore valido (ad significandum inconfuetum moriendi, atq; manifestè voluntarium esse expirandi modum) te Patri commendans, dixisti: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* Et hoc dicto versus matrem mœrore tabescentem, quasi vitimum & tristissimum vale ei relinquendo atq; significando, inclinans caput amarissime lachrymantibus oculis, patefactè iam mundo misericordix tuæ sinu, tabescentibus visceribus, obrigentibus membris, rupto corde, in amarissimo cruciatu, in inuictissimo atq; fortissimo amore, voce magna clamans, eidem Patri æterno spiritum tuum tradidisti.

O quanta pœna, quanta acerbitas mortis huius, dum creator occiditur, vita moritur, Filius Dei immensus, immortalis, Deo Patri coræqualis, tremendæ dominus Maiestatis, dominus Sabaoth, pro peccatorum hominum sordibus necatur. O qualis illa fuit separatio, ô quam triste diuortium quis illic mœror & angustia, quis cruciatus & pressura fuit, cum anima illa excellentissima à dignissimo illo atq; sacratissimo corpore, in quo triginta tribus annis tam dulciter, pacifice, iucunde & sancte, haud secus quam duo amantes in lectulo vno, quieuerat, iam iamq; discedere cogeretur? Quam egrè se diuelli ab inuicem patiebantur, inter quæ nulla vnquã discordia, lis nulla, dissidium nullum, nec vlla fuerat suborta similtas? O quam grauis & ineffabilis illa crux erat, quando sanctissimum illud corpus, tam fidum amicū, tam pacificum patrem familias, tam piū deniq; cogebatur preceptorem & magistrum dimittere. Quanto itidem cum mœrore preclara ac nitida illa anima à tam fideli seruo auellabatur, qui ne vnquam quidem vel in modico spiritui rebellauit, nunquam eius dominium refugit, nunquam spiritui, recta ac sancta monenti, restitit: quicq; semper morigerum spiritui exhibuit famulatum. Idèd nusquam sibi pepercit, non frigus, non æstum, non famem, non sitim declinauit: quinimò labores & dolores innumerabiles: quam patientissime tollerauit, vt suo muneri faceret satis. O quam ingens, quam immensa fuit hæc suauissime Iesu tibi crux & afflictio, quã vehemens cruciatus & dolor, dum à sese diuellerentur anima illa sanctissima & sacratissimum tuum corpus, inter quæ tam mira semper concordia, tam stupenda dilectio, summum gaudium imperturbata pax, ac maxima fuit iucunditas?

*Pro sui reconciliatione, peccatorum remissione, Pro perfecta sui modificatione, simplici re-
hæq; intentione; deniq; pro felici & securâ morte, Precatio, XX.*

Quid tibi miserrimus, salus & spes animæ meæ Christe Iesu dilectissime digne retribuam, pro immensa & profundissima charitatis tuæ erga me ab yssò, quæ adèd fidelissime in finem vsq; me dilexisti, & neuiquam pro me dedignatus sis tam ignominiosissimâ simul & amarissimam subire mortem, quo à morte perpetua me redimeres, & regni tui cohæredem faceres? En laudo, exalto, benedico & infinities (si possibile foret, licet id nihil tamen adhuc esset) gratias tibi ago ex omni anima, vniuerso corde, totis viribus, & omni facultate mea, quod ex gratuita tua bonitate, crimina quæ soluere debui & non potui, tu innocentissime Domine exol-

uu

uist

uisti, expiasti & luisti. Sed benignissime & suauissime Domine Iesu Christe, cor meum tremore cohorrescit, omnia mea viscera atq; interiora pauore contremiscunt, dum considero profunditatem tuæ grauissimæ passionis, dum pariter certissime & clarissime percipio, scio & agnosco hæc tantarum harum, cum nulla in te sit inuenta iniquitas, causam fuisse passionum, meq; mortis huius occasionem dedisse. Ve, ve mihi itaq; ingrato peccatori, & iterum ve mihi miserissimo. Quid enim dicam, quid quaeso respondebo, vbi tunc abscondi poterò, quando istius à me districta exigetur ratio, quando pretiosus tuus sanguis meus de manibus seuerò examine exquiretur, quem toties indigne contempsi, tot tantisq; peccatis & turpitudinibus quasi interioribus pedibus proculcaui, reieci, & ignominia multiplici, quantum in me fuit affeci? Quo à furoris tui facie fugiam, nescio: quo me miserum abscondam aut conuertam, ignoro, nisi ad te Dominum Deum & patrem meum, meam vnicam misericordiam, spem & salutem.

Psal. 133.

Vnde reuertor ad te, cum omni humilitate ante oculos Diuinæ Maiestatis tuæ prostratus, atq; ex imo cordis mei aduersum me omnes meas innumerabiles & singulas confiteor iniustitias, scelera & ingratitude: quibus vnquam à prima qua peccare potui hora, in præsens vsq; momentū Diuinā tuā offendi bonitatem, atq; in talia te perduxi, innocentissime Iesu, tormenta, toto corde a morosum tuū cor efflagitas, vt virtutē tui pretiosi sanguinis atq; singularum tuarum passionum, digneris super miseram meam animā effundere, eamq; ab omni abluere & depurgare macula atq; genuino suo, quē amisit, decori & integritati restituere: tantam ex sacratissimis insuper tuis vulneribus animæ meæ insuere digneris gratiæ tuæ largitatem, qua in vnione tuæ tam diuine & voluntariæ mortis perfectē toti mūdo, mihi ipsi, omni priuato amori, cunctisq; prauis affectionibus funditus emori possim. Quod equidē ex intimo corde veniciter cupio, dicens tibi resignatissima voluntate, *Domine quid me vis facere? Non mea, sed tua voluntas fiat* amantissime Iesu. Item *In manus tuas commendo spiritum meum*. Vnde & corporis quoq; & animæ meæ vires omnes, totum deniq; me, quod sum, habeo, & possum, offero in laudē tuam, vt secundū optimum voluntatis tuæ beneplacitum regas me, possideas, ducas, & perducas in finem, in quem me creasti & denuo redemisti. Da igitur obsecro mihi, Deus liberalissimè, rectam in omnibus & simplicē intensionem, vt solam tuam voluntatem in cunctis requirana & intendam: nihil affectem, faciam, aut dimittam, nisi purè & simpliciter propter te, vt in te cuncta rectissimè dirigam: quatenus tu sis omnium factorum meorum, totiusq; vitæ meæ principium, intentio, medium, finis & consumatio.

Act. 9.
Matt. 26.
Lucæ 23.Thre. 5.
Psal. 79.
Psal. 135.

O mi amabilissime Domine, quando tandem hoc erit, vt mihi tu sis purè omnia in omnibus? Heu quam diu cæcus ero, vagus & aridus, piger & tumidus, nudus, miser & miserabilis? Conuerte ergo me, Domine, & conuertar totus ad te in mutatione dextræ excelsi, sicut torrens in austro, vt auxilio gratiæ tuæ deinceps tā pie, tam religiose, tamq; sancte in hoc, ad quem me vocasti, statu degam: quo extrema in necessitate cum à corpore anima mea separanda erit, pium & fidelem te defensorē ac adiutorem merear, ne aut magnitudine tentationum, aut acerbitate poenarum, aut hostium meorum terrore superer, vel in desperationis barathrum immergar: sed tua dulci presentia refectus, fugatis inimicis, peccatisq; cunctis deletis totus mundus hinc exiens, in manus tuas, ac in glorificata iam tua vulnera extremum meum spiritum exhalare, ac ad cœlestia tua perducere tabernacula merear, cum cœlestibus ciuibus, per tuam largissimam misericordiam sociandus, vbi sine fine te laudem & benedicam

medicam

medicam semper. Oro etiam te pijsime Iesu, vt mors tua amarissima sit defunctis omnibus requies, consolatio & vita sempiterna. Sanguis tuus preciofissimus misericordissime Iesu, in purgatorium descendat, & defunctorum omnium pœnas aut refrigeret aut extinguat penitus, Amen.

Actio gratiarum pro superexcellenti Dei erga nos amore, quo non modo tot tantaq; salutis nostre gratia assumere, facere, sustinere, ac demum in ignominiosissimam & acerbissimam mortem animam suam nobilissimam, tradere non refugit, verum etiam se mortuum totum pro nobis ardentissime impendit.

CAPVT XXI.

IESV benignissime, tu es solus amor, salus & consolatio mea. O amator hominum fidelissimus, creator & redemptor meus, lumen cordis mei, solatium spiritus, & medicina animæ meæ: Adoro te conciliator hominum, aduocate pijsime peccatorum, laborantium refrigerium, solamen oppressorum, merces iustorum omnium: Adoro te placabile & gratum sacrificium, hostiam pacificam, qui solo odoris tui suauitate, Patrem tuum in excelsis commorantem, benignissime inclinasti pariter & commonuisti, ad respiciendos nos in misericordia & miserationibus, vt reciperet nos in gratiam suam, faceretq; regni sui cohæredes. O misericordissime Iesu, en confiteor, laudo, exalto, benedico & glorifico immensam, inexhaustibilem & supereffluentem tuam erga nos misericordiam & charitatem; qua non satis erat Maiestatæ tuæ, esse te dominum, creatorem & protectorem nostrum; sed & redemptor, consodalis, frater, caro & sanguis noster fieri voluisti, & esse particeps infirmitatis, paupertatis, & mortalitatis nostræ, qui nullius prorsus indiges. Ad hæc triginta tribus annis pro salute nostra tam fidelissime laborasti, tam laboriosissime defudasti. Quoties misericordissime Iesu, itineribus es fatigatus? quoties in oratione pernotatus? quoties prædicando lassatus? Quoties æstu, frigore, siti & fame, paupertate, contemptu, contumelijs & iniurijs affectus? Demum etiam, quod maximum est, nobilissimam animam tuam pro nobis adhuc inimicis in mortem tradidisti turpissimam & amarissimam. Insuper tam stupendæ & amplissimæ dilectionis tuæ magnitudine non sufficiebat adhuc, tam eximia amoris insignia, tam immensa beneficia nobis vilissimis & ingratis contulisse (quod videlicet triginta tribus annis, nostra pro salute laboraueris) atq; tam multipliciter, dolorosissime & ignominiosissime pro peccatorum nostrorum plena ac iusta satisfactione passum esse: nisi etiam post mortem ignominiam illam maximam tibi voluisses irrogari, vt in pijsimum cor tuum amore vulneratum, diræ lanceæ mucronem, à quodam tunc crudelitate & superbia sæuiente milite, insigi velles & transaulneradum exponeres. Ast quare cor tuum superbenedictum tam horrenda voluisti perfossione patefieri, nisi vt infinitam dilectionis tuæ magnitudinem & quantum nos diligeres, & ex quanta charitate pro nobis cuncta illa agendo & patiando susceperas, monstrares? Dum nimirum dilaceratis propter nos & attritis cæteris membris omnibus, Patriq; in hostiam viuam, puram, placabilem pro nobis oblati, cum iam altius & amplius charitatem tuam nimiam monstrare non posses, cor tuum huius charitatis secretarium atq; gazophylatium consecrare, & expandere voluisti; vt vnde cætera, quæ propter nos feceras, processissent, quasi visibiliter cõspiceremus: cum nihil tibi reseruans cor tuum & omnia nobis cõmunicares, perinde plane ac si nobis (quorum vtiq; obstinati cordis duriã nouisti) ex alto proclamans, diceres: Attende ô homo, & vide, qualia &

quanta

quanta tua pro salute passus sim. Cum adhuc inimicus esses, reduxi te in gratiam apud Patrem meum. Cum tanquam ovis perdita oberrares, multo sudore & labore diu te quaesivi, & inuentum magno cum cruciatu meis humeris ad Patrem reduxi. Caput meum spinæ coronæ supposui, manus ac pedes clavis obieci: totum corpus patienter verberibus submisi, sanguinem meum ad extremam usque guttulam effudi, ex ardentissimo cordis mei erga te amore me totum ab intus & foris pro te atterendum & tormentis dilaniandum expendi. Denique in mortem dedi dilectam animam meam, & totum salutis tuæ & obedientiæ meæ opus fideliter, perfectissimeque consummaui. Nihil restat ultra faciendum: sed & nihil est in meis viribus, quod ultra tibi impertiar. Fortis fuit (sicuti vides) ut mors mea dilectio, ut te amore mihi coniungerem ac vnirem, & tamen te mihi subducis & diuideris à me? Si adhuc inter hæc, obdurate fili Adam, possit congelatum pectus tuum non liqueferi, non fortiter commoueri, non valide concuti & intime affici: accipe, in super post hæc omnia, & intellige intimum cordis mei, sanguinem super excellentis & superabundantis amoris inditium atque argumentum: & si quid est in me, quod ultra facere possem, aut si aliquid adhuc à me exigere posses, etiam paratissimus, ecce, sum, me mortuum quoque totum vobis ardentissime impendere. Quid ultra, responde mihi, à me petis? Edicito quippiam, quo te mollire, conuertere, & ad mei possim amorem pertrahere, & certe præstabo illud tibi.

Pro iugi in habitatione dulcissimi cordis & sacratissimorum vulnerum Iesu, pro perfecta sui vnione cum Deo, pro inextinguibili Dei amore, Precatio XXI.

Pro dilectionis tuæ magnitudine gratias tibi, etiam si possibile esset, licet adhuc exiguum esset, infinitas ago, & te Deum meum patrem & saluatorem adoro, laudo & benedico, quod omnibus quacunque afflictione, aut corporali aut spiritali oneratis, & ad te vocantem venire confugeretque volentibus, charitatis, misericordiationisque tuæ ostium aperuisti, vbi poenitentibus esset plenum remedium, tentaris refugium, infirmis auxilium, tristibus solatium, iustis refrigerium, & omnibus ad te aspirantibus iucundissimum, salutiferum, ac in hac vita desideratissimum habitaculum. Nec non de indicibili totius tui ipsius pro nobis tam vilissimis sarcinis expensione, omniumque virium tuarum exhaustione: pro abundantissima & largissima effusione benedictissimi sanguinis, omniumque humorum corporis tui consumptione, usque adeo ut nec minima sanguinis, in te gutta manserit, in sordium nostrarum ablutione non elargita, plus milies te adoro, laudo, & benedico. Nam quicquid viuens siue mortuus in te habuisti, totum pro nobis Patri in pretium nostræ salutis, & pios animarum usus expendisti & obtulisti: remanens ipse exiccatus & aridus veluti botrus in torculari expressus.

Per hanc super excellentem & amplissimam dilectionem tuam, obsecro te Iesu dulcissime, aperi mihi ostium cordis tui, ianuam vitæ, portam misericordię. Patefac mihi istum fontem gratiæ, & noli quæso me excludere ab illo cordis tui amore ad quem aditum omnibus te sitiensibus, te quaerentibus patefacere, sola dilectione mouente, voluisti, ut ibi in tutissimo asylo, quiete amœnissima, tabernaculo fideliæ, requie opulenta perpetuo columbina habitans puritate, columbina nidesicans simplicitate, ab omnibus exemptus sim insidiantium periculis, qui in hoc mari (cuius fluctibus heu miserum, hic nimis iactor) paulli & magni, quorum nec est nu-

merus

merus, circumueunt, querentes animam meam escam sibi, rugientes, vt leo ad prædam Conclude dulcissime Iesu omnes sensus, affectus, motusq; cordis mei, & totum hominem interiora intra sanctissima vulnera tua, nec vsquam extra te me patiaris euagari, sed in meditatione benedictæ passionis tuæ indelenter occupari: quia magis quam cunctis creaturis tuis id mihi necessarium scio, qui toties tamq; repetitis vicibus per diem, per sensus meos me extrouerto, & tibi intus in anima mea commoranti non intendo.

O charitas ardens & nunquam deficiens, vtinam illo igne quem misisti in terras & voluisti vehementer accendi, cor meum immundum spurcitiâq; plenû, ita quoq; eremes & comburas, vt nulla vnquam mundi consolatione vel desolatione tepescat, sed perpetuè tui amore languens, nullâ extra te consolationem recipiat: sed vt omnibus quæ citra te sunt perfectè mortuû & quasi insensibile, tibi vnica vita mea, perpetuo viuat. Vnde obsecro, attrahe illud per pretiosissimû vulnus benedicti lateris tui, ad amantissimum cordis tui arcanû, vt cor meû cordi tuo diuinissimo indissolubili dilectionis vinculo vniatur, in te absorbeatur & sepeliatur: quatenus eo in te perfectè absorpto, tu in me, & ego in te habitè & permancâ inseparabiliter in idipsum confoderati: vt sic omnia tua mea sint, & omnia meâ per plenissimam resignationè tua. Rogo ergo te dulcedo cordis mei, accipe illud, & da mihi cor tuum, aut certe cor secundûm cor tuum, aut transvulnera interiora cordis mei mucrone atq; iaculo validissimi amoris, acerbissimæq; passionis tuæ, quatenus ex hac salubri vulneratione perfectam consequatur sanitatem, quod hinc in omne æuum tibi vni consecratum, ita solus regas, custodias, possideas, sicut tuum fecisti in omni DEI Patris, semper beneplacito, vt tibi soli adhæream, nullum præter te amatorem admittam: sed tua largiente gratia, perpetuam fidelitatem, castissimam quoq; animæ & corporis puritatem cum omni humilitate tibi exhibeam, vt tibi soli dilecto suo cor meum semper sit peruium & apertum, sibi & mundo alienum, diabolo clausum, & contra quæcunq; tentamenta signo crucis & vexillo passionis tuæ vndiq; præmunitum. Et nunc quoq; eadem hæc vniversa & singula pro amicis meis specialibus viuis & defunctis suppliciter precor per cor tuum piissimum: his refrigerium & requiè sempiternam, illis præstes gratiam atq; misericordiam, & in optimo tuo beneplacito cunctos perficias, Amen.

Oratio gratiarum pro longa Christi post mortem suam in cruce penitentia, pro humili & laetitia eius de cruce depositione, itidem pro modestissima atq; honorifica eiusdem sepultura.

CAPVT XXII.

Zelâtissime ac fortissime zelotes honoris Diuinæ iustitiæ nostræq; salutis Christi Iesu, in æternum benedicte, & principium & finis omnium visibilium & invisibilium, mortis destructor vitæq; reparator, te cum tota cœlestium & terrestrium creaturarum vniuersitate, adoro, laudo, benedico, & gratias tibi ago, pro singulis & vniuersis, quæ hætenus tam stupendo modo agere & pati, ab initio vsq; in finem tam desideranter voluisti, tam fideliter quoq; consummasti. Singulariter autem pro longa illa crucipendentia tua vsq; ad vespèram, cum post mortem tuam, tres continuè horas pendebas in cruce nudus & liuidus, pallidus & deformatus: nec vitius volens de tua cruce descendere, nec mortuus, quo omnes inimici tui plenum haberent ex te gaudium, cum se viderent omnem suam in te compluisse voluntatem: hoc est, malitiam, liuorem & crudelitatem.

Matr. 27.
Mar. 1.
Luc. 25.
Ioan. 16.

2. Reg. 11.

At tandem matris tuæ cæterorumq; amicorum vehementissimæ & acerbissimæ compatiens tristitiæ, pio illorum erga te amoris, ac sollicitudini prouidisti, mittens duos misericordiæ viros ad deponendum & sepeliendum sacrosanctum corpus tuum. Pro qua pietate prouidentia, & compassione tua ex parte & affectu dulcissimæ matris tuæ Mariæ, benedico & præcordiales tibi gratias ago, amantissimæ & fidelissimæ Iesu. Sed & vos benedicti sis à Domino o viri misericordiarum, qui fecistis hanc misericordiam cum rege Christo Domino Deo vestro, vt eum honorifice traderetis sepultura, & fidelitatem quam ante viuenti exhibuistis amico, etiam nunc vberiori deuotione curastis exhibere defuncto.

Quanta verò cum deuotione & desiderio dulcissime Iesu, quamq; amanter pijsima & virginea mater tua, corpus tuum sacratissimum à cruce iam depositum, licet emortuum, tamq; inhumaniter conscissum, dilaniatum & vndiq; sacro tuo cruce tinctum & respersum, maternis suis est amplexa brachijs, suo appressit pectori, & in virgine suum collocavit gremium? O quam tota tunc tuam proruit in faciem, tametsi ita deformem ac mirè deturpatam, insatiabiliter eam exosculans. O quam tunc feruentes lachrymulæ per dulcissimam eius faciem ceu riui amoenissimi decurrerunt, alix alias anteuertere & quasi certatim sacrum corpus tuum lauare gestiunt. Sed & feruentissima amatrix & discipula tua Magdalena o quam deuote proculdubio ad pedes tuos corruit, apud quos tantam olim erat gratiam consecuta, denuo lachrymis suis eos abluens sacrisq; vulneribus innumera affigens oscula, eandem tibi defuncto, quam adhuc superstiti humanitatem exhibens & amorem? Rediére tunc Apostoli qui fugerant, & plorare tam suam infidelitatem cœpère mœstissime, quam tuam innocentissimam mortem. Deniq; omnes pariter amicos tuos, qui illic aderant vehemens occupauit dolor & compassio, suam ob desolationem, ac innocentem dilectissimi magistri sui mortem.

O quam tristes erupère in lachrymas, per corpus tuum, ex illorum oculis vbertim manentes? Quos gemitus, quæ suspiria cuncti edidere in cœlum? Et quid mirum? Quis enim illic vel Angelorum sibi temperare potuit à lachrymis, cum Regem & Dominum suum tam foeda, turpi, dolorosissima morte absumptum viderent: cum contra naturæ conditionem, Deum immortalem in humana natura mortem oppetiisse tam ignominiosam & amaram conspexissent? Cum verò singula quæq; membra ac vulnera cuncti diutius scrutati essent, & sedulo perlustrati, doloresq; singulorum membrorum expedientes ac trutinantes secum in cordibus suis, feruentissimis lachrymis ex ardore compassionis copiosissime fufis, sacrum corpus tuum non lauerunt modo, sed etiam vbertim irrigarunt. Veruntamen sicim suam flagrantissimam explere ad plerum non potuerunt, sed tantis lachrymis, tam immenso dolori finem imponere dies ad occasum declinior singulos vrgebat.

At o quam obnixè rogare, quam proculdubio suauibus ac prudentibus verbis delinire singuli compellabantur dulcissimam & dilectissimam matrem tuam virginem, antequam, licet non sine maximo dolore & tristitia, consentiret permitteretq; te filium suum sibi super omnia dilectam sepeliri, quandoquidem quæ nulla ratione à te auelli potuisset (nimirum cum amor eius erga te ardentissimus, ipsa quoq; morte fuerit fortior) nisi imminens & subita eam nox à te separasset. Quam igitur immenso cum dolore tam charum: tam pretiosum permittit thesaurum sibi subtrahi & sepeliri? At o quam deuote, quam afflicte lamentabile tuum prosequatur funus moerens & fletus amarissime, sacrum tuum tenendo caput, oculis fixis in facie

tuam,

tuam eam deniq; innumeris deosculando vicibus, suisq; lachrymis irrigado, donec ad sepulchrum, quo claudendus & recondendus torus, peruenisset: in quo viri illi misericordiarum Ioseph & Nicodemus, te aromatibus vinctum, & syndone munda inuolutum posuerunt propter festum Iudæorum, aduoluto ad ostium monumenti Ioan. 19. saxo ingenti.

*Pro gratitudine & fidelitate: pro strenua in bono suscepto proposito perseverantia. Pro sui iudem plena perfectaq; abnegatione & desiderio Christi vitam imitandi: in super pro digna preparatione, susceptione, & conseruatione corporis Christi: pro morte deniq; felici, Pre-
catio XXII.*

IN vnione longæ crucipendentæ tuæ, flebilisq; tui de cruce despositione, rogo te pijsime redemptor, per omnem bonitatem & amorē defici cordis tui, aufer à me odibilem in gratitudinem, ac omnem cordis mei duritiam: vt beneficia tua, scilicet creationis, redēptionis, misericordissimæ vocationis, protectionis, sustentationis, & cætera continuè summa cum gratitudine recolā, te indefinenter laudē & honorem, tibi cum castissimo cordis iubilo gratias agā & referam, te cum profundissima humilitate, filiali timore, summaq; reuerentia cōtinenter magnificem & adorem: vt voluntati tuæ perfectē, obediens tibi seruiā cum deuotissima strenuitate & alacritate, ac omnimoda me ipsius resignatione & abnegatione, fixus tecū perseuerans in cruce, quā primo in baptismo, deinde in sacro religionis voto sancte assumpsi, seu in alio quocunq; pio proposito, nō relinquens, nō ab ea descendens, nec ob hominum oblocutiones & ludibria, nec ob quodcumq; solatium vel mundi delectationem, neq; ob quamcumq; grauitatem & asperitatem crucis: sed fac pie Iesu indies me illi claus amoris, & timoris fixius affigi, alacrius cum ea post te in odorem vnqueatorum tuorum, id est, per vestigia tua currere, te feruentius amando, me ipsum perfectius sancte odiendo, & plenius abnegando, omnem consolationem aliam fastidiendo, hoc solum totis suspirijs desiderando, compati tibi, tecum despici, obiurgari, confundi, nihil æstimari.

O vtinam ardentissimum & insatiabile mihi imprimas desiderium, feruens & discretum studium vitæ tuæ sanctissimæ toto cordis & corporis vigore me cōformādi, cum propriæ nihilitatis & vilitatis cognitionis, quo proficiēdi studium cum humilitate semper in me crescat, & charitas tua indies intensior ignescat, quatenus sopitis semel & extinctis omnibus carnis cōcupiscentijs, deuitijsq; omnium inimicorum tentamentis, cum summa castitate cordis & corporis, cum perfecta simplicitate mentis, cum purissima deuotione spiritus, cum gratissima tibi humilitate, cumq; perfecto amore, tibi fidelissime, simplicissime obedientissimeq; seruiā & in æternū placeā, ac te cum augmento virtutū & gratiarū in diuinissimo Eucharistiæ Sacramento susceptū myrrha amaræ poenitentiae, & aloë cordialis & dolorosæ cōpansionis conditiā inuoluēdo te in linteo mundo, hoc est, in corde à peccatis & vitijs expurgato, sepeliāq; te in anima mea in æternum, iugiter te constringens brachijs amoris, tibi soli adhaerens, in vulneribus tuis totum me immergens & sepeliens: vt extra te nil sciā, nil cogitē, nil desiderē, sed te possidens, à te totus possidear & regar, iuxta omne desiderii & beneplacitū dulcissimi cordis tui, quo per omnipotentem gratiā tuam ita religiose & pie viuā, tam fideliter & perfectē tibi seruiā & obediā, tam ardentem & syncerem te & proximum meū diligam, vt nihil damnabile vel pur-
gabile

gabile habeam cum de hoc mundo transibo, sed in sanguine tuo lotus, preciosissima tua morte viuificatus, infinitis tuis meritis & diuinis virtutibus stipatus, nullas inimicorum meorum pertimescens insidias, cum gaudio ab Angelis tuis in regnum tuum perducere, & in conspectu tuo laetus praesentari, atque sine fine commorari tecum merear.

Singulas has, & vniuersas supplicationes & humiles petitiones meas, quas per fingulos vitae, passionis & mortis tuae articulos coram maiestate tua suppliciter effudi, offero tibi dulcissime Domine Iesu creator & redemptor meus, aduocatus & saluator meus, in vnione omnium sanctissimarum orationum tuarum, quas Deo Patri obtulisti, in terris pro nobis, obsecrans te per omnem amorem & misericordiam tuam erga nos, & per omnia quae assumpsisti, fecisti, pertulisti & promeruisti pro nobis, vt virtute omnium orationum tuarum, & efficacia omnium meritorum sanctissimae humanitatis tuae, indignas meas petitiones exaudias: nihilominus resignans me & omnia in gratissimam & benedictam voluntatem tuam, vt mecum agas in tempore, & aeternitate pro vt magis honorificum tibi fuerit & beneplacitum.

Ad te quoque o regina caeli, porta paradisi, Domina mundi, spes veniae, mater gratiae, regina misericordiae, o refugium peccatorum, aduocata pauperum, laus iustorum post Deum potentissima, sapientissima, benignissima ac gloriosissima effecta, virgo semper Maria, ego indignus peccator confugio, & coram te suppliciter & humiliter me prosterno, offeres tibi pariter, dulcissima mater mea, aduocata mea, fidelissima, cunctas has tepidas orationes meas, in vnione sanctissimarum orationum tuarum, quas obtulisti & offers Deo pro nobis: obsecrans te per charitatem infinitam, & omnem affectum diuinum, quo te Deus ab aeterno praeter omni creatura gratuito praedestinavit, purissimam creauit, sibi in matre speciali affectu elegit, a te omni gratia & virtute plena concipi, nasci, educari voluit, ac dulciter tecum conuersari dignatus est, filiali affectu tibi in omnibus fidelissime subiectus existens, sicut filius matri, qui erat gubernator caeli: & specialiter per illam fidelitatem & amorem, quem tibi exhibuit in mortis tuae hora, dum quasi proprii cruciatus oblitus & tuae desolationi ac mœrori compassus medullitus, custodem tibi ac filium, sui loco fideliter prouidit: Et insuper per affectum illius inestimabilis dignationis quo te in die iocundissimae assumptionis super omnes choros Angelorum & Sanctorum exaltauit, caeli terraeque dominam & reginam te constituit: per denique omnia viscera maternae misericordiae tuae erga nos, obsecro te, vt indignas has meas orationes tuis purissimis orationibus vnitas, filio tuo offeras & exaudiri procures, meque filio tuo, tuis interuenientibus meritis reconcilies, animam meam in pretioso eius sanguine perfecte mundes, suis ac tuis meritis & virtutibus exornes, ardentissima charitate me rapias & perficias, omnemque vitam meam in beneplacitum eius dirigas, & ad bonum finem perducas, quo (te auxiliante) transacto feliciter vitae meae cursu, ad conspectum benedictissimi filij tui ad te perducere, tecumque sine fine commorari merear, vbi incomprehensibilis illa lux oritur, quae nunquam occidit: vbi ineffabilis pax colitur, quam nulla turbatio interimit: vbi fontana illa omnis boni abyssus scaturit, quam nemo exhaurire sufficit: vbi diuina maiestas, aeterna requie omnia continet: vbi diuina veritas perenniter lucet: vbi diuina charitas aeternae consolationis dulcedine semper rorat: vbi beata Trinitas semper viuere & regnare Deus in substantia vnus, & in personis trinus, Pater scilicet & Filius & Spiritus sanctus, per infinita seculorum secula, Amen.

GLORI-

Ioan. 9.

**GLORIFICATIONES SEV GAVDIA SPECIA-
lia XV. Domini Iesu Christi, vna cum suis peccati-
onibus.**

*Iesu Christi anima sanctissima, vti post expirationem in cruce descendens ad limbum
sanctorum Patrum.*

GLORIFICATIO I.

Ave altitudo & gloria omnium Sanctorum, rex victoriosissima
Christe Iesu: Laudo, benedico & adoro te pro illo ineffabili gaudio,
quo cum diuinitatis potentia anima tua sanctissima, morte deu-
icta, ad inferos descendens, constrictis portis mortis, Diuina clari-
tatis iubar coruscus, limbum es ingressus, atque à diu te expectan-
tibus Patriarchis & Prophetis, ceterisque electis animabus Patrum
cateruatim tibi occurrentibus, postulata de offensis ventis, suppliciter adoratus,
cum laudum ineffabili iubilo es susceptus: illis cum lachrymis præ gaudio claman-
tibus: Aduenisti ò desiderabilis quem expectabimus in tenebris Aduenisti re-
demptor mundi, aduenisti, quem desiderantes quotidie expectabamus, eo quod
iam sua oracula & vaticinia per te cernerent gloriosè adimpleta.

Pro omnibus in purgatorio detentis, Precatio.

Descendant nunc misericordissime Iesu per hanc ineffabilem pietatem tuâ,
gratia & misericordia tua super animas famulorum famularumque tuarum,
parentum & propinquorum meorum, benefactorum & fratrum nostrorum,
recommendorum & omnium fidelium defunctorum: vt eas à pœnis, quas pro
peccatis suis merentur, eripias, & ad gaudia æterna perducas, Amen.

*Iesu Christi anima, vti triduo ante resurrectionem suam morata fuerit cum animabus
sanctis à limbo liberatis.*

GLORIFICATIO II.

Ave pulchritudo sanctorum Angelorum, & requies æterna omnium fidelium,
Iesu rex optime: Laudo, benedico & adoro te pro illo ineffabili gaudio, quo
illo optabili triduo cum patribus diuinitatis tue contemplatione (omni
miseria procul pulsa) iam beatificatis, in laudibus & hymnis ipsorum persistens,
gaudebas te omnes tribulationes, totius mortis pœnas vicisse, & tot homines tua
pretiosissima morte ab æterna damnatione liberales: sed multo magis de tanto &
sali privilegio à Deo Patre tibi donato exultabas, quod tu hos solus, & nemo alius
perficere potuisti.

Pro animæ puritate veri, gaudij infusione, Precatio.

O dator gaudij, & luctus subleuator dulcissime Iesu, per tuæ diuinitatis po-
tenciam, destrue in me omne quod tibi displicet, per tuæ claritatis virtutem,
purga & illumina animam meam à tenebris peccatorum & propter om-
nium sanctorum Patriarcharum, Prophetarum, aliorumque electorum tuorum
omnium merita, visita, resice & conforta me semper tua ineffabili suauitate, vt
omnes consolationes vanas & inutiles funditas à me rejiciam & contemnam, &
post hanc vitam ad illud ineffabile gaudium, quo sancti Patres à te redempti per-
ducti sunt, per tuam misericordissimam clementiam perueniam, Amen.

Iesu Christi anima, uti animas e lyngo ereptas in paradysum introduxerit.

GLORIFICATIO III.

AVe Sampson fortissimè moriens, & hostilem exercitum prosteruens, Iesu rex inuictissime: Laudo, benedico, & adoro te pro illo ineffabili gaudio, quod amici & electi tui in lyngo tecum habuerunt, quando per diuinitatis tuæ potentiam, alligato diabolo, eos ab inferis eduxisti, & ante eos cum laudis triumpho lætus & gloriosus præcedens, comitante & iubiliante Angelorum exercitu, ipsos in paradysum voluptatis introduxisti.

Aduersus quamuis prauam libertatem & consuetudinem, Precatio.

Iesu bone, descendat super me quæse miserum peccatorem misericordia tua, quæ confringat in me portas æres prauæ consuetudinis, astringat libertatem propriæ voluntatis, conuerat virtutem diabolicæ suggestionis, liberet me captiuum de carcere peccati, de barathro visiorum & tentationum, & colloce me in paradysum sempiternæ charitatis, Amen.

Iesus Christus uti suum corpus glorificauerit, & sua moestissima matri resurgens apparuerit.

GLORIFICATIO IV.

AVe mortis nubilo eclypsatus sol refulgens, Iesu rex gloriæ: Laudo, benedico & adoro te pro illo ineffabili gaudio, quo die tertio corpus tuum beatissimum immortalitatis gloria beatificatum, impasibile & gloriosum reassumens, de clauso prodiens tumulo, victor à mortuis resurrexisti, atque tuæ matri moestissimæ ardentissimis desiderijs te expectanti, immortalis & gloriosus apparrens, ipsam reuerenter salutatam, benignè consolans, indicibili gaudio lætificasti.

Pro vitiorum, propriæ voluntatis morte, ac triumpho de inimicis, augmentoq; charitatis ac donorum Spiritus sancti, Precatio.

Domine Iesu Christe pater clementissime, qui à morte resurgens, ministrum mortis superasti, omnesq; in Adam mortuos, ad vitam reparasti: fac me per virtutem tuæ benedictæ passionis, propriam voluntatem & omnes prauas affectiones, morus & passionis in me fortiter mortificare, tentationes omnes superare, de omnibus inimicis meis triumphare, vt tam intensa, tamq; indissolubili tibi adhæream charitate, vt nullatenus gratiæ tuæ vitam amittere aut perdere valeam. Supplico etiam tibi, dulcissime Iesu, vt amore illius gaudij, quod benedicta mater tua habuit, quando te vidit & ei apparuisti in sanctissima nocte Paschæ, & per illud gaudium quod habuit, quando te vidit glorificatum per diuinitatis claritatem, illumines & confirmes atque confortes cor meum septem donis Spiritus sancti, vt tuam voluntatem adimplere valeam omnibus diebus vitæ meæ, Amen.

Iesus Christus uti glorificationem diuinæ claritatis acceperit à Patre in sua humanitate, & pro omnibus suis membris electis.

GLORIFICATIO V.

AVe claritas & puritas Angelorum, pulchritudo & amoenitas omnium beatorum, Iesu Christe, rex bone: Laudo, benedico, & adoro te pro illo ineffabili gaudio quod habuisti, quando tua beatissima humanitas in resurrectione glorificationem diuinæ clarificationis suscepit à Patre, & in se omnibus electis glorificationem æternam in sua diuinitate tribuit.

Pro

Pro clarificatione anime post exitum huius vite, Precatio.

O Amantissime Iesu Christe, Dei & hominum mediator, rogo te per ineffabile gaudium tuæ glorificationis, vt animam meam in hac vita purgare digneris ab omnibus maculis & tenebris peccatorum, vt ad illam securus perueniam claritatem, statim post exitum anime meæ de corpore, quam mihi incomparabili pretio nobilissimi sanguinis tui & pretiosissima morte tua comparasti, Amen.

Iesus Christus vt omnium membrorum suorum glorificationis inestimabilem claritatem accepit à Patre.

GLORIFICATIO VI.

A Vegloria, honor, laus, & felicitas Sanctorum Angelorum, & gaudium æternum omnium Sanctorum, Iesu Christe rex gloriæ: Laudo, benedico, adoro, magnifico, & glorifico te, pro illo singulari gaudio, quod habuisti, quando charitas inæstimabilis, quæ te in mundum de sinu Patris tui deposuit, & omnibus miserijs, poenis & infirmitatibus, absque peccato, te subiacere fecit, nunc in gloriosa resurrectione tua, te & omnia membra tua, sicut in passione in tolerabili dolore repleuerat, incomparabili gaudio, honore & decore repleuit.

Pro lumine gratis, perfectione, diuina voluntatis, Precatio.

O Iesu amabilissime, per illud gaudium tuum rogo te, da mihi lumen gratiæ tuæ ad cognoscendum, & auxilium virtutis tuæ ad perficiendum in omnibus beneplacitum sanctissimæ voluntatis tuæ, vt sciam & feruentissime perficiam quicquid sit acceptum coram te omni tempore, ne vnquam negligam vel omittam, quod velis per me fieri, nec vnquam faciam, quod velis omitti, Amen.

Iesus Christus vt electorum animos misericordia repletos, sua resurrectione, crebris, apparitionibus, gaudio consolationeque, affecerit.

GLORIFICATIO VII.

A Ve conuiuium plenissimum, pax dulcissima, solamen & consolatio omnium pie merentium, Iesu dulcissime: te laudo, adoro, magnifico, glorifico & benedico tibi pro illo ineffabili gaudio, quo ipso gloriosissimæ tuæ resurrectionis die, tuos electos pro te vehementer consternatos, lætificasti, ipsis apparens multis vicibus, dulciterque salutans, & pacem afferens: item cum illis conuiuans, & in fide exhortans corroborasti, & exinde per quadraginta dies crebris apparitionibus te eis manifestans, per multa argumenta instruens, scripturasque edisserens in fide plenè eorum animos consumasti.

Pro sui plena abnegatione, perfecta, obedientia, ac pectoris pace, Precatio.

D Ulcissime Iesu, bone Domine, per tuas apparitiones gaudiosas & colloquia suauissima, per gratissimam & iucundissimam moram quadraginta dierum, quam cum discipulis peregrasti, donec in fide fierent perfecti, inflamma quæso cor meum igne perfectæ charitatis, vt promptissima & hilari voluntate meipsum ex toto abnegem & relinquam, tuamque voluntatem in omnibus perfectissime adimpleam: vt tibi sic in corde meo delectabile conuiuium perfectissimæ obedientiæ exhibeam: & non solum credendo & confitendo, sed iuxta omne beneplacitum tuum viuendo, & tibi seruiendo, resurrectionis tuæ testis fiam, vti veram pacem pectoris in presenti, & æternitatis in futuro, te misericorditer donante, impetrare valeam, Amen.

Iesus Christus vti ascensus in caelum, discipulis apparuit, cum eis comederit, eosque docuerit, ac in vniuersum predicaturos miserit.

GLORIFICATIO VIII.

A Ve fauus mellissimus, cibus, refectio, atque delectatio omnium beatorum spirituum Iesu Christe rex altissime. Laudo, benedico & adoro te pro illo ineffabili gaudio, quo à resurrectione tua die quadagesimo visione beatifica discipulos lætificasti, cum in monte Sion congregatis, iam ad Patrem ascensus, apparuisti, atque cum eis dulciter & familiariter conuiuans, in crudelitatem & duritiam cordis eorum exprobrasti, dulci etiam, alloquio ipsos confortans & in vniuersum Orbem eos mittens, officium prædicandi in iunxisti eisdem.

Pro sui, omniumque rerum contempione, propriæque imperfectionis cognitione, Precatio.

O Dulcissime & amantissime Iesu Christe, per illud ineffabile gaudium rogo te, da mihi misero peccatori omnia terrena desideria calcare, & funditus in me per gratiam tuam extirpare, me ipsum & vniuersum mundum pro tui amore contemnere, vt, te ducente & miserante, ad perfectionem quandoque perfectæ & intensissimæ charitatis merear peruenire. Illumina etiam me perfectæ ad veram cognitionem propriæ vilitatis, impossibilitatis & nihilitatis. Fac me propriam cordis mei duritiam, ingratitude, peruersitatem, negligentiam & infinitas defectiones meas continuè dolendo pensare, & cum interna inreparatione & contritione semper emendationem proponere, & propositum renouare, vt semper in profunda & perfecta, tibi gratissima humilitate persistam, indeficienti & insatiabili studio tibi placere satagam, & tamen propriæ infirmitatis conscius, de propria virtute penitus desperans, in sola, tua miseratione contentem, Amen.

Iesus Christus vti in monte Oliueti sui electis apparuit, benedixit ac valedixit, eosque ad sus carnentibus, conscendit.

GLORIFICATIO IX.

A Verax gloriæ, Domine virtutum, omnipotens triumphator Iesu Christe Adoro, benedico & laudo te pro illo ineffabili gaudio, quo discipulis de Hierusalem in montem Oliueti ex tuo imperio egressis, apparuisti, & iam cum illa sanctissima electorum tuorum comitiua ad Patrem ascensus, matris tibi dilectissimæ, mundi dominæ & Cœli reginæ, atque sanctissimis illis Ecclesiæ tuæ principibus Apostolis vltima benedictione valedicens, in oculis omnium affectuosissime intuentiam, propria virtute es eleuatus & currētibus tibi cum cœli ciuibus, totum cum laudis iubilo prosequētibz, super omnes Cœlos ascendens, ad consessum Patris dextræ es collocatus, & totam cœlestem Hierusalem noua lætitia & festiuitate lætificasti.

Pro animæ viuam, sensuumque, ac spiritus reformatione & inuersione in Deum, Precatio.

Iesu amabilissime & dulcissime, da mihi per gratiam tuam ingiter implere, quod per propriam infirmitatem non valeo cogitare, vt scilicet totum me, animam, spiritum, vires, sensus & omnes passiones meas post te trahas, vti omnia quæ mundi sunt oblitus, totus tibi in hæream, ardentissimis desiderijs te inquire, inde seclis suspirijs post te alacriter curram, nulli vnquam placere appetam, quam tibi

sibi soli, cui me totum debeo, quatenus anima mea possit huius calamitosæ vitæ æsummas sempiterno gaudio tecum in æterna beatitudine refici & exultare mereatur, Amen.

Iesus Christus vii suam glorificationem humanitatem omnesq; electas animas ex limbo liberatas Patri æterni conspectus gaudissime representavit.

GLORIFICATIO X.

Ave gloriosissime Rex regum, & Dominus dominantium, Christe Iesu: Adoro, benedico & laudo te pro illo ineffabili gaudio, quod sanctissima anima tua habuit, quando te in pignus & pretium redemptionis æternæ cum copiosa animarum multitudine ex inferno per te liberata una, tecum ascendentiura, & inestimabili gaudio iubilantium, Deo Patri presentasti.

Pro anime post hanc vitam perfectæ glorificatione, Precatio.

Tesu benignissime, Dei & hominum mediator, per illud suavissimum gaudium rogo te, vt in hora mortis meæ, sis animæ meæ pignus & pretium, persolvens omne debitum meum, placandusq; mihi Deum patrem & iudicem æquissimum, perducas animam meam ante conspectum ipsius placidissimum, repellens quosq; à me omnes insidiantes mihi, atque querentes animam meam perdere, Amen.

Iesu Christo vii à Patre celesti data sui omnium potestati in celo & in terra.

GLORIFICATIO XI.

Ave fons omnis gratiæ, & thesaurus beatitudinis æternæ Iesu elementissimus Adoro, benedico & laudo te pro illo ineffabili gaudio quod habuisti quando à Deo Patre tibi data est omnis potestas in celo, & in terra, remunerandi, ditandi & honorandi secundum liberalitatis tuæ magnificentiam omnes commilitones & amicos tuos, quos tam glorioso triumpho de tyrannica potestate liberaisti.

Pro vita Iesu perfectæ imitatione, virtutumq; & meritorum ipsius participatione, Precatio XI.

O Iesu suavissime, per illud gaudium suavissimum rogo te, fac me participi omnium laborum & operum sanctissime vitæ, passionis & mortis tuæ. Trahe me post te, vt libenter te sequar & per viam despectionis & tribulationis desideranter gradiar, quatenus tua gratia me confortante, & ducete, fidelissimus vitæ tuæ, humillimus & feruentissimus imitator inueniar in patientissima tribulationum sufferentia, deuotissimamq; virtutum imitatione, Amen.

Iesus Christus vii plenum ius & dominium super cyclos suos suscepit à Patre electos & amicos.

GLORIFICATIO XII.

Ave fons & origo, inchoatio & consummatio omnium honorum, mellisus mi Iesu Christe: Adoro, laudo & benedico te pro illo inestimabili gaudio, quod habuisti, quando Deus Pater donauit tibi omnes amicos tuos in æterna hæreditate possidendos: quando impleta fuit illa benignissima petitio & voluntas tua, qua dixisti: *Volo Pater, vt sint vnum sicut & nos vnum sumus vt vbi ego sum, illic sit & minister meus: hoc est, vt omne gaudium & omne bonum quod tu ipse & ego sumus, ipsorum sit finis sine.*

Pro adnumeratione consortioꝝ omnium amicorum Dei, Precatio.

O Iesu dulcissime, per illud suauissimum gaudium tuum te rogo, vt abyssus infinitæ misericordiæ tuæ, vsque ad me nouissimam creaturam tuam, viliissimum & ingratisimum peccatorem descendat, quo etiam me inter electos tuos connumerare, ipsorumq; consortio dignum facere digneris, vt vna cum eis habeam te summum & felicissimum bonam, & interminabile gaudium, nunc hic per gratiam, & in patria iugiter per gloriam, Amen.

Iesus Christus vti suis electis discipulis Spiritum sanctum transfuserit.

GLORIFICATIO XIII.

A Ve firmitatem & constantia omnium electorum, Iesu rex fortissime: Adoro, laudo & benedico te pro illo indicibili discipulorum tuorum gaudio, quo ipsos in ciuitatem regressos & congregatos, Patris & tuum promissum expectantes, latificasti, dum Spiritu sancto in ignis specie, repentino sonitu descendente, & super singulos eorum sedente, ipsos virtute ex alto induens, roborasti, quatenus in fide confirmati, mysterium fidei & crucis trophæum, timore abiecto, prædicantes, per totum mundum veherent, & per coruscantia miracula fidem verbis darent.

Pro gratia, illuminationeꝝ, Spiritus sancti, Precatio.

O Iesu bone & dulcissime, ne dere linquas me orphanum, sed mitte promissum Patris tui in me Spiritum veritatis, vt mecum sit & mecum laboret, qui doceat me quod coram te acceptum sit omni tempore, qui charitatis, pacis & concordie vinculo corda nostra astringat, vitia expurget, virtutibus & lumine tuæ cognitionis illuſtret, Amen.

*Iesus Christus vti matrem suam sacratissimam visitauerit, assumpserit, & supra eun-
dos Angelorum choros exaltauerit.*

GLORIFICATIO XIV.

A Ve flos & fructus matris virginis Iesu Christe, omnium beatorum altitudo, merces & gloria: Adoro, benedico & laudo te pro illo maximo gaudio quod habuisti, quando discipulis de incarnatione tua, iam plenius instructis, & fundamentis Ecclesie erectis, dulcissimæ matri tuæ, absentis filij desiderio ardenti, & amore nimio languenti, completa eius peregrinatione & ex hac miseriarum valle iam migraturæ, rotus festiuus & gloriosus, vna cum vniuersa cœlestium frequentia occurristi, ipsamq; amoris amplexibus suscepisti, cœlestibus melodijs deductam, supra cunctos cœli ciuium ordines sublimasti, & ad dexteram tuam in cœlesti throno collocasti.

Pro Dei gratia, per eius matrem in hac vita augmento, & post eam cum eadem Dei matre glorificatione, Precatio.

O Iesu amabilissime, dator gaudij, largitor solatij, luctus releuator, meroris effugator, qui beatissimam virginem Mariam matrem tuam diuinæ Maiestatis speculum, Angelorum solatium, tuæ bonitatis imaginem, nostræ salutis originem, multiplici gaudio in terris & in cœlis beatificasti, concede mihi pauperi, vt qui ad eam, quasi ad fontem gaudij, in doloribus & angustijs meis fiducialiter recurrere præsumo, ipsius intercessione perpetuo tuam mercedem habere

gra.

gratiam, & post hanc vitam, propter eiu sdem dilectissimæ virginis & gloriosissimæ matris tuæ merita, ad felicissimam illam (qua tecum nunc assumpta gaudet in caelis) statim post mortem perueniam lætitiā, Amen.

Iesus Christus vti in Maiestate ad vniuersale su iudicium venturus, & vnicuique prout meruit, gaudia vel tormenta redditurus.

GLORIFICATIO XV.

A Ve retributio omnium Sanctorum, merces magna nimis, requies & corona omnium electorum, Domine Iesu Christe: Adoro te in fine mundi venturum iudicem viuorum & mortuorum, & vnicuique secundum sua merita gaudiorum præmia, aut tormentorum supplicia redditurum. Tibi igitur laus, honor, virtus, & gloria in regno Patris tui.

Confessio: diuina excellentia propria, humana malitia accusatio, & ad iudicium præparatio.

O Iesu amabilissime, confiteor gloriam summæ potestatis tuæ, confiteor veritatem summæ sapientiæ tuæ, confiteor gratiam summæ benignitatis tuæ: Confiteor etiam me reum omnium peccatorum meorum, quia te creatorem meum contempsi, quia te Dominum summæ Maiestatis corde, ore, opere & consensu offendere non timui, in lumine veritatis tuæ non ambulavi, tibi factori meo ingratus semper existi, tibi Patri summæ bonitatis non obediui. Sed quia maior est tua bonitas, quam mea iniquitas, obsecro te per ineffabilem misericordiam tuam, ne peccata mea referres iudicio tuo, neque intres in iudicium cum condemnabilissimo seruo tuo: sed da mihi gratiam contritionis & veræ poenitentiae, emendationem totius vitæ meæ secundum omne beneplacitum tuum, compunctionem cordis, lachrymas humilitatis, & perfectionem intensissimæ & feruentissimæ charitatis, vt sic per veram & puram confessionem, per deuotam & perfectâ tuæ voluntatis obedientiam in hac vita, per tuæ sanctissimæ & innocentissimæ passionis, per gloriosissimæ matris tuæ purissimæ virginis Mariæ & omnium electorum tuorum merita, à peccatis omnibus merear expurgari, tibiq; ex toto corde reconciliari: vt sic plenè tibi reconciliatus ac Sacramentis tuis munitus, non ad iudicium de hoc mundo egrediar, sed beato sine requiescens, statim à te sempiternam benedictionem & felicissimam Sanctorum omnium societatem suscipere merear, impetrantibus mihi sacrosanctis tuis quinque vulneribus, quæ in gloriosissimo corpore tuo ad consolationem electorum, & damnationem reproborum refernasti, qui cum Patre & Spiritu sancto viuis & regnas per infinita secula Deus sublimis & gloriosus, ab omnibus creaturis venerandu. & adorandus, Amen.

Libri Meditationum

FINIS.

XX 4 IN

358

IN D. IOAN. IVSTI, LANSPERGII,
Carthusiani, Threnos ad Christia-
num Piumque Lectorem, Præfatiuncula.

Acidissimum ac tutissimum ad veras capiendas virtutes virtutumque omnium perfectionem iter esse Dominice passionis sedulam commemorationem non ignorans vir piissimus Ioannes Lanspergii, multa & varia de eadem Salvatoris passione nunquam oblivioni tradenda conscripsit; ut non sua modo, sed etiam aliorum salutem ac utilitatem consulere. Inter qua extant Threni illius, quibus mira pietate Christi patientis immanissimas cruciatum, penarumque eius modum, atrocitatem & acerbissimam, simulque virginis marie filio medullitus compatientis angorem ineffabilem prosequitur, adeo ut vel saxa possint pectus emolliiri ad condolendum. Interim etiam haud obscure ob oculos nobis reducit peccatorum nostrorum immanitatem, propter quam abolenda & expianda tam diras laere penas oportuit Dominum maiestatis. Denique pia verborum suavitate ac blanditate optimas quasiam subministrat formulas veniam precandi & gratiam, nos ipsos humiliandi & emendandi, ac virtutes præclarissimas Domini Iesu & virginis Mariae, qua in passione Christi maxime resurgunt, studiosè imitandi, nosque totos per ardentissimum amorem in ipsum transformandi, eiusque uniuersis. Itaque in his diligenter his exercitiis aueris optime lector, non sine magno profectus tui emolumento id feceris. Dum adhuc benignitas Dei te longanimiter expectat, dum adhuc gratia tempus ardet, da operam ut Christi gratiam tibi concilies, ut eius benignitate non perulanser abutaris, ut faciunt qui eius se passione liberatos perperam iactant, & tamen eius tanta charitati ingratisimos se præbent, impie viuendo; sed ea potius in tuam salutem recta utaris. Non poteris autem facilius & copiosius eius tibi gratiam accommodare & adipisci, quam si mente deuota crebro pertractes, quanta feceris & perpeffus sit tui causa, idque non eo dumtaxat nomine, ut tu diabolica tyrannide absolutu captiuitate felix sis & beatus, ac hæc reuerti illius aterni & immobilis, quod possidebunt, qui se dignos præstatorum: sed etiam ut ipsius vestigia sceleris & ex eius vita exemplis distas quemadmodum te oporteat viuere. Quod etsi graue est & permolestum veteri homini vitij assueti, tamen paulatim magis magisque dulcescet, si oculos mentis subinde reuuleris ad Christum patientem, aspexerisque, quantum se abiecerit illi maiestas, ut tu non dubites illius amore minima aggredi, qui tua gratia maxima pertulit. Minima enim uenera censenda sunt, qua quisque possit mortaliu vel facere, vel perpeti, si cum Christi actionibus vel perpeffionibus comparentur. Disce ergo & consuesce Christum pro te patientem contueri, disce etiam matrem virginem qua nihil est in creaturis præstantius, una cum filio summe afflictam licet in tenuissimi quidem peccati maculam unquam contraxerit, pia mentis corpore conspici, ut horum conside-

ratione

ratione tuas omnes molestias nedum moderate sufferere, sed etiam cōtemnere que. u. Non enim debet graue videri, si hominem nocentem & multis culpis obnoxium laboribus ac doloribus vexari contingat, quando illi atrocissime in hac vita passi sunt, qui summa fuere pradii innocentia. Quorum amore libenter sanè pijs omnes vanis & noxijs seculi oblectamentis debebunt nuntium remittere, & ad ferenda aduersa sese preparare, ne si hic velint esse vanitatibus dediti, postea indigni habeantur qui cum illis regnent in caelis. Nihil illi vnquam in hac vita prosperum, nihil sensibus iucundum admittere voluerunt, licet essent omni honore & felicitate dignissimi. Sic ergo vita illorum imitator sedulus & sincerus, qui cupit optata cū illis perfuui beatitudine. Contemnantur fallacia marcescentis mundi gaudia, & ad luctum salutarem animus componatur, libeat magis cum Christo & eius matre sanctissima affligi & pati in hoc seculo, quā cum impijs vana leuita & prosperitate dissolui. Erimus olim tanto beatiores, quanto ob Christi amorem in hac vita minus noxia delectationis admiserimus. Vale optime lector, operamq; nostram ac sumptus, quos in aditione opusculorum nostri Ioannis Lanspergij, aliquot iam annis insumpsimus, graues atque molestos, ob solius Dei honorem, animarum salutem, Christianaq; fidei promotionem, aq; boniq; consule, nostramq; Colonensem Carthusiam, vnde haecce, uti & pæne innumera alia pietatis exercitia prodierunt, fauore prosequere.

D. IOAN. IVSTI, LANSPERGII,
Carthusiani, Threnorum de Domini
 Iesu Christi, pijsimæ mœstissimæque matris virginis Mariae
 compassionem & planctu, Liber.

Actio gratiarum pro matre, quo cor beate semper virginis Mariae afficiebatur, quando filius eius ipsi passionem suam reuelans, eidem valedixit.

THRENOS I.

Amantissima sanctissimaq; virgo Maria, nobilissima Domina mea, dignissima & electissima Dei genitrix: vtinam exurgant nunc in laudem, amorem & compassionem tui omnes vires cordis & corporis mei, pro amarissima & dolorosissima innocentissimi cordis & animæ tuæ compassionem & afflictione, quas in dulcissimi filij tui passione sustinuiſti: Primò, quando instante passionis suæ tempore, à te, mei gratia recessurus, ignominiosissimæ ac amarissimæ passionis & martyrij sui transitum, feriemq; tibi reuelans, verbis consolatorijs tibi dulciter valedixit.

Heu quis tunc mœror, quis dolor & angustia inuasit te dulcissima Domina & mater mea virgo Maria, cum vnicum solacium & omne cordis tui oblectamentum, ob tam nefandissimum me peccatorem, derelinquere cogebaris. Heu in quantis te lamentis & lachrymis, stens ipse (vt reor) dimisit. Quis dubitare possit gladium doloris deuotissimum & pijsimum cor tuum continuè transfueruisse, dum tota

yy illa

illa die incessanter & dolorosè ruminares, vti dilectissimus filius tuus, quem mē-
 fibus nouem tuo gestāras sub pectore, contumelijs varijs & iniurijs afficiendum,
 doloribus & angustijs multiplicibus submergendus, amarissima & turpissima
 morte occidendus esset? Nihil est ambiguum, quin si non diuina fuisses bonitate
 seruata, roborataq; cor tuum dulcissimum & amantissimum præ dolore dirup-
 tum fuisset: quandoquidem plena eius Spiritu sancto, ex cuius inspiratione & illu-
 minatione perfectius intellexisti, quicquid Prophetarum eloquia de filij tui pas-
 sione prædixerāt, quàm ipsi Prophetæ, qui ex eodem Spiritu verba ore tenēs pro-
 tulerunt: nihilominus, ex filij tui nar. atione accepisti passionis mortisq; sue seriē
 & dilucidam cognitionem. Veruntamen, vti Christus filius tuus vltro se Patri ob-
 tulit hostiam viuam pro salute mea, cunctorumq; mortalium, ita & tu virgo bea-
 tissima, dulcissimāq; mater mea Maria, filium tuum obtulisti pro mea ac totius
 humani generis salute, gratius tibi reputans magis tuo destitui solatio quā meam
 cunctorumq; hominum impedire salutem. Attamen flagrantissimus tuus erga
 Christum amor, præ vehemētia & ardore nimio se intus cohibere nequibat (quan-
 tumuis diuinæ conformis esses voluntati ad carendum filio tuo) sed vt intus cor
 tuum virgineum exulsit, consumpsit, liquefecit: ita foras feruentes indefinentesq;
 vbertim exculsit lachrymas, viuudum tuum colorem obfuscauit, atque innume-
 ra, eademq; altissima incontinenter extorsit suspiria, rapiens & abstrahens te to-
 tam in dilectum filium, transformansq; te in passionem eius, quam corde incessan-
 ter reuoluisti. Pro hoc mœrore te benedico milliesq; saluto, dulcissima Domina
 & mater pijsima virgo Maria, Amen.

*Pro gratia & amicitia beatae semper virginis Mariae, itidem pro continua sua defensione,
 directione & auxilio, pro secura denique morte, Precatio I.*

AD pedes tuæ sanctitatis ô benedictissima Dei genitrix virgo Maria, supplex
 veniam peto, quod meæ salutis causâ compelleris amittere vnicum dile-
 ctumq; tuum filium. Ego, ego inquam pessimus peccator, causa sum acerbis-
 simi huius tui doloris & angustiae, huius tristissimæ separationis & amissionis fi-
 lij tui. Ob peccata siquidem mea vadit filius tuus in mortem. In eius igitur locum
 rursus nunc me vilissimum peccatorem tibi offero. Sed licet ô dulcissima & pijsi-
 ma mater, nefandissimus & corruptissimus per omnia sim peccator, nec dignus
 vocari filio tuo, licet esse cupiam, tamen in me quæso honora prætiouissimum
 sanguinem filij tui, & per misericordiam virginis cordis tui, ex nequissimo seruo,
 me fidelem effice filium talem, qualem secundum placidissimam purissimi cordis
 tui voluntatem me esse desideras.

Rogo ergo te iterum atque iterum dulcissima Maria, pijsima mater, suscipias
 me in tui amorem, in gratiam, in custodiam tuam. Esto mihi mater & Domi-
 na: Protegas & liberares me ab omni peccato: Custodias, regas, teneas, possideas, atq;
 castissimo tui amore me vulneres. Et vt totum quod peto dicam, perficias me se-
 cundum virginis cordis tui beneplacitum, vt tibi ac filio tuo placentissimus & iu-
 giter fidelissimus inuentar.

Adesto etiam ô virgo sanctissima, & esto misero mihi peccatori in mortis ho-
 ra pijsima auxiliatrix, aduersus omnes nequitas & insidias diabolicæ fraudis, ne
 te aut filium tuum amittam, sed æternaliter tecum inter filios tuos permaneam,
 & in te & filio tuo perenniter gaudeam, Amen.

Acti

Actio gratiarum pro maestitia, qua cor virginum B. Mariae correptum fuit, dum in spiritu cognouit, & postea ex reuelatione discipulorum accepit, ac sibi a filio antea praedictum fuit, ipsum ad mortem vsque contristari, sanguinemq; sudare sudorem.

THRENOS II.

Benedicta in aeternum & ultra, o gloriosa Dei genitrix, benignissima Domina, semper virgo, Maria, represento nunc in conspectu tuo virgineo acerbissimum illum dolorem & tristitiam, qua cor tuum maternum cocussum fuit, Luc. 17. dum in spiritu cognouisti, uti & antea praedulcissimus filius tuus proculdubio tibi Matth. 26. quoque praedixerat, ipsum, coena cum discipulis habita, & hymno dicto, eundo ad montem Oliueti, incipere contristari & inuestum esse, pauere etiam & tædere, ac ex interni doloris & angustiae uehementia, extrinsecus membris omnibus miserabiliter contremiscere, nimirum ob grauiam multipliciq; peccata nostra, ob obstinatam malitiam, ob ingentem ingratitude & fidelitatem nostram, quodq; in tam multis perituram prauiderat passionem tuam. Quoniam uero ex nimia nostri dilectione, bonitate sua in se cuncta mundi peccata expianda receperat: quae omnia per diuinam sapientiam suam clare perspiciens, simulq; contemptum & iniuriam, quae per haec caelesti Patri suo irrogarentur aspiciens, tantum pro illis ulterò sibi pro nobis, assumpsit dolorem & moerorem, quantum, salua uita naturali ferre potuit, ac si ipse ea perpetrasset, quantumq; iustitia exigere uidebatur: immò qui totius mundi peccatis etiam praeponderabant.

Enimuerò non solum vires sui corporis omnes excedebant, sed etiam interiores animae absumebant medullas, eamq; ad mortem vsque angebant. Quos mortis angores, secretis imis, fidissimis, maximèq; dilectis illis amicis suis (& per ipsos Matth. 26. omnibus nobis, maximam suam erga nos nimirum charitatem insinuare uolens & Matth. 17. misericordiam) quos duntaxat in hortum secum assumpsit confitebatur, Petro inquam Iacobo & Ioanni, ut quibus gloriam Diuinitatis suae in transfiguratione ostenderat, etiam doloris sui in passione acerbiter demonstraret, dicens: *Tristis est anima mea vsque ad mortem.* Matth. 14.

En benedicta Deipara uirgo, dulcissima mater & Domina nostra, uicè dilecti filij tui erga nos uilissimos peccatos, scelestos & immorigeros prauaricatores tam immensum, & supereminentem amorem ac misericordiam, tam inestimabile ac stupendam fidelitatem & dignationem, quae eum uicerunt, ut non modo ex te nostra pro salute nasceretur: uerum etiam quae compulerunt & pertraxerunt ut in mortem pro peccatis nostris sese ulterò offerret. Nam nihil nobis ipsum nasci profuisset, nisi redemisset. Et quia ipse splendor est paternae gloriae & Dei sapientiae, in quo uoluntas Patris uelut in speculo purissimo semper relucet, ideoq; Sap. 8. perspicue agnouit non nisi placandum Patrem caelestem, nostrumq; iuste soluendum Heb. 1. debitum, quam per acerbos dolores, preces humiles, asperam poenitentiam & tolerantiam passionum afflictionumq;. Ideò namq; praenimio insuper feruore, quo aestuabat, operandi salutem nostram, & zelo Diuinae iustitiae, antequam accederent ad eum hostes sui, ipse dulcissimus filius tuus sibi met gravem nimis imposuit crucem; nec solum ulterò iuit postea hostibus obuiam, sed etiam ad mortem vsque, seipsum pro nobis excruciauit, priusquam illi eum contingerant, & longè ante quam externam illi mortem inferrent, ipse sibi internam

per grauissimum mœrorem infixit & vt summam dicam, in seipso totum fidelissimè per fecit, quicquid sibi erat possibile: totum hęc facienda reliquit inimicis suis, quæ ipse in se exequi non poterat. Ad quæ singula & vniuersa non voluntariè modo, sed ardentissimè etiam, sese resignauit & obtulit.

Veruntamen, dum præuideret & interius in speculo Diuinitatis suæ contemplaretur (idè tam perfectè, ac si præsentem sentiret) horribiles ac immanes cruciatus omnes, quos iam iamq; perpassurus erat (& quia reuerà homo erat instar aliorum passibilis, tenera ac nobilis complexio eius, supra quàm vllus capiat humanus intellectus, tam vehementer exhorruit, vt extrinsecus non modo membris omnibus contremisceret, sed etiam intrinsecus ad mortem vsque tristaretur, atque præ acerbitate ac magnitudine mœroris & angustię, ex omnibus membris suis aquam simul & sanguinem sudaret, & quidem vbertim, adeo vt terram cui prostratus orans incumberebat, copiosè irrigaret.

O quis tunc mœror, quis dolor, quæ angustia dulcissimum cor tuum corripuit ô benedicta Dei genitrix virgo Maria, dum (hora eadem qua dilectus filius tuus his torrebatur angoribus, quamq; tibi antea prædixerat) corde doloroso, pia compassione sedulo ac indefinenter hæc eadem reuoluisti, quæ procul dubio, longe clarius & perfectius spiritu cognouisti, vt potè quæ plena eras Spiritu sancto. Pro hoc mœrore atq; dolore cordis tui, Domina ac mater mea amabilissima virgo Maria, te benedico & millies saluto. Ave benignissima, dulcissima ac electissima Dei genitrix virgo Maria, Amen.

Pro peccatorum contritione, remissione & satisfactione, pro abnegatione propria voluntatis, omniumq; inordinatorum affectuum: denique pro recta, simplici, ac Deiformi intentione, Precatio II.

O Gloriosissima Dei genitrix, omniumq; creaturarum dignissima, ab æterno præelecta, omnium virtutum & gratiarum plenitudine copiosissima atque incomparabiliter superfusa, Domina mea superdulcissima virgo Maria, obsecro te per grauem illam tristitiam & mœstitudinem tuam, quam ob agoniam & mœrorem dilecti filij tui sensisti & sustinuisti, impetra mihi eisdem amarissimis lachrymis tuis, eisdem doloribus & angustijs tuis ab eodem charissimo nato tuo, vt veram mihi pro peccatis meis infundat contritionem, cor meum lapideum emolliat ad compunctionem, accendat ad deuotionem, oculis meis tribuat lachrymarum abundantiam, vt nocte ac die plangam iniuriam ac contumelias quas ipsi creatori, patri ac benefactori meo irrogauit, plorem innumera peccata, quibus ipsum Dominum Deum & saluatorem meum offendi.

Impetra quæso benignissima Domina, fidelissima aduocata nostra, ne mihi retribuat secundam demerita mea; sed secundam infinitam misericordiam suam, nec intret in iudicium cum me seruo suo: sed statue, obsecro pijsima mater, hunc dolorem & mœrorem tuum in vnione amarissimæ passionis suæ inter iudicium suum & animam meam atque peccata mea. Et quicquid merentur iniquitates meę excuset hoc dolorosissima passio eius & acerbissimi dolores tui, diluat ea pretiosus sanguis eius. Det quoque mihi clementissimus filius tuus per intercedentem gratiam tuam, vt sic abnegem propriam voluntatem meam, adeoq; me nihili faciam, & submittam subter ipsum Dominum Deum meum & creaturas omnes, ex solo puroq; sui amore; vt in fundo meo non solum agnoscam, sed etiam sentiam vilissimum me & indignissimum esse creaturarum omnium: sicq; voluntate firm

resig-

resignatus & electionis expers, ac si mihi nunquam fuisset voluntas. Confortetur infirmitatem meam per potentiam suam, vt sensualitatem, & rebellem ac immortificatam naturam meam, omnesq; inordinatos ad quamlibet rem mundi huius affectus, penitus vincam edomemq; perfecteq; me avertam ab omnibus quæ maculare possint cor meum, & aliquod inter me & amorem suum medium efficere, quo tam purè, tam feruidè ipsum & te diligam, quàm vnquam mortali possibile est creaturæ.

Obsecro te denique dulcissima & pijsima mater virgo Maria, per omnem amorem & pietatem tuam erga nos, impetra mihi à filio tuo Deiformem in singulis intentionem, vt in omni conuersatione, cunctisq; operibus meis nihil quæram, nihil appetam, nihil spectem sine intendam, nisi placere ipsi & tibi, vos honorare, & quicquid vobis placitum est exequi, ex omni vos diligere corde meo; semperq; in hoc diligenter incumbere, vt amori vestro qualemcunque dilectionis rependam vicem, Amen.

Actio gratiarum pro castitudine & dolore, quo cor, B. virginis Mariae ob traditionem dulcissimi filij sui coangustatum fuit.

THRENOS III.

Clementissima mater ac castissima semper virgo, Dei genitrix Maria dilectissima, recordare nunc tristitiæ illius ac doloris, quo maternum atque virgineum cor tuum præmebatur, dum spiritu cognouisti & vidisti, vt perfidus, improbus & infidelis ille proditor Iudas Iscariotes diabolica stipatus caterua hominum impiorum, instar leonum rugientium, vt rabidi canes furientium, sanguinem filij tui sitientium, appropinquarit, quærens dolosè & fraudulentur tradere eum in manus scruissimorum, hostium suorum qui cum laernis, gladijs, fistibus, & ingenti armorum strepitu ipsum tanquam latronem venerant comprehendere. O quàm tunc hilariter atque velociter à terra, cui pronus incumbebat, ab oratione qua feruentissimè pro nobis Patrem deprecabatur, surrexit, sudore adhuc madidus sanguineo dulcissimus filius tuus, benedicta Dei genitrix virgo Maria, pleno cum affectu & ardenti amore, benignissimè eis pergens obuiam.

O quàm malè affecta erant adhuc omnia illius membra, ex tremore & ingenti angustia, quàm ibi perpeffus fuerat. Quàm inflammata erat gratissima facies eius ex fernore orationis, sanguineo perfusa sudore. Quàm oculi eius lachrymis adhuc intumuerant & abundabant. O quàm mansuetè, quàm amanter, quàm sitibundè atque celerimè processit eis, hostibus nimirum suis, perindè vt amicis fidelissimis obuiam ad mortem seu ad nuptias properans: ad eam iam iam liquefactus & exustus in agonia sua igne amoris desiderioq; salutis nostræ, vt nec expectare saltem potuisset, donec inimici eius eum alloquerentur, sed sicut salutatur amicus in via: ita eos prior est allocutus, dicens: *Quem queritis?*

Cùm adhuc procul abessent hostes eius, ad mortem vsque tristabatur, ex nimia angustia sudabat sanguinem, à Patre imminentem passionem transferri præcabatur: iam quando in oculis sunt inimici eius, homines sanguinarij instar crudelium luporum, rugientium & scruentium quo innocentem eius fundant sanguinem, nihil timens, nihil trepidans, absque vilo metu, spontè illis procedit obuiam: ad eam nimirum amore nostri absorptus, ita eius *scruitudine deuictus*, vt iam sitibundus calicem acciperet, quem paulò ante

tantoperè exhorruerat, & per charitatem

Psal. 18.
Matth. 26.

ritatem animatus, vt gigas imperterritus summo modo exultaret ad currendam viam salutis nostræ, qui paulò ante ingenti horrore mortis correptus, extrinsecus membris omnibus contremuerat.

Ioan. 18.

Matth. 14.
Ioan. 14.

Matth. 26.
Lucæ 22.
Ierem. 2.

Excitatis itaque discipulis suis, Iuda traditore, cane illo ingratisimo cum comitatu non modico crudelissimorum ac sacrilegorum hostium iam appropinquante, cum eos vnico verbo potentia suæ ad terram semel postrauisset, post hoc iterum eis surgendi faciens potestatem, & quasi à morte suscitans, benignè se tradidit in manus eorum, verbis prius amicabilibus aggressus Iudæ traditorem suum, qui spurcissimo ore suo pleno malitia & dolo, non veritus osculum petere sacri oris filij tui: quem nihilominus haud secus quam fratrem dulci osculo excepit, dicens: *Amice ad quid venisti? Iuda, osculo filium hominis tradis? Adedne trigintam argenteis viltorem habes? Cur declinauit ad auaritiam cor tuum, & me sempiternum ac perenne bonum reliquisti, vilissimo me pretio vendens? Quare me dereliquisti fontem aquæ viuæ, & coniunctus es seruis diaboli? Itane de te meritis serue Iudæ? Ad te ipsum quæso intro conuertere, in te ipsum paulisper descende, redi ad cor tuum, vide quo deuenis, aduerte quid feceris: Etiamnum patet tibi gratia mea, tantum cum dolore ad me reuertere, & ego suscipiam te.*

Ioan. 11.

O quantum ex hoc suauissimus atque amantissimus doluit filius tuus, quod proprius discipulus fraudulentè osculo se traderet, qui apostolatus eum titulo honorauit, in delictis enutriuit, & tanquam proprium filium suum sollicitè instituit: cuius in super lauans pedes, curauit ipsi genua sua, corpore de hinc & sanguine suo eum reficiens.

Lucæ 7.

Matth. 16.
Mar. 14.

Ioan. 11.

Lucæ 22.

Matth. 16.
Lucæ 22.

O traxissima mater, quæ crudeliter & acerbè scruit procul dubio in corde quoque tuo hac nocte gladius Simeonis, dū cognouisti (quæ plena eras Spiritu sancto, cum & filius tuus hæc omnia pariter tibi prædixerit) vti tã dolosè & fraudulentè simulator ille pessimus sub prætextu amicitia, osculo filium tuum salutans, putansq; suam eum latere infidelitatem, tradiderit in manibus impiorum & crudelissimorum hominum, sola pellets cupiditate pecuniolæ, quam sibi sublatam doluit ex vnguenti pretiosi effusione. Quod, mera inuidia auaritiaq; tabescens, perijssè conquirebatur, eo quod non venditum per eum, datum fuisset pauperibus pretium eius. Dixit autem hoc, non quia, de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat & loculos habens, ea quæ mittebantur portans, voluit ex pretio vnguenti, vti autem procul dubio sæpè solebat decimas sibi suffurari. Ideoq; factum sibi danum recompensare volens, statim abiit & locutus est cum principibus sacerdotum & magistratibus quemadmodum illum traderet eis, atque inquit: *Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi gauisi sunt, & pacti sunt pecuniam illi dare, constitueruntq; ei triginta argenteos. Et spondit. Et exinde quarebat oportunitatem, vt traderet eum sine turis.* Quod detestabile crimen diabolica conceptum suggestionè, modo opere impudenter nimis scelestus ille complens, dulcissimum filium tuum, magistrum, Dominum & Deum suum commodam sibi nactus oportunitatem temporis & loci, tradidit in manibus crudelissimorum hominum.

O quantum opere inquam execrandum hoc facinus cor tuum, virgineum afflixit, quam præterea te cõtristauit, quod nefandissimus & scelerosus ille proditor, aded vilem æstimaret, & traderet filium tuum dulcissimum, summum, perennè & inestimabile illud bonum, quem omnino innoxium sciebat, atque sola ex inuidia in eum conspirasse Iudæos, vt etiam in a...

cepturus

cepturus quicquid illi dare vellent. Pro hac moestitia & dolore tuo pro omnibus itidem miserandis suspirijs, amarissimis lachrymis & flebilibus vocibus tuis te benedico, milliesq; saluto: Ave sanctissima, felicissima & in æternum benedicta Dei genitrix, dulcissima virgo Maria, Amen.

Pro charitate, misericordia & compassione erga omnes, præcipue ad inimicos, pro item mititate & patientia in aduersis, Precatio III.

O Réuerendissima virgo ac mater Dei dignissima, ve inam tuis interuenientibus precibus ac meritis, omnibus tuis moestitudinibus atque doloribus, cunctis miserandis suspirijs & calidis lachrymis impetres mihi à dilecto filio tuo, qui te, nihil vnquam negans, honorat, vt omnem in me exurat & extinguat amaritudinem, malevolentiam, rancorem, displicentiam & odium, infundatq; mihi ex corde suo dulcissimam atque mirisimo perfectam charitatem, pietatem, misericordiam, & compassionem ad omnes præsertim inimicos, persecutores aut me calumniantes, vt illos pie supportem, illis ignoscam, nihil eis imputem, nunquam me eis acerbum, durum aut iracundum, sed iugiter leuem, dulcem & benignum exhibeam: omnibusq; ipsius exemplo, bona pro malis rependam, omnesq; ardentissimo amore diligam, quo vel sic incomprehensibili mansuetudini, admirandæ benignitati, humilitati ineffabili, & immensæ bonitati filij tui in ferocem, improbum & infidelem discipulum proditorem suum aliqua ex parte respondeam, meq; conformem. Insuper ô inclita, creaturarumq; omnium excellentissima Dei mater clementissima virgo Maria, præserua & tu me, quæso te humiliter, suppliciter affectuosissime, ne repentina ira aut vlciscendi passio in quibusuis calibus aduersis, ad reddendam increpationem aut vltionem, vel ad murmurationem, seu indignationem impatientiam me inflammet: sed statim recordatio amarissimæ passionis filij tui, ipsiusq; patientissimæ benignitatis, ad voluntariam me roboret patientiam, cū desiderio adhuc grauiora pro sui tuiq; amore sustinendi, vt omnia aduersa, iniurias, increpationes siue iustæ siue iniustæ mihi illatas, patienti animo de manu eius humiliter suscipiam, & illum amicum fidiorem mihi ex animo credam, qui durius me arguit & præmit, beneficijs quoque & obsequijs singularibus eum placare & reconciliare, perfectiusq; diligere studeam, Amen.

Actio gratiarum pro moerore atque dolore à benedicta Dei genitrice semper virgine Maria, ob ferocissimam captiorem, immanissimam ad terram prostrationem, crudelissimamq; filij legationem, ob scandalum denique in fide & fugam discipulorum, perpeffo.

THRENOS IV.

Dignissima Dei genitrix, fidelissima ac dilectissima nostrum omnium mater & aduocata, in æternum benedicta virgo Maria, en intimo cum moerore Matt 26. commentor ac repræsentor afflictissimo cordi tuo virgineo, tristissimæq; Ioan. 18. animæ tuæ inturiosam illâ ac crudelissimam filij tui captiuationem, qua ab inimicis suis, sacrilegis in eum manus iniicientibus, feraliter ac atrociter est captus, multisq; iniurijs & contumelijs affectus. Alius enim illi pilos capitis, alius barbæ vellebat. Hic pectori, ille collo manus iniecit. Ille in faciem, alius in collum, atque Ibide. alium caput sanctissimum pugnos impingebat. Memor præterea sis quia vnico verbo supinos eos paulò ante deiecerat in terrâ: nimio ideo furore ac rabie perciti &

ti & ipsum vicissim continuo immitissimè supinum iactabant in terram, insidiatèq; pectori eius, in amabilem ac sacratissimam faciem, & in os eius venerandum tot ingerebant phlegmata, calcantes in super pectus, & eius latera pedibus contundentes, vt intercluso halitu, suffocatus expirasset, nisi diuinitatis fuisset potentia conseruatus.

Heu quot adhuc blasphemias in innocentissimam ac virtuosissimam vitam, in maiestatemq; ipsam diuinam, quot contumelias & exprobrationes, quot sceda probrosaq; cognomina dulcis ac mitissimus filius tuus audire proculdubio coactus fuit. O quam turpiter, quamq; miserè Dominum gloriæ tractauerunt canes illi spurcissimi. O quis cogitare sufficiat, quantam ferocitatem, nequitiam, afflictionem, contemptum & ignominiam lupi illi rapacissimi amabili & innocenti filio tuo Domino meo irrogarint? Fecerunt in eum, ait Euangelista omnia quæcunque voluerunt.

Mat. 9.

Quis verò iam æstimare fatis possit quænam canes illi rabidi & famelici leones in agnum innoxium machinati sint, si fecere quicquid illis placuit? Credo quidem quod mens nulla capere, quod nullius cor perscrutari possit, te dempta dulcissima matre, quæ plena eras Spiritu sancto, quàm inhumaniter benignissimum filium tuum tractauerint, vtpotè tamdiu quæsitum & expectatum ad mortem, cuiq; tot iam minas intulerant, quemq; in sua iam habebant potestate. Quicquid diu ante ferocitatis, malitiæ, inuidentiæ & contemptus mente conceperant, iam totum simul in ipsam absque dubio effuderunt. Quamuis autem quicquid fallaci ac tyrannico corde conceperant in ipsum exercerent, nec tamen sicis eorum sanguinaria explebatur: plusq; multo affectu & desiderio quam opere faciebant. Virulentus enim eorum animus quo plus nequitie malitiæque euomebat, eo magis ardebat fraudem fallaciamq; moliri.

Post hæc, dum multis & innumeris probis & cruciatibus in eum desæuissent, licet suæ in ipsum necdum satisfecissent malitiæ, manus eius benedictas primo funibus durissimè colligabant: deinde collo eius grauem catenâ ferream iniecerant: tertio fune circû complectuntur corpus eius circa lumbos, vsq; aded sedulo multipliciterq; eum vincientes, ne manus eorum euaderet, admoniti à Iuda, vt cautè eum ducerent: quia veluti magus consueuisset ex intuentium oculis disparere, tum quia insigniter sceleratum & mortis reum volebant significare. Neque enim omnes capti ligabantur, sed ij tantum qui crimina sola morte expianda commiserant, cuiusmodi æstimabant, volebantq; æstimari innocentem & dulcissimum filium tuum, cui nulla vtrquam peccati macula ad hæret: ideoq; tot ei vincula adijciunt. Et enim dulcissima mater cum tã crudeliter vinceretur, & à canibus illis rabidis tam inhumaniter tractaretur, tã turpiter deformaretur, discipuli eius, filij eius, amici eius, quos post te dilectissimam sibi matrem in mundo habebat charissimos, nimio timore cuncta hæc doloroso corde cernentes, perterriti, ipsum omnes in fugam conuersi, reliquerunt inter leones famelicos & lupos sæuissimos, qui non aliter atque canes rabidi eum discerpere & dilaniare æstuabant. Licet verò ipsis non egerit, nec ob recessionem fugamq; eorum optato aliquo sit priuatus solatio: attamen quia eos intimè fidelissimèq; semper amauit, ac velut filios proprios sollicitè custodiuit, sapienterq; instituit, doluit non modicè pro eorum scandalo & infirmitate: compatiēbatur eorum tristitiæ & desolationi, & quam prædixerat

illis,

Mat. 14.

Matth. 26.
Mar. 14.

illis, disperſioni. Cognouit enim multis eos anguſtijs & preſſuris circumſeptos in via pergentes plorare & ululare vt orphani, vt oues errantes abſque paſtore.

Et procul dubio ingens eos circū dedit dolor & erubeſcentia, cum in fundum ſuum ſeſe recipientes & ad cor reuerſi, ſecum penſarunt, quemnam reliquiſſent, & à quo ſe ſeparaffent: quod nimirum amabilem magiſtrum & fideliffimum dominum ſuum, tam infideliter deſeruiffent in maxima neceſſitate conſtitutum. Ipiſi verò vt ſaris credibile eſt, vbertim fuderunt lachrymas, fortiter ſua tudere pectora, dicentes: Cur te deſeruimus? Quomodo tam turpiter à te reſciſimus? Cur tibi non adhaeruiſſimus? Cur non ad mortem vſque, vt dixegamus, tibi aſtitimus? Multo nobis melius erat tecum mori, quam ſine te viuere, & ſimilia.

Quid autem te feciſſe & perpeſſam eſſe credendum erit ò moeſtiſſima mater dulciſſimæq; virgo Maria? O cuius cogitare cor poterit quantam etiam nocte hac triſtiſſima tu perpeſſa ſis crucem & aſſiſtionem, qua dilectus filius vnicum ſolamen cordis tui, manibus eſt traditus hominum impiorum, à proprijs relictus diſcipulis & hominibus vniuerſis inter furentes illos & rabidos canes? O benedicta & ſuauiſſima mater, quam acerba, quam triſtis iſta tibi nox fuit. O quam triſtia verba, quam miſerandos gemitus, quam ignota ad Patrem cæleſtem in cælum ſuſpiria edidiſti. Quam ſeruïdo ac deuoto corde cæleſtem patrem rogatiſti pro filio tuo, totum illum offerens & commendans eidem? O, ò quam moeſtiſſime, ac ſeruenter, ò quam dulciter ac deſideratiſſime corde & ſpiritu totaliter ad filium ingenti ex compaſſione vbertim flens & eiulans amariffime te conuertitiſti, dicens O Ieſu fili mi, fili mi dulciſſime Ieſu, quis te mihi eripuit? Quis matrem à tam charo ſeparauit pignore? Vt quid non vides te lumen deſiderabile oculorum meorum? Quis det mihi Ieſu fili mi, vt ego pro te patiar, pro te moriar? O Ieſu Vnicum cordis mei ſolacium, cur non tecum iui in mortem? cur non conſeſtim te ſecuta ſum aheuntem? O dulcis Ieſu, bone fili, Vbinam hodie pernoctas? in cuius es manibus? quidnam modo pateris? O ſi furentes illi canes ſuam in me crudelitatem euomere vellent, tantum vt tu illuſus abires. O Ieſu ſpes mea, vita mea, dimidium animæ meæ, dulcedo & conſolatio mea, cur non ipſa pro te mortem excepi, ne viderem in te tantum dolorem cordis mei? Multo quidem mihi dulcius eſſet mori, quam in tantis anguſtijs videre te dulciſſimum Vnicum meum. Hoc ſimiliq; modo benedicta & dulciſſima mater teiſſam tota illa nocte, flendo, gemendo, quaerendo, lamentando exhaustiſti. Et ſicut dilectus filius tuus omni illa nocte nunquam fuit abſq; cruce, ita neq; tu vno quidem momento diri fuiſti expers. Pro quo dolore ſimul ac mœrore te benedico millieſq; te dulciter ſaluto: Aue dilectiſſima mater & benigniſſima domina mea virgo Maria, Amen.

Pro ſuperbia, vana gloria & omni arrogantiâ extirpatione, propriaq; vilitatis & nihilitatis agnitione, pro ſancto ſui odio, deniq; pro profundiffima humilitate, mitatis ac patientiæ inſuſione, Precatio II.

O Potentiſſima cælorum regina ò glorioliſſima & beatiſſima imperatrix angelorum, ò clementiſſima medicina, reſtauratio, & ſubſidium omnium miſerorum, digniſſima Deipara, virgo Maria, en vt Rex regum & Dominus dominantium, Deus Maieſtaas & æternæ gloriæ, non modo velut ſeruus ſeruorum, ſed etiam iudex ipte creaturarum omnium, velut reus & iniquus fieri dignatus eſt,

zz inſtar

inftar sceleratissimi latronis, cum laternis, gladijs, fustibus, & ingenti armorū strepitu ab hominibus vsque ad eō vilissimis & scelerosis se exquiri, compræhendi, multipliciterq; ligari permisit. En quam profunde se deiecit Maieftas Diuina, quos nos exaltaret: quam humiliter ac mansuete cunctis his vt agnus innocens, se submittit nefandis hostibus suis, quo nostram expiaret superbiam, nostram inobedientiam aboleret.

Et ecce miser ego & vilis peccator, quem vicibus innumeris propria damnat cōscientia, in oculis hominum iustus & virtutis studiosus haberi cupio, præ nimiaq; mei complacentia & arrogantia erubescō humiliari, culpam agnoscere, aut veniā petere, & quasi de vitando scandalo ab huiusmodi abstinendum mihi persuadeo. Ideoq; nunquam vera ac stabili tranquillitate, pace & cordis quiete fruor, quia profunda filij tui nondum imbutus sum humilitate. Si quidem ipsa omnem tristitiam, cordisq; dolorem expellit. Ipsa pœnam omnem propè nullam ducit. Ipsa contumeliam pro gloria computat. Ipsa desiderat sui contemptum. Ipsa fit in omnibus Dei beneplacitum. Ast ego miser & infelix, quàm, proh pudor, & dolor, dulcissima Domina, superbus non modo & impatiens, sed etiam heu quàm sæuus & vindictæ sum appetens. Vnico verbo ad iram, ad contumeliosa verba, & ad mei vltionem expectandam commoueor. O quoties insuper prætereo proximos seu fratres meos, eis loqui contemnens, aspero toruorq; vultu, ferocibus ac minacibus oculis eosdem intuens sicq; eos tali indignatione ac aspernatione mea, ad odium inuidiamq; prouocans, animas eorum perdo, quos amabili aspectu, suauis verbo, benigno & humili obsequio placare, & ad charitatem commouere possem.

Quapropter nunc ad te, ô vnicum peccanti humano generi à Deo prouisum recurro refugium, meæ deplorans casum miserix & reatum delinquentix, tuæ deprecans auxilium gratiæ & respectum misericordix, quatenus reflexis ad me tuæ pietatis oculis, indignum filium & miserum peccatorem non despicias: sed ô Domina & mater misericordissima, audias obsecro supplicis tui preces humiles, quamuis tepidas, easq; in vnione omnium sanctissimarum & feruentissimarum precum tuarum, dilecto tuo repræsentâs filio, tuis interueniētibus meritis gloriosis exauditas refer.

Precor itaq; te miserorum adiutrix potentissima, reorum aduocata promptissima, desperatorum spes vnica, Domina ac mater mea benignissima virgo Maria, impetra mihi à dulci filio tuo Iesu Christo suæ Diuinæ gratiæ lumen, quo lucidè cognoscam, detesterq; ex animo propriam vilitatem, prauitatem, miseriam, instabilitatem, nihilitatemq; meam, & è regione contempler & diligam immensam eius bonitatem, suæ infinitæ maieftatis dignitatem, deniq; stupendam & ineffabilem eius humiliationem.

Reuoluam inquam corde sedulo immensa eius & innumera, eaq; gratuita in me licet immeritum, ingratum, & infidelem hostem suum, collata beneficia. Attendam ad hæc iugiter, quantam paupertatem, pœnam, & contumeliam pro tam vili terræ vermiculo & sordido puluere tanta sustinuerit Maieftas: & quanta ediuerso facinora, quantam ingratitude, quantum contemptum rependerim ego. Sicq; sancto, discreto, & iugi mei succensus odio, omni tempore, sub omnibus creaturis, corde & animo, & quoties expediēris, opere me profundissime humiliem, odiam & ad nihilum, & ab omnibus hominibus velut turpissimum lutum platearum contemni & conculcari

conculcari feruentissimo cupiam desiderio, gaudensq; accipiam omne opprobriū, contemptum & humiliationem mei ipsius, nil aliter de me sentiens, quam de vilissimo peccatore, & huius mundi omnium hominum infimo atq; nouissimo, quam peccatis meis cunctis me indignum fecerim (sicuti reuera esse confiteor) beneficijs, donis & gratijs, quæ à Deo recepi aut recipere potui, aut recipere adhuc possem; simulq; iuste commeruerim pœnas, aduersitates, & supplicia, quæ mihi possent vnquam accidere, etiamsi totus terrarum orbis à summo cœli cardine vsq; ad infimū in ferni centrum exurgat in me, & pugnet contra me, vt ita tandem benignissima Domina, per auxilium Diuinæ gratiæ, tuæ gloriosa mihi intercessione promerita, ex contemplatione sedula amarissimæ pœsionis & mansuetissimæ patientiæ filij tui, impatientiæ, rancoris inuidiæ, suspitionis, & iracundiæ ille spiritus in me præfocetur, dissipetur, elidatur & exturbetur: vt iugiter sine quærimonia inoffensus ac imperturbatus perseuerem, quibuscuq; etiam afficiar contumelijs, opprobrijs & iniurijs, etiam si ad extremum mors mihi infligatur: vtpotè resignatus in omnibus Deo (sicuti verum decet humilem) decurus manu omnia nudè & immediatè accipiam, quæcunq; mihi eueniant & à quocunq; homine vel creatura.

Nihil horum omnium alienæ culpæ, sed propriæ ascribam, non humanum affectum, sed Diuinum erga me beneplacitum & prouidentiam attendens, cuius voluntas in æternum est laudabilis, benedicta, sancta, iusta, nobis optima & vtilissima, cum in Deum nulla vnquam cadat iniquitas aut malitia: qui plus in immensum & ineffabiliter nos diligit, melius nobis vult & optat, potest, scit & facit, quam ipsi nobis, nec possit præ immensâ, infinita, purissima & superexcellēti bonitate sua male aut infideliter agere, seu quod nostra aduersetur saluti quid tribuere, si saltem ei consideremus. Cui fidsissimo patri, fac precor ò benedicta inuentrix gratiæ prærogatiuam quam meruisti, per misericordiam quam peperisti, mē in omni vita, in omni euentu, & in æternum conformem per omnia, voluntati nimirum, amore, intentione & desiderio inueniri, quo dulcissimus Deus meus me semper vacantem inueniat, obtemperantem, patientem, & instrumentum operationi suæ aptissimum, quo quicquid operari diuinæ suæ placuerit Maiestati, pro omni desiderio & beneplacito Deifici cordis sui, possit in tempore & æternitate. Eia ergo Domina nostra, mediatrix nostra, aduocata nostra dulcissima Maria, impetra mihi à dilecto filio tuo, qui te suam genitricem honorans, nihil negat vnquam, continuam & indefinētem gratiam eius, vt beneplacitum suum vbiq; & in omnibus vigilanter obseruem, clarè cognoscam, fideliter & indefatigabiliter adimpleam. Quæcūque illi displicēt, vtruta peccata, vitia, & oblectamenta carnis ac sensuum, summa auersione fugiam, & indefinenter sine vlla tergiuersatione mortificem: quæ verò placita ipsi sunt, ardentissima alacritate perficiam: aduersa omnia & grauamina interna & externa, dulci ac fortissima æquanimitate perferam. Omnia accidentia cum præcordiali gratitudine de manu Dei suscipiens, in supremam eius laudem & honorem cuncta fidelissime expendam, traham & conuertam, Amen.

Actio gratiarum pro cruciatu & angustia p̄ssimi cordis Deiparæ & intemeratæ virginis Mariæ, qua estuabat, dum prædilectus natus eius post truculentam sui captiuationem crudelissime ligatus, multis iniurijs Anne principi sacerdotum adduceretur, horribili alapa ibidem caderetur, & à discipulo suo ter negaretur.

THRENOS V.

23 2

Electif-

Electissima Dei mater, suauissima ac gratiosissima sponsa Spiritus sancti amabilissima Domina mea in æternum benedicta, recordare mœroris atq; tristitiæ, qua virgineum cor tuum sauciabatur, dum desiderabile lumen oculorum tuorum, dum vnicum cordis tui solatium, filius tuus prædilectus post duram ac atrocem sui captiuationem ignominiosè, iniuriosè, crudeliterq; nimis instar latronis scelestissimi in tenebris duceretur, Annæ sacerdotum principi præsentandus.

Heu mater dilectissima quis enarrare: immò quis intellectu comprehendere sufficeret, quas molestias, quas iniurias, quantam crudelitatem, quem deniq; contemptum, in hac illi via indefinenter intulerint? Quoties armatis manibus, & fustibus verberarint, quoties blasphemauerint, quoties veneranda eum protraxerint barba, quoties atrocissimè vinctum & ligatum, vno huc, altero illuc retrahente, tertio pedibus à tergo protrudente miserabiliter ceciderit? quam bestialiter atq; inhumaniter eum pedibus calcârint? Et resurgere non potuit, quia vinctis nimirum post tergum manibus suis, super terram instar putridi cadaveris eum traxerunt funibus & catena collo eius alligata; quantopere demum impij illi & lasciuji nebulones properârint, trahentes eum & verberibus impellentes, vt eum quam citius principi adducerent sacerdotum? Hoc modo non secus qui latro (immò nunquam latro aut scelestus quispiam tam crudeliter & inhumaniter tractatus est, tam turpiter deformatus, vt Christus Iesus tuus & Dei viui filius cui tamen nulla vnquam peccati macula adhæsit) quispiam & morti obnoxius aut homo sceleratus coram Anna pontifice violenter protractus, tandem statuitur multis falsis criminationibus accusatus.

Sed ô virgo benedicta & mater castissima recordare quam humiliter potens ille Dominus stetit illuc vinctus & consputus, demissis oculis, virgineo suffusus pudore, amabili aspectu, coram vilissimo ac inflato peccatore. O quomodo cor tuum maternum compulsionem & mœrore flagrabat, dum verecundum, humillimū, innocentissimumq; filium tuum in cuius ore nunquam dolus, nunquam in opere illius inuenta est iniustitia, ad sanguinarium, superbum ac tumidam illum sacerdotum principem aded miserabiliter & ignominiosè adductum cognouisti, ab eodem discutiendum, interrogandum, iudicandumq;. Qui eum de discipulis & doctrina eius fallaciter percontatus, aliquam ex verbis eius ipsum condemnandi occasionem capere nitebatur, sicuti sæpius cæteris conspirantibus Phariseis antea non modo per ministros eum in sermone reprehendere (quo necis eius quandam nanciscerentur ansam) verùm etiam apprehendere & occidere conatus fuit: sed nondum venerat hora eius iam verò adest mater Dei pijsima, hora illa & potestas tenebrarum, qua inuidi & maligni Pharisei suam in eum explerent fitim & ferocitatem. Ea propter fraudulentum modo princeps hic sacerdotum tum exorsus est interrogare, quo eum neci traderet, si quippiam contra legem aut locum sanctum respondisset. At Iesus filius tuus Deiq; sapientia, fraudem intelligens pontificis, prudenter & verecundè eidem respondens, ad auditores, quibus libentius crederet, eum remisit, dicens: Ego palam locutus sum mundo: Ego semper docui in synagoga & in templo, quo omnes Iudæi conueniunt. Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierunt, quid locutus sum ipsis, Ecce hi sciunt quæ dixerim ego. Hæc autem cum dixisset, vnus assistens ministrorum homo impius & perfrixtæ frontis horribilem dedit Iesu alapam, dicens: Sic respon-

des pontifici? Respondit ei Iesus: Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo. Si autem bene, quid me cadu?

Et incomparabilem mansuetudinem innocētissimi agni filij tui mater benignissima & humillima. Nunquid mandavit igni, vt de cœlo descendens cremaret vilissimum hunc nebulonem? Aut terræ iussit sese aperire, & hunc blasphemum deglutendo viuum deijcere in infernum? Imo ne vllam se excusandi aut vlciscendi occasionem, cum tamen vsq; aded iniustissimè caderetur, quæsiuit. Non enim faciem in rugas contraxit, non ira excanduit, nec ad contumelias linguam laxauit, sed grauem hanc ignominiam lato ac liberalissimo pro me animo patientissimè sustinuit. Quis nimiam hanc eius benignitatem & patientiam absque lachrymis commemorare poterit quod gratiosam faciem suam, in quam Angeli desiderant prospicere, tam crudeliter à vilissimo scurra verberari permisit? Obduratus ego, impius & crudelis peccator, qui lapideum, imò ferreum pectus circumfero, quo præ nimia præssura vertam cor meum profusus ignoro, vbi recolo grauem hanc ignominiam: violentam, inquam, hanc alapam à tam pessimo adulate & nebulone Domino & Deo meo illatam, dumq; admirandam hanc eius mente pertracto mansuetudinem & benignitatem? Quanto magis virgineum ac maternum cor tuum longè pijsimum ac amantissimum præ dolore & mœrore in te contremuit, præ compalsione æstuaui & liquefactum fuit, dum vehementem, sonoram, ac grauem hanc alapam auri- bus cordis susciperes, in spiritu cognosceres, ac mente tristissime meditareris, ad cuius illationem & concussum, ipsi sanguinem è naribus emanasse, dentes motos, sacrilegæ manus vestigia in benedicta filij tui maxilla permanisse, gratiosam faciem eius rubore ac calore suffusam incumuisse creditur, & satis id quidem est credibile. Adiunxit autem hisce sese intensissimis cruciatibus & mœstitudinibus tuis, cordiq; tuo insiliuit o pientissima virgo, o fidelissima & tristissima mater alius acutissimi & dirissimi doloris gladius, ex infirmitate ac lapsu strenuissimi apostolorum principis profiliensis: qui licet à suauissimo suo ac amantissimo fuisset magistro præmonitus, attamen timore victus, coram vilissima ostiaria non modo confiteri erubuit, verum etiam Deum ac Dominum suum vsq; aded turpiter ac infideliter cum iuramento ac sui execratione & anathematizatione ter negauit, O quam cuncta filij tui viscera compalsione & misericordia quoq; mota fuere, ob infirmitatem & lapsum prædilecti discipuli, ob vulnerationem ac mortem membri sui. Non minori vtiq; vulnus hoc eum affecit dolore, quam si ipse illud in seipso accepisset. Et quanto maior cor eius pijsimum mœror inuasit, tanto eum citius ex Sathanz eripuit potestate, in quam prolapsus fuerat, rursus erigens eum per eum præuenientem gratiam suam, ideòq; eum citissime & illic gratiæ suæ oculis respiciens, permisi radios Diuinæ lucis suæ micare in obscurum fundum illius. Quos vt à Christo suscepit continuo quoq; securus est, tactui, & inspirationi spiritus morem gerens, faciesq; quod ab illo facere monebatur. Quandoquidem, vt ait scriptura, (postquam eum tertio negasset & gallus cecinisset, recordatus verbi Domini quod dixerat: Prinsquam gallus cantet, ter me negabis regressus est, & fleuit amare. Egressus est extra consortium peccatorum, per quos ad casum & culpam pertractus erat. In cætu nanq; Apostolorum haudquam negauit eum, Et fleuit amare: ad se reuersus in suumq; se fundum recipiens tactus fuit dolore cordis intrinsecus, culpam & infidelitatem suam agnoscens atq; lugens acerbe, lamentis pœnitentiæ ipsum reconciliare studens. O quali cum dolore

1 Petri 1.

Mat. 26.
Marc. 14.
Luc. 2.
Ioan. 17.Matt. 26.
Mar. 14.
Lucæ 22.

ac gemitu talem, o amantissima & fidelissima Domina, lapsura licet per infirmitatem ex diuina permissione commissum, mente reuoluisti. Quam sunt insuper omnia mœrore & compassione materna tua viscera concussa, super præcharissimo filio tuo, ab vno discipulorum suorum vendito & tradito, ab hoc trina vice negato, ab omnibus denique inter lictores crudelissimos solo relicto, qui sine cessatione, contumelijs, iniurijs, blasphemijs eum affecerunt. Pro hoc mœrore & doloris gladio o fidelissima mater te benedico milleque saluto. Ave electissima Dei genitrix virgo Maria, Amen.

Pia & affectiua deploratio multiplicis in religione commissa inobedientie, & pro humili & simplici, hilaria, superioribus exhibenda obedientia, denique, pro mitissima patientia in omni obiurgatione, paupertate & dolore, Precatio V.

O Sanctorum omnium sanctissima, post Deum singulare privilegium sanctitatis, summi regis mater & filia, virgo in æternum benedicta Maria: En in augmentum gaudij sempiternæque dulcedinis tuæ, cordi tuo virgineo purissimo represento ineffabilem mansuetudinem, patientiam singularem, obedientiam humillimam & incomparabilem præ dilecti nati tui Christi Iesu Domini nostri, quam tortoribus & hostibus suis exhibuit, ad eum in eum ferocissimis. Siquidem non restitit dum caperetur, non murmurauit dum ligaretur, non recalcitrauit dum duceretur, non maledixit dum traheretur, non comminabatur dum pedibus tereretur & conculcicaretur, non se vindicauit dum iniurijs afficeretur, non viciscabatur dum ad eum iniustissime alapa caderetur: sed percussorem suum lenitate verborum & allocutione maluit placare benigna, quam vti vindicta: *Si male, inquit, locutus sum, testimonium perhibe de malo: Si autem bene, quid me cadis?* Quid hac responsione benignius, quid benignitate hac dulcius? Præter hæc in ferocissima captione, in atrocissima ligatione, in crudelissima & ignominiosissima sui, tanquam scelerosi latronis deductione, patientissimum non modo, verum etiam in cunctis iniurijs & conuitijs furiosissimæ eorum voluntati morigerum se & obedientissimum exhibuit, erga Patrem suum cœlestem gratissimus perseuerauit, pro qualibet iniuria ipsis quoque præcordialiter compassus est. O mater pietatis, o mundi spes & gloria, o peccatorum venia, clementissima Domina virgo Maria, quid miser ego, quid irreformatus, vitiolosissimus & inobediens ad hæc respondebo? En rex gloriæ qui totum mundum verbo creauit & regit, cuius potentia nemo potest resistere, quam humilis, quam obediens, quam paruus, quam infirmus, quam despectus propter me fieri voluit? Vbi iam sunt illa millia millium cœlorum agmina coram eo in facies suas procidentia, ipsum adorantia, benedicentia, laudantia & sine intermissione dicentia: *Sanctus, Sanctus, Sanctus?* Nimirum o amabilissima Domina nox est hæc amaritudinis, tempus mœrore, & hora tenebrarum. Et hanc tamen iam horribilem & tristem noctem propter me sponte aggressus est, tantam confusionem & ignominiam, tantum contemptum & opprobrium, tot penas & iniurias propter me benignè hilariterque sustinuit, quo patientiam mihi & humilem obedientiam commendaret. Ast quid infelix ego, o mater sanctitatis, o virgo Deo plena dicam ad hæc, qui non modo pro his me vllas quidem gratias, sed insuper tot offensiones, tot transgressiones præceptorum Dei & legum, statutorumque meorum retribui, cum tamen ordini & superioribus meis in omnibus simpliciter obediturum me vouerim? Heu quoties superiorum meorum voluntate cognoscens, nisi iuberer aut monerer acquiescere seu satisfacere, renui?

Heu

IOAN. 19.

Esaiæ. 6.
Apoç. 14.

Heu quoties iussus & monitus falso me excusavi, plura fictè allegavi, & iussa dissimulaui? Quoties adhuc obstinata voluntate cogitando mihi statui nolle me in hoc vel illo obedire, etiãsi iuberer? sicq; ex sola voluntate mala, peccati inobedientiae, innumeris vicibus reũ me feci, antequã delinquendi præberetur occasio. Insuper quoties leuiter, & quasi sine cura aut timore, seu fortassè sæpenumero per contemptũ regulã meã transgressus sum & Prælati iussa nõ curavi? Heu quoties nõ modo prohdolor, statuta mea contèpsi, aut iussum Prælati, verũ etiã sæpe impugnaui & in facie superioribus meis per contèptũ restiti: sicq; Christũ Deũ meũ, & benedictũ filium tuũ in ministris & vicarijs suis instar furentiũ Iudæorũ, immũdis sputis conspui, & alapis immitibus facie eius cæcidi: Deniq; quoties fortassis alios etiã ne obedirẽt auerti atq; instigauĩ, aut si quos obedirẽtes cõspexi irrisi, persecutus sum, & contèpsi? Hoc cine est imitari, seseq; cõformari humillimo, obedientissimoq; filio tuo? qui tamen si Deus æternus & immẽsus, tibi nõ modo & nutricio patri suo in templo, & per omnẽ vitã subditus fuit & in omnibus subiectus, verũ etiã furentibus inimicis suis, vt agnus mansuetissimus per omnia obediuit. Siccine etiã solennẽ meã profelsionẽ & votũ obediẽdi Deo, Ordini & superioribus meis actũ, adimplebo? Hacne via ad Christũ regẽ meũ in eã, in qua nũc est, gloriã, perueniã? Haudquaquã. Si voti trãsgressio grauius est crimen quã periurium, heu me quoties periurum effectum me pertimesco, quoties iustissimum & infallibilẽ iudicem me enormiter offendisse formido, quot irremediabilia dãnationis lamẽta præuaricatione virtutis obediẽtiæ mihi cõparasse metuo. Heu me igitur infelicẽ qui inde dãnari vehementer timeo, vnde etiã debuerã gloriofissime coronari. Scio equidẽ, & sciri aliud nil monastica exornare opera, quã humilẽ simplicemq; obediẽtiã: quandoquidẽ eadẽ fere omnia nullã aliũde habent virtutis speciẽ, nisi quæ ex obediẽtia fiunt: quæ etiã quicquid ex suo genere malum non est, bonũ facit, corona ac præmio dignum. Sine hac etiam procul dubio cuncta sordida sunt & fœtentia Deo opera mea, quantũcunq; maxima & præclara, vt potẽ infecta propriæ voluntatis læpra. Simpliciter in omnibus obediturũ me Deo vicarijsq; Dei voto & iuramento tam solenni addixi, resignans & offerens me totum & omnem voluntatẽ, sensum, intellectum, & iudicium proprium ipsi & vicarijs eius. Vx, vx, itaq; vx misero mihi ignaũ & ingrato homini, qui non salte vsq; aded infructuosẽ in sacra religione tempus meum pretiosissimum trãsegi, occasiones merendi neglexi, tanto meritorum thesauro memet spoliaui, verũmetiam tot innumera & præclara opera (quia propria concepta & peracta voluntate) non perdidĩ modo, sed etiam per hæc pœnam & confusionem merui, gratiam & amicitiam Dei amisi, per inobediẽtiã & ignauiã meã eius mihi iram conciliaui: cũm omni penẽ momento, omni loco ac in omni re in immẽsũ meritũ meum augere, maiorem Dei gratiam, dona eius & charismata mihi conciliare perfacilẽ potuissem. Quapropter ò gloriofissima virgo Maria mater Dei, spes pauperũ, refugium peccatorũ, misericordissima Domina & aduocata nostra præ omnibus sanctis, humiliter te peccatoribus inclinans ad te confugio, protege fugientẽ à facie iusti & tremendi iudicis, salua in te confidentẽ, ò mater pietatis, Respice me oculis misericordix, & auerte à me calamitosã hãc, quæ me inuenit & submersit infelicitatẽ.

Cum omni ergo militia cœlestis exercitus, funde preces pro me misero peccatore, & omnes cordis mei tenebras orando subtrahere. Diuinæ gratiæ lumen misericorditer infunde, & me per semitas simplicis & humilis obediẽtiæ clementer dirige, vt saltẽ toto hoc residuo vitæ meæ tẽpore, cuncta quæ iubebor omittere siue cauere,

siue agere per sanctam & simplicem obedientiam obtemperando expleam, ipsamq; obedientiam propter Deum faciam. Fac igitur o virgo generosa, mater Dei gloriosa, sanctam obedientiam & perfectam mei abnegationem ex hoc propriam voluntatem omnino me relinquere, & abdicare, nihil ex propria voluntate, sed quod superioris fuerit iussu arbitrio eligere. Ita enim certo certius fiet à peccato me semper fore liberum, in conscientia tranquillum, mundum, hilarem & pacificum. Fac etiam me proprium sensum contemnere, consilium proprium abijcere, nihil nisi quod superior meus præscripserit aut definièrit bonum æstimare, de eius consilio nihil hæsitare, eius voluntati nihil præferre, contra eius iudicium nunquam disputare, eius iussa non discutere, mandatorum eius rationem non expetere, in obediendo non discernere, hoc est, vbi velim & vbi non velim obedire, non eligere, fructum aut utilitatem præcepti non discutere, sed obedientiæ meritum attendere, voluntatem iubentis etiam præuenire, quod causam habeat iubens rationabilem nõ ambigere. Ita deniq; facito o fons gratiæ & mater misericordiæ me meo præfidenti siue magistro exhibere, vt non timeat, sed audeat quæ mihi dicenda sunt, dicere, quæ iubenda iubere, & arguere quæ arguenda sunt: ne per impatientiam & iracundiam, meritum & proficiendi occasionem mihi surripiam & eruditionis fructum me priuem, dum eum ea tacere oporteat, ne per amaritudinem deterior fiam, ex quibus melior fieri debueram. Sed, o præfulgida cælorum regina, tuorum prærogatiuis meritorum cunctis cæli ciuib; sanctitate gloriosior & potentior, tuis mihi sanctissimis impetra precibus, vt ex desiderio conformitatis crucifixæ vitæ & mortis Christi Iesu filij tui toto affectu & omni insuper conatu meo stupendam eius patientiam, & mansuetudinem imitari studeam, qua omnes obiturgationes & reprehensiones, paupertatem & contumeliam, pœnam & dolorem de manu paternæ prouidentia eius æquæ & grato animo suscipiam, & maioribus malis me dignissimum agnoscoens, grauiora semper pati desiderem, & cuncta benigno patientissimq; animo longanimiter vsq; in finem sufferam, Amen.

Actio gratiarum pro immensi doloris & mortis acerbitate, qua sacratissimum & piissimū cor Deiparæ virginis Mariæ consissum fuit, dum inhumaniter & ferocissime, ligatus tanquam maleficus nocte media crudeliter & ignominiosissime ab Anna ad Caiphā duceretur Christus natus eius, aliq; iniquis & impuris mendacis accusaretur, & blasphemia inculpatus mortis reus damnaretur.

T H R E N O 3 V I.

Fidelissima Deipara virgo materq; moestissima, Domina mea superdulcissima Maria, en cordi tuo materno & longè pijsimo represento miserandam illam lugubrem & ignominiosam processionem, deductionemq; filij tui, qua procul dubio maiori crudelitate, impetu, furore, & contumelia ad Caiphā deductus est quam ante ad Annam. Siquidem paulisper iam in Annæ domo quieuerant, viresq; resumpserant, & insuper siti feruentissima præstolantes erant filij tui aduentum & adductionem in Caiphæ domum, in qua congregati erant scribæ, sentores, Pharisei & principes sacerdotum acuta inter se conquerentes consilia, falsos excitates testes, vt agnum innoxium & iustum neci traderent. Ideoq; crudelissimi hi Iudæorum ministri cum ipsis representare concitatissimè properarunt, pedibus eum protrudentes, necnon barba veneranda, crinibus, funibusq; quibus circuminctus erat pro-

Matt. 26.
Mar 14.
Luc 22.

trahentes, humi ob præproperam eorum festinationem sæpius prolabantē propellentes, fustibus armatisq; manibus inhumaniter cadentes, & quicquid demum molestiæ, contumeliæ, irrisiōnis & iniuriæ excogitare in via poterant, in ipsum abundè congerentes.

Tali cum crudelitate, benedicta mater, superdulcissimum filium tuum ad Caiapham adduxerunt. Ast dum adesse nunciaretur prædilectus natus tuus, quis effari quærat, seu compræhendere, quàm læta eorum pectora ira succenderit? dum verò, eam viderent, quàm toruo nimis in eum aspectu intenderint, quàm rabidi illi canes in eum frenduerint: quàm superbe in eum, vt facinorosum, conuiciati fuerint; quàm tumidè eum, vt omniū vilissimū, contempserint, quàm deniq; exultarint & superbissimi illi gloriati fuerint, ipsū vsq; aded humiliatū, probris & contumelijs affectū, modo vinctū & in eorū manibus cōclusum? Incōtinenter itaq; ira astuātes, ferociter eum rapiunt, superbeq; per gyrum se collocantes, in medium statuunt, liuidis eum oculis intuentes, & ante omnem sermonem alium, ipsum de doctrina sua & miraculis obiurgātes, repræhēdentes, exprobrantes & contemnentes, multisq; eum procul dubio probris & sceleratorum nominibus agnominantes.

O quàm miserabile hoc cogitare superdulcissima Domina, at quanto tibi erat miserabilius & dolorosius in spiritu cuncta clarè cognoscenti, videre Dominum Deum tuum, & hunc vnicum filium tuum, cuius est omne iudicium, aded despectum, aded vilem & facinorosum habitum, solum inter tot stare lupos longè ferocissimos, inter tot tumidos & sceleratos peccatores disciendum atque iudicandum, qui aliud nil moliebantur, quam ex præordinatis falsis testibus, atque maligno præhabito consilio, quippiam dignum poena mortis quærere & inuenire, quod ei coram Præside Pilato opponerent, quoque eum morti adiudicari exposcularent, & ad hoc, quasi iustè compellerent. O cruenta scis Iudæorum, & malitiosa inuidia, quomodo in eis rationem obcecasti, intellectui densas offudisti tenebras, iustitiam peruertisti, veritatem extinxisti, conscientiæ repræsisisti iudicium, religionem ac stimulos? Ast vice hac eos licet furiaueris, nequaquam præualuisti. Non enim ait scriptura, inuenerunt, etiam cum multi falsi testes accersissent, quippiam morte dignum, cui fidere possent, quoque fingerent se iustè eum neci tradere, vt eorum celaretur inuidia, velaretur dolus & malitia. Ideò namq; falsum quærūt testimonium, quia verum non habuerunt. Neque enim falsum quærerent si accusationis quid, quod mali haberet speciem, ipso in se habuisset. Tunc ira & impatientia ex sede sua raptus expullusq; iniquus ille Pontifex, motu corporis mentis iudicans insaniam, humilem & innocentem filium tuum ad omnia illa iniqua & impura mendacia, blasphemias & falsitates, quas in ipsum cōgerebant silentem, ad aliam se fraudem versipellis conuertit, ad respondendum eum prouocans, non quo veritatem discat, seu excusationis ei locum tribuat, sed vt respondentem in verbis capiat & conuincat, vnde calumniari accusareq; eum possit, dicens: *Nihil respondes ad ea, quæ isti aduersum te testificantur?* At sapientissimus filius tuus tacebat, nec quicquam respondit, sciens quod quicquid dixisset, fuissent calumniaturi. Matt. 26.

Tunc versutus & impius ille Pontifex & sanguinarius canis, à alium dolum se conuertens denud, stansq; Domino Iesu in faciem truculentus & furore plenus: *Adiuro, inquit, te per Deum viuum, vt dicas nobis si tu es Christus filius Dei.* Audiens verò Iesus compellari diuinum nomen suum, ne illud videretur contemnere, ob eius honorem & Patris sui reuerentiam, humiliter sapienterq; illi veritatem confitebatur. Mar. 14.
Luc. 22.

batur, *Siens: Tu dicis, quia ego sum. Tunc princeps sacerdotum scidis vestimenta sua: dicens: Blasphemauit, quid adhuc egemus tescibus? Ecce nunc audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? At rabidi illi canes & cruentæ bestiae vno ore clamabant omnes, dicentes: Rens est mortis. O iudicium iniquum, ô iniusta sententia, ô crudelis damnatio, ô Iudices peruersi. Nemo ne in tanta vestrum multitudine repertus est, qui odiû hoc execrandum, inauditam, malitiosam, & pestiferam hanc inuidentiam, nefandam hanc iniustitiam argueret, innocentiam tutaretur, iniquis reclamaret, & pro agno innoxio & iusto loqueretur? Nemo sanè. O dolerosâ & mœstissima Maria, quàm acerbissimi doloris gladio cor tuum pijsimum secuit iniustum hoc iudicium. Et cuius non exhorreat & in lachrymas proruat cor dum attendit furibundam hanc Iudæorum iracundiam & inuidentiam in innocentem filium Dei, qui nō ob aliud aliquid eum odio habuerunt, quàm propter veritatem & iustitiam, quâ ipse constantissimè tenebat loquendo, docendo, viuendo. Ipsi verò quia impij, iniusti, superbi, avari, ambitiosi, atq; dolosi erant (quare sæpè eos durè Christus arguebat) volebāt & omni conabantur studio eū morti tradere, ne degeneres ipsi arbitrati improperia sustinerent. Quàm ad hæc afflictißima & benedicta mater te mœsticijs & doloribus sanciauerunt immanes & innumeræ contumeliæ, irrisiones, & iniuriæ, quas in sui ad Caiphæ domum deductione abundè in ipsum congesserunt, quàm cruciabiliter te quoque iniquorum illorum iudicium truculenti aspectus, infanus furor, cruenta fides, iniuriôsæ exprobrationes, malitiosæ insultationes, falsissimæ accusationes affligerunt? Enimverò quicquid persecutionis & afflictionis à Iudæis vnicus tuus perpeßus est, id omne eius tu pijsima mater intrinsecus per compassionem pertulisti. Eius namq; crux tua, & tna illius. Pro omni autem acerbissimo hoc dolore & cordis tui mœrore Domina mea amabilissima virgo Maria te benedico & millies saluto Ave pijsima mater misericordiz, fons gratiæ, & forma sanctitatis, virgo generosa & inclyta cœli regina, Maria, omni gratia plena, Amen.*

Deploratio multiplicis admisse superbiæ, doli atque mendaciæ, & pro vera, profunda, ac perfecte humilitate, nec non pro iuste ac immutabili veritate infusione, Precatio VI.

Sanctorum omnium sanctissima ac gloriosissima, sed præ cunctis humillima, ô cœlorum regina potentissima, sed desolatis omnibus mater & consolatrix pijsima, ô mundi spes & gloriæ, gratiæ pincerna clementissima, beatissima Deipara virgo Maria post Deum salus & vnicum meum refugium: En doloroso & contrito corde, in æstuanti quoque desiderio cum vberimis tibi lachrymis confiteor niger rimam sceleratissimamq; superbiam meam, quam toties, & penè vicibus innumeris, pluribus me præstare credidi, nec non animo ac opere prætulî in verbo, scientia, dignitate, honoribus, fortitudine, corporis elegantia seu spiritibus charismatibus, alios omnes corde despiciens, nihilq; mei respectu esse iudicâs, à cunctis me videri, in ore omnium volutari, ab vniuersis commendari, à nemine diffamari, à cunctis honorari, à nemine contemni, plus mea quàm aliorum verba ponderari, ab omnibus cognosci, quo eis (Deus faxit) possem proficere, exoptâs. Si verò corripere, exasperare, inculcare, detrahere, seu quacunq; ratione me molestare quis vnquâ attentauit, hunc contumelijs insequi, rancore & rabie in eum fremere, eius confortiū deuitare, de hoc pro omni posse vlcisci me nō erubui, nec pertimui. Ad hæc præ nimia cordis mei ambitione & fastu, propriâ culpâ fateri & recognoscere vsq; ad eò toties indignatus sum, propria cōmissa facinora confessori pandere, veritus sum, vilia exequi opera sum detestatus inferioribus mihi associare me sum abomi-

Matth. 13.

abominatus: ne in aliorum oculis seu cordibus vilis vel facinorosus reputarer, ne plurimum ambito honore priuaret, ne deniq; ab alijs (sicut formidabā) contemptui, & despectui haberer. Ideoq; multa saepenumero mala & inhonesta perpetrare refugi ex timore potius & pudore mali nominis & famae, quam ex vitij odio, ne in aliorum incidere despectum feci. Et instar hypocrytarum Iudeorum occultam malitiam & iniquitatem perspexē celans & tegens, foris corā hominibus quadam innocentiae sanctitate me vestiui, quo propriae flagrantiam opinionis respergerē, fauoremq; hominum venarer. Si autē me praesire quempiam seu praeferrī conspexi, in hunc luore & odio exarsi ipsiusq; prosperitatem, inuidia marcescens & opera eius peruerti, eidem detraxi, deq; infortunio eius exultans aut meis sublatum oculis, aut neci traditum exoptaui. Quid itaque differo, in quo prauitate minor sum, quid minus infernalium tormentorum merui praesimpis & ambitiosis his Pharisaeis? Insuper quod summo cum dolore cordis & mœrore cōfiteor o benignissima ac clementissima Domina, conscius mihi sum humiliterq; recognosco neutiquam me meritum fuisse, scienter ex leuitate ac deliberatione toties mentiri, veritatem negare, mendacium defendere, dolo proximum circumuenire & fallere, & quod perniciosus est frequentissime exultasse nec non gloriatū esse me tali hunc illum ratione, hoc est fallacia & fraude fefellisse, taliter ne cōfunderer neūe puniter memet extricasse: tali quoq; modo Christum Deum meum pro temporalis cuiusdam commodi emolumento seu lucro, nec non ob modicam iustē tamen meritam effugiendam confusionem seu penam vendidi prodidi, & abnegauī. Ipse siquidem veritas est, iustitia & charitas, a qua heu toties aded declinaui, quā heu toties spreui & enormiter violauī. Ea propter infelix ego te exorata velim o mater pietatis, omnium mœrentium cōsolatrix, o dulce refrigerium, obiurgatrix peccantium, vt pro me Christum interpellas virgineis eum tuis vberibus castissimisq; visceribus places, me illi reconcilies & excuses, plenam mihi tātorum & tot scelerum indulgentiam implores, profundam tuam humilitatem, synceram dilectionem, omnemq; tuam perfectionem, eidem in horum & omnium criminum meorum emendationem, in cunctorumq; defectuum meorum supplementum offeras, veræ poenitentiae & contritionis gratiam exores, vt quicquid ambitione, hypocrisis, dolo & mendatio, delectationis assensu, seu quocunq; modo in ipsum peccaui, poenitentiae acerbitate corrigam, calidisq; lachrymarum vndis diluam.

Ast ad euadēda deinceps tāta tamq; mortifera & perniciofa animæ pericula seu vulnera, munias me queso, pijsissima Domina, & dotes tua profunda, vera & perfecta humilitate, qua omnē exhibitam mihi gloriam contemnā, nec exhibendā appetā, sed semper ne mihi exhibeatur aliqua, timeā: & si exhibita fuerit, medullitus contrister, cūm nimirum soli Deo debeatur & ascribendus sit omnis honor & gloria.

Nemini me quoque comparem, nec maiori, nec minori, nec æquali, imō neminem me inferiorem & viliozem credam, neminem omnino spernam aut iudicem, nemini succenseam, neminem contristem neque lædam, me solum ex corde despiciam, ab omnibus etiam despici feruenter appetam, gaudensq; omnem despectum suscipiam, iugiter propriam fragilitatem, miseriam, immensamq; vilitatē attendens, qua non solum vsque aded vilis sum & tordeo praes multitudine & foeditate peccatorum & vitiorum meorum in Dei conspectu omniumq; celestium ciuium, sed etiam quā vilis esse possem, hodieq; essem quā insuper vilis fuisset & fierem assidue, nisi pius & amantissimus Deus violenter me a peccatis

retraxisset, clementerq; continuè præseruaret, tentationes occasioneq; subtraheret, cum ego (sicut & quilibet hominum) ex propria fragilitate ad abyssum & voraginem vitiorum dispositus sim, minimamq; tentationem vincere, minimumq; opus bonum per me facere, sine speciali Christi auxilio, nequeam: sed indefinenter in grauissima ruem facinora, Dei in me gratiam præpedirè, effugarem, eademq; indignum me efficerem.

Hæc quæso dulcissima Domina, omni momento sint in continua cogitatione mea, ne amplius intumescam, mihi complaceam, supra alios me efferā. Postremò te ex intimis cordis mei deprecor, ô faciâ puerpera, ô cœlica regina potentissima, ô Domina & aduocata nostra, tantam mihi gloriosis tuis precibus impetres quæso gratiæ largitatè, qua nec pro fauore alicuius, nec pro utilitate propria, nec pro amissione rerum aut corporis veritatem relinquam, transgrediar, seu pro veritate mendacium palàm loquar: imò eam liberè pronuntiem, liberè defendam, in alijs non dissimulem neque palliam, verbaq; mea semel dicta nisi propter causam necessariam, ex facili non permutem, Amen.

Actio gratiarum pro immenso acerbissimoq; dolore ac pressura, qua piissimum cor sacratissima Virginis distendebatur, dum indefinenter tota nocte in Caspha domo tam indignè tractaretur modis, Christus prædilectus Deus natus eius.

T H R E N O S VII.

Generosa gratiosaq; sponfa Spiritus sancti, illibata mater, intemerata virgo Maria, dolorosa & mœstissima Domina, cuius sibi cor à lachrymis temperare queat Dominum gloriæ, cœli regem, creatorem ac patrem tuum turpiter tractari videns, vti nocte hac absque vlla respiratione à nequissimis est satellitibus Iudæorumq; ministris inhumaniter excruciatas. Quanto magis mater eius tu longè piissima amantiissimaq; incompræhensibilibus es præsuris & mœroribus excruciatâ, vberimis feruentissimisq; lachrymis irrigata, æstuantem compassione exusta & penè consumpta, quæ lucidè vniuersa in spiritu vidisti, quæq; haud longè ante ex dilecti filij enarratione singula circa eum gerenda ab ipsoq; perferenda accepisti? Et quamuis corpore necdum te præsentem offerre quires, noctis præpedita caligine vrbisq; occlusionè, corde tamen ac spiritu illic coram fuisti, illatam omnem illi afflictionem & contumeliam non modo corde doloroso contuendo; aut eandem in anima cum ipso sufferedo. Nil enim doloris seu molestiæ te inspiciente, cognoscente vel percipiente illatum est illi, quin anima tua per mirabilem quendam, introq; trahentem amorem in illius degens corpore, simul inde cruciaretur intensissimè.

Admoneo itaque te tristissimi acerbissimiq; doloris, quo sauciabaris, dum tota illa nocte mortis reum vno omnium ore proclamatum, innocentem tuum filium Iudæi illi sauisissimi, eorumq; ministri inhumaniter, ac nulla ipsi vel respirandi, nedum quiescendi concessa facultate, vexarent. Dum vnus quidem sputa in faciem eius, & putentia phlegmata ex imò extracta pectore in os eius benedictum & verè sauisimum eijceret, idq; sæpius in temperanti quadam crudelitate facerent, aded vt eum penè suffocarent, & extinguerent: nisi in graui hac angustia illius eum diuinitas ad maiora perferenda supplicia, conseruasset.

Dum etiam vnus in caput, alius in collum pugnas ingereret; hic crinibus, ille barba traheret: quidam verò ex ingenua malitia speciosissimam illius faciem crudeliter

deliter vnguibus lacerarent, & in tam miserandam permutarent speciem, vt vel faxeum potuisset pectus ad miserationē compassionemq; permouere. Ad eodē namq; Esa. 53. gratiosa illius facies ex plagis intumuerat, sputis obfusa, sanguine rubricata, vnguibus lacerata, vt penē hominis nullam haberet speciem. Atq; ita patientissimo Domino, quicquid molestiae, contumeliae ac cruciatus diabolico suo poterant corde concipere, irrogabant. At tamen nec ita quidem sicut eorum extincta est.

Posteaquam enim omne in illum suae acerbissimae virus euomuerant, prorsusq; iam defatigati erant, viribusq; defecerant, suis eum ministris tradiderunt, vt id quod reliquum erat noctis in illius custodia & vexatione expenderent, & ipsi membra sua quieti dedere. Ceterum exhausto nimiumq; lassō & excruciatō Domino, nulla quies vel respirandi facultas data est: sed postquam illis nequissimis traditus est satellitibus, ad ipsius crudelem vexationem, à ludæis nimirum muneribus inductis simul vnanimiter in eum seu leones ferocissimi in agnum irruentes, omnem ipsi quoque malitiam & furorē suum in eum absque vlla discretionē compassionēq; euomuerunt, qui etiam dulcissimam faciem eius sordidissimo panno obuelauerunt, ne qua scilicet benignitate vel misericordia erga eum mouerentur, sed omnem suam crudelitatem in eum pro voto effunderent.

Itaque iam tunc absque vlla misericordia crudelissime, alij faciem eius palmis pugnissq; caedebant, alij in collum eius percutiebant, simulq; irridiculē dicebant: Matt. 26. *Prophetiz: a nobis Christe, quis est qui te percussit?* Atque hoc modo ludibria in ipsum Mat. 14. per totam exercuerunt noctem.

O mater dulcissima, & mœstissima Domina, quantis in angustijs & afflictionibus dulcis filij tuus, cœli gaudium & tuū erat? Quam procul dubio præ dolore etiam penē scissum fuit cor tuum, dum in filium Dei, in spem, solatium, & vnicum amorem tuum, tanta impios illos crudelitate debachari mentis oculis conspexisti. O quam ardenti cum amore lupis illis rapacibus te desiderantissime tradidisses, si coram illic affuisses, vt eruentam suam in te exaciassent sitim, quo dulcem natum tuum missum fecissent. Verum non minus eo in anima tua sustinuisti, cum per cōpensationem cuncta in corde pertuleris, quæ in corpore ille sustinebat. Pro omni hoc virginei cordis tui dolore ac mœsticia, ô fidelissima mater, te benedico, millicsq; saluto. Ave electissima Dei mater virgo Maria gratia plena, Amen.

Pia humiliq; deploratio frequentis, eiusq; indigne communicationis corporis Christi, atque pro digna ac debita preparatione, & fructuosa susceptione eiusdem, Precatio VII.

Heu mater mea dulcissima: heu dolorosa, ac mœstissima Domina, cur ad eodē ferreum ac lapideum cor habeo ego, quod cōpatione ac dolore nō scinditur? Cur præ dolore non tabescit anima mea, quando quidem tam immanium causa est dolorum pessima vita mea? Ego a lapis cæcidi, ego colaphizati, ego blasphemauit, conspui, & cōculcaui filium tuum: Nimirum cum agnum ipsum immaculatum Dominum Deum, creatorem meum in tam immundum ac impræparatum cordis & corporis mei hospitium suscipere toties præsumpsi, de vniuersis & singulis peccatis à me & occasione mei commissis, & bonis omisis contra ipsum & proximum meum, & contra me ipsum non solum ita cordialiter contritus, neque tam plenē & distinctē confessus, neque per condignam pœnitentiam emendatus, sicut potui & esse debui. Ac in super post sui susceptionem tam faciliter, toties, adeoq; sæpè grauiter denuò reciduians, vt canis ad vomitum redij, veteribus nona accu- Pro. 26. mulando peccata. 2. Pct. 2.

O me miserum & stultum, o impudencem & ingratum, quam cito quocumque me ab ipso ad alia conuersti, quam cito ipsum expuli, nec ad manendum sibi in me locum permisi. O miranda adhuc & stupenda cordis mei cecitas & duritia ingemiscenda. In abundantia namque maxima spiritualium diuitiarum, tam longo tempore pauperissimus extiti: in copia tantarum deliciarum ideo miser fui: in redundantia gratiarum egenus remansi: ad mensam delitiosam quotidie imitatus fui, & vacuus & macie confectus inde recessi. O insensibilitas animæ meæ, liquorem balsamicum mellitum, deliciosum ac suauissimum in ore habui, nec flagrantiam eius sensi: quandoquidem me cum debita reuerentia & deuotione, ad tam sacrosanctum mysterium nunquam disposui, nunquam tanto cum affectu & desiderio recepi & honorari ut potui & debui, curis mundanis & vanitatibus superfluis me denuo inuoluens, de suscepto hospite dignissimo medicum curavi, immo, sordidis cogitationibus conscientiam meam, quam ipse inhabitare cupiuit polluendo, in eius sepius faciem conspui. Per contumeliosa verba, irrisiones, detractiones, murmurationes & erga suos vicarios, meos prælatos inobedienciam, pugnis eum, alapis colaphisq; cecidi. Flens igitur doleo, quod hucusq; ad sacrosanctum hoc mysterium intellectum habui tam excæcatum, & affectum, tam induratum, eo quod nimis superficialiter reuerendum hoc ministerium peregi, nimis tediousè, negligenter, irreuerenter me circa tremendum hoc sacramentum habui, frequenterq; nimis dissimulaui, ac si Deus meus præsens non fuisset aut præsentem eum minime aduertissem.

Sed nunc expansis manibus & erectis in cælum luminibus ad te o rosa præfulgida cælicæ amantissimæ, ad te vincam, post Deum, pauperum spemq; peccatorumq; refugium, ad te inquam, o gloriosissima & misericordissima Deipara Virgo Maria, conuertens me supplex veniam peto, quod gloriosum & benedictum filium tuum tam indignè non modo tractaui & suscepi, verum etiam tam probrosè & contumeliosè expuli per reiterata multiplicia peccata, immundorum me spirituum animæ tuæ erga Deum amorem, atque ipsius in te omnem Diuinam suam charitatem & filialem affectum, potenter exores eum, ut ad huius sacratissimi frequentationem cor meum seruentissimo accendat desiderio, & quotiescunque ad sui susceptionem sua me dignatio admiserit, tuis interuenientibus meritis in gratiæ suæ paradysum me recipiat, in calido suo sanguine me lauet, in pretiosa sua morte me viuificet, cunctis suis virtutibus & meritis exornet, animæ meæ fundum ipse sibi dignissimè præparet, in quo suscipi iugiterq; habitare dignetur, in tanta charitate, quanta seipsum in vltima cæna suscepit, pro supplenda omni indigna susceptione mea, & fructuosum in me faciat suum aduentum, liberetq; me omnibus diebus vitæ meæ ab omni nocibili tentatione, vniat & sibi connectat me & omnia opera ac desideria mea, quo nunquam separer à dulcissima sua dilectione & clarissima pulcherrimi vultus sui visione; sed merear in ipso florere & regnare nunc & in perpetuum, Amen.

Actio gratiarum pro vario dolore ac mæstitudine, cui immergebatur piissimum cor B. Virginis, dum amabilem filium suum, vultu ex plagis tumido ac liuido, sanguine obducto, phlegmatibus repleto, vnguium laceratione dissecto, à Caipha ad Pilatum crudeliter & ignominiose deduci confluxit, coramq; eo multipliciter & falso inculari audiuit.

THE-

THRENOS VIII.

HVmilla & moestissima Domina, pudicissima virgo tristissimi plena doloris, omnem humanam afflictionem & pressuram exuperatis, suavisissima mater & vnicè mihi post Deum dilecta: dum satis superq; cor tuum longè piissimum tota illa acerbissima nocte pupugisset & conficidisset diri doloris gladius, nec non flendo, gemendo, querendo, lamentando satis & penè te iam exhaustis, mane admodum cum aurora prodire & dies lucescere incepit, cum tuis Hierosolymam procul dubio ascendisti, quæ ad conspectum filij tui, cuius aestuabas amore, & affligebaris passione, peruenires, si eius ex intuitu acerbis eius dolor pauxillum forsitan demulceretur seu alleviaretur. Quamvis ambiguum non sit, te totam cum omni facultate tua in gratissimam resignasse Dei voluntatem, parata omnem ferre pressuram, afflictiones & grauissimos cruciatus, quæ ex eius passione tibi possent accidere: imò prorsus verisimile est, tanto te erga Deum & cunctos homines flagrasse amore, adeoq; animarum salutem sitisse, quod & ipsa libentissimè crucis subisses mortem, si ita visum fuisset omnipotenti Deo. Sed hoc fieri non debuit, ideoque tantam intrinsecus crucem ac dolorem sustinuisti, quantum absque cordis diruptione ferre potuisti. Dum autem ô decus paradisi, ô cœli gaudium, lamentabiliter primo diluculo ab amicis tuis per viam illam deducereris, omnes illos ceu moestissima cantrix lugubri voce tua simul ad lachrymas commouens, recordare, quàm hoc triste tibi iter fuerit. Quo enim propius accedebas ad urbem eo altius tuis doloribus immergebaris. Tam diu autem gressu qualicumque potuisti, finis iuisti, donec in ciuitatem ad Cayphæ domum peruenires. Sed heu ô dulcissima Domina mea, ô dilecta mea, dum amarissimis tuis medendum fore doloribus fortasse sperasti, ad illum proh dolor properasti ac pertigisti locum, ubi gladius doloris exacutus virginem scidit pectus tuum, & intima confodit animæ tuæ, doloremq; addidit dolori. Comperisti quippe illos sanguinarios canes & cruentas bestias, & pestifera inuidia & cruenta firi (quæ nullam eis permittebant requiem) illuc mane admodum cõfluxisse numero multo plures, quàm in primo erant è concilio congregati. Imò conuenire omnes qui arduis in rebus ad concilium accersiri soliti erant, quorum ingens admodum erat multitudo, ut nimirum omnes simul aut Iesum natum tuum damnarent, aut prælatam nocte damnationem confirmarent. Itaque dum in suum eum adducerent concilium, denudè examinarunt, an se Christum & Dei filium diceret. Quod ubi non negaret ita vociferati sunt: *Quid adhuc egemus testibus: ipsi nos audiimus ex ore eius. Tum verò ita ligatum & turpiter deformem ad Pilatum adduxerunt ab illo incircumciso cane morti adiudicandum.*

Matth. 26.
Matt. 24.
Lucæ 22.

Ioan. 18.
Matt. 26.
Marc. 14.

Memento nunc benedicta Christi mater doloris & compassionis, quæ aestuabas ac replebaris, dum seuos illos canes ac truculentas bestias Dominum Deum tuum & hunc vnicum filium tuum vinctum, miserabiliter deformatum, cunctisq; quæ excogitari poterant condemnationis inditijs denotatum, ac si vnus omnium sceleratissimus latro fuisset, ad hominem præphanum & ethnicum adducere conspiceres ab eo iudicandum. O quis cogitare queat, quæ probra, conuitia, afflictiones, molestias, contemptus mitissimo agno in via illa irrogarint. Vbi verò iam ad Pilatum ventum est, vna cum omnes falso accusare audisti, multa in ipsum maledicta congerentes & in primis horrido clamore ferocitè verborum fre-

- Ioan. 18. pitu obtinere nitentes, quod veritate ac iure nequibant. Quandoquidem exiens ad eos Pilatus, dum, quam aduersus eum adferrēt accusationem sciscitaretur, haud secūs quam rabidi cānes, vna edidere latratum, dicentes: *Si non esset hic malefactor, non tradidissimus eum tibi.* Ast Pilatus, audito hoc verbo, sciensq̄ quod per inuidiam eum tradidissent, percitus respondit: *Accipite ergo eum vos, & secundū legem vestrā iudicate eum.* Quasi dicat? Citra cognitionem causæ, seu criminis, nequeo & nolō quenquam ego iudicare. Si vobis sufficere debet quod ipsi eum examinastis, perficite ergo quod cōpistis, & punite illum: neque enim ego sum vobis necessarius: tum cruenta eorum non exatiata siti, instar fugientium leonum exclamauerunt falsiter accusantes eum, atque dicentes: *Inuenimus eum subuertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dari Casari, & dicentem se Christum regem.*
- Luc. 22. Audi benignissima Domina (& quidem non absque acerbo mœrore audisti) efficta, euidentia, falsissimaq̄ eorum mendacia. Nunquid non ipsis dolosis Iudæis respondit, iussitq̄ aliquando dulcis natus tuus, dicens: *Reddite quæ sunt Casari Casari, & quæ sunt Dei Deo.* Nunquid non etiam iussit Petro dare didrachma pro ipso & pro se? Ideoq̄ objectionem hanc quasi apertum eorum mendacium parvipendens Pilatus, transfiliuit: quem audisse fortē contigit quod hypocritis illis de censu Casari dando ipse respondit. Deinde: *Inuenimus, inquit, subuertentem gentem nostrā, ab obseruantia nimirum legis Moysis.* Nunquid non & ipsum hoc à veritate profusus alienum fuit? Quippè qui publicè confessus est: *Non veni soluere legem, sed implere:* quam etiam tecum ad mortem vsque seruauit. Postremò, *dicentem se Christum regem esse,* inquit, hoc est, volentem sibi Iudæorum regnum vsurpare. Quod & falsum esse ex eo liquet: quia cūm quæreretur à populo volente eum in regem eligere, sciens fugit ab eis. De hoc autem tertio (quod contra Romanum imperium Pilatus vergere v̄nebat, (nam id à Iudæis regiam abstulit dignitatem) se periclitari timens, si non diligenter quæreret de crimine læsæ Maiestatis: idē pratorium introijt vt filium tuum magis pacificè & exquisitè examinaret, accersitumq̄ eum quæsiuit, dicens: *Tu rex es Iudæorum?*
- Ioan. 18. Dum verò innocens & mitissimus filius tuus veritatem ipsi confiteretur, se quidem regem, sed non esse de hoc mūdo regnum suum, quod vel Romanos offendere queat, vel Iudæos, neque temporale hoc regnum se affectare: dumq̄ Pilatus sciret quod per inuidiam tradidissent eum, exiuit ad eos, ipsum à mortis tam noxa quam sententia pronuncians prorsus esse alienum. Quapropter vehementius perciti Iudæi, instabant grauioribus accusationibus. *Commouit,* inquit, *vnuersum populum docens à Galilea vsque huc.* O virulenta inuidia, ô iniqui & mendaces Iudæi, qui Præsidem sinistrè informare nituntur, vt illum commouisse putet populum, fecisse seditionem, docuisseq̄ iniquam eruditionem, sicut illi Galilæi quoram sanguinem miscuerat ipsi Pilatus cum sacrificijs eorum, quo sic quoque in odium filij tui traheretur. Sed nihili pendit, immò hoc falsum habuit, sciens nimirum quod de tributo responderit, sciens præterea quod calumnia & non veritate incusaretur. *Audiens verò Galileum, inquisiuit si homo Galileus esset.* Et vt cognouit quod de Herodis esset potestate, misit ad illum, gaudens de occasione nata, qua se ipso iudicando liberaret, quem innocentem vid. bat, & per alienam inuidiam grauari. Recordare nunc mater dulcissima, quam liquefactum sit intra te tunc cor tuum, haud secūs quàm cera ab ignis ardore, præ nimio mœrore & dolore quo fluxabas, dum corā Pilato stare cerneres vt agnum innocentem ac mitissimum regem gloriæ, mellissimum

filium tuum humili verecundia, demissis oculis, manibus ligatis, miserabili ac deformi ex sputis & verberibus facie, sitibundo affectu & desiderio acerbum potandi calicem, & paternam exequendi voluntatem, os suum benedictum ad sese purgandum & excusandum non aperientem: immites verò illos ac impios Iudæos terribilibus in eum oculis, toruorū aspectu intendentes, dentibusq; suis frendentes, & instar leonum rugientes ac horridos edentes clamores falsissimarum accusationū: dum deniq; cerneret hinc atq; inde eius stipata latera tortoribus ferocissimis, iudicis sententiam æstuanti, rabido, ac ruento animo expectantibus, crucifigere eum & enecare paratissimis. Quam tum tota pensè in lachrymas resoluta es? Quis mater mœstissima, continuos acerrimosq; illos capiat dolores & cruciatus, quos sensisti, dum tanta cum ignominia & crudelitate Dominus Maiestatis, cui omnis debetur honor & gloria, de iudice ad iudicem per ciuitatem, quæ plena erat populo, in conspectu omnium deduceretur, instar latronis omnium sceleratissimi. Pro omni autem hoc dolore & tristitia tua, benedico te, millestq; saluto, Amen.

Esa. 5.

Acto 8.

1. Tim. 1.

*Pro columbina simplicitate, pia compassione, fraternaq; charitate iugiter gerenda circa delinquentiam proximorum, & pro sui sedula atq; seuera obseruatione & examine, Pre-
catio, VIII.*

O Domina misericordissima, cœli, terrę, & omnium abyssorū regina potentissima, mater æterni Dei Verbi & virgo purissima, Maria, tuis mihi quæso dignare beatis precibus à dilecto filio tuo impetrare, vt pactum hoc atq; firmum propositum, quod hodie tecum & cum ipso in eo, inuiolabiliter ad extremū vsque vitæ mæx sinem sua opitulante gratia conseruem, vt videlicet neminem vnquam iudicem seu spernam, de nemine male vnquam sentiam. Quæcunq; etiam suspiciones noxiz inciderint, nihil tamen vnquam definiam, nihil pro certo asseram, aut tanquam verum iudicem. Quodcunq; etiam malum videro vel audiero, nullo modo ea propter in quempiam amaricer aut murmerem, sed amantissimo compatiensimōq; corde orationem pro eo Deo offeram.

Fac obsecro genitrix gloriosa ac benedicta Domina, vt simplici oculo omnia aspiciam, in meliorem partem cuncta interpreter: intencionem, si actum nequiuero, excusam: putem ignorantia, subreptione, casu seu occulta Dei dispensatione ad maiorem sibi conquirendam humilitatem & profectum proximum cecidisse seu labi permillum: ne iniuste seu temere quempiam iudicando, tanti me sceleris reum efficiam, quantum illum deliquisse iudico: cum ignorem quid diuina gratia operetur in homine, aut per quæ à peccato excusabilis esse possit: neue ob temeritatem ac iniustitiam meam in idem, vel eo grauius peccatum, iusto sub iudicio me Deus labi permittat.

Præsta itaq; ô sanctissima Dei genitrix, vt circa aliena peccata atq; defectus cæcus sim, surdus & mutus, vt aliena non discutiam, de aliorum conscientijs me non intromittam, me verò vigili custodia obseruem, cunctaq; opera mea seuerè iudicem, nil indiscussum, non reprehensum, nõ iudicatum præterire sinam, & quicquid perperam dictum, factum aut neglectum comperero, calidis vndis lachrymarum diluam, maiori cum feruore, firmiori q; proposito post quemlibet lapsum resurgam, ac constanti animo cœptum propositum reducente me ac protegente, prosequar.

bbb

quod

quod in Dei amore proximique dilectione iugiter proficiam ac stabiliter permanes, atque ad felicem vite terminum pertingam, Amen.

Actio gratiarum pro divi doloris vubere, quo conficiebatur cor maternum, dum truculenter & contumeliose ut sceleratus & morti reus à Pilato ad Herodem ab eodemq, veste alba & delirus irrisus, de novo ad Pilatum contempnibiliter duceretur.

T H R E N O S I X.

Integerrima & immaculata virgo Maria, suavissima & sacratissima sponsa Spiritus sancti, felicissima & piissima Dei genitrix, Domina ac mater mea precharissima, recordare nunc queso acerbi doloris & precordialissima compassionis, quibus cor tuum deuotissimum piissimumque ineffabiliter sauciabatur, dum ardenti furia, virulento liuore, cruentaque siti impiissimorum ac crudelium Iudaeorum à Pilato non restincta, immani furore raperetur ab eis, pluribus ac grauioribus iniurijs obrueretur truculenter & ignominiose instar scelestissimi malefici per ciuitatem in omnium conspectu (qui sine numero ad Paschalem solemnitatem vnde quaque confluerant) ad Herodem fastu turgidum deduceretur vnicum cordis tui solatium Iesus dulcis filius tuus.

Lucæ 23.

O quantopere iniqui illi Iudaei ira ac liuore exagitati, haud secus atque rabidi canes cum dilecto filio tuo tum festinarunt, ardentia sua pectora restinguere cruentaque suam exatiare sitim gestientes, alijs multis eorum ministris & licitoribus, scilicet eum interim iniurijs & molestijs in via afficientibus, probra & innumeras contumelias à tergo illius in ipsum congerentibus, donec tandem ad tumidum & curiosum Herodem eum laboriose pertraxissent, vbi nihilo secius fallaces & sanguinarij illi Iudaei obstinatissimè eum accusarunt, & condemnarunt eidem, quibus apud Pilatum vti fuerant, criminationibus. Inter quos agnus ipse mansuetissimus humiliter tacuit (quamuis vno se potuisset defendisse verbo, atque omnes accusatores, si voluisset, confutasse) utpote paratus mori pro salute miserorum, Ea propter superbo quoque Herodi non nisi vano accurioso animo miraculum aliquod ab eo videre cupienti, multisque eum sermonibus interroganti, nihil respondit non eius modo, sed cuiuscunque recusans gratiam hominis, per quem sua potuisset passio impediri, sicuti modo verisimiliter potuisset. Si enim blandè prudenterque illi loqui voluisset, aut in eius conspectu miraculum fecisset, non modo regis ad prorsus gratiam, sed etiam liber abire fuisset permissus.

Lucæ 23.

Tunc Herodes turbatus, non solum cum indignatione mansuetissimum & innocentem filium tuum se repulit, & cum omni exercitu suo contumelias affecit: sed etiam veste alba ceu fatuum induit, quo hoc ipso cunctos simul homines ad eum illudendum prouocaret. Atque hac tanta cum ignominia & confusione ad Pilatum eum remisit. At quis eum, qui te tunc circūdedit & inuasit dolorem comprehendere queat, quando ipsum ita ab Herode turpiter illusum & despectum à vilissimis seruis & carnificibus illis velut fatuum irrideri, & ingenti cum contempnitione abijci, armatis manibus & fustibus caedi, pedibus contundi & protrudi, vestibus ac funibus trahi & alijs innumeris conuictijs & iniurijs obrui, adde denique crudeliter & ignominiose deduci conspexisti, aut ex aliorum saltem relatu percepisti? Si enim virginea te honestas ac verecundia præpediuit seu inhibuit, per omnes vicos & plateas ipsum de iudice ad iudicem toties protrahū continuè sequi non potuit tamen fieri, ut quid de ipso

de ipso ageretur, nescires Ideoq; cuncta aut ab ore aliorum accepisti, aut corporali-
bus oculis, dum non obstante turba licuit, aut mentis oculis conspexisti.

Dum autem ô reuerenda & benedicta Domina amantissimum filium tuum ange-
lorum dominum & regem vniuersorum inuidi illi & impijssimi Iudæi clamoribus, &
derisionibus omnes vicos implentes, ardentemq; suum neq; à Pilato, neq; ab Herode
pro votis suis extinctum furorem in ipsum crudeliter effundentes, turpiter, trucu-
lenterq; ad præsidem reduxissent, denud suas in eum accusationes intenderunt, quo mor-
tē illi afferrent, rursusq; horrendis clamoribus Pilatum obruere & ad indicandū
condēnandumq; Iesum excitare moliebantur, quandoquidem nullam rationē, æ-
quitatē, vel causam mortis aduersus eum proferre poterant, sicuti & de seipso & He-
rode palā illis confitebatur Præses ipse. Sciebat namq; iniustus & immites illos Iudæos
sola inuidia adductos, vt in fontem ac omnimodo innoxium neci dari appeterent. Matt. 27.
Mat. 15.

Proinde, quia neq; per Herodē, quāuis contrariū, se de ipso iudicando exemerat
aceruerat, neq; furiosi illi Iudæi ratione placari poterant, sciscitatus est ex eis (nihil
intentatū relinquens quo innocentē filium tuum liberaret) si eum pro concessio ipfis pri-
uilegio, ad paschalis solennitatis honorē dimitti vellent, nequiorē ac magis flagi-
tiosum quē inter omnes vincētos habuit, simul cum ipso, populo proponens, sperans
à turba Iesum ipsi flagitioso longe anteponendū atq; vita donandū. Si enim magis
exosum ac pestiferū habuisset, haud dubiē cum ipso eligendū improbandūue pro-
posuisset, quo sibi de iniusto iudicio & innocenti filio tuo, de iniqua morte preca-
ueret ac subueniret. Sed sanguinarijs illis canibus scilicet sacerdotū principibus &
senioribus mendacis suis populo persuadentibus vt peterent Barrabā, Iesum verō
perderent, omnium vna voce exortus clamor est: *Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam.* Ioan. 18.
Mar. 15.

Tunc quesuit eos Pilatus, dicens: *Quid ergo vultū faciam regi Iudæorum?* At illi fre-
mitu horrifono succlamabant, dicentes. *Crucifige, crucifige eum.* Hæc autem tertio di-
xit ad eos. *Quid enim inalefecit? Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illum* Lucæ 23.
& dimittam. At illi instabant vocibus magnis, postulantes vt crucifigeretur. Et inualecebant
voces eorum.

Quis dubitare possit ô Maria mater Iesu fidelissima acerbissimē gladiū doloris
deuotissimū pijsimumq; cor tuum transuerberasse, cum horribiles hos ac ferocif-
simos clamores audisti? Tot doloris & angustia sæuisissimi Iudæi animam tuā confi-
xere aculeis & vulneribus, quot inuido ac maligno corde depromebant ac vocife-
rabantur verba crudelia. Omnem autē illum intensissimum mœrorē ac pressurā,
quæ cor tuum virginē tunc confringebat, supra modum excelsit dolor iste acer-
bus, quē ingens cæcitas & insatiabilis Iudæorum ferocitas atq; infelix illa promu-
tatio, peruersaq; ipsorum tibi ingratitude incussit: dum lupum præ agno, scelestum
ac odibilem nebulonē, præ iusto ac innocente filio tuo, impium deniq; & latronem,
præ vitæ authore eos non modo eligere, filiumq; tuum reprobare conspiceres & au-
dires: verūm etiā tanquam latrone viliorē, sceleratorē & vita habitum indignio-
rem ad mortem crucis eundem ab ipsis postulari cognosceres.

Pro quo dolore ac mœrore, cunctisq; illis amarissimis lachrymis, quibus vberri-
mē dum benedictus vteri tui vnigenitus ad vilissimum crucis suspendium pete-
retur, irrigabar, benedico te millestq; saluto, Ave gloriosissima Maria, Amen.

*Pro assidua diligentiq; linguæ custodia ob innumera inde affluentia anima pericula, nec non
pro sedula dulcīq; colloccatione anime cum Christo Precatio, IX.*

O Mea vnica singularisq; post Deum spes & fiducia, benedicta Deipara virgo Maria, audi dignanter, & pie exaudi supplicis & indigni famuli tui preces, quas cordi tuo purissimo ac materno, per mellissimum longeq; pijsimum & superdulcissimi filij tui humiliter fiducialiterq; repræsentato & offero, deprecans te quam mihi est possibile, affectuosissime per omnem virginæ cordis tui pietatem & amorem, vt non confundas faciem meam, neq; mihi præstes repulsam: sed ob honorē & fructum dolorosissimæ mortis prædulcissimi filij tui, ob eiusq; ardentissimum ac immensum salutis meæ affectum & desiderium, supplicationem meā apud Deum Patrem per ipsum fideliter promoueas, & exaudiri procures. Obsecro perinde te benignissima suauissimatq; mater, vt hanc mihi diuinam, gloriosam ac sacratissimis tuis meritis, promerearis gratiam, qua nunquam linguam meam ad loquendū nisi in Dei honorem & laudem, aut pro beneplacito suo, proximitq; ædificatione soluam: quo ab omni detractioe, murmuratioe, derisione, vanitate, scurrilitate, & ab omni illicito ac otioso sermone concludatur & refrænetur, quo purum & incontaminatum pariter fiat cor meum & conseruetur, ne vnquam in verbo aliquo proximi charitatem ledam, fraternam concordiam dissipem, cordis compunctioem atq; deuotionem in me extenuem seu ad nihil em, Dei in me præsentiam contristem, aut à me fugem, conscientia tranquillitate me spoliem, tentationū ac perturbationum procellis me inuoluam, corruptis me iudicij inficiam, neue suspitionibus angar & crucier, ira & rancore exstuem, displicentia & inuidia tabescam & absumar. Sed ô benedicta Dei mater & aduocata nostra pijsima, impetra mihi linguam mutam ad omnia mundana, vana, mala & otiosa. Dum verò charitas, seu obedientia me loqui compulerit, nil nisi necessarium ac præmeditatū, idq; paucissimis quam possim verbis eloquar. Suauius ex hoc quæso efficias, mihi, Deo loqui quam hominibus, ipsius internæ allocutioni aurem & cor mundum iugiter præparare, & pro posse exhibere, quo ab ipso sapius merear benigne visitari, sapienter erudiri, verè compungi, in dulcissimas contritionis & amoris lacrymas resolui, perfectius illuminari, suo diuino amore magis inflammari, gratiosissimis donis suis suauiter refici, contemplationis suæ dulcedine inebriari, ipsiq; purius semper vniri, vt tandem totus liber & expeditus ab omnibus, nudis brachijs amoris ipsum amplectar & perenniter in ipso, ipseq; in me quiescere possit, Amen.

Adiugratiarum pro acerbi doloris gladio, qui pijsimam Deipara virginis animam dire lacinabat, dum innocentissimus eius filius inuerecunde ac inhonestè denudaretur, inlemeriter ad columnam ligaretur, inhumaniterq; vndiq; flagellis, virgis & scorpionibus dilaceraretur.

T H R E N O S X.

Lveidissima maris stella, dulcissima mundi Domina, reorum aduocata potentissima, miserorum adiutrix & consolatrix promptissima, desperatorum spes vnica, mater Iesu amabilissima virgo Maria: heu quam horribili innocentissima anima tua tunc transuulnerabatur dolore, heu quam incogitabilis te tunc inuasit & corripuit pressura & angustia, dum ad furiosam improbitatem, virulentū liuorem cruentamq; impijssimorum Iudæorum sitim, vt spem Præses habebat, restinguendam, quo immeritam & innocentem iussu & innoxij filij tui mortem appetere desinerent, rabidis illis carnibus ac immitissimis tortoribus facultas ab ipso dabatur

scabatur & potestas, suam in agno mitissimo, in dulcissimo, inquam, filio tuo explendi malitiam suam, purissimum nimirum, nobilissimum & virgineum corpus eius discernendi, regiumque eius fundendi cruorem. Quis mortalium præter te o virgo beatissima cognoscere vel credere, quanto minus explicare poterit quam crudelis & exacutus diri doloris gladius animam tuam tunc ferierit ac lacerarit, dum furibundi illi satellites atque lictores, agnum mansuetissimum rapientes, vestibus illi ferociter detractis, tam inuerecunde coram omni populo dinudarent, adeo crudeliter ad columnam vincirent, quod caro illius ob nimiam suæ naturæ molliem ac teneritudinem funes quibus vinciebatur prorsus operirent, & sanguis ex digitorum ungibus erumperet, ea de causa tam ferociter eum vincientes, ne ex eorum manibus elaberetur: quandoquidem maleficum & impostorem eum habebant, uti à perfido traditore Iuda præmoniti fuerant. Ast quis dicendo consequi possit, quæ immenso & impatibili dolore & tristitia circumseptum fuerat & confectum maternum cor tuum (si coram intueri tibi concessum fuit) dum immites illi carnifices velut ferocissimi lones elegantissimum, sacratissimumque eius corpus tam inhumaniter flagellis dilacerarent, vndique vulneribus scorpionibus inflictis exararent & disicerent, validis & crebris verberibus venas aperirent, costas carne sanctissima vncis ferreis flagellis innexis auulsa nudarent, adeoque inhumanis discerperent cruciatibus, ut omne eius corpus ceu excoriatum videretur & non nisi sanguinem videre esset & vulnera, cunctisque aspectu esset horribilis: quod propheticum illud quotquot testatum reddidit. *A planta pedis vsq; ad verticem capiti non est in eo sanitas.*

Mirum est valde o præexcellensissima Domina, quomodo perditissimi illi homines sic potuerunt crudeliter speciosissimum omnium mortalium filium inquam tuum, dilaniare, sic absque vlla compassione tacentem, humilem, patientem ut agnū, miserum ac mansuetum affligere & vulneribus conscindere, ut non prius desinerent, quam verberando defatiscerentur, prioribus vero lassis & paucantibus alij recētes vilissimi nebulones & crudelissimi, utpote ad hoc feroces electi, succederent, qui suam non minus quam priores in ipsum euomerent crudelitatem, alij virgis recētib; & nodatis flagellis reliquam corporis partem miserabiliter laniando. Quandoquidem prorsus verisimile est eos multoties virgas & flagella in ipsum attriuisse, partesque virgarum & flagellorum nodos eius sacratissimæ carni fixas inhaesisse & permanuisse.

O quam immisericorditer & miserabiliter vilissimi illi scurræ vel pecunia inducti à iudeis, aut ex tua volentes malitia eisdem complacere, superdulcissimum tuum filium sacratissima virgo lacerarunt, & adeo inhumanis affecere doloribus, ut ob naturæ & complexionis excellentiam ac teneritudinem quilibet ictus cor illius procul dubio penetraret. Quam intolerabili quotquot dolore & angustia cor tuum virgineum conscidit & materna viscera laceravit crudelissima hæc prædilecti nati flagellatio, pretiosissimi cruoris sui tam abundans effusio & indignissima impiorum pedibus eiusdem conculcatio: sui denique coram tot impudicis hominibus, inhonestæ & inuerecundæ nudatio, quam grauissimam ignominiam incomprehensibiliter honestissimum cor eius affligere certe certius sciebas, cum cunctis alijs virginibus (quarum nonnullæ hæc ignominia leuiorem mortem, quamuis atrocissimam tulere) pudicitior ipse foret, castior ac verecundior.

Pro omni autem hoc dolore tuo & mœnore quibus ob præmemorata excruciatam fuisti,

fuiſti, perenni gratiarum actione benedico & laudo te, millieſq; ſaluto, Ave digniſſima Dei mater gratia plena, Amen.

Olatio pro peccatis cunctiſq; negligentij & deſectibus ſatiſactoria: item reſignatio ſui totius & deſectibus eius in Chriſti gratioſiſſimam voluntatem, Precatio X.

O Sacraſſima digniſſimaq; Chriſtifer a virgo Maria, pietate pleniſſima, emiſer ego & vilis peccator, omni qua poſſum humilitate, tuis aduolutus veſtigijſ in timo de peccatis meis omnibus dolore, altis ſuſpicijſ, acerb a contritione lachrymiſq; feruentibus vſq; in cœlum clamo, confiteorq; me reum & cauſam eſſe tam immanium dolorum tuorum & ſuperdulciſſimi filij tui: tot liuoroſorum & profundorum vulnerum ſuorum, tanti ſacri ſui cruoris profluuij tam inhumaniſſimæ miſerabiliſſimæ conſciſſionis nobiliſſimi tenerrimiſq; corporis ſui, eidẽſq; per virgineum cor tuum in vnione omnis tui erga eum affectus & amoris, infinitas ago gratias pro feruido & immenſo hoc ſuo in me amore, quo exoluere, diluere & expiare ſuperabundẽ acerbiffim a hac ſua paſſione dignatus eſt, quicquid vllõ tempore erga diuinã iuſtitiam ſuam, ego deliqui, nec non reſarcire atq; ſupereffluẽtiſſime ſupplere, quicquid vnquam in meritis & virtutum actibus neglexi. Vincit enim planẽ paſſio eius cunctorum etiam mortaliũ peccata vniuerſa, diuinitatẽ meritorum eius tam immenſæ ac infinitæ ſunt, vt cunctis vitijs & negligẽtijs omnium etiam hominum præponderent. Ideoq; ex his altiſſimis haurio riuulis, & ex ſuper eminentiſſimis meritis tuis quicquid vnquam mihi deeſſe perſpexero, atq; in omnis debiti mei exolutionem diuinæ maieltati per vos offero.

Et nunc pleno te ac benediẽtum filium tuum feruenter amandi, cõſectatq; quæ me à veſtro poſſint amore abſtrahere, euitandi affectu & deſiderio vos accedo, paratiſſimus omnẽ gratiſſimã veſtrã exequi voluntatẽ. En enim toto vitæ meæ tẽpore ac in æternum omnium virium mearum facultate veſtræ exoptans delectationi vicẽ rependere & facere ſatis, offero totum me vobis corpus, animam, cor, ſenſus, memoriã, intellectum, voluntatem, & quidquid poſſum, paratus ſuſtinere, quidquid me pati & facere voletis in tempore & æternitate in carento & accipiẽdo, dimittẽdo ac patiẽdo, vnice hoc ex intimis meis præcordijs ſuppliciter expoſtulans, vt præſtetis mihi tam amare vos medullitus, vt ipſi à me amari vultis: nec non fulgẽtiſſimo diuinæ gratiæ ſplendore fundum animæ meæ totum perlultretis, quo quid in conſpectu veſtro beneplacitum ſit iugiter agnoſceus, omni hora ipſum perfectius exeam, relinquam, vobiſq; conformem, quo vnus vobiſcum effici tandem merear ſpiritus, intellectu & affectu, voluntate & amore: Aq; totus à vobis poſſideri, regi, dirigi dulciterq; Quieſcere & in vobis obdormire, ſpiritumq; meum ſiducialiter & exultanter vobis reddere poſſim, Amen.

Actio gratiarum pro immenſo dolore, quo beatiſſima Deipara virgo diſcruciabatur, dum diuè flagellis caſus & eruentatus, atq; à columna abſolutus cor am tota militum cohorte ſpinea corona, Chlamyde coccinea, arundine & alijs contumelijs illuderetur innocentiſſimus filius eius.

THRENOS XI.

Maria, virgo dulciſſima, genitrix Dei digniſſima Domina & aduocata noſtra clementiſſima ac fideliſſima, ſupplici cum laude benedico gratiaſq; ago tibi p. amariffimi doloris & cõpaſſionis gladio, qui materna præcordia tua

tua fatuissime perfodit & dissecauit, dum immites illas beluas crudeliter iam benedictum fructum vteri tui dilaniatum vulneribusq; adeo concissum, vt nulla pars in omni illius corpore salua permansisset, essetq; corpus eius non nisi vulnus vbertim promanens: ita vt cunctis esset aspectu horribilis, à columna absolutum, nudum ac sanguine fluentem, adeo vt singula quæq; vestigia roseo suo signaret cruore, plenum doloribus, vt præ debilitate viuum vix stare posset, præ frigore tremebundum, in prætorium adducere, totamq; militum cohortem ad eum congregare vidisti, vt nimirum omnes interessent spectaculo ac ludo quem cum eo agere contendebant sicq; maiori pateret ipse confusione, ludibrio, & contemptui. At quis mater elementissima dicendo consequi poterit seu mente comprehendere, quam immenso & imparibili dolore atq; tristitia circumseptam tunc fuerit & confectum maternum cor tuum, quamq; totum penè in lachrymas resolutum, ac præ intolerabili angustia ferè disruptum, dum inhumaniter adeo (& supra quam ipsis Pilatus cō-
 miserat) superdulcissimum filium tuum discerptum tam adhuc crudeliter trahari conspiceres, chlamyde coccinea derisorie pro regia purpura amiciri, coronam è spinis contextam loco regij diadematis sancto illius capiti imprimi: arundinem ei sceptri vicè in manus dari, flexisq; genibus ridiculè adorari: immittissimos autem canes illos, omni hac sacri cruoris ex dilacerato corpore extruciatosq; capite eius effusione, immani quoq; hoc cruciatu, stupenda deniq; eius patientia nedum exariari; verum rabidos eorum animos magis ad malitiam inflammari cerneres: ita vt deformem filij tui faciem omni decore & specie destitutam, vtpote ex verberibus plagis & iniurijs, quibus ea nocte affecta erat tumidam, vnguium lacerationibus diuulsam, nec non sputis & phlegmatibus commixtam in eam fluentibus, iamq; concretis turpiter defædatam, denud conspicuerent ea, rapta è manu eius arundine horribiliter caput eius sacratissimum crebris ictibus contunderent, quibus spinarū aculei peracuti admodum & rigidi ipsas, venas, neruos & ossa capitis penetrantes sacro eius cerebro & vertici altius infigebantur (adeo vt hæc poena etiam cor illius attingeret) & sanguinem eius preciosum vbertim per faciem, per collum, perq; capillos defluente elicerent & exprimerent. Heu quantas adhuc contumelias & contemptus, quantas blasphemias & molestias, quam truces vultus, quam verba minacia inter poenas has inexplicabiles ac immensos cruciatus agno tuo mirissimo irrogarunt? Heu dulcissima misericordie regina, cum quanta animæ tuæ tristitia cum quanto sanctarum lachrymarum profluuiio considerabas prædilecti nati tui tam stupendam mansuetudinem, patientiam & charitatem, ita vt ne semel quidem faciem suam ab eorum verberibus & sputis auerteret, neq; vnquam os suum benedictum ad maledicendum vel murmurandum aperiret, nec manus pro sui vltione
 vel defensione extenderet, nec vultum ad iram seu indignationem mutaret: sed benignè adeo totum corpus suum tortoribus exponeret, omnem in se obstinam illorum malitiam, crudelēq; tyrannidem expleri sinens. Quæ igitur mens digne dicere, aut quis intellectus capere sufficiet desolationum illarum tuarum pondus & mensuram, quibus maternum cor tuum tunc opprimebatur? Nam ex maternali compassione & naturali affectu, omnium dolorum ac vulnerum eius, particeps per omnem modum semper eff. cta fuisti. Pro quibus omnibus pressuris tuis & mœroribus te benedico milliesq; saluto: Ave benignissima mater pietatis & indulgentiæ, gratia plena, Amen.

Matth. 26.
 Mar. 14.
 Ioan. 19.

Esaï 50.
 Esaï 53.

Humilis & dolorosa confessio nostræ impatientiæ, cæcitatæ & ingratiitudinis in tribulationibus Dei munere exhibitæ: uideam pro vitiorum horum emendationem contrariarumq; virtutum largitione, Precatio XI.

1. Tim. 1.

VAE vix nefando mihi peccatori, vix impio & sceleroso transgressori, qui tantorum Domini mei cruciatuum & opprobriorum, tantorum etiam dolorum & angustiarum tuarum mater amantissima causa existens, vobis non cōpator. Et si non condoleo, quomodo conregnabo? Quomodo Christi capitis mei me membrum & tuum filium comprobabo, dum eius dolorem & opprobrium non sentio, nec participo: dum tibi non collachrymor nec condoleo. Immo cur, pro dolor, in flagellis & tribulationibus aliquando mihi obuientibus ita impatientē, reclamantem, in querelas & murmurationes indignabunde erumpentē me inuenio? Cur non potius amantissimo ac fidelissimo patri pro qualibet aduersitate præcordiales & iuges refero gratias, cum præclarior & pretiosior, post seipsum, donum, fidelibus amicis suis in hac vita largiri non possit? cumq; iste sit annulus pretiosus quo sibi Deus animā humilem & patientem suauiter & amabiliter desponset, & ad potiora dona suscipienda, sublimiterq; transformandam ipsam dignissimē præparet & adornet? Nunquid non in humanis & incōparabilibus doloribus & angustijs suis sibi vicem aliquam rependi etiam quam fidelissimē promeruit? An non ob innumera & irremunerabilia gratuita collata beneficia dignus etiam est pro quo nō nihil sustineam? Quid, cum inferni tormenta vicibus innumeris cōmerui, nunquid non eorum loco patientissimo corde omnia libenter sufferam? Heu immensa mea cæcitas, quæ hæc minime aduertit. Heu quod non confidero & indefinenter pertracto, non nisi per crucē calicemq; aduersitatis ad æternitatis gloriā perueniri quodq; momentanea & leuis tribulatio huius vitæ supra modum in sublimi pondus æterna gloriæ operetur in nobis. Heu mihi quod ita cæcatus fui, vt immēsum hunc pium, paternumq; amorem attendere nequiverim, quo munus hoc præclarissimum (tribulationis & aduersitatis, signum euidentissimum appropinquantis gratiæ suæ) toties mihi donare amanter disposuit & largitus est: idēq; ingratus, tardus & eger, pressuram quamlibet non patienti & hilari animo, sed tepido & inuito corde suscepi: immo sapius subterfugi & euadere quæsiui, spolians inemetipsum gratiæ suæ fructu, quē indubitanter per has mihi impartiri statuerat.

2. Cor. 4.

Quapropter & fons misericordiæ, fons salutis & gratiæ pijsima Christiifera virgo Maria, spes & refugium meum desideratissimum & securissimum post Deum, te cum omnibus pijsimis & feruentissimis lachrymis tuis obsecro fiducialissime affectuosissimēq; vt in recompensationem & supplementum omnis negligentiæ, ingratiitudinis & impatientiæ meæ, & in gratiarum actionem amarissimæ & innocentissimæ passionis filij tui, eidem prætereundere & offerre digneris, omnes acerbissimos dolores, intensissimos merores, amarissimas lachrymas, maternā compassionem, mitissimam patientiam, humillimam resignationem, perfectissimam charitatem tuam, & vniuersa simul gloriosa merita tua, quibus etiam hanc mihi promerearis gratiam, vt postmodum omnis amantissima Dei voluntas mihi fiat desideratissima, vt quicquid dehinc sua ordinante paterna fidelitate & providentia mihi aduersi obuenerit, patienter & quamimmo cum alacritate, dulcedine, gratiarum actione, & cordis deuotione patiar: nil amari turbulentæ admittens aut circumferens aduersus eos, qui molestiæ quippiam vnquam mihi amodo irrogauerint: quia
potius

potius fingulari eos dilectione & obsequio honorem & remunerem tanquam meos purgatores & fidelissimos coadiutores regni Dei promerendi, de sola manu Domini cuncta desideranter suscipiens cum perfecta animi resignatione & praecordiali gratitudine; continuè fideliterq; perpendens quàm amanti, quàm pio & benigno corde ad utilitatem meam hoc me praclaro donârit munere, quatenus sic benignè, humiliter, & profunda cum gratitudine eius me postmodum submittam subdamq; paternæ correctioni & flagellis, vt ab æternæ gehennæ flagellis sua misericordia & gloriosa tua intercessione liberer, & immarcescibili gloria atque honore tecum in cœlis æternaliter coroner, Amen.

Actio gratiarum pro mœorum & pressurarum abyssu, qua demergebatur sacratissimum cor Deiparae virginis Mariae, dum à Praefide populo spectandum exhiberetur, adedè dirè excruciatu dilectus vnicus eius, à sauisimâq; plebe feroci animo ad ignominiosum crucis supplicium expostularetur, & mortis sententia à Pilato damnatus, Iudæorum manibus crucifigendus traderetur.

THRENOS XII.

Nobilissima cœlorum regina, gloriosissima mundi Domina, beatissima Christi fera virgo Maria: quâ inæstimabilis & acerbus procul omni dubio dolor & angustia apprehendit atque concussit materna viscera tua, quàm amarissimus te mœror circumdedit & innasit, dum tam inhumaniter tractatum, tam miserandum in modum vulneribus conscisum & sauciatum, ex omni corporis parte sanguinem amantem, & præ frigore tremebundum vnicum dilectum tuum à Praefide pro duci populo spectandum, vidisti. Ast quamuis Pilatus spectaret se furibundam eorum iracundiam sedaturum, sanguinariamq; licitè restincturū si eum pœnis tam inamitibus correptum, ignominia & illusione tã grauissima & crudelissima affectum, tam miserabiliter lacerum, si denique innocentem eum & nil malè meritum: sed sola improbitate & eorum inuidia traditum, tam dirè, tamen præter fas & æquitatem castigatum, ipsis produceret & exhiberet, sæuam inquam eorum tyrannidem, inclementiam & odium in charitate iam transiturum (cum nec latro vel sceleratus quispiam suis pro facinoribus vnquam tam indignè tractatus sit) sed proh dolor, dulcissima Domina, ferreum eorum pectus nõ modo tam immanis cruciatibus nequiquã emolliri, verùm ad maiorem etiam excandescere liuorem & inuidentia conspexisti, adedè vt feroci animo, incomposito & horribi sonitu vociferarentur: *Tolle, tolle, crucifige eum, Sanguis eius sit super nos & super* Ioan. 19. Matth. 27. *filios nostros.* O quanto tunc dolore & præssura pijsimum, maternumq; cor tuum verba hæc crudelissima, animo tam inuido ac maligno deprompta consciderūt & lacerauerunt. Quàm insuper penè tota mœrore & angustia tabuisti & examinata es, dum videres Pilatum nil valere neque proficere, quicquid vel diceret, vel faceret pro filio tuo liberando: eorum autem insaniam ac furorem magis ac magis increaserè, nec non Pilato, si absolutum filium tuum vita ac libertate donaret, inimicitiam Cæsaris amissionemq; minare principatus. Luc. 23.

Et quis tam durus & impius inuenietur, qui clamores illos horribiles, inauditam hanc inuidentiam & execrãdum Iudæorum odium audiens, nõ ingemiscat, & sine compassione prætereat? Quis sæuissimis & sanguinarijs his canibus nõ succeseat? Quanto magis mater eius tu dulcissima præ creatoris omnibus abundãtijs eius amore perfusa & absorpta doloribus morte amarioribus tunc rep'eta distenderbaris. His autem sese appulit, totam te absorbens & operiens, immensus & amarissimus

Luc. 23.
Ioan. 19.
Matt. 27.

Luc. 23.

rissimus alius dolorum torrens; dum in autorem vitæ, in normam iustitiæ, finē cuiuscunque criminis demerito nefariam & iniustissimam mortis sententiam ferre præfidem audires: virum autem homicidam & seditiosæ vitæ, ad vitam referuare & libertate donare. O quàm iniustum iudicium. O crudelis nimis & iniqua damnatio: ô Iudex peruersè, iam dudum nullam in eò causam inuenisti, & nunc eum morti ignominiosissimæ, vt ferotientis populi captes fauorem, adiudicas? Licet laues manus: quamuis excuses te coram hominibus: licet feceris timorè Cæsaris, quamuis Iudæorum importunitate coactus, non es tamen à scelere penitentiis immunis, excusatus, & liber. Melius tibi fuisset perdere principatum honoris, quam ad crucis mortem condemnare, quem iustum sciebas. Sed quid arbitraris sacratissima Virgo aut formidas rabidos illos & sanguinarios canes agno tuo mitissimo irrogaturos, iam iudicis obtento consensu, qui tanta attentare ausi sunt iniustu præfidis? Nimirum quicquid malitiæ concipere poterunt in ipsum exerebunt. Acerbissima, ignominiosissima, maximè cruciabili & contemptibili morte, quam quidem excogitare quauerint, ipsum afficient quandoquidem impijssimis manibus ac crudelissimæ illorū voluntati traditus est. O quis sibi tēperet lachrymis, reminiscens amabilem Dominum, agnum innocentem cruentis traditum esse manibus Iudæorum, vt suam in eò explerent voluntatē, vt eum crucifigerent & pro voto suo interficerent? Et tu dolosa & mœstissima Domina, Iesu mater amabilissima: nunquid non præ nimio cordis tui cruciatu ac terrore latæ sententiæ manibus & brachijs laxatis exanimis in terram corruisti & defecisti? Equidem nō mirum. Cum nequaquam mirum fuisset, si in multa esset tunc frustra præ dolore diuisum & ruptum maternum cor tuum. Sed suauissima & benedicta Domina vix primis labris attigisti ac degustasti dolorum quæ hac filij tui passione pro nobis tibi absorbenda sunt amaritudines, pro his autem benedico, laudo, superexalto te milliesq; saluto. Aue fidelissima & amantissima mater Dei cœlica Maria gratia plena. Amen.

Pro indelebili profundissimaq; impressione imaginis passionis Christi, & dulcissima matris eius: pro præcordiali compassione, pro perfectaq; dilectione & plena sui reconciliatione, Precatio XII.

Psal. 44.
Esai. 53.

Veni ô anima mea, & interno cum dolore vide quanta tibi sponsus cœlestis, Deus & pater tuus fecerit. Aspice vt rex gloriæ pro sceleribus tuis vulneratus sit, vt pulcherrimus & speciosissimus inter filios hominum ita deturpatus, ita deformatus & absque specie effectus est. Respice quantis pro te angoribus & despectibus subiectus sit æterni Patris vnigenitus. Vide si dolor vllus hisce possis doloribus æquiparasti. Quid vltra ab eo exigis. Quod si & ista non sufficiunt, plura adhuc pati paratus est. En pro peccatis tuis libens etiam mortem excipiet, sanguinem suum ad extremâ vsque guttulâ effundi patietur. Sed & cor ipsum tui causa confodi sinet, vt ipsum tibi patefaciat, & effluentissimum prorsusq; immensum quo te ab initio complexus est suum declaret amorem. Quid nunc anima mea pro ijs rependis? Quid pro charitate tanta retribuisti? Num duro & frigido corde, absq; compassione præteribis? Si qua ergo in te fiat pietatis viscera, tota compassione concutere & collachrymare amantissimo sponso tuo, cui præ intemperantia flagrantissimi amoris sui, non suffecit se totum pro te expendere, quin dulcissimam genitricem suam, ob augmento redemptionis & salutis tuæ innumeris acutissimisq; immanium dolorum gladijs voluerit transfigi & dilacerari.

Vbi

Vbi est igitur nunc erga eam quoque compassio tua, vbi dilectio, vbinam in-
gratitudo? O in lachrymas erumpant cuncta membra & omnes venæ meæ, colli-
quescat præ dolore cor meum, totumq; resoluatur in lachrymas, quod execrandis
meis sceleribus tam crudeliter descerpserim, tam dirè coronauerim te Deum &
creatorem meum, quod tot tantiq; amarissimis mœroribus te meum dulcissimam
quoque Dominam ac matrem dulcissimam per fuderim. Humiliter etiam coram
te sacratissima virgine prostratus intime deprecor & suppliciter exposco penetra-
tiuæ compunctionis & compassionis gratiam vt illam miserabilem benignissimi
vultus & sacratissimi corporis filij formam, qualem habuisse à te visus est, dum
velut abominabilis leprosus, confusibiliter populo spectandus produceretur, nec
non miserandam & tristissimam illam tuam habitudinem, desolationem & an-
gustiam, qua eum cernens constringebaris & afficiebaris, cordi meo tam perspicua-
citer imprimas, & tam ardentè infigas, vt amodò omne mundanum & curiosum
ab oculis meis pereat, omne carnale & libidinosum penitus intereat, omne vile &
amarum propter vos dulcescat, & placeat: grauissimus naceror vester intimis cor-
dis mei insus, malas & impuras affectiones meas compescat, vincat & exurat, in-
dicibilis dolor vester quotidianas meas molestias mitiget ac mulceat, angores &
tristia vestra salubri contritione efficaciter me vulnerent, pijsimæ lachrymæ
vestrae me reconcilient, & in gratia Dei Patris in omne æuum confirmet & con-
seruent, gloriosa, infinita, & sacratissima merita vestra omnia neglecta mea resar-
ciant, excellentissimæ virtutes vestrae dignissimæ me exornent, effectus charitatis
vestrae tam potenter in intimis meis transfusus præualeat, vt totum me penetrando
iugiter dissoluet per omnes motus, vires sensus corporis & animæ meæ, sicq; to-
tum me inflammet, purget in ipsam meam originem Deum rapiat, absorbeat &
vniat, Amen.

*Actio gratiarum pro graui mœroris cruce qua pressum angebatur amantissimum cor
Christifera virginis, dum innocenter ignominiose morti adiudicatus, latronibus associatus,
grauissima crucis mole pressus, vilissime & ferociter tractaretur, & ad Caluariam educere-
tur dulcissimus natus eius.*

T H R E N O S XIII.

O Virgo virginum signifera, o sceminarum omnium pulcherrima, super om-
nes sanctos excellentius magnificanda, diligentiusq; amanda Dei genitrix
dignissima Maria: recordare immensi prorsus & profundissimi dolorum
& mœstitiarum pelagi, quod cor tuum longè pijsimū circumuallauit & operuit,
dum ad ignominiosam mortem damnatum, mellistum natum tuum multa cum
festinatione & ferocitate rapi à furiosis illis carnificibus contempnisti, introq; prop-
pelli, vbi eum purpurea veste nudatum suis eum denudè vestibus induerunt ad il-
lius maiorem ignominiam & dedecus, vt tanto melius in habitu proprio agnosce-
retur, cum ex facie iam non posset agnosci, vt potè consputus, cæsus, liuidus, & cru-
entatus nullam habens hominis speciem.

Sed quis putas mœstissima Domina dolor cordis & corporis accreuerit bene-
dicto filio tuo, dum chlamis illa rubea concreto & indurato sanguine vulneribus
eius inhaerens & agglutinata ipsi extraheretur, dum etiam nudus & frigore tre-
mens in oculis impudicorum hominum se deridentium vestes suas passim disse-
ctas colligeret atque stans induceret. Equidem nō dubito ex vestium hac mutatio-
ne eius vulnera acerbissimè recruidisse & renouata fuisse. Verisimile est quoque

spineam coronam à capite eius auulsam, eo quod inconsutili tunicæ tæ reinduendæ impedimento esset, denudò incredibili cum tormento sancto eius capiti ipsos impressisse. Interea (vt quod proprijs fortasse oculis conspexisti) alij satellites molem crucis, statum mortis suæ ipsi præpararunt, quod sacris illius humeris imposuerunt in grandem sui confusionem, vt suum ferret dedecus, essetq; cunctis hominibus contemptui ludibriq; illiusq; memoria penitens ex hominum cordibus deleretur.

At quis secum satis poterit expendere, quantus te dolor & angustia prægrauarit, dum vnicum solamen cordis tui, quæ tam incomprehensibili complectebaris amore, videres inter damnatos latrones annumeratum, Iudeorum hoc prouocante inuidia, omnibus eum eum modis in famari cupientium, quo suam famam protegerent, & iustitiæ zelo cuncta egisse iudicarentur quæ in ipsum essent machinati. Dum etiam contuereris graui eum crucis trabe, longitudine pedum quindecim onustum, miserabiliter derelictum, sub crucis onere curuum atq; depressum, gemebundum ac totum infirmum sæpius deficere, & in terram præ nimio angore prouum corruiere, fistibus & malleis dirè cædi & sauciari, duris funibus quibus eum constrixerant trahi, pedibus impelli & protrudi, blasphemijs, calumnijs, cõuicijs, derisionibus & innumeris afflictionibus affici & vexari. Dum aspiceres etiã gratissimum vultum eius, quem toties intima cū deuotione amplexa fueras, tam turpiter deformem & miserè affectum phlegmatibus & sanguine fœdatum, venerandumq; caput eius horribili corona spinea crudelissimè compunctum. Dum denique cerneres ipsum ex omnibus illis grauisimis pœnis & molestijs, quas tota nocte illa & die perpassus erat, adedò debilem & lassum effectum, vt lotus exhaustus & viribus sset destitutus, iam ad hæc cogi etiam tam longo ferre itinere ingentem illam crucis molem ora præacuta cruentis humeris impositam & impressam, quæ grande ei inflixit vulnus ex multis vulneribus vnum profundissimum efficiens, tantèq; afficiens dolore, vt cruciatus hic etiam cor eius penetraret. Quandoquidem crux prolixior erat & ponderosior, quam totâ in humeros recipere posset: ideoq; pars extrema cum immanisa cordis angustia & grauisimo labore à tergo per lapides & alia protracta, grandem & horridum excitabat strepitum incredibili eam dolore afficiens. Nam suo pondere ora præacuta cutem, carnem, neruos, venasq; penetrando & atterendo regem soluebat, cruoremq; vberimè elidens & emanans, omnem illam longissimam viam cruentabat.

O quàm vehemens & indicibilis tunc dolor & tristitia te corripuit, dum cruorem hunc sacratissimum impiorum illorum, totiusq; & innumerabilis confluentis plebis pedibus conculari es contuita: dum insuper cerneres sanguinarios illos canes & tyrannos tam immodicè eius accelerare mortem, retrorsum dirè stimulantés & calcibus protrudentes, antrorsum fortiter attrahentes, hinc & inde pluries agitantés, & sine vlla miseratione inhumanis verberibus afficientes; ac si bestiam præ manibus habuissent: qui cùm viderent se nec verberando, nec trahendo, nec propellendo eum iam omnimodò viribus destitutum, vterius promouere posse, alium post eum ferre crucem compulerunt: non quidem aliqua inducti cõsed vt tanto celerius eum neci darent, passione, quia feruenter nimis eius scribebant sanguinem: timentes quoque, ne fortè in itinere sub manibus eorum animam efflaret, priusquam omnem in eum malitiam sœuitiamq; suam exercuissent.

O benedicta Domina, quàm immenso amarissimi doloris flumine tuum pijsimum

Matt. 27.
Mar. 15.
Lucæ 23.
Ioan. 20.

simum oppleuerat animum grauisima hæc filio tuo irrogata ignominia, dum tã confusiue, tam crudeliter tamq̃ vilissimè tractaretur & cum ponderoso crucis ligno tamquam socius furum & princeps, latronum educeretur extra urbem celeberrimam, in qua multis antea signis & doctrinis gloriose emicuerat. O quàm libentissimè & desideranter nimum tibi, si licuisset aut potuisses grauisimum hoc crucis pondus & opprobrium pro eo sustulisses. Quam etiam citissimè pro eo mortem ipsam subijisses, si hoc ei placuisse cognouisses. Sed quod corpore pro eo ferre nequibas, mente fidelissimè pertulisti. Nemini enim amatorũ sic ad cor introijt dolor eius, sicut amanti animæ tuæ, quæ præ omnibus electis & Dei filijs ipsam feruentius amauit, ideoq̃ amplius compassa est & afflicta. Pro vniuerso autem hoc mœre ore tuo & cordis dolore laudo, benedico & gratias ago tibi, milliesq̃ saluto, Amen.

Pro hilari, fidei perseverantiq̃, baiulatione crucis tribulationum cum Christo, & pro plena perfectaq̃, egressione extra seipsum omnemq̃, creaturam. Precatio XIII.

O Miseratrix miserorum, & dulcis consolatio afflictorum, & promptissima in omni necessitate adiutrix pupillorum, gloriosa cœlorum regina virgo Maria: etiam si ex acerbissimo ob filij tui flagellationem, coronationem & iniquam ad mortem condemnationem concepto dolore, penè exhausta & viribus esset desituta, nihilominus ob flagrantissimum tuum erga cum amorem, viribus resumptis, totum perseverantiq̃ animo fideliter, licet moestissimè & cum ingestimabili spiritus angustia eũ subsecuta es, & ad mortẽ vsq̃ adhæxisti, cunctas quoque eius passiones & misérias in te perfectissimè transformasti profundissimeq̃ irapreisti: fac gloriois tuis meritis ac precibus o serenissima Virgo me pariter sponte cum nato tuo hilariterq̃ in humeros leuare crucem pœnitentiæ & tribulationis, atque eandem fideliter ac perseveranter ferre post ipsum. Primitus autem cum eò plenè perfectèq̃ fac me exire non modo tumultus, turbationes & frequentiam hominum, verum etiam omnimodo meipsum, extra omnem nimirum proprietatem, sensualitatem, & extra omnem illicitum erga creaturas amorem: denique libera ac tranquilla mente extra omnem quoque internam & spiritalem consolationem & sensibilem gratiam: nec non extra omnia in quibus meipsum quero plus quam nudum Dei honorem, dilectionem & voluntatem. Porro sic Dei gratia tuoq̃ pio iuuamine totaliter me & omne quod purè Deus non est egressus, hilariter in humeros suscipiam, fideliterq̃ portem crucem Domini quarumcunq̃ afflictionum ipso permittente, mihi occurrentium, vnde cunq̃ veniant siue ab hominibus, siue à maligno spiritu, siue à culpis & defectibus proprijs, cuncta libenti animo ingentiq̃ cum gratitudine, de manu Domini excipiam, voluntarium me viuuntq̃ instrumentum exhibeam, sine vlla optione totum ipsi me offerens & resignans, quo quicquid sibi visum fuerit, nec non quicquid ab æterno mecum agere in perpetuum constituit & præordinauit in me & de me perfectissimè ad æternam gloriam suam compleatur, vt cum dilecto nato tuo gratum Deo Patri iam sacrificium, ipsiusq̃ immenso erga me amori pro modelo meo respondeam, abnegando nimirum & resignando penitè memetipsum, ac eidem in me operandi plenam faciendo copiam & potestatem.

Quapropter ex totis animæ meæ medullis obsecro te benedicta & potentissima inuentrix gratiæ, præfulgida cœli regina, impetra mihi fidelissimam constantiam

& fortitudinem constantissimamq; fidelitatem, qua ad extremum vsque spiritum nunquam me Deo amantissimo subducam aut subtraham, nunquam ab eo recedam neque in cruce, neque in morte, nec in afflictione qualicumq;: immo nec à cruce vnquam absolui petam, sed pati eam feruentissimè desiderem, quoad Domino visum fuerit: sed neq; terrenam vllam nec spiritalem quæram consolationem, quæ mihi crucem aut mollire possit, aut minuere. Deniq; nullam aliã hinc mercedem appetam, nisi vt ad Dei cedat honorem, gloriam & laudem, atque vt illi soli placeam, Amen.

Actio gratiarum pro acerrimo ac multiplici mœstitia, quæ mitissima Christifera Virginis anima contorta fuit, obsuriosam & inuē secundam nudationem, rigidissimam super cruce extensionem, crudelissimam manuum & pedum perforationem vnici filij sui.

T H R E N O S XIV.

Pientissima ac benignissima Domina, purissima & sacratissima Deipara virgo, totius pietatis & misericordiae visceribus plena, represento nunc cum multis pijs animæ meæ lachrymis & singultibus cordi tuo virgineo inexplicabilem illum acerbissimūq; dolorem, quo velut amarissimo absynthio inebriata fuisti, dum indicibili cum tristitia & angustia ad ignominiosum supplicij locū filium laboriosissimè præ debilitate virium subsecuta aut potius concomitantium piarum mulierum manibus velut penè mortua prouecta, aut sæpius adiuta, eidem lasso & exhausto sceleratos illos carnifices vinum accidum & corruptum myrrha sefelletq; permixtum præbere conspexisti, cum in derisionem, tum in eius maiorem afflictionem & cruciatum, quo liuidi & furiosi illi canes quam essent in eum amaro ac virulento corde, manifestè prædebant, quando ne vnumquidē membrū in eo impunitum relinquere desudabant. Eia dulcissima virgo, quomodo amaricatum est tunc os cordis tu suauissimum, cum apponeretur ori eius poculum hoc acerbissimum. Quanta mœroris & angustiae totam te quoq; illic corripuit acerbitas, dum tanta cum rabie & inclementia à crudelissimis illis canibus sibi vestes vulneribus agglutinatas abstrahi, ad cutem vsq; ignominiosè detegi, & omni circumspiciente plebe in conspectu acerrimorum hostium & illulorum suorum cum magno ibidem eum stare rubore & tremore coram intuita es, omnium factum opprobrium & abiectioem. O quam graui tunc virgineum cor tuum mordebatur dolore: o quot sanctarum lachrymarum fontes profuderunt pudicissimi oculi tui, dum benedictam & sanctissimam carnem illam, quam ita dulciter de Spiritu sancto concepisti, & nouem mensibus in utero aluisti, & tam delectabiliter lacte virginali potasti, & tam crebro in tuo castissimo reclinasti sinu, amplexans & genas deosculans, labijsq; labijs imprimens, dum eam inquam iam (si fortasè illum antea nudum non vidisti) aut si vulgi præssura præpedita etiamnum fuisti, in cruce es visu contemplata, vulneribus aded scatentem, aded sanguine pollutam, aded liuidam, aded laceratam & deformatam, nunc quoque in oculis impudicissimorum ipsum deridentium & blasphemantium detectam, adeoq; nudatam, vt ne quidem illi adesset quo verenda sua sancta contegeret.

O quam immensus quoque tunc hisce tuis mœroribus affluxit angustiarum & dolorum impetus, dum oculis tuis, vt pie creditur, etiam carnalibus cernereres dulcissimo nato tuo in frigida petra residenti, ferocissimorum leonum manibus concluso, innumeris blasphemijs, exprobrationibus & iniurijs exposito, frigore quoque obrigescenti, stratum mortis præparari cum rapidissimo furore raptum,

dor-

Matt. 27.

Luc. 1.

Psal. 11.

dorsotenus & supinum immittissimè in illud deiici, tam rigorosè toto corpore in longum latumq; distrahi & distendi, vt membrorum eius compages dissoluerentur, omniaq; eius ossa dinumerari possent: dum etiam videres crasis obtusisq; clavis manus eius ac pedes durissimo crucis ligno crudeliter immobiliterq; astringi & affigi.

At si velis plebeculæ, aliorumq; impiorum Iudæorum cõkursu impetuoso, à tristi & immani hoc spectaculo seclusa propulsatè fuisti, etiam si prophetiæ spiritum plenissimè super omnes antiqui temporis vates haberes, cunctaq; clarè in spiritu contemplareris, nihilo secius, quamuis à memoto etiam fortassè stens & mœrens, sedisti, clamitationes fugientium & malignantium super nudato & prostrato filio tuo: sed & crebros validosq; malleorum ictus audisti.

Memento autem benignissima Domina, quomodo dissecebatur cor tuum dulcissimum, quomodo distendebantur ac dilacerabantur castissima materna viscera tua, quando dilecti nati tui brachia tam crudeliter in crucis patibulo sine culpa sunt extensa? O qualiter tinniebant ambæ aures tuæ sanctissimæ de clangore malleorum, in plagas dulcissimi filij tui grassantium, maternumq; cor tuum acutissimis dolorum clavis perfodientium. O quot pietatis fluctus ex pudicissimis oculis, o quot amaritudinis singultus ex purissimo pectore elicuere iniquæ illorum sanguinariorum canum insultationes, feroces latratus, subsannantia innumera verba & blasphemiaz? Pro vniuersis his mœroribus, angustijs, desolationibus, feruentissimisq; lachrymis & singultibus tuis, o virgo dolorosa, o mater lachrymosa, o amorosa Maria, benedico, laudo, & superalco te milliesq; saluto. Ave pijsima virgo Maria gratia plena, Amen.

Pro viscerosa compassione erga crucifixum Deum & castissimam matrem eius, item pro inuolutione seu reformatione veteris hominis, per sui in omnibus quæ extra Deum sunt abnegationem & resignationem, Precatio XIV.

O Columba mansuetissima o Domina mœstissima, o mater Dei sanctissima tam normiter filij tui doloribus & plagis vulnerata & afflicta, tam acerrimo intimæ compassions gladio amplius quàm si proprio passâ fuisses in corpore profundissimè sauciata & transfixa: rogo te per misericordiam Dei & amaritudinem dulcissimi cordis tui, vicissim hanc misericordissimam in me exerceas crudelitatem (quippè quæ propter me vilissimum, immanes hos cruciatus cum vnico filio tuo fidelissimè sustinuisti) vt tua & prædulcissimi nati tui vulnera, dolores & mœstitia, cordis mei penetralia, salutaris contritionis & compassions vulneribus sauciet, in delinenterq; cruciet: ferrei, crasse obtusisq; eius clauis, timore & amore inseparabiliter ipsius cruci tam validè, tamq; strenua imitatione me affigat, vt amodò de hoc mundo nil mihi sapiat, nil me afficiat, nil alluceat, nil cor meum detineat, nisi filius tuus & hic crucifixus, quo in vera deuotione, & profunda cordis gratitudine, in amara contritione & viscerosa compassione sedulò rememoram miseriam Domini Dei mei, & diem amaram, qua eum languor amoris nostri superauit, & vsque ad mortem perduxit, vt ad quamcumq; exhibendam ei dilectionis vicissitudinem per quotidianam assiduam, feruentemq; mei abnegationem & resignationem, veterem meum & corruptum hominem, cum omnibus concupiscètijs & vitijs suis crucifigam cum ipso atq; mortificem, quo morte hac salubri spiritus viuificetur & in nouitatem vitæ, in splendorem virtutum, cœlestium rore gratiarum

traductus, pristinae baptismalis innocentiae atque originalis iustitiae conformitatis & decori restitutus per eius sacratissimae passionis meritum & salutaris resurrectionis potentiam in corpore glorificatio cum eodem resurgere possit in gloriam & vitam sempiternam, Amen.

Actio gratiarum pro maestissimo dolore, quo correpta fuit Dei dilectissima mater, dum cum crucis mole eleuaretur, in duorum latronum medio suspenderetur virulento malignoq; corde, ore sacrilego blasphemaretur, exprobraretur, illuderetur, dum pro huius caelestem Patrem deprecaretur, & latroni regnum suum polliceretur benedictus natus eius.

T H R E N O S X V.

Quietissima ac placidissima virgo, suauissima super sanctissimi Spiritus sponsa, gratissima & pretiosissima omnium altissimo Deo holocausti victima, doloris gladio non vno hoc duntaxat passionis tempore, neque solo hoc Caluariae & supplicij loco transfixa ac immolata, amorisq; igne conflagrata atque consumpta: verum etiam quoties talem esse passionem vnico cordis tui solatio irrogandam ferendamq; per prophetiae spiritum, quo exuberantissima imbuta fuisti, in corde tuo purissimo praecogitasti, toties anima tua sanctissima horribili acerbissimi doloris cuspidem confixa est & lanceata, aestuq; compassionis concremata. At nunc incomprehensibilioris multoq; acerbioris doloris lancea punctissima concissum est maternum cor tuum, dum sub pijsimo ac pudicissimo conspectu tuo, supra omnem populum omnibus blasphemandus ac irridendus exhiberetur desiderabile illud lumen oculorum tuorum, dimidium animae tuae, praedilectus, inquam, & vnicus natus tuus tam immaniter excruciat, aded infinitissime disceptus, aded crudeliter distractus & patibulo confixus, aded denique deformatus vt hominis praese non ferret imaginem, quem cum sceleratis reputatum, inter duos latrones medium, eorum principem, tanto cum furore tamq; ignominiose suspendi cernebas. O quis tunc mœror, quæ mortis angustia ingrediebatur operiebaturq; faciem cordis tui? O quot pietatis fluctus perfluebant tunc pijsimum vultum tuum? Quot denique amaritudinis & angustiae vehementes singultus suspirabat purissimum tunc pectus tuum. Et qui fieri potuit o maestissima mater, ne praedoloris tui immensa magnitudine longè pijsimum cor tuum in mille scissuras frustratim scinderetur, cum cruentum & immanè hoc spectaculum tuo materno pretebatur conspectui? Quæ enim poena, aut quis dolor maior effici aut cuique exhiberi potest, quàm dilectum filium, & quidem vnica in praesentiae suae matris sine culpa interfici? Haud dubiè nisi Diuinitatis suae virtute continuisset humanum cor tuum crucifixus natus tuus, non sola hac vice, sed compluries medium praetemperanti concepto dolore crepuisset.

Sed heu nondum, terminatus est dolor tuus o praedulcissima virgo Ecce enim o martyrum cunctorum excellentissima martyr, quale tibi crudele supplicium immineat ac construatur à perfidis, ingratisq; ferocissimisque ludæis, qui immenso hoc inauditocq; filij tui cruciatu adhuc inexpleri, anguino ac furibundo suo pectore instar furentium canum horribiles latratus sonare atque edere exordiantur. Et modo sacrilega sua in eum capita agitant, modo fœda in eum sputa euomentes blasphemis impetunt, modo etiam beneficiorum impropagationibus, alijsq; multis eum contumelijs impudentissime & iniuste lacerant.

Sed quæ humana mens sub Deo satis poterit comprehendere, quanto te dolore pupu-

Matt 27.
Mar 16.
Lucas 25.

pupugerint singulatim singula eorum verba subfannancia, tantaq; maligni illius populi obstinata crudelitas, dum pro iusta ei debita laude ob innumera in eos gratuita profusa beneficia conuicium & exprobratio impendetur? Heu cum quanta animæ tristitia considerabas quocq; cunctis stupendam totoq; affectu glorificandam eius non modo patientiam & mansuetudinem, sed etiam supereminentem ac perfectissimam charitatem, qua non se de ipsis vt demeruerat, indignatione concitatus vindicauit, sed expansis in cruce manibus eorum profundam cæcitatem dolens cū pie excusauit, tum patrem cœlestem deuota supplicatione exorans, eis veniam impetrauit. Quem etiam præ exuberanti suâ pietate ac dulcedine latronem à dextris pendentem horrendis sceleribus prægrauatum illic suæ Diuinæ gratiæ splendore illustratum & toto corde penitentem non modo in suam amicitiam suscipere, verum etiam fida oris sui promissione æternæ gloriæ futurum coheredem certificare audisti.

Blasphemos autem & sacrilegos Iudæos longius secedere, eiq; non amplius tantquam maledictæ in ligno pendenti appropinquare contuebaris. Vnde, vt æstimo, immò & firmiter credo, te à loco in quo filium tuum aded crudeliter mactatum cū cruce eleuari aspexeras, illic surrexisse & tota dolorosa, tremens & viribus deficiens Ioannis & sororum manibus sustentata, cruce appropinquasse, quo lucidius eius contemplareris miseriam & cruciatum.

Ast pijsissima mater, cur vadis immolari pro nobis? Nunquid non sufficit nobis filij tui passio, nisi crucifigaris & tu? Non est consuetudo tua o dulcissima Domina ad talia spectacula properare. An præ dolore cor tuum alienatum est à te? An non satis horribili & ærbo dolore prægrauatum & attritum est maternum cor tuum? Quod si substiteris o fidelissima, sed tenerima virgo & heu nimis afflicta, totaq; iam viribus exinanita, ausim lachrymabiliter dolorosissimocq; corde tibi polliceri, tanto te corripiendam absorbendamq; mœrore & pressura, cuius nec vnquam similem sustinisti, cuius etiam nec quod vixeris obliuisci poteris. Pro omni autem tuo in hoc usque tempus perpesse dolore benedico te mihi lesq; saluto, Amen.

Pro iugi deuota que Deo exhibenda cordis & operis gratitudine de liberalissima sua in nos beneficiorum profusione, pro mihi & humili omnium aduersitatium tollerantia & recta intentione, Precatio XV.

O Inuentrix omnium gratiarum exuberantissima, speculum omnium virtutum clarissimum, mater cunctorum Christi fidelium suauissima, meritis potentissima, miserationibus affluensissima: impetra mihi à Deo omnium creatore, patre tuo amantissimo, sponso dulcissimo, filio vnigenito & omnium saluatore, vt propter suam immensam bonitatem auferat à me odibile ingritudinis vitium, atq; omnem cordis duritiam & obstinatam malitiam, vt innumera eius beneficia, scilicet gratiæ nobilissimæq; creationis, fidelissimæ ac liberalissimæ sustentationis paternæ ac benignissimæ vocationis, clementissimæ redemptionis, reliquaq; id genus beneficia continuè recolam: quo in summa cordis gratitudine ipsum semper laudem, benedicam atq; glorificem, in castissimo cordis iubilo assidue magnificem & adorem, atq; vt voluntati eius perfectè conformis, & obediens ipsi cum deuotissima strenuitate, iugiter seruiam: Vt omnia de manu eius suscipiens, me illi offeram in omne suum gratisimum beneplacitum, cum omnimoda meipsum abnegatione, usque aded, vt de temporaneis (quæcuq; illa fuerint) neq; iugeam, neq; gaudeam:

ded

vt tem-

vt temporale aliquid neq; timeam neq; diligam: vt nec blandis corrumpar, nec aduersis concutiar: sed vt in vnione & virtute benedictæ passionis suæ, omnes tribulationes, omnes aduersitates patienter & libenter tollerem, cum omni semper humilitate & gratiarum actione: Atq; vt omnis intentio mea, omne studium, omne desiderium, omne deniq; gaudium meum fit in Deo, & ad Deum meum semper erectum, Amen.

Actio gratiarum pro graui & immensa mœroris cruce, qua Dei benedicta genitrix immaniter comprimebatur, dum Christi vestes in prædam dari, seu sorte diuidi, dum quoq; ipsum tam miserandum in modum distentum, fœcerum ac deformatum, vndiq; sacrum cruorem fluere conspiceret.

T H R E N O S. XVI.

Reuereudissima virtutum Domina, potentissima cœli regina, tibi famulantiæ propugnatrix potentissima, omnium in te sperantium fidelissima consolatrix, virgo plena gratia, fœminarum omnium pulcherrima Maria: recordare quis te innouarit cordis cruciatus, quis mœror absorbuerit, dum lachrymosa & tristissimi plena doloris, Iudæis crucis patibulum fugientibus, crucifixo nato appropinquans, conspiceres impios milites filij tui crucifixores, eius simplices exiguiq; pretij vestes, quas tu mater eius virginea eidem paraueras manu, tam solite & exacte, sacrilega cupidine inter se partiri. At dum, ô pia mater, ad dulcissimum vnicum tuum respiceres, tam miserabiliter, tantis in cruciatibus pendentem, omnibus amicis, rebus, & solatio destitutum, pennis omnibus foris & intus obrutum, despoliatum omnibus quæ illis potuissent mitigasse dolores; & accidentibus ei quæcunq; illos poterant exaggerare: dum etiã cerneres principalia illa manuum & pedum eius vulnera sacratissima, primitus obrutis crassissq; clauis obstrusa, nũc autem maximo illo violentoq; ponderosæ crucis in excisam petram impetu & lapsu laxata, dilatata & aperta, sacrum vberrimè ac indefinenter manare cruorem: sed & ex cæteris omnibus, quibus vndiq; purissimum corpus eius scatebat conuulsissimè: erat vulneribus, roseos sanguinis riuulos multis venis ruptis, cunctis quod plagis obrididissimam nimis totius corporis distensionem sese continuè ampliantibus decurrere contuebaris, donec omni penè sanguine effuso ipsum velut testam obarescere videres: dum deniq; eundem pretiosissimum cruorem / cuius vna duntaxat guttula præ immensa & prorsus incomparabili eius nobilitate, ad totius mundi redemptionem abunde suffecisset / super terram in fœdissimo & execrabili loco, tanquam mactati pecoris aut scelerati latronis effusum, ab impijssimis conculcari & sanguini forte latronum mixtum vilificari aspiceres: quo existimabo te tunc confectam dolore, quo auctam mœrore, qua consumptam pressura & angustia? Immo quomodo non credam totam te misere contabuisse aut prorsus exanimem in humum corruisse, nisi virtus diuina te roborasset?

Eia quot tunc sanctarum lachrymarum fontes dicam erupisse ex pudicissimis oculis tuis, quando tot flumina sacrosancti sanguinis manarunt ex profundis vulneribus Saluatoris? Eia quot pietatis fluctus credam tunc profudisse pijsimũ vultũ tuum, quando tot guttæ sanguinis tam seruentes stillauerunt super velamen capitis tui? Eia quibus amarissima mœstitudinis singultibus arbitror purissimũ pectus tuũ vexatum, quando & terram sanguine sacrosancto madidam ac opertam, & pallium tuum tot liquoribus pretiosissimis vidisti rubricatum? O quantopere te animo tunc

mo tunc ex cruciatam rebor, dum vultum quoque eius diuinis radijs fulgidum, qui tibi valde amabilis semper fuit ad aspiciendum, iam inclinatum expallescere & exarescere videres. O Domina vas sanctitatis & plena totius virtutis, quare non es solitaria in camera tua? Quare ad Caluarix locum iuisti? Nunquid non istud tibi paulo ante, o mater praedulcissima, doloroso corde predixeram? te inquam tot dorum pungendam aculeis, si non te celerim subduceres? Sed si cum discipulis deseruisses, domique, dum haec atque alia prememorata poenosa fiebant, sedisses, duplicatus tibi dolor haud dubie fuisset. Quandoquidem Deifico indiuiduoque eius amore possessa, in ipsumque tota transformata, ex eius pro filijs hominum forma speciosissimi, dulcissimo aspectu, mellifluo alloquio, & diuinitatis contemplatione, incomprehensibili gaudio & suavitate assidue afficiebaris. Atque ideo nulla poteris neque volebas ratione, quoad viueret, separari ab eo. Pro materno ergo atque diuino concepto, ut opinor, consilio, dicebas in corde tuo purissimo: Sequar eum à longe Stabo & expectabo mortis sententiam quam Pilatus feret in dilectum meum. Sequar à tergo egredientem de Hierusalem, aspiciam lachrymosis oculis quomodo ducetur, quomodo spoliabitur. Videbo quomodo perforabunt manus eius & pedes. Considerabo quomodo eum affigent patibulo, quomodo erigent in ligno: Et cum his omnibus peractis secesserint & steterint à longe, non appropinquantes ei tanquam maledicto in ligno pendenti, tunc accedam propius, & stabo iuxta crucem filij & Domini mei Iesu. Amplectar eum brachijs, deosculabor illum labijs, rigabo eum lachrymis. Et quia mori non licet cum eo, infigam tamen oculos meos in suspenso filio, animam meam dolorum gladijs mactabo & compassionis flamma conflagrabo, si carnem & sanguinem immolare nequiuero cum eo. Et si dulci eius alloquio frui refoverique non potero, exatiabo interim aestuantem & dolorosum animum meum gemendo, flendo, aspectuque compassiuo. Intuebor quomodo de hoc mundo exeat quoniam sola utique noui, quomodo in hunc mundum venit. Morientem non deferam, quem uiuentem nunquam dereliqui. Iudaeorum sauitiam non timebo, utpote paratissima mori cum filio.

Luc. 23.

Ioan. 15.

Eia ergo benedicta sis à Domino, o Dei mater electissima, sponsa Dei amabilissima, & omnis creaturarum vniuersitas te extollat, pro eximia fidelitate, fortitudine & perseuerantia, quam filio dilectissimo indefinenter & in finem usque exhibuisti.

Benedico etiam, laudo & glorifico te pro omnibus irremediabilibus lachrymis tuis, & pro vehemetissimo spiritus tui angore & pressura, quibus affecta fuisti ex tanta miserabili habitudine & pendentia vnici tui, ex tam copioso sacrosancti sui cruoris perfluuio in terram delapso, milliesque te cum omni affectu te amantium saluto, Amen.

Pro purificatione cordis ab omni vitiosa affectione & amore creaturarum, ite us pro benigna irrigatione seu communicatione sacrosancti liquoris, gratiarumque, ex Christi vulneribus in omnes Ecclesie filios, Precatio XVI

O Matrum omnium piissima, o sanctarum omnium sanctissima, o regis aeterni genitrix dignissima, cuius omnium rerum conditor, omnium bonorum distributor, gloriosus filius in tam extremam se demisit ac deiecit inopiam, ut in toto quem condidit orbe nec tantillum possideret, cunctis nimirum nunc spoliatus, quo vel se ignominiose nudarum contegeret, aut aestuantem, ac aridissimam naturalem

Luc. 2.

ddd 2 fitim

Matt. 19.

ficim refocillaret, aut vbi caput modicè reclinaret, quoue eum mater eius sacratissima sepulturæ traderet. Qui ad hæc huic mundo, à te virgine pauperrima edendus ad eundem inuoluendum vix vilia linteola aut pannos habenti, in fordido stabulo, hyberno tempore, sibi paruulo & pauperis matris filio molestissimo, natus, ante iumentorum ora in angusto præsepio collocatus est, quo frigus gelidissimum suo temperarent anhelitu: ac deinde toto vitæ suæ decursu summa rerum penuria affectus, modo æstu, gelut, modo fame ac siti pressus est quo beatissimam nobis paupertatem commendatam redderet, eiusq; præclara complura in nos exempla transfunderet. Qui deniq; quo feruentius auidiusq; ea amplexaretur ab omnibus, summum his honorem, qui eum sequendo cunctis renunciarent promisit iudiciariam scilicet potestatem, sedem apostolicæ dignitatis: ea propter te ô inundans diuinæ misericordiae torrens, supplici voce ac mente deprecor, accende cor meum flagrantissimo mundi contemptu, æstuanti omnium transitoriarum fastidio, quo nulla vnquam illaqueetur, adhæreat, aut inuisetur animus affectusque meus cuiuscunq; boni terreni cupiditate: sed diuini amoris inebriatus dulcedine, omnis in me, secularis concupiscentiæ fomes deperat ac absumatur, ne cor terrenarum affectionum pondere prægrauatum, aut fæce carnalium delectationum coinquinatum sursum neq; ascendeat aut subleuari, celestiumq; puritati propinquare, neue voluntaria assumpta paupertas æstuante in me mundi creaturarumq; amore violata, non modo infructuosa mihi sit, sed & egestas fiat laboriosa & æterni meritoria supplicij.

Deprecare etiam, obnixè quæso te, ô reorum & omnium exulum aduocata fidelissima vnigenitum filium tuum, vt quinq; illa preciosa sua vulnera, summi amoris signa præcipua, diuinæ dulcedinis plena, & in quibus recondita est vix nostræ medicina, salutaris gratiæ copia, plenitudo indulgentiæ, latitudo misericordiae, porta promissæ gloriæ, vnde peccator firmam de Dei bonitate concipit fiduciam, ne rea ipsius desperet conscientia: vt eadem inquam, pia misericorditerq; referat & aperiat, atq; viuifico illo sacri cruoris sui liquore vniuersam Ecclesiæ superficiem copiosissimè, irriget, peccata omnium abluat, tantamq; veniæ & gratiæ plenitudinè in omnes fideles viuos & defunctos abundanter diffundat, qua iuxta suam quisq; vocationem & mensuram in supremam, immensam & infinitam eius gloriam proficere valeat ac consumari, Amen.

Actio gratiarum pro sanctissimo doloris mucrone, quo tota transigebatur fidelissima Christi parens, dum piissima & consolatoria, sed lamentabili voce, Ioannem sui loco in filium eidem assignaret, atq; camilli in matrem commendaret, idem dilectus filius eius.

① T H R E N O S XVII.

Math. 27.

Speciosa, sublimis & serenissima Christi deipara virgo, lucidissimus Ecclesiæ splendor, Domina mater & aduocata omnium nostrum, cui gratias agit concioleta fidelium iustorum: quia quem omnes gratiæ filij compassionis, affectum Christo nato tuo iure meritoq; exhibere deberent, & vlllo vnquam tēpore possent, eum modo omnem, nostra tu fidelissima parens eidem superexcellentsimè præstitisti, vniuersumq; cunctorum defectum supereminenter ac dignissimè tu resarcisti, dum inextinguibili firmitate solidam ac fortissimam fidem, ingentem fidelitatem, inuictam patientiam, spem certissimam, & ante omnia intemperantem ac perfectissimam charitatem imperturbatas, sola omnium conseruasti, eisq; obculisti, omnibus

omnibus interea fugientibus & nutantibus, dum etiam omnia filij tui tormenta, dolores & opprobria in corde tuo longe pijsimo pro nobis adoptiuo filijs, in supplementum ingratitude nostræ & defectus compassionis, qua ei compati affectuosè deberemus, tu mitissime ac constanter pertulisti: quandoquidem tota per intimam compassionem cum ipso pariter in cruce extensa eras & clavis confixa, atq; plus centies amarissimi doloris lancea dire ac lætaliter transfixa, crucisq; morte vbi immortalis eras, id est, in anima, horribiliter perempta. Neq; enim aliquid sub tuo aspectu molestiæ seu contumeliæ vnico cordis tui solatio illatum est, quod non immenso sincerissimum animum tuum scruerit angore ac mœrore. Vnde factum est vt tantus illo te tempore inebriarit ac excruciarit dolor, vt sanctorum omnium passiones longè exuperarit, quippe qui penè immensus erat, & cunctis planè mortalibus incompræhensibilis, vt pote filij tui cruciatibus correspondens, quem passionis suæ pondere cuncta (secundum iustitiæ suæ rigorem) mundi scelera, quæ innnumera sunt & quasi infinita, vincere oportebat, ideoq; & infiniti fuit meriti filij tui passio: tua quoq; compassio etiam quasi immensa fuit: Nam quum perpetua mediatrix Dei & hominis peccatoris, ascita, & electa quæ hominum redemptioni cooperareris, tanta necesse erat animi ægritudine ac mœrore te corripi, cuius merito, posses hominibus vniuersis te inuocantibus opem ferre, iramq; Dei in misericordiam commutare, & ad hoc ipsum totam te cum omnibus virtutibus tuis in gratam Deo sacrificium eorum pro salute libentissime obtulisti cum filio. O ergo dolores tuos inexplicabiles & aquæ incomparabiles. Quis ergo mater pijsima eos effari aut mente saltem concipere digne queat? Sed amaritudine plena quid tu fecisti? Cur cor tuum virginetum, cor pietatis & amoris, cur inquam conuersum est in globum doloris? Aspicio enim, mater, clementissima, cor tuum, sed iam non cor, verum myrrham, absinthium & fel video. Quæro matrem Dei: & ecce inuasio sputa, crucem clauos & vulnera, quia tota conuersa es in ista. Sed quare ad Caluariæ locum iuisti virgo tota innocens & sancta, simul cum filio pro indignis peccatoribus immolari. Quis hoc de te vnquam meruit aut digne merebitur? Quid tibi & cruci Angelorum regina, mundi Domina, Dei mater sacratissima? Quæ nam est societas patibuli, cū templo Spiritus sancti? Quæ participatio despectionis loco, cum Dei sacrario? Cur etiam non te domi retinuit & ab hoc itinere atq; loco cohibuit verecundia virginalis, pavor muliebris, horror facinoris, turpitudō loci, multitudo vulgi, detestatio mali? Cur nō retinuit clamoris vehementia, stultorum infania, dæmoneorum cæterua & ingratiudo nostra? Hæc omnia non considerasti mœstissima Domina quia cor tuum alienatum erat à te præ dolore & amore filij & omnium nostrum. Non eras in te, sed in afflictione vulnerum & in morte filij vnici dilecti. Non considerabat cor tuum vulgus sed vulnus, non pressuram, sed fixuram: non clamorem, sed liuorem: non horrorem, sed dolorem & amorem. Siquidem anima tua sacratissima veraciter plus fuit in dilecto vbi medullitus amabat cum eo patiens, quam animabatur: imò vi amoris extra te abstracta & in dilectum rapta ad eum est ab eo transformata, vt omnino conformem sibi eam redderet & simillimam, crucifixam suam imaginem lucidissimè ac plenè ipsi imprimendo, vt cum eo pariter sauciata, crucifixam, quasi occisa & omni ex parte dire cruciata iam non in te, sed in dilecto v iueret & ille vicissim in ea, cum omni passione sua. Quis igitur acerrimos ac prorsus immensos illos capiat dolores & cruciatus, quos senseras virgo mater Dei sanctissima?

Eia ergo benedicta sis & in æternum glorificata, ô in clyta Maria æterni regis mater & filia, progemina hac indiuidua & incomprehensibili charitate, qua & nos ad optiuos filios, & natum tuum primogenitum Dei filium complecteris tam feruentissime, vt nec eum deserere ob quoscunq; grauissimos subeundos cruciatus velis neq; possis, nec tibi nostræ salutis gratia vilo pacto parcere, quinimò sanguinem tuum cruci filij tui misere & crucis subire mortem libentissime velis.

Verùm etsi nostrū nemo dignas ac debitas tibi persoluat pro hac dilectione, neq; vnquā etiā possit, grates, en frater noster dulcissimus Iesus Christus crucifixus, dignè pia filialiq; sua sollicitudine atq; excessiua compassione emendabit ac supplebit abundè. Ecce enim mater mestissima, tanto te constringit complecti turq; amore, vt quasi omnium intolerabilium pœnarum atq; angustiarum suarū oblitus, fidelē tu gerat curam benignissima allocutione prædilecto suo discipulo Iohanni, tanquā fidelissimo prouisorio te cōmendans, & virginē virgini indissolubili charitatis vinculo sociaris, & alterum, cū illicd eius orbanda esses præsentia, quodammodo filiū pro se tibi assignans qui tuis castissimis congrueret moribus, & de necessarijs vitæ sagaciter prouideret.

Hebr 4. Sed heu dolorosa Virgo, quàm sæuissimus mucro tunc animā tuam penetravit, qui proculdubid intima tua omni afflictione & dolore crudelius transtuerberavit vsq; ad diuisionem animæ & spiritus, dum alteri longè impari resignata & vltimo vale suscepto, videbas dulcissime eius conuersatione te priuari & finaliter per mortem ab eo separari. Credo equidem præ intolerabili dolore & angustia te vix viuere tunc potuisse, & nisi diuinitus ac miraculosè ad satis sufferendum pro futuris filijs tuis vitæ reseruata fuisses, aut cor virgineum tuum præ cruciatus magnitudine crepuisset, aut multoties exanimis ac præ mortua humi corruisses.

Quàm adhuc ingens filij tui amor tunc totam te accenderit, conflagrarit ac liquefecerit, quando tecum ipsa in corde tuo deuotissimo expendebas & reuoluebas, quantam ille tui curam gereret ac sollicitudinem, dum plus tuo per compassionem quàm suo ipsius affligeretur dolore, quis digne existimare sufficiet? Iam enim sæua mors imminens cuncta eius membra rigida effecerat, sed amore tui totum se vt potuit ad te consolandam intendebat. Ante omnia autem oculos præ mortuos quos instantis mortis imperus clauderat & impellebat, ad defectū, amoris vi apertos, ad tui conuertebat respectum. Labia etiam sua mortis pallore obducta aperiendo, pijsima atq; consolatoria voce te affabatur.

Iean 19. Sed ô admirandum visionis huius spectaculum. O gemebundum certamen oculorum, ô stupendos radios visionis. O sacratissima lumina matris & filij. Ad quorū mutuū respectū non inmeritò solis radius in tenebras est conuersus. Eia quam profunde infixus est radius huius visionis in corde tuo, ô mater sancta, quo mundi Dominus te iam moriens intueri dignatus est. Ecce iam reddidit tibi amoris sagittam quam à te missam acceperat. Ipse nanq; per Salomonem dixerat de te. *Vulnerasti cor meum soror mea sponsa, in vno oculorum tuorū, & in vno crine colli tui.* Tu autem nunc dicere potes: *Vulnerasti cor meum fili mi visione qua me in cruce respexisti & colloquio, quod quidem iam moriens mecum habuisti.*

Pro hoc autem profundo & immenso tui doloris vulnere, & pro flagrantissimo salutis ac redemptionis nostræ ardore tuo, quo non modo exarstisti vna cum filio humanæ redemptionis officium exequi, verùm etiam quo vltra omnes vires tuas tanq; fidelissimè ei vsq; in finem congenerata, benedico, laudo, & super alto te milliesq;

estq; saluto. Aue clementissima medicina, restauratio & subsidium omnium miserorum, Amen.

Pro adoptionis gratia, protectione & auxilio Deiparae virginis Mariae, toto vite decursu & mortis articulo, Precatio XVII.

O Beata fiducia, o ratum refugium: Mater Dei effecta est mater nostra: Mater eius qui solus saluat, solus damnat: Mater inquam eius, in quo sole speramus & quem solum timemus, nunc testamento irrefragabili & sempiterno, miseris & orphanis nobis in matrem est speciali dilectione delegata. Loquar ergo ad te matrem meam clementissimam, ad Dominum meam dulcissimam, cum sim pulvis & cinis: O benedicta Christifera virgo, omni laude dignissima: Domina angelorum, laus & gloria Sanctorum, pulchra ad intuendum, amabilis ad contemplandum, delectabilis ad amandum utilis ad audiendum, porta, vita, ianua salutis, via reconciliatis, aditus recuperationis: cuius gratiam totis ambio & expeto precordijs: cuius vitæ & moribus conformari totis adnitari & propono viribus: quam etiam intimis cordis mei desiderijs laudare, diligere, omniq; studio & obsequio honorare cupio: ad quam, vnicam miserorum spem, nunc plenus fiducia confugio, quam in matrem, aduocatam & patronam præ cunctis eligo & præpro: cui ea propter me ipsum & omnes meas necessitates offero & commendo, nihil de tua pietate & amore hæsitans, quando & te ipsam totam nunc pro me in sacrificium immolasti & obtulisti. Etiam si sanguinem pro me foris non fuderis, intus nihilominus eum feruētissimo amoris atq; doloris igne decoxisti ac absumpsisti, eiusq; loco profusas obtulisti lachrymas, & contriti cordis afflictiq; spiritus gemituosos ac amarissimos singultus, instar suauissimi fumi accensi thuris, in cælum direxisti. Quando etiam pia sollicitudine & paterna prouidentia Iesu morientis filij tui, in peculiarissimam sis mihi matrem assignata. Noli ergo pia mater spernere me, ne eum spernere videaris, qui elegit purissimam, creauit, decorauit, fecundauit, & exaltauit te, qui nunc misericorditer tibi commendauit me. Illa sua morte meruit vt essem frater suus: Ergo non dedigneris quin & ego sim filius tuus. Eius me amore suscipe, qui mei amore nudus & dilaceratus pependit ante te. Si autem propter iniquitatum mearum maculas, ac vitijs sordidatam, fetentem animam meam abijcis & contemnis me: recordare inexhaustæ pietatis & dilectionis tuæ, & deprecare dilectum filium tuum pro me, vt illa sanctissimi cruoris flumina, quæ in cruce de corporis sui vulneribus adeo profuse profluxerunt, offerat Deo Patri in expiationem omnium sordium mearum, quibus villo modo tuis castissimis oculis displiceo & abominabilis existo: ab eodem quoq; dulci nato tuo tantam quæso pijsima mater impetra mihi gratiarum abundantiam, qua præfulgens & amictus, tuo virgineo conspectui dignus inueniat à te in filium adoptari, in amatorem tui castissimum acceptari, in veneratorem deuotissimum assumi, à te indefinenter custodiri, regi, ad omnem virtutem & omne Dei beneplacitum dirigi, ab omni malo liberari ac præseruari, in omni bono corroborari & perfici, in horribili mortis hora iucundissima tua præsentia consolari, ab omni hostili terrore & impugnatione defensari, gloriosissimis tuis precibus Deo reconciliari, tuis sacratissimis meritis decorari, & in æternæ vitæ paradysum te mediante perducì, Amen.

Actio gratiarum pro acerrimo dolore & animi egritudine qua cor pyssime virginis correptū deuasabatur, dum Christum acris, valida & horribili voce se derelictum, seq. sire clamantem audiret, dum spiritu Patri commendato, dissolui eum & lancea exiguo temporis interiecto spacio confedi cerneret.

T H R E N O S XVIII.

Ioan. 19.

Templum Spiritus sancti sacratissimum, thalame filij Dei ornatissime, Patris palatium iucundissimum, Trinitatis amcenissimum triclinium quod sibi præparauit, ædificauit & consecrauit altissimum, amabilissima & pudicissima virgo Maria: Memento quæso incomprehensibilis, indeficientis acerrimiq; doloris, quo misera, absorpta consumebaris & tabescebas, dum densis obuolutus & obrutus tenebris, mundus vniuersus à sexta ad Nonam vsq; horam, tribus his continuis horis, Christi parens, afflictissima & immaculata virgo, ceu fidei columna immobilis iuxta crucem filij lachrymis indefinenter affluens, constantiam seruans, patientiam tenens, fidelitatem exhibens, charitatem demonstrans, profundos trahens gemitus, dolens anxie & compatiens intimè, sursum in cruce filij spiritum suspensa eidemq; concrucifixa. Sed qui mœstissima Domina per stare poteras tres has continuas & eo amplius horas tenebrosas, hodie toties doloris gladio cõfecta, crucifixa, vulnerataq; vna cū filio? Vnde tanta tibi fortitudo? Nunquid cor ferreū aut saxeu habuisti? forsitan truces illi atq; horridi clauī & te pariter ita detinebant in cruce filij tui, vt collabi non posses. Ac verò multò fortius amor potentissimus, ipsa quoq; morte fortior, te sustinuit, vt cadere nequires, vt constanti animo & corpore peristeres.

Psal. 21.
Matth. 27.
Marc. 15.

Psal. 49.

Verūm recordare nunc tristissima mater quā vehemens afflictionū vnda, deficiente hac tenebrosa caligine, animā tuā peruagata sit, atq; percurrerit, dum pœnarū suarū (quæ continuè multiplicabantur, & vsq; ad animā penetrantes crescebant) magnitudine & acerbitate deuictū lachrymosa voce clamantē audires filium: *Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me?* O, o, sacratissima & tenerima virgo, quam in immensam amaritudinis abyssum existimabo penitus tunc te demersisse, quā profunda suspiria & crebros singultus cū profusis lachrymis ad cœlestē patriam direxisset: quā piæ & tristissimas quærimonias ipsi destinasse? dum tuus & Dei Patris Filius non vt filius Dei, non vt regis filius, nō vt amicus Dei, immò ne vt pauper quidem seruus Dei, sed vt sceleratus, vt mortis reus, tanquā Dei inimicus & mortuus à corde tā miser adū in modū in crucis patibulo pendēs, nō à creaturis vniuersis modo, sed etiā à dulcissimō Patre suo, cuius natura bonitas est & misereri proprium, se in tā horribili dolore & angustia intolerabili ab omni releuamine & solatio derelictū exclamaret, cuius tamen voluntatē nunquā vei ad momentū transgressus erat, immò quem digno iustitiæ famularu semper couerat, qui & virtutes omnes perfectissime pro diuina eius voluntate operatus erat.

Attamen vt arbitrōr verbo isto amaritudinis & doloris, clamore hoc alto & plāctu amaro declarare & testatū reddere voluit immensum suū in nos amorē, quo in hisce tam immanibus tormentis & cruciatibus, semetipsum propter nos omni cōsolatione subtrahere, reliquisset, demersisset & resignasset: quo etiā eorū nobis acerbitatem, intentionem, magnitudinem, & multitudinem insinualet: quò deniq; mentis nostræ somnum discerneret, lapidea corda nostra tui ad compassionē emolliret.

Memento

Memento insuper ô inclita regina Martyrum, quantis etiam euectigid fueris coarctata angustijs, quanto mater dulcissima intimæ & maternæ compassionis ardore succensa, dum sub hæc æstuantem sicim quærenti, nec ipsa opitulari poteras, neque aliquem qui vel aqua guttula, in morigera hac necessitate, eius præmortuâ refrigeraret linguam, haberes: dum etiâ conspiceres sæuissimos illos hostes ad explendum malitiosi sui pectoris virus mortiferum, spongiam aceto cû felle mixto impletam, dulci eius ore administrare: O quâra amaritudine animam tuâ tunc insatiabiles illi Iudæi repleuerû, qui dulcissimo filio præ acerrima siti in mortem deficienti tam amarum poculum miscuerunt. O miranda & à seculo inaudita atrocitas, felle & aceto potare moriêrem O beluina sæuitia, humanam naturam penitens deserens & oblita. O ingratitude execrabilis pro tam innumeris (vt sacra vndique pandit & contestatur pagina) in eos à profapia suæ exordio profusis beneficijs. Et & acerbitas sitis huius ante alia tormenta sua magis omnia afflictiua. Heu ad quantam inopiam spontè redactus est filius tuus mundi totius conditor?

Matt. 27.
Ioan. 19.

O quàm feruenti cum desiderio & sancta cupidine omnem medullam ossium tuorum, sanguinemq; virginei cordis tui in melleum commutasses potum, si quiuisses, quo os dilecti tui felle & aceto exacerbatum edulcasses. Quàm lubenti animo haud dubiè te totam in dulces lachrymas resolui permisisses, quo suaui eum patione refouisses. Quàm impatiabili ergo angore te correptam existimo, dum nullo ei pacto subuenire valeres, præsertim ad eò exiccato & penitens exhausto, quem tam delectabiliter olim virginali lacte potasti?

Sed ô intemerata virgo, ô electissima Dei mater, quomodo indignus & vermiculosus tuus serpens immensum illud acerbissimorum dolorum tuorum pelagus demerit: quibò quomodo densis circumseptus tenebris diuino sine lumine illud perlustrare valebo, quod te circumuallatam operuit & demersit? dū conturbaris vitam animæ tuæ gustato amaritudinis poculo, & verbo, *consummatum est*, prolato, expallescere, cunctis viribus deficere, te destituere, amarissima agonia & ineffabili pressura cum morte configere, toto corpore exarefcere, gratissimū eius vultum mortis operiri imagine, sanctissimos oculos carbunculis clariores imminentis mortis obtenebrari acerbitate, & tandem nobilissimo deitatis templo, pijsimo corde suo dirissimè moris aculeo perforato, forti clamore super humanam virtutem & consuetudinem in alto emisso, amara separatione spiritum spontaneè cœlesti Patri reddere: dum etiam conspiciebas in ipsa spiritus exhalatione, cuncta eius membra contremiscere præ doloris magnitudine ex singulis membris ad cor eius reflexi, & transmissi, corpus eius marcescendo ad ima vergere, & pedum clavis maiori sui pondere inhzrere, caput eius spinolentum in sacrum eius pectus decidere.

Psal. 68.

Ioan. 19.

O quàm excessiuus dolor tunc vndique te penetravit: O quanta angustix vehementia tota concussa es & contemisti: Quanto impetu, quàm præpropero lapsu penè exanimè non ambigo te humi corruisse. Quomodo præ concepto dolore non crepuerit, immò in mille scissuras cur nò frustratim conscissum fuerit virgineum & longè pijsimum cor tuum, admirari satis nequeo. Nullatenus autem hæsito intensissimum hunc tui materni pectoris cruciatum tuum, tibi non medico tempore intercluisse anhelitum, præripuisse loquelâ, obturasse seu obstruxisse auditum; pudicissimo tuo visu caliginosas offudisse tenebras, intima tua vsque ad diuisionem animæ & spiritus perfluxisse & penetrasse, eundemq; te afflictione quauis

morte

morte acerbiorē, excruciasse. Immo arbitror omnem illum amarissimæ passionis imperum, qui quasi torrens natum tuum impleuerat & inebriarat: nunc eo deserto ac extincto te sub cruce stantem, cum omni violentia effluxisse, in te redundasse, se colligisse & quiescisse, atque suo impetu præualidè humi te prostrauisse.

Reuerà nemo mortalium, nulla creaturarum ò virgo beata præter te vel cognoscere, vel credere potest nec explicare, quàm horribili tunc potissimum innocentissima anima tua sit transvulnerata dolore. Verùm nec sic miserè afflicta exinde in tuto eras: Infiluit enim maternis tuis præcordijs alius illicò sæuisissimus doloris gladius, dum cernebas crudeles milites ad confringenda nati, tui crura ferociter accurrere, pro maiori scilicet, ipsi deum infigari malefactori, ac latroni, irriganda contumelia, impijssimis idè ludæis sanguinarijs canibus procurantibus, quasi tanti reus esset facineris, quod in viuo corpore dignè castigari nequiverit, vt proinde necesse fuerit in extinctum cruciando defæuire.

Ea de causa impius eo tempore & superbus quidam miles, tuas haud dubiè ipsi supplices & lugubres, pro dilecto filio ne confringeretur, effusas preces contemnens, crudeli lancea latus eius dextrum aperuit, Pontificum magis captans gratiã, quibus certa mortis eius referre cupiebat indicia, quàm tuis cæterarumq; piarum mulierum precibus & vberibus lachrymis à tyrannica impietate reflecti. At, ò pia mater, quis cogitando consequi poterit, quanta tunc percussa fueris mœstitudine & angustia, quàm dire eadem lancea in anima tua deuotissima sauciata sauit. Nil enim doloris hinc pensit filij tui corpus, quippè quod emortuum & insensibile erat, sed tua ipsius anima & cor, quæ in eius tunc demorabantur corpore, eadem lancea transfuulnerabantur. Magis enim anima tua sanctissima erat vbi amabat, quàm vbi animabat. Quàm inestimabili etiam sub hæc proculdubiè corripiebaris cordis angore, dum sanguinolenta lancea ex mellifluo extracta latere, sanguinem confestim cōtymyrida aqua lachrymosis tuis aspiciebas oculis. O viscera materna dulcissima atque tristissima, quàm innumeris die hac estis lanceata vicibus, quàm miserandū in modum contorta & excruciatã, quot attrita & vexata singultibus, quot depasta doloribus, quot mœroribus exusta, quàm vehementis amoris ardore liquefacta, quàm grauissimo passionis pondere compressa, & instar vix in feruentissimas & profusas lachrymas expressa. Pro quibus omnibus, laudo, benedico, glorifico, & superexalto vos in æternum & ultra, milliesq; millies, cum omni amore super sanctissimæ Trinitatis & vniuerso affectu te venerantium & amantium saluto te sancta & immaculata virgo, Amen.

Pro extinctione ac nece omnium prauorum desideriorum, inclinationum ac vitiorum: pro seruenti & pura dilectione gloriosa virginis, & pia maternaq; eius custodia in omni necessitate & mortis hora, præcatio XV III.

Fateor ò potentissima regina cælorum, ò gloriosa imperatrix Angelorum, ò promptissima aduocata reorum, ò beata & vnica spes miserorum (si requiris ablati pignoris interfecti filij tui causam) peccata mea interfecerunt vnigenitum tuum creatorem & viuificatorem meum. Ego debui, & ipse soluit: Ego peccaui & multis mortibus dignus fui: Sed ne ego morerer, pijsissimus filius tuus pro me mortem subiit. Ego quidem reus sum sanguinis eius innocentissimi. Super te etiam induxi calamitatem hanc maximam. Ecce enim nec in aliquo quidè tibi pepercit, nec sibi. Verùm licet ego sum causa malorum horum, ipsius nihilo fecius immensa.

immensa charitas, qua veluti totus ebrius, me ceterosq; peccatores dilexit, ad tam immensum pondus sum perduxit miseriae, & pariter incitavit te, propter nos participem quoque facere amaræ passionis suae. Quamobrem fac ô pijsima matrum, ô inundans fons salutis & gratiae, nunc de me iudicium (vt apparet iustum & rectum) vt scilicet pro ipso filio tuo occiso, me recipias vinctum, & tui amore castissimo, perfectissimo & inextinguibili, incurabiliter totum faucia captiuum. Recipe pro proprio adoptiuum, & fac me fidelissimum, feruentissimum, perseverantissimum tuum, & ealem qualem amifisti (quantum possibile est homini) qualemq; te docet habere filium: & sicut ipsum semper & nunquam quoque afflictum aspexisti & custodisti: ita pariter & me misericordiae tuae oculis semper aspice, semper observa (licet aliam ob causam) ab omni semper restringens, reuocansq; illicito. Et benignissima mater impendas adoptiuo seruulo, quod exhiberes vni genito filio tuo. Porro ipsum assidue planè materna cura (tamenti non indigebat, attamen volebat) custodiebas & diligebas. Sed ecce ipso nunces orbata, vt potè extincto iam iamq; sepeliendo: modo & deinceps illum custodias, qui maxime continua tua & sedula indiget cura & custodia, illumq; diligas, diligibilemq; tibi facias, qui tuam (licet indignam) dilectionem, summis praeconijs efflagitat.

Eia ergo ô dulcis & delectabilis virgo, mater totius misericordiae, vulnera cor meum tui amore deuotissimo, vt totus tui amore ardeam & langueam, tua dulcedine totus absorbeam: vt cum omni humilitate, reuerentia, obedientia ceterarumq; virtutum ornatu, tibi fideliter noctu diuq; te optulante, seruiam: quo in omni necessitate mea & mortis articulo, pietate, cura, & protectione tua materna dignus sim. Exerce itaque in me crudelitatem nunc misericordissimam, sanctissimum odium, gratissimam & exoptatam vindictam, vt propter filium tuum à me occisum, etiam me occidas, & sincerissimo tui in me accenso amore, exuras, quicquid in me est carnale, mundanum, & à Deo extraneum. Interfice in me vniuersas passionis & conuulsiones malas, omnem proprietatem cordis, sensus, & intellectus, cunctaq; vitiorum monstra, vt mihi ipsi & mundo totus mortuus, purgato affectu, & simplicitate ac illuminato intellectu, Deo viuens stabiliter inhaeream, per rectissimam in omnibus voluntatis conformitatem: ita vt nunquam etiam discrepare valeam. Vt sic tandem post felicem actam vitam, tua me dirigente & adiuuante materna benignitate, tuae mellissimae dulcedinis praesentia, tuae pietatis exuberantia in hora horribilis mortis meae frui merear, quae me contra omnem tentationem confortet, ab omnibus inimicis liberet, ab omnibus peccatis excuset & animam egredientem in tuis & benedicti filij tui meritis, statim ad gratiosum conspectum filij tui perducatur, Amen.

Actio gratiarum pro excessiuo & impatibili dolore, quo intrinsecus discerpebatur, pro maestissimo planctu quo suffundebatur intemerata Virgo, dum anxie diu expectatum, iamq; à cruce solutum, & castissimo sinu susceptum vndique perlustraretur filium: dum eodem sepulto per passionis loca, maesta & semiviva domum reduceretur.

THRENOS XIX.

Vitis frondens generosa, viola intemeratae castitatis omnium virtutum suauitatis respirans odorem, speciosissima Verbi Dei mater praelecta Maria, commonefacio te nunc anxio & gemebundo corde inestimabilis & continui doloris, quo conficiebaris & contabescebas, dum à meridie, ab hora extinctionis filij,

filiij, à tempore transfixionis melliflui lateris eius anxia prætolabaris, & animo deloroso reuoluens præcogitabas, & mœsta nesciens hæsitabas, qua ratione defunctum filium deponere quires ac sepelire, quatenus vel eo mortuo breui posses frui tempore, quem viuum habere non potuisti: quo etiam pacto vel extincto eius corpori amorem impendere posses ac beneuolentiam, quam in passione eius exhiberi tibi minimè dabatur. Toto autem hoc meridiano tempore torrens passionis in te sola fluctuabat, qui prius te & filium simul inundauerat. At nihilominus inter fluctus tot vehementissimos immobilis semper perstitisti, o pulcherrima fidei columna, diuinæ voluntati plenariè in his cruciatibus resignata, immò & mori cum filio paratissima, & feruentius multò appetens morti occumbere cum eo, quàm uiuere valens sine illo. Vt autem immensam hanc dolorum molem tam æquanimiter & mitissimè sustineres, nihilq; in tanta angustiarum magnitudine ageres quod virginalem pudorem dedecens esset, neuiquam ambigo in hac filij tui passione tuamq; compassione, te stillicidio efficacissimo à summa Trinitate profluxo, benignè irroratam, seu irrigatam, quo miraculosè confortata, fide integra, charitate perfecta, spe certa, eximia fidelitate, & patientia inuincibili, in eisdem doloribus in finem vsque perdurares.

At dum eo pacto sola (immensa id Dei bonitate permittente) ad augmentum gloriæ meritorumq; tuorum (vt afflictio tua filij tui passioni consona esset) illius calcare torcular, tandem diuina prouidentia corpus filij tui à uiris iustis solum & depositum, inter materna brachia suscepisti. At quis dignè satis comprehendet vel explicabit, quàm affectuosè sacratas manus in altum protenderis pro nobilissimi illius thesauri tam desideratissima susceptione: quomodo spiritus tuus tot eadem die transfixus mucronibus, tot eis mortibus affectus vigore, nunc resumpto relanguerit, quomodo fortis amor tuus ipsam mortem præualens tibi prorsus exhaustæ vires addiderit, vt corpus eius immortuum tam inextimabili nunc deuotione maternis amplexareris, brachijs, tuoque pectori opprimeres: quæ paulò ante præ nimio concepto dolore te mouere nequibas?

At ah tristissima virgo, quantæ angustiaæ confestim ad luctuosum illum intuitum renouabantur? Quàm omnia tua viscera noua sunt compassione concussa? Quàm crudeliter è vestigio præcedentes dolorum gladij in tuo materno corde renouati seuebant? O quanta mox lachrymarum inundatio, quàm calidæ guttæ ex pudicissimis oculis erumpentes miserabilè innocentissimi filij corpus rigabant? Heu quàm profundos trahebas gemitus, quàm maternos suspirabas affectus: quãdo iam plenè omnia eius vulnera, omnes afflictiones, omnes cicatrices considerabas, quantaq; ex eis singulis perpeffus fuerat, vulnerata cogitatione ponderabas?

Porro dum conspiciebas, iam in tuo castissimo collocatum gremio, ipsum non secus atque pecus mactatum, omni ex parte laceratum & liuidum, oculos eius mortis acerbitate disruptos ac cruore sacro concreto refertos, os frigidum, faciem contractam, genas demersas, manus aded rigidatas, vt vix ad vmbilicū eius possent dessesti, quid tum vnico cordis tui solamini, materni exhibueris affectus, quid lugubris gestus, quid lamentabilis planctus: quomodo potest vllam creatum ingenium, & eo minus indignus tuus seruulus excogitare, vel pro ijs dignè te laudare: eum quicquid de te dicitur vel cogitatur insufficiens, & quasi nihil est & inane: Sed amabilissima Domina, quæ & qualia tum materna dicam te compassione & dilectione in plangendo deficiens gessisti? quæ locuta es? quæ lamentata? omnes nostræ vires,

vires, tempus, intellectus & omnia vt dixi deficerent, priusquam vel aliqua ex parte comprehendere possemus. Quapropter tibi soli vniuersa ex totius affectu vniuersitatis repraesentata, quae ea sola nosti & sensisti, quando vidisti & clarè intellexisti vnicum Angelorum gaudium sic miserè mortis vredine maceratum; lucem veram, illuminantem omnem hominem venientem in hunc mundum, sic mortis nubilo eclipsatam: agnum mansuetissimum tam dirè tractatum, qui cum hominibus tam dulciter erat conuersatus, tam mira eis elargitus, adeò dira pro eis & ab eis passus. Regem insuper regum & Dominum dominantium factum opprobrium hominum & abiectionem plebis, tanquam nouissimum virorum reputatum non habentem speciem neque decorem, sed leproso effectum deformiorem; tanquam abortiuum quod projicitur ab utero. Conuenerunt planè in ipsum & extrema vilitas, & summa maiestas. Nemo siquidem ipso sublimior, sed nemo fuit ipso abiectior. O ineffabilem charitatis magnitudinem, quae cor eius adeò inebriauit, vt vitam daret pro mortui. O quanto amoris incendio cor eius conflagrauit, quo non solum propter nos Patri, sed etiam inimicis illis sceleratis & vilissimis factus est obedientissimus vsque ad horrendam contemptibilissimamq; crucis mortem. Videte itaque qualiter heu dulcissimus amator & benefactor noster ea propter in bello cecidit? Rex noster pacificus tanto tempore desideratus, quàm sit atrociter in bello peremptus, quàm turpiter deformatus? Heu heu quomodo lux oculorum nostrorum clarissima nunc cernitur extincta, splendor diuinæ faciei, quasi fuligo obtenebratus? Doleo super te Iesu mi: *Quis mihi det vt ego moriar pro te?* O dulcissima mater, quis dubitat, huiusmodi quoq; & te & alia id genus quamplurimà, quae tibi soli consistunt, & locutam & vulnerato corde tecum contulisse, quum vitam cordis tui plangebans lugubri & reuerà mœstissimo planctu, quem tu mater pijsissima, vna cum ad te venientibus discipulis ceterisq; paucis fidelibus amicis, super tam dilectum vnigenitum tuum habuisti? Loquebaris ei, & non erat vox neque sensus: vocabas & rugiebas à gemitu cordis, & non respondit tibi. Sed quis Virgo purissima, quis mater dolorosa capere sufficere, quanta inerat cordi tuo amoroso tristitia? quando licet te (præ flagrantissimo & prorsus incomparabili erga filium amore) plurimum renitente, sed ceterorum amicorum obnixis precibus compulsa, tenebrose etiam noctis instantis vrgente horrore, nobile hoc depositum vnigenitum tuum, quem vnice super omnia semper videre cupiebas, linteo inuolui & ab oculis tuis conspexisti abscondi? O quàm libenter ipsum tenuisses, vel cum ipso sepeliri voluisses? Sed quam pura labia, ipsa puritatis mater, quot suauissima oscula te prius impressisse arbitror in extincti filij membra & stigmata, antequam tibi eum auferri permitteres?

Recordare nunc deinceps Dei mater electissima, illius lustruose sepulturae, illius vltimi & tristissimi diuortij, quo vnigenitus tuus abs te tam amoroso amplexu, tot intimæ charitatis osculis, quasi pro vltima valedictione signatus, ab oculis tuis est sublatus, & sepulturae mortis (ipse videlicet Dominus vitæ) traditus, te remanente orbata filio, velut turtur solitaria & vidua desolata, omni iâ solatio destituta. Quis tibi deuotorum, o reuerendissima Dei genitrix dignè comprehendere & edicere sufficere, quantus te dolorum impetus inuaserit? quantus mœstissimarum te lachrymarum fluctus operuerit? quanta concussa sis & contremueris mœstitudine? quando instante iam nocte ob virginalem pudorem remorari foris iuxta cordis tui thesaurum non licebat, quando à dilecto separari oportebat, ac eum destituere necesse iam erat.

eae 3

Heu

Heu quoties cum amarissimo fletu ante amplexabaris & osculabaris sepulchrum? O quoties benedicebas & valedicebas vnigenito? Heu quantæ lamentationes, quot lachrymæ sibi inuicem succedebant? Sicq; tandem cum inæstimabili cordis dolore recedens, cum castissimo filio tuo nouello S. Ioanne, ac B. Maria Magdalena & alijs, adorata deuotè prius cruce, non ignorans eius mysteria, tunc quidem occulta, nunc verò referata, corpore quidem in ciuitatem abiisti, sed corde tuo (quod vna cum filio eodem in sepulchro manserat) nunquam ab eo discedere potuisti. Veruntamen ô dulcissima Domina, toties interim cordis tui renouabatur dolor, quotquot vestigia filij ad Caluariam exeuntis sanguinolenta, quotquot passionis eius monumenta transeundo videbas, donec anhelosis suspirijs, gemitibus interruptis, fletibus lachrymosis, & acerbissimis afflictionibus mactata & tota exhausta, inter concomitantium manus ambulando sustentata, quasi femiuiua ad domum Ioannis redacta fuisti, virgo paupercula sub alieno tecto mansura, atque à Ioanne, ceu mater à filio desideranter suscepta. Cuius tunc comæ erat licet adhuc esses ieiuna, & totius illius, fortasse etiam totius præcedentis diei, quando tibi mane valedicebat filius, proluxa esuriè attenuata, nec non immensa passionum magnitudine ac infinita multitudine, tota esses viribus exhausta) lamentationes & lachrymæ.

Lugebas enim inconfolabiliter, manens vsque ad resurrectionem filij, præ doloris & amoris teneritudine quasi absorpta Nihilominus fidem veram & vniuersalem, spemq; certam futuræ resurrectionis filij, stabili mente tu sola seruasti, vacillante ex tunc & errante circa fidem veram vniuerso mundo. Ideoq; sola, matrem nostram vniuersalem Ecclesiam illo triduo, tu representasti.

Merito igitur benignissima mater, te post filium tuum supra omnes creaturas singularius diligere tenemur. Quia sicut ipse nos plusquam seipsum diligens voluntarie se pro nobis in mortem tradidit, vt nos viueremus: ita & tu mater sua plus salutem nostram, quam filij tui charissimi amantissimam vitam diligens, eundem pro nobis, & teipsam in omnem poenam & misericordiam libentissimè resignasti.

Pro vniuerso autem mœrore & dolore, gemitibus & lachrymis tuis, & omni aduersitate in hoc mundo cum Iesu perpeffo, & pro omni bono opere, virtute & merito tuo (quia totum mihi ad meritum cedit & solatium, cum meritis filij tui pro me acquisitis ab ipso immenso & infinito amore & labore) laudo, benedico, commendo, dignifico & superexalto te in æternum, & vltra ô fidissima parens nostra, milliesq; saluto: Aue præcellentissima, præfulgida & beatissima cœlica regina Maria, Amen.

Pro iugi & estuanti compassione erga crucifixum Deum & miserè cruciatam eius matrem: item pro conformitate & imitatione morum Christi feræ Virginis Maria, Precatio XIX.

O Mater pietatis, misericordiæ & gratiæ, ac omnis boni, ô regina cœli, ô virginum gemma, ô Iesu Christi nutrix dulcissima, spes & fiducia nostra, olim filij tui doloribus in intemis cordis tui dirè vulnerata, vulnera quoq; cor meum tuis præffuris & mœroribus, ô elementissima Domina, & in corde meo renoua filij tui passionem ac tuam compassionem. Cor tuum vulneratum coniunge sordi meo, vt tecum tuis vulneribus pariter vulnerer. Verecundia mihi est & opprobrium

probrum maximum, videre Dominum meum vulneratum, atque Dominam meam vulneratam, & me miserum ac vilissimum pertransire illa sum, cum tamen ego homo perditus, omnibus criminibus obuolutus, totius desolationis & confusionis vestrae causa extiti. *Ecc. 18. Psal. 68.* Vnam acerbam commedi, & dentes vestri obstu-

puerunt, quae non rapuistis exoluistis, & prorsus nil mali fecistis. Da ergo benignissimamater, vt dolor & passio dilecti filij tui, sic inhaereat visceribus meis, sicut inhaere tuis, aut aliquid mihi saltem tribuas de praeiuris & vulneribus tuis. Nam verè beatus essem, si vobiscum possem saltè vulnerari vulneribus, & beator multo, si fideliter & æquanimiter ad finem vsque gratissimae voluntatis vestrae eadem sustinerem, in eisq; persisterem.

Per dilectionem itaque, qua vnigenitum diligis filium, qua pariter adoptiuos nos tibi sub cruce ab eodem commissos tuos amplecteris liberos, da obsecro, vt dilecti extincti filij tui amantissima faciei frequens tua deosculatio, mihi sit illius amicissima reconciliatio. Delorum vulnera quae maternum cor tuum saeuerunt, dolorem mihi intimum pro peccatis meis conferre mereantur. Fletus vberimus tuae lugubris lamentationis, lacrymas mihi impluat salubris contritionis. Verba tua dolore plenissima, ociosorum mihi sermonum amputent vanitatem. Gestus tuus luctuosus & mœstissimus, indisciplinatorum in me morum mortificet libertatem. Tuum ò clementissima Domina crebrum & miserabile suspirium, tui mihi det filij stabile desiderium. Cor tuum mœstissimum, consolationis omnis impatiens, contemptum mihi secularis praestet amoris, & suauem mihi gustum infundat Deificae charitatis, quae est vestis nuptialis, qua eos indui oportebit qui Dominum gloriae, fructum vteri tui benedictum, teq; matrem eius virgineam in paradiso voluptatis aeternae, pleno desiderant gaudio contemplari: ad quam ò mater gratiae, pietatis & misericordiae, in examine horae extremae anima mea à te suscepta, tuis gloriosis interuenientibus meritis & precibus feliciter perducatur.

Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum,
qui cum Patre & Spiritu sancto viuit & regnat Deus per
infinita saeculorum saecula, Amen.

Gloria indiuiduae Trinitati,
Gaudium & honor Deiparae virgini,
Pax legentibus, Credulitas audientibus,
Vita facientibus, Amen.

Threnorum libri de beatissima virgine Maria

FINIS.

Hymnorum ac spiritualium cantionum etiam in Christi Ecclesia vsus celebrem ac vetustum fuisse, (vt alia prætermittamus) vel inde satis liquet, quod eloquentissimus ille Philo Iudæus (quem ad colloquium Principis Apostolorum Petri, Roma Diuini verbum concionantis fama est peruenisse) libro illo, qui de Vita contemplatrice inscribitur, affirmat eius sectatores quos *hypocritas* appellat, quos certum est Christianos fuisse, apud Alexandriam, non solum contemplationi vacasse, sed nonos etiam hymnos, carmina & laudes in Deum omni genere grauiorum numerorum, atq; rhythmorum composuisse. Quod postmodum ita constat tototerrarum orbe ab Christi fidelibus receptum, vt vsque in hunc diem in sacris adibus hymni Deo consoni vocibus promantur. Ex qua re vel id vnum perspicue potest intelligi, magnam in eiusmodi pietatis officio esse vtilitatem. Testatur hoc Apostolus ipse, qui etiam ad priuatim decantandos hymnos Christi fideles adhortans, ita scribit: **Verbum Christi habitet in vobis abundanter in omni sapientia, docentes & commententes vobismetipso psalmis, hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo.** Inde factum est, vt viri sanctissimi ac eruditissimi, alij post alios dulces ac tinnulos consecerint hymnos, quibus psallentium animi in Deum suauiter instammentur. Quos imitatus noster Lansbergius, multos etiam ipse hymnos composuit, cum primis pios, ac eruditos, quibus torpentes animi, si in silentio suauius attentæ & iucunda cordis modulatione decantentur, possint haud vulgærter excitari ad amorem Christi. Vbi aliquid manibus operandum est, ne animus nimium sese in externas actiones effundat, vtilissimum est piam aliquam eius generis cantionem mente depromere vel etiam ore, si cui sic magis libeat. Deinde etiam cum inordinatus moror vexat hominem, pellendus est, aut certe mitigandus hymnis & canticis spiritualibus, accedens eo auctoritate Iacobi Apostoli, ita dicentis: **Tristatur aliquis in vobis, oret & quo animo aut psallat.** Iam verò qui necdum possunt penitus contemplationis libere sursum ferri, in eiusmodi hymnis per rhythmos digestis, quales ferè sunt Lansbergij nostri, id habent commodum, vt sub paucis verbis magna ipsis proposita materia meditandi, facile possint animum ab enagatiõibus colibere, sese occupare fortius in Deo, eidemq; feliciter vnire in interiori homini, si breuitatem verborum in piam meditationem, vel mentis ad Deum aspirationem extendant, & mente excedant in Deum. Qua nos propterea commemorata volumus, vt lector maiori studio excipiat. Hymnos Lansbergianos: non enim temerè vir ille his conscribendis nauauit operam, sed propria doctus experientia, quantum eorum prodesset vsus, scripsit eos in rem suam & piorum omnium. Nec est quod quisquam in eis causetur non esse carminum leges exactè obseruatas: satis fuit viro optimo & piosissimo inuare pietatem. Cerè etiam in plerisq; hymnis ecclesiasticis neglectam esse syllabarum quantitatem apertissimum est, vt hic non commemore plerosq; doctissimos viros hac in parte fuisse negligentiores. Nihil hoc admodum refert, modo verborum sensus pius sit. Denique paucis hoc adijciendum puto: studiosos bonarum artium, & quotquot studijs intenti sunt, Christo rem gratissimam & sibi consultissimam facturos, si subinde remissa acri in studia animi intentione, aliquem hymnum secum dulciter concinant: quemadmodum de illo eruditissimo ac nobilissimo viro Ioanne Pico Mirandulano literis annotatum est.

Coloss. 3.

Iacob. 5.

Hoc enim decet maximè Christianum, sepe animum reuocare ad Deum, & in illum omnia sua dirigere. Vale optime Lector.

D. IO AN. IVSTI, LANSPERGII,
 Carthusiani, de super sanctissima Trini-
 tate, de vita, passione, glorificatione Domini nostri Iesu Christi, de
 beatissima virginis Mariæ Deiparæ, aliorumque quorundam San-
 ctorum laude, veneratione ac inuocatione, Hymnorum
 Christiformium, liber vnus,

Ad super sanctissimam Trinitatem piissimus iuxta ac deuotissimus Hymnus I.

Ngenite ò genitor,
 Totius orbis conditor,
 AEqualem tibi proprium
 Qui genuisti filium.

Per quem cum sancto Flamine
 Cuncta creasti Domine,
 Quæ manent visibilia
 Atque inuisibilia.

Exaudi quæso gemitus
 Quos profert gemens spiritus,
 Ex alto cordis, varia
 Trabens fundq; suspiria:

Si fortè velis parcere
 Delictis ignoscere
 Sum quippè pœnis deditus,
 Iamq; pauesco territus.

Habeto indulgentiam,
 Dans delictorum veniam.
 O summe Patris vnice
 Christe de cœlis respice.

Carnem tuam de virgine
 Protoplasti pro crimine
 Qui es dignatus sumere,
 Nosq; pius redimere.

Me noli derelinquere,
 Nec differas succurrere:
 Ad ouile idoneum
 Reduc precor erroneum.

Chirographum propitius
 Peccati delens cirtus.

O Spiritus Paraclete
 O rerum Sother inclite,
 Qui ab vtroque pariter
 Procedis mirabiliter
 E pectore caliginem

Depellas & rubiginem:
 Corrobora vas fictile,
 Quod tibi est possibile,
 Et munda cor à crimine,
 Diuino replens lumine.

O Trinitas laudabilis.
 Et vnitas mirabilis,
 Quæ Deus es omnipotens,
 Vnus, idemq; permanens.

De pœnis me eripias,
 Et me benigne corrigas.
 In factò sum culpabilis,
 Sed esto nunc placabilis,

Flagellas tempora terer,
 Quos recipis perenniter.
 Flagellis carnem contere,
 Sed vt fit tolerabile.

Et quod deliqui defleam,
 Ne in futuro peream:
 Et mitis sim ad verbera,
 Mèq; transfer ad æthera

Sit tibi laus & gloria
 O Trinitas sanctissima,
 Seruos tuos sanctifica
 Per sempiterna secula, Amen.

*Supplex Hymnus ad super sanctissimam Tri-
 nitatem, hominem in Deum transformans.*

Hymnus II.

Hic adorabis vnum Deum in Essentia.

ENs summum, Deus optime
 Creata linquens propter te,
 In te mea origine,
 Me cupio amittere.

O Essentia amabilis,

fff

Felix

Felix incommutabilis,
Aeterna, amicabile,
Gloriosa, laudabilis,
Pater, Nate cum Flamme,
Tu Ens omnis Essentia,
Vita omnis substantia,
Lux cunctos donans lumine.

O Deus æternaliter,
In te vix nobiliter:
Quem creans temporaliter,
Vniisti tecum dulciter.

O vita: mea: anima:
Mihi semper præfens intime:
Sine quo malum vincere
Nequeo, nec bonum agere.

Da quæ displicent fugiam,
Quæ tibi placent faciam:
In te constanter permanens.
Tibi viuens & moriens.

Adorabile SS. Trinitatem.

O Pater potentissime,
Tu memoriam posside:
Confortans vires tribue,
Vt nil cogitem præter te.

O Fili sapientissime,
Tu intellectum instrue,
Lustrando tuo lumine
Vt nil sapiam præter te.

O Spiritus dulcissime
Tu voluntatem perflue
Vi charitatis ignea,
Vt nil cupiam præter te

Trinitas Deus vnice,
Vnitum tibi protege
Ne te offendam tribue,
Te diligam purissime.

*Vt conformeris Christo in spiritu, ani-
ma, & corpore.*

Per tuum ardentem Spiritum,
O IESV fac me feruidum,
Ornatum, vt tu libere,
In me possis quiescere.

Per tuam tristem animam
Fac meam sanctam, mortuam
Ornatam donis intime

Vt possis eam regere:
Per tuum corpus liuidum,
Da corpus castum, sobrium
Aptum virtutum specie,
Vt possis id incolere.
Tu ipse per me luceas
Hostes meos absterreas
Templum tuum custodias
Vt pacem in me habeas

Pro spiritali communionem.

IESV præfens in anima
Te ipsum in Eucharistia
In me quæso suscipias
Amore quo hanc dederas.

Pro venia peccatorum.

Da mihi intelligere,
Defectus meos prodere,
Amorose deplangere
Perfecteque corrigere.

Tuæ passionis granitas,
Charitatis immensitas,
Mea deleant crimina
Multa nimis & graua:

Per tuam vitam supplicas
Meas heu negligentias
Tuis fac me virtutibus
Placentem Patris oculis.

Sim lugens, tacens, sobrius
Discretus, castus, mortuus:
Patiens, pauper, humilis,
Benignus, mitis, stabilis.

En voluntatem offero
Me totum tibi consecro,
Cælum terramque desero,
Et: me in te proijcio.

Me totum in te rapias,
Tam libere possideas,
Vt ante xuum poteras
Tu cuncta per me facias.

Amore tui langueat
Mens mea, semper ardeat,
IESV te solum ficiat,
Et extra te nil sentiat.

Ad aliena stupida,
In te recurrat ebria:

In te

In te dulcis obdormiat,
 Absorpta in te gaudeat.
 Ardens amore moriar,
 In tuis plagis vniar,
 Purgatus tuo sanguine
 Refignatus humilime, Amen.

De Christo Iesu & eiusdem vita &
 Passione.

De Passione Domini Iesu, sub nota, Veni Creator spiritus, concinendus hymnus alphabeticus pijsimus.

Hymnus III.

A Mator ardentissime,
 Redemptor benignissime,
 Tua nos saluet charitas,
 Quos nostra damnat prauitas.
 Benigne Iesu respice
 Redemptos tuo sanguine,
 Et miserere miseris.
 Cunctis nos solue debitis.
 Casta natus ex virgine
 Aestu languens & frigore,
 Tu nostra fers incommoda,
 Famem, probra, conuitia.
 Discipulorum abluis,
 Tuorum pedes; reficis,
 In cibum dum te tribuis,
 Verbo dulci quos instruis.
 Egressus cum discipulis,
 Tristis orabas lachrymis,
 Te confortato cœlitus,
 Sudor manat sanguineus.
 Ferox hostis & impius
 Dum furit, pergis obuius,
 Grassatur in te verberans,
 Captum ligans & lanians.
 Gementes tui fugiunt,
 In agnum lupi sœuiunt,
 Te conspuunt, ex dunt, velant,
 Tundunt, illudunt, exprobrant,
 Hinc Præfidi dum sifteris,
 Accosant dum non loqueris,
 Fantem subsannant, arguunt,

Damnant, blasphemant distrahunt,
 In alba veste luderis,
 Pilato dum reduceris,
 Crucifigaris, sic clamor,
 Latrone qui sis nequior,
 Caro cutisq; tenera
 Crebris plagis sic lacera,
 Dum flagellatus nimio
 Cruore mades roseo,
 Liore corpus tumuit,
 Plagis concisus squaluit,
 At caput rursus sauciant
 Dum spinis illud lacerant.
 Mitis vt agnus pateris,
 Taces dum malediceris,
 Illusus dum conspueris,
 Dum saluatus cæderis.
 Nulla tibi compassio
 In pœnis sic exhibitio
 Crucifigendum clamitant,
 Quos pœnæ nullæ satiant.
 Obediens ad victimam,
 Crucemq; ferens propriam,
 Damnatus pro me duceris,
 Et sceleratis iungaris.
 Præmit te crux, vestigia
 Rubent cruenta vulnera:
 Mater afflictum respicit,
 Cor vtriusq; deficit.
 Quid Iesu bone referam?
 Amori quid retribuam?
 Corpus nudatur liuidum,
 Fit nouus dolor vulnerum.
 Rex regum dum illuderis,
 Extensus crucifigeris,
 Inter latrones medius,
 Orasq; pro tot toribus.
 Salus reo promittitur,
 Discipulo committitur
 Mater, cruci dum afflitit,
 Eius cor dolor secuit.
 Te clamas Patre, deserit,
 Dum sitis, sel dant impij,
 Orando tradis spiritum,
 Transfigitur cor mortuum.
 Viuus redis post triduum,

fff 2

Matriq;

Matriq; facis gaudium,
Triumphans caelos repetis,
Hinc tuos ad te colligis,
Christi redemptor omnium,
A labe quaeso criminum,
Tuo nos laua sanguine,
Consortes nos fac gloria.
Ymnus in ore personet,
Tibi mens nostra iubilet,
Amore tui langueat,
Te solum quaerens sitiat.
Zelum virtutis imprime,
Ne delinquamus tribue:
Tuo nos beneplacito
Conformes fac perpetuo, Amen.

An tecrucem Domini transiens, aut ve-
niam sumens, dic:

Iesu tu dira pateris,
Qui pro me crucifigeris:
Tu mea dele scelera
Extingue cuncta vitia
O mea salus vnica,
Tua me reple gratia:
Te mihi dulcis imprime,
Me totum solus respice, Amen.

De vita, Passione, glorificationeque
Domini nostri Iesu Christi, bea-
tissimaque virginis Mariae ma-
tris eius, sub nota, *Dies est leticia*,
concinendus, spiritualis recrea-
tionis aut alterationis gratia, vt
diuus Paulus monet,

Coloss. 3.

Himnus. IV.

Vita Domini Iesu, & beatissima virginis
Mariae matris eius.

PAtris sapientia,
Cuncta quae creasti,
Vt saluares omnia
A culpa protoplasti,
Elegisti virginem,
Ab aeterno nobilem,
De qua velles nasci.
Quam culpa ne tangeret,

Vitium nec pungeret,
Digne praeseruasti.
Omnibus virtutibus
Plenam decorasti,
Summisque spiritibus
Ipsam plus ornasti.
Sanctis de parentibus,
Castis & sterilibus
Pulchra procreatur:
Quae & ab infantia
Omnium notitia,
Per te illustratur.
Salue o pulcherrima,
Deo dedicata,
Virgo integerrima,
In templum praesentata,
Mundum supergrediens,
Deum plene diligens,
Semper placuisti,
Omnibus amabilis,
Mitis & affabilis,
Nunquam offendisti.
Castitatis liliam
Prima deuouisti,
Sanctitatis speculum
Formamque dedisti:
Ioseph tamen humili
Praelecto virgini
Virgo desponsaris:
Cum quo sine macula
Dulciter perpetua
Virgo conuersaris.
Per annorum millia
Patres clamauerunt
Pro misericordia,
Quam non acceperunt.
Tua sed oratio,
Feruensque deuotio
Caelos penetrauit:
Cordis tui puritas,
Sanctaque humilitas
Deum mox placauit.
Deus misit nuncium,
Qui te salutaret.
Conciperes filium,
Tibi nunciaret:

Quae

Quæ turbaris audiens,
 Licet fidem adhibens,
 Modum quæsiuisti:
 Tandemq; consentiens:
 Ecce ancilla, inquiens,
 Matrem obrulisti.
 O quam mirum gaudium
 In te fundebatur,
 Dum in te mysterium
 Deus operatur:
 Quem hinc nouem mensibus,
 Castis in visceribus
 Gestas non grauata:
 Mox cognatam visitans,
 Quam salutas iubilans,
 Deo impregnata.
 Ioseph vir iustissimus
 Grauidam expauis,
 Sed è cælo monitus,
 Tecum habitauit:
 Qui vt censum solueret,
 Bethleem dum pergeret,
 Hospitem quæsiuit:
 Quem tunc non inueniens,
 Stabulum introiens,
 Tecum virgo uiuit.
 Quis laudare sufficit
 Virgo te beata?
 Aut quis digne exprimit,
 Quod immaculata
 Genuisti filium,
 Saluatorem omnium?
 Quem dum contemplaris,
 Flexis oras genibus,
 Iunctis quoq; manibus,
 Gaudens lachrymaris.
 Natum inter brachia
 Fouens amplexaris,
 Labiaq; rosea
 Iungens oscularis:
 Inuolutum niueo
 Panno, mox virgineo
 Vbere lactasti:
 Eius te obsequio,
 Corde deuotissimo
 Totam mancipasti.

Angeli tunc concinunt,
 Deum collaudantes.
 Pastores adueniunt,
 Hæc mirè probantes:
 Sanguis hinc effunditur,
 Infans dum hic scinditur,
 Iesus nominatur:
 Magis venientibus,
 Dona offerentibus,
 Infans adoratur.
 Non suscepto semine
 Quamuis genuisti,
 At corruptæ sceminæ
 Te non prætulisti:
 Virgo templum adiens,
 Cæli regem redimens
 Vates audiuisti:
 Sed Herodem metuens,
 In Aegyptum fugiens
 Puerum tulisti.
 Pauper in exilio
 Ignota uiuebas,
 Victumq; pro filio
 Operans quærebas:
 Quem hic dum retulebas,
 Festoq; adduxeras,
 Illic amisisti,
 Mœsta quærens triduo,
 In doctorum medio
 Tandem inuenisti.
 Tibi erat subditus,
 Nec agnoscebatur,
 Nam & fabri filius
 Falso putabatur:
 Sed Iordanem adiens,
 Baptisma suscipiens,
 Cœlitus monstratur.
 In desertum abiit,
 In quo dum abstinuit,
 Dæmone tentatur.
 Mundum docens circumit,
 Scq; fatigabat,
 In monte recubuit,
 Orans pernoctabat:
 Frigus & inediam
 Fert & contumeliam,

Probra libidorum,
Dum languores depulit,
Pœnitentes recipit,
Spes hæc peccatorum.

Passio Domini Iesu & matris eius compassio.

O Buiam hic habuis
Turbam, ingressurus
Vrbem, te præmonuit
Abiens passurus:
Pascha seruat typicum,
Pedes lauit omnium,
Amar quos amavit:
In cibum se tribuit,
Sacramentum statuit,
Tristes confortauit.

Hic Iudæis venditus,
Hortum mox intrauit,
Orans se tunc penitus
Patri resignauit.
In agone positus
Confortatur cælitus,
Sanguinem sudauit:
Excitans discipulos,
Confortauit pauperes,
Hostes expectauit.

Osculum hic præbuit
Suo proditori,
Auremque restituit
Tunc persecutori.
Agnum lupi capiunt,
Cædunt, vinctum protrahunt,
Clamant illudentes.
Discipuli metunt,
Et magistrum deserunt,
Longè fugientes.

Ductus ad Pontificem
Insons accusatur.
Cæditur in faciem,
A Petro negatur,
Caiphæ adducitur.
Variè illuditur
Decus angelorum.
Cæsum tandem conspuunt,
Velatum percipiunt
Serui reproborum,

Iesum in concilio
Mane condemnatum,
Ducunt cum opprobrio
Vinctum ad Pilatum.
Exemplum se præbuit,
Accusatus tacuit,
Iudice mirante.
Ad Herodem mittitur.
Vestis illuditur,
Plebe subfannante.
Ad Pilatum rediens,
Rursus accusatur,
Plebs omnis conueniens,
Iudicem precatur
Vinctum sibi tribui,
Quem cum Iesu statuit,
Alias necandum,
Fecit vt eligerent,
Monet tamen peterent
Iesum conseruandum.
Inuidi sed postulant,
Latro dimittatur.
Crucifige clamitant,
Iesus moriatur.
Qui dum vestes exiit,
Flagris cædi voluit,
Vulnerum tumore.
Vt leprosus viluit,
Liuidus dum maduit
Spuris & cruore.
Caput spinis cingitur
Dire vulneratum,
Sceptroque percutitur
Plagis conquassatum,
Multa post opprobria,
Ductus dat spectacula,
Præfide monstrante,
Ad tribunal sistitur,
Mortique addicitur,
Turba conclamante.
Crucem ferens propriam
Vrbem est egressus,
Est & ignominiam
Magnam tunc peressus,
Scribis procurantibus,
Iungitur latronibus,

Plorant

Florant mulieres:
 Inter quos mœstissima
 Sequeris mater pia,
 Natum vt videres.
 Gemens inter verbera
 Impie tractatur,
 Cruenta vestigia
 Linqvens propulsatur:
 Simonem angariant,
 Porum fellis ordinant,
 Cuncta dum parantur,
 Vestibus exiit,
 Dolor hinc acuitur,
 Plagæ renouantur.
 In ligno extenditur,
 Compages soluuntur,
 Clavis dum affigitur,
 Nerui distenduntur:
 Orat pro tortoribus,
 Scribitur & titulus,
 In altum leuatur:
 Cui dolor maximus
 Crescens hinc cōtinuus,
 Nusquam releuatur.
 Vt pro nobis solueret
 Debita taxauit,
 Iuste, nam vt emeret
 Nos, pœnam grauauit,
 Largo madens sanguine,
 Blasphematur impie,
 Latro sed saluatur:
 Hinc tuam tristitiam
 Cernens amarissimam,
 Commendans affatur,
 Mundo lumen subtrahit
 Sol, dum gessit flere,
 Creatoris noluit
 Morti allucere:
 Heli Iesu clamitans,
 Sitim quoq; indicans,
 Acetum gustauit:
 Consummatum inquiens,
 Patri se mox offerens,
 Clamans expirauit.
 Mortem Iesu doluit
 Plebs tunc pœnitendo,

Terra dum contremuit,
 Scelus arguendo:
 Latus Iesu foditur,
 Manat cruor, funditur
 Aqua pretiosa.
 De cruce deponitur,
 Pignus matri redditur,
 Fit res luctuosa.
 ⁊ Syndone inuoluitur,
 Planctu celebrato,
 Tumulo dum conditus
 Iesu salutato,
 Mater urbem repetit,
 Interim se recipit,
 In lymbum descendens,
 Iesus Patres liberat,
 Suo vultu satiat,
 Gloria resplendens.

Glorificatio Domini Iesu & beata Maria.

Victa morte redijt
 Nunquam moriturus,
 Gloriosus adijt
 Matrem solaturus.
 Vertitur in gaudium ⁊
 Luctus mox credentium,
 Hunc dum contemplantur.
 Gratulantur stupidi,
 Conuescens, dubij,
 Plenè informantur.
 Die quadragesima
 Cœlos pœnetrauit,
 Ascendens in gaudia
 Patris, triumphauit.
 Exultat credentium
 Plebs hæc videns, epulicum
 Agmen angelorum
 Iubilans, fit obuium
 Ducenti exercitum
 Patrum beatorum
 Spiritum credentibus
 Donat, vt promisit,
 Sua largus omnibus
 Munera diuisit.
 Prædicant Apostoli,
 Excitantur mortui,

fff

Pauper-

Paupertas amatnr.
 Coronatur Martyres,
 Consecrantur virgines,
 Fides propagatur.
 Virgo prudentissima,
 Mater singularis,
 Noua pro Ecclesia
 Superstes seruaria.
 Pandas vt scriptoribus,
 Abdita fidelibus
 Tibi non ignota
 Ardens desiderijs,
 Ad natum suspirijs
 Anhelebas tota.

Petis apostolicum,
 Vt te dormiente,
 Adsit tunc collegium,
 Deo disponente.
 Migrans hinc cum gloria,
 Duceris ad gaudia,
 Christo sociaris:
 Gloria iam duplici,
 Corona multiplici,
 Tota illustraris.

Angelis est altior,
 Iuncta, Trinitati,
 soleq; fulgentior.

Tux potestati
 Superi obediunt:
 Hic qui tibi seruiunt
 Digne munerantur:
 Crescit tuo merito
 Merces: quæ à filio
 Petis, tibi dantur.

Benedico te pie
 Iesu, qui venturus
 In extremo tempore
 Es, & redditurus
 Iustis vitæ præmia,
 Reprobis supplicia.
 Fac vt tunc securus
 A dextris inueniar,
 Purus hinc egrediar,
 Nihil soluturus.

Cunctis iam sit venia,
 Purga sceleratos,
 Per te detur gratia,
 Vt iustificatos
 Solutus possideas,
 Serues nos & dirigas.
 Plena charitate,
 Munias & robores,
 In æterna facies.
 Nos felicitate, Amen.

D. IOAN. IVSTI, LANSPERGII,
 Carthusiani, in septem hymnos
 de passione Dominica,

P R A E F A T I V N C V L A.

Ora septem quæ sequuntur de passione Domini, ad modum hymno-
 rum ritibus, quæ si ad horologij signum quod dicitur, dum hora signa-
 tur, nitè rammentur deuota, expendaturq; quicquid Christus cir-
 ca illam horam hic indicatur passus, non possunt cor meditantis ser-
 uentis non in hanc are amore. Vt igitur ordo distinctioq; seruetur ho-
 rarum, sciendum omnes horas, quæ nocturno tempore audiuntur,
 ad Matutinas posse applicari, vt tunc rammentur aut meditando,
 aut etiam legendo ea, quæ hic pro Matutinis scripta inueniantur.

Deinde Prima hora, dominica passionis, quintam sextam &
 septimam nostri horologij includat, vt in his tribus horis meduentur ea, quæ ad Pri-
 mam horam hic sunt scripta. Tertia hora, nobiscum octauam, nonam decimamq;
 continet.

comprehendat. Nona demum hora, complectitur secundam, tertiam & quartam. Vesperæ autem, quintam & sextam. Completorium postremo, septimam & octauam. Hoc modo in singulis, dum audiuntur, horis, quisque (cui hoc placet exercitium) ad ea recurrat, qua hora dominica illi (cui subest ipsa qua signatur hora) ascribuntur, per eadem mentem suam ad Deum leuet. Veruntamen vnicuique interea liberum sit ad huius exercitii praxim, modum ordinemque seruare quemcumque alium, qui sibi occasionibus, & exercitijs suis reliquis congruentissime quadret. Nobis hæc duntaxat suggestisse sufficiat. Et etiam obseruandum, eos, quos in singulas hic partiti sum horas, seu ritmos, numero simul esse quinquaginta, qui rosarium volenti constituunt. Postremo sciendum, qui fructum huius, aut cuiusuis exercitii alterius cupit assequi, non verbi tantum inhereat, sed in mentem & affectum inde quacumque verbis indicantur, subito rapiat traiciatque, vt spiritu hinc sursum ad Deum leuato, coram illo eadem tractet, & vel compatiendo vel orando, vel certe gratias agendo admirandoque animum suum dilatat. Qui nihil horum, vtpote aut fastidiosus, aut nimium occupatus, agere possit, saltem dum hora signatur, ad Deum erecto corde, legat hunc versum.

Iesu qui semper diuigis
Et nobis cuncta tribuis,
Nos munda, iuua miseros
Da pacem salua mortuos, Amen.

EA QVÆ DOMINVS NOSTER IESVS CHRISTVS
hora matutina pro nobis, ex sola caritate passus est,
succinctim perstringens.

Hymnus V.

ESc hora qua nos surgere,
Cum Iesu decet plangere,
Sudore qui nunc madidus,
Orans exurgit anxius.
Iesu quæ vicit pietas
Te qui pro nobis obuias,
Vltro te tradens hostibus,
Ad mortem te quærentibus?
Agnum te captum lacerant,
Lupi feroces verberant,
Te deserunt discipuli,
Vinctum adducunt pessimi.
Annas te dum interrogat,
Seruus maxillam verberat,
Dum stabas in concilio,
Negaris à discipulo.
Testis falsus improperat,
Adiurat Præsul, iudicat
Hinc omne te concilium
Essè mortis obnoxium.
Ah nox qua sol occubuit,
Iniquitas efferebit.

Ah Iesu benignissime,
Quam tractaris nequissime.
Nam facies consuevit
Hinc a lapis hæc cæditur,
Te colaphis percutiunt.
Sacros capillos extrahunt.
Affligunt te supplicijs,
Blasphemant contumelijs,
Sic illudentes obrunt,
Dum tota nocte sæuiunt.
O mea salus unica,
Tu mea dele scelera,
Extingue cuncta vitia,
Tua me reple gratia.
Cor mundum mihi tribue,
Et velle meum destrue,
Vt tuo beneplacito
Conformis sim perpetuo.
Iesu tibi qui pateris,
Sit laus quod cuncta tribuis,
Nos munda, iuua miseros,
Da pacem, salua mortuos, Amen.

*Ea que Christus pro nobis passus est hora
Prima, breuissime explicans,*

Hymnus VI.

A dductus mane Iudici,
De crimine multiplici
Dum accusaris, pateris,
Tacens, Herodi mitteris.

Multis te rex interrogat,
Tacentemq; vituperat,
Spretum vestis opprobrio
Vt stultum, mittit Pontio.
Te vinctum inter verbera
Reducunt & conuicia,
Insultant, plebs obloquitur,
Te mater dolens sequitur.

Iesu totum fac humilem
Me, castum, mitem, supplicem,
De cunctis bene sentiam,
Omnesq; mihi praeferam.

Niliudicem, sim patiens,
Sensus & linguam continens:
Mundum & laudes horream,
Propter te sperni diligam.

Iesu tibi qui pateris, &c. vt supra.

*Ea que Christus pro nobis hora Tertia
passus est, succinctim enarrans,*

Hymnus VII.

O Grandis contumelia
Iesu, quem hora tertia
Latroni Praeses comparat,
Peiorem sed plebs aestimat.

Nudus ligatus caederis
Flagris, virgis discerperis,
Dum liues totus faucibus,
Cruor calcatur roseus.

Illusum veste rubea,
Coronaz pungunt spinea,
Conspuunt, caedunt, exprobrant,
Crucifigaris postulant

Mater afflictum respicit,
Eius cor dolor secuit,
Cuius me dolor faucies,
Spinazq; tua cruciet.

Iesu tibi nil praeferam,
A te fac vt lascipiam
Mœsta lætus & aspera,
Feramq; mitis omnia,
Iesu tibi qui pateris, vt supra.

*Ea que Christus hora Sexta pro nobis
perpeffus est, breuiter explicans,*

Hymnus VIII.

Praeses ante meridiem
Iesu te sistit humilem,
Pronunciat innoxium,
Quom̄ damnat ad supplicium,
Nemo scit contumeliam
Quam pateris tunc arduam,
Iesu, qui crucem propriam
Gemens fers ad Caluariam.

Irrisus inter verbera,
Cruenta das vestigia,
Piz sequuntur sceminæ
Cum matre flentes misere,
Educere cum impijs,
Vt videaris similis,
Et viribus cum deficiis,
Matre vidente corruis.

Myrrhatum vinum porrigunt,
Ad locum vbi veniunt,
Mox enudaris vestibus,
Plagis recrudescensibus.

Parari crucem conspicias,
In quam proiectus, obijcis
Manus pedesq; dum clauis
Extensus crucifigeris.

Mater insultus pessimos,
Ictus audit & malleos,
Suspensum cernit vnicum,
Inter latrones, medium.

Illusus à principibus
Dum oras pro tortoribus,
Latroni donans veniam,
Matri commendans vnicam.

Iesu cuncta fac deferam,
Meq; verè despiciam,
Vnum te nudus diligam,
Tibi confixus haream,

Tu lachrymas & vulnera,
Tu pœnas & opprobria,
Tuos ô Christe gemitus
Meis inscribere sensibus
Iesu tibi qui pateris, *vt suprâ.*

*Ea que Christus hora Nonæ pro nobis
passus est succinctum exponens,*

Hymnus IX.

Iesu quem amas fortiter,
Quos tam misericorditer
Præssuris tuis redimis,
Quas hora Nonæ pateris,
Distentum pœnæ dissipant,
Te flagellorum cruciant
Plagæ, te clauis lacerant,
Hinc spinæ caput vulnerant.
Quassantur artus liuidi,
Nerui laxantur rigidi,
Cruor hinc manat roseus,
Dolor crescit acerrimus.
Conspuit pallet facies
Cruore fuso, macies
Membra consumit arida,
Dum sitis premit aspera.
Sensus & dolor viguit,
Non est quod pœnam minuit
Hæc mater videns anxia
Tabescit præ tristitia.
Ad Patrem tristis clamitas,
Relictum te vociferas,
Gustando fel amaricans,
In cruce pendes lachrymans.
Anhelum pectus palpitans,
Cor gemit, lingua æstuat,
Commendas te & inuocas
Patrem expirans clamitas.
O quàm immensa charitas,
O cordis mira bonitas,
Iesu te totum tribuis,
Nobis cor tuum aperis,
Iesu rex amantiissime,
Me munda tuo sanguine,
Tu mentem meam vulnera,
Transformans & inebria.

Fac mundo totus moriar,
Absorptus tecum vniar,
Egrediens hinc, gaudia
Mox ducar ad cœlestia.
Iesu tibi qui pateris, *vt suprâ.*

*Ea que hora Vespertina ante & post
Christi necem acta sunt breuissimè expli-
cans,*

Hymnus X.

TV vespere deponeris
De cruce, matri redderis,
Iesu te plangunt anxie,
Te dum inuoluunt sindone
Hoc tempore mysterium,
Sacrumq; fit conuiuium,
Iesu post cœnam typicam,
Tuam pascis familiam.
Verumq; cibans hominem,
Carnem tuam & sanguinem,
Panis viniq; specie,
Das nobis amantiissime.
Iesu nostra redemptio,
Tu cibus, tu refectio,
Tibi mens mea hæret,
Et crucem nunquam deserat,
A seipsa deficiat,
Teq; semper esuriant,
Ad cibum hunc me simplicem,
Pium, castum fac humilem.
Iesu tibi qui pateris, *vt suprâ.*

*Christi, tristissimam agoniam, eiusdemq;
sepulturam paucis explicans,*

Hymnus XI.

Doloris est initium
Finisq; completorium,
Iesu, nam tunc egrederis
Ad hortum, in quo traderis.
Tibi tristis est anima,
Dum oras in angustia,
Sudorem dans sanguineum,
Turmam expectans hostium,
Hæc hora tuos visitas,
Quos vigilare iufferas,

Sic noctis in crepusculo
Laces in matris gremio.
Conditus es aromate,
Sepultus deuotissimè,
Iesu meæ spes animæ,
O cordis amor vnice.

In te Iesu sepeliar,
In te viuens absorbear,
Meum cor in te rapias,
Obdormiar, sic vnias,
Iesu tibi, qui pateris, vt supra.

D. IOANNIS LANSPERGII

Carthusiani, in hymnum aureum, seu Rosarium rithmicum,
Præfatiuncula.

Desiderasti fili charissime, Rosarium rithmice positum, quod memoriam inu-
uet (Neque enim omnium, inquis, est libros penes se habere, aut gestare in
manibus) & quod breue sit, puta is accommodum, qui curis occupationi-
busq; aliarum rerum pregrauantur, quodq; petitiones suas habeat articulis
singulis appositè consentaneas: postremoq; vnde qui paululum meditationi
fuerit assuetus, plura cogitandi, aut affectum in ampliora extendendi, occasionem possit acci-
pere. Institi, vt potui tibi fili charissime morem gerere, & quicquid inter manus scribentis spi-
ritu natum est, hoc tibi offero dedicoq;. Existimo autem quod nullus orandi modus sit saluati-
ri nostri, pyssimq; eius matri perinde ac ceptus, quàm si quis quotidie multa cum deuotione
sertum conficiat rosaceum (quod vulgo Rosarium vocant) & singulis salutationibus Angeli-
ci singulos vitæ & passionis Christi articulos ore vel mente atroxat vel proponat, addendo
semper ad finem articuli cuiuslibet, Alleluia: & ad prolationem nominis Maria caput deuote
inclinat, & ad nominis Iesu stectat genua, Iesu & Mariae benedicendo & gratias agendo
pro tantis & alijs ipsorum beneficijs: virtutes item Iesu, puta Charitatem, Humilitatem,
Castitatem, Pauperiem, Patientiam, Misericordiam, & ceteras in ipsi articuli effulgentes,
seruenter desideret, imitariq; studeat. Enimvero per hoc cum primis salutare & fructuo-
sum exercitium per plures leguntur à diuersis tum corporum, tum animarum periculum &
tentationibus, Virgine matre pro ipsis orante, liberati, atque ad insignem vitæ perfectionem
euecti. Quod etiam cuidam sancto patri olim vicario ac deinde Priori Carthusiæ Treuerens-
is (vnde idem exercitium cum articulis trahit originem) & nonnullis alijs ibidem conti-
gisse certum est. Cum enim iam dictus venerabilis pater multis annis hoc exercitium quoti-
die coluisset, suffragante illi gloriosa Virgine, sepius per diem, præsertim ad horas septem ca-
nonicas in cælum re vera rapiebatur: vbi inter cetera clarissime vidit & audiuit cælestes ci-
ues, Iesum & Mariam super huiusmodi articulis ineffabilis lætitiæ & deuotione benedicen-
tes, & dulcissimis nominibus Iesu & Mariæ reuerentiam modo supradicto exhibentes, nec
non pro omnibus in eiusmodi exercitio sese ipsi cæli ciuibus conformantibus in terris, Deum
obsecrantes: adhuc pro singulis id genus sertis rosacis, singulas coronas mirabili fulgore
coruscantes & immarcescibiles, illis in cælestibus reponi: Plenam insuper peccatorum re-
missionem, singularem quoque gratiam & benedictionem in præsentem, gloriamq; in futura
vita pro qualibet corona rosacea, vel Rosario illis à Domino Iesu per preces beatissima ma-
tris eius diuina autoritate promitti & conferri. Denique maiorem Dei gratiam & salutis
thesaurum in eodem latere exercitio, quàm quispiam mortalium possit comprehendere, pri-
ma veritatis testimonio illustratus cognouit, nobisq; hac post obitum suum in scriptis reliquit.
Obijt autem idem venerandus pater, Anno Domini M. CCCC. XXXI. Vt autem oratio
tua Deo gratissima fiat & multis fructuosa, affectum tuum orando, semper extende non
modo tui solius, sed etiam pro totius Ecclesiæ salute, in vnique sanctissimarum precum &
meritorum Iesu Christi Domini Dei sui.

Ad

Ad Dominum Iesum supplicatio.

Iesu tuum ob amorem,
Mœrorem, mortem, dolorem
Ah Ecclesiam defende,
Reforma, rege, succende:
Salua miseros & iustos,
Reos, nobisq; commissis:
In te præsta pacem cunctis,
Nobis, viuis & defunctis, Amen.

*Iesu Christi beatissimæ, matris eius
Maria vitam, passionem, glorificationemq;
breuissimè complectens, Hymnus aureus, ac
rosaceus per decades quinque distributus.*

Hymnus XII.

Decas I. Pater noster.

Iesu cuncta qui creasti,
Nos peccantes tolerasti
Fac commissâ nos desistere,
Desistendâq; præcauere,
Alleluia, *Aue Maria* &c.

Iesu matrem præseruasti,
Cunctis donis adornasti:
In te mala nostra purges,
Et in bono nos confirmes.
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu virgo salutata,
Te concepit sœcundata
Casti, humiles, feruentes,
Te sumamus, nos reddentes,
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu mater seniozem
Adit, vngis Præcarsozem:
Proximus fac nos seruire,
Intus tecum cor vnire.
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu virgo Deo plena,
Te produxit absque pœna,
Vetustati moriamur
In te sœpè renascamur
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu te pastores quærunt,
Angeliq; laudauerunt:
Fac nos semper te laudare,
Tuum nutum obseruare,
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu diceris saluator.
Circuncisus vt peccator:
Nostra circumcide praua
Corda, sensus, verba vaga
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu reges te dotarunt,
Honorantes adorarunt:
Vota reddamus oblata,
Debitaq; mente grata.
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu templo præsentatus,
Es redemptus, nobis datus:
Fac nos humiles, subiectos,
Puros in te recollectos.
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu regem dum fugisti,
Exul inopetq; fuisti:
Purè te fac intendamus,
Mala summè fugiamus.
Alleluia, *Aue Maria*.

Decas II. Pater noster.

Iesu mater te nutriuit,
Tibi humilis seruiuit:
Fac nos sequi paupertatem
Tuam & simplicitatem,
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu mater te docentem,
Templum quærit incolentem:
Nos feruenter fac orare,
Ad te semper suspirare.
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu matri paruisti,
Nostras culpas deplanxisti:
Fac nos ipsos abnegemus,
Culpas dignè deploremus.
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu diu latitasti,
Et pro nobis exorasti:
Fac nos viles æstimari,
Funditus mortificari.
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu pie baptizaris,
Et à Patre declararis:
Laua fonte tui cordis,
Fœditatem nostræ fordis.
Alleluia, *Aue Maria*.

Iesu diu icinasti,
Sathanamq; superasti:
Fac nos carnem macerare,
Hostes in te superare.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu fessus ambulando,
Multa suffers prædicando,
Pro te famem & labores
Patiamur & dolores.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu signa facis mira,
Sanas morbos, pellis dira:
Vulneratos & infectos
Fac nos sanos & perfectos.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu gratis te oderunt,
Benefacta peruerterunt:
Mundi plenum da contemptum
Semper tibi cor intentam.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu palmis honoraris,
Intrans vrbem lachrymaris;
Prosperis non resolnamur,
Nec aduersis moueamur.

Alleluia, *Aue Maria.*

Decas III. Pater noster.

Iesu de te cibum facis,
Quo nos large semper pascis:
Tantus amor mundet, ornet,
Nos absorbeat, transformet

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu sanguinem sudasti,
Orans dum te resignasti:
Mentem confer in flammam,
Semper tibi resignatam

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu lupis tradebaris
Captus, victus trahebaris:
Depurati à rancore,
Hostes vincamus amore.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu victus accusaris,
Tacens crebro iudicaris:
Linguam doce nos frenare,
Sensus omnes castigare.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu cæsus, laniatus,
Es consputus blasphematus:
Da cor mundum & ornatum,
Tuis pœnis vulneratum.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu nudus alligaris,
Flagris cæsus laniaris:
Tibi stringas nos nudatos,
Et confortes flagellatos,

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu spinis te coronant,
Cædunt, conspuunt, adorant:
Spinas tuas fac transire
Nostros sensus & munire.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu falso iudicaris,
Pro latrone damnabaris:
Alios non iudicemus.
Sed nos ipsos condemnemus.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu crucem dum tulisti,
Sub hac ruens defecisti:
Te perfectè nos sectari,
Fac in cruce gloriari.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu dolor renouatur,
Corpus tuum dum nudatur:
Mentem præsta renouatam,
A creatis denudatam,

Alleluia, *Aue Maria.*

Decas IV. Pater noster.

Iesu cruci conclauaris,
Neruis ruptis laceraris,
Fac nos tecum crucifigi,
Conformari totos tibi.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu crucifixus oras
Pro tortoribus, quos ploras:
Inimicos diligamus,
Salues illos obsecramus.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu veniam petenti:
Das latroni penitenti
Sic nos viuos, nunc repurges,
Ne quid post purgandum serues

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu

Iesu matrem commendasti
Nobis matrem hanc donasti
Hæc nos seruet in præsiura,
Nos materna regat cura.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu totus es afflictus.

Et à Patre derelictus:

A tenunquam relinquamur,

Cum afflictis affligamur.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu fici arruisti,

Cum aceto fel sumpisti:

Voluptates respuamus,

Te præsentem ficiamus.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu cuncta consummasti

Et nos plenè liberasti:

Fac excusso nos torpore,

Semper stabilis amore.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu nostros ob reatus,

Mortis suffers cruciatu.

Tua morte nos transige,

Cuncta vitia occide.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu mors quæ te prostravit

Cor maternum penetravit:

Dolor in nos transferatur,

Quo cor matris figebatur.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu tuum cor fecatur,

Nobis datur, referatur:

In hoc fac nos commorari,

Repurgari, transformari.

Alleluia, *Aue Maria.*

Decas V. Pater noster.

Iesu te de cruce soluunt,

Matri datum post inuoluunt:

Crucem nunquam deseramus,

Tibi plenè confidamus,

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu pie sepeliris.

Aromatibus condiris:

Nos virtutibus fulciris,

In te fac nos sepeliri.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu lymbum destruxisti,

Et captiuos eduxisti:

Defunctorum miserere,

Et in morte nos tuere.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu mater tuam mortem

Pensans, planxit tristem sortem:

Tua morte nos mutari

Fac & semper inflamamari.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu victor surrexisti,

Matrem primum inuifisti:

A peccatis fac surgamus,

Tibi soli hinc viuamus.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu cœlos referasti

Dum ad Patrem remeasti,

Non in multa distrahatur,

Mente sursum te sequamur.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu spiritum misisti,

Mundum ad te conuertisti:

Hic nos suis donis mundet,

Vrat, firmet ac fecundet.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu matrem coronasti,

Mirè tecum sublimasti:

Hæc in morte nos defendat,

Vt cor totum in te tendat

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu iudex es venturus,

Cuius iusta redditurus:

Fac peccata nos plorare,

Te perfectè nunc placare.

Alleluia, *Aue Maria.*

Iesu tibi laus, maiestas,

Quia nobis cuncta præstas:

Mæstos iuua, Iustos serua

Reos sana, Cunctos salua.

Alleluia, *Aue Maria gratia.*

Antiphona.

Iesu tuum in amorem,

Plagas, pium cor, dolorem

Traha nos, in nobis manens,

Nosq; totos, vt vis, regens.

222 4

Versiculus.

Spiritu rebus exutos
Nuda tecum fac vnitos
Anima nos vulneratos
Sensibus fac reformatos.

Oratio.

Domine Iesu Christe, obsecro te
per tuum amorem, & merorem
per dolorem vulnerum tuorum,
per effusionem sanguinis tui, & per vir-
tutem mortis tue, miserere Ecclesie tue,
& anime mee, & omnium afflictarum
animarum: & da nobis veniam, gratiam,
& omnium virtutum perfectionem,
mortemq; felicem, & requiem eternam,
Amen.

*Pro morte felici & charitate feruenti,
qua multitudinem operis peccatorum, ad D.
Iesum, Precatio.*

O Iesu da finem bonum,
Quod est super omne donum:
Tuis meritis nos purges,

Ornes, vnias, transformes.

Humillimos, resignatos,

Fac amore vulneratos,

Morte tua nos amara,

Defende, redime, para, Amen.

O Pater in manus tuas commendo spi-
ritum meum.

Ad diuam Virginem Mariam.

Virgo mater redemptoris,
Spes secunda peccatoris,
Nos ab hoste truci serua,

Tuo nato nos conforma

Castum, humile, da gratum

Cor amore vulneratum,

Nos ad mortem mater para,

Deduc, accende, perlustra, Amen.

O Mater Dei in manus tuas com-
mendo spiritum meum

Ad Angelos & Sanctos.

Sancti omnes, & Patroni,

Angeliq; puri boni,

Vestra semper nos tutela,

Christi seruet in sequela:

Impetret nos hic purgari,

Funditus humiliari,
Charitate vulnerari,
Sancta morte consummari.

O omnes Sancti & Angeli Dei, in manus
vestras commendo spiritum meum,
Amen.

Ad septem effusiones sanguinis
Iesu Christi, contra septem pecca-
ta mortalia.

*Hymnus XIII.**In circumcissione, contra luxuriam.*

Ave Iesu qui cruorem
Fundis, sentiens dolorem
Tener in infantia:

Nos emundans ab creatis,

Circumcide à peccatis,

Contra, sensus, opera.

In agonia, contra Superbiam.

Aue Iesu dum orabas

Horto, sanguinem sudabas,

Nostra portans crimina:

Totos nos humiliare,

Pie semper fac orare.

Puros à superbia.

In flagellatione, contra Iram.

Aue Iesu dum nudaris,

Flagris dirè laniaris,

Sacro fluens sanguine:

Hoc mundata mens dulcescat,

Iram vincens mansuescat,

Lata sub gravamine.

In coronatione, contra Gulum.

Aue Iesu coronatus,

Cæsus, læsus, crucentatus

Es corona spinea:

Voluptatem sensualem,

Animalem, spiritalem,

In nobis mortifica.

In vultum extractione, contra Auaritiam.

Aue Iesu, renouatur

Tuus dolor, dum trahatur

Vestis è vulneribus.

Iesu nudum te sequimur,

Nudi tibi coniungamur

Liberis affectibus.

In crucifixione, contra Acediam.

Aue Iesu conclauaris,
Neruis ruptis laceraris,
Fundens fontes gratiæ:
Amor tui nos transfigat,
Mundet, vrat, crucifigat,
Vt amemus feruide.

In cordis apertione, contra Inuidiam.

Aue Iesu qui sacratum
Cor das nobis referatum,
Vndamq; cum sanguine:
Hæc nos lauet, hic nos ornet,
Dupla charitate dones
Nescios inuidiæ, Amen.

*De septem verbis vltimæ Domini Iesu
in cruce,*

Hymnus. XIV.

AVE Iesu dum mactaris,
Pro tortoribus precaris,
Ignoscens pijsime:
Fac nos statim indulgere,
Lædentibus condolere,
Preces pro his fundere.

² Aue Iesu pœnitenti
Latroni sero dolenti,
Promisisti gloriam:
Nobis da contritionem,
Veram emendationem,
Et in morte veniam.

³ Aue Iesu in amore,
Matrem tristem & dolore
Nobis dabas maximo:
Hæc vt filios nos querat,
Ad te ducat, saluet, regat,
In omni periculo.

⁴ Aue Iesu qui afflictus
Es, & vndiq; relictus,
In pœnis grauissimis:
Ne nos linquas vt cadamus,
Fortes in te persistamus,
Cunctis in angustijs.

⁵ Aue Iesu siti arens,
Viribus & contabescens,
Gustas potum felleum:

Carnis blanda nos odire
Da, iusticiam sitire,
Amoremq; feruidum.

⁶ Aue Iesu consummasti
Cuncta, nobisq; donasti
Tua sancta merita:
Bona rite inchoemus,
Et in finem consumemus
Tua beneplacita.

⁷ Aue Iesu agonizans,
Patri spiritum commendans,
Mortem fers durissimam:
Tua mors nos totos mundet,
Tuis meritis fortunet,
Mortem det tutissimam, Amen:

Ad quinq; vulnera Christi Iesu, de q; ipsius a-
more inestimabili,

Hymnus XV.

Ad vulnus dextri pedis, pro Humilitate.

Salue vulnus gratiosum,
Christi madens sanguine:
Mihi cor da lætuosum
Meo pro peccamine,
Simplex humile, & osum,
Te quaerens purissime.

Ad vulnus sinistri pedis, pro Castitate.

Salue plaga peramœna,
Nostra tu redemptio:
Per te mihi detur plena
Peccati remissio,
Pauper, casta, mens serena,
In te ardens vnico.

Ad dextram, pro Obedientia.

Salue rubens ex cruore
Iesu plaga dexteræ:
Me dolorem cum amore
Tuum fac percipere:
Tibi corde, factis, ore
Subiectum promptissime.

Ad lenam, pro Patientia.

Salue leuæ vulnus Christi,
Sanguineq; roseum:
Fac in quouis casu tristi,

h h h

Mitem

Mitem me pacificum,
Erga cunctos quos emisti,
Misericordem, pium,

Ad cor. pro Charitate,

Salue ruptum præ dolore,
Iesu cor dulcissimum,
Et transfixum ex amore:
Mihi præsta lauacrum,
Iuncto virtutum splendore,
Amoris incendium.

Ad caput, pro Mortificatione sensuum,

Salue spinis cruentatum,
Reuerendum Angelis,
Cæsum, lufum, conspurcatum
Caput pium miseris.
Sensum da mortificationem,
Illustratum gratijs, Amen.

*Ad Christi sensus & membra pœni afflictissimi
& pro ipsius imitatione.*

Hymnus. XVI.

Salue cuius est cæcatus
Visus, ex doloribus,
Gustus felle cruciatûs,
Auditus blasphemijs,
Tactus pœnis, Odoratus
Propter me fœtoribus.

Ad membra & vulnera Christi,

Vulnera saluete sacra,
Plagæ, guttæ sanguinis,
Ossa, viscera quassata,
Gemitus cum lachrymis.
Nerui, venæ lacerata,
Dolores, mors lugubris.
Iesu de peccatis meis,
Sana me plenissime.
Negligentijs suppletis,
Orna tuo sanguine.
Pauper, humilis & mitis
Sim, te sequens feruidè.

Qui es Deus gloriosus,
Homo factus innocens,
Pauper, spretus, dolorosus,

Purus, tacens, abstinens,
Compassiuus, graciosus,
Ad mortem obediens.
Iustus, verax, fortis, prudens,
Benignus, humilimus.
Tibi durus, nobis clemens,
Et patientissimus:
Hostium reatus delens,
Stabilis pijsissimus.
Iesu tibi condolendo,
Lachrymis me maectitem,
Semper gratias agendo,
Te laudem, glorificem,
Et me pro te consumendo,
In omnibus abnegem.
O me tanta imitari
Des exempla regia,
Foris intus immorari
Intra tua vulnera,
Tibi plenè conformari
Virtutum constantia.

*Ad tristissimam animam Christi, & de
eius angustijs.*

Hymnus. XVII.

Anima tu Christi lugens
Quæq; nostra crimina
Salue Patrem spretum dolens,
Et materna tormina,
Electorum pœnas desens,
Animarum pericla.
Ingratitudo tristiauis
Te relictam vndit
Tibi pœnas vis taxauit
Amoris iusticia.
Totum me quod peccauit
Anima, tu dilue.
Me dolorum & amoris
Radijs illumina
Iesu, pijsq; mceroris,
Vt lugeam crimina,
Occasum tui honoris,
Animarum vulnera.
Rationem meam doce,
Cuncta resta iudicet,
Cupidam vim sursum coge,

Solum

Solum te desideret.
Irafcibilem compesce,
Solam culpam odiat.

*Ad spiritum Iesu, tum diuinum, tum huma-
num, & de eius amore ardentissimo.*

Hymnus. XVIII.

Salue amor increate
Ad nos ardentissime,
Iesu spiritus create,
Amans nos tenerime,
Fideliter, consummate,
Fortiter, gratuite.

Qui te totum impendisti
Pro me libentissime,
Pœnas paratus fuisti
Semper pro me luere.
Sic me prior dilexisti,
Vt valeam viuere.

O liquecam vi ardoris,
Amans te sponsaliter.
Videns quod tu, fons amoris
Pateris tam grauter,
Et affectu me dulcoris
Trahis singulariter.

Omni delectationi
Propter te renuncio:
Omni morti & dolori
Laborisq; obuio.

Tibi tuosq; honori
Cuncta, meq; totum do.

Iesu stringas vnitatis
Me diuinis nexibus,
Vinctum vinculis charitatis
Mentis in excessibus.
Cunctis in te transformatis
Viribus & sensibus.

Mentem puram, intellectum,

Luminosis gratijs,
Mihi da pium affectum
Amoris incendijs,
Totum ardentem, subiectum
Tuis beneplacitis.

Iesu meas actiones,
Preces, exercitia,

Morus, verba, pafsiones
Tibi fac glorifera,
Tuas per orationes,
Actus, pœnas, merita, Amen.

*Septem gaudia Domini Iesu, qua si quis deuote
frequenter auerit, petitiones eius ad-
iunctas obtinebit,*

Hymnus. XIX.

Gaude plenè potestatis,
Index summæ maiestatis,
Cuncta regens Dominus.
Plena sim subiectione,
Castaq; dilectione
Iesu tibi subditus.

Gaude splendens claritate,
Iesu fruens Deitate,
Rediuiuus hilaris.
Claritas quam meruisti,
Mihi fit in morte tristi
Lux & dux in tenebris.

Gaude Iesu in amore,
Qui perpresso pro dolore,
Te penetrat dulciter,
Luminosum intellectum,
Præsta seruidum affectum,
In te fixum iugiter.

Gaude dotibus beatus,
Totisq; glorificatus
Viribus & sensibus.
Vires, sensus fac consumans
Te suspirans liquefiam,
Modis amans omnibus.

Gaude cælos repetentem,
Tuos Patri reducgentem,
Te suscepit dextera.
Per te Patri præsentetur,
Et à malis liberetur
Mea pauper anima.

Gaude quod magnificandâ
Facultas tuos dicandi
Tibi dançur libera.
Tux vitæ, pafsionis,
Laboris, dilectionis
Mihi confer merita.

h h h

Gaude

Gaude quia coronantur,
Tibi omnes sociantur
Amici in gloria
Horum da societatem
Mihi, tuam charitatem
Vt laudem in secula, Amen.

*De Passione Domini Iesu Christi hymnus per-
quam deuotus & elegans, cantandus sub
nota Pange lingua. Crux fidelis.*

Hymnus XX.

Iesus in cruce figitur,
Et dire dum extenditur,
Solutis heu compagibus,
Orabat pro terroristis,
In altum cum latronibus,
Sic eleuatur medius.
Distentum pœnæ dissipant,
Hinc flagellorum cruciant
Plagæ, hinc clauis lacerant,
Hinc spinæ caput vulnerant.
Collachrymantur oculi,
Nerui laxantur rigidi.
Membra quassantur, liuida.
Sacra rubescunt vulnera,
Cruor manat hinc roseus,
Dolor crescit acerrimus:
Sensus & dolor viguit,
Non est quod pœnam minuit.
Consputa pallet facies
Cruore fuso, macies
Membra consumit arida,
Dum sitis premit aspera,
Hæc videns mater anxia
Tabescit præ tristitia.
IESVS inter opprobria,
Nulla captans subsidia,
Ad Patrem tristis clamitat,
Relictum se vociferat.
Gustando fel amaricans,
In cruce pendet lachrymans.
Anhelum pectus palpitat,
Cor gemit, lingua æstuat,
Commendat se, & inuocat
Patrem, expirans clamitat.

Sensus & pœna viguit,
Sic moriens obriguit,
O quam immensa charitas
O cordis mira bonitas,
O dulcor, ô dignatio,
O Dei miseratio.
Nam saluat nos gratnito,
Redemptos tanto pretio.
In mortem sese tradidit,
Vt quos damnare debuit,
Obnoxios nunc liberet,
Ingratosq; remuneret.
En quanta Dei charitas.
Hei quanta nostra vilitas.
IESV quam amas dulciter,
Quos redimis tam fortiter.
En factus es opprobrium
Pro nobis & spectaculum.
En plebis es abiectio,
Et hostium despectio.
Non manit in te sanitas:
Nam nostra te iniquitas,
Et amor tuus vulnerat,
Hinc dolor cuncta occupat,
Vt totum per te redeat.
In nobis quod perierat.
IESV nostra redemptio,
Spes, vita, consolatio,
Amor & desiderium,
Felicitas & gaudium,
Fac nostra mens vt ardeat.
Amans te solum fitiat.
IESV Rex amantissime,
Tu rege, tu nos posside,
Quæ tibi placent tribue,
Quæ displicent mox amoue,
Vt tuum beneplacitum,
Sequamur in perpetuum, Amen.

*Aspiratio ad osculum vulnerum Christi, aut
eius misericordissimi cordis.*

IN tua Iesu vulnera,
Tu nostra cordis intima
Absorbe, rege, posside,
Tu nobis dulcis imprime.
Fac nos simplices, humiles,

Pios,

Pios, sobrios, pauperes,
 Corde & ore tacitos,
 Mites, resignatissimos,
 Te laudemus in omnibus,
 Amemus totis viribus,
 Impendamus nos proximis:
 Abnegemus nos funditus, Amen.
*Laudes creaturarum referens creatori, sub
 nota canendus eorum hymnorum, qui
 sunt iambici, vt sunt: Conditor alme
 fiderum: Iesu quadraginarie.*

Hymnus. XXI.

IESV Corona virginum,
 Amor & desiderium,
 Sponse castarum mentium,
 Spes, vita, salus omnium,
 Qui castitatem diligis,
 Amorem tui præcipis:
 En cuncta tibi seruiunt,
 Et te laudare gestiunt,
 Coelestium spirituum
 Chori, sanctorum omnium,
 Terra, pontus & æthera
 Voce te laudant consona,
 En puritas te virginum,
 Te pietas humilium,
 Te martyrum constantia,
 Lapforum poenitentia
 Te charitas nunc omnium,
 Simplicitasq; cordium
 Oblectat patientia,
 Te canunt, laudant omnia.
 Te cœlum tonat, fulgura
 Te micant, nix & pluuia,
 Hyems & æstas prædicant,
 Te sol & astra nunciant.
 Te cœli canunt volucres,
 Te pisces, fontes, gurgites,
 Te gemæ, feræ, nemora,
 Te cuncta laudant germina.
 Te tellus omnis prædicat,
 Te creatorem nunciat,
 Flores, fructus & arbores,
 Ad te nos citant homines.
 Vernantes fragant violæ
 Rosæ loquantur rubeæ.

Te mala spirant punica,
 Tibi candescunt lilia.
 Non est quod tibi fileat
 Nihil quod te non concinat.
 Mens ergo nostra iubilet,
 Te psallat, te tripudiet,
IESV quam es laudabilis,
 Dulcis, pulcher, amabilis,
 Amœnus, odoriferus.
 Quam totus es mellifluus
 O cordis nostri gaudium
 Castum, verum & vnicum,
 Mœstorum consolatio,
 Lapforum reparatio.
 Vita, salus, fiducia,
 Nostra dimitte scelera.
 Extingue cuncta vitia,
 Tua nos imple gratia.
 Fac amarescant gaudia
 Mundi, vilescant omnia,
 Corda nostra stabilias
 Hæc potens in te rapias.
 Cuncta fac nos despiciere,
 Extra te, nos relinquere,
 Vt nobis tu sis vnus,
 Et omnia in omnibus.
 Vt solus nos possideas
IESV, tu nobis influas,
 Tolle quod tibi displicet,
 Nil extra te nos recreet.
 Amore tui langueat,
 Mens nostra semper ardeat,
IESV te solum ficiat,
 Et extra te nil sentiat.
 Ad aliena stupida,
 In te recurrat oria,
 In te absorpta gaudeat,
 Viuens in te obdormiat, Amen.

*Alius sub eadem nota modulandus: qui te-
 tus est oratio.*

Hymnus. XXII.

IESV rex potentissime,
 Amator fidelissime,
 Solator benignissime,
 Spes suspirantis animæ,
 Quam raris tuos reficis,

hhh 3

Constan-

Constante quos tam diligis,
 Regis, foues ac protegis,
 Et his ad cor tu loqueris
O sponse mi dulcissime,
 Deus ô clementissime,
 Mea tibi est anima
 Sponsa, quamuis adultera.
Tu sponsi dignus nomine
 Nam amas ardentissime;
 Zelator es castissimus,
 Et hospes suauissimus.
A ego despicibilis,
 Miser & miserabilis,
 Infirmus, inops, stolidus,
 Inconstans, cæcus, profugus.
Delicta mea horreo,
 En exul ad te redeo:
 Nam pium te considero,
 Me suscipe nunc obsecro.
Ignosce mihi supplico,
 Totum tibi me dedico:
 Fac tuum beneplacitum
 Fiat in me perpetuum.
Amoris vis me penetret
 Ignita, totum occupet,
 Exurens me purificet,
 Transformet & inebriet.
IESV te solum sentiam,
 Ex toto corde diligam,
 Vnum in cunctis videam,
 Semperq; plus te sciam.
Fac mundo totus moriar,
 Absorptus tecum vniam,
 Egrediens hinc gaudia
 Mox ducar ad coelestia.
IESV te laudent omnia,
 Ex me sit tibi gloria
 Patri cum sancto Spiritu,
 Vbiq; sine transitu, Amen.
*De diuina charitate, gradus, officia dignita-
 temq; eius explicans, pius admodum
 & elegans,*
 Hymnus XXIII.
Adest sanctæ charitatis,
 Et diuinæ bonitatis,
 Celebris memoria.

Quæ creauit, pascit, regit,
 Reparauit quos elegit,
 Sua fouens gratia.
Vita qui beata frui
 Cupit, charitas est cui
 Merces repromittitur,
 Charitas dum obseruatur,
 Virtus omnis instauratur.
 Moritur cupiditas.
Charitatem possidete,
 In qua pendent & Prophete,
 Legist; perfectio.
 Ipsa est præcepti finis,
 Iungens humana diuinis,
 Virtutum connexio.
Angelorum si loquaris
 Linguis, frustra gloriaris
 Fide & scientia.
 Charitate dum nudaris,
 Prophetia nil iuuaris,
 Perit continentia.
 Charitas non irritatur,
 Abest liuor, nec inflatur,
 Credit, sperat omnia.
 Patiens est & benigna,
 Cuncta suffert, non maligna,
 Crescens non fit nimia.
 Languet, non desidiosa,
 Gaudet, non ambitiosa,
 Dei fit gloriam.
 Sua putat aliena,
 Parcit, fert, dat, est serena,
 Nihil agit perperam.
Vltra vires se extendit,
 Non se quærit, nec intendit,
 Ipsa nunquam excidit.
Contra hostes ipsa munit,
 Nos coniungens Deo vnit,
 Nam delicta operit.
 Hæc illuminat obscura,
 Vulnerat & mollit dura,
 Vicia mortificans.
 Hac iustificatur reus,
 Charitas est enim Deus,
 Omnia pacificans.
 Ipse prior nos amauit,

Factus

Factus homo prædicauit
Mundo, Dei filius.

Vt gallina congregauit,
Sanguine quos suo lanit,
Pro peccatis mortuus.

Charitatem commendauit,
Sua carne dum cibauit
Quibus pedes lauerat.

Hæc est eius vt mandata
Seruet proximo det grata,
Vt sibi quis postulat.

Non sciendamus vnitatem,
Teneamus charitatem,
Pacis atq; vincula.

Sine qua nihil prodesse,
Cum qua potest nil obesse,
Qua habentur omnia.

Ergo miseri, ingrati,
Te rogamus nunc prostrati
Dei ð clementia.

Parce nostræ prauitati,
Infer nos charitati
O misericordia.

Da quæ iubes nos seruare,
Et quæ vetas declinare
O diuina bonitas:

In ter apti inflammemur,
Et absorpti transformemur,
O immensa charitas.

Casto iugi nos amore,
Gratiæ fac plenos rore,
Firma nos & posside.

Vt in morte liberati,
Per te simus mox beati
In celesti lumine, Amen.

De Beatissimæ virginis Mariæ lau-
de & ueneratione, Hymni quin-
que, gaudia quinquaginta bea-
tissimæ Dei Genitricis gloriosis-
simæque semper Virginis Ma-
riæ, quibus præ cæteris homini-
bus (vt est in omnibus singularis)
in terra cæloque exultat, succin-
ctim explicans,

Hymnus XXIV.

AB æterno es dilecta,
Dei mater præelecta
In salutem omnium.

Deus qui te præparauit,
Dignam fecit, & ornauit
Sua mater fieres.

A Prophetis prædicata,
Signis, typis figurata,
Desideratissima

A peccato præseruatis,
Mox concepta consecratis
Dei habitaculum.

Te parentes genuerunt
Sancti, steriles fuerunt
Fecundati cœlitus:

Sacerdotum, Prophetarum,
Regum & Patriarcharum
Stemma te nobilitat

Legem, psalmos didicisti,
Nihil non intellexisti:
Te docebat Vnctio.

A delicto tu secura,
Et ab omni labe pura,
Angelis es mundior.

Tota pulchra, gratiosa,
Supra modum speciosa,
Nil decoris defuit.

Gratia es omni plena,
Virgo mitis & serena,
Places & altissimo, Amen.

Hymnus. XXV.

TE in templo dedicasti,
Deo totam nuncupasti,
Vitam agens cœlicam.

Dulcis, pia, cunctis grata,
Pulchra, mitis, honorata,
Omnibus amabilis.

Speculum es castitatis,
Et exemplum sanctitatis,
Morumq; perfectio.

Castitatem tu vouisti
Deo dum te obtulisti,
O regina virginum.

h h h #

Iustia

Iusto Ioseph desponsaris,
 Dei sponsa quo seruaris,
 Vitam agens cœlicam.
 Deum humilis orabas,
 Cui deuota supplicabas,
 Pius nos redimeret.
 Cœlitus es salutata,
 Dum consentis expectata,
 Virgo Deum concipis.
 Ferens Deum non grauaris,
 Plenus sed Deo letaris,
 Portans hunc in utero.
 In montana properasti,
 Elizabeth dum salutasti,
 Adimpleris Spiritu.
 Virgo Deum genuisti,
 Et dolore caruisti,
 Plena cordis iubilo, Amen.

Hymnus. XXVI.

Quam sancte exultabas,
 Deum quando tu lactabas
 Vbere virgineo.
 Tu gaudebas reuelari,
 Cognitumq; honorari,
 Iesum Dei filium.
 Tu in gremio fouebas,
 Operantq; nutriebas
 Hunc, qui pascit omnia.
 Hunc in templo reperisti,
 Gaudens tecum reduxisti,
 Mœsta quem quæsiueras.
 Tecum latens morabatur,
 Fabro natus putabatur,
 Erat tibi subditus.
 Eius signa contemplant,
 Gloriaq; gratularis,
 Dum dat beneficia.
 Delectaris veritate,
 Et sermonum suauitate,
 Populo dum prædicat
 Peccatores ad se vocat,
 Et conuescens ad se locat,
 Mitis & misericors.
 Suo corpore cibauit,
 Et amore inflammat,

Sacramenta statuens.
 Magno pretio quod empti
 Simus, à morte redempti,
 Nobis ipsa faueras, Amen.

Hymnus. XXVII.

Asas Christo patienti,
 Collaboras redimenti,
 Charitatem socians.
 Sola credis, sola speras,
 Amans sola perseveras,
 Typum dans Ecclesie.
 Mortem victor superauit,
 Patris iussa consummauit,
 Iesus Dei filius.
 Prima vides resurgentem,
 Gloriosum & fulgentem,
 Sancto plena gaudio.
 Hic ascendens, copiosam
 Turbam ducit gaudiosam,
 Potens quam redemerat.
 Spiritus nos replet idem,
 Mundum quo recepit fidem,
 Missi dum hunc prædicant.
 Fidem gaudes dilatari,
 Et innumeros saluari
 Tui nati sanguine,
 Languidis cupita dari
 Et miracula patrari
 Iesu vides nomine.
 Castitatem imitantur
 Tuam, mundum aspernantur
 Virgines & Monachi.
 Martyres qui dilexerunt
 Christum, sanguinem fuderunt
 Pro ipsius nomine, Amen.

Hymnus. XXVIII.

Adsuprema suspirabas,
 Euocata anhelabas,
 Ad dilectum filium.
 Moriendo dormiisti,
 Et non dolens tradidisti,
 Deo tuam animam.
 Hic assumptam te coronat,
 Immortalitate donat
 Corpore & spiritui.

Super

Super cœlos exaltata,
Sanctis Angelis prælata,
Es post Deum celsior.

Vt se fulget inter astra,
Cœli sic illustrat castra
Tux splendor gloriæ.

Filius dat sua dona,
Cœliq; parauit bona
His qui tibi seruiunt.

Tu in cœlo principatum
Obtines, est cunctis gratum,
Quod regina præcipis.

Christus matrem te honorat,
Quicquid petis, id exorat,
Tua feruens charitas.

Proxima es Trinitati,
Nam supernæ ciuitati
Decor es & gloria

Honor tuus semper crescit,
Amor tuus nec marcescit
In cœlesti Curia, Amen.

Versus memoriales, Articulos hos significantes.

1 **D**lligit, ante parat, signat, præferuat, à sanctis:

2 Nobilis, omnia scis, pura es, pulcherrima, plena.

3 In templum, dulcis, perfecta, voues, noua sponsa.

4 Exoras, conceptum, fers, montana, paristq;

5 Lacte, reuelatur, nutris, reperis, habitauit.

6 Signa facit, docuit, pius est, Sacramenta, redemit.

7 Astat, & credis, victor, surrexit in altum.

8 Impleuit, credunt, miracula, castatq; Martyr,

9 Euocat, & dormis, assumpta, suprematq; fulges.

10 Dona, tuis mandas, consentit, proxima, crescunt.

Vt inter omnes mulieres clara beatissima Virgo Maria benedictissima illustrissimaq; prædicetur, sub nota, Pange lingua conciuendus,

Hymnus XXIX.

TVi mater ad honorem
Casta regis incliti,
Fac canentes ad amorem

Accandamur frigidi,
Spirituq; pinguiorem
Sentiamus aridi.

Inter omnes benedicta,
Grata semper Domino
Prædicaris & inuicta
Cœlitus ab Angelo.
Nostra mater ob delicta,
Digna Dei filio.

Virgines tu castiores
Præis virgo purior,
Singulares supra matres
Paris & integrior,
Mulieres simul omnes
Vincis & illustrior.

Ab æterno prælecta,
Donis cumulator,
Deo semper es dilecta,
Meritistq; ditior,
Ad suprema iam subiecta,
Gloria beatior.

Est Rebetca speciosa,
Longè tu formosior.
Dei sponsa generosa,
Rahab fide plenior.
Quàm Ruth erat virtuosa,
Moribus es clarior.

Prudens erat Thecuitis
Mulier, tu doctior.
Consulit & Abelitas,
At tu sapientior.
Est deuota Sunantris,
Pia tu clementior.

Scelus ibat vindicatum
Dauid fortis & pugil,
Placat humilis iratum
Obuians Abigail.
Deum reddis tu pacatum,
Nobis orando vigil.

Mitis es & gratiosa,
Rachel amabilior.
Abisag deliciofa,

iii

Vir-

Virgo manes castior,
Vt regina gloriosa
Esther sed acceptior.

Docta mater suum natum
Samson Deo consecrat.
Samuelem Deo gratum
Munus Anna dedicat,
Templum sibi præparatum
Te Deus inhabitat.

Anna senex de Infante
Prophetabat vidua,
Tibi quæ fuerunt ante
Plenus iam cognita,
Sacra Sancto reuelante
Spiritu mysteria.

Paris Christum & renatos,
Sara mirabilior
Nos in cruce tibi datos
Tu Lia fecundior.
Foue tuos adoptatos,
Eua matre melior.

Condolens dum anxialis,
Salome constantior,
Scans sub cruce desolaris,
Noemi tunc tristior,
Plangens natum contemplaris,
Sara sed maturior.

Per te reconciliati,
Delbora tu iustior,
Sumus quoque liberati,
Iudith & zelosior,
Hostes nostri sunt prostrati,
Iabel nam es fortior.

Bersabex Salomonis,
Matre gloriosior,
Altior es cæli thronis,
Christo tu vicinior,
Mille fulges nunc coronis
Cunctis excellentior.

Gloria fit tuo Nato,
Patri cum Paraclito.
Liberet nos à peccato,
Qui pro nostro debito,
Corpore tam delicato,
Mortem fert gratuito, Amen.

*Gaudia quindecim beatissima Virginis
Maria breuiter explians,
Hymnus XXX.*

GAUDE Virgo Virginum,
Mater Iesu Christi,
Primum quia gaudium

Nobis contulisti,
Quando velut oriens
Aurora prodisti
Ortu tuo tribuens
Lucem mundo tristi.

Per hoc dulce gaudium
Virgo mater Dei
Apud tuum filium
Memor esto mei.

Gaude quia cælitus
Ad te destinatur
Gabriel Archangelus,
Vt tibi dicatur:

Aue plena gratia
Qui te sic affatur
Nuntius, ne timeas
Monet & hortatur.

Ad affatum Angelâ
Læta respondisti,
De me ancilla Domini
Fiat vt dixisti.

Quod dum Verbi nuntio
Responsum dedisti,
Ventris sub hospicio
Verbum concepisti.

Exultat tum Elizabeth
A te salutata,
Exultat & soboles
Eius nondum nata

Eo quod credideris
Dicta es beata,
Dominum magnificans
Sic magnificata.

Gaude cuius vterum
Decenter ornauit,
Et quod eum proprium
Sibi coaptauit,

Cæli rex & Dominus,
Et qui te creauit,
Totis nouem mensibus

In te repausuit.
 Stella Sole clarior
 Gaude stella maris,
 Ex te clarus exijt
 Radius solaris.
 Singularis gloriæ
 Dono gloriaris,
 Dum Solem iustitiæ
 Virgo pura paris.
 Pastores accelerant
 Ad Bethleem tendentes,
 Verbum quod audièrant
 Factum requirentes.
 Querunt & inueniunt,
 Et inuenientes
 Te gaudere faciunt
 Tibi congaudentes.
 Sic & Magi de longe
 Veniunt, dicentes:
 Vbi est qui natus est?
 Ad quem venientes
 Adorant, & offerunt
 Dona, procidentes.
 Læta Magos aspicias
 Ista facientes.
 Gaude cuius brachijs
 Puer deportatur,
 Ad templum cum hostijs
 Patri præsentatur.
 Offeritur pro perditis,
 Sic Pater placatur,
 Et pax tuis meritis
 Reus redonatur.
 Cùm Christus ad nuptias
 In vinum mutauit
 Aquam quibus hydrias
 Impleri mandauit.
 Signorum primitias
 Hoc signo monstrauit,
 Quo primas delicias
 Mundo propinauit.
 Ex te vitæ vinea
 Botrus vitæ natus,
 Crucis neci figitur,
 Diræ morti datus.
 Cuius sic te cruciat

Crux & cruentatus,
 Mirè te lærificas
 Mirè suscitatus.
 Partus tui munere
 Perit mors consumpta,
 Porta patet gloriæ
 Spe vitæ resumpta.
 Cùm de morte rediens
 Ex te caro sumpta,
 Ad paternæ dexteram
 Sedes est assumpta.
 Quando cum discipulis
 Inter confedisti,
 Et de his quæ fuerant
 Facta contulisti,
 De vita de moribus,
 Et de morte Christi,
 Dona sancti Spiritus
 Læta suscepisti.

Quando cæli solium
 Læta conscendisti,
 Læta cæli ciuium
 Turbis occurristi.
 Occurrentem Filium
 Plus læta vidisti,
 Ad cuius consortium
 Tunc læta venisti.

Nam regina resides
 In regno cælorum,
 Vbi cunctis præsidet
 Choris Angelorum.

O pia pax pectorum,
 Salus peccatorum,
 Esto tui memorum
 Memor miserorum, Amen.

Iesu Christi vitam, passionem, beatissimam, Virginis Mariæ matris eius præconia, explicans, in decades quinque distributum.

Hymnus XXXI.

Decas I. Pater noster, Aue Maria.

Iesu consubstantialis
 Patri ex quo semper talis,
 Angelis non parcit malis,
 Sed è cælis eiicit.

iii *

Iesus

Iesus omnia creauit,
 Protoplastos collocauit,
 Quos peccantes castigauit,
 Trudens in exilium.

Gentem ex Aegypto duxit,
 Lege Mosis quam instruxit,
 Ex qua nobis stella luxit,
 Mundi solem pariens.

Salve virgo praelecta,
 Ab aeternoq; dilecta,
 A Prophetis praespecta,
 Repromissa gentibus.

Angelus praenunciavit
 Ortum tuum, quem beauit
 Deus, atque praeseruauit
 Te ab omni macula.

Aue gratijs ornata,
 Cunctis donis decorata,
 Pulchra nimis, dulcis nata
 Sanctis de parentibus.

Salue quae te obtulisti
 Deo, quem & timuisti,
 Cui semper placuisti
 Humilis, obediens.

Hunc contemptans dilexisti,
 Colens, ardens inhaesisti,
 Cui primum deuouisti
 Te in sponsam virginem.

Sancto Ioseph desponfaris,
 Et pro plebe dum precaris,
 Angelo mox salutaris,
 Aue plena gratia.

Audiens te matrem fore
 Virginali cum pudore,
 Annuensq; cum seruore
 Virgo Deum concipis.

Decus II. Pater noster, Aue Maria.

O quam mirum tunc sensisti
 Gaudium, dum concepisti
 Deum, lata quem gessisti
 Corde sub virgineo.

Mox cognatam uisitabas,
 Salutando quam sacrabas,
 Ut ancillam te parabas,
 Seruiens humiliter.

Aue mater singularis,
 Gaudens virgo Deum paris,
 Nec in partu anxiaris,
 Vili sub tugurio.

Quem mox natum adorasti,
 Amplexatumq; lactasti,
 Inuolutum reclinasti
 Arcto in praesepio.

Hunc infantem corde tristi
 Circumcidi conspexisti,
 Quem ab Angelis audisti
 Collaudari caelitus.

Quamuis virgo genuisti,
 Legi tamen obedisti,
 Regem caeli redemisti
 Paupertatis hostia.

Regis iram audiebas,
 In Aegyptum fugiebas,
 Hic infantem nutriebas
 Manuum laboribus.

Puerum ad festa pergens
 Perdidisti, moesta quaerens,
 Sed inuentum tecum gaudens
 Ducis hunc ad propria.

Qui regressus mox seruiuit
 Tibi, sed & obediuit,
 Tecum sic ignotus uiuit,
 Latens multo tempore.

Qui Iordane baptizatus,
 A Ioanne demonstratus,
 In deserto est tentatus
 Longa post ieiunia.

Decus III. Pater noster, Aue Maria.

Hic eundo fatigatus,
 Aestu, fame, cruciatus,
 Frigoreq; molestatus,
 Multa fert incommoda.

Qui castella peragrauit,
 Praedicandoq; uocauit
 Reos, cum his manducauit,
 Donans indulgentiam.

Turbam multam satiauit,
 Cunctos languidos sanauit,
 Mortuosq; suscitauit,
 Demones eiciens.

Magda-

Magdalenam hic amauit,
A peccatis quam mundauit,
Et in monte perneftauit,
Dum caret hospicio.

A Iudæis est tentatus,
Persecutus & vexatus,
Super urbem lachrymatus,
Turbam habet oburam.

Proditorem tollerauit,
Et fuorum pedes lauit,
Carne sua quos cibauit,
Sacramentum ftatuens.

Prædicando confortabat,
Triftes Patri commendabat,
Intrans hortum ter orabat
Procidens in faciem.

Qui fe Patri refignauit
In agone dum fudauit,
Dormientes excitauit,
Confortatus Angelo.

Dum à Iuda ofculatur,
Captus, cæfus, vinculatur,
Sic ad Annam præfentatur,
A fuis relinquitur.

Hic à feruo verberatus
Eft, à Petro ter negatus,
Ad Caypham præfentatus,
Multas fert iniurias.

Decas IV. Pater nofter, Aue Maria.

Quem conſputum & velatum,
Et vt reum condemnatum
Vinctum ducunt ad Pilatum,
Accuſant mendaciter.

Ad Herodem deſtinatus
Tacuit interrogatus,
Alba veſte diſſamatus,
Redijt ad Præſidem.

Qui latroni comparatur,
Ad columnam alligatur,
Nudus dirè flagellatur,
Sacrum fundens ſanguinem.

Purpura quem veſtièrunt,
Et coronam impreſſerunt,
Salutatum conſpuerunt,
Sceptro caput verberant.

Qui ad crucem poſtulat,us,
Ad tribunal eſt damnatus.
Portans crucem lamentatus
Eſt à mulieribus.

Ieſus felle dum potatur,
Veſtimentiſ denudatur,
Dolor omniſ renouatur,
In cruce extenditur.

Crucifixus elcuaatur,
Homicidiſ ſociatur,
Et à multiſ blaſphematur
Inſignitiſ titulo.

Pro tortoribus orauit,
Reo veniam donauit,
Matrem pie commendauit
Eli, Eli clamitans.

In quo cuncta languerunt,
Vires omnes defecerunt,
Cor & lingua aruerunt,
Plenus eſt doloribus.

Sitiens ſol dum guſtauit,
Quæ ſuſcepit conſummauit,
Se commendans expirauit,
Cum clamore valido.

Decas V. Pater noſter, Aue Maria.

Elementa tremuerunt,
Quidam corda turuerunt.
Sanguis & aqua fluxerunt
De tranſfixo latere.

Quem de cruce tibi datum
Amplexariſ cruentatum,
Inuolutum tumulatum,
Plangis triſtiſ abiens.

Qui captiuos viſitauit,
Limbum intrans coruſcauit
Et electoſ liberauit
Magno cum tripudio.

Qui reſurgens triumphauit,
Te conſolans viſitauit,
Magdalenam confortauit,
Hinc apparens cæteriſ.

Dum aſcendit glorioſè,
Dona miſit copioſè,
Vndique dum fructuoſè
Prædicant Apoſtoli.

Te assumptam exaltauit
Super coelos, coronauit,
Potestatemq; donauit
Tibi super omnia.

Sancti mundum contempserunt,
Quidam sanguinem fuderunt,
Carnem suam affixerunt,
Pro ipsius nomine.

Qui in coelis gloriosus,
Iustus est, deliciosus,
Semper est & graciosus
Cunctis penitentibus,

Qui mox iudex est venturus,
Facta nostra discussurus,
Bonis vitam est daturus,
Et malis supplicia.

Fas o mater pietatis
Vt parcat nostris peccatis,
Ne damnemur, sed beatis
Iungamur in gloria, Amen.

*Horas septem compassionis Beatissima
Virginis Mariae explicans,*

Hymnus XXXII.

Ad Matutinas.

Matris cor tristicum
Pium angustatur,
Hora noctis media.

Dum nunciabatur,
Iesus quod ab impijs
Captus & ligatus,
Ductus est conuictijs,
Causus & negatus.

Ad Primam.

Hora prima genuit,
Videns suum natum,
Qui vt agnus tacuit,
Duci ad Pilatum.

Hunc iniquis testibus
Cernit accusari.
Spatibus & verberibus
Impie tractari.

Ad Tertiam.

Hora videt tertia
Iesum flagellari,

Et illudum purpura,
Spinis coronari,
Crucem in angustijs
Cernit baiulantem,
Cruenta vestigia,
Turbam subsannantem.

Ad Sextam.

Hora sexta doluit
Mater, dum extensum
Crucifigi conspicit,
Nudumq; iusensum.

In latronum medio:
Quem & blasphemari
Audit: sed a filio
Seip; commendari.

Ad Nonam.

Hora nona filium
Audit derelictum,
Plagis cernit liuidum,
Misere afflictum:
Qui tel gustat sitiens,
Et mox expirauit:
Cuius cor aperiens
Miles perforauit.

Ad Vesperas.

De cruce depositum
Mater dolorosa
Planxit vnigenitum
Voce querulosa.
Quem in sinu continens
Hora vesperarum
Terfit plagas abluens,
Vnda lachrymarum.

Ad Completorium.

Heu, ad completorium
Dedit sepulturae,
Nostram spem & praemium
Gloriz futurae:
Hinc ad urbem redijt
Mente consternata,
Surrecturum credidit
Mater desolata.

Oblatio.

Horas has canonicas,
Mater Iesu pia,

Atque

Atque tuas lachrymas
Cordis symphonia
Offerens nunc supplice,
Atque in agone
Mihi sicut filio,
Confors sim coronæ, Amen.

Dolores septem B. Mariae explicanti,
Hymnus XXXIII.

- 1 **S**alue quæ dum Simonem
Audis, nati passionem
Sentis, Iesum intuens.
Eius sauciet nos dolor,
Ardens & transformet amor,
Fac ô mater diligens, *Aue Maria.*
- 2 **S**alue meærens dum audisti
Meditaram necem Christi,
Fugis in exilium.
Fac spernamus cuncta vana,
Fugiamus & mundana
Tuam propter filium, *Aue Maria.*
- 3 **S**alue mater, quæ manentem
Templo filium docentem,
Mœsta quæris triduo.
Iesum fac possideamus,
In præsturis gaudeamus
Constantes perpetuo, *Aue Maria.*
- 4 **S**alue mater tuo nato
Capto, cæso, prægrauato
Obuians tristissima.
Funditus nos abnegando,
Eius vitam imitando
Sequi fac vestigia, *Aue Maria.*
- 5 **S**alue Christum quæ pendentem
Crucifixum & gementem
Cernis cum tristitia.
Eius fac nos hic purgari
Pœnis, post mortem beari
Tecum mox in gloria, *Aue Maria.*
- 6 **S**alue mortuum quæ natum
Fodi cernis, hinc locatum
Tuo plangis gremio.
Fac nos tota pœnitere.
Mente, Christi pœnas flere
Corde fidelissimo, *Aue Maria.*
- 7 **S**alue dolens reliquisti

Hunc sepultum dum vidisti,
Nati pœnas recolens.
Iesum fac nos meditari,
Semper hoc inebriari,
Pia tu nos protegens, *Aue Maria.*

*Ea quæ beatissima Deipara Virgo Maria
ex filij passione per compassionem sustinuit,
pauci explicanti,*

Hymnus XXXIV.

- R**ecordare virgo Christi,
Quia hic quem dilexisti
Ex te pauper nascitur,
Recordare quia natus,
Et in fœnum reclinatus,
Carne circumciditur.
Recordare Simeonis
Per quem tuæ passionis
Gladius exprimitur.
Recordare quia eum
Ad perdendum tanquam reum
Herodes persequitur.
Recordare cruciatum
Cum amissus à te natus
A Iosepho queritur.
Recordare quia ductus
In Aegyptum & reductus,
Desertum ingreditur,
Recordare quia lassus
Vijs, ventis, imbres passus
Tentari permittitur.
Recordare Sunamitis
Aestus, pruinae, famis, sitis,
Quibus crebro læditur.
Recordare quia plorans
Sanans, docens & laborans
A cunctis despicitur.
Recordare quod à cena
Facta, turba, ira plena,
Traditur & venditur.
Recordare quo mœrere,
Quo pauore, quo sudore
Sanguinis perfunditur.
Recordare quo tumultu,
Quibus armis, quo insultu,
Nocte comprehenditur.
Recordare quia victus,

Tanquam laqueo ferro cinctus,
 A ministris trahitur.
 Recordare quia pilis
 Eius vulsis, tanquam vilis
 A suis relinquitur.
 Recordare quia trusus,
 Conculcatus & illusus,
 Ter negatus scribitur.
 Recordare quia datus
 Turbis ut rex salutatus,
 Adoratus legitur.
 Recordare virgo bona
 Quali seruo, qua corona
 Caput eius teritur.
 Recordare quod exutus,
 Flagellatus & consputus,
 Purpura induitur.
 Recordare quia veste
 Alba, lusus inhonestè
 Ab Herode spernitur.
 Recordare quia gratus,
 Accusatus, abiuratus
 Tandem morti traditur.
 Recordare quia terræ
 Dominator, crucem ferre
 Humeris conspiciatur.
 Recordare quia trucidis
 Cum iniquis ligno crucis
 Extensus affigitur.
 Recordare quia iustus
 Condemnatur & iniustus
 Barrabas dimittitur.
 Recordare quia vermis,
 Ligni tener & inermis
 In ligno erigitur.
 Recordare quod impius.
 Victor tanquam maledictus
 Sic pendere cernitur.
 Recordare quia poris
 Eius ruptis vi doloris,
 Cruor largus funditur.
 Recordare quanto zelo
 Cruor ille tuo velo
 Roseus excipitur.
 Recordare quia gratum
 Corpus eius denudatum

Per te mater tegitur.
 Recordare quia gentes
 Blasphemabant: Vah, dicentes,
 Ut quid templum soluitur?
 Recordare quo sermone
 Increpatur à latrone,
 Sors in vestem mittitur.
 Recordare fellis quoque
 Et acetimam utroque
 Dominus reficitur.
 Recordare quo feruore
 Eli clamans in dolore,
 Se relictum queritur,
 Recordare quo tremore
 Terræ, Templi cum clamore
 Vita mundi moritur,
 Recordare quo more
 Vnda manat & cruore
 Latus eius foditur.
 Recordare quo mugrone
 Pro dilecti passione,
 Pectus eius scinditur.
 Recordare per quem plangitur
 Corpus illud sacrosanctum
 De cruce deponitur,
 Recordare quo conductu,
 Quanto fletu atque luctu,
 Sepulturæ traditur.
 Per has ergo Virgo suas
 Passiones, imo tuas,
 Nos emunda sordibus.
 Ut felices cicatrices,
 Christi firmas dent radices
 Nostri fixæ cordibus, Amen.
*Gaudia septem corporalia B. Virginis
 Maria explicans,*
 Hymnus XXXV.
GAude dulcis mater Christi,
 Virgo Deum concepisti
 Gabriele nuncio.
 A peccatis abstinere,
 Deo fac nos in hære
 Corde sincerissimo, *Aue Maria.*
 Gaude quia Deo plena
 Peperisti sine pœna
 Cum pudoris lilio.

Nostra

Nostra quæso tu sis mater,
 Regat nos cœlestis Pater,
 Placeamus filio, *Aue Maria.*
 3 Gaude quia venientes
 Nato Reges offerentes
 Cornis tria munera.
 Fidem, spem & charitatem,
 Castitatem, castitatem,
 Nobis dulcis impetra, *Aue Maria.*
 4 Gaude quia tui nati,
 Quem videbas mortem pati,
 Fulget resurrectio.
 Nobis da contritionis
 Fletumq; compassionis,
 Mundus sit fastidio, *Aue Maria.*
 5 Gaude videns tuum natum
 Ascendentem, & stipatum
 Sanctis cum tripudio.
 Iesum fac nos imitari,
 Cœlo mente conuersari,
 Mites in exilio, *Aue Maria.*
 6 Gaude suos quod descendit
 Replet, firmat & accendit
 Mandatq; Paracletus.
 Illo fac nos illustrari,
 Regi, pasci, roborari,
 Vngi, rari cœlitus, *Aue Maria.*
 7 Gaude quæ post Christum scandis.
 Et est honor tibi grandis
 In cœlesti curia.
 Virgo mater pietatis,
 Cunctis munda nos peccatis,
 Duc ad cœli gaudia, *Aue Maria.*

*Gaudia septem eiusdem B. Maria spiri-
 tualia explicans.*

Hymnus. XXXVI.

1 Gaude cœcum angelorum
 Quæ transcendis & sanctorum
 Cunctis gloriosior.
 Nostra mens se noscat, spernat,
 Fac sub cunctis se prosteruat,
 Imis sit humilior, *Aue Maria.*
 Gaude sedens Trinitati,
 2 Filijq; dignitati

Es honore proxima.
 Christo fac nos conformari,
 Eius cruce gloriari,
 Sequiq; vestigia, *Aue Maria.*
 3 Gaude mitis & serena,
 Nam tu fulges Deo plena,
 Cunctis ferens gaudia
 Semper tu nos sic illustra,
 • Vt nil faciamus frustra,
 Deo sed placencia, *Aue Maria.*
 4 Gaude tu quam contemplatus
 Parens amans veneratur
 Omnis cœli curia.
 • Plene fac nos abnegemus,
 Omnibus obtemperemus
 Mater tui gratia, *Aue Maria.*
 5 Gaude, nam his qui te colunt
 Dabit Iesus, quod nunc volunt,
 Præmium perpetuum
 Te colamus sic deuota
 Mente, nostra vt sis tota,
 Nostrumq; præsidium, *Aue Maria.*
 6 Gaude Deo sic coniuncta,
 Vt mox assequaris cuncta
 Pia quæ volueris.
 Deo nostras preces offer,
 Exauditas nobis refer
 Tuis sanctis meritis, *Aue Maria.*
 7 Gaude quia non cessabunt,
 Crescent semper & durabunt
 Tua mater gaudia.
 Fac in nobis non tepescat
 Sed plus feruens semper crescat
 Charitas & gratia, Amen. *Aue Maria.*
*Pius admodum ad D. Virginem Mariam Chri-
 sti matrem, quam Angeli cecinisse co-
 ram Virgine auditi sunt,*

Hymnus. XXXVII.

Caste matris ante thorum,
 Qua lactatur rex cœlorum
 Attollamus gaudia,
 Salve virgo stirps beata,
 Fructu cuius instaurata
 Rerum sunt primordia.
 In salutem præparata
 kkk

Despe-

Desperatis si es optata
 Egrus dans remedia.
 Iuga legis quos premebant,
 Ad te vota suspendebant
 Planctus & suspiria,
 In tormentis post te flebant,
 Te lamentis requirebant
 Captiuorum agmina.
 Templum facta maiestatis,
 Pulsos primæ dignitatis
 Ducis ad palatia.
 Thimiam suauitatis
 Tu odore sanctitatis
 Perfudisti secula.
 Verbo læta, partu foeta
 Nobis datum profer natum,
 Genitricum gloria.
 Omni laude digna gaude
 Stella maris, sol quem paris
 Mundum replet gratia.
 Stella felix, felix ortus
 Cuius ductu vitæ portus
 Patet pulsus patria.
 Per te Christus parit pactum,
 Cadit hostis, ius contractum
 Mortis silet curia
 Per te salui te collaudent
 Per te detur quod non audent
 Preces & mens conscia.
 Quos reatus lapsos præmit,
 Tuo nato qui iam venit.
 Offer & concilia, Amen.

*Ad eandem D. Virginem alius pius valde,
 Hymnus. XXXVIII.*

GAUDE regina nobilis
 Virgo incomparabilis
 Rosa rosarum omnium,
 Et liliorum lilium.
 Gaude virgo dulcissima.
 Cuius corpus & anima
 Singulare miraculum,
 Sanctitatis est speculum.
 Gaude cuius eloquia
 Sunt sicut mala aurea
 Cuiusq; motus animi

Vincunt odorem balsami,
 Gaude cuius operibus,
 Tanquam stolis regalibus
 Nitet corpus Ecclesiæ,
 Vestitur rex iustitiæ.
 Gaude regina præpotens
 Aeterna luce præminens,
 Virgo nimis amabilis
 Tota desiderabilis,
 Gaude cœlorum domina
 O virgo tu pulcherrima,
 Gaude misericordissima,
 Gaude perenni gloria.
 Da nobis desiderium
 Videndi te & filium,
 Vt nostro desiderio
 Vestra iungatur visio, Amen.

Alius ad eandem Hymnus XXXIX.

AVE virgo gloriosa,
 Stella sole clarior,
 Mater Dei speciosa,
 Favo mellis dulcior.
 Rubicunda plusquam rosa,
 Lilio candidior,
 Pia, mitis, gratiosa,
 Nectare suauior.
 Cunctis gratijs ornata,
 Vniuersis sanctior,
 Terræ cœloiq; prælata,
 Creaturis altior.
 Omnis virtus te decorat,
 Angelis es purior,
 Omnis sanctus te honorat,
 Beatis, felicior.
 Mille fulges nunc coronis,
 Christo tu vicinior,
 Nos adorna nati donis,
 Omnium clementior,
 Dulcis mater pietatis,
 Pete nobis veniam:
 Et purgatos à peccatis,
 Duc ad cœli patriam, Amen.

*Privilegia duodecim gloriosissima Virginis
 Mariae explicans, Hymnus XL.*

Aue

Magis quam fitiui,
Qui per mundi scelera
Currens circumiit.

Aue nostrum gaudium,
Nostra spes & vita:
Per quam sunt remedia
Aegris impartita.

Generalem generis
Sortem non oblita,
Ad æternæ pabulum,
Vitæ nos inuita.

Aue fons clementiæ
Venienti vena,
Per quam nobis redditur
Vitæ cantilena.

A peccato libera
Nos & eius pœna.
Ad æternæ patriæ
Perduc nos amœna,

Aue nostri generis
Parens & patrona,
Supra cunctos possidens
Gratiarum bona.

Tuis sanctis precibus
Meritisque dona,
Ne mens nostra solito
Sit in malum prona,

Aue virgo, suscipe
Mentis in conclau
Verba, quibus toties
Veniam rogavi.

Et audito sapius
Aue tam suauis,
Fac me quæso domina
Procul à vix graui Amen.

Offero verba tibi ter quinquaginta Ma-
ria.

Hoc breue Psalterium suscipe virgo pia.

Suspiratio pia ad Dei matrem.

SAue stella maris, quæ cunctis clarior
astris.

Hunc geris in gremio qui Deus est &
homo

Est tuus ipse pater, es & virgo sua mater.
Fit qui te fecit, te mediante caro.

Lucis da copiam excis, ægris medicina m
Contritis ventam, debilibus fer opem.
Auerfos reuoca, conuersis iugiter affa.

Lætifica mœstos, protege nos mi-
seros.

Te quis flens adiit, qui non animatus ab-
iuit?

Imo si peteris, distimulare nequis.

Quæsumus ergo tuas famulas Christi re-
ge sponfas

Ve sponso placeant, atq; fidem teneant

Cum nudus meritis stem iudicis ante tri-
bunal

Mater sancta Dei, sis memor oro mei,
Amen.

*Laudes sanctissime virginis Mariae miro
artificio explicans,*

Hymnus. XLIII.

AVE plena gratia
Virgo fecundata,
Mundi spes & gloria,
Mater illibata.

Peccatorum venia,
Sponsa consecrata,
Sanctorum lætitia,
Regina beata.

Aue venerabilis,
Mater pietatis,
Mater admirabilis,
Mater sanctitatis.

Flos incomparabilis,
Hortus voluptatis,
Splendor ineffabilis,
Templum Deitatis.

Aue decus virginum,
Speculum decoris,
Consolatrix omnium,
Vinculum amoris.

Purgatrix peccantium,
Medela languoris,
Verum lumen luminum,
Mater redemptoris.

Aue vas clementiæ,
Gratiæ piscina,
Portus indulgentiæ,

Vinc

- 1 **A**ve mater pietatis,
Et totius Trinitatis
Nobile triclinium.
2 Ave tantæ dignitatis,
3 **V**t sis confors Dei Patris,
Potens ad auxilium.
4 Ave tui creatoris
Mater nostri redemptoris,
Virgo prudentissima.
Ave sponsa delicata
Paraclete consecrata,
5 Dulcis, clementissima.
Ave semper Deo grata,
6 Omnia v̄a præservata
Cuiusvis peccaminis.
Ave donis illustrata
7 Virtutibus adornata
Cunctis quotq̄ gratijs.
8 Ave virgo peractiva,
Summeq̄ contemplativa,
Omnium sanctissima.
Ave nostra consalutrix
9 Filij cooperatrix,
Martyr constantissima
10 Ave iam glorificata,
Supra cunctos exaltata
Corpore & anima.
Ave sceptris & coronis,
11 Fulgens cunctis Dei donis,
Christo sedens proxima.
12 Ave decus angelorum,
Honor gaudium Sanctorum
13 Vniuersis imperans.
Ave nostra mediatrix,
Afflictorum consolatrix.
Nostri semper miserans, Amen.

Deprecatorius ad B. Mariam Virginem,
Hymnus. XLI.

O Maria virgo pia,
Mater Dei, cœli via,
Angelorum domina.
Me conforta, me defende,
Contra hostes manum tende,
Delens quæque vitia.
O Maria mater lucis,

Quæ ad lumen nos reducis,
Esto mihi prævia.
Serui tui preces audi,
Et intentum tuæ laudi,
Christo reconcilia.
Ora regem tuum natum
Vt me multis implicatum
Curis & erroribus,
Mundum reddat à peccatis,
Et infundat veritatis
Lumen meis sensibus.
Cum fervore charitatis,
Det amorem paupertatis
Cor mundum & humile.
Cor contritum, abnegatum.
Rectum, gratum, transformatum
Patientiq̄ stabile.
Mores pios & iucundos,
Et ab omni sordibus,
Quos exornet pietas.
Appetitum æternorum,
Et contemptum mundanorum,
Vbi tanta vanitas,
Et agenda doce nosse,
Velle simul atq̄ posse,
Pro me pia postula.
Vt cum mortis solvam iura,
Me defendas à præiura,
Per æterna secula, Amen.

In laudem Christi seræ Virginis Mariae.

Psalterium perbreue.

Hymnus. XLII.

Ave virgo virginum,
Laus & lux Iustorum:
Ad te clama iugiter
Turba populorum.
Nos à malis eripe,
Quos in via morum
Detorquere satagis
Tractus viciorum.
Ave torrens gratiæ
Torrens fontis viui,
Torrens de quo profluunt
Vbertatis riui.

Fac vt Deum sitiam

kkk z

Magis

Magis quam fitiui,
Qui per mundi scelera
Currens circumiit.

Aue nostrum gaudium,
Nostra spes & vita:
Per quam sunt remedia
Aegris impartita.

Generalem generis
Sortem non oblita,
Ad æternæ pabulum,
Vitæ nos inuita.

Aue fons clementiæ
Venienti vena,
Per quam nobis redditur
Vitæ cantilena.

A peccato libera
Nos & eius pœna.
Ad æternæ patriæ
Perduc nos amœna,

Aue nostri generis
Parens & patrona,
Supra cunctos possidens
Gratiarum bona.

Tuis sanctis precibus
Meritisque dona,
Ne mens nostra solito
Sit in malum prona,

Aue virgo, suscipe
Mentis in conclavi
Verba, quibus toties
Veniam rogavi.

Et audito sapius
Aue tam suavi,
Fac me quæso domina
Procul à vix graui Amen.

Offero verba tibi ter quinquaginta Ma-
ria.

Hoc breue Psalterium suscipe virgo pia.

Suspiratio pia ad Dei matrem.

Salue stella maris, quæ cunctis clarior
astris.

Hunc geris in gremio qui Deus est &
homo

Est tuus ipse pater, es & virgo sua mater.
Fit qui te fecit, te mediante caro.

Lucis da copiam excis, ægris medicina m
Contritis ventam, debilibus fer opem.
Auerfos reuoca, conuersis iugiter affa.

Lætifica mœstos, protege nos mi-
seros.

Te quis flens adiit, qui non animatus ab-
iuit?

Imo si peteris, distimulare nequis.

Quæsumus ergo tuas famulas Christi re-
ge sponfas

Ve sponso placeant, atq; fidem teneant

Cum nudus meritis stem iudicis ante tri-
bunal

Mater sancta Dei, sis memor oro mei,
Amen.

*Laudes sanctissime virginis Mariae miro
artificio explicans,*

Hymnus. XLIII.

AVE plena gratia
Virgo fecundata,
Mundi spes & gloria,
Mater illibata.

Peccatorum venia,
Sponsa consecrata,
Sanctorum lætitia,
Regina beata.

Aue venerabilis,
Mater pietatis,
Mater admirabilis,
Mater sanctitatis.

Flos incomparabilis,
Hortus voluptatis,
Splendor ineffabilis,
Templum Deitatis.

Aue decus virginum,
Speculum decoris,
Consolatrix omnium,
Vinculum amoris.

Purgatrix peccantium,
Medela languoris,
Verum lumen luminum,
Mater redemptoris.

Aue vas clementiæ,
Gratiæ piscina,
Portus indulgentiæ,

Vinc

Vitæ medicina,
 Radix innocentia,
 Veniam propina,
 Sedes sapientia,
 Cælica Regina.
 Aue vitæ pabulum,
 Fons dilectionis,
 Pudoris signaculum,
 Vas electionis.
 Gloriæ spectaculum,
 Rubus visionis,
 Fœderis Oraculum,
 Thronus Salomonis.
 O sacra puerpera
 Venix lucerna,
 Nardus odorifera,
 Gratia pincerna.
 Surge, veni, propera,
 Regina superna,
 Me Christo confœdera,
 Me semper gubernâ.
 Aue super æmina,
 Cœli sublimaris,
 Angelorum Domina,
 Virgo singularis
 Cor meum illumina,
 Fulgens stella maris,
 Et ab hostis machina
 Semper tuearis.
 O vitæ remedium,
 Puella decora,
 Dulce refrigerium
 Cœlitus irrota.
 Dulcem tuum filium
 Pro me nunc exora,
 Et peccatorum omnium
 Veniam implora, Amen.

Versus.

Dulcis amica Dei, rosa vernans atque decora

Responsorium.

Memor esto mei, dum mortis venerit hora.

De D. Ioannis Baptista ortu, vita, praconio,
 & inuocatione,

Hymnus. XLIV.

O Ioannes Verbi præco
 Clausus in vtero sacro
 Gaudebas in Domino
 Fac nos tibi congaudere,
 Simultq; tecum videre
 Christum sine termino.
 Gaude, nam tu nominaris
 Et vt Christus nunciaris
 Ab eodem Angelo.
 Tu nos Christo fac conformes,
 Sic vt simus Deiformes,
 In futuro seculo.
 Gaude, nam de te infante
 Nato, plaudit plebs, vt ante
 Gabriel prædixerat.
 Post hunc plausum temporalem,
 Nobis plausum perennem
 Da, qui cuncta superat.
 Gaude, quia sit soluta
 Lingua patris prius muta,
 Quando circumcideris.
 Nostras linguas fac laxari,
 Nunc per laudem & letari
 Donec te reddideris.
 Gaude, quia prophetauit
 De te pater, cum cantauit
 Benedictus Dominus.
 Christus à nobis laudetur
 Isto cantu, confirmetur
 Mundus æger protinus.
 Gaude tenens strictum ritum
 Quo ad victum & vestitum
 Habitatator te eremi.
 Carnis vilis voluptatem
 Per sanctam sobrietatem
 Fac in nobis reprimi.
 Gaude tantæ sanctitatis,
 Quod in mulierum natis
 Maior te non fuerat.
 Tu amice Christi chare,
 Nos cum Christo fac regnare,
 Qui te talem fecerat.
 Gaude, digito monstrasti
 Iesum, quem tu baptizasti,
 Qui nos emis sanguine.

kkk 3

Tua

Tua nos accende prece,
Vidorum pulsa fece,
Omnib; peccamine, Amen.

*D. Ioannis Apostoli & Euangelista vitam,
laudes sanctitatemq; succinam
explicans,*

Hymnus. XLV.

Avepter magni status,
Qui Ioannes es vocatus,
Filius conitru.

Zebedæi quidem natus,
Sed à Deo adoptatus
Eiusq; conspectui.

Moribus & vita gratus,
Et culmen apostolarum
Assectus ardui.

Esto noster aduocatus,
Ne nos superent conatus
Hostium assidui.

Aue Christi singularis
Cultor, & familiaris
Amoris obsequio.

Qui hoc nomine vocaris,
Gratiazq; demonstraris
Magnus privilegio.

Tu virtutibus præclaris,
Et doctrinæ singularis,
Prædictus eloquio.

Nos in fluctibus amaris
Huius procellosi maris
Præserua naufragio.

Aue magni vir affectus,
Qui præ cæteris dilectus
Magis es discipulis

Nam in cœna supra pectus
Iesu cubans es refectus
Pontis vitæ riuulis.

Quos & postea directus,
Doctor sedulus effectus
Effudisti populis.

Nostros corrige defectus,
Et virtutum da profectus
Semper tuis famulis.

Aue miri lux splendoris,
Ardens intus atq; foris
Iugiter vt facula,

Flamma diuini amoris,
Quod & tui probant oris
Amorosa iacula.

Quæ incendium amoris
Prebent nobis & erroris
Auferunt vmbacula.

Nos in flamma cunctis horis
Charitate, ne liuoris
Deformemur macula.

Aue superos transcendens,
Et ad Deum vsq; tendens
Aquila præcognitum.

Cui es in virtute splendens
Sicut Sol, in quem intendens
Non lædis intuitum.

Tu qui semper es extendens
Alas tuas & defendens
Pullos per circuitum,

Sis protector condescendens,
Ne disperdat lupus frendens
Gregem tibi subditum.

Aue spes Apostolorum,
Vitam ducens Angelorum
In hac carne fragili.

Princeps martyrum sanctorum,
Speculumq; confessorum,
Pastor carens simili

Suscitator mortuorum,
Et languores infirmorum
Curans arte nobili.

Ne sis immemor tuorum
Pie pater filiorum
In hoc mundo flebili.

Aue gratiæ pincerna,
Rigans mentium interna
Sacro verbi poculo.

Quem Christus virtus superna
Cura commissa materna
Crucis in patibulo

Honorauit, in lucerna
Fugans crimum veterna
Corde sub incredulo.

Pietate nos paterna
Culpæ serues à cisterna
In hoc nequam seculo.

Aue nobilis Propheta,

Cui Dei sunt secreta
 Reuelata cælitus.
 Verbum vitæ mente læta
 Mundo prædicans repleta
 Donis Sancti Spiritus,
 Christi miles & athleta,
 Bonitate tu mansueta,
 Cuncta vincens penitus.
 Fac vt vita mundi spreta
 Loca nobis ad quieta
 Pateat introitus:
 Aue Paradisi flumen,
 Quod repleuit cæli numen
 Aquis sapientiæ.
 Cuius aqua mentis lumen
 Sic delectet, vt acumen
 Det intelligentiæ.
 Stella spargens grande lumen
 Euangelicam volumem
 Dum scribis egregie.
 Culpæ dissolue bitumen
 Et nos tandem ad cacumen
 Duc cælestis curiæ, Amen.

*D. Iacobi Apostoli maioris vitam, passionem
 laudesq; summam explicans,*

Hymnus XLVI.

GAUDE felix Z:bedæi,
 Nepos alme matris Dei,
 Fruens vita cæleste.
 Iesu Christi consobrino,
 Et Ioannis uerine
 Frater, sancte Iacobe.
 GAUDE felix qui vocatus,
 Mox fuisti tam paratus
 Vana mundi sperners.
 Iesum tu transfiguratum
 Ipsumq; glorificatum
 Meruisti cernere
 GAUDE qui ad fidem Christi
 Et Philatum conuertisti
 Simul cum Hermogene
 Turbis Christum nunciasti
 Et reginam uisitasti
 Lupam re & nomine
 GAUDE Christo valdè grate

Sub Herode decollate
 F. dei certamine
 Persequentem te Iosiam,
 Conuertisti ad Messiam
 Diuino iuuamine
 GAUDE qui per miram sortem
 Degustasti prius mortem
 Cæteris discipulis
 Qui suspensum formicantem
 Liberasti se necantem
 Magnis à periculis
 GAUDE spes peregrinorum
 Vera salus viatorum
 Dux itinerantium
 Honor decus Hispanorum,
 Liberator & cunctorum
 Tibi famulantium
 GAUDE quia lætabundus
 Corpus quarit totus mundus
 Pia gratitudine.
 Qui post te peregrinamur
 Fac vt tecum perfruamur
 Lucis plenitudine, Amen.

*D. Georgij militis martyrisq; Christi inuicti
 vitam, laudesq; succinctim explicans,*

Hymnus XLVII.

SALVE martyr gloriose,
 Salve miles pretiose,
 Flos Christi militiæ.
 O Georgi gratiose,
 Germen stirpis generosæ
 Gentis Capadociæ.
 Salue Crucis vexillator,
 Et virtute triumphator,
 Cælestis signifer.
 Per quem sola regis nata
 Est à nece liberata
 Draconis pestiferi.
 Salue miles summi Dei,
 Per virtutem sanctæ spei
 Superans dæmonia.
 Tu pro Christo mente læta
 Huius mundi pompa spreta,
 Disperdisti omnia.
 Salue victor in tormentis,

kkk 4

Nida

Fide constans veræ mentis
 Spreta idolatria.
 Post tormenta decollatus
 Es cum sanctis exaltatus
 In cœlesti patria.
 Salve martyr Anglicorum,
 Dux & decus bellatorum,
 Honor te colentium.
 Alme pater præliator,
 Sis benignus defensor
 In te confidentium.

Ora Christum Christi *chaare,*
 Et Mariam deprecare,
 Ut deuictis hostibus
 Hic possimus triumphare
 Et post mortem conregnare
 Tecum in Cœlestibus, Amen.
Sanctissimi Patris Hieronymi vitam, præcel-
lentiam & miragesta, compendio per-
stringens.

Hymnus XLVIII.

Tibi cordis in altari
 Magne Deus Adanay
 Preces decet immolari
 Amorem ob Hieronymi.
 Qui ut flagrans cynamomum
 Doctrinis, vita, moribus,
 Tuamq; suffulsit domum,
 Dum Christum cum laboribus
 In prophetis & scripturis
 Diuersis ex linguagijs
 Obscuratum in figuris
 Extraxit suis paginis
 In latino exaratis
 Cum omni diligentia,
 Approbata veritatis
 Fidelium sententia.
 O quod meruisti talem
 Ecclesia præbyterum,
 Hunc habere cardinalem
 Gaude, plaude & iterum:
 Gaude de hoc agonista,
 Qui inconcussa facie
 Semper stetit vt Baptista
 In poenitentium acie.
 Gira vitæ eius spheram

Rigor, labor, contritio
 Fouit hunc ad horam feram
 In sacco & celicio.

Sic sic domus Nazarena
 Scriptis armis vt iaculis
 Huius sancti fide plena
 Firmatur & miraculis.
 Primo spreuit suum gregem
 Leo, fit fratrum lignifer,
 Fie subit patris legem
 Ferarum rex & singifer.

Multi Sachan blasphemantes
 Nomen & sanctimoniam
 Eius dicta naueantes
 Sunt qui conuersi, quoniam
 Mortui sunt suscitati
 Tres simul eius sacculo,
 Sed qui sistant in durati
 In hæresis piaculo,

Hos ad Karim Dei manus
 Poenis strauit vltimicibus
 Expertus Seuerianus
 Est cum suis complicibus.

Corpus sancti disseputum
 Miram spar sit flagrantiam.
 Concurrit gens ad eius cultum,
 Creuit per abundantiam
 Dei laus: nam reserata
 Charismatum æraria
 Sunt ægra membra tunc sanata
 Multa, magnatq; varia.

Cæci, claudi, surdi, muti,
 Obsessi, fide dubij
 Sunt optata consecuti,
 Cum iubilo tripudij

Cessit meror, stupor creuit
 Votiuum & incolumo
 Proverbium hoc inoleuit:
 Succurre ô Hieronyme.

Nunquid sunt abbreviata
 Tux manus subsidia,
 Vt non quæstas tua grata
 Præstare nunc præsidia?

Abstulit cum & virtus mira
 Nominis & imaginis
 Dzmoni sit poena dira,

Ergo

Ergo tuis suffragijs
 Nobis asta & succursum
 Fer in diuinis laudibus
 Vt mens sustollatur sursum
 Cum iubilosis plausibus.
 Sensus preme leoninos,
 Nos mites fac & humiles,
 Motusq; adulterinos
 Rogamus vt subtrahas.
 Prece tua & appare
 Angelicis cum cetibus,
 Dum astamus sacrae aræ
 Corda rigentur stertibus.
 Ne, quod absit, sacra mensa
 Nobis sit in laqueum
 Amore fides sit accensa
 In quodcunq; obstaculum.
 Eia gemma monachorum
 Sancte pater Hieronyme,
 Consolatorq; mœstorum
 Præsenta te vitronee
 Nobis in extremo luctu
 Fac Christum exorabilem,
 Tuo cernere conductu
 Terram desiderabilem, Amen.

*De eiusdem D. Hieronymi preconiò &
 laboribus pro Ecclesia Catholica exantlatis,*

Hymnus XLIX.

Salue pater gloriosè,
 Atque multum virtuosè,
 Amante Hieronyme.
 Tua vita & doctrina,
 Multos traxit ad diuina,
 Vt liquet clarissime,
 Qui amore crucifixi,
 Corpus nimis affixisti,
 Virtutum operibus.
 Die noctu non cessasti,
 Sed abundè laborasti
 Pro Christi fidelibus.
 Donec ipse te vocaret,
 Et perfectè adornaret
 Diuinis muneribus
 Vbi mundi creatorem,
 Semper laudas per amorem

Cum supernis ciuibus,
 Per te ergo dirigamur,
 Et amore impleamur
 Abluti criminibus.
 Vt te duce veniamus,
 Et vt semper gaudeamus,
 In diuinis laudibus, Amen.

*D. Brunonis protopatriarcha Carthusia-
 norum vitam, preconiung, paucis perstrin-
 gens, sub nota, Iesu corona virginum, con-
 tinendi hymni septem ad horas canonicas
 septem,*

*Ad Matutinas,
 Hymnus L.*

Exulcet cor ex intimis
 Laudem Brunonis concinat,
 Quem Deus ab infimis
 Supra æthera collocat.
 Hunc inclita Germania
 Vt iubar solis protulit,
 Quod nobili Colonia
 Luce clara emicuit.
 Sed & apud Parthios
 Scientia imbutus est:
 Vbi cunctos egregios
 Doctores supergressus est.
 Erat nam arca mystica,
 In se diuersa continens,
 Diuina philosophia
 Disertè omnes instruens.
 Paulinas in epistolas
 Præclara commentaria,
 Psalmorum quoque glossulas
 Edidit cum industria.
 Trino tonanti gloria
 Sit, qui Brunonem inclitum
 Posita carnis sarcina
 Prouexit ad empirium, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LI.

Probitatis simulachrum
 Hic fuisse dinoscitur,
 Virtutisq; spectaculum,
 Quare verè recolitur.

Clamabat quam honorificè
 Doctor magnus è feretro:
 Damnatuſ ſum æquiſimè
 Iuſto Dei iudicio.
 Fiebat plebs attonita,
 Simul ac Bruno nobilis,
 Qui taſtuſ pœnitentia,
 Seceſſit cum ſex ſocijs.
 Confortabatur gradiens
 Voce ſic eremicolæ:
 En elongauit fugiens,
 Manſi in ſolitudine.
 Paſſeram Carthuſiacam
 Athleta fortis adiit.
 Verùm mundanam gloriam
 Prius ex corde reſpuit.
 Trino tonanti &c.

Ad Tertiam.

Hymnuſ LII.

Septem ſtellis ductricibus,
 Quas præful Hugo viderat,
 Præſagio in montibus
 Bruno cum ſuis properat.
 Hic quam ſuauiſ Dominuſ,
 Quam dulciſ pœnitentia,
 Pater iſte piſſiſſimūſ
 Nouit experientia.
 Hunc patrem ac ſex ſocios
 Mariz ſancta otia,
 Per exceſſuſ theoreticoſ
 Traxere ad ſublimia.
 Ordinaruſ hi regulam
 Magnæ tam arctitudinīſ,
 Diſcretam ac præcipuam
 Præ multis mundi reguliſ.
 Bruno datuſ magnificuſ
 Carthuſianiſ ſignifer,
 Patriarcha mirificuſ
 Hiſ præfuit ſalubriter.
 Trino tonanti &c.

Ad Sextam.

Hymnuſ LIII.

Architectuſ induſtriuſ
 Domum bene ædificat,
 Quam prudens & iuſtiſſimūſ

Supra Chriſtum conſolidat.
 Cauernam petræ poſuit
 Nidulum Ieſu vulnera,
 In hiſ totum ſe abdedit,
 Vt in arce tutiſſima.
 Oliua vt fructifera
 In domo Dei pullulat,
 Vnguenta ſalutifera
 Fiebant quod hinc ſtillulat.
 Romana ſpeta curia
 Reſiſtiſ & honoribuſ,
 Secedens in Calabria
 Sacriſ pollebat moribuſ.
 Ducit canes venatici
 Dum hæſere veſtigio,
 Monſtrant quod patris incliti,
 Secreta foret manſio.
 Trino tonanti &c.

Ad Nonam.

Hymnuſ LIV.

Hinc ducem ab inſidijs
 Mortalibuſ eripuit,
 Cum quibuſ in periculiſ
 Foret per viſum docuit.
 Ab hoc turriſ conſtruitur
 Carthuſiana alia,
 Donarijs inſtruitur,
 Ducit munificentia.
 Hic degens pater miſſitat
 Scripta primos ad filiōſ,
 Quoſ pie per hæc incitat
 Ad affectuſ mirificōſ.
 Pater Bruno dulciſſimūſ
 Carthuſianiſ ordinis
 Doctor luculentiſſimūſ,
 Diſcretuſ, magni nominis,
 Iſ ſuaui eloquio
 Cauſa ſalutiſ exitit
 Multiſ, quorum conſortio
 Merituſ ſibi addidit.
 Trino tonanti &c.

Ad Veſperas.

Hymnuſ LV.

Egit de Euchariftia
 Sermonem ſideliſſimūſ,

Quano

Quam mente purgatissima
 Desumpfit in viaticum.
 Demum Bruno sanctissimus,
 Soluto mortis debito,
 Tendit velut dignissimus
 Ad caelum grandi merito.
 Efficax testimonium
 Dedere eius plurimi
 Probitatis, post obitum
 Formam scribentes rotuli.
 Quo sepulcro, miracula
 Docent ac fons qui oritur,
 Quod Bruno hic in patria
 Perenni fonte pascitur.
 Eia pater dulcissime,
 Spes suspirantis animæ,
 Vt viuamus rectissime,
 Normam virtutis imbue.
 Trino tonanti &c.

Ad Completorium.

Hymnus LVI.

O Pastor pio oculo
 Gregem tuum considera,
 Renunciantem seculo,
 Teq; sequentem adiuua.
 Doce tuos clientulos
 Religionis tramitem,
 Spirituq; fac feruidos,
 Vt bene feruent Ordinem.
 Tua sancta vestigia,
 Ac calles penitentia,
 Virtutum bona studia
 Da sectari continuè.
 Vt quando Iudex omnium
 Venturus est in nubibus
 Iudicare hoc sæculum
 Collocemur cum ouibus.
 Ac si post has miseria,
 Vt sequaces legitimos
 Supra sedes sydereas
 Prouehas tibi deditos.
 Trino tonanti gloria
 Sit, qui Brunonem inclysum,
 Posita carnis sarcina,
 Prouexit ad empyreum, Amen.

Diui Hugonis Carthusiani, Episcopi Lincolniensis laudes summatim explicans, sub nota: Exulter Coelum laudibus; vel Iesu Corona Virginum,

Hymnus LVII.

Exulter nunc deuotio,
 Sanctorum chorus iubilet
 Eremitiq; religio
 • Hugo tibi tripudiet.
 Tu mundum puer respuit,
 Tu feruens Christum diligis,
 Carthusiam te recipis,
 • Sacri decus es Ordinis
 Tu sacerdotum gloria,
 Tu Monachorum claritas,
 Tegens elegit Anglica,
 Vt Præsul salues animas.
 Tu regibus victoria,
 Tyrannis eras malleus.
 Nam tristium miseria
 Cor tuum torfit funditus.
 Te castitas gloria
 Pudicum cingit virginem,
 Te Præsulum aureola
 Doctorem ornat vigilem.
 Te chorus tenet Martyrum,
 Qui nudis stas sub ensibus,
 Dum minas rides hostium,
 Opponens te crudelibus.
 Sic execraris munera,
 Quo Christo mundus viuere,
 Regum spernens conuiuia
 Vt sepelires pauperes.
 O pater beatissime
 A Christo nobis impetra,
 Vt semper deuotissime,
 Eius viuamus gratia, Amen.

De Eodem alius sub nota. A Solis ortus; aut, Audi benignè Conditor.

Hymnus LVIII.

Iesu Rex clementissime,
 Quod innocenter viuere
 Hugoni das sanctissime,
 Te laudo teq; prædico.

Deuotas ago gratias
 Quod vicit has misérias,
 Tibi quod hic seruíerit,
 Te colensq; dilexerit.
 Securus ad te graditur
 Quod lætus te nunc fruitur,
 Sacro vestitus numine,
 Et tuo fulgens lumine.
 Hugo pater sanctissime
 Dilectis meis obrine,
 A Deo quæso veniam.
 Et eius auge gratiam.
 Sit per te mihi venia,
 Post Christum tu spes vnica,
 A Deo detur gratia,
 Et impetretur gloria.
 Tuum guberna filium,
 Me castum fac & strenuum,
 Fortem mitemq; feruidum,
 In Dei beneplacitum, Amen.

*Beatissima matris Anna Deipara Vir-
 ginis Maria genitricis laudes sanctitatemq; et
 biter perstringens,*

Hymnus LIX.

A Ve felix mater Anna
 Christi matris, per quam manna,
 Syon manat filia
 Dum Mariam peperisti,
 Quam vt manna tribuisti,
 Iustorum Ecclesie.
 Anna pia mater aue,
 Cuius nomen est suaue,
 Anna sonat gratiam.
 Aue Iesse radix floris,
 Qui celestis dat odoris,
 Perennem fragrantiam.
 Aue parens stellæ maris,
 Quam tu nuptam contemplaris,
 Regis regum filio.
 Aue gemma mulierum,
 Clarum sydus, lux dierum,
 Alto fulgens folio.
 Tu quæ sola meruisti,
 Esse parens matris Christi,
 Preces nostras suscipe.

Tu nos matri atque proli,
 Regi ac reginæ proli,
 Commendare satage, Amen.

*De eadem sanctissima Anna matre Dei-
 para Virginis,*

Hymnus LX.

A Ve Anna veneranda,
 Cuius ex historia,
 Pater quantum honoranda,
 Sis pro tua gloria:
 Digneq; solennifanda,
 Celebri memoria.

Viris tribus dum nupisti,
 Omnibus legaliter,
 Tres Marias genuisti,
 Sanctas specialiter:
 Fitq; prima mater Christi,
 Sanctior totaliter,
 Etenim conceptionis,
 Dum ferres obstaculum,
 Venit Angelus de thronis,
 Ad te post oraculum:
 Sanctæ generationis,
 Nuncians miraculum.

Ait namq; te fecundam,
 Foreq; fructiferam,
 Et Mariam oriundam,
 Ex te salutiferam:
 Quam tu concepisti mundam
 Futuram Christi feram.
 Nata hæc vt sidus clarum,
 Fuit ex te filia,
 Et vt sol ac flos rosarum,
 Cadens super lilia.
 In quo superas cunctarum
 Matrum tanta millia.
 Nam sic mater matris Dei,
 Es & Christi auia,
 Per quem summæ requiei.
 Suscepisti brauia:
 Vbi sancti psallunt ei
 Cantica suaui.

Ad quem canimus osanna,
 Deo sit laudatio,
 Cum quo regnat sancta Anna,
 Cuius supplicatio

Faciât

Faciat nos pasci manna
In cœli palatio, Amen.

Hymni septem de sancta Maria Magdalena, qui ad septem possent legi meditariueboras canonicas, aut ab operantibus in silentio suauiter & modeste cani.

Ad Matutinas.

Hymnus LXI.

Iesu rex amantissime,
Deus misericordie
Tu dator omnis gratie,
Collator es & glorie.
Christe qui cuncta dirigis,
Qui Magdalenam respicis.
Et misereri statuis,
Quam cum non esset diligis.
Cor huius clam tu vulneras,
Vngis, mutas, inebrias,
Vt delictorum tædeat
Malorumq; pœniteat.
Dum nescit capis laqueo,
Trahis vt in tonnuuo
Amaras fundat lachrymas,
Tibi cupitas epulas.
Ad pedes sientem recipis
Excusas hanc & protegis,
Laudas, & cunctis debitis
Tu liberam mox efficis.
O pietas mirabilis,
Dulcedo non effabilis,
Nam reos morte liberas,
Amas & non improperas.
Ad hoc tu namq; veneras,
Vt quæras quod amiferas,
Et non vt mundum iudices,
Sed mundum vt illumines.
Et quam est hoc mirabile,
Iesum suos diligere,
Tutari quod errauerat,
Saluare quod perierat?
Natura tibi conuenit,
Quod nemo tibi surripit,
Vt parcas & sis miserans,
Pius, amans & liberans.
Nam quid fons potest gratie,

Aur vena quid clementie,
Dare quam cunctis veniam,
Quos suscipis ad gratiam?
Aut dulcis cur tu charitas,
Nos haud amares bonitas,
Qui nihil es quam pietas,
Adoptans nos quos congregas?
Tibi fit laus, qui veniam
• Maria das & gratiam
Patre cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LXII.

Oter beatam foeminam,
Que delictorum veniam,
Ad Iesu pedes recipis:
Nam gratiam tunc inuenis
De mundo post nil placuit
Nam tibi totum viluit,
Tibi mox fit fastidio,
Quod erat desiderio.
O felix hæc mutatio,
Diuinaq; dignatio,
Quæ replebaris vitis,
Es Dei plena gratijs.
Quam gratulor ô Domina
Tibi pro magna gratia,
Qua possides nunc optimum
Amicum fidelissimum.
Adhæres huic vt filia,
Amore feruens ebria,
Te solus totam possidet,
Tuum cor sibi retinet.
Hic tibi sponsus vnicus,
Venusus, suauissimus,
Amantem te non deserens,
Et sibi iunctam vniens.
Me tæpida conuersio,
Heu frigida deuotio
Ex ore Iesu proijcit,
Et gratia destituit.
Quamobrem ele mentissima,
Mihi tu Iesum impetra,
Eius amore ferueam,
Illiq; totus placeam.

III 3

Tibi

Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Tertiam.

Hymnus LXIII.

O Pœnitendi speculum
 Exemplar nobis vnicum,
 Tu post dilectum clamitas
 In huius cor insinuas.
 Si tibi sunt delicta,
 Iesu (dicis) in homine.
 En me, nam tui languens
 Amore nec te desero
 Te mihi nil est charius,
 Te Iesu nil suauius,
 Te prædicantem prosequor
 Tuis verbis reficior.
 Me licet soror increpet,
 Aut Phariseus murmuret,
 Vnum est necessarium:
 Hoc eligo quod optimum.
 O Magdalena splendida
 Mater nobis impetra,
 Nunc delictorum veniam,
 Iugemq; Dei gratiam.
 Sit hic plena contritio,
 Veraq; sit dilectio,
 Sit mox post vitæ terminum
 Cœlestis nobis gaudium.
 Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Sextam.

Hymnus LXIV.

A Eterni Patris vnice
 Nos pio vultu respice,
 Qui Magdalenam liberæ
 Vocas ad thronum gratiæ.
 Nam hæc est illa Maria
 Ex qua septem dæmonia
 Dum flet, tu pius eiecisti,
 In eius cor te imprimis.

Errauerat ouicula,
 Redit orans pro venia,
 Et vetustatem exiit
 Nam sponsa fore meruisset.
 Ex vase contumeliæ,
 Vas reformasti gratiæ,
 Quam cernis plenam vitijs
 Tuis imple delictijs.
 Ex hoste fit discipula,
 Ex nigra mox fit candida,
 Placet quæ fuit sordida,
 Hæc Christe tua est gratia.
 Per hanc ad spem nos origis,
 Qui pœnitentem suscipis,
 Misericors tu prodigæ
 Pater occurris filiæ.
 Iesu dulce refugium,
 Spes vera pœnitentium,
 Per Magdalene meritum
 Nostrum tu solue debitum.
 In nobis mundus percat,
 Sed amor tui hæreat,
 Ut nostrum post exilium
 Tuum intremus gaudium!
 Tibi sit laus qui veniam,
 Mariæ das & gratiam,
 Patri cum sancto Spiritu
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Nonam.

Hymnus LXV.

D Vm amor tuus patitur,
 Iesus dum crucifigitur,
 Tu amica compateris,
 A cruce nec te diuidis.
 Te plagæ Christi vulnerant,
 Eius dolores sauciant,
 Quæ multis eras tristior,
 Apostolis constantior.
 Non sufficit compassio,
 Minor tibi deuotio
 Videtur ni perunxeris,
 Sepultumq; dilexeris.
 At magno replet gaudio
 Te, quem dolebas nimio
 Mœrore, dum te visitat.

Se redinium indicat,
 Pia mater & humilis,
 Memor naturæ fragilis,
 In huius vitæ fluctibus
 Nos tuis rege precibus.
 Tibi fit laus qui veniam
 Mariæ das & gloriam
 Cum Patre & sancto Spiritu
 Iesu nos salua in exitu, Amen.

Ad Vespera.

Hymnus LXVI.

O Mulier sanctissima,
 O sponsa Christi candida
 Huic consecras te subito,
 Abstraxit qui te feculo
 In specum ibas feruida
 Amore Iesu languida,
 Annis triginta absconderis,
 Pasta cibus Angelicis.
 Deserti fers incommoda,
 Et septies in æthera
 Quouis die sustolleris
 Cœli fouenda gaudijs.
 O Magdalena, filium
 Ex lubrico castissimum
 Fac vt peccata desileam,
 Amore Iesu langueam.
 Tibi fit laus qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Completorium.

Hymnus LXVII.

Sacro sumpto viatico
 Migrabas ex hoc seculo
 Quam Angelorum agmina
 Ad cœli ducunt gaudia.
 Nunc esto memor miseri
 O mater tui seruuli,
 Me fac à malis eripi,
 Et à peccato corrigi.
 Delicti quicquid infidet,
 Quod in me tibi displicet,
Mihî mater amoveas,

Christo me purum offeras
 Me fac in pœnitentia.
 Tua sequi vestigia,
 Vt Deo totus placeam,
 Hunc extra nihil diligam.
 Fac vt purgatus moriar,
 Per Christi mortem consequar
 Et peccatorum veniam
 Et plenam cœli gloriam.
 Tibi fit laus, qui gratiam
 Mariæ das & gloriam,
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Antiphona.

O Speculum pœnitentiæ, ô exem-
 plar continentiæ, ô monumen-
 tum diuinæ misericordiæ, quæ
 subito ex vase contumeliæ in vas muta-
 ta es gratiæ, vt quomodo in te abunda-
 uerat delictum, abundaret & gratia. Esto
 nobis ô pia mater Magdalena ante
 Christum inuentrix nunc & in mortis
 hora, quoniam post Dei matrem non
 facile ditiozem meritis, nec pleniozem
 gratijs, quam te, nec perfectiozem san-
 ctitate, nec gloria inuenimus sublimio-
 rem.

Versus.

Iesu dulcis & formosè,
 Animam qui speciosa
 Magdalensæ attraxisti,
 Quam de fece subtraxisti:
 Alsit tua gratia.

Responsorium.

Fac amore vulneratos
 Eius filios nos gratos,
 Pia vt compunctione
 Tuæ dilectione
 Accendamur feruida.

Oratio.

Domine Iesu Christe, qui B. Mariã
 Magdalenam, olim peccatricem,
 sed pœnitentem ex inferni fauci-
 bus

||| 4 bus

bus ereptam, omnibus peccatis munda-
tam, tui amore ebriam, cunctis & gratijs
& virtutibus plenam tibi in sponsam
eligere dignatus es: da nobis quæsumus
vt per tua merita, perq; eiusdem sanctil-
simæ tuæ amatrix intercessionem, ab
omnibus peccatis sic perfectè mereamur
purgari, & tui dilectione feruentissima
perpetuè comburi. Qui viuus & regnas
cum Deo Patre in vnitate Spiritus san-
cti Deus, per omnia secula seculorum,
Amen.

*De sanctissima Barbara regina, virgine
& martyre, sponsaq; Christi.*

Hymnus LXVIII.

A Ve martyr gloriosa
Barbaræq; generosa
Paradisi vernans rosa,
Castitatis lilium.

Aue virgo pulchra tota,
Charitatis fonte lota,
Dulcis, mitis & deuota,
Vas virtutum omnium.

Aue criminis ignara
Sponsam audis voge clara
Veni pulchra, veni chæra,
Veni coronaberis.

Aue Barbara serena,
Pulchra quasi luna plena,
Singulari cantilena
Sponsam agnum sequeris.

Aue Barbara beata,
Quæ cum sponso præparata
Nuptiarum adoptata
Transiisti gaudia.

Aue fulgens margarita.
In corona Iesu sita,
Tam in morte quam in vita
Sis mihi propicia, Amen.

*D. Barbara regina, virginis, martyris
sponsaq; Christi Iesu, martyrium & enco-
mium paucis explicans,*

Hymnus LXIX.

B Eata nobis gaudia
Dat Barbaræ martyrium,
Quam traxit ad cœlestia

Deus creator omnium.

A Ad cœnam agni prouidi,
Inuitaris, qua refides,
Agno iunguntur nobili
Quocunq; pergit, virgines.

R Rerum creator optime,
Per eam te testificas
In turris terno lumine
O lux beata Trinitas.

B Beata cuius brachijs
Saxa tacta obediunt,
Dura eius manuum imprimis
Vexilla regis prædeunt.

A Aurea luce cœlitus
Virgo ducitur carcere,
Plagæ curantur penitus,
Iam lucis orto splendore,

R Rex Christe clementissime,
Hæc passa te magnificat,
Audita benignissime
Vox vocans eam innotat.

A Audi benigne conditor
Per eam hic nos proteges,
Æternæ sis vitæ dator
Verbum sapremum prodiens, Amen.

*Eiusdem sacra virginis & martyris
sanctitatem, gaudiaq; obiter explicans,*

Hymnus LXX.

G Aude cultrix Trinitatis
Sacrae templum castitatis,
O Barbara beata.

Gaude tu quod despexisti
Patrem, ac mundum vicisti
In fide decorata.

Gaude quod Deus multauit
Illum qui te accusauit.
Ex voce reprobata

Gaude quod pro fide Christi,
Flagella sustinuiti,
Virtutibus ornata.

Gaude quod te confortauit
Christus, ac tuas curauit
Plagas virgo sacrata.

Gaude quod obtinuiti
Quæ à Deo poposcisti,
Ab ipso adamata.

Gaude

Gaude quia mente pura,
Deum cernis gauisura,
Cum sanctis coronata.

Veniam nobis implorea
Barbara virgo decora
A Christo honorata, Amen.
*D. Catharine virginis martyris, sponsæ Iesu
Christi vitam, laudes, sanctitatem, ob-
iter enucleans.*

Hymnus LXXI.

Charismatis Dei cella,
Virginalis tu puella
Digne appellaberis.

Amorosa, veneranda,
Virtuosa, sublimanda,
Iuste prædicaberis.

Trininitatis insignita
Diua luce margarita,
Martyr virgo regia.

Honestate gratiosa,
Castitate gloriosa
Forma egregia.

A ab amore es electa,
Summa morum es perfecta,
Plena sapientia.

Regi regum desponsata,
Pijs cunctis multum grata,
Prædita clementia.

Insignis tu generosa,
Atque nimis speciosa,
Candens velut lilium.

Nobis Patrem fac placatum,
Sacrum Flamen, Dei natum,
Virginis & filium.

Ad superna Dei dona,
A cæterna cœli bona,
Duc nos decus virginum, Amen.

*D. Cecilia virginis ac martyris vitam lau-
desq; explicans.*

Hymnus LXXII.

Ave virgo gloriosa,
Toti mundo gaudiosa

Beata tu Cecilia,
Rubens sicut florens rosa,
Tota dulcis & formosa,
Candore vincens lilia.

Digna, nata es Romana,
Docta lege Christiana
Ab ipsis iam cœnabulis.

Corde verba Christi sane
Gerens vt salutis grana,
Despectis mundi fabulis,

Diu sæpe ieiunasti,
Veste dura castigasti,
Tuum corpus fœmineum.

Deum semper exorasti,
Cunctis sanctis commendasti
Tuum decus virginicum.

Matri Christi plus æquata
Valde multas es prælata,
Sponsis in hoc articulo.

Nempe viro desponsata,
Manes tamen virgo grata
In lecto, in cubiculo.

Qui attendunt diligenter,
Admirantur vehementer,
Talem in te gratiam,

Quod tam caute, sic prudenter,
Superasti innocenter
Sæui sponsi audaciam.

Duos sponfos habuisti,
Quorum mater tu fuisti,
Terrenum atq; cœlicum.

Vnum fide concepisti,
Alteri hunc indidisti,
Per verbum Euangelicum.

O argumentosa apis,
Quæ sunt Dei bene sapis,
In mel mutas fel mentium,

Multos ab inferno rapis
Quos ad fidem Christi capis,
Es mater & egentium.

O saluatric animarum,
Fortis, victrix & pœnarum
Nouum grande signaculum.

Tam pulchrarum coronarum,
Paradyso ablatarum
Angelico miraculo

O electa institutrix,
Sis fidelis prolocutrix
Contra hostem nequissimum.

Sis in morte mea cutrix,

DA III 128

Fortis

Fortis mea tunc adiutrix
 Ad sponsum duc clarissimum, Amen.
 De Sancta Agnete virgine, martyre & sponsa
 Christi, cantandus sub nota: Pange
 lingua,

Hymnus LXXIII.

Agnes virgo gloriosa,
 Christi sponsa nobilis.
 Vernans Paradisi rosa.
 Casta mitis, humilis.
 Prudens, dulcis & formosa
 Cunctis es amabilis.
 Ibas virgo speciosa,
 Moribus culeissima,
 Et redibas gratiosa
 A scholis doctissima.
 Amabaris generosa,
 A proco castissima.
 Annis minor, sensu cana,
 Mundi luxum respuis.
 Corde casto, mente sana,
 Christum colens diligis,
 Hinc promissa proci vana
 Tu pudica renuis.
 Nam gemmarum his splendorem,
 Muneraq; præbuit.
 Christi tu sed ob amorem
 Dum hæc spernis, gemuit
 Tristis, candidum quod florem,
 Habere te non potuit.
 Dulcis, inquit, amarem,
 Qui me totum possidet
 Habeo, cuius decorem,
 Qui me semper recreet
 Video, quo mens amorem
 Tuum mea nauscat.
 Eius virtus infinita,
 Omnibus potentior.
 Et venustas expolita,
 Cunctis sapientior.
 Cuius mihi nunc cupiea,
 Est charitas dulcior.
 Hic me fecit, qui creavit
 Cuncta, meq; conspicit.
 Hic me regit, hic amavit,

Fouet, meq; reficit,
 Me cruore suo lauit,
 Ad se vocat, suscipit
 Quanto tulit grauiora,
 Hic pro me pijsimus,
 Tanto mihi dulciora
 Sunt, quæ iubet optimus.
 Et quæ dat sunt chariora,
 Aut quæ vult dulcissimus.
 Instat Præses suum natum,
 Coniugem accipias,
 Christum reneges amatum,
 Vixq; fidem deseras
 Aut inuita mox scortatum,
 Lupanar introeas.
 Sponsum, inquis, generosus,
 Opibus & gloria,
 Mihi est delitiosus
 Qui sua potentia
 Vincet te, meq; formosus,
 Sua fouet gratia.
 Meum semper hunc beati,
 Sponsum laudant spiritu,
 Tremunt demones damnati,
 Nostra colit seruitus.
 Sed æternus, o non grati,
 Manet vos interitus,
 Infer plagas, fac quod facis,
 Quans cuncta sufferam.
 Est mihi seruator pacis,
 Quo plus, quam in valsam.
 Cernes hostis vi fallacis
 Minas teq; rideam.
 Tuam nudat castitatem
 Præses, sed roox lumine
 Vestit sponsum honestatem,
 Stolzq; munimine.
 Prociq; sed iniquitatem,
 Sacro punit numine
 Plectit namq; sauientem
 Mors, dum te vult tangere.
 Angelus pro quo te silentem,
 Nisus est erigere.
 Tua prece resurgentem,
 Studes patri reddere.

Scandis rogam mox cremanda,
 Tu cœlestis victima:
 Ignis fugit ab amanda,
 Agna te mitissima:
 Hic illa sa, sed necanda
 Ensis es senitia
 Iam ad sponsi nuptiarum,
 Perducta conuiuium,
 Memer esto lachrymarum
 Mundi quas exilium
 Parit nobis, vt amarum
 Non feramusexitium, Amen.

Hymnum sequentem P. Lanspergius videretur
 mutasse ex aliquo veteri Codice M. S. ne
 sciens cui esset ascribendus: aut certe post
 Lanspergii mortem Collector operum &
 hymnorum istorum. Nunc autem reperitur
 sub nomine B. Hermanni Steinfeldenensis
 Ord. Præmonst. quem Iosephum cogno-
 minare solent.

*Undecim milium virginum martyrum
 Christi, martyrium, laudes
 beatitudinem, breuiter
 explicans.*

Hymnus LXXIV.

O Vernantes Christi rose
 Supra modum speciosa,
 O ridentes margarita
 Diligenter exquisita,
 Eleganter expolita,
 Aduenite, me audite
 In seruum me suscipite.
 Ego pauper precor talis,
 Vt sim vester specialis,
 Vestri fruens in amore,
 Vestro fiat cum fauore,
 Dum exoro vel honoro,
 Gratum sit in vestro choro,
 Et vicem piam reddite.
 O puella, ô agnella,
 Chara Christi columbella,
 Sine dolo, sine felle,
 Cœli stella, cœli cella,
 Iubilare purpurata,

Coronata conregnate
 Cum agno innocentia,
 O quam estis vos securæ
 Deo semper fruituræ,
 Cum quo estis permansturæ,
 Nunquam eo carituræ.
 Quem videtis, quem tenetis,
 Qui vos vlnis stringit lætis,
 Serena ridens facie.
 O regina puellares
 Passione sancta pares,
 Deo vos familiares,
 Prædilectæ, singulares,
 Nunc florete, nunc gaudete,
 Semper nouæ, semper lætæ,
 Festiuum chorum ducite.
 O iucundæ philomenæ,
 Quarum turmæ sunt vndæ
 Sponsæ Dei Deo plenæ,
 Decantate laudem bene
 Virginales per choreas,
 Et cœlestes per plateas
 Iucundum carmen dicite.
 Date voces in sublimi,
 Angelorum chori primi
 Locum dantes admirentur,
 Iucundantes collætentur:
 Vestram nouam melodiam,
 Inauditam harmoniam
 Ausculet sancta Trinitas.
 O dilectæ conforores,
 Quarum nunquam marcent flores
 Ipse sibi vos præuidit,
 Qui de mundo vos præcidit,
 Vos elegit, vos collegit,
 Ecce in sertum sibi fregit,
 Pulcherrima diuinitas.
 Te ô turba generosa,
 Præit illa florens rosa,
 Sola rosa principalis,
 Nec est ibi rosa talis,
 Quæ sit sibi coequalis,
 Mater tota curialis,
 Quæ tulit cœli Dominum.
 Ipsa est dilecta mea

m m m z Vos

Vos procedens in chorea,
Cuius nomen & persona
Sua luget in corona.

Quam inscripsit Deus Pater,
Hæc est illa Iesu mater
Maria virgo virginum.

Hæc vos præit cum honore,
Suo trahens vos odore,
Feres signum vexillare,
Modulatur vobis clarè
Per floreta per rosata,
Promit vobis carmen læta,
Cantantes subsequimini.

Summas voces Angelorum,
Omne melos musicorum,
Hæc suprema philomena,
Sua vincit cantilena,
Quam sequentes condecenter,
Diligenter & ardentè
Dilectum contemplantini.

Dulcis sponsus qui vos amat,
Qui de throno ad vos clamat
O dilectæ, ô sodales,
Sponsæ meæ speciales,
Me videte, me habete,
Memetipsum possidete,
Sentite, perfrui mini.

Per me ipsum vos complector,
Et in vobis condelector,
O felices, ô victrices,
Charæ meæ dilectrices,
Vester ego sum & ero,
Quem amastis corde vero,
Me sponsum osculamini.

Ad hanc vocem ô athletæ
Lætæ aures adhibite,
Quid decanter peraudite,
Et post agnum mitem ite,
Nonis stolis decoratæ
Post dilectum ambulate
Canentes cum tripudio.

Responsio virginum ac martyrum carundem.

Hymnus. LXXV.

Eia modo iubilemus,
Laudem Deo decantemus,

Qui à mundo nos protexit,
Et de mundo nos transfecit,
Nos de terris adunavit,
Et in cælis coronavit,
Nos implens omni gaudio.

Exultemus & lætemur,
Et cum agno iucundemur,
Delectemur, epulemur,
Nouo cantu modulemur.
Hic est annus iubilæus,
O quam dulcis es tu Deus,
Post te ardentè currimus,

Aestuantes præ amore
Nos consperge dulci rore,
Sponsæ noster prælectæ,
Trahe nos post te dilectæ,
Te sumimus, te sentimus,
In cor tuum omnes imus,
De vena vitæ bibimus.

In te omnes commemoramur,
Te in nobis amplexamur,
Vultum tuum contemplantur,
Et nos satis admiramur
Quod de te non satiamur,
Nec amando fatigamur,
Excedis enim omnia.

Tibi laudem cum Maria,
Quæ nos duxit in hac via,
Nostro damus Saluatori,
Pro quo dulce fuit mori,
Qui amasti, qui iuisti,
Qui ad te nos pertraxisti,
Sit tibi laus & gloria, Amen.

*De omnibus sanctis Apostolis, Evangelistis,
& discipulis domini,*

Hymnus. LXXVI.

AVE benigne domine,
Quem omnes sancti Apostoli
Relicto mundo libere
Secreti sunt discipuli
O Petre cæli clauiger,
Et Paule doctor gentium
Absoluite totaliter
Nexus nostrorum criminum.
Andreas, maior Iacobus

Nos

Nos cum Ioanne virgine
Iuuent & Thomas dydimus
Suffragijs assidue

Bartholomæus deprecans
Sit cum Mattheo iugiter
Pro nobis, atq; supplicans
Simon cum Iuda pariter.

Matthias atq; Barnabas,
Lucas & Marcus sedule
Fundant preces continuas
Pro nobis omni tempore.

Nobis Maria regia
Sit Magdalena Dominum
Placans, quæ est Apostola
Apostolorum omnium.

Syleas cum apostolis
Ac viri euangelici
Cum cæteris discipulis
Orent pro nobis singuli.

Apostolorum Domine
Sit honor, laus & gloria
Cum Patre & Parasito
In sempiterna secula, Amen.

Vers. Constitues eos principes super omnem terram.

Resp. Memores erunt nominis tui Domine.

Oratio.

Domine Iesu Christe, vt possimus, omnium sanctorum Apostolorum & Euangelistarum atq; discipulorum tuorum imitatione vestigia tua subsequi, da eorum intercessione ad hoc nos adiunari: quatenus cuncta terrena despiciere, & tantummodo cœlestia diligere, atque tibi soli Deo vero valeamus iugiter inhaerere. Qui viuus &c.

De omnibus sanctis Martyribus,

Hymnus. LXXVII.

AVE benigne Domine,
Qui es corona martyrum
Per quorum preces vincere

Da nobis bella dæmonum.
O bellatores Domini,
Pro que fudistis sanguinem,
Orate nobis tribui
Pugnandi fortitudinem.

Suspensi in patibulo,
Combusti in ignibus
Precemini pro populo
Cum submersis in fluctibus.

Qui estis pelle propria
Exuti per martyrium,
Transfixi per latera
Placate nobis Dominum,

Truncatiq; capitibus
Et fracti toto corpore,
Percussiq; lapidibus
Pro nobis intercedite.

Orent pro nobis martyres
Cum precibus assiduis,
Quorum carnes carnicibus
Dilaniabant vngulis.

Honor, decus, imperium
Ac virtus & victoria
Sit Christo regi martyrum
Per infinita secula, Amen.

Vers. Iustorum animæ in manu Dei sunt:

Resp. Et non tanget illos tormentum mortis.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus, vt qui omnes sanctos martyres fortes in resistendo, ac patientes in sustinendo, cognouimus, ipsos semper pro nobis vt tales simus, intercedere sentiamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuunt & regnat, &c.

De omnibus sanctis Confessoribus.

Hymnus. LXXVIII.

AVE benigne Domine,
Qui sanctis confessoribus
Inspiras intercedere

mm 3

Pre

Pro nobis peccatoribus.
 Vos sedis apostolicæ
 Papæ cum Cardinalibus,
 Ab omnibus nos soluite
 Peccatis & criminibus.
 Doctores & Pontifices,
 Sacraty Præsbyteri,
 Fundero preces supplices
 Pro nobis deprecemini,
 Abbatesq; cum monachis
 Atque archidiaconi,
 Cum vniuersis clericis
 Poscant salutem populi.
 Vos sancti solitarij
 Cum eremitis omnibus,
 Nostrorum recordemini
 Vestris sanctis in precibus.
 O confessores linguli
 Pro nobis intercedite,
 Vt mereamur ingredi
 Regnum cœlestis patriæ.
 Sit confessorum Domino
 Laus, honor virtus gloria
 Cum Patre & Paracleto
 In sempiterna secula, Amen.
Vers. Gloriosus Deus in sanctis suis:
Resp. Mirabilis in maiestate sua.

Oratio.

OMnipotens sempiternæ Deus, qui nos omnium sanctorum Confessorum tuorum confessionibus gloriolis circundas & protegis, da nobis & eorum imitatione proficere, & eorum intercessione vitam istam in confessione vera cõsummare. Per Dominum nostrum Iesum &c.

De omnibus sanctis Virginibus, Martyribus & continentibus,

Hymnus. LXXIX.

AVE benigne Domine,
 Qui es sanctarum virginum
 Amator castimonie,
 Et sponsus continentium.

Vos abbatissas quæsumus
 Virrices continentie,
 Cum cunctis monialibus
 Pro nobis intercedite.
 Vos castitate candidæ
 Martyrizatæ virgines,
 Et sanguine purpureæ
 Estote nostri Memores.
 Florentes velut lilia
 Candore cum virgineo,
 Effundite suffragia
 Pro nobis coram Domino.
 Et vos puellæ cæteræ,
 Sitis pro nobis supplices,
 Quæ velut rosæ rubæ
 Floretis Christi martyres.
 Vos continentes femine
 Viuentes more turturis,
 Pro nobis preces fundite
 Cum nuptis atq; viduis.
 Sit laus Mariæ filio
 Sponso sanctarum virginum,
 Cum Patre & Paracleto
 Regnanti in perpetuum, Amen.
Vers. Adducentur regi virgines post eam.
Resp. Proxime eius offerentur tibi.

Oratio.

DEus amator castimonie & semper eior nequitie, qui concupiscis decorem pulchritudinis virginæ, da vt beatissima semper virginis Mariæ & omnium sanctarum virginum tuarum intercedentibus meritis, virtutum repleti copijs, castitate polleamus mentis & corporis. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit & regnat in vnitæte Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum, Amen.

Supplicatorius vsq; admodum ad iuncturam sanctorum ordinis.

Hymnus. LXXX.

Deus

Deus Pater qui creasti
Mundum & illuminasti,
Suscipe me peenitentem,
Et illustra meam mentem.

Fili Dei Iesu Christe
Ad te venit reus iste,
Qui coeli sedes in arce
Supplicanti mihi parce.
Sancte Spiritus tuorum
Consolator miserorum,
Respice me peccatorem,
Infundens tuum amorem.

Deus Vnitas superna
Trinitasq; sempiterna,
Vt intendam tua laudi
Meos gemitus exaudi.

Dei Genitrix Maria,
Virgo clemens atq; pia,
Ora pro me peccatore
Natum sine genitore,

O Maria Deo chara,
Stella lucens & praeclara
Confer mihi charitatem,
Castam & humilitatem.

Fac me tibi deseruire,
Et vitam in te finire,
Vt per te iustificari
Possim, & saluari.

Michaël victor draconis,
Impietatem praedonis
Volentis mihi nocere
Fac omnino nil valere.

Gabriel nuntie Christi,
Cuius ortum praedixisti,
Obsecro mihi dignare
Mortem meam nunciare.

Raphael medicamentum
Salutis, atq; fomentum,
Medere meo languori
Vt sim gratus saluatori.

O vos omnes Angelorum
Conuentus sanctissimorum,
Precor me custodiatis,
Erad vitam perducatis.

O Ioannes praeceptor regis,
Primus, estis nouae legis,

Fac vt parem viam Christi
Quam docere voluisti.

O celsi Patriarcharum
Ordines & Prophetarum,
Apud coeli regem Christum
Excusate reum istum.

Signifer Apostolorum
Petre, Princeps caeterorum,
Dilue mea peccata
Potestate tibi data.

Paule doctor veritatis,
Lux totius claritatis,
In me si placet, intende,
Et auxilium impende.

O Ioannes Christi dilecte,
Ipsius aurem mihi flecte,
Vt audiat meas preces

Diluens immundas faces,
Andreas crucis amator,
Sanctitatis praedicator
Vt laborem non inuanum
Laboranti praesta manum.

O sancte Dei Iacobe,
A cunctis malis munda me,
Vt possim placere Christo,
In cuius conspectu sisto.

Apostoli Iesu Christi,
Cui credo vos assisti,
A malo me liberate,
Et in bono conseruate.

Stephanum culmen amoris,
Primus testis Saluatoris,
Adiuua me laborantem,
Qui vidisti Christum stantem.

Laurenti fortis athleta,
Qui coelorum rudes lara,
Confirma me in virtute,
Vt non priuer à salute.

Vincenti strenue miles,
Qui de Christo nunquam files,
Auxilium mihi praesta:
Non me turbet mors infesta,

O vos omnes gloriosi
Martyres, & pretiosi,
Adiuuate me caprium,
Et sanate semiuivum.

mm m 4

Martine

Martine gemma Paſtorum,
 Lucerna Catholicorum,
 Tibi ſupplico dignare
 Pro me Deum exorare.
 Nicolae vir fidelis,
 Tu præpollens es in coelis
 Sicut fulges Deitate,
 Sic inaudita pietate.
 Sanctiſſimo Benedicte,
 Gregis Dei Dux inuiſto
 Perduc me ad vitam rectam.
 Regionem & electam.
 Omnes ſancti Confeſſores,
 Legis Dei defenſores,
 Adiuuate me ſequentem
 In via deficientem.
 O Maria Magdalena,
 Pietate Dei plena,
 Summo regi me præſenta
 Cui ſeruis tam intenta.
 Sancta Martyr Catharina
 Præfulgens Chriſti doctrina,
 Deprecare ſponſum tuum,
 Ne me damnet ſeruum ſuum.
 Agnes virgo glorioſa
 Fulgens atq; pretioſa,
 Fleſte mihi Saluatorem
 Pro quo fudiſti cruorem.
 Omnes Virgines beatas
 Regi magno copulatas
 Offerre me quaſo ſponſo
 Cùm venero in abſenſo
 Domine Ieſu tuorum
 Propter merita ſanctorum,
 Vt ſim totus mundus corde,
 Munda me ab omni ſorde.
 Da gratiam in præſenti.
 Da veniam pœnitenti,
 Da gloriam in futuro,
 Vt ſit mihi pax ſecuro,
 Omnes in te baptizatos,
 Per peccatum inquinatos
 Perduc ad confeſſionem,
 Et confer remiſſionem.
 Requiem æternam cunctis
 Da fidelibus defunctis,

Ne damnetur in fornace,
 Requiſcant ſed in pace, Amen.

Exhortatorius ad pœnitentiam,

Hymnus. LXXXI.

Vllis homo materix,
 Surgo de mortis tumulo,
 Dum ſpes eſt adhuc venix,
 Te ſubtrahere periculo.
 Excutere de puluere,
 Dum opus eſt remedio:
 Dum licet comprehendere,
 Surge, curre pro brauiſo.
 Malorum remiſſere,
 Viam quaerens in inuiſo,
 Ad patriam reuertere
 Cum poſnitenti filio.

Reſponſio peccatoris pœnitentis.

Me terra, cœlum, maria
 Cunctaq; mecum plangans
 Et charitatis viſcera
 Tua, me Deus tangant.

Confeſſio.

Heu quam offendi grauiter,
 Quem pius tollerabas.
 Viuentem infeliciter
 Amando reuocabas

Dijudicatio.

Si iudicare debeam
 Pater me criminofum,
 In tartarum deiſciam
 Iuſte me tenebroſum

Damnatio.

Heu flere non ſufficio
 Nec pati pro peccatis,
 In te nunc me proiſcio,
 Tu veniam da gratis,

Supplicatio.

Reus ad te confugio,
 Parce tu miſerator
 Defendas, ſanes obſecro
 A malis ô Saluator, Amen.

*Perfectionis vite Chriſtiana ſummam
 breuiter complectens.*

Hymnus: LXXXII.

Gratiarum alio

Dens

Deus amabilissime,
 Creator amantissime,
 Redemptor benignissime,
 Amator fidelissime
 O gloriosa Trinitas,
 O summa simplex Deitas,
 Pater, Fili, Paraclite,
 O Ens omnis essentia
 Laus, honor, virtus, gloria
 Tibi per te sit maxima,
 Et per creata omnia
 In sempiterna secula.

Oblatio honorum Dei.

Pater nos creans, nutriens,
 Sponse redimens, diregens,
 Amator parcens, eruens,
 Vocans, dotans, suscipiens:
 Tibi purè reoffero
 Bona, quæ abs te habeo,
 Dans bonitati gloriam,
 Vnde manarunt, intimam.
 Te purè quæram, ficiam,
 Semper præsentem timeam,
 Cogitem, laudem, prædicem,
 Benedicam, glorificem.

sui humiliatio.

Deus meus & omnia,
 Ego abyssus misera,
 Nihil sum, nihil habeo,
 Nihil præter te cupio.
 Ego cadauer putridum,
 Gibus ignis, & vermium,
 Repletus immunditia,
 Moriens in angustia.
 Te precor miserabilis,
 Ingratus, execrabilis,
 Et merum nihil O Deus,
 Esto mihi propitius.

Pro contritione.

Ah culpas meas doleo,
 Immenso desiderio,
 Supra omne dolebile,
 Petens peccata plangere.
 Confiteri, cognoscere,
 Tibi quæ satisfacere,
 Quous graui sub onere,

Ad nutum tuum feruide.
 Fac me lachrymis fluere
 Amoris, pœnitentiæ,
 Pro meis & Ecclesiæ,
 Culpis flere continue.

Pro venia.

Iesu tua potentia,
 Sapienti clementia,
 Meritis tui Spiritus
 Ardentis, Animæ tristis,
 Transfixi cordis, corporis
 Vulnerum, mortis, sanguinis,
 Precibus matris Virginis,
 Sanctorumq; suffragiis,
 Commissa dele crimina,
 Omissa supple debita
 Heu, heu, heu, nimis grauia,
 Horrida, multa, varia.

Pro sui perfecta emendatione.

Averte me à vitijs,
 Creaturis & commodis,
 Supra omne odibile,
 Optans peccata fugere.
 Naturæ, Mundi, Dæmonis,
 Fac me morus cum laqueis,
 Intelligere, vincere,
 Et ad mortem resistere.
 Tuum amorem, tristitias,
 Vulnera, pœnas, lachrymas,
 Sanguinem cum virtutibus
 Meis inscribe sensibus.

Pro virtutibus Christiformibus.

Sapiens, amans, lugubris,
 Sim iustus, fortis, humilis,
 Te Crucifixum induens,
 Compatiens, commoriens.
 In corde tuo maneam
 Teq; in me custodiam,
 Præsentem credens, diligens
 Nudus, purus, languens, feruens.
 Tuo transfixus iaculo
 Fac ardeam perpetuo,
 Vniri tibi ficiam
 Semper gratias referam.

Pro perfecta charitate.

Totis viribus animæ

nan

Ad

Ad te me peto vertere,
Supra omne amabile
Amore te diligere.

Nudo, puro, humilimo,
Vehementi, pijsimo,
Acuto, forti, faucio,
Transformatiuo, maximo.

Qui quæuis pro te linquere,
Me cogat, pati, facere,
Voluntate promptissima
Nunc & per cuncta secula.

*Pro resignatione voluntatis nostræ in Dei
beneplacitum.*

ME totum in te rapias.
Tam liberè possideas
Vt ante æuum poteras,
Tu quæ vis per me facias
Fac te nunquam impediam,
Cor linguam, sensus corrigam,
Nulli rei adhæream,
Ad nihilum me redigam.
Dum datur vt inueniam,
Quæram per violentiam,
Vt tibi semper placeam,
Obediam, adhæream.

Renouatio propositi.

Iesu per tuum meritum,
in te me fac absconditum,
Fac mundum meum spiritum
Amore, laude cœlicum.

Animam tristem fauciam,
Iustam, clementem, intimam,
Cor mite, pauper, humile
Da te quærens purissimè.

Corpus castum, crucifigerum,
Cum custodia sensuum,
Te laudem totis viribus,
Sitiam corde faucius

Sim misericors proximis,
Mortificem me funditus,
Vt tu possis quiescere,
In me regnare, viuere.

Pro Ecclesia & commissa.

Iesu tibi qui diligis,
Sic laus quod cuncta tribuis,
Nos munda, iuua miseror,

Da pacem salua mortuos
Miserere Ecclesiam,
Nunc desolatam miseram
Nobis, nostrisq; omnibus
Male & benefactoribus.

Iustus, tentatis, miseris,
Afflictis, reis, impijs,
Viuos à culpis libera,
Purga, per lustram, vulnera.
Status collapsos subleua,
Omnes Ordines renoua,
Defunctis tuis expia
Meritis, & glorifica.

Pro felici morte.

FAC ad cœlos nos gemere,
Superna semper quærere.
Fastidire vilissimam
Præsentes vitæ commoda.
Omnis nostra spiratio
Sit simplex resignatio,
At omnis respiratio
Sit seruens obsecratio
Fac nos mori humiliter,
Cuncta nosq; relinquere,
Patientes mitissime,
Ex amore decedere.

Ad hæc nos coge, percutè,
Hic vire, seca, per fice,
Illumina, humilia,
Transforma iugi gratia.

Ad vulnera D. Iesu & omnes Sanctos.

Ad tua Iesu vulnera,
Mariæ matris merita,
Sanctorumq; suffragia,
Nostra contugit anima
Bonis omnibus vacua,
Malis multis obnoxia,
Solam misericordiam
Petens & eleemosynam.

Tuus amor fortissimus,
Tuus dolor acerrimus,
Morientes nos muniat,
A cunctis malis redimat.

Mundo faciat mortuos,
Tui sitientissimos,
Exeuntes hinc gaudia,

Nos ducat ad cœlestia.

O pater Creator, & redemptor aman-
tissime mi Domine Iesu Christe, in ma-
nus tuas commendo spiritum meum.

*Aspirationes ignitissima pro diuino ac v-
nitino amore.*

Hymnus. LXXXIII.

O Maiestas altissima,
Aeterna Sapientia,
Charitas ardentissima
O mea salus vnica.
Vtinam cuncta fastidiam,
Et extra te nil sentiam,
Te puro corde diligam,
Intus stringens possideam.
Vtinam mea anima
Sit tibi sponsa placita,
Quam tu semper inhabites,
Hancq; tibi incorpores.
Amoris me vis penetret
Ignita, totum occupet,
Exurens me purificet,
Transformans & inebriet,
O vita mea animæ
Mihi semper præfens intima,
Totum meum refugium,
Et omne desiderium
Quando sic ad me venies
Ut vires omnes ordines,
Purges, perlustres, vulneres,
Transformes & inhabites?
Animam totam vnias,
Cum viribus absorbeas,

Cuncta libenter abnego

Teq; solum desidero.

Ad hæc ræ tibi tribuo

Libere totam offero

Simpliciter promptissimum

Ad tuum beneplacitum.

Fac mundum plene deseram,

A me ipso deficiam,

Phantasias abijciam,

Tibi semper adhaream.

Nuda intelligentia,

Voluntate, memoria

Te pure quæram, sitiam,

Semper præsentem sentiam.

Cogitem, laudem, prædicem,

Benedicam, glorificem

Humilis ardens maximo

Charitatis incendio.

Amoris fortè vinculum

Quod te vixit altissimum

In te me liget intime,

Nec sinat extrouertere

Me tuo beneplacito

Vniat absque medio,

Corformetq; plenissimè

Morti tuæ sanctissimæ,

Quantum tibi placabile

Et mihi sit possibile

Nunc antequam de corpore

Animam velis tollere.

Fac mundo totus moriar

Purgatus tecum vniam

Egrediens hinc, gaudia

Mox ducar ad cœlestia, Amen.

FINIS HYMNORVM.

nnn 2 IN-

INDEX RERVM ET VERBORVM QVÆ HOC SE- CVNDO R. P. IOAN. IVSTI LANSPERGII Opusculorum tomo continentur.

A bnegare se quid sit	2	amorem Dei obtinere volenti, quid faciendum	51 305
abnegatio sui quantoperè necessaria integritate animi	1. & 2	pro amore Dei preces	35 36 38 39 37. 175 198.
abnegatione plena sui ipsius precatio	47.	& proximi precatio ad B. V. Mariam	38
180 213. 255. 278. 310 317. 335. 343. 347. 326.		B. V. Mariæ	175 177. 402
pro { abnegatione in aduersis & patientia	47	vnituo aspirationes	407
abstractione mentis à creaturis precatio	25	Angelicæ salutationis aurica quæ	283
contra Acediam cunctasque tentationes precatio	201 48	Angelicæ salutationis explanatio	73
actiones & passiones nostras, quomodo Christi actionibus & passionibus vnire debeamus	82	meditationes in eandem	70
Adolescentes & pueri quantum sibi cauere debeant à lasciuo amore	304	pro { animæ clarificatione post obitum	343
ad eosdem exhortatio salubris	304	animabus in purgatorio	268 345
adoptione spiritali precatio	175	S. Annæ laudes & sanctitas	452
pro { adoptionis gratia, protectione, & auxilio		pro annumeratione & consortio amicorū Dei	347
Deiparæ	399	Apostolorum prædicatione, gentes conuersæ	273
aduersitate imminente precatio	28 30	de Apostolis & Euangelistis hymnus	460
pro earundem leni perpeffione	323. 333. 193	Arbores conspicientis aspiratio	96
ad Aeternam, sapientiam salutatio matutina	85	Aspiratio pro diuina charitate obsequenda	38
Affectiones aduersus vitiosas	225	ad Patrem	81
affectiuum exercitium quo spectet	3	ad Filium	51 52
in afflictionibus & angustijs nostris, vt Christi & matris eius sentiamus releuamen	331	ad Spiritum sanctum	52
pro { afflictis precatio	38 39	aspirationes saeculariæ quæ sint	2
afflictorum cunctorum consolatione	323	necessariæ quam sint ad amorem Dei conciliandum	31
Agenda vt sint omnia cum discretione	285	sive scintillæ aliquot flammigeræ	52. & seqq.
de S. Agnetæ V. & Martyre hymnus	458	ad cor lesu ignitissimæ	65
pro Alacritate spiritali	214	inter edendum assumendæ	93
albam dum induit sacerdos oratio	334	inter operandum & naturam exercendo	93
alphabetum aureum animæ deuotæ	307	contra Auaritiam precatio	414
Amaritudinem aduersus omnem animi	267	pro auxilio, defensione, & directione B. Virginis	354
amicorum pro salute precatio	58 & seq.	de S. Barbara V. & Martyre hymnus	456
amœna videntis aspiratio	95	alius, martyrium & encomium eius paucis explicans	46
amoris diuini pharetra, cur dictus Lanspergii libellus	3	alius, sanctitatem & gaudia eius perstringens	486
amoris pro diuini incremento tractu	207	pro Benefactoribus precatio	58
mi. Dani extinctione	238	beneficij vbi quidpiam acceperis aspirationes	95
creaturarum suffocatione	33 41. 256	beneficia Dei, hominumque ingratitude perstringens ad SS. Trinitatem cordis effusio	17
proprij eradicatione	182	pro beneplacito Dei implendo precatio	101
	196. 256	bonorum Dei oblatio	465
		S. Brunonis Carthusiani vita in septem Hymnos ad horas Canonicas	449
		S. Cæcilie Virg. vita & laudes	457
		pro	457

I N D E X.

pro	{	captiuitate spiritali precatio	218	Spiritum tum diuinum tum humanum	417
		carnalis delectationis detestatio	331	de Christi amore ardentissimo hymnus	427
		castitate precationes	29. 178. 181. 197. 274.	ob Christi necem effusio cordis ad B. Virginem	166
		305. 425			
cafulam dum induit sacerdos precatio			114	Natiuitate gratiarum actio	134. 140. 187
S. Catharinæ virg. vita & laudes			457	Angelorum laudatione & pastorum adoratione	134. 140. 190
Celebrans <i>vide sacrificans.</i>				circumcisione	134. 141. 192
Charitatis perfectio vt obtineri queat via facillima			1	pro Christi {	
pro charitate erga inimicos		204. 205. 208. 243. 273		Trium Magorum adoratione	134. 141. 192
omnes		211. 241. 314. 346. 377. 426		oblatione in templum	134. 141. 193
Christus in iduo illo quo perditus fuit, quo vitam sustentauerit			195	fuga in Aegyptum	134. 141. 145. 194. 195
Christus vti suum corpus glorificauerit			306	amissione & inuentione	134. 141. 145. 196
matri inuicissimæ vti apparuerit			346	nutritio	195
glorificationem diuinæ claritatis, vti accepit à Patre in sua humanitate			346. 347	reditu in Aegyptum	196
electorum animos vti sua resurrectione & crebris apparitionibus gaudio affecerit			347	latitacione triginta annorum	134. 141. 199
apparuit discipulis, cum eis comedit, docens eos & mittens prædicare			348	baptismo	135. 141. 200
animas è lyngo liberatas, vti Patris conspectui præsentârit			349	tentatione	135. 141. 202
dominium absolutum vti accepit à Patre super electos			349	vocatione Apostolorum	202
animas vti è lyngo creptas in paradysum introduxerit			346	prædicatione, oratione & itineribus	135. 141. 202. 203. 204
Christus quæ pro nobis passus sit hora Matutina			417	curacionum beneficijs	135. 141. 203
hora Prima			418	fatigatione ex itinere, cum sederet super fontem	202
hora Tertia			418	pietate in Mariam Magdalenam, Zacharium, Matthæum, adulteram, & alios peccitantes	135. 141. 204
hora Sexta			418	iniurijs	202. & seq.
hora Nona			419	fletu super Hierusalem	135. 141
hora Vespertina			419	triumphali ingressu in Hierusalem	203
hora Completotij			419	venditione à Iuda	135. 141. 206. 308
Christi vita			412	discessu à matre	207
passi, matrisque eius compassio			414	cœna vltima	208
agoniam & sepulturam explicans hymnus			419	lotione pedum	135. 141. 209. 308. 309
glorificationes seu gaudia specialia quindecim			345	dilectionis prædicatione	210
& B. Virginis glorificatio			425	institutione Venerabilis Sacramenti	135. 141. 209. 308. 309
anima vti post expirationem in cruce, descendit in lyngum Patrum			345	introitio in hortum	211
vti triduo ante resurrectionem morata fuerit cum animabus è lyngo liberatis			345	contristatione vt moestitia	212
ad Christi verba 7. in cruce hymnus			425	oratione in orto	213
vulnera quinque, & de amore eius inestimabili			425	pro Christi {	
membra poenis afflictissima hymnus			426	visitatione discipulorum	214
vulnera			426	consolatione paterna per Angelum	215
				agonia & sanguineo sudore	136. 141. 215. 309
				obuiam processionem hostibus	216
				proditiōe per osculum Iudæ	217. 309
				sanatione auriculæ Malchi	217
				captura & mala tractatione	136. 141. 218. 309
				ligatione	219
				derelictione à discipulis	219
				ductione ad Annam	220. 309
				aspersione in demo Annæ	136. 141. 220

ann 3 Ialsa

I N D E X

falsa accusatione & Petri negatione	136	commendatione matris discipulo Ioanni	138. 142. 252. 330
141. 221		delectatione	142. 254
ductione ad Caipham	222. 311	tenebræ in passione eius mundo affusis	253
accusatione falforum testium	222	sive 256. & acetu potu	138. 142. 259. 256. 332.
blasphemæ rei actione	219	& seqq.	
damnatione &c.	136. 142. 223. 311.	consummatione	257. 317
alaphi ratione	136. 141. 223. 224	sensuum cunctorum prægravi in cruce dolore	336
cõspuone & velatione faciei	136. 142. 224	amore, qui pro salute nostra tanta pati voluit, & in morte se etiam nobis totum impendit	39
blasphematione	225	expiratione	138. 142. 258. 336
ductione ad Pilatum	226. 318	recognitione pro filio Dei à centurione	138. 142. 258. 336
accusatione coram Pilato	136. 142. 226. 311	miraculis, terræ motu videlicet & cæteris	259
ductione ad Herodem	227. 311	transfossione lateris	138. 142. 261
spretione ab Herode & reductione ad Pilatum	136. 142. 227. 228. 311	mortis planctu	264
comparatione cum latrone	228. 312	longi pendentia post mortem in cruce	341
denudatione	229. 312	depositione de cruce	138. 142. 146. 262.
ligatione ad columnam	230. 312	341	
flagellatione	137. 142. 230. 312	corporis inuolutione in syndone	263
coronatione	137. 142. 231. 314	sepultura	138. 142. 146. 263. 341.
salutatione Regis irtisoria	232. 314	matris dolore recedentis à tumulo	266
ostentatione populo, & Barrabæ post habitatione	237. 233. 314	descensione ad inferos	139. 142. 267. 245
damnatione ad mortem	137. 142. 234. 315	spolijs ab inferis	268
vestium reinductione	235	resurrectione & apparitione	139. 142. 269
crucis bailatione	137. 142. 145. 235. 316	270. 346. 347. 348	
defectione	236	discipulorum eruditione	271. 248
associatione cum latronibus	237	ascensione	139. 142. 271. 248.
Simonis Cyrenæi angariatione	238	passionis fructibus	273. & 274
vestium extractione	137. 142. 239. 316	missione Spiritus sancti	139. 142. 272.
sessione super frigidum lapidem	318	350	
dolorum renouatione	240	pro Christi assumptione matris in cœlum	139. 143.
protrusione super crucem	318	276. 350	
extensione in cruce	240. 318	aduentu ad iudicium	139. 143. 279. 351
crucifixione	137. 142. 241. & 242	Christo vti à Patre data sit omnis potestas in cœlo & in terra	349
oratione pro inimicis	242. 320	ad Christum beneficia Dei, hominumque ingratitude summatim perstringens, effusio cordis	28
titulo cruci inscripto	243. 322	aspirationes aliquot ignitæ	52
crucis erectione	244. 321	pro circumeisione mystica precatio	192
multiplici cruciatu tam interno quam externo in cruce	322	Cognitio diuinorum quibus modis acquiratur	4
trium clauium cruci affixione	244	pro cognitione sui, veraque humilitate	193. 229. 276.
effusione sanguinis copiosa	245. 323	352	
vestium diuisione	246. 328	imperfectiois propriæ	348
blasphematione à prætereuntibus	247. 325	pro colloquutione dulci animæ cum Christo	179.
inter latrones pendentia	138. 142. 145		
248			
plagis innumerabilibus & liuoribus	249		
249			
susceptione misericordissima latronis à dextris	328		
condolentia erga matrem	250		

I N D E X.

379. & seqq.		pro conuersione vera, ad Deum precatio	50. 88
pro commissis & commendatis precatio	57	suis ipsius, sibi commissorum, cunctorumque Christianorum	59 60. 62
communione ind. gnè susceptæ deploratio	373	peccatorum	273
ante communionem orationes	104. & seqq. 379	cor quomodo custodiendum	2
exercitium purgatorium in quinque vulneribus Christi	106	pro cordis commutatione & perfectione ad B. V. Mariam precatio	38
quænam petenda sint	118	Christi eiusque vulnerum iugi in habitatione	340
post communionem gratiarum actio generalis	21	emollitione & compassione	207
orationes 212. & seqq.		mundatione & simplificatione	203
Oratio omnes Eucharistiz virtutes complectens	215	stabilitate & nuditate	50
<i>vide Eucharistia</i>		pro coronatione mystica	232
pro communionem spirituali oratio	470	pro Creatione gratiarum actio	133 140. 175. 287
pro compassione precatio 90. 190. 218. 324. 359. 377		creaturarum laudes referens Creatori hymnus	429
& commiseratione erga afflictos cum Christo passo & crucifixo	266. 321. 406	pro cruce religionis & abnegationis suaui ter ferenda	236
& eius matre	386. 391. 406	crucifixi imaginem inspicientis preces	92
pro compunctione	314	transuentis	412
Concupiscibilis vis animæ vt reformanda sit	2	Cubitum ituri preces	56 84
confessio diuinæ excellentiæ, & propriæ malitiæ accusatio	351	ad cunabula Iesu infantis adoratio supplex	188
confessio succincta mane & sero ruminanda	86	contra curiositatem precatio	27
de confessoribus hymnus	461	pro custodia Dei matris	281. 402
confidentia in Deum precatio	187. 255	pro Defunctis precatio	56. 58. 91. 94. 267
confederatis	38	delectabile quidpiam quando quis sibi subtrahere, aut vitare voluerit, quid dicendum	30
conformatione Christi crucifixi precatio	48	pro desideriorum prauorum mortificatione oratio	24 402
pro vita suæ, cum vita & passione Christi	233	contra detractiones & derisiones aliorum	217
Christi in spiritu, anima & corpore	40	pro deuotione in laudibus Dei & matris eius	50. 214
conformatione vitæ Christi & matris.	277	ad V. Mariam	279
consanguineorum salute	58. & seqq.	excitanda instructio breuis	276. 177. 264. 278
conscientia aliquo singulari excessu grauata, quomodo cor ad Deum conuertendum	23. 14	Deus vt amoris sui abundantiam in nos declararet, diuersis nominibus vocari voluit	303
vesperi vt examinanda	83	Patris nomen quam verè sibi vsurpet	78
pro consortio & anumeratione amicorum Dei	347	filios suos cur varijs quandoque exponat misericordijs	75
pro constantia & fortitudine in aduersis	297. 262	pro Dilectione Dei, proximi & inimicorum precatio	34. 320
consuetudinem aduersus quamcunque prauam	346	Dei & proximi	35
pro consummatione mystica	258	pro discretionis spiritu, & in Dei prouidentiam submissione	202
contemplatio vnde auspicanda	332	Dolores septem præcipui B. V. Mariæ	243
contemplationis dulcedinem gustare volenti, quod necessarium	111	dominicæ orationis pia explanatio	77
pro contemptu sui & nescientia precatio	200 323	pro donorum Dei augmento precatio	206
rerum omnium	348	pro Ecclesiæ Catholicæ omni statu preces	56
pro contritione vera precatio 12. 88. 102. 190. 234. 246. 324. 330. 356. 465.		reformatione	466
		Edens quænam exercitia, aspirationes sue assumere debeat	59. 62

Effusio cordis <i>vide precatio.</i>		fidelitate & gratitudine precatio	46. 343
effusiones sanguinis Christi septem quæ 109. & seqq.		filiali	208
contra septem peccata mortalia	424	& amore ad Dei matrem	185. 273
effusionum sanguinis Christi septem, exercitium		ad filium aspiratio supplex	52
ros. P. seqq.		pro Flexibilitate cordis humani	201
ad Eleuationem hostiæ precatio	218	flores videntis aspiratio	96
calicis precatio	218	pro Fortitudine animi in aduersis	42. 284. 285 289
Oratio sui ipsius quomodo facienda		Gaudia præcipua B. V. Mariæ	163
pro Emendatione vitæ vera, precatio	327. 463	pro gaudij infusione	345
pro Errantium ad viam veritatis reuocatione	59	S. Gertrudis inter edendum oratio	94
de Euangelistis hymnus	460	Gloria vana pulsante, aspirationes	96. & seqq.
Eucharistiæ sacræ effectus sedecim qui	122	glorificatione animæ post hanc vitam	
pro quibus consequendis aspirationes totidem	122	349. 350	
122	0	pro	
pro Eucharistiæ deuota & reuerenti susceptione 270.	309	Gratia Dei	310
digna præparatione, susceptione & conseruatione	343. 373	Gratiæ diuinæ illustratione, & virtutum	39
incremento		gratiarum augmento	206
ne		gratiarum actio pro beneficijs Dei generalis	21
Exercitium ad cor D. N. Iesu Christi	65	pro gratitudine precatio	46 173. 343. 384 393
pro vitæ & passionis Saluatoris beneficijs	87	S. Gregorij martyris vita laudescque	447
vitæ & Passionis Christi ad modum rosarij	233	Gula spiritalis vti cauenda	3
quinque vulnerum Christi	70. & seqq.	quam sit periculosa	4
aliud purgatorium ad eadem vulnera	206	contra eandem precatio	424
quinque dolorum matris eius	72	S. Hieronymi vita & res gestæ	448
Marutinum	84 & seqq.	Honoris vbi quidpiam tibi offertur, aspiratio	96
Vespertinum	83. & seqq.	ad horarum canonicarum initium, precesiones	97
ad communionem Sacramentalem seu spiritua-		pro in horis canonicis admisis negligentijs	102. 103
lem, præparatorium	108. & seqq.	ad horas canonicas septem effusiones cordis	98
ad sacrificandum aliud, figuris scripturæ sacræ		precesiones itidem septem	201
quadrans	112	post horas canonicas ad B. Virginem	103
post communionem sacram	111. & seqq.	ad horologii signum, precesiones	86
pro peccatorum peccatæ & culpæ remissione	126	horribilia videnti, quid cogitandum	95
aliud ad idem efficax	117	horios contemplantis aspirationes	95. 96
diuinæ laudis aliud ad idem efficax, vti diuinitus		hostia sacra quo modo offerenda	128
reuelatum	119	hostiæ sacræ in celebratione adoratio	822
exercitia vulnerum Christi	68 & seqq.	S. Hugonis Episc. Lincolnienfis, Carthusiani laudes	
spiritalia vt varianda	286	451	
animæ deuotæ templum ingressiæ	91	humilitatio sui	465
templum egredientis	92	pro eadem precesiones	39 229
inter edendum assumenda	93	pro humilitate precesiones	40 41. 89. 123 193 198.
inter operandum, vel exterius naturam exercen-		209 219 276 317. 361. 370. 423.	
do	94	Hymnus ad B. V. Mariam, quam Angeli cecinisse	
ad digne celebrandum & communicandum	104	auditi sunt	441
exiturus inter homines quomodo se commendare		deprecorius	443
Deo debeat	97	hymni alij ad eandem	442
Fame & siti spiritali	189	hymnorum vsus antiquus & celebris in Ecclesia	
Feruore spiritus in Dei obsequio	190	408	
Fide, spe & charitate precesiones	34. 102.	utilitas	408
188. 245. 271.		S. Iacobi maioris Apostoli vita, passio & laudes	
fidei constantia & fortitudine animi	274	447	

ad le-

INDEX.

adilem efficacissima precatio	103	letitiam aduersus dissolutam	310
Ignem ubi videt, aut sentis calorem, aspiratio	56	dum laudaris aspiratio	96
pro ignorantia & stultitia felici	228	in laudem Dei vt omnia confertantur, oratio	275
pro illuminatione sui precatio	175.253.271.	lectio vel bona inspiratio, qua aspiratione conclu-	
277		denda	95
mentis & ebrietate amoris Dei	36	lectioni aspirationes quæ præmittendæ	94
Impressione profundissima imaginis Passionis		lectum intrantis oratio	84
Christi matrisque eius.	386	Leonis X. Papæ indultum circa defectus in horis	
pro imitatione vitæ Christi precatio	37.308.343	Canonicis commissis	105
349		leuitatem & omnem tristitiam aduersus oratio	223
virtutum Christiformium	317	Libertatem aduersus quamlibet prauam	346
vitæ & morum B. Mariæ	181.406	prodigione spiritali	219
Incarnatio filij Dei ex Virgine Maria, per Prophe-		linguæ varia delicta	31
tas prædicta	176	contra eius incontinentiam precatio	31
Pro incarnatione Filij Dei, poenitentiamq; Gene-		pro refrenatione eiusdem	227.379
humani assumptione, gratiarum actio	307	Ludouicum regem Franciæ quàm salubriter mater	
pro inclinatione malarum extinctione	402	adhortata fuerit	304
iniuria aut improperium dum irrogatur oratio	28	lumen diuinum vt in anima operetur	82
ad iniuriam aut aliquam pressuram sustinendam re-		pro lumine gratiæ precatio	347
signatio	28	luxuriæ aduersus vitium precatio	424
pro iniuriarum patienti peressione	220	M alevolentiam aduersus omnem precatio	217
pro innocentia vitæ precatio	49	pro mandatorum Dei impletione	45
Inobedienciæ in religione commissæ deploratio	366	manipulum dum induit Sacerdos, oratio	114
intentio quæ quis quàm debeat esse pura	4	pro mansuetudine precatio	312
pro intentione simplicis in quolibet opere	46.337.	erga inimicos	245
356		manus quando lauat celebraturus, precatioes	
recta	393	II3	
pro intractatione in Deum	348	meditatio item deuotissima	ibid.
inuidia stimulante	425	B. Maria V. quibus verbis frequenter compellenda	168
S. Ioannis Baptistæ vita & præconium	445	in matrem Dei ab æterno præelecta	175
S. Ioannes Euangelista commendatur V. Mariæ	118	figuris quibusnam præfigurata	176
142.252.330		concepitur	177
eius vita, laus & sanctitas	446	macula ab omni præseruata	177
Ioseph edocetur diuinitus de incarnationis myste-		virtutibus omnibus condecorata	178
tio	186	nata mundo	178
peregrinatur cum Maria V. in Iudæam	187	pulcherrima	179
nutrit Saluatorem	195	in templum oblata	180
contra Iram	424	qualiter in templo conuersata	180
pro Iudicatione sui ipsius	315	virtutibus præfulget	181
contra iudicia peruersa	223	virginitatem vouit	181
temeraria	226	Iosepho desponsatur	182
pro ad iudicium extremum præparatione	280	orationibus decita est	182
357		salutata turbatur	183
pro iustis in mundo constitutis precatio	57	ab Angelo salutarur	183
L achrymarum gratiam, contritionem, compas-		concepit de Spiritu sancto	184
sionem & amorem vt quis consequatur, ora-	190.193.215.237	Christum nouem mensibus gestat in vtero	184
tio		visitat Elizabeth	185
pro lachrymis contritionis & poenitentiae precatio	200.221.	condolet Iosepho	186
compassionis & emollitione cordis	261		

I N D E X.

peregrinatur in Iudæam	187	standus exhiberetur, & ab eodem ad crucis sup-	
parit Christum	187	placium exposcitur, manibusque eorum dam-	
genitum adorat	188	natus traderetur	385
lactat & fouet	189	dum morti adiudicatus latronibus associaretur,	
condoleat inopiæ & miseræ filij	189	& crucem ad Caluarie montem baiularet	387
congaudet Angelis & pastoribus	190	ex nudatione, extensione super crucem, & manuum	
castissima est	191	ac pedum perforatione	390
rex circumcisione filij dolore maximo afficitur	192	dum eleuatus in cruce medio duorum latro-	
nutrit Saluatorem	193	rum suspenderetur, blasphemaretur & illudere-	
affat sub cruce & commendatur Ioanni	138. 142.	tur	392
252. 270		dum vestes diuidi, ipsum distentum, lacerum &	
mœsta recedit à monumento filij	266	deformatum, vndique cruorem defluere conspi-	
superstes post obitum filij permanet cum Ecclē-		ceret	394
sia fidelium	275	dum Ioannem sui loco ipsi in filium commenda-	
B Maria transit ex hac vita	275	ret, & tam Ioanni	396
assumitur in cœlum	239. 243.	dum Christus se derelictum & sitire clamaret,	
276		spiritum Patri commendaret, dissolueretur &	
exaltatur super omnes Angelorum choros	276	lancea confoderetur	400
Trinitati sessione est proxima	277	dum de cruce depositum eum sinus excipit & per-	
sanctis ceteris magis resulget	277	lustrat, atque eo sepulto per loca passionis mœsta	
imperio eius omnes parent cœlicolæ	277	domum reuertitur	403
orat pro nobis in cœlo	278	B Mariæ glorificationes	413
concordat sanctissimæ Trinitati	278	gaudia corporalia septem	440
gaudia eius nunquam decreuant	279	gaudia spiritualia septem	441
benedictissima quomodo inter claras mulieres		gaudia quinquaginta	437
prædicetur	433	gaudia quindecim	434
quæ ex compassione filij in passione sustinuerit	439	gaudia præcipua	163.
		B Mariæ Dolores septem	143. 439
B Mariæ mœtores	353. & seqq.	privilegia duodecim quæ	146
ex reuelatione passionis filij ipsi valedicētis mœ-		psalterium	149
tor	353	vita	412
ex contristatione filij vsque ad mortem & sudo-		dolores compassi filij in passione	414
ris sanguinei	355	pro B Mariæ V. natiuitate gratiarum actio	153.
ex traditione & coangustatione filij	355	140.	
ex captura, ligatione & fuga discipulorum	359	præsentatione	133. 140
		desponsatione Iosepho	133. 140
ex adductione ad Annam, inflicta alapa, & terna		annunciatione	133. 140
Petri negatione	363	visitatione Elizabeth	134. 140
exductione ad Caipham, ibique accusatione, &		assumptione	139
blasphemæ damnatione	368	ad B Mariam precatio 37. cum corde Iesu	67
ex mala tractatione in domo Caiphæ	372	ad B Mariam pro abnegatione sui perfecta 180. 278.	
exductione ad Pilatum, ibidemque falsa incu-		389. 392	
satione	374 & seqq.	adoptione spirituali	175
ex deductione ad Herodem, & abinde in veste al-		adoptionis gratia protectione & auxilio Deipa-	
ba reductione ad Pilatum	378	re toto vitæ, decursu & in articulo mortis	
ex denudatione filij & flagellatione	380	399	
ex coronatione eius, induratione purpuræ, & da-		aduersitatum miti & humili tolerantia	1393
zatione arundinis, aliisque illusionibus	382	amore Dei	38. 39. 386
dum à Præsule filius eius excruciatum populo spe-		& proximi	38. & seqq.
		eiusedem Virginis	176. 177. 183. 354

I N D E X.

ad B. Mariam pro	amoris mundani extinctione	33	ad B. Mariam pro munditia mentis & corporis	
	creaturarum suffocatione	182		264
	animam migrantem vt in curam sui	167	Natiuitate spiritali	179
	fulcipiat	180	nece Christi effusio cordis	66
animæ venustate		280	Obedientia	366
auxilio in extremis vitæ		257	obseruatione sui & examine sedulo	377
Beneplaciti diuini impletione		46	odio sui sancto	362
Castitate mentis & corporis	278. 181. 191.		Passionis Christi & Virg. Mariæ impleffione	386
305				
charitate proximorum	182. 359		patientia in aduersis	359. 361. 384
fraterna, circa delinquentiam proximorum			in obiurgatione	366
377			paupertate spiritus	287. 366
collocatione dulci animæ cum Christo	379		peccatorum expiatione	31. 382
compassione dolorum filij	266. 286		præseruatione	33
erga Christum crucifixum eiusque matrem	391.		perseuerantia fideli in tribulatione	389
406			purificatione cordis ab omni praua affectione & amore creaturarum	395
erga proximos 359. præcipuè inimicos	ibid.		puritate & simplicitate cordis	50. 186.
conformatione vitæ Christi & matris	277		188	
cordis commutatione & perfectione	38		Quæstionis propriæ mortificatione	190
eustodia Dei matris	181.		Reconciliatione sui	32. 386
402			reformatione veteris hominis	392
Defensione, directione & auxilio	314		refugio in aduersis & morte	270
deuotione, stabilitioneque cordis in laudibus Dei			relictione sui & in Deum confidentia	187
50			resignatione omni quæ extra Deum sunt	392
in Dei matrisque eius laudibus	279		resignationes animi	48. 253. 382
& obsequio erga V. Mariam	262		Saluatio efficacissima	168
& fidelitate	278		sanctificatione animæ & corporis	30
dilectione feruenti V. Mariæ	402		simplicitate	186. 278. 377
Eucharistiæ fructuosa susceptione	373		statu suscipiendo	305
Fidei, Spei & Charitatis augmento	288		superbiæ extirpatione	361. 370
fidelitate & gratitudine	46		Tentationum & peccatorum tutela	33
& amore ad B. Mariam	185		Veneratione filiali erga matrem Christi	278
& deuotione	278		veritatis infusione	370
Gratitudine cordis & operis, pro beneficijs Dei			vilitatis propriæ cognitione	184
393			vitæ felici directione	276
in tribulationibus Dei munere exhibitis			vitiorum, desideriorum & inclinationum prauorum extinctione & mortificatione	33.
284				
post Horas canonicas dictas oratio	103			
humilitate siuque cognitione	276. 361. 370			
Illuminatione mentis	277		S. Mariæ Magdalenz rosarium mysticum, de eius præcellentijs	164
Imitatione B. Mariæ	406		de eadem hymni ad horas canonicas	473
intentione recta	393		martyres propter Euangelium varias mortes subierunt	273 & seq.
Lachrymarum gratia, contritione & compassione			de martyribus hymnus	461
150			matutinum exercitium	401
in laudem Dei vt omnia conuertantur	275		Meditandum vt sit sine imaginibus	285
linguæ custodia	479		memorie viuorum in missa seruandæ diuisio for-	
Matutina præcatio	85		mula	112
miseriordia & compassione	218. 219		memoriam	216
morte felici præcationes	267. 31. 275. 354. 402.			
424				

INDEX.

metita Christi quomodo nobis applicanda	82	patendum inter sui oblatio & commendatio ad Deum	29
pro meritorum virtutumque Christi participatio	349	pro patientia precesiones	41. 42. 89. 102. 194. 244.
Mirabile quid videns, quomodo mentem in Deum elevare debeat	95	ad accusationes & vituperia	226
missæ sacrificio vt multi participes fiant, effusio cordis 104. alia ante missæ sacrificium	104	ad obiurgationes	366
miritate, precatio	42. 89. 115. 339. 61	ad Patrem Dei beneficia hominumque ingratitude nem summatim perstringens, effusio cordis	17
Morte felici precesiones	90. 167. 251. 257. 270. 275. 313. 337. 343. 424. 466	aspiratio supplex	52
secura	330. 354	pro paupertate precatio & charitate	44. 317. 366
pro mortificatione sui ipsius & omnium turarum	324. 337	Spiritus	43. 201. 188. 196. 230. 239
morum reformatione	220	contra Peccata precesiones	31
munditia mentis & corporis ad B. Virg.	164	pro peccatis oblatio abundè satisfactoria	14. 382
mundanarum rerum contemptu	36	oblatio passionum Christi	101
inertitate spirituali precatio	179	peccatorum remissione precesiones	8. 10. 13. 5. 16. 127. 204. 206. 207. 234. 266. 3. 330. 337. 356. 4. 0. 465
naturæ spiritusque nuditate & vitiorum morte felici	247	penæ & culpæ remissione exercitium	126
Nominis diuini reuerentia	223	aliud 127. aliud 129.	
nouum quid videns, quomodo mentem in Deum elevare debeat	95	remissione consequenda quid factu opus	127
pro Nuditate paupertateque; spiritus	230. 239. 247. 320	eadem ad B. V. Mariam	32. 33
pro obedientia perfecta precatio	44. 198. 347. 366. 425	eadem ad S. Petrum	13
oblatio sub missæ sacrificio	117	peccatorum tutela ad B. Mariam precatio	33
Christi crucifixi ad Patrem sui in beneplacitum Dei	217	purgatione in hac vita	90
oblatione mysticorum munerum	193	peccatoris reconciliatione & peccatorum venia	14
pro obliuione spirituali & morte temporalium	195	peccatoribus precatio	56. 57
obseruatione & examine sui seuera	377	perfectionis Christianæ vitæ summam completens hymnus	464
occurrentia vel non occurrentia quomodo in laudem Dei conuertenda	95	perseuerantia precatio	48. 343
Odio pro sancto sui ipsius	222. 361	pro poenitentia digna pro peccatis	248
Operis antequam quippiam inchoes, institutio	94	ad poenitentiam exhortatorius hymnus	464
opera nostra, vel Christi operibus vnica sint	6	præta contemplantis aspiratio	95
Operari volentis, aspirationes	94	pro præseruatione à peccatis precatio	26. 378.
ad Osculum vulnerum Christi aspiratio	420	ad B. V. Mariam	33
cordis Christi aspiratio	428	à desperatione in morte	318
pro pace pectoris precatio	347	priuilegia duodecim B. V. Mariæ	146
parentum salute	58	propositum quàm firmum faciendum adolescentibus	304
passionum animæ reformatione	25	propositi renouatio	466
passiones nostras, quomodo Christi passionibus vnite debeamus	22	propositi consummatione	327
de passione D. N. Iesu hymnus	411.	in proposito bono perseuerantia	543
ad S. Petrum pro spe veniæ precatio	83	pro protectione spirituali aduersus pericula	243
		in prouidentiam Dei submissione	202
		proximo precatio	58
		proximis	91
		proximorum non obliuisci quomodo Christi exemplo doceamur	214
		pro	91

I N D E X.

pro promptitudine implendi beneplacitum Dei	Martham & Mariam quomodo	213
101	dum se sacris induit vestibus orationes	104
pulchrum aut delectabile quid videns, quomodo	sacrificatur effusio cordis deuotissima	105.
cor in Deum eleuare debeat	106	
pulehra videnti quid cogitandum	exercitium purgatorium in quinque vulnera	106
pro pulchritudine animæ precatio	Christi	106
puritati cordis quantopere studendum	præparatorium in quinque vulnera Christi	106
puritate cordis precatio	præparatorium in septem effusiones sanguinis	
ad B. Virginem	Christi contra septem peccata mortalia	108. &
pro } animi precatio	49. 224. 205	seqq.
purificatione cordis ab omni vitiosa af-	aliud figuris sacræ scripturæ quadrans	111 & seq.
fectione & amore creaturarum	395	
pro Q. Vastationis propriæ mortificatione	pro saluatione	315
quotidiana cordis effusio pro ijs qui ne-	salutis humanæ fundamentum	31
queunt Deo multum diu vacare	sanctificatione animæ & corporis, ad B.	
R. Ancorem aduersus omnem precatio	Mariam Virg. precatio	38
Reconciliatione sui precatio	sanctimonia cordis	37
327. 386	sanctis in mundo precatio	56
pro } reformatione veteris hominis	in cælo laudatio Dei	57
refugio in aduersis & morte, ad B. Virg.	ad sanctos omnes supplicatorius hymnus	462. 466
270	vt sanguis Christi in omnes Ecclesiæ filios exundet	
relictione sui & in Deum confidentia	395	
resignatio ad B. V. Mariam	in sanguinis Christi effusiones septem, exercitium	
sui totius, & defectibus eius in Christi volunta-	præparatorium ad communionem	108
tem	sapientia vera vti acquirenda	4
omnium quæ extra Deum sunt	satisfacere quomodo quis pro peccatis suis possit	
pro resignatione vera animi	207	
213. 255. 312. 466.	pro satietate mystica animæ precatio	36
ad reuerentiam Deo exhibendam & deuotionem	pro satisfactione peccatorum	356
excitantam institutio	Scapulari dum se induit sacerdos, & stringit se fu-	
reverso ab occupacionibus, aut conuersatione ho-	niculis oratio	114
minum ad quietem, quid dicendum	scintillæ amantis Deum animæ flammigeræ	52
Rosarium vitæ & passionis Domini	seipso precatio	56. 57. 58.
aliud breuius	sensuum passionumque animæ reforma-	
aliud breuissimum	tionem	25
vitæ & passionis Christi mysticum ad B. Virgi-	mortificationem	426
nem Mariam	viriumque animæ reformationem	45.
aliud vitæ & passionis Christi & Virg. Mariæ	348	
ritmicum	affectionum crucifixione	242
Sacrificans quomodo se exercere debeat sub Mis-	serenitas aeris ubi oblectat aspiratio	95
se sacrificio	Simeon Cyrenæus portat post Christum crucem	238
post Missæ sacrificium, quomodo se habere de-	d. S. Simeonis prophetia oratio	145
beat	simplicitate vera & innocentia precatio-	
sacrificaturus vel spiritum suum colligere debeat, &	nes	49. 50. 214. 377.
intentionem celebrandi formare	siti animæ spirituali precatio	74. 189
Chananzam quomodo imitari debeat	diuini honoris	199
Centurionem quomodo	spiritus & compassionis inuouatione	249.
Ruth quomodo	348	
Zachæum quomodo	Spiritus sancti infusione & illuminatione	
Matthæum quomodo	273. 130	
	denis	

I N D E X.

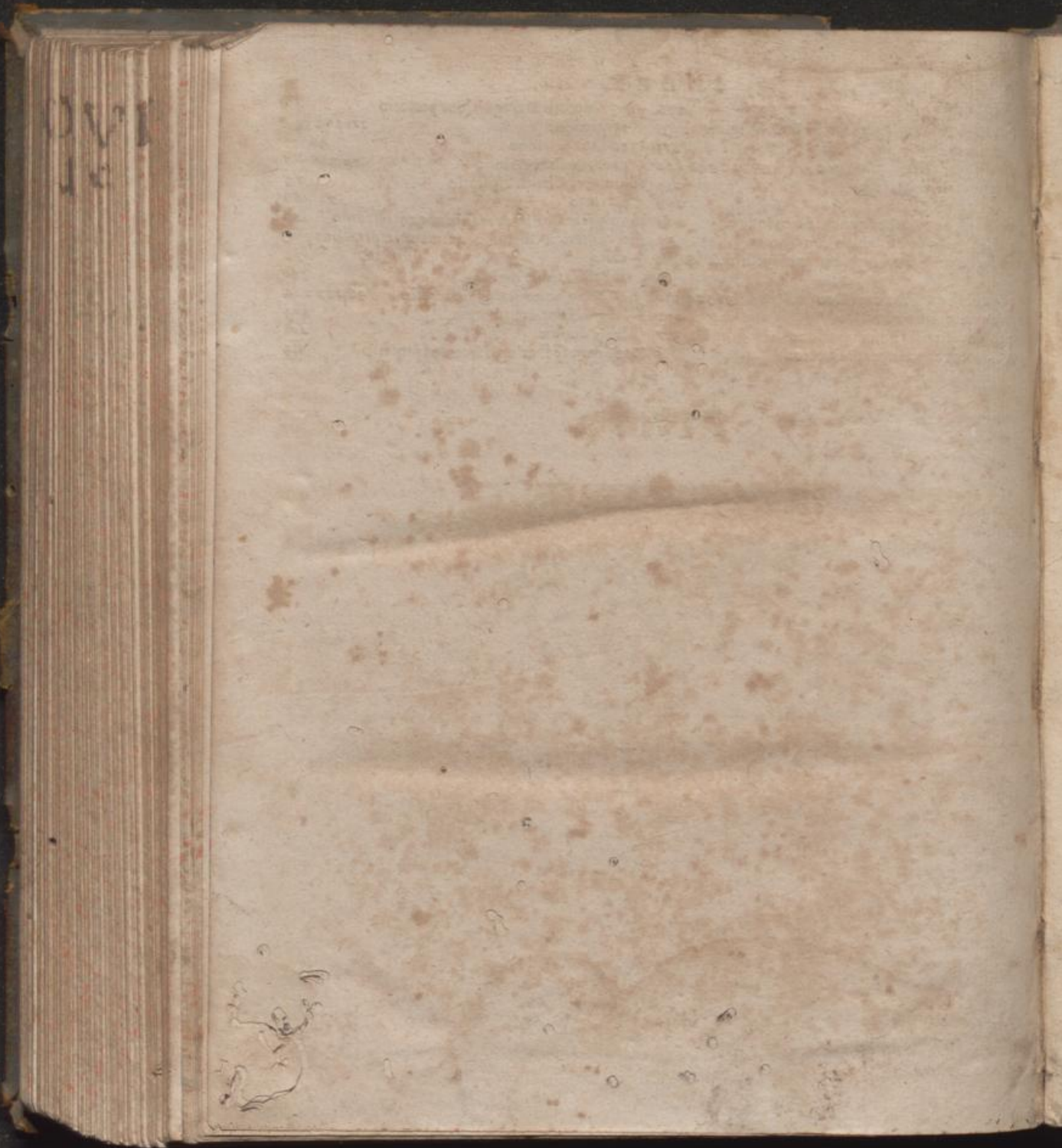
ad Spiritum sanctum, beneficia Dei, hominumque	SS. Trinitati hymnus	409
ingratitude breviter perstringens effusio cordis	alius hominem in Deum transformans	409
aspiratio supplex	ad SS. Trinitatem, Dei beneficia, hominumque ingratitudinem summam perstringens, effusio cordis	37
pro stabilitate precatio	precatio matutina	34. 35
pro statu suscipiendo precatioes	tristitiam aduersus omnem inordinatam	213. 30.
stola dum induitur sacerdos	pro triumpho contra inimicos	346
pro {	strenuitate in Dei seruitio	320
	stulticia quadam laudabili	40. 228
	subiectione humili	40
suggestionibus malis subreptibus, qui orandum	pro Veneratione filiali erga matrem Christi	278
	sufferentia æquanimi in aduersis	231
23. 24	pro veritatis infusione	370
pro superbiæ & fastus extirpatione precatio	vesperinum exercitium	85
314. 36X. 424	pro vilipensione sui precatio	49
superbiæ admixtæ deploratio	pro vilitatis propriæ agnitione	40. 183. 188. 161
contra suspiciones & praua iudicia	virginitas fructus passionis Dominicæ & Evangelij	274
suspensio ad Dei matrem	de virginibus Martyribus & continentibus humilis	462
suspensio gementis animæ pro peccatis suis ad Deum	pro virium animæ reformatione	41. 348
11	corporis & animæ impensione in Iudæ & obsequio diuino	102
Symboli Apostolici explanatio	virtutum omnium perfectione	37
pro {	Acidurnitate inter calumnias & accusationes	quotidiano incremento
	Temporalium rerum sitis extinctione	vestitione
27	perfectione	241
templum ingressi exercitia	infusione	327
egredientis exercitia	pro virtutum Christiformium imitatione	101
tentationis tempore precatio ad Christum	vinculis	230
ad B. V. Mariam	progressu	238
tentatione perseverante resignatio animi efficax	pro virtutibus & imitatione vitæ Christi precatio	317. 465.
27	Vita D. N. Iesu, & B. Mariæ	412
tentationes aduersus precatio	& Passio Christi & B. Mariæ rhythmicæ	421
pro tentationum & peccatorum tutela ad B. V. Mariam	sancta vti obtineatur	82
21am	Vitæ & passionis Christi meditationis fructus	306
pro tentatis & afflictis	rosarium mysticum ad B. V. Mariam	237. &
Theologia mystica quæ à S. Dionysio Areopagita vocatur	seqq.	
ad eam quid necessarium	exercitium quinquaginta veniarum	87
throni B. V. Mariæ ex compassione filij	aliud ad modum rosarij	133
pro Timore casto & filiali	aliud breuius	140
Tribulationis tempore imploratio diuini auxilij	aliud breuissimum	143
30	meditatio omnibus utilissimum studium	169
pro tribulationis cruce perseveranter baiulanda	meditatio fructus qui sine articulis	169
389	& matris eius exercitiorum epitome	257
tribulatione grauato, quid faciendum, & quomodo orandum	pro vitæ Christi imitatione precatio	317. 465
ad cogitandum	melioris incremento	283
in tribulatione pro confortatione precatio	nouitæ & vitiorum morte	269
pro tribulatis.	felici	

I N D E X.

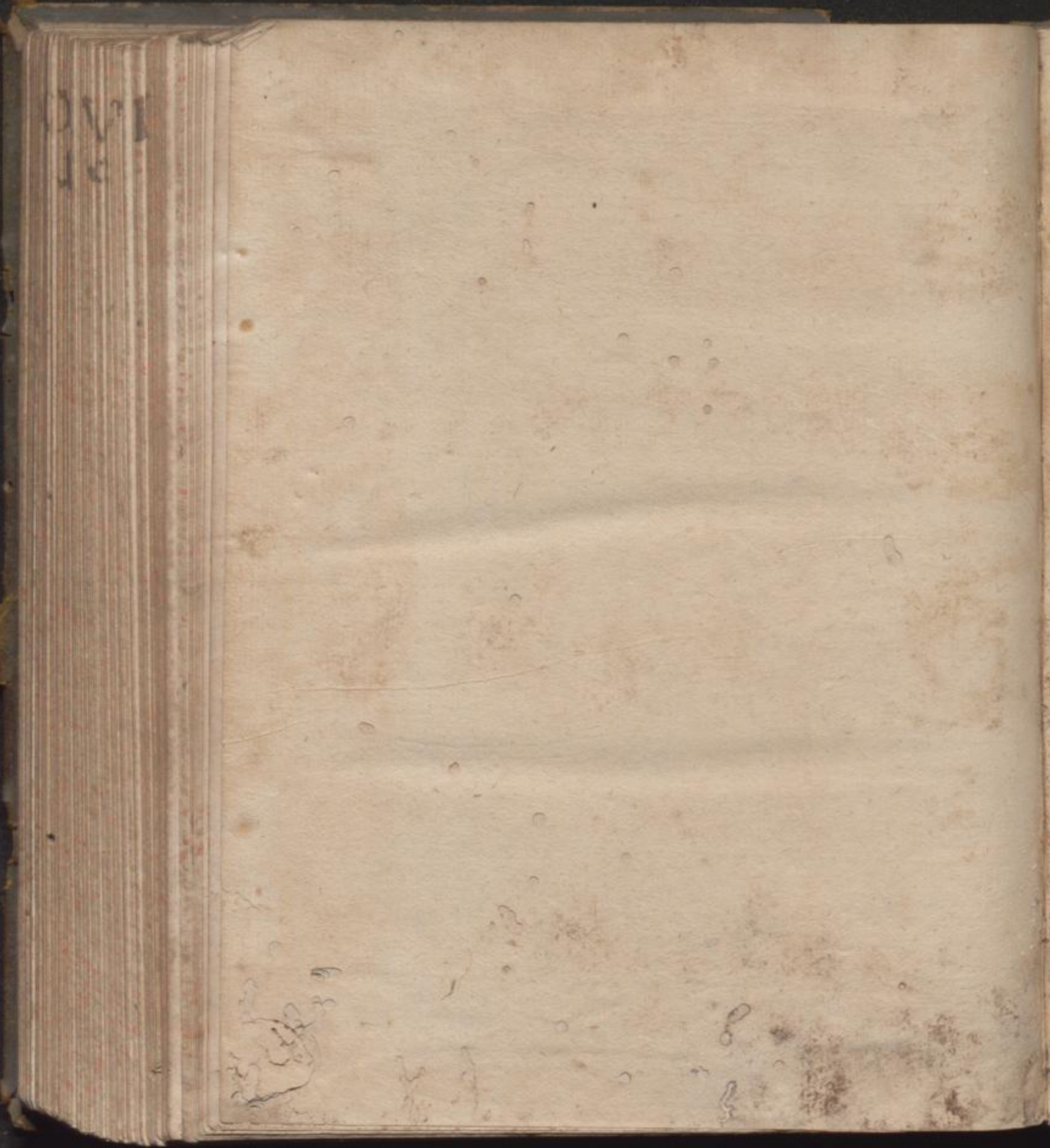
felici directione	276	pro voluntatis Dei agnitione precatio	47
in vitam & passionem Christi & B. Virginis theq-		impletione	271.260.347
riae centum quinquaginta	175	consummatione	46.338
pro vitiorum mortificatione	35.120.146.402	propriae abnegatione	27.316.356
& naturae morte felici	259	ad Vulnera Christi aspiratio	74
& vitae nouitate	269	precatio	74.466
vitij impugnantibus quomodo orandum	23	in vulnera Christi exercitium quotidianum	106
pro Vanitate fidelium cunctorum	37	pro vulnerum Christi in animam impressione pre-	
videcim illium virginum martyrium & laudes		catio	74
459		inhabitatione iugi	340
pro vnione animae cum Deo	36.324.340	pro Z elo honoris diuini precatio	36.202.204
anxia animae cum Deo	272	salutis animarum	204
pro Vocationis consummatione	327	legis diuinæ	208
voluntas ubi pro opere iudicetur	3	Zona dum se succingit sacerdos precatio	114

F I N I S.

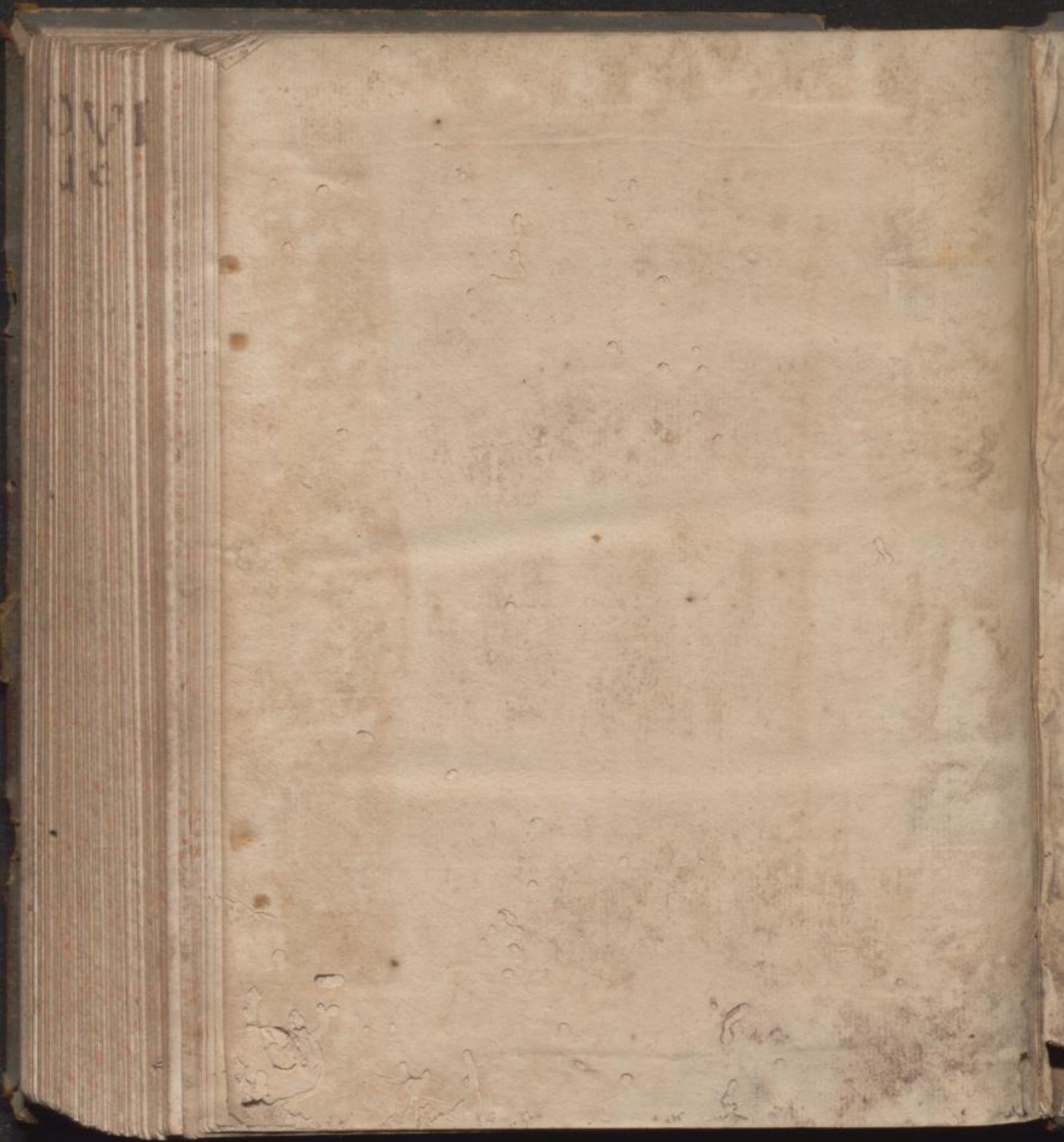

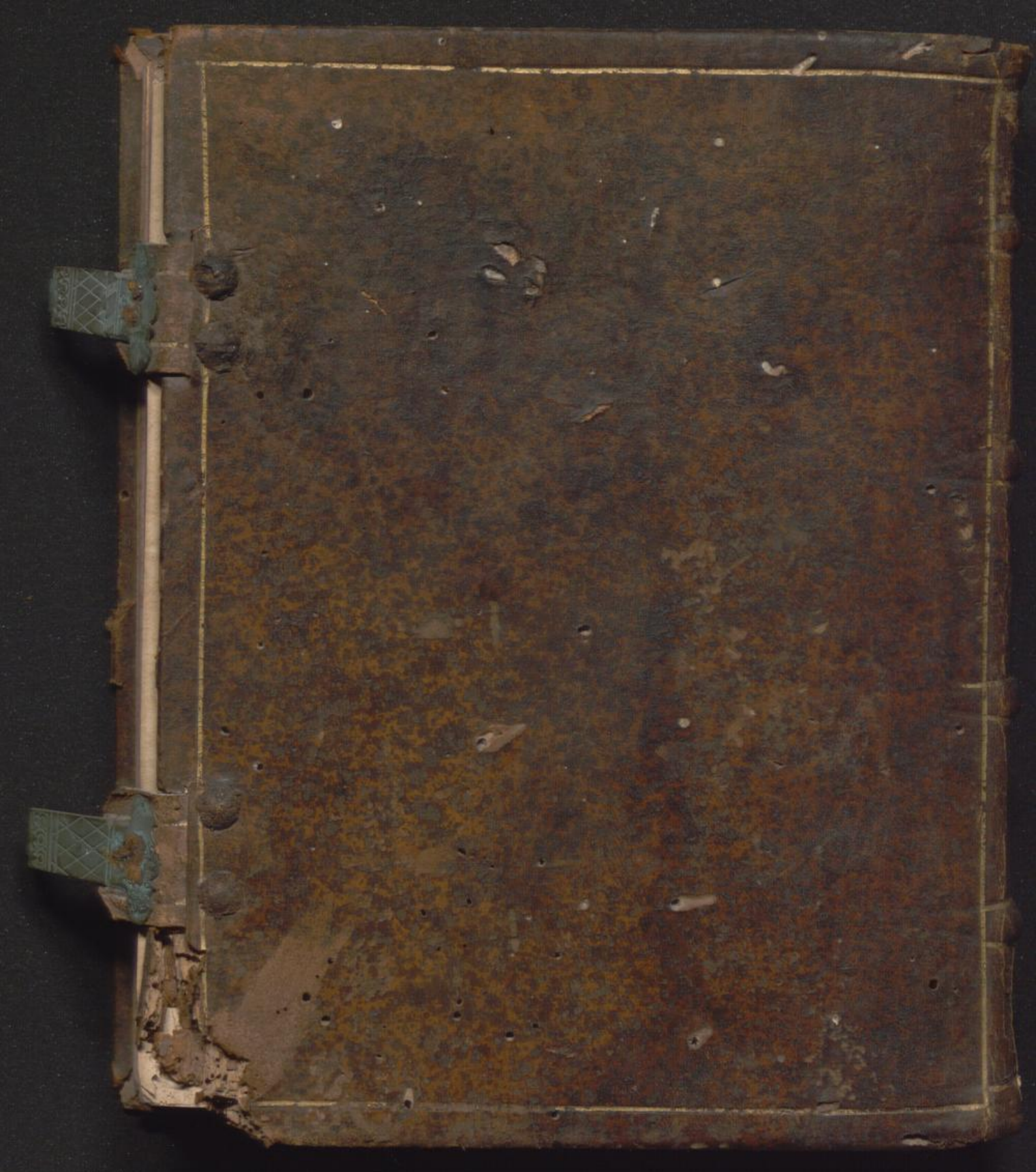

LANSDE
OPUSCULA
SACRATA
TOM. 2

Th
2659